

પ્રભુ સાથે
ઁકાંતમાં કરવાની વાતો

ઁટઁ
સ્તન, સદ્ગાય, પદ, ચૈત્યવન્દન ઁને સ્તુતિઁનો સમ્રહ

સાથે
સાધુ-સાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક
ક્રિયાના સૂત્રો

ઁને
જીવવિચારાદિ પ્રકરણો
નો પળ સમાવેશ કરવામા આવ્યો છે

प्रकाशक
श्री मूलचंद शरदचंदनी,
रावतगोरी

पुस्तक मालागु ठेकागु
श्री ओटमल मलानी
C/o श्री मलानी पुष्कराज
रावतगोरी, (मैथिल स्टेट)

પ્રસ્તાવના

સારમેતન્મયા લ્થં શ્રુતાધેરપગાહનાત્ ।

મક્તિર્માગતી વીત પરમાનન્દસમ્પદામ્ ॥ ૧ ॥ ઠા ઠા

“આગમોક્ષી મહાસાગરના આલોહન (મથન) તો સાર મને મોક્ષમુખનું ધીજ કદ હોય તા ચિનેશ્વરની મક્તિનું મમ્મો છે” આ મ શ્રીમદ્ ન્યાયાચાર્ય શ્રી યશોવિનયની મહાગત્તા રક્ષાસ્ટ્રી વચનો છે

આત્કાલ ધર્મા લોકોને ધર્મ, મોક્ષ આદિ શબ્દ અર્થચક્ર લાગે છે, માટે આ પુસ્તકમાં છપાયેલા ધર્મધુરધર પ્રાચીન મહા પુરણો રાષિત સ્તવનો પ્રમુ આગઠ મક્તિથી પ્કાતમા કહેવાની વાતો હોવાથી પુસ્તકનું નામ પણ પુજા સાસ રાસ્યુ છે, કે જેથી નિરતનાચાયાની કૃતિનો લોકો લાભ લે

પ્રાચીન આચાર્યોના સ્તવનો પ્રયે તો મટુજ અળગમો પેદા કરાયો છે, અને વૈરાગ્ય ઉપનાવનારા સામ રાગોને ધવો મારી માટક સિનેમાના રાગોમા નવા રવાના સ્તવનાદિનો આદર અને પ્રચાર લૂન કરવામા આવે છે એક અપેક્ષા પમ કદી શકાય કે શાનરસ અને વૈરાગ્યરસના સ્થાને પોતાની જોડકલાના પ્રચાર માટે તૃનારસને સ્થાન અપાયુ છે, અર્થગામીર્યનું સ્થાન ઉપલકિયા જ્ઞાનને અપાયુ છે હૃદયમા મક્તિની ઈર્મિઓ પ્રગટે ત્યારે પદોની રચના કરવી જૂદી વાત છે, અને સ્તવનો કે પોતાના પ્રશસાની મ્હુલ્લીઓ રોજ નરી નવી રચી સાસ વ્યક્તિયો દ્વારા પોતાના આલ્મ્યાનોમા કે પ્રતિક્રમણમા ઘોલાવરાવી મઠકાનુ પ જૂદી વાત છે પમા શાસનપ્રમાવના ને ગુરુમક્તિ ગુણાતી હોન તો વાચક શ્રી દેવદિગ્ગણિશ્વમાશ્રમને આગમોને વલ્મીપુરમા

તેમા નથી ક્યાય સોરઠનો છાયા કે નથી પોતાનુ તેમજ પોતાના ગુરુનુ નામ કે ચિત્ર પટલે એમનામા ગુરુભક્તિનો છાટોય 'હોતો એમ કહેવુ પડશે, આ વાત માનમૂન્યા ને ગુરુભક્તિની પેલઠાવાઠાએ खास विचारवा જેવી છે, નહિ તો एने आकरी पटको आज नहि तो भविष्यमाय છામ્યા વિના નહિ રહે, परिणाम जूना म्त्वनो विगेरेनी उपेक्षाज नहि, किन्तु अणगमो व्याख्या विना नहिज रहे

अचैनोण पण ज्ञानयोग अने कर्मयोगनी साथे भक्तियोगने मान्यो છે, કે જેને आपणे सम्यग्दर्शन (भक्तियोग) ज्ञान (ज्ञानयोग) अने चारित्र (कर्मयोग) अथवा ज्ञानत्रियाना नामથી जोळखीए छीए जैना-चार्योए तो भक्तिको महिमा धणोधणो गायो છે, “चमक पायाण जेम खेचसे लोहने०, जिनमक्के जे हीने राता०, तहवि मम हुज्ज सेवा ”

आम ठेगटेर भक्तिना अप्रतिम फळो वर्णयता भक्तिने उच्च स्थान अपायु છે જો કે बहारना उपचारने पण भक्ति फही છે, છતા સાચી ભક્તિ તો जिनेश्वरनी आज्ञाना पालनमान છે કે જેને “घार तरवारनी०” इत्यादि वचनोથી योगीराज श्रीआनदघनजी महाराजे दुष्कर जणावी છે, તેથી તેને महापुण्यशालिओज करे आर्धी भक्ति जन्मायरा प्रथम तेनी धून जगाडवी पडे છે, તે માટે વીતરાગના ગુણગાન કરવાના હોય હાથ, પગ, આલ, કાન, જીમ વિનાના, કે અમણ પણ મળેલા અને દેસતા વિગેરેની જેમ ભક્તિ કરી શકે છે ઓકોમા નિંદાપાત્ર ગણાતા રાવળે પણ અનન્ય ભક્તિથી તાંધકર ગોત્ર બાપુ અને શ્રેણિક રાજા પણ દરરોજ ૧૦૮ સોનાના જવોથી ભગવાનની ભક્તિ કરતા, કુમારપાલ પાંચ ફોડીના પૂલોથી પ્રમુપૂના કરી અદાર દેશની રાજ્યલક્ષ્મીને વામ્યા છે, છતાં ગાધર ઘશે તે ભક્તિ પુષ્પાદિ પૂજા, ગુણગાન, નાદ આગલ કરવાથી માય છે અમિત્ત ઉપર જેદે ૨૩

અને જેરો ટહાસ તેરો મક્કિના સાધનોનો ઠાઠ આત્માને માક્કિરસના ફીલતો ઘનાવયા આપણા લેવ અજૈનોમાય ગીતો મનનો આદિના નિર્માણ થયા છે આપણે મોક્ષનાજ આદશવાઝા માટે મોક્ષાર્થે કરાતી મક્કિને ઠકા પ્રકારની ગણી છે, માટેન સેરામતિના પઢ રૂપે મવ-નિવેદ અથાત્ સમારનો કટાઝો, મનનો મયસ્કતા મને સચોટ માસો એમ “ જય વીયરાય ” મા માંગીવ છીણ, અને આપણા સ્તરન સઝ્ઝા યોમા માવ પળ પજ તરી આવે છે માક્કિ કરનારે પોતાની છુટા અને વીતરાગ દેરની પરમ ડચ્ચતા માનવી એ માક્કિનુ પ્રથમ પગથીયુ છે સામાન્ય માણસની સેવાથીય લાભ થાય તો પછી ત્રીન લોખના બાદ-શાદની મક્કિથી શુ ન મઝે / પનાથી જે મઝે તે તો થોના કોદ્ધીય ન મઝે, માટે એની પટછી મહદા વર્ણવી છે, અને તેથીન આપણા પ્રાચીન પૂવનોપ આગમો અને પ્રકરણ પ્રથો રચવા ઉપરાત સ્તવનો, ગીતો, પદો, વિનતિઓના પળ ચાલુ માપામા રચના કરી છે જેમા પરમાત્માના ગુણો, ઝદિ પૃ ૯, ૧૧, ઉપકાર ને પોતાની કમળાજનરુ દીન સ્થિતિ પૃ ૮૩, ૭૬, દાસપણુ પૃ ૮૨, પરમપદની નમ્રમાવે યાચના પૃ ૪, ૧ ઉપરાત કેટલાક ઘાસ્રીય વિષયો પૃ ૧૭૬, ૧૮૮, ૧૩૬ પળ ગૂંથી વીધા છે, જેથી સુદર રાગરાગણીવાઝા તે ગીત, ગાયનો, પદો કર્ણમચુર લાગવાથી ગાનાની કે વારવાર સામઝરાની લોકોને સ્હેજે અભિરચિ થાય, માક્કિમિય આત્માઓ તે તરફ શુકે, સાથે સાથે મદત્ત્વના વિષયોનુ પળ તેમને સ્થૂઝરૂપે જ્ઞાન થાય

શ્રી આનંદધનની કે શ્રી યશોવિજયની મહારાજ આદિના કેટલાક સ્તરન-સઝ્ઝાયોનો અર્થ ચડુ ગમીર હોવાથી આપણા જેવા બાઝજીનો માટે તે સમજવો મહુ મુશ્કેલ થઈ પડે છે, અર્થ સમજેતુ ઘોલાય તેમા અનેરો આનંદ અને અપૂર્વ માક્કિ જાગે છે, માટે કેટલાક ન સમજાય

તેના શબ્દોનો જાણી શકાયો તે તે અર્થ સરોપથી ટિપ્પણમા આપ્યો છે
 ૫ શિવાય અતિમ અરાધનાને ઉપયોગી પુણ્યપ્રકાશનું સ્તવન, પન્નાવતી,
 ચાર શરણા અને શ્રીસીમધરસ્વામીને વિનિતિ આદિ આત્મહિતકર વસ્તુઓ
 ૫૫ આ પુસ્તકમા આપી છે પરલોક સુધારવા માટે સુધારવું જોડે,
 માટેજ જન્મ કરતાય મરણનું મહત્ત્વ આમ અનેકગણુ વર્ધી જવાથી
 જાત્રોમા જન્મનો નહીં પણ મરણનો વિધિ કહ્યો છે અતઃ વલ્લભે વધા
 સાથે (શત્રુ સાથે કે અવોહા હોય તેઓના માથે તો રાસ) સ્વમત
 સ્વામણા, પચ્ચમ્સાણ, કરેહા પાપોનું સ્મરણ, પાપોનો પશ્ચાત્તાપ,
 પુણ્યકાર્યોની અનુમોદના, પચ્ચપરમેશ્ઠીનું હેહા ઘાસોચ્છ્વાસ સુધી સ્મરણ,
 ઘરબાર, માલમિલ્કત અને હેપટે ગરીરને પણ વોસિરાવનું વિગેરે
 અન્ય કરવાનો વિધિ હોય છે પુણ્ય પ્રકાશનું સ્તવન ચાર શરણા
 અને સહારા પોરિસી આદિ તો દરરોજ બોલવામા આવે તોત
 અતઃવેહા તે સમઘાગનારનો જોગ ન મળે તોય મરનાર આપમેઠે
 તેનો અર્થ વિચારી આરાધના કરી શકે, આ વસ્તુઓ મરતી વસ્તુતેત
 બોલવાનો કે સામઘવાની હોય એવી વહેમમરી માન્યતા કેટલાક લોકો
 મઝમ પકડી બેઠા છે તે સ્વપરની ઘાતક છે

આ પુસ્તકના પ્રમુસાથે એકાતમા કરવાની વાતો અથાત્ સ્તવન
 વિનિતિ સઙ્ગાય ચૈયત્તનાદિ ઉપરાત ઘણાઓને સદા ઉપયોગી જીવ-
 વિચાર નતત્તનાદિ પ્રસ્રણો અને સાધુસાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક ત્રિયાના
 સૂત્રો પણ આપવામા આવ્યા છે તે ઘટલાન માટે કે નિય ઉપયોગી
 વસ્તુઓવાલુ આ એકજ પુસ્તક પાસે હોય તો સ્વાધ્યાય માટે ઘીજા
 પુસ્તકોનો પ્રાય જરૂર નહા રહે

કેટલાક કટિજ શબ્દોનો અર્થ ઠલતા ૫ શ્રી પ્રમુદાસભાઈ કે
 પારેસની અર્થસહિત શ્રી આનંદધન ચોરીસી અને શ્રી સોમચંદ ઢી

સાદે પ્રકાશિત શ્રી સીમધરસ્વામીનું ૧૨૫ ગાથાનું સ્તવન આ વે પુસ્તકોનો ઉપયોગ કરવામા આવ્યો છે માટે તેમનો આભાર માનુ છું

આ અને ધીજા ૫૫ બધા પુસ્તકોની ઉપન જ્ઞાનકાર્યમાં સર્વો વાની છે, તેનો હિસાબ અને વહિવટ શેઠ મોટાની રૂગનાથની અને શેઠ જૈનાની સાકઝાની સમાજે છે

આ અને “દરેરો અયત્ત ગુરમત્ર” પુસ્તક છપાવવા માટે રૂ ૨૦૦૦ પૂના મવાની પેઠ વાઝા લાકડાના વેગારી શેઠ મોટાની રૂગનાથનાં આપેલા છે તે માટે તેઓને ધન્યવાદ !

આ પુસ્તકમા કેટલાક ઠેકાણે પ્રેસદોષથી અગુદિ તેમજ કોઈ કોઈ ઠેકાણે ધૂલ તપાસનાર મુનિ કેવલખિચયજીના સ્મૃતિદોષથી ગાથાઓ રહી ગદ છે, તેમજ કેટલીક ફૂટનોટમાય અગુદિઓ રહી ગદ છે તે માટે પૃષ્ઠ અને પત્રિકાર ગુદિપત્ર અને પૃ ૧૫, ૧૬ માં સુલાસો છાપ્યો છે, તે પ્રમાણે સુધારીને અભ્યાસ કરવા દરેક ખિનાસુને સાદર વિનિતિ કરી સુધારવા છતાં રહેલી મૂલો માટે ત્રિકરણ યોગે ધમા યાધુ ટું

દ્વિ વે વ ૧૨।૨૦૦૯ { શા મૂલ્લચદ ભગવાનજી.

ग्रन्थानुक्रमणिका

पृ. १-२४८ प्रभु साथे एकातमा करवानी वातो
(स्तवन, सज्जाय, पदो, चैत्यमन्दन, स्तुतिओ)

„ १-३३ साधु-साध्वी योग्य आवश्यक् क्रियाना सूत्रो

३३ श्री दण्डवैकालिक स्तन मूल ४ अभ्ययन

४५ गीवनिचार	मूल	गाथा	५१
४९ गतत्व	„	„	५९
५४ दण्डक	„	„	४२
५८ लउ समहणी	„	„	३०
६१ प्रथम नममंथ	„	„	६१
६६ दूसरा „	„	„	६४
६९ तीसरा „	„	„	२४
७१ चौथा „	„	„	८६
७८ पंचम „	„	„	१००
८७ षष्ठ „	„	„	९१
९५ सैयनदन माथ	„	„	६३
१०० गुरुचन्दा भाष्य	„	„	४१
१०४ पञ्चमराण माथ	„	„	४८
१०९ सत्ताथाभिगम मूत्रमूत्र			

રચનારાઓના નામો

(મોટા ટાહપના આપઢાઓ સજ્ઞાયના પાનાના છે)

ક્રમાન કર્તાઓના નામો પૃ

૧ અમૃતવિનયજી	૧૦૧
૨ આનંદધનની	૮, ૧૦, ૧૮
૩ હન્દ્રસૂરિ	૧૩૨, ૧૫૨
૪ ઉદયરત્નની	૧૦૨, ૧૪૦
૫ ઉદયસાગરની	૫૪
૬ શ્રદ્ધામદાસની કવિ	૨૭
૭ કમળવિનયની	૪૭
૮ કાતિવિનયની	૧૦, ૩૪
૯ કીર્તિવિમલની	૧૩૮
૧૦ કુસરમિજવની	૧૫૭
૧૧ ક્ષમાવિનયની	૧૭
૧૨ ચિદાનન્દની	૧૪, ૯૮
	૧૭૪, ૧૭૫
૧૩ તિલહરિસૂરિ	૫, ૪૦, ૧૨૭
	૧૭૦
૧૪ જાવમિજવની	૧૨૯
૧૫ જ્ઞાનવિમલસૂરિ	૩, ૧૫, ૧૮
	૩૫, ૪૬, ૬૫, ૮૩, ૧૭૨
૧૬ દીપવિનયના	૨૧
૧૭ દંપચંદ્રજા	૮૨, ૧૨૬
૧૮ ધર્મસ્ત્રાજી	૧૨૩, ૧૩૫
૧૯ નયવિનયજી	૧૩૪
૨૦ નયવિમલસૂરિ	૧૦૫
૨૧ પદ્મવિનયના	૩૩
૨૨ માધ્યમિમલસૂરિ	૧૨૪
૨૩ માનીશિવયોગી	૧૨, ૧૦૧
	૧૬૦
૨૪ મેઘવિનયપાઠ	૨૬

ક્રમાક કર્તાઓના નામો પૃ

૨૫ મોહનવિનયના	૨, ૭, ૧૦૯
૨૬ યશાવિનયજી ઉપા.	૪,
	૧, ૧૧, ૧૬, ૨૧, ૮૬,
	૭૬, ૭૦, ૧૧૦, ૧૩૬,
	૧૪૦, ૧૪૩, ૨૧૮, ૨૨૧
૨૭ યશાવિનયજી	૧૩, ૨૬
૨૮ રતનવદ્રજી	૧૪૨
૨૯ રત્નવિનયની	૭, ૯
૩૦ રત્નસાગરની	૧૩૦
૩૧ રાજવિનયજી	૧૦૮
૩૨ રામવિજયજી	૧૨
૩૩ રૂપવિનયની	૧૨૮, ૧૦૯
૩૪ લઘિવિનયની	૧૧૮
૩૫ વિનયગ્રામીસૂરિ	૨૧
૩૬ વિનયવિનયજી વા	૨૭, ૫૭,
	૧૫૮
૩૭ વીરવિનયની ઉપા.	૩૨, ૩૬
	૧૦૪, ૧૨૨, ૧૫૦
૩૮ શુદ્ધિવિનયજી	૧૩૯
૩૯ શ્રાવણવાચક	૧૩૬
૪૦ સકલચંદ્રની ઉપા.	૧૦૭
૪૧ સમયમુદરની	૨૨, ૬૭, ૧૩૩
૪૨ સિદ્ધિવિનયની	૭૨
૪૩ સૌમાન્યલક્ષ્મીસૂરિ	૩૧, ૩૨
૪૪ હર્ષવિનયની	૨
૪૫ હેતુવિજયજી	૧૨૫

—

अनुक्रमणिका

प्रमाण स्तयनोना नामो ७

१ श्री अनाथाय स्तुति	१०
२ श्री अभिनन्दन	८
३ श्री अनाथाय	१३
४ आठमनु	११
५ श्री श्रद्धामदनी	१ धी ७
६ श्री कुमुदाय स्तुति	१२
७ आ शानपद स्तुति	३१
८ श्री तपस्व	२२, २३
९ गायत्री गायानु	१७६
१० नारदना गायत्री	७
११ श्री नमिषायानु	१४, १५
१२ पद्मनाभा गायत्री	६७
१३ आ वाश्वनाथ स्तुति	१५, १७, १८
१४ पुण्यप्रदास्तु	५७
१५ नमोऽर्थपदस्तु	२१
१६ आ महावीर स्तुति	१८, १९, २०, २१, २२, २३
१७ श्री विमल स्तुति	१०
१८ श्री गीति स्तुति	११, १२
१९ पडावक (प्रतिक्रमण) स्तुति	२७
२० आ समर्थ स्तुति	७
२१ समन्वितमित्री स्तुति	४०
२२ साडा व्रणसा गा०	१८८
२३ गायत्रीपद	२२
२४ श्री सिद्धायना	२५, २६

प्रमाण स्तयनोना नामो ७

२५ श्री सीमधर स्तुति	४६, १८८
२६	५६, ७२, ८६
२७ आ मुनिपि स्तुति	९

प्रमाण महायोगा नामो ७

१ अश्मस्तुति	१३०
२ अग्निाय फिन्नी	१७२
३ अग्निाय ततरीनी	१०५
४ अग्निाय तनी	२२१
५	७०
६ अग्निाय मुनिनी	१२८
७ आठ म	१२१
८ आठ योगदृष्टिनी	११०
९ आप ह्यमाननी	१२९
१० हरिदायनी	१२२
११ ताराण्यनी	१३६
१२ वक्रा नीनी	१४२
१३ एगवा कुमारनी	११८
१४ वार्तिहोठनी	१२१
१५ मुमुक्षुनी	२३२
१६ वृषणी	१३२
१७ वृषणी	१०२
१८ वृषणी	१०९
१९ चन्द्रायनी	२१८
२० चन्द्रायनी	१५७
२१ चन्द्रायनी	२२५
२२ चन्द्रायनी	१३६
२३ चन्द्रायनी	१२५, १२६

प्रभाव सञ्चायोना नामो पृ

२४ चित्त प्रतिमाना	२२३धी२२५
२५ दण्ड श्रुतिगा	१२६
२६ दण्ड दृष्टांतनी	१४०
२७ दण्डदानी	१०७
२८ दारदानी	११८
२९ धनाधनी	११९, १६०
३० नरकार मयनी	१३८
३१ नागाधनी	१३३
३२ वार भागनानी	१६१
३३ मानना	१०३, १७
३४ मातानी	१०६, २२६
३५ मिष्टाधनी	१४०
३६ मृगाधनी	१५४
३७ मत्तारन मुनीनी	१०८
३८ रक्षाधनी	१२९
३९ रक्षाधनी	१०३
४० निज्य धेनी	१४२
४१ धीनिज्यहीरधनी	१७५
४२ वैराधनी	१२३, १३५
४३ समधनी	१२६, १४३, १५०
४४ सहजानधनी	१०४
४५ शात्रु पदनी	१०१
४६ सामाधनी	२२७
४७ सिद्धना	१३४
४८ मुमुक्षुनी	२२८
४९ मुमुक्षु कुमारनी	११७
५० साळ दण्डना	१५०
५१ म्युष्टिमयनी	१५२

प्र. चैत्यधनादिना नामो पृ

चैत्यधनदो

१ अभिजातधनी	२१६
२ अभिजातधनी	२३७
३ आरती चानीधनी	२४०
४ शयनधनी	२४१, २४१
५ रात्रिधनी	२३८
६ चोराधनी	२४३
७ चित्तधनी	२४३
८ चित्तधनी	२४१
९ पद्मधनी	२३७
१० परमा मातु	२४२
११ महावीर धनी	२३९
१२ विमानधनी	२१०
१३ शक्तिनाधनी	२३९
१४ धेनाधनी	३८
१५ सधनाधनी	२१६
१६ सामा य नी यधनी	२४४
१७ सुमतिनाधनी	२१७
१८ सुमतिनाधनी	२१८

स्तुतिओ

१ शयनधनी	२४४
२ एकाधनी	२४८
३ नमिनाधनी	२४५
४ पञ्चमीधनी	२४८
५ पञ्चमीधनी	२४७
६ पार्श्वधनी	२४६
७ महावीर शायनी	२४६
८ शक्तिनाधनी	२४५
९ चार शायनी	२४७

शुद्धिपत्रक

पृ	प	अशुद्ध	शुद्ध	पृ	प	अशुद्ध	शुद्ध
८	४	अविनाशा	अविनाशी	५६	१२	मान्य	मान्या
१८	७	सहसारे	सहसारे	६३	१०	प्रकार	अधिकार
२०	२५	सादृश	सारस	६६	१३	ससार	समार
२१	२	फलनी	फूलनी	६९	२	ओपन	क्रागज
२२	१५	तेरा	तीरा	८२	८	विद्याणो	वीद्याणो
२७	७	ते न जावे	ते नावे	११	११	जोवता	जोयता
३०	६	रामय	रमे	८३	११	प्रमुता	प्रमुता
४१	७	सदाव	सदसदाव	८४	११	आहोनिरो	अहोनिरो
		विकासेरे	प्रकाशेरे	८५	१६	चित्त म	चित्तमा
४४	३	भीर	धारे	८७	६	मोळारे मृग	भूलो रे मृग
३४	१०	घोर	धीर			दशो	दिशि
३४	१२	स्वतन	स्वतन	८८	१५	विमासो	विमासे
३४	२१	तेह भवि	तेह भणी	९२	६	निन	निज
३५	३	तणी	तणु	१०	१०	महापापी	पापनी गोष्ठि
३५	१२	माग्यो	भापिनी			होय	
		गीर	वीरे	१०२	२	भारवा	भापा
३५	१७	वधमान	वर्धमान	१०५	५	छास रे	पास रे
३६	१७	भाग्य रे	भाते रे	११	१३	वडे विप	वडे विपय ग
३९	२०	उदीर तेह	उदीरे तेह			देती मर	मार रे, जुजो
३९	२३	ए फल	ए फल			तार रे	एरिस्ता नार
४९	१७	तानक्ष	त्रिणक्ष				रे, विप देती
११	२१	कोइ कर्म	कृतिकर्म				भरतार रे, रुप
११	२३	एहि काले	अहि काले				जिनधर्म
११	११	टाले	टाले	१०६	४	पुत्रीय पात्रो	पुत्री ग्रीजी
४३	२	समति	सुमति	१०७	१६	अवध	अवधे
५१	४	अथ	कत	१८	१८	निसला	निसलादे
५४	१०	अहु	अहु	१९	१९	देराणी	राणी

पृ	पं	अशुद्ध	शुद्ध	पृ	पं	अशुद्ध	शुद्ध
१०७	१८	छट्काय	छट्काया	१४१	२१	शनुने परम	शनु ने परम
११०	१	विषिरायतरे	वोषिराये रे			शास्त्र	शस्त्र
११०	२१	नय	नय	१४२	४	धूमाढानी	धूमाढाना
११४	१७	कान्ति	कान्ति	१४२	११	निह्वन	निह्वन ने
११५	१	शान क्षेप	शानाक्षेप	१४३	१८	कोडाकोडी	कोडाकोडे
		कवत	कवत	१४५	२	श्रीतु	श्रीतु
"	३	प्राणा	पाणी	१४७	९	चेल	चले
११६	८	प्रवृत्त चश्	प्रवृत्तचश्	१४८	१५	रसतेहमांथी	रस तेहमांथी
११७	२	इस	इम	१४९	१	छद	छद
"	१५	घग्गशी	घरस सो	१५०	८	कम्म पन	कम्मपय
"	२२	वटुरोना	वटुरोना	"	९	छन	छन
११८	११	सूयमा	सूनमा	१५१	२१	महाब्रते	महारथे
"	२१	विशेक	विशेप	१५३	११	आवारपी	आवारपी
१२०	७	गुमा	गुबी	१५६	१०	सक्षतो	सक्षतो
१२१	६	प्रतिबुद्धरे	प्रतिबुद्ध रे॥१॥	१५८	५	नगरानी	नगरानी
"	१७	गणधारो रे	गणधारो रे	१६०	१७	रेहो	रथो
			॥ १ ॥	१६९	१८	मन	मन
"	१८	॥ १ ॥	०	१७०	६	सामालु	सामालु
१२२	१९	अथ	अर्थ	"	११	परमन	पर मन
१२३	३	पण	पण	१७९	१२	चिट्टु	चिट्टु
१२४	१८	वराम्य	वैराम्य	१९३	१५	गहे	गहे
१२५	१७	रहनेमजी	श्री रहनेमिजा	१९३	१९	पुजारी	देवद्रव्यमधक
१२५	२५	तु	तु	१९६	२५	आचारा	आचारांग
१३७	४	नमता	पमता			गमा	अ ५ ट ५ मा
१३९	६	परि	परि	१९७	२२	भक्ति	भगतें
१४१	१७	केरो	केरो	१९९	९	भारपी	भागी

પૃ	પ	અનુદ્ધ	શુદ્ધ	પૃ	પ	અનુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૯૧	૨૧	નિરધે	નિધે	૨૧૪	૧૦	ભવસામલ્લા	ભવ સામલ્લા
૨૦૧	૯	મામે	મામે	૨૧૮	૧૭	તિહા	તિહાં
૨૦૪	૬	એમ	એમ	,,	૧૯	નણ	જુણ
૨૦૪	૧૧	કાળ	ઠાળ	૨૧૯	૬	સત્તરણની	ઉત્તરણની
૨૦૬	૧	ધારતોર	ધારતા રે	૨૨૦	૮	તુહો	તુમ્હે
,,	૨૨	અર્ધચિરોધા	અર્ધચિરોધી	૨૨૨	૨૦	પટે	પટે મત
૨૦૭	૧૩	ચલી ૬	ચલી ૭	૨૩૬	૧	દગા	જગા
૨૧૧	૭	અવિ દ	અવિવાદ	૨૩૮	૨૨	નાં	નાં-

સાધુ સાધ્વી યોગ્ય આવડ્યક ક્રિયાના સૂત્રો

અને

જીવવિચારાદિ પ્રકરણો

પૃ	પ	અનુદ્ધ	શુદ્ધ	પૃ	પ	અનુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૪	૮	નાનનીવાણ	જાવ જીવાણ	૫૯	૧૭	નવગે, ગારસ	નવગે, ગારસ
૧૮	૨	નેરે	નેર	૬૨	૧૮	સામાણા	સમાણો
૨૦	૫	અહિરજ	અહિરજા	૭૦	૮	ચ	ધ્વ
૨૭	૧૪	સન	સન્વ	,,	૧૩	જિણપણ	જિણપણગ
૨૮	૧૧	ત	તે	,,		મહીણ	હીણ
૩૪	૧૧	સનમ	સનમ	,,	૧૫	સાય	સાય
૪૧	૨૨	તિવિદેણ	તિવિદે	૭૪	૧૯	મળવયા	મળવયાળ
૪૩	૧	દત્તસ	દત્તસ	,,		કાયનીગા	કાયનીગી
,,	૬	નાદી ચ	નાદાદ	૭૮	૧૦	દણ્દ	શુદ્ધ ચ
,,		સનમે	સનમ	,,	૧૪	ત હોદ	ન ત હોદ
,,	૨૦	નાળ દણ	નાળ દણ	૮૦	૨૪	છસગદ	છસગદ
૫૬	૫	કે ચાલિ	કેનલ			અતિવધા	અતિવધ

પાઠાતરો અને અધિક ગાથાઓ

પૃ ૭૫ ૧૭ મા સાતમી ગાથા આ પ્રમાણે જાણવી—

“બોલ્ય કાઠી લેગે લાગી ચરણમેટ પ્રસુ દીધી, રૂપ વિવુઘનાં મોહન
પમળ રસના પાવન કીધી ॥ ૭ ॥”

૫ ૧૪૩-૧૨ નવમી ગાથા પઢી—

“મન્દા બઢાળી દૂરે છડો, નીચી સદ્ગુણા મદ્દા પરદશનીતો સમ તવિયે,
ચોધા સદ્ગુણા કહી, હીંણા તળો સગા ને ન તને, તેહનો ગુણ નવિ રહે,
શુ જડવિજલમાં મળ્યુ ગગા-નીર લૂણપણુ લહે ॥ ૧૦ ॥”

૯ દશમી ગાથા જોવામા આવે છે

પૃ ૧૯૦ ફૂટ નોટ ચોથી એમ વાંચવી—

“વ્યવહારથી સાધુપણાના પાલના વિનાની ગોચરી પાપાનુવધી પાપના
ઉદયગાઠી પચપસ્તુમાં શ્રી હારિમદ્ગુણીશ્વરનીય કહી છે, અને તે અટકની છાપે
વલ્લરણી મિઝા મહેનાય ”

પૃ ૧૯૮-૨૪ ફૂટ નોટ ૪૪ મી એમ વાંચવી—

“અગીતાર્થની નિગ્રાણ વિહરનારા સાધુઓના ગુણોનો ‘મત્સ્યગલાગલ’
વાયે નાગ વાય છે જેમ મોગે મત્સ્ય નાના મત્સ્યને પાય, નાનુ તેથીય
નાનાને પાય, તેમ પરપરાણ શાપાદિગુણોનો નાશન વાય ”

પૃ ૨૦૦ ફૂટ નોટ ૫૦ મી એમ વાંચવા—

“પત્નીના પોત ઘટલે રચ્ચાના દર્શાવે અગીતાર્થનો વિહાર નિયેવ્યો છે
જેમ જેને પાસો ન આવી હોય પણ પત્નીનું રચ્ચુ માતાની નિગ્રાણ રહે તોન
તેનું રક્ષણ હોય છે, તેમ અગીતાર્થનું પણ મીતાર્થની નિગ્રાણ રક્ષણ છે ”

પૃ ૨૨૦-૨૦ મા ૩૧ મી ગાથા છાપતા રહેલી આ પ્રમાણે છે—

“શુદ્ધ દ્રવ્ય સયત તે શિળિ પરિ, માવચરણ પળિ પાવે, પ્રદચન વચન
પ્રમાણે તેહના, સુરપતિ પળિ ગુણ ગાવે, ॥ લોકો ॥ ૨૧ ॥”

પૃ ૫૪-૧૮ “તતત્ત” માં ૬૦ મી ગાથા આમ ક્યાંક જોવામાં આવે છે—

“તદાહ હોદ પુષ્ટા, તિણાણ મગમિ ઉત્તર તદ્વા ॥ રક્ષણ નિગોયમ્મ અણતમાગો ય સિદ્ધિગમ્મો ॥ ૬૦ ॥”

પૃ ૫૬ પ ૧૨ “દણ્ડક પ્રવરણ” માં ૨૧ મી અને ૨૩ મી ગાથા ક્યાંક આ પ્રમાણે મળે છે—

“સચ્ચેયર મીસ ઇસન્ન-મોસ મણ વય વિઠવિ આહારે ॥ ઉર મીષા વમ્મણ, હમ પોગા દમિયા સમ ॥ ૨૧ ॥ તિ અનાણ નાણ પળ તડ, દણ વાર તિગ્ગ-તગ્ગુરોગા ॥ હમ તારસ ઉત્તરોગા, મણિયા તેટ્તદસીદ્ધિ ॥ ૨૩ ॥”

પૃ ૬૯ પ ૯ શ્રીના કર્મપ્રથમાં શ્રીની ગાથા આ છે—

“સદ્દ દિદિય ય કારે, જોણ વેણ કસાય નાણે ય । સજ્જમ દણ લેસા, મન સમ્મ સત્તિ આહારે ॥ ૨ ॥”

પૃ ૭૧-૧૩ જોયા કર્મપ્રથમાં વહેલી રાજી અને શ્રીની ગાથા ક્યાંક આ પ્રમાણે પણ છે—

“તમિય જિણ વત્તવા, ચડદસતિગ્ગઠાણદમ્મુ ગુણઠાણા । પોગુરોગો લેસા, ત્થુદયોદીરણા સત્તા ॥ ૧ ॥ તદ્દ મૂલ ચડદ મગ્ગઠાણેસુ વાસદિ ઉત્તરેસુ ચ । જિગ્ગુણ પોગુરોગા, તેસપ્પાદુ ચ છટાણા ॥ ૨ ॥ ચડદસ ગુણેસુ જિગ્ગરોગલેસા ય ત્થદેઝ ય । વધાદ ચડ અપ્પારદુ ચ તો માદ સત્તાદ ॥ ૩ ॥”

પૃ ૧૨૮ થી ૧૪૩ ના વચ્ચે ૧૨૭ થી ૧૪૨ વાંચવા

પૃ ૩૫ અને ૧૭૩ આમ સિદ્ધાચલનીતુ સ્તવન મૂલખી જે વાર ડપાઈ ગયું છે

પૃ ૮૭ થા શબ્દ યતા છદ્ધા કર્મપ્રથની ગાથાઓની સરવાળા જુલાસા માટે આત્માનંદ સમા તરફથી છપાયેલ સાધરરત્ન મુનિરાજ શ્રી પુણ્યધિજયજી મદ્દા રાજ સાદેયની છદ્ધા કર્મપ્રથની પ્રસ્તાવના પૃ ૧૨ વાંચવી

‘ हृदये अथवा शुद्धमित्र ’ उपनाम स्वयं
 ₹ ८०० का पुस्तक माफे आनन्द

‘
 न
 ग
 ता
 णे
 वयो
 । छोड
 म राया
 सुनन्दा
 र तणो
 मपने,
 ल धाय

जेठ मोटाजी

प्रीति लाल, मयानी

શ્રી કૃપમદેવનીનું મ્તરા

ચાલ્પણ આપને સમજાવી રમતા ગવનય ઘેપે, આવ તુમ પામ્યા પ્રમુતાઈ બમે તો સમારની ઘેપે હો પ્રમુતી ! ઓલંમહે મત મ્તીના ૧ જો તુમ ધ્યાતા શિયમુગ્ય લદિયે તો તુમને કેદ ધ્યાયે, પળ મય સ્થિતિ પરિપાક થયા ત્રિણ કોઠ ૭ મુક્તિ જાને પ્ર૦ ૨ સિદ્ધિપાસ લહે મધિ મિલે તેહમા શો પાઠ તુમારો, સો ઉપગાર તુમારો ઘદિયે અમલ્ય સિદ્ધને તારો હો પ્ર૦ ૩ નાળરયણ પામી ણગતે ઘડ મેઘા મેવાણી, તે માહેલો ણક બડા જો આપો તે ઘાતે શાલાણી હો પ્ર૦ ૪ અશ્રય પદ દેતા મયિત્ત ૭૭ સર્કાર્ણતા ગયિ થામે, શિયપદ દેયા જો સમરથ હો તો બડા લેતા ગુ જાય હો પ્ર૦ ૫ સેવાગુણ રમ્યા મયિ જનને જો તુમે કરો વઢભાગી, તો તુમ સ્યામી કેમ કદાચો નિર્મમ ને ગીરાગી હો પ્ર૦ ૬ ગામિનન્દન જગચન્દન પ્યારો જગગુરુ જગ જયવારી, રૂપધિલુપનો માહન પમળે શૃપમ લલન ઘલિહારી હો પ્ર૦ ૭

શ્રીકૃપમગ્નિનસ્તવન

જી રે સફલ દિવસ જાવ મહારો, વીઠા પ્રમુતો દેવાર, લવ લાગી જિતની થકી, પ્રગટો પ્રેમ અપાર, ધડિય ૭ વિસરે હો સાહેવા, સાહેવા ઘળેરે સનેહ, અતરજામી છો માહરા, મરદેયાના નન્દ, મુનદાના હો વત ધડિય૦ ૧ સાહેવા લગુ થઈ મન મારુ ત્યા રમુ, તમારી સેવાને વાન, તે દિન વયારે આવશે, હોશે મુલ્યો આવસ ઘડીય૦ ૨ સાહેવા પ્રાણેશ્વર પ્રમુતી તુમ્હે, આતમાતા રે આપાર, માહરે તો પ્રમુતી તુમે ણક છો, જાણજો નિરધાર ધડીય૦ ૩ સાહેવા ણક ઘડી પળ તુમ વિના, જાય વરસ સમાન, પ્રેમ ધિરદ હવે કેમ મ્મમુ, જાણો વચન પ્રમાણ ધડિય૦ ૪ સાહેવા અતર્ગતની યાતરી વહો વાને વહેવાય, વાલેસર વિશ્વાસીયા વહેતા દુ રા જાય, મુળતા મુરત થાય ધડિય૦ ૫ સાહેવા દેવ અનક જગમા ઘમે તેહની વાઢિ

ब्रनेरु, तुम जिना अवरने नदि नमु, एह्यी मुन मन टेक् घडिय० ६
 तादेबा पडित विवेकविजय तगो, प्रणमे शुभ पाय, हरगविनय
 श्री ऋषभना जुगते गुण गाय घडिय० ७

श्री ऋषभदेवजीनु स्तवन

प्रथम त्रिनेश्वर घटिए, सारवपाति धन नाम लालर
 पूर्व विदेहे साधुन, नीधा घृतना दान लालरे । प्रथम० ॥ १ ॥

युगल सुधर्म सुर थया, महाबल भूप विनेह लालरे,
 ललितग मुर ईसागमा, स्वयप्रभापु नेह लालरे, । प्रथम० ॥ २ ॥

वज्रधराय विदेहमा, युगलि मोहम देव लालरे,
 ध्रुव वैद्य विदेहमा, चार मित्र मुनिसेव लालर ॥ प्रथम० ॥ ३ ॥

अच्युत अमर त्रिदहमा, वज्रनाभ चक्रधार लालरे,
 उ नण साधे मयग्री, बाधे जिन पद मार लालर । प्रथम० ॥ ४ ॥

सर्वारथमा उपना, तिहाथी ऋषभ अवतार लालरे,
 इन्द्राग भूमि सोहामणी, आशि धर्म कहेनार लालरे ॥ प्रथम० ५ ॥

कुत्तर गभि नरिन्ने, मरुदेवीनो नंद लालरे,
 इम छठन फचन बने, सेध मुरार इव लालर ॥ प्रथम० ६ ॥

गृध्रासे पण जेहने, कन्वद्रुम कऱ भाग लालरे ।
 पाणी सार समुद्रनु, पूरे मुरखर लोग लालरे ॥ प्रथम० ७ ॥

युगग धर्म निवारणो, तारणो भवजल राशि लालरे,
 सनधिमलसूरिजीनी, पूरा बळित आग लालर ॥ प्रथम० ८ ॥

श्री ऋषभजिन स्तवन

ऋषभ जिनराज मुज आज दिन अति भलो,
 गुणनीला जेणे तुज नयण नीळो,
 दुख टळ्या मुख मळ्या स्वामी तुज निरखता,
 सुटत मचय हुआ पाप नीळो ॥ ऋषभ ॥ १ ॥
 कल्पशास्त्री फणो, कामघट मुज मळ्यो,
 जागण अमीयना मेह वृठा,
 मोज महिराण महिभाण तुज दर्शने,
 क्षय गया कुमति अधार जूठा ॥ ऋषभ ॥ २ ॥
 कवण नर कतन मणि तनी वृण समझे,
 खण दुनरे तनी करह लेवे,
 कवण वेसे तजी कटपतरु वाउरे,
 तुज तनी अजर सुर कोण सेवे ॥ ऋषभ ॥ ३ ॥
 एक मुज टेक सुखिवेक साक्षि मदा,
 तुज बिना देव दुना न इहु,
 तुज वचन राग मुखमागरे झीलता,
 कर्म भर मर्मधी हु न बीहु ॥ ऋषभ ॥ ४ ॥
 कोडी छे दाम बिभु ताहर भलभला,
 साहरे देव तु एक प्यारो,
 पतितपावन समो जगतनोद्वार कर,
 मेहर करी मोहे भवजलयि तारो ॥ ऋषभ ॥ ५ ॥
 सुखियी अधिज तुज भक्ति मुन मन वसी,
 जेह्नु सबल प्रतिबध लाग्या,
 चमक पापाण निम लाहो छेचसे,
 सुकिने सहज तुज भक्तिरागो ॥ ऋषभ ॥ ६ ॥

(५)

धन्य जे काय जेणे पाय तुज प्रणमीण,
 तुज शुणे जह धन्य धन्य लीहा,
 धन्य जे हृदय तुज सदा समरता,
 धन्य त रातने धन्य दीहा ॥ ऋषभ ॥ ७ ॥
 गुण अनता मदा तुज सनाने भर्षा,
 एक गुण देत मुज शु विमासा,
 रयेण एक दत्त शी हाण रयणायेरे,
 लोकनी आपदा जेणे नासो ॥ ऋषभ ॥ ८ ॥
 गगसम रग तुज कीर्तिवहोळनो,
 रविथकी अधिक तप तज ताता,
 नयविनय बुध सेवक हु आपरो,
 जस कहें अज माहे भवधी निवाजा ॥ ऋषभ ॥ ९ ॥

श्री आदिनाथ प्रभुने विनति

सुण निनवर प्रभुना धमीजी रे, दाम तणी अरदाम,
 तुज आगळ वाचक परेनी रे, हु तो कक वेमास रे जिनजी,
 मुज पापीने र तार
 तु तो कहणारसभर्योजी रे, तु महुना हितकार रे चिनजी मुज० ॥१॥
 हु अवगुणनो जोरडोजी रे, गुण तो नहीं लवलेदा,
 परगुण पेगी नवो दाहूनी रे, कम मसार तरीग रे जिनजी० ॥२॥
 जीवत गा वध में कयाची, बाल्या मृपावाद,
 कपट करी परधन हयाची रे सेव्या विषयमवाद रे चिनजी० ॥३॥
 हु लपट हु लालचुनी, कर्म किधा वेइ माड,
 सण भुवनमा का नहींची रे जे आवे मुजने जोड रे चिन० ॥४॥

१ एन गुणरूपी खने आपता २ खना समुद्ररूपी आपना गुणीमा

છિદ્ર પરાયા અહાનિશજી ર, જોતો રહુ જગનાથ,
કુગતિ તળી વગ્ગી કરીની રે, જોડો તહેગુ સાથ રે ચિત્ત ॥ ૫ ॥

કુમતિ કુટિલ વદામહીની, ઘાતી ગતિ મતિ મુન,
વાતી કરણી માહરીની, ગુ સમઝાવુ તુજ રે ચિત્તની ॥ ૬ ॥

પુણ્ય વિના મુન પ્રાણિયોની જાણ મેલુ રે આથ,
ઝૂચા તરવર મોરિયાની, ત્યાહી પસારે પાથ રે જિતની ॥ ૭ ॥

વિળ સાધા વિળ ભોગડ્યાજી ધોગટ કર્મ ધધાય,
આર્તધ્યાન મિટે નહીંની, ધીજે વચળ ઉપાય રે ચિત્તની ॥ ૮ ॥

વાતઝ્યો પળ શામઝાજી રે, માદર મન પરિણામ,
માહણામાહી તાહરની, સમાર નર્તી નામ રે જિતની ॥ ૯ ॥

મુગલાક ઠગવા ભળીજી રે, કર્મ અનેક પ્રપચ,
ધુઢ ધપટ ધહુ કેઝરીજી પાપ તળા કરુ સપ્ત રે જિતની ॥ ૧૦ ॥

મન ચચલ ન રહે કિમજી રે, રાચે રમણી રે રૂપ,
કામધિહયણા શી વહુજી, પહોઝા હુ દુર્ગતિ કૂપ રે ચિત્તની ॥ ૧૧ ॥

કિશા વહુ ગુણ માહરાજી, કિશા વહુ અપયાદ,
જેમ જેમ સભારુ હૈયેજી, તેમ વાધ વિલયાદ રે ચિત્તની ॥ ૧૨ ॥

ગિરઆ તે તાવિ લેગધની, નિગુણ સંઘવતી રે વાત,
નાંચ તળે પળ મદિરજી, ચદ્ર ન ટાટે ડ્યોત રે જિતજી ॥ ૧૩ ॥

નિગુણો તો પળ તાહરોજી, નામ ધરાયુ રે દામ,
ધૃપા કરી સભાઝજોની, પૂરજો મુન મન આશ રે ચિત્તની ॥ ૧૪ ॥

પાપી જાળી મુન ભળીની, મત મૂકો વિસાર,
ધિપ હલાહલ આદર્યોની, કૈશ્વર ન તજે તામ રે ચિત્તજી ॥ ૧૫ ॥

ઉત્તમ ગુણવારી હુવેની, સ્વાર્થ વિના મુજાણ,
કરમણ સીંચે સર મરેની મેહ ન માગે દાણ રે જિતજી ॥ ૧૬ ॥

તુ ઉપગારી ગુણનિલોજી, તુ સેઘવપ્રતિપાલ,
તુ સમરથ મુગ્ધ પૂરવાજી, ફર માહરી સભાઝ રે ચિત્તની ॥ ૧૭ ॥

मुचने शु कहीअे घणुनी तु सटु धागे रे जाण,
 मुचने धागे सादियानी, भवाभव त हरी आण रे पितनी० ॥ १८ ॥
 नामि रावा कुचलानी मन्देयीने नद,
 कहे निनहर्ष निवानवीची, तेनो परमानद रे पितनी० ॥ १९ ॥

श्री समनयजिन स्तवन

ममोहित जाता समवित आपा मन मागे धई मीठु, छती परतु
 देता तु सोचो मीठु ते सहुए दीठु, प्यारा प्राणयरी छो रात मभव
 निनवर मुचने ॥ १ ॥ ऐम मत जाणो ज आप लहिये तो लायु शुं
 लेवु, पण परमारथ प्रीछी आपे तेहज कहिये देवु प्यारा० ॥ २ ॥
 अह अर्यो हु अर्थममर्षन ऐम मत करजो हामु, प्रगट न हतु समतै पण
 पहेला जाई हामानु त्यामु प्यारा० ॥ ३ ॥ परमपुरुष तुम प्रथम
 भनीने पाग्या आ प्रभुताई तेण रूप तुमन अमे भविये सजे तुमे
 हाते घडाई प्यारा० ॥ ४ ॥ तुम स्वामी हु मेयाकामी भुनरो
 स्वामी भिद्याता, नदि ता हठ माढी मागता मेवर किाविष
 लाजा प्याग० ॥ ५ ॥ ज्यातिम ज्योत मिले मत प्रीछो कोण लेखे
 कोण घरसे, माया भक्तिने हम तणी परे रीग्नार परे करसे
 प्यारा० ॥ ६ ॥

श्री संमयजिन स्तवन

मभव निनवर माचा माहिय जह छ परम दयाळ,
 करुणानिधि जगमाई मोटो माहन गुणमणिमाळ, भविषा भाव
 घरीन लाल, श्रीनिनमेवा कीचे, दुमति दूर करीो छाल नरभव
 सफंगे कीचे ॥ १ ॥ एह जगतगुरु जुगत मेघो खट्वाप्रति
 पात्र, द्रव्य भाव परिणति करा निमल पूनो धई उनमात्र भवि० २
 केसर चदन मृगमन् मेळी अर्चे जिवर आग, द्रव्यपूजा ते भावतु
 कारण कीचे अनुभव रग भवि० ३ नाटक करता रावण

तीर्थंकर पन् सार, देवपाल प्रमुख जिनपद ध्याता प्रमुपद लक्षु
 श्रीकार भवि० ४ वीतराग पूजाशी आतम परमातम पद पावे,
 अज अश्रय मुख जिहा शाश्वता रूपातात स्वभावे भवि० ५
 अजर अमर अविनाशा कहिये पूर्णानन्द जे पास्या, लोकालोक-
 स्वभावविभासक चउ गतिना दुख वाम्या भवि० ६ अवा
 जिननु ध्यान करता लहिये सुग्न निर्वाण, जिन उत्तम पदने
 अवलवी रत्न लहे गुण राण भवि० ७

श्री अभिनदन स्वामीनु स्तवन

अभिनदन जिन ! दरिसण तरसीअे, दरिसण दुर्लभ देव ! मत-
 मत भेदे र जो जई पूढीअे, सो थाप “अहमेव” अभि० १, सामान्ये
 करी दरिसण दोहीअे, निर्णय सकल विशय, मदमें घेर्यो रे अधो
 केम करे, रवि-शोभ रूप विलेख अभि० २ हेतुं विवादे हो चित
 धरी जोईअे, अति दुर्गम नमवाद्, आगमवादे हो गुरुगम को नहि,
 अे सधरा विसवाद् अभि० ३ धाँती डुगर आडा अति घणा, तुज
 दरिसण जगनाथ ! धीठाई करी माग्य सचर, सेंधु कोई न माथ
 अभि० ४ दरिसण दरिसण रन्ता जा किन्तो रणराक्ष समान, जेहने
 पिपासा हा अमृतपाणी, किम भावे विपपान ? अभि० ५ तरम
 न आवे हो मरण जीवन तणो, सैंने जो दरिसण वाच, दरिसण
 दुर्लभ सुलभ दृष्टावरी, आनदघन महाराज अभि० ६

१ ‘हुनहु’ एम गल २ ता साचा सब निर्णयो तो दुर्गम होय ज
 ३ जोई न गळे तो ते रूप क चद्रमा एम गुग गुग विमारा करी जोई केम
 थके ? ४ अनुमान प्रमाणधी ५ मुदहेगीधी समजय तेजो कठण नयवाद्
 छ ६ गुह पासधा गान्धमान पामेग आजे सोइ नही ७ शापरगाय
 आदि चार घाति कर्मोही डुगराओ मुक्तिण जतो आग ठे ८ आलम्बातु
 घाये नथा ९ आगु दर्शन थाय तो जीवनमरणना मारी तण्या मर्ग जाय
 १० समझितनी दुर्लभता १० माग हे आनदघन प्रभु ! मग दर्शन आया,
 अर्थात् साक्षि प्राप्त कराय !

श्री सुप्रिधिनाथ जिन स्तवन

में कीनो नहीं तुम जिन ओरछु राग

दिन दिन बान चढे गुण तारे, ज्यु रचन पर भाग, ओरनमें है कपायकी नाउप, तो क्यु सेवा लग मे० १ रातहस तु मान सरोजर आर अगुचिचिकाग, विषयमुनग गरुड तें कहिये, ओर विषय विपनाग मे० २ ओर दब टिल्लर जल कहिये, तु समुद्र अथाग, तु सुरतरु मनवाटित पूरण, आर ता सूरे साग मे० ३ तु पुरुषोत्तम अतरजामी तु शकर बडभाग, तु ही ब्रह्मा बुद्धिमहाबल, तु ही देव वांतराग मे० ४ सुविधिनाथ गुण फूलन केरो मेरो गिल हे बाग, जस कह भ्रमर रसिक होई तामे, लीजिये भक्ति पराग मे० ४

श्री सुप्रिधानाथर्षानु स्तवन

सुप्रिधि जिनेश्वर मादिव साभयो, तुमे ठा चतुर मुजाणोजी, साठन सन्मुख ज्ञानता, बाधे सेवक बानोनी सु० १ भवमडप मा र भमता जगगुरु, नाठ अनादि अनतोनी, जनममरणता रे दुग्ग ते आकरा, हजुग न आयो अतोनी, सु० २ छन्न भेदन वेदन आकरी, गुणानेति नरक मोक्षारोना, श्वेत-कुम्भी-वतरणी घदना, कहैता नाव पाराणी सु० ३ धिक्क रदित विकल्पणे करी, न लहो सत्प्रविचारोनी, गति तिर्यंचमा रे परवशणे करी में मद्या दुग्ग अपारोनी सु० ४ विषयासगरे रंगे राचीयो बधाणा मोक्षपाशानी, अमरी सगे रे सुरभव हारीयो, कीधा दुर्गति बामानी सु० ५ पुण्यमहादय जगगुरु पामीया, उत्तम नर अवतारोनी, आरन अत्र सामग्री धर्मनी, सद्गुरु मगति मारोजा

१ एतच्छिष्य २ जापना गुणरूपा कृष्णो मा६ मन रगाया छ, ते गुणाना रसिक बना भक्तिरूपी पराग ग्रहण करवो ३ दसो

સુ૦ ૬ જ્ઞાતાનંદ રે પૂરણ ભાવના, સૌર્યપતિ ત્રિનરાજાગ્રી, પુણ
 લગન કરતા નગગુરુ મીઠા સંવદ કાનોની સુ૦ ૭ ગામ ન
 પતાર સથિ સંપત્તિ મીઠે, સ્તવતા પારજ નીધોની, ત્રિન ઉત્તમ
 પદ પક્ષ સંવતા રતન લહ નમ નીધોની સુ૦ ૮

શ્રી વિમલનાથ સ્વામીનુ સ્તવન

પ્રમુજી ! મુન અઘગુણ મત દેવ્યા રાગદશાથી તુ રહે ન્યારો હુ
 મન રાત ઘાટ, દ્વેષ રહિત તુ મમતામીનો દ્વેષમાર્ગે હુ ચાહુ હા
 પ્ર૦ ૧ મોહલેશ કરમ્યા નહિ તુજો, મોહલગન મુજ પ્યારી, તુ
 અક્લકી રલખિત હુ તો, જે પળ રહેણી ન્યારી હો પ્ર૦ ૨ તુ હી
 ત્રિરાગી ભાવપદ માથે હુ આજ્ઞામગ વિહુદો, તુ ગિજ્ઞા હુ ચલ તુ
 સૂધો, હુ આચરણે ઉધા હો પ્ર૦ ૩ તુન સ્વભાવથા અઘઠા મારા
 ચરિત્ર મકલ જગે જાણ્યા, એથ્યા અગુણ મુજ અતિ ભારી ન થઈ
 તુન મુગ આળ્યા હા પ્ર૦ ૪ પ્રેમનથલ જો હોય સયાઈ વિમલનાથ
 મુગ આગે કાલિ કો મય રાન ઉતરતા તા ઘેગા તથિ લાગે
 હા પ્રમુ૦ ૫

શ્રી અનંતનાથ સ્વામીનુ સ્તવન (શાસ્ત્રમુત્તર વર્તમાની મઠામણ)

ધાર તરવારની સાહિતી ઘોહલી, ચાંદમા ત્રિન તળી ચરણમેઢા,
 ધાર પર ગામતા ત્ય ઘાનીગરા સેવનો ધાર પર રહે ન દેવ્યા
 ધાર૦ ૧ એવ કહે સેત્રિએ વિધિધ વિરિયા કરી કા અનેકાત
 લાચન ન દેવે, ફલ એનેકાત ત્રિરિયા કરી ઘાપડા મ્હથઢે ચાર

૧ તલવારના ધાર પર નજ લેમે નાન પળ ત્રિનરાજા (સંયમ) રૂપા ધાર
 પર ભાભગ દેવો ટકી શક્તા નથી ૨ ત્રિરાજા કરીગુ કહે, પણ તેનુ વિપરીત
 ફલ મળે છે તે જાઈ શક્તા નથી ૩ પૌદ્ગલિક મુગ માટે ત્રિયાજા કરી

गतिनाहि लेख धार० २ गच्छता भूय यु नयणे नीहाळता
 तत्त्वनी घात करता न गन, उन्मरणाणि निव घात करता
 घना, मोहनेडिया कलिकाल राव धार० ३ वचन निरपक्ष
 व्ययहार जूठो फहो, वचन सापेक्ष व्ययहार साचा वचन
 निरपेक्ष व्ययहार ससारफळ, माभगी आत्मी काई राचो ? धार०
 ४ तेव गुरु धर्मवी शुद्धि पक्षा कर्म रहे वेम रह शुद्ध श्रद्धा न जाणो,
 शुद्ध श्रद्धान पिण मय किरिया करी, छार पर लीण्यु तेज जाणो
 धार० ५ पाप नहि कोड नमुय भाषण निगा, धर्म नहि कोड
 जग सूर्य मरिगो, मुत्र अनुमार जे भविक किरिया करे, तेहनु शुद्ध
 चारित्र परीग्यो धार० ६ एह उपदेशनो सार मक्षेपथी जे नरा
 चित्तमां नित्य ध्यावे, ते नरा दिव्य यहु फाळ मुख अनुभवी,
 नियत आनन्धन राय पावे धार० ७

श्री शातिनाथचिन स्तवन

हम भगन भये प्रभु ध्यानम, विमर गई दुविधा तन मनकी
 अचिरासुत क गानमे ? हरिहर मग्न पुरंदर शगद्धि आयत नहि
 कोइ मानेम, चिन्तनकी मान मची ह समतारम क पातम
 हम० २ इतने दिन तुम नाहि पिछान्यो जनम गगा मय अनाममें,
 अब ता अचिहारी हाइ धठे, प्रभुगुण अश्रय रचनाम हम० ३
 गइ दीनता सबही हमारी प्रभु तुम भमवित्तनमें, प्रभुगुण
 ४ त्यागा छर्ता माह्वय पं मरवामां आ मान मलयामां फगाइ
 जाय छ, ससारता रगराग तरफ रौंचाइ जाय छे ५ राज्यां
 ६ आगमनी आज्ञा मुनर न होय त साधु के साह बाग्यु न गगाय, तेनु
 बोलवाथी सगार वधे ७ शाखना आचारिन्द्र रोलवाथी देसादिनी
 शुद्ध आराधना केम थाय ? ८ जिनाश समान धर्म नथी ९ परीक्षा करिने
 जाणा १० तनमना विवस्थावागी डामाडोल स्थिति ११ ० ॥
 अे कइ कहि निरावमां नथी

अनुभव रसके आगे आघत नही कोई मानम हम० ४ जिन ही पाया तिन ही छिपाया, न कहे कोई के कानम, ताली लगी जब अनुभवकी, तब समजे कोई सानमे, हम० ५ प्रमुगुण अनुभव चद्रशस ज्यु सा ता न रहे म्यानम, वाचक जम कहे मोह महा अरि जीत लियो है म्यानम हम० ५

श्री शक्तिनाथजिन स्तवन

म्हारे गुजरे ल्यो ने राज साहेब शाति सलूणा, अचिराजीना नन्दन तोरे दर्शन हेने आब्या, समकित रीझ करौने स्वामी भक्ति भेटणु ला-यो म्हारो० १ दुराभजक छे निरुद तुमारो अभने आस तुमारी, तुमे निरागी थहो छूने शी गति धारा अमारी म्हारो० २ कहेस लीक न ताभी कहेषु अघहु स्वामी आगे, पण चालक जो बोली न जाणे तो केम व्हालो लगे म्हारो० ३ म्हार ता तु समरथ साहिय तो केम जोडु मानु चिन्तामणी जणे गाढे वाघ्यो तेहने काम किरातु म्हारो० ४ अध्यात्म रावि उग्यो मुज घट मोह तिमिर ह्यु जुगते, विमलविजय वाचकनो सेवन गम कहे शुभ भगते म्हारो० ५

श्री कुशुनाथ जिन स्तवन

कुशु चिनथर जाणजो हो लाल मुज मनना अभिप्राय रे, निने श्वर मोरा तु अतम अवसरु र लाल, रने तुन विरहा थाय रे निने० ॥ तुज निरहो निम चाठवे रे लाल, तुन विरहा दुखदाय रे, जिनथर मोरा श्वर वरमोमो जाय रे, निने० विरहा मोरी पलाय

१ नर राक्ष २ मागे गतु ३ एक एक क्षण वरस पैजे तप

રે જિને૦ ૧ તુમ પાસે જે આયુ રે લાલ, પહેલા ન આવતુ હાય રે
 જિને૦ આત્રી પાઠા જાવતુ રે લાલ, તુન ગુણ વિષય ન મહાય
 રે જિને૦ ૨ નહિ મિત્રિયાનો ધોમો નહી રે લાલ, જસ ગુણનુ નહિ
 નાળ રે જિને૦ મિલિયા ને ગુણ કઠિયા પઠી રે લાલ, ટિઠહત જાય
 રે પ્રાણ હો જિનેશ્વર૦ ૩ જાતિઅધને દુઃખ નહિ રે લાલ, ન રહે
 નયણનો સ્વાદ રે જિને૦, નયણનો સ્વાદ લઈ રી રે લાલ, હામ્યાને
 વિલગાદ રે જિનેશ્વર૦ ૪ ઘીને પગ બિહા નહિ ગમે રે લાલ,
 જિને તુન તિરહો વચાય રે જિનેશ્વર૦, માલતી કુસુમે મોહિયા રે
 લાલ, મધુપ ફરી ન જાય રે જિનેશ્વર૦ ૫ ઘનદય દાહ્યા રૂપઢા
 રે લાલ, પાલહવ ફરી વરમાદ રે જિનેશ્વર૦ જે તુન વિરહે નહિ
 વઢ્યા રે લાલ, વાઠ અનત ગુમાત રે જિને૦ ૬ ઠડક રહ તુન
 સગમા રે લાલ, આકુલતા મિટ જાય રે જિનેશ્વર૦, તુમ સમે
 સુરિયા સદા રે લાલ, માનવિજય ઓશાય રે જિનેશ્વર૦ ૭

શ્રી અરનાયનિન સ્તવન

મારા માહિન શ્રી અરનાય, અરજ સુણો અકે મારી, પ્રમુતી પરમ
 ત્યાલ ચાકરી ચાહુ તેરી ચાકરા ચાહુ પ્રમુગુણ ગાઠુ મુલ અનંતા
 પાડે મા૦ ૧ નિન ભગતે જે હાલે રાતા પામ પરમવ શાતા, પ્રમુ
 પૂજામા આત્મુ થાતા તે દુઃખીયા પરમવ જાતા મા૦ ૨ પ્રમુ
 સહાયથી પાતક પ્હુને, મારી શુભ માતે સુણે, તે દેખી ભવિયળ
 પ્રતિનૂણે વઢી કર્મરોગ સવિ રૂણે મા૦ ૩ સામાન્ય નરની સેવા
 કરતા તો પણ પ્રાપ્તિ થાય, તો ત્રિમુખા નાયકની સેવા નિશ્ચે ન
 નિષ્ફળ જાય મા૦ ૪ સાર્વી સેવા જાણી પ્રાણી જે જિનવર આરાધે
 શ્રી ત્રિમાધિજયપય પામી પુણ્યે જસ મુલ રહે નિરાવાધે મા૦ ૫.

૧ મમરો કરના કાઢે ન જાય ૨ ઘનમાની આગથી ફલેલા કશો વરદાદથી
 ફરી લીલા થાય છે ૩ તમારા તિરહના દુઃખવિનાના જીવો અનુભવ
 રાડે છે

श्री नेमिनाथजिन स्तवन

परमात्म पुरण क'ग, पुरण गुण हो पुरण जन आग, पुरण
दृष्टि निहाळाव, चित्त धरिये हा अमची अरदाम, प० १ सर्व-देश
घाती सहु, अघाती हो करी घात न्याळ, वाम कीयो गिरमदिर,
महि विसरी हा भमतो जगनाळ प० २ जगतारक पदवी लही,
तार्या सही हो अपराधी अपार, तात कहो मोहे तारना, विम कीनी
हो इण अयसर यार प० ३ मोद महा मद छाकथी, ए छकियो
हो नहि शुद्ध लगार, उचित सहि इणे अयसरे, संवकनी हो करवी
सभाळ प० ४ मोह गया जो तारगो, तिण घेला हा विहा नुम
उपगार, मुग घेळा मज्जन घणा, ए उपवेळा हा विरला ससार
प० ५ पण तुम दरिद्रन योगधी, थयो हो हृदये अनुभव प्रकाश,
अनुभव अभ्यासी करे, दुख-पथी हो सहु कर्मविनाश प० ६
कर्म-मल निवारिने, निज रूपे हो रम रमता राम, लहत अपूर्व
भावथा, इण रीते हा तुम पद विग्राम प० ७ विकरण जोगे हु
चिंतयु, सुखदायी हा शिरदेवीना नद, चिदानंद मनमें सदा, तुम
आयो हो प्रभु नाणदिण प० ८

श्री नेमिनाथ प्रभु स्तवन

(जो हरि नहि मले रे, जो रे माया पापी प्राण अे देखी)

निरुपम नेमनी रे, वालम ! मूर्खी कया जाओ, तारण आवीने रे,
अेम काई विरह जगाओ नि० १ करणा पणु तणी रे, करता अवला
उघेचो, दुर्जन वषणधो रे, अे नहि साजन लेखो नि० २ शशिलठन
कीओ रे, सीता राम वियागो, बिबुधजने कहो रे न्याये नाम
खेरगो नि० ३ गुहा का कीओ रे, जो रहती अेकलडी छडी, गणिका

१ चंद्रमाने कंकित करनार ने राम भीतानो प्रियोग करावनार-रगमा
भग करनार इरण ७

सिद्धि बधू रे, वेदगु प्रीतडी मंडी नि० ४ अष्ट भव नेहलो नवम छेह
म दागो, नासी गौली रे, साहय गौमा राखो, नि० ५ पुण्य परवडा
रे मुजवी माचर छोगा, दान संवत्सर रे, पाप्मा घडित भागा नि०
६ विषाह अघसरे रे जमणो हाथ न पामी, निष्ठा अघसरे रे देवो
अतरनामी नि० ७ माता प्रिया तणो रे, नंदन गुणमणिगणी, संयम
आपीन रे, तारी रातुल नारी, मुक्ति महेले मज्जा रे दपति आविचल
भावे, क्षमाप्रिय तणो रे, सजब तिन गुण गावे नि० ९

श्री नेमिनायजिननु स्तवन

इण भरते अचलापुरी, नृप त्रिमघन नामे मेरे लाल, मय
एई मुर थया सौधर्म गुम ठामे मेरे लाल, तिनवरने फरं वदना
वैताद्वे मारीपुरे चित्तगति विद्याधर मेरे लाल, दीक्षा ग्रही माह
द्रमा, मुर मुग्य पाप्मा सार भर लाल तिनवर० १ सिंहपुरे अपर
चिते भूपति बमला गाम मेरे लाल अम्बारमा मुरछासमा मुरव
थया उत्तर मेरे लाल तिन० ३ हस्तिणाउर शस भूपति, सया
तिनपद धार्धा मेरे लाल, अग्रजित मुरधी ध्ययी, शीरीषुं
निगवाध भर लाल तिन० ४ समुद्रविजय शिवादेवीनो मुत्त, श
लठन विणन मेरे लाल, अर्चन दान धावीगमो, अरिष्ट ने
दिनवा ' ज्ञान ' विणन मेरे लाल, तिन० ५

भारपूजारहस्यमय श्री पार्श्वनायजिन स्तवन

पूजाविधिमाहि भावियेजा, अतरंग जे भाव, ते सधि तु
जागळ कटुनी, साह्य सरल स्वभाव सुहकर, अधधारी प्रभु पास

१ रातु २ सरलरी दाग लई हस्तिन पामनारा याचको पण मारा का
बहु पुण्यगन, १ याम वर्णनु शरीर,

દાતળ કરતા ભાવિયેજી, પ્રમુ ગુણ જલ મુલ શુદ્ધ, ઓલ ઉતારો
 જીમનીજી, હો મુજ નિર્મલ શુદ્ધ મુદ્દંકર૦ ૨ જયળાએ જ્ઞાન
 કીજિયેજી, કાઢો મેલ મિથ્યાત, અગૂછો અગ શોષવીજી, જાથુ દુ
 અવદાત મુદ્દ૦ ૩ ક્ષીરોદકના ધાર્તીવાજી, ચિત્તવે ચિત્ત સંતોષ,
 અષ્ટ કર્મ સઘર મલોજી, આઠ પડો મુગકોપ મુદ્દ૦ ૪ ઓરસીયો,
 એવામતાજી, વેસર ભાષે વહ્લાલ, શુદ્ધિ ચદન ચિત્તવોજી, ધ્યાન
 ઘોલ રંગ રોલ મુદ્દ૦ ૫ માલ વહુ આળા મલીની તિલક તળો
 તેહ ભાવ, ને આમરણ ઉતારિએજી તે ઉતારો મવપાર. મુદ્દ૦ ૬
 જે નિર્માલ્ય ઉતારીએજી, તે તો ચિત્ત ઉપાધિ, પગાઝ કરતા ચિત્ત
 વોની નિર્મલ ચિત્ત સમાધિ મુદ્દ૦ ૭ અગલૂદ્ધના વે ધર્મનાજી આત્મ-
 સ્વભાવ જે અંગ, જે આમરણ પદરાવિયેજી, તે સ્વભાવ નિચ પગ
 મુદ્દ૦ ૮ જે નવ વાઢ વિશુદ્ધતાની ત પૂજા નવ અગ, પચાચાર
 વિશુદ્ધતાજી, તેહ પૂલ પચ રંગ મુદ્દ૦ ૯ દીવો કરતા ચિત્તવોજી
 જ્ઞાન દીપક મુપ્રકાશ, નવચિંતા ધૃત પૂરિયૂની, તત્ત્વપાત્ર મુવિલાસ
 મુદ્દ૦ ૧૦ ધૂપરૂપ અતિ કાર્યતાની, કૃપ્પાગરુનો યોગ, શુદ્ધ ઘાસના
 મહમદેજી, તે તાં અનુભવ યોગ મુદ્દ૦ ૧૧ મદ સ્વાનક અઢ છાઢ
 વાજી તેહ અષ્ટ મગલિક, જે નૈવેદ્ય નિવેદિયેજી તે મુજ નિશ્ચલ ટેક
 મુદ્દ૦ ૧૨ લયળ ઉતારી મુકિએજી, કૃત્રિમ ધર્મનો રે ત્યાગ, મગલદીવો
 અતિ મલોજી રે શુદ્ધ ધર્મ પર રાગ મુદ્દ૦ ૧૩ ગીત તૃત્ય વાવિ-
 વ્રનોની રે નાદ અનાદત માર, વામ રતી રમણી પરિજી તે સાચો
 ધૈમાર મુદ્દ૦ ૧૪ ભાવપૂજા ઓમ સાચવીની સત્ય વજાવો રે ઘટ,
 ત્રિમુખત માદે તે વિસ્તોરની ટાઢે કર્મનો વટ મુદ્દ૦ ૧૫ જેળી પરે
 ભાવના ભાવતાજી સાહેવ જસ મુપ્રસન્ન, જન્મ સફલ જગ તેહ
 નોની, તેહ પુરુષ ધન ધન મુદ્દ૦ ૧૬ પરમ પુરુષ પ્રમુ શામળાજી
 માનો એ મુજ સેવ, દૂર કરો મવ ઓમલાજી, વાચક જરા વહે
 દેવ મુદ્દ૦ ૧૭

श्री पार्थनन्तय स्वामीनु स्तवन

[गोडीनी आई धारा देशमा मार्नी-अे देशी]

परम पुरुष परमात्मा साहेबजी, पुरिमादाणी पास हो, शिव
सुगरा भमर थासे विनती साहेबजी, अवसर पामी ओळगु, सा०
मफ्ल करो अरुणम हो शिव० १ दोय नन्दन मोह भूपय सा०
तणे कर्पा जग धोला हो शिव० द्वेप करि राग केसरी सा० तेह
ना राणा साठ हो शिव० २ मिथ्या मोह ता आनरी सा० काम
कटक शिरदार हो, शिव० त्रण रूप घरी ते रमे मा०, हास्याविके
परिवार हो शिव० ३ मोह महिपति जोरही सा०, जग मघने
थयो जेर हो, शिव० हरिहर सुर नर सहु नम्या सा० जकडी कर्म
ने घेर हो शिव० ४ भवविधिति चौगति चौकमा सा०, लोक करे
पाकार हो शिव० ५ आप उदासी थई रणा सा० ईम किम रहेसे
नर हा, शिव० ५ क्षपक श्रेणी ने गनघटा मा० हलकारे अरिहत
हो, शिव० नाण रङ्ग मुज करे दीओ सा० क्षणमा कर अरि अत
हो शिव० ६ करुणातयण कटाथथी सा० रिपुदंते होय विमराठ
हो, शिव० क्षमावेजय चिन सपदा सा० प्रगटे शिव जमाल हो
शिव० ७

१ द्वेपरूपी हाथी रागरूपी सिंह २ सोल कपायो ३ कामरूपी सेनपति,
४ मिथ्यात्ममोहनीय, समकृतमोहनीय मिश्रमोहनीय ए मोहनीयना त्रण मे ५
५ हास्य आदि नर नोकपाय ६ मोहना ७ मोहना पुत्र रागरूप ८
वेचार करी दीधु छे ९ मर्यादा १० क्षपकश्रेणीरूपी हाथीओनो समूह ११
पणानो हलकारे छे १२ शनरूपी तरवार मारा हाथमा आपो हो १३
नाथ कर १४ आपनी करुणा नर होय तो, शत्रुनी सेन १५

શ્રી પાર્થનાથજીનું સ્તવન

જવૃદ્વીપે પોતનપુરમાં, અરવિંદ નામે રાજા રે, તામ પુરોહિત
 વિશ્વભૂતિ દ્વિત્વમુત મરુભૂતિ ગુણ તાજારે, પાસ ત્રિનેશ્વર પુરિસા
 દાળી ૧ શાશ્વત ધર્મ આરાધી અતે કમઠ ઝિલાતલે પાપ્યો રે, કુબ્ર
 હોય સ્ત્રી તસ ઘરણા, કરેણી મોઢે વ્યાપ્યો રે, પામ ૦ ૨ અરવિંદ
 રાજગપિ પેણિને, જાતિસ્મરણ પામ્યો રે, કમઠ કુપહ ઔદિ
 હસ્યો સદસારે મુગ્ય કામ્યા રે પામ ૦ ૩ મહાવિદેહે વિષ્ણુવ
 ગતિ નૃપ, તિલકાવતી તસ રાણી રે, ત્રિરણવેગ મુત સયમ
 લઈ, લહે અચ્યુત મુગ્ય સ્થાળી રે પાસ ૦ ૪ પૂર્વ વિદેહે,
 વિદ્યાધરવર, રાયમ મારગ સાધે રે, કમઠ જીવે સિંદે તે દાણિયો
 મધ્ય મધમક મુગ્ય લાધે રે પામ ૦ ૫ સુષળગાદુ પત્રી મુષિદેહ,
 મયમ ત્રિન પત્ર વાધે રે, કમઠ જીવે વ્યાધે તે દાણિયો, પ્રાણત મુર
 સુસમાધે ર પાસ ૦ ૬ અશ્વસેન નૃપ ધામાનદન, નગરી ચારણસી
 જેહની ર, નીલ ઘરણ અદિ હઠન દીપ, આળ ચહુ હુ તેહની રે
 પાસ ૦ ૭ પામ ત્રિનેશ્વર ત્રીશમો ત્રિન જ્ઞાનવિમલ ગુણ ભરિયો
 રે, ધાહ્ય પ્રદી સેવકને તારે, અપરપાર ભવ દરિયો રે પાસ ૦ ૮

શ્રી મહાવીર સ્તવન

ધીર જિનેશ્વર ચરણે લાગુ, ધીરપણુ તે માર્ગુ રે, મિથ્યા મોહ
 તિમિર મય માગ્યુ તિત નગાક વાગ્યુ રે ધીર ૦ ૧ છઠમર્ત્યે વીરજ
 લેહ્યા સમે અભિસંધિન મતિ અગે રે, સૂક્ષ્મ શૂલ ત્રિયાને રગ યોગી
 ધયો ડમગે ર વી ૦ ૨ અસરય પ્રદેશ ધીર્યે અસરો યોગ અસં

૧ દાયા ૨ દાયણી ૩ સાપ ૪ હલ્લપના દરાદા પૂર્વકા પ્રવલ્લથી ને
 ઘટ પ્રવર્તે તે અભિસંધિન વીર્યે લે યાના ઘઢથી રગમાં આવીને આત્મા મોહજય
 ડગાસથી મન આદિ માર્પત વલ્લવાનુ વલ્લ્યો હોય છે ૫ આત્મિક વીર્યના
 અસર્ય અશોન યોગસાધક હોય છે ૭ અસરજાત અસર ૨૨

ચિત્ત કરે રે, પુરુષ ગણ તેણે છગુ ત્રિદેષે યથાશક્તિ મતિ લેશે
 રે વી० ૩ ઉત્કૃષ્ટે વીર્ય નિવેશ યોગત્રિયા નવિ પર્મેર, યોગ
 તળી ધ્રુવતાન હર આત્મશક્તિ ન સેમે રે વી० ૪ કામવીર્ય ઘશે
 જેમ મોગી તેમ આતમ થયો મોગી રે, શૂરપણે આતમ હપયોગી
 વાય તેહ અયોગી રે વી० ૫ વીરપણુ તે આર્તેમ ઠાણે જાણ્યુ
 તુમચી ઘાળ્યે રે ધ્યાન વિનાળે શક્તિ પ્રમાણે નિન ધ્રુવ પદ
 પહિચાળ રે વી० ૬ આલ્પન સાધન જે ત્યાગે પર પરિણતિન
 મોગે રે, અશ્વ્ય દર્શન જ્ઞાન ઘરાગે આનંદધન પ્રમુ જાગે રે વી० ૭

શ્રી મહાવીરસ્વામીનુ સ્તવન (હાઝરિયુ)

માતા ત્રિશલા સૂગવે પુત્ર પારણે, ગાવે હાલે હાલે હાલરવાના
 ગીત, સાના દુષા ન ઘઝી રત્ને જહિયુ પારણુ, રેશમ દોરી ધુધરી
 વાગે હુમ હુમ રીત, હાલો હાલો હાલો હાલો મારા નાન, ૧
 જિનજી પામ પ્રમુથી ઘરસ અઢીસે અતરે, હોશે ચોવીશમો તથિ
 કર નિન પરિમાળ, કેશી સ્વામી મુરથી એવી ઘાળી સામઝી,
 સાચી સાચી હુઈ તે મારે અમૃત ઘાળ હાલા ૨ વાદ સ્વપ્ને હોવ
 ચક્રી કે નિરાસ, ઘીત્યા વારે ચક્રી નહિ હવે ચક્રીરાસ,

૧, ૨ વીર્ય ઉત્કૃષ્ટ હદે પહોંચા જાય છે ત્યારે મનોયાગાદિની પ્રવૃત્તિ તદ્દન
 મદ પર્ણ જાય છે, અને તદ્દન સ્થિર થઈ જાય છે ત્યારે આમા યોગીને પક્ષી
 રાત્રી શક્તો નથી ૩ વીર્યથી મૈથુનપ્રવૃત્તિ મોગો મોગશય, તેમ આત્મવ્રતથી
 મનાયોગાદિ દ્વારા નીચ સત્પરમા મમે અને સુવદુષ્ટ ભાગ્યે છે, પણ
 પૂરાતન લગ આત્મામાં તજ્ઞાન થાય તો પરમાત્મા રમે છે ૪ આત્મામાં છે તે

તમાર વચનામૃતથી ૬ શાસ્ત્રજ્ઞાનના આધારથી યથાશક્તિ જાગઝ કથે તે
 પોતાનુ આત્મગઢ ઓઢાય ૭ જીવવામાં ટેનારૂપ થનારા મા વચન મયાના
 ત્યાગ છાધિક દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રથી જે કરે છે તે આનંદમય આત્મા સદા
 જાગતા હોય છે

નિનની પામ પ્રમુના શ્રી કેરી ગણધાર, તેહને યચને જાળ્યા ચોવી
 શમા જિનરાજ, મારી કૂચે આવ્યા વ્રગ મુવન શિરતાજ, મારી
 કૂચે આવ્યા સઘ તીર્થની લાન, હુ તો મુખ્ય પનોતી દ્વિપાળી યદે
 આજ હા૦ ૩ મુનને વોહલો ઉપયો વેમુ ગન અઘાહીએ, સિંહાસન
 પર વેમુ ચામર ડગ ધરાય, એ સદુ લક્ષણ મુનને નદન તાહરા
 તેવના, તે દિન સમારુ ને આનન્દ અગ ન માય હા૦ ૪ વરતલ પગ
 તલ લક્ષણ એક હજારને આઠ છે, તેહથી નિશ્ચય જાળ્યા નિનવર
 શ્રી જગદીશ, નન્ન જમળી જથે લટન સિંહ વિરાનતો, મે તો પહેલે
 મુપને તીઠે વિસવા વીશ હા૦ ૫ નદન નવલા વધવ નદીવ-
 ર્ધનના તમે, નદન મોનાઈએના વીયર છો મુકુમાલ, હસશે મોનાઈઆ
 વહી વીયર માહરા તાહકા, હસશે રમશે ને વલી ચૂટી રાળને
 ગાલ, હમશે રમશે ને વલી ટૂસા ટેશે ગાલ હા૦ ૬ નદન નવલા
 ચેડા રાળના ભાળેજ છા, નદન નવલા પાચસે મામીના ભાળેજ
 છો, નદન મામલીયાના ભાળેજા મુકુમાલ, હસશે હાથે ડાઝી
 કરીને ન્તાના ભાળેજા, આર્યો આજી ને વઢી ટપકુ કરશે ગાલ,
 હા૦ ૭ નન્ન મામા મામી લાવશે ટોપી આગલા, રત્ને જહીયા
 છાટર મોતી વસથી વેંત, નીલા પીલા ને વઢી રતા મધે જાતિના,
 પદરાવશે મામી મહારા નન્નકિશેર હા૦ ૮ નદન મામા મામી
 મુગડલી સહુ લાવશે, નન્ન ગૂજુળ ભરશે લાહુ મોતીચૂર, નન્ન
 મુગડા જાઈને લશ મામી મામળા, નદન મામી વહેશે જીવો મુલ
 ભરપૂર. હા૦ ૯ નદન નવલી ચેડા મામાની માત મતી, મારી
 મરીની ને વેન તમારિ નદ, ને પળ ગૂજ ભરવા લાગળસાઈ લાવશે,
 તુમને જોઈ જોઈ હોશે અધિના પરમાનદ, હા૦ ૧૦ રમવા વાજે
 લાવશે લાલ ટકાને વૂધરો, વલી સૂઝા મેના પોપટ ને ગચરાન,
 સાદસ હસ વોયલ તીતર ને વઢી મોર વ્યુ, મામી લાવશે રમવા નદ
 તમાર વાન, હા૦ ૧૧ છપ્પન વુમરીઅમરી જલ વઢશે નવરાવિયા,

नदन तमन अमन केली घरनी माहि, फलनी घुष्टि कीवी योजन
 अकने माडले, बहु चिरजीवो आसीप मीधी सुमने त्याहि हा० १२
 तमने मेरु गिरिपर मुरपतिअे नचराविया, निरखी निरखी हरखी मुकृत
 लाभ कमाय, मुमदा उपर धार काटि कोटि चद्रमा, वळी तनपर धार
 ग्रहगणनो समुदाय, हा० १३ नदन नवला भणया निताळे पण
 मूरुग, गनपर अगडी बेसणी माटे सान, पसली भरु श्रीफळ
 फोफळ नागरधलनु सुमडरी र्मु निशगीयाने वान, हा० १४
 नदन नवला मोटा दासा न परणवु, बहुवर सरखी जोडी लाव
 रानकुमार, सरखा वेवाइ वेवाणत परखवु सरख पोरखी रणु
 जोई जोईने देदार, हा० १५ पीय सना साहे बहु पय नन्न
 ऊजना, मारी घूम आया तावेंछनद, माहेर आगण वृठा
 अमृत दूधे बहुला, माहर आगने, प्र वा मुरतर मुचनता क, हा० १६
 इणीपरे गायु माता निशकृण शरथु न कोइ गाद
 लेशे पुत्र तणा सामान, दाअमा र्मु वॉन्यु वीरनु हाडर
 जयनय मगल होने दीपविजय १७

છીલતા પીલતો મોહ મિથ્યાત્વ ઘલી, જાવિઆ માવિયો ધરમ પથ
 હુ હવે વીજિએ પરમ પદ હોઈ બેલી આં ૫ સિંહ નિરિ દીદ જા
 ન્દયગિરિ મુન રમ તુ મુગુણલીદ અવિચલ નિરીહો, તા કુમતરગ
 માતગના મૃથથી મુજ નહી કોઈ ન્દયલેશ ધીહો આં ૫ શરણ
 તુજ ચરણ મ ચરણગુણનિધિ પ્રહ્લા, મન તરણ કરણ દમ શરમ
 રાસો, હાથ જોડી કહે જમવિનય ધુધ શ્શુ દેવ નિન મનનમા
 દાસ રાસો આં ૭

શ્રી મહાવીરજિન સ્તવન

વીરજી મુળો મોરી વિનતી, કર જોડી કહુ મનની ઘાત, ઘાલ
 પની પર વીનવુ, મારા સ્વામી હો તમે સિમુવન તાત ધીં ૧ તુમ
 દરિસણ વિળ હુ મન્યો, મયમાદિ હો મ્વામી સમુદ્ર મોહાર, દુસ
 અનતા મ મહા, ત કહતા હો કિમ આવે પાર ધીં ૨ પર ડપ
 નારી તુ પ્રમુ, હુ સમન્ન હો, જગદીનદયાલ, તજે તોરે ચરણે હુ
 આવીયો, સ્વામી મુજને હો નિન નમણે નિહાઠ ધીં ૩ અપરાધી
 પળ ઉદ્યો, કહુ કેતા હો તેરા અવદાત, સાર કરો હવે માહરી,
 મન આળો હો સ્વામી મોરી ઘાત વીરં ૪ તૂલપાળી પ્રતિમૂક્ત્યો,
 જણે વીધો હો તુનને ઉપસગ, હસ દીધા ચઢકોશીએ, જને વીધો હો
 તુમ આઠમો સ્વગ વીરં ૫ ગોસાલા ગુનહી ઘણો, જેણે ધોન્યા હો તોરા
 અર્ધર્ણવાદ, તે ઘઠતો ત રાસીયા, શીત લેશ્યા હા મૂર્કા મુપ્રમાદ,
 વીરં ૫ એ કુળ છે શ્રદ્ધાળીયો, શ્મ રહેતા હો આપ્યા તુમ તીર, તે
 માતમને તુમ ત્રીયો, વોતાનો હો પ્રમુ મુરય ઘજીર ધીં ૭ ઘચન
 ઉગમ્યા તાહરા જે શ્મગ્યા હો તુમ માંધે જમાલે, તેહને પળ પત્ર
 મન, તે ત્રીધો હો કૃપાઠ શિષ્યામી વીરં ૮ અદ્મત્તા શ્રપિ જ
 મ્યા, જઠમાદિ હો વાધી માટીની પાઠ, તરતી મૂર્કી વાચલી, તે
 તાર્યા હો તહેને તસ્ફાઝ વીરં ૯ મેધ કુમાર શ્રપિ ધૂમ્ધ્યો, ચિત્ત

૧ અપરાધી

ધૂમ્પા હા ચારિત્રી અપાર, અવાયતારી તહા, તે વીધા હા કરુણા
 મહાર. ધી૦ ૧૦ રાગ શ્રેણિક રાણી ચેલના, રૂપ દેવી હો ચિત્ત
 ધૂમ્પા જેહ, સમયસરણ સાધુ સાગ્રવી, તે વીધા હો આરાધન તહ,
 ધીર૦ ૧૧ વાર ઘરસ વેદ્યા ધેરે, રહ્યા મૂકી હા સજમનો ભાર,
 ગદિયગ પળ ઉદ્યો, મુર પદવી હો નીધી અતિ સાર, ધીર૦ ૧૨
 પચ મહાનત પરિજી, ગૃહવામ હા રહ્યા વર્ષે ચોવીસ, તે પગ આઠે
 કુમારન તે તાર્યા હો, તારી જેહ જગોશ ધીર૦ ૧૩ પ્રત નહી નહી
 આગડી, નહી પાસહ હો આંતર નીશ્ર, તે પળ શ્રેણિક રાયન તુમ
 વીધો હા સ્વામી આપ સદૃશ ધીર૦ ૧૪ એમ અનેકને ઉદ્યો, કહુ
 કેના હો કરુણાવર ગામ, હુ પ્રમુ મક્ત હુ તાહરો, તેન તારો હા
 નહી લીલુ કામ ધીર૦ ૧૫ શુદ્ધ સનમ તો નાવે પડ, નહી તહવા
 હો મુન દર્શિમણ જ્ઞાન, પળ આધાર અઠ છ એટલો, તારુ હો ધરુ
 નિશાદિન ધ્યાન ધી૦ ૧૬ મેજ મહીતલ ઘરસતા, નહી જાવ હો
 સમયિયમ ઠામ, ગિરુઆ સદૃજ ગુણ ધરે મ્યામી મારો હો મારા
 વચિત કામ ધી૦ ૧૭ તુમ નામ મુત્ર મપદા તુમ ગામે હા હુ ગ
 પાય દૂર, તુમ નામે વચિત ફરે, તુમ નામ હો મુન આગ પૂર
 ધીર૦ ૧૮

કલગ

હમ નગર નેસલમેર મહળ, નીર્ધર ચાર્વાગમો, ગાસનધીર
 શ્રી સિંહલટા, સેવતા મુરતુક સમો, નિન ચદ યિગલા માત નદન
 સકલચદ કલા નિહો, યાત્રનાચારન નમગમુદર સધુળ્યો યિમુરન
 તિલા ૧૯

श्रीमहावीर जिन स्तवन अथवा मुक्ति जपानी डिग्री

तीर्थंकर महावीरने कौशल गणवर साज, फातून प्ररूप्या हे दया सन जीवन हितकाज १ दान शिष्यल तप भावना अमल गुलासा मार, जिण पुण्ये धारण निया पहेंच्या मुक्ति मझार २ चउद सदस साधु हुवा साध्वी छत्रीस हजार, लारया श्रावक श्राविका पाम्या भव जल पार ३

ढाल

मेशी अदालत प्रभुची कीनिये जिनशासननायक ।

मुक्ति जाणेकी डिगरी दीनिये ॥

खुद चेतन मुदद (वादी) बना है आठों कर्म मुदायला,
दाया रस्ता मुनी मारगका बोला देकर टालाची जिन० १
तप कागद इष्टम लियो तलघाणा मिमा पिघारी, सहाय
ध्यान भजमुन बनाकर अरजी आन गुजारीजी जि० २ मे जाता
था मुनिमार्गको कर्मों ने आ घेरा, धोला देकर राह भुलाया लूट
लिया सय डेरानी नि० ३ ग्रहात सराव किया कर्मान चारागाव
माहि, दु रा अनता पाया भने अत पार कलु नाहीनी नि० ४
सबे मिले बसिले कानुनी पच महाप्रतधारी, सूत्र देख मसूदा कीया
तय मे अरजी डारीजी नि० ५ पाचों समिति तीनों गुप्ति आठा
गवाह बुलायो, शील अमसर बडा चौधरी उमको पूठ भगावोजी
जि० ६ अरजी गुजरी चेतन तेरी हुवा सफाना जारी, हाजर
आआ जयाव लिखावो लावो सवृत्ती सारीजी जि० ७ आठा
मुदायले हाजर आये माह मुख्तार बुलाये, चार कपाय और आठा
मदका साथ गवाहिमे लायेनी नि० ८

जमान प्रतिवादिनो

नितशामननायर । झूठा दाया है चेतन जीयका नि० ॥

हमने नगी यहकाया इसको यह मेरे घर आया, करना लम्बर
हमने ग्याया गेमा करेव मचायानी नि ९ निषयभोगमे राख्या
चेतन घाटा नफ़ नही जाना, करजदार जय छोरे लाग्या तय
लाग्या पिठतानानी नि १० हातर ब्यड गवाह हमारे पूठिय हातर
मारा, बिना लिया करजा चेतनस फसा करे मिनागानी नि ११

जबाब वादीनो

चेतन कह सतायी माहे मुणो शासनशिरदार । इमानदार हे
गवाह हमारे जाणे मय ससारनी नि० मुक्ति० १० है चेतन
अनाथ प्रभुनी कर्म करेधी भारी, जीन अनना राह चलतको टूट
चोराशीम हारीजी नि १३ बडे बडे पडित इण लूट ऐमा दम
बतलाया, धर्म कहा आर पाप कराया ऐसा करज बढायानी जि
१४ हिंसामाहे धर्म बताया नपस्या सेती बिगाया, इन्द्रियमुगम मग्न
धना कर झूट जाल केलायानी नि १५ ऐसा करो इन्साफ प्रभुजी
अपील होन न पावे, हकरनी चतुफी होय नन्ममरण मिट जावे
जी नि १६

फोर्टनो इन्साफ

मान दर्शन करी मुन्सफी दोनों को समझाया, चेतनकी डिग्री
कर दीनी कर्मोका करजा धनायाजी नि १७ अमल करन जो धा
कर्मोका चेतनमे दिलवाया, शुद्ध सनम नय करी जमानत आगेना
दुस मिगयाजी नि १८ आखर छाड मयरको धारा तपस्यासे
बित्त छायो, जलदी करज अग कर चेतन सिधा मुक्ति जावानी
जि १९ शुद्ध संयम जय करी जमानत चेतन डिग्री पाइ, कागण
मुद नसमी दिन मगळ सन आगणीमे अठाइनी नि २०

उर्वीसत्यो वन्दन पडिषमण, काउससग पढ्यकराण कर आतम
निर्मळ एण ३ क्षेर जाय जिम जागुली महत्तणे महिमाय, तेम
आवश्यक आदर्श पातक दूर पत्राय ४ भार सजी जिम भारवही
रहेवे हट्टो थाय अतिचार आलोचना जन्मदोष तिम जाय ५

ढाळ पहेली

पहेलु सामायिक करो रे आणी समता भाव, राग द्वेष दूरे करो रे
आतम एह स्वभाव रे प्राणी समता ठे गुण मेह, ए तो अभिनव
अमृत मेह रे प्रा० आपोआप विचारिय रे रमिये आप स्वरूप,
ममता जे परभावनी रे विषयो ते विषकूप रे प्रा० २ भवभव
मेहली मूर्खाया रे धन कुटुम्ब सचोग, वार अनती अनुभव्या रे सवि
मजोग विचोग रे प्रा० ३ शत्रुमिव जगको नही रे सुखदुःख माया
जाळ, जो जागे चित्त चेतना रे तो सवि दुःख तिसराल रे प्रा० ४
सावध योग सवि परिहरी रे एह सामायिक रूप, हुवा एह परिणाम
धीरे सिद्ध अनत अरूप रे प्रा० ५

ढाळ बीजी

आदीश्वर आराधीये माहेलडी रे, अजित नाथ भगवत तो, सभव
नाथ सोहामणा साहेलडी रे, अभिनदन अरिहत तो, सुमति पद्मप्रभ
पूजीये सा०, समरु स्वामी सुपास तो, चन्द्रप्रभ चित्त धारीये सा०
सुविधि ऋद्धिवास तो २ शीतल भूतल दिनमणि सा०, श्रीपूरण
श्रेयास तो, वासुपुत्र्य सुर पूजीया सा०, विमळ त्रिमल प्रशस तो,
कर अनत उपासना सा० धर्मशर्म धुर धीर तो, शांति कुशु अर मही
नमु सुरत बडधीर तो ४ चरण नमु नमीनाथना सा० नेमीश्वर कर
ध्यान तो, पार्श्वनाथ प्रसु पूजीये सा० बन्दू श्रीवर्धमान तो ५ ए
चोवीसे जिनवरा सा०, त्रिमुवन करण उद्योत तो, मुक्तिपथ जेग

दासव्यो सा० निर्मळ केवळ ज्योत तो ६ समकित शुद्ध एहथी
होये सा० छीजे भवनो पार तो बीजु आवश्यक इश्यु सा०
चठवीसव्यो सार तो ७

ढाळ ग्रीजी

वे कर जोडी वे कर जोडी गुरु चरणे दिओ वादणा रे आवश्यक
पचवीस धारो रे धारो रे दोप वत्रीम नियारिये रे १ चार वार चार
वार गुरु चरणे मस्तक नामिये रे, चार त्रियावर्त रागो रे रा० टाळी
तेत्रीस आशातनारे २ गीतार्थ गीतार्थ गुण गिरुआ गुरुने वादता रे,
नीच गोत्र क्षय घाय थाये रे था० उच्च गोवनी अर्जना रे ३ आण छट्ठे
आण० फाई न जगमा तेहनी रे परभव लहे सीभाग्य भाग्य रे भा०
दीपे जगमा तेहनु रे ४ कृष्ण राये कु० मुनिघरने दीघा वादणा रे,
आयिक समकित सार पाग्या रे पा० तीर्थहर पद पामशे रे ५
शीतळाचारज शी० जिम भाले सहु जगे र द्र० वादणा दीघ भावे रे
भा० देता बळी केवळ लक्षु रे ६ एह आवश्यक तीजु जाणनो रे
गुम्बन्दन अविकार करजो रे करजो रे विनय भक्ति गुणघतनी रे ७

ढाळ चौथी

ज्ञानादिक विनवरे कहा ए जे पांचे आचार तो दोय वार ते
निन प्रत्ये ए पढिकमिये अतिचार, जयो निन धीरजीए १ आलोईने
पढिकमिये मिच्छा दुक्क देय तो, मन वच काय गुद्ध करी ए चारित्र
चोक्खु करेय ज० २ अतिचार शल्य गोपवे ए न करे दोप प्रकाश
ता, मच्छीमार तणी परे ए ते पामे परिहास ज० ३ शल्य प्रकाशे
गुरु मुखे ए होय तस भाव त्रिगुद्ध तो, ते हुशियार हारे नही ए करे
कर्मशु जुद्ध ज० ४ अनिचार एम पढिकमिये करो धर्म निशल्य तो
नितपताका तेम वरी ए जेम जग फाही मह ज० ५ “वदिचु”
विधिगु फहो ए तम पढिकमणा सूत्र तो, चोथु आवश्यक इश्यु ए
पढिकमणा सूत्र पविन ज० ६

ढाळ पाचमी

वैद्य विचक्षण निम हरे ए पेहला साल (शाल्य) विकार तो, दोप दोप पट्टी रुझवा ए करे ओसड उपचार ज० १ अतिचार व्रण रुझवा ए काउमगा तीम होय तो, नव पहल सजम हुये ए दूपण न रहे कोय तो ज० २ कायाती प्रिस्ता धरी ए चपल चित्त करे त्याग तो वचननोग गवि परिहरी ए रामय आतमराम ज० ३ सास उ-मासादिक कहा ए जे सोलह आगार तो, तेह विना सवि परिहरो ए देह तणो व्यापार तो ज० ४ आवश्यक ए पाचमुं ए पाचमी गति नातार ता, मन शुद्धि आरावीय ए लहिये भवनो पार तो ज० ५

ढाळ छट्टी

सुगुण पंचक्राण आराधनो, एह ठे मुक्तिनु हेत रे, आहारनी टालन परिहरो चतुरतु चित्तमा चेत रे सुगुण० १ साल फादग व्रण रुझव्यु गडे वेदना दूर रे, पट्टी भला पश्य भोजन धरी वधे देह जेम नूर रे सुगुण० २ तेम पडिकमण काउसगाथी गयो दोप सवि दुष्ट रे, पट्टी पचक्राण गुण धारणे होय धर्मतनु पुष्ट रे सुगुण० ३ गह्वी कर्मकादव टळे गह छ सयर रूप रे, अविरति कूपथी उद्धरे तप अशक स्वरूप रे सुगुण० ४ पूर्व जन्मे तप आचर्या विशल्या यई नार रे, जहना न्दवणा नीरथी शमे सक विकार रे सुगुण० ५ रावणे शक्तिशखे हण्यो पड्या लमण सेन रे, हाथ अडता मचेतन थयो विशल्या तप तेज रे सुगुण० ६ छट्टु आवश्यक ज वहु गह्यु ते पचक्राण रे, ठण आवश्यक जणे फहा नमु तेह जगभाण रे सुगुण० ७

तपगच्छ नायक मुक्तिदायक श्रीविनयदेव सूरिचरो, तस पट्टीर्षक मोहजीपक विजयप्रभसूरि गणधरो १ श्रीनीतिविनय उवज्ज्ञाय मेवक विनयविजय वाचक कहे, एह आवश्यक जह आराधे तेह शिवसपद लहे २

ज्ञानपदपूजा स्तवन

ज्ञानपद भनिय रे जगत मुहुरर पाच पञ्चवन भेद रे, सम्बग्
ज्ञान चे तिनवरे भारीयु जडता जननी उच्छेदे रे - ज्ञान० १
मदपाभक्ष्य चित्रचन परगढो रीरनीर जेम ह्मो रे, भाग अनतमो
अश्ररनो मदा अप्रतिपाति प्रमादयो रे - ज्ञान० २ मनधी न जाणे रे
कुभकरण विधि तेह्यो कुभ कम थाते रे, ज्ञान त्याधी रे प्रथम छे
नीयमा सद्भाव विकासे रे - ज्ञान० ३ कचन नाणु र लोचनवत
लहे अन्धोअन्ध पुलाय र, प्कान्तवादी रे तत्त्व पाम नहीं स्याद्वाद
रस समुत्पाय रे - ज्ञान० ४ ज्ञानभर्मा भरतात्तिक भय तर्या ज्ञान
सकळ गुण मूळ रे, ज्ञानी ज्ञान तणी परिणति थरी पामे भवजत्र
कूळ रे - ज्ञान० ५ अत्पागम जड उग्र विहार करे विचरे उद्यमवत
रे उपनेश माळामा फिरिया तेहनी कायदेश तम हुत रे - ज्ञान० ६
जयत मूपो रे ज्ञान आराधतो तीवुरर पन् पामे र, रवि शशि सह परे
ज्ञान अनत गुणो विजय लरमी कित नाम रे - ज्ञान० ७

ब्रह्मचर्य पदपूजा (स्तवन)

ब्रह्मचर्य पद् पूजाये प्रतमा मुकट मभात हो विनीत, शीयळ
सुरतर रागवा कही छे नव वाट हो विनीत नमो नमो बभक्ष्य
धारीण १ कृत कारित अनुमति तन दिव्य जीदारिक काम हो विनीत,
विकरण योगे न परिहरो भे अदार गुणधाम हो विनीत नमो० २
दश अवस्था फामनी तेवीस विषय हरंत हो विनीत, अदार मदस
शीलाग रखे वेष्टा मुनि विचरत हो विनीत नमो० ३ द्रव्यधी चार
दारा तने भाजे पर परिणति त्याग हो वि० नश समाहितान मेवसा
नीस अवज्ञान त्याग हो विनीत नमो० ४ दीये नान मोचनु सोडीनु
कचन धित्य कराव हो वि० तेह्यो ब्रह्मव्रत धारता ।

સમુદાય હો વિનીત નમો ૦ ૫ ચોરામી સહસ્ર મુનિ દાનુ ગૃહમ્ય
મત્તિકા જોય હો વિ ૦ ક્રિયા ગુણઝણે મુનિ ધણા ભાવતુલ્ય નહીં કૌય
હો વિ ૦ નમો ૦ ૬ દશમે અમે વચ્ચાળીયો ચન્દ્રવર્મા નરીદ હો વિ ૦
તેમ આરાધી પ્રભુતા વર્યો સૌભાગ્યલક્ષ્મી સૂરીદ હો વિ ૦ નમો ૦ ૭

સામાયિક પૂજા (સ્તવન)

હે સુખકારી આ સમાર ધક્કી જો મુજને ઉદ્ધરે, હે ઉપકારી ઉપકાર
તુમારો વદિય ન વિસરે, નવમે સામાયિક ઉચ્ચરિયે ૫મે દર્પણની પૂજા
કરિય નિજ આતમ રૂપ અનુસરિયે સમતા સામાયિક સધરિયે હે સુખ ૦
૧ સામાન્ય ગ્યા મુનિવર માઠે અતિચાર પાચ એહના ટાઢે સાધુ
પરે જીવદયા પાઢે નિજ ઘર ચેત્યે પોપધણાઢે હે સુખ ૦ ૨ રાજા મંક્ષી ને
વ્યવહારી ધોઢા રથ હાથી રણગારી વાજિત્ર ગીત ને આગઠ પાઢા
પરજામે રટ દર્શન ઘાટા - હે સુખ ૦ ૩ એળી રીતે ગુર પાસે આવી
કરે સામાયિક સમતા લાવી ઘઢી થે સામાયિક ઉચ્ચરિયે ઘઢી
બક્ષીસ દોપને પરિહરિયે - હે સુખ ૦ ૪ લાગ્ય ઓગણસાઠ ઘાણુ ધોઢી
પચવિશ સહસ્ર નવસે જોઢી પચવીશ પત્યોપમ શાક્ષેરુ તે માથે આયુ
સુર વેરુ - હે સુખ ૦ ૫ સામાયિક વ્રત પાઢી જુગતે તે ભવ ધનમિત્ર
ગયો મુગતે આગમ રીતે વ્રત હુ પાલુ પચમ ગુણઝાણુ અજવાઢુ - હે
સુખ ૦ ૬ તુમે ધ્યેયરૂપે ધ્યાને આવો શુભધીર પ્રસુ કરુણા લાવો નહીં
ધાર અચઢ સુખ સાધતે ઘઢી દોય મઢો જો એનાન્તે - હે સુખ ૦ ૭

તપપદ પૂજા (સ્તવન)

તપપદને પૂજીને હો પ્રાણી તપ ૦ સર્વ મગઠમા પહેલુ મગઠ
કર્મ નિકાચિત ટાઢે ક્ષમા સહિત જે આહાર નિરીહતા આતમ ઋદ્ધિ
નિહાઢે હો પ્રા ૦ ત ૦ ૧ તે ભવ મુક્તિ જાણે જિનવર ત્રણ ચઢ ધાને
નિયમા તોય તપ આચરણા ન મૂકે અનત ગણો તપ મહિમા હો પ્રા ૦

તત્ ૨ પીઠ અને મહાપીઠ મુનીસર પૂર્વ ભવ મહિ ત્રિનનો સાધ્વી
 રત્નમણી તપ નવિ પટ્ટિયો મેલ ગયો નવિ મનનો હા પ્રા તત્ ૩
 અગ્યાર લાસ ને પેટ્ટી હારે પાચશે પાચ ત્રિન ઝળા નન્દન ઋપિયે માસ
 રમણ કરી ત્રિધા કામ સપુત્રા હો પ્રા તત્ ૪ તપ તપિયા ગુણરત્ન
 સવત્સર રાશ્વ ક્ષમાના દરિયા ચૌદ હજાર સાધુમા અધિકા ધનો
 તપ ગુણ મરિયા—હો પ્રા તત્ ૫ પદ ભેદ બાહિર તપના પ્રકાશ્યા
 અમ્યતર પદ ભેદ ચાર ભેદે તપ તપતા નિર્મળ સફળ અનેક ઉમેદ
 હો પ્રા તત્ ૬ કાન્તેતુ એહ પદને આરાધી માધી આતમ કાન
 તીથર પદ અનુભવ ઉત્તમ સૌભાગ્ય લક્ષ્મી મહારાજ—હો પ્રા
 તત્ ૭

તપપદ પૂજા (સ્તવન)

દૃઢપ્રહારી હત્યા કરી વીધા કમ અધોર,
 પળ તપના પ્રભાવથી વાઙ્યા કર્મ કઠોર ॥ ૧ ॥

ઢાઠ પહેલી

તપ કરિયે સમતા રાસી ઘટમા, તપ વરવાલ કરાલ લે
 કરમા અઢિયે કર્મ અરિ મટમા તપ ૧ રાવત પીવત મોશ્વ જે માને
 તે સરદાર વહુ જટમા—તપ ૨ એક અચરિજ પ્રતિષ્ઠોતે તરતા
 આવે ભવસાયર ટટમા—તપ ૩ વાઠ અનાદિકો કર્મ સગતિયે
 જીવ પડ્યો વહુ સપટમા—તપ ૪ તાસ વિયોગ કરણ એ
 કરણ જેણે નવિ મમિયે ભવતટમા—તપ ૫ હોય પુરણ તે કર્મ
 નિર્નરે એહ સમ નહીં સાધન ઘટમા—તપ ૬ ધ્યાન તપે સવિ કર્મ
 જલાઈ શિયવધુ વરિયે શટપટમા—તપ ૭

ढाल बीर्जा

विघ्न टळ तप गुण थकी, तपयी जाय विकार,
प्रशंस्यो तप गुण थकी, बीर धनो अणगार ॥ १ ॥

तपस्या करता हो डका जोर बनाया हो, उजमणी तप बेरो करता
शासन सोह चढाया हो; वीर्य उल्लास वधे तेणे कारण कर्म निररा
पाया तप० १ अह भिक्षि अणिमा लघिमादिक तिम लद्धि अह्वीसा
हो, विष्णुकुमाराष्टिक परे जगमा पामत जयत जर्गाशा-तप० २
गातम अष्टापद गिरि चढिया तापस आहार फराया हो, जे तप कर्म
निकाचित तपये क्षमा सहित मुनिराया-तप० ३ साढा चार वर्ष
जिन उत्तम बीरजा भमि नवि ठया हो, धोर तपे केष्टळ लक्ष्य
तेहना पद्मविजय नेमे पाया-तप० ४

आठमनु स्वतन

बीर जिनेश्वर इम उपदेशे साभलो चतुर मुनाण रे। मोहनी
नींदमा का पडो, ओठसो धर्मना ठाण रे ॥ १ ॥ बिरति ए मुमति
धरी आदरो, परिहरो विषय कपाय रे। थापडा पच परमादधी का
पडा कुमतिमा घाय रे ॥ बी० २ ॥ करी शको धर्म परणी सदा,
तो करो ए उपदेश रे। सर्व काळे करी नवि शको तो करो पर्व
सुविशेष रे ॥ बी० ३ ॥ जुजुआ पर्व पदना कहा कल घणा आगम
जोय रे। वचन अनुसार आराधता सर्वथा सिद्धि कल होय रे ॥
बी० ४ ॥ जीवने आयु परभव तणु, तिथि दिन वध होय प्राय रे।
तेह भवि एह आराधता, प्राणियो सढगति जाय रे ॥ बी० ५ ॥
तेहने अष्टमी फल तिहा, पूले गीतम स्वाम रे। भविय जीव जाणवा
फारण, कहे बीर प्रभु ताम रे ॥ बी० ६ ॥ अष्ट महा सिद्धि होय
एकथी, मपन आठनी वृद्धि रे। बुद्धिना आठ गुण सपने पढथी आठ

ગુણ સિદ્ધિ રે ॥ ધી૦ ૭ ॥ લાભ હોય આઠ પહિહારનો' આઠ
 પવચન ફલ હોય રે । નાશ આઠ કરમનો મૂઠર્યા, અષ્ટમીનું
 ફલ જોય રે ॥ ધી૦ ૮ ॥ આદિનિન જન્મ દીક્ષા તળી, અનિતનુ
 જન્મ કલ્યાણ રે । વ્યવન સમયતણુ એહ તિથે, અમિનદન નિરવાણ રે ॥
 ધી૦ ૯ ॥ સુમતિ મુગત નમિ જનમિયા, નેમનો મુષ્ટિ દિન જાણ રે ।
 પાસ નિન એહ તિથે સીધલા, સાતમા નિન વ્યવન જાણ રે ॥
 ધી૦ ૧૦ ॥ એહ તિથિ સાવતો રાનિયો, દઢધીરજ લઢી મુક્તિ રે ।
 કર્મ દળયા ભળી અષ્ટમી, વહે સૂત્ર નિર્યુક્તિ રે ॥ ૧૧ ॥ અતીત
 બનાગત કાલના, નિનતણા વેદ કલ્યાણ રે । એહ તિથે ઘઠી ધળા
 સમયી, પામગે પદ નિર્ણાણ રે ॥ ધી૦ ૧૨ ॥ ધર્મવાસિત પગુ પાણિયા,
 એહ તિથે કરે ટપવામ રે । વ્રતધારી જીવ પોસો કરે, જેહને ધર્મ
 અમ્યાસ રે ॥ ધી૦ ૧૩ ॥ માગિયો ધીર આઠમ તળો, મવિષ દિત
 એહ અધિકાર રે । જિન મુગે ઉચરે પ્રાણિયા પામશે મય તળો
 પાર રે ॥ ધી૦ ૧૪ ॥ એહથી મપદા સચિ લહે, ટચ્છ ફટની કોઢ રે ।
 સેવજો શિષ્ય મુખ પ્રેમનો, વહે વાનિત કર જોડ રે ॥ ધી૦ ૧૫ ॥

કઠણ

હમ ત્રિજગ માસન અચલ શાસન વધમાન નિનેશ્વર ।

લુપ પ્રેમ ગુરુ પસાય જેધી મધુખ્યો અલવેસર ।

નિન ગુણ પ્રસંગે મળ્યો મ્મે સ્તવન ૯ આઠમ તળો ।

જે મવિષ ભાવ મુળે ગાવે વાતિ મુગ પાઘે ધળો ॥

શ્રી સિદ્ધાચલજીનુ સ્તવન

મંધપાતિ ભરત નરેસર, શત્રુજયગિરિઆવે રે લોલ, અહો શત્રુજય
 ગિરિ આશ ર લોલ, સોવન દેરાસર ઘઠી, આગઠ પધરાવે રે લોલ ।
 અહો ॥ પાસય પ્રમુલ મુગ વહુ સાથે તિહા મોદે રે લોલ અહો ॥

૧ અગ્રેક વૃષાદિ આઠ પ્રાતિદર્શો

૨ પ્રવચન માળા

યશ શ્વેતકુ સોદ્યાર્થીઓ ત્રિભુવન મન મોહે રે હોલ । અહોં
 સઘપતિં ॥ ૧ ॥ વાહુવલ્લ આદે કરી, વ્રાધી મુનિયર મઝિયા રે
 હોલ, અહોં । જ્ઞાની ગણધર જાણીયે, નમિ ત્રિનમિ થઝીયા રે હોલ ।
 અહોં । સોમયશ આદિ દર્દે, મહીધર રથવાળા રે હોલ । અહોં ।
 સામત મત્તી અધિપતિ માની મઠગાગા રે હોલ અહોં સઘપતિં ॥ ૨ ॥
 શ્રાવક ને વઝી શ્રાવિકા, ઘર અણુરતધારી રે હોલ । અહોં ।
 વનકસેનાદિક સાધવી, વ્રતિની વ્રતધારી રે હોલ અહોં । ચતુરંગ
 સેના પરિવર્યા, છત્ર ચામર ધારી રે હોલ । અહોં ॥ અઢઢક
 વાનને વરસતા જેમ મજલ જલધારા રે હોલ અહોં સઘ ॥ ૩ ॥
 સાથે મુભદ્રાદિક ઘહુ, પ્રથર પટ્ટરાણી રે હોલ । અહોં । શ્વેતમાઝ
 પહેરે તિહા, ધન્ય ધન્ય અવતારા રે હોલ । અહોં । ઓઠવશુ
 ગિરિરાજની, કરે ભક્તિ અપારા રે હોલ । અહોં । શિખર શિખર
 લિહુ કાઢના, કરે ત્રિનિધિધારા રે હોલ ॥ અહોં ॥ સઘપતિં ॥ ૪ ॥
 ગણધર નામી સાથેય હે, વહુ મુનિ આધારા રે હોલ । અહોં । ત્રિય
 પ્રતિષ્ઠા તે કરે, વિધિ જયવાર રે હોલ । અહોં । સઘપતિ તિલક
 સોદ્યાર્થિયુ, શ્રદ્ધાત્મિક સાથે રે હોલ । અહોં । વાપી થાપે યશ ઘણો,
 જ્ઞાન વિમલ નમ ભાસ રે હોલ । અહોં । સઘપતિં ॥ ૫ ॥

શ્રી સિદ્ધાચલજ્ઞાનુ સ્તવન

સિદ્ધાચલ શુદ્ધ મુહાને, અનન્ત અનન્ત વહાવે । પત્રર ભેદ સિદ્ધ
 જાવે, ગુણ અગુરુલ્લુ નીવનાવ રે । વિમલાચલ ઘેને વધાવો,
 જો હાવે શિવપુર જાવો રે । વિમં । ન ગિરિરાજના ગુણ ગાવો રે,
 વિમં ॥ ૧ ॥ રાના નિતારિ અભિપ્રહ લીધો, દિન સાતમે અહારજ પીધો,
 શુભ રાના રાગ્ય તે લીધુ શઙ્ખનય નામ તે દાધુ રે ॥ વિમં ॥ ૨ ॥
 ન ગિરિ આવ, ત્રિનરાજની પૂજા રચાવે । શુભનયમા
 યોગાવલ્લંકર ફઝ પાવે રે ॥ વિમં ॥ ૩ ॥ વિશા

चारण मुनिपरिया, फल चल लई सचरिया। आकाशे पधने ते चटिया,
 देगी हेमगिरी हठा उतरिया रे ॥ विम० ४ ॥ प्रभु देखी आनंद पावे,
 चिनराचने शीश नमावे। दध साथ भावना भावे, पटी इच्छित
 स्थानवे जावे रे ॥ विम० ५ ॥ श्याम दर्शन जनाधी लठिण, श्रावकना
 गुणतेहधी लहिण। समारन तीरे रहिण, चिन सामन तीय ते कहिण
 रे ॥ विम० ॥ ६ ॥ सहृ तीर्थना ७ रात्रा, मूरन मुडना जल ताजा।
 न्हाता आनंद माना कृकडो हुआ चन्दा रात्रा रे ॥ विम० ७ ॥ गिरि
 भेगण काजे, गुनरातना सघसमाने। पये पये विमामा छावे, गिरि
 देगी घघाये माने रे ॥ विम० ८ ॥ सबत अदारसे सोहतेर दई,
 मागमर वादि तेरम दियसे भेग्या आनीश्वर उदासे, नाण्यु मदद
 पार उतरसे रे ॥ विम० ९ ॥ गिरि देखी लोचन ठरिया, चहने
 घीर केसरिया। नाम केतकी वृक्ष लहेरिया, शत्रुनी नने कानि-
 या रे ॥ विम० १० ॥ राय भरतना विम्व छवे, चबेनरी सगल काने।
 भव श्रीने शिवपुर जावे, श्री शुभ घीर वचन रम गाव ॥

नारकीना ढालिया

अतिही निहामणा, फरम जिस्यो खुर धारोजी ॥ ६ ॥ नवीन नर
कमा उपग्या, जाणे अमुर तिहारोजी, फोप करी आवे तिहा, हाथ
घरी हथियारोजी ॥ ७ ॥ करे कातरणी देहता, करता राडोगडनी,
रीव अतीव करे बहु, पामे दुख प्रचंडजी ॥ ८ ॥

ढाळ २ जी (वैरागनी),

भाने काया भानतो रे मारे फासा माय, ऊधे माये अगन देई
ऊचा बाधे पाय रे जिनजी साभळो ॥ कडवा कर्म विपाक रे
जिनजी० ॥ १ ॥ वैतरणी तप्पिनी तणा रे, जळमा नाखे रे पास,
करी बुझाहो तरु परे र, छेदे अधिप तणास रे ॥ जिन० ॥ २ ॥
उष्वा जोयण पाचसे रे, ठठाळे आकाश, श्याम रूप करछे तिहा रे,
मृग जिम पाडे पाशो रे ॥ जिन० ३ ॥ पदर भेदे सुर मळी रे,
बरबत दीण रे कपाल, आरोंपी झूठी शिरे रे, भाजे जिम तरु डाळ
रे ॥ जिन० ४ ॥ बोळे ताता तेलमा रे, तळी करी कोडे रे ताम,
चळी भोभरमा गेपवे रे, विरुवा ताम विराम रे ॥ जिन० ५ ॥
साल उतारे दहनी रे, आमिप दीण रे आहार, बहु अरडाटा पाठता
रे तनु वट्टे घाले खोर र ॥ जिन० ६ ॥

ढाळ ३ जी राग मारु

तापकरी ते भूमिमा र, वनशु रीतळ जाण, आधी वेसे तरुवर
छायडे रे, पडता भाज प्राण, चतुर मत राचजो रे ॥ १ ॥ विरुआ
विषय विलास, सुख थोडा दुख बहुला जेव्ही रे ॥ दिये नरक
निवास ॥ चतुर० २ ॥ बुभी माहे पाक कर देहनो रे, तळ निम
घाणीमाथि, पीली पीलीने रस कोडे तहनो र, महर न आवे ताय

॥ चतुर० ३ ॥ नारी जाय श्रीजी नरकनो रे मन घरता भवधात,
पठे परमाधामी मुर मठे रे, जवा काठ कृतात ॥ चतुर० ४ ॥
साल उतारे तेहनी ग्यातगु र, सार भरे तम स्यास, पुरानी परे ते
टठवटे रे महेर न आव तास ॥ चतुर० ५ ॥ गत वधे दिये दस
आगळी रे फरी फरी लाग पाय, वण्णा महता काल गयो घणोर,
हवे सही न जाय ॥ चतुर० ६ ॥ जिहा जाय तिहा ऊठ मारवा र,
कोई न पूठे सार, दुखभर रोव शोर करे घणा र, निकट नहीं
आधार ॥ चतुर० ७ ॥

ढाळ ४ यी

(रे जीव जिन धर्म कीजिय-पन्हेजी)

परमाधामी मुर कहे, साभळ तु भाई, कीयो दोष अमारडो,
निज देख कमाई ॥ पर० १ ॥ पाप कर्म कीधा घणा, बहु भव
विणारया, पीडा न जाणी परतणी, कूडा मुग्ये भारया ॥ पर० २ ॥
चोरी लीधा धन पारफा, सेधी पर नार, आरभ काम कीधा घणा,
परिमह नहीं पार ॥ पर० ३ ॥ निगिभोवन कीधा घणा, बहु जीव
सहार, अभक्ष्य अघाणा आचर्या, पातक नहीं पार ॥ पर० ४ ॥
मातपिता गुरु ओठव्या, कीधी त्रेध अपार, मान माया लोभ मन
भर्या, मति हीण गमार ॥ पर० ५ ॥

ढाळ ५ मी

हम कहेता मुर वेदना ए, वनीय ऊर्धर तेह तो, शींग कटाला
वस तणा ए, तिहा पठाडे जेह तो ॥ १ ॥ कृपा वशे तातो तर ए, मुख
मा घाले ताम तो, अमिवर्णी करी पूतनी ए, आलिंगन दे जाम तो ॥ २ ॥
सयल वदन कीडा भरे ए, जीम करे शतवड तो, ए फला निशि
भोवन तणा ए, जे ॥ ३ ॥ अति ऊनो

આકરો એ, આળી સાતો તીર તો, તે ધાલે તસ આપમા ન, પાને મો
 વધીર તો ॥ ૪ ॥ થાલ અધિક વીહામણા ન તે હુલક સઠળ તો,
 દીસે દીન દયામણા ન, ઘલી નિરાધાર પ્રાણ તો ॥ ૫ ॥

ઢાલ ૬ થી

एणी परे बहु वेदन मही, चित्त चेतारे, वसतो नरक मोक्षार चतुर
 चित्त चेतो रे । क्षानी विण जागे नहीं, चित्त चेतो रे, कहेंता नाव
 पार चतुर चित्त चेतो रे ॥ १ ॥ दश दृष्टाते दोहिलो चि०, लाध्या
 नरमव सार ॥ चतुर० ॥ पाम्या एठे म हारजो चि०, फरजा ण
 विचार ॥ चतुर० २ ॥ सूधा मजम आदरा चि०, टाळो विपम
 विचार चतुर० ॥ पाचे इन्द्रिय वश करो चि०, जिम होय छूटक
 वार ॥ चतुर० ३ ॥ निजा विफथा परिहरा चि० आराधो निज धर्म ॥
 चतुर० ४ ॥ समस्त रत्न हैये धरो चि० भाजे मिथ्या भ्रम
 ॥ चतुर० ५ ॥ धीर निणद पमाडले चि० अहिपुर नगर मोक्षार ।
 चतुर० १ । स्तवन रच्यो रचियामणो चि० परम कृपाज उदार ॥
 चतुर० ६ ॥

अथ श्री समकित सित्तरीनु स्तवन

ઢાલ ૧ થી

(તે મુન મિચ્છામિ દુકલ ન પેશી)

સામજ ર તુ પ્રાણિયા, સદ્ગુરુ ઉપદેશો, માનવ દેહ દોહિલે
 લહ્યો, ઉત્તમ કુલ ન્હો ॥ સાં ૧ ॥ નેઘતસ્વ નવિ ઓઝરયો
 ગુરુતસ્વ ન જાણ્યો, ધર્મતસ્વ ન સહ્યો, હિયઢે જ્ઞાન ન આણ્યો
 સાં ૨ ॥ મિધ્યાત્વી સુર નિજ પ્રત્ય, સરસા ફરિ જાણ્યા, ગુ
 નવિ ઓઝરયા, વચ્ચેવી વગ્યાણ્યા ॥ સાં ૩ ॥ દેવ થપ

माहे प्रह्ला, पाने रह नारी, काम तण वस ले पड्या,
 अवगुण अधिकारी ॥ सा० ४ ॥ फेइ कोधी देवता, बगी माधना
 बाझा, केइ कोइथी बीहता हथियार मवाझा ॥ सा० ५ ॥ धूर
 नचर जेहनी घणी देवता हरीण, मुद्रा जेहनी गहवी तेहथी
 हु तरीये ॥ सा० ६ ॥ आठ कर्म साकळ जड्या, भमे भवही
 मोझागे, जन्म मरण भव देखीये, पाण्या नहीं पारो ॥ सा० ७ ॥
 देव घई नाटक कर, नाचे जणनण आग, वेश करी राधाकृष्णनो,
 घडी भिक्षा मागे ॥ सा० ८ ॥ मुग्य करी घाय घासळी, पहरे तन
 घाघा, भावता भावन करे गहवा धम लाग्ता ॥ सा० ९ ॥ देगो
 दैत्य सहारवा, थयो उग्रमयतो, हरि हिरण्यकशिपु मरियो, नर-
 सिंह बटवता ॥ सा० १० ॥ मत्स्य पञ्च पाच अवतार लइ सहु
 असुर विदाया, दश अवतारे जूनूआ, दश दैत्य सहार्या ॥ सा० ११ ॥
 माने मूढ मिथ्यामति, गहवा पण दयो, करी करी अवतार ल, देगो
 कर्मनी टेवो ॥ सा० १२ ॥ स्वामी सोइ जहवा, तेहवो परियारो,
 एम जाणीन परिहरो, चितहर्ष विचारो ॥ सा० १३ ॥

ठाळ २ जी

(ओधव माधनन कहेजो-ए देशा)

जगनायक जिनगजने, दाव्यनिये मही देव, मूकणाजे कर्मवी, सार
 मुरपति सेव ॥ जग०१ ॥ बाध मान माया नहीं, नहीं लाभ अज्ञान
 रति अरति वेदे नहीं, डोड्या मदस्थान ॥ जग०२ ॥ निद्रा शोक चोरा
 नहीं, नहीं वयण अलीक, मत्सर बध भय प्राणीनो, न करे तहनीक
 ॥ जग०३ ॥ प्रेम ब्रीडा न करे कदी, नहीं नारी प्रभग, हास्यापिक
 अपार ए, नहीं जेडने अग ॥ जग०४ ॥ पद्मासन पूरी करी, घडा
 श्री अरिहत, निश्चल लोचन जेहना, नासामे ज रहत ॥ जग०५ ॥
 जिन मुद्रा जिनराजनी, दीठि परम उल्लास, समस्त अये निर्मल

तपे ज्ञान उजास ॥ जग० ६ ॥ गति आगति मवि जीवतणी, जाणे
 लोकांलोक, मन पर्याय सवि तणा, केवल ज्ञान आलोक ॥ जग० ७ ॥
 मूर्ति श्री जिनराजनी, समताने भडार, शीतल नयण सोहामणा,
 नहीं धाऊ लगार ॥ जग० ८ ॥ ह्मंत यदन हरग हेयु देखी श्री
 जिनराय, सुंदर छवी प्रभु देहनी, शोभा घरणी न जाय ॥ जग० ९ ॥
 अघरतणी एहवी छवी, किहा एम दिसत, देव तत्त्व ए जाणिये,
 जिन हर्ष महत् ॥ जग १० ॥

ढाळ ३ जी (जतणीनी देखी)

श्री चितवर प्रवचन भार्या, कुगुरु केरा दोपो दार्या, पाम^०
 त्यागिक पाचेई, पाप भ्रमण बह्या साचेई ॥ १ ॥ गृहीता मदिरा
 आणी, आहार करे भात पाणी, सूच उधे निशदीश, प्रमादी
 विशवा धीश ॥ २ ॥ निरिया न करे किणी वार, पडिक्मणा साज-
 सवार, न करे पंचरस्त्राण मन्त्राय, बिकथा करता दित जाय
 ॥ ३ ॥ घृत दूध दही अप्रमाण, रसाय न करे पचल्लमाण, ज्ञान
 दर्शन ने चारित, मूर्खी लीधा मुपविब ॥ ४ ॥ सुविहित मुनि सामा
 चारी, पाळे नहीं ते अणगारी, आहारना क्षोष चेयाळ, टाळे नहीं
 तीनही काल ॥ ५ ॥ धयधय धसमसतो चाले, वाचे जळ देह
 पयाळे, अर्चा रचना बदावे, बह्यादिक शोभा बनावे ॥ ६ ॥ परिग्रह
 बळी ज्ञानो रख, बळी बळी अधिमाने घाले, माठी करणी जे
 कहिये, ते सचरी इणमे लहिये ॥ ७ ॥ एहवा जे कुगुरु आरभी,
 मुनि साधु कहेवाय दभी, कोई कर्म प्रशसा करिय, भवभवमहमा
 अग्रतरीय ॥ ८ ॥ लोहानी नावा तोले, भवसागरमा जे बोळ, जिन
 हर्ष भलो एहि काळे, पण कुगुरुनी सगति टाळे ॥ १० ॥

ટાઝ ૪ થી

ગુણ મિહા આ ગુરુ આગસો, ઢિયદે મમતિ વિનારી રે, ગુરુ મુપ-
 રીક્ષા નોદિલી, મૂળ પઢ નગનારી રે ॥ ગુણ૦ ૧ ॥ પાપ દુદ્રિય જે
 ઘરા કરે, પાપ મહામત પાઝે રે, ચાર વપાય તર્ના જેણે પાપે
 કિરિયા ટાઝે રે ॥ ગુણ૦ ૨ ॥ પાપ મમિતિણ સમિતા રહે, તીન
 ગુમિ જે ઘારે રે, ઘોપ ઘેતાલીસ ટાઝીને, પાળી માત આહારે રે
 ॥ ગુણ૦ ૩ ॥ મમતા છાઢી દેહી, નિગમી નિમોહી રે, નય વિધ
 પરિમદ પરિદર, ચિત્તમા ચિત્તે ન કાર્ડે રે ॥ ગુણ૦ ૪ ॥ ધર્મ તળા ઓપ
 કરણ ઘરે, સયમ પાઝ્યા પાને રે, નૂમિ જાઢ પગલા ભરે, લોક
 વિરોધથી છાને રે ॥ ગુણ૦ ૫ ॥ વહિલેદન નિત્ય કિરિયે, કરે પ્રમાણ
 નિયારી રે, પાઝે ગુરુ મિયા વર, હુકમ જોગ નિયારી રે ॥ ગુણ૦ ૬ ॥
 ઘણાદિક ગુરુ પગી, લે દેરી મુચિણ રે, પાઝ પ્રમાણે ગપ કરે,
 દૂષણ કરતા દેરે ર ॥ ગુણ૦ ૭ ॥ કુર્બાસલ જે વહા, મનિધિ
 નિમહી ન રાગે રે, દે ઉપદેશ યથાચિત્તે, મત્ય યચન ગુપ માગ ર
 ॥ ગુણ૦ ૮ ॥ તન મેલા મન ઉપજા, તપ કરી રીખી દેહી રે, વધન
 ઘે લેખી કરી, વિધરે જા નિમરોહી ર ॥ ગુણ૦ ૯ ॥ પદ્યા ગુરુ
 જાઈ કરી, આગિયે ગુમ માયે ર, ધીનું તત્તવ મુગુદતણું, જિનદર્પ
 વહાવે રે ॥ ગુણ૦ ૧૦ ॥

ટાઝ ૫ મી

(કર્મ ન છૂટે રે પ્રાણિયા-૯ દેશી)

મયસાયર તરયા મળી, ધમ કરે હો સારંભ, પત્યર ગાયે રે ઘસીન
 તરયો સમુદ્રદુર્લભ ॥ મય૦ ૧ ॥ આપે ગોકુલ ગાયતા, આપે વાયા રે દાન,
 આપે ક્ષેત્ર પુણ્યારથે, વ્રાહ્મણને દેઈ માન ॥ મય૦ ૨ ॥ લગાવે ગોઝા
 ચઠી, પૃથ્વી દાનગુ પ્રેમ, ગોઝા વઝણને મોરિયા, આપે દલ તિમ

हेम ॥ भव० ४ ॥ बली घराणे र खातशु धुवा मुन्नर घाव, पुक
 रणी करणी मली, सरोवर सरर तलाय ॥ भव० ५ ॥ क मूल
 मूके नहीं, अग्यारसने हो दिन, आरंभ ते दिन अति घणा, धर्म दिहा
 जगदीश ॥ भव० ५ ॥ याग कर होमे तिहा, घोडा नरने रे छाग,
 होमे जलचर मोंडका, धर्म दिहा घीतराग ॥ भव० ६ ॥ करे सणाय रे
 नोरता, जीव तणा आरंभ, हण महिप ने घोसडा, जेहूथी नरक
 मुलम ॥ भव० ७ ॥ सारे सराव ब्राह्मण फो, पूर्वजना रे शराध,
 तेही पोपे रे कागडा, देखो एह उपाध ॥ भव० ८ ॥ तीव जाय गोदा
 वरी, गंगा गथा प्रयाग, न्हाये अणगल नीरमें, धर्म तगो तहीं
 लाग ॥ भव० ९ ॥ इत्यादिक करणी करे, भव मुखने रे काज, कहे
 जिनहर्ष मठे नहीं, ग्थी शिवपुर रात ॥ भव० १० ॥

ढाल ६ छी

(र जाया, तुनविण घडी रे छ माम - १० देशी)

धर्म सरो जिनघर तणोनी, शिवमुखनो दातार, श्री जिनराजे
 प्रकाशियोजी, जेहना चार प्रकार ॥ भविक जन, ज्ञाने विचारी रे
 जोय । दुर्गेति पडता जीवनेजी, धारे ते धर्म होय ॥ भविक० १ ॥
 पच महाव्रत साधुनाजी, दश विध धर्म विचार, हित करीने जिन
 चरे कल्याजी, श्रावकना व्रत धार ॥ भविक० २ ॥ पचूवर चारे
 महा विगयजी, विष सहु माटी ने हीम, रात्रीभोजन निषेधियाजी
 बहु बीजानो नाम ॥ भविक० ३ ॥ फोलघडा घली रीगणाजी,
 अतत काय बबीरा, अणजाण्या फळ फूलडाजी, सधाणा निरा दीश
 ॥ भविक० ४ ॥ चलित अन्न वामी धयुनी, तुच्छ सहु फल दक्ष, धर्मी
 नर खाये नहीजी, ए बाधीस अभक्ष्य ॥ भविक० ५ ॥ न करे
 निषेधमणोजी घरना आरंभ धीर, जीवतणी जयणा घणीजी, न

पीण अणगल नीर ॥ भविक ० ६ ॥ घृत परे पाणी पापरेजी, धीदे
 करता पाप, सामाधिक अत पोपघेनी, टाळे भवता ताप
 ॥ भविक ० ७ ॥ मुगुरु मुदेव मुधर्मनीजी, मेवा भक्ति सदैव, धर्म
 शास्त्र सुगता घटांनी, समने कोमल जीव ॥ भविक ० ९ ॥ मास
 मासने आवरेजी रुद्रा अमे ले आधार, कटा ७ पडोंचे सौळमीनी,
 श्री जिन धर्म विद्या ॥ भविक ० १० ॥ नित धर्म मुक्तिपुरी
 दिवेजी, चटु गति भ्रमण मिध्यात, मम जिनदर्प प्रकाशित जी,
 श्रीजु तत्त्व विध्यात ॥ भविक ० १ ॥

ढाळ ७ मी

(मधुकर आन रक्षे रे मत बलो—७ देखी)

श्री नित धर्म आराधियेजी, करी नित समकित गुद्ध ॥ भवियण ॥
 तप जप विरिया धीघलीजी, लगे पडे विगुद्ध भवियण श्री ० १ ॥
 कवन कळी कळी लीजियेनी, नाणु लीजे परीत म० ॥ देव
 गुरु धर्म जोईनेनी, आनरिये मुणी शीत ॥ म० श्री २ ॥ मुगुरु
 मुदेव मुधर्मनेनी, परिहरिये विप जम, म० ॥ मुगुरु मुदेव मुधर्म-
 नेजी, महीण अमृत जेम ॥ म० श्री ० ३ ॥ मूल धर्म सो जिन कळोजी,
 समकित मुरतर णद, म० ॥ भवभव मुर सपति धवीजी, मम
 कित्तु धरी नेह ॥ म० श्री ० ४ ॥ सत्तरमे छक्षीस समेनी, नम गुदी
 नशमी दीश, म० ॥ समकित सितरी ण रचीजी, पुर पाटण सु-
 जगीश ॥ म० श्री ५ ॥ भणजो गुणनो भावु जी, लेवा अवि-
 चल श्रेय, म० ॥ शाति दर्प पाचक सणोजी, वदे नितदर्प
 विनेय ॥ म० श्री ६ ॥

इति श्री समकित सितरी स्तवन सपूर्ण ॥

કેજો તેણ, અવગુણ નીર ન મામરે, જોલાવીને જેણ ॥ ૨ ॥ સદેશો
સજ્જન તણો, જીવે માસ છમામ, દૂર દેશાતરવાસીયા, સદેશો
સુલવાસ ॥ ૩ ॥

ઢાલ ઘીજી

(મુળ નિનઘર રત્નજય ધનીની ૯ દેરી)

ધન્ય તે તિન જિન ! જાણી ૦ જી, તિહા તુમ ૦ મજોગ, સંપજશે
સોભાગીયાજી ટટશે વેદ વિજોગ, કરો જિન ! સેવક જન સમાજ,
તુમ હો દીન દયાજી કરો જિન ! સેવક જન સમાજ, તુમવિણ
કવણ કૃપાજી કરો ૦ ૧ ॥ અણદીઠે અલ્પો ઘણોની, દીઠે નયન
ઠરત, મુજ મન ફેરી પ્રીતઢીની, તુ જાગે જયવત ॥ કરો ૦ ૨ ॥
તિણ કારણ તિન ! દીનીયની, નિત દરીમણ એવત, તુમવિણ મુન
મન ટલવજેની નયણા નીર ભરત ॥ કરો ૦ ૩ ॥ નયણે તુન
દરીમણ રુચેજી, શ્રવણે વચણ મુદ્દાય, મન મિલવાને ટટવજેજી,
કીજે કોઢિ ઉપાય ॥ કરો ૦ ૪ ॥ જિમ મન પસરે માહરજી,
તિમ જો કર પમરત, તો હુ દરસી દુગ્ધોજી, તુમ ચરણે વિલ
ગત ॥ કરો ૦ ૫ ॥ પુણ્યવત તે પસીયાની, પગ પગ જોહ પેલવત, ફરી
ફરી દેતા પ્રદક્ષિણા જી, પૂરે મનની રત ॥ કરો ૦ ૬ ॥ તુન દરિ
સણ વિણ જીવિવુજી, તે જીવન મરણ સમાન, અહવા મરણ ઘર્ષી
ઘણુજી, જાણુ અધિક સુત્રાણ ॥ કરો ૦ ૭ ॥ પૂજ્યો પ્રણમ્યો મધુણ્યોની
તુ ગાયો ગુણવત, જેણ તુ નયણે નિરમીયોની, તસ જીવિત ફલવત ॥
કરો ૦ ૮ ॥ તે તિન કવહી આવશેની, મુજ મન ઠારણહાર, તુન મુસ્ત-
ચદ નિહાટતાજી, મફત કરીશ અવતાર ॥ કરો ૦ ૯ ॥

— दुहा —

अतरीया बहू हुगरे, तद् रफ्तयेहिं घणेहिं, ते भञ्जन विम विमरे,
जे अगगला गुणेहिं ॥ १ ॥ प्रीति भली पम्पेकआ, उडी जेद् मिलत,
माणस परचश पापटा दूर रखा झूरन ॥ २ ॥ दीठा मीठा तिहा लेंगे,
हरिहर अवर अनेक, सिहां एगे तुम गुण नवि मुण्या, हिये
धरीय यिवेर ॥ ३ ॥

ढाळ ग्रीची

(महान संवेगी मुंदर आतमाची - ए दशी)

चिनजी मुणजे हा मुनमन वातडीची, रातडी रोता जाय,
दिवस गमीचे हें प्रभुजी झूरताची, तुम विरहा न गमाय ॥ जिनजी०
१ ॥ पूर्व विद्वे हो धन्य ज जनाची, नित सेवे तुम पाय, अम पुने
स्वामी हा जे विछोहछोची, ते अम पाप पमाय ॥ जिनजी० ॥ परभव
परिगळ पातक जे कर्माची, से प्रगट्या सवि आन, जणे तुम हु पाभु
नहिची, तुमगु छ मुन कान, तुम हा गरीब गियान ॥ चिनजी० ३ ॥
प्रवचन धचन विगधन में कयुची, १ धरी मदगुरु शीख, के म
रमता नवि सतापीयाजी, के मानी अपि भीम ॥ जिनजी० ४ ॥ चारित्र
लेई हो येव निराधीयाजी, के में डाडी टिक्क, के म वाठक
मायधी विठोहीयाजी, के में फाडी लीम ॥ चिनजी० ५ ॥ व में
वनमें दव धमें दीयाजी, के म गाळ्य गाभ, के में कूडा कामण
केळव्याजी, निणे व्रटव्रट थूटे आभ ॥ जिनजी० ६ ॥ क में गहिग
द्र शोपावीयाजी, कोडी सरावर पाठ, धंभण वाठक स्त्री गोवध
कीयाजी, पाण्या माठा में जाळ ॥ जिनजी० ७ ॥ इति परे परे

१ बळी अमारे आपनो नियोग ते पापनो प्रसाद छे

२ कदा पाणीवाळा द्रव कुड

પાતક જે કર્યોજી, તસ ફલ પામ્યો આજ, જેણે તુમ હમથી દૂર
દેશાત્તરેજી, થઈ ઘસ્યા જિનરાજ ॥ જિનજી૦ ૮ ॥ વચન સુધારસ
સોંચી ઠારીયેજી, વિરહ દાવાનઠ દાહ, અવ થેં હમકુ દરિસણ
દીનીયેજી, હમ તુમ દરિસણ પાહ ॥ જિનજી૦ ૯ ॥

દુહા

મનહ મનોરથ જે કરે, તે પૂરણ અસમત્ય, સ્વર્ગે સુરદુમ મજરી,
ત્યાહિ પસારે હત્ય ॥ ૧ ॥ ફિદ્ દિયઢા ફૂટે નહિ, હજી નહિ તુજ
છાજ, જીવ જીવન વિછોહડે, જી યાતુ કુળ કાત ? ॥ ૨ ॥ માણ
સથી માછા મહા, સાચા નેહ મુજાણ, જ્યુ જલથી હોય જૂજૂઆ, ત્યુ
તે છહે પ્રાણ ॥ ૩ ॥ સહસ ઘેહે સદેશડો, લેસ લહે લસમૂલ, અગો
અગ મેલાવડો, સુરતરુ ફૂલ અમૂલ ॥ ૪ ॥

ઢાલ ચોથી

(સુત સિદ્ધારથ ભૂપનો રે - ૫ દેશી)

અમૃત સમરે અમર જ્યુ રે, જિમ રતિ સમરે વામ, માધવ મન જિમ
રાધિનારે, જિમ લસમણ શ્રી રામરે, જિન ગુણ સામરે, સીમધર જિન
રાય રે સુગુણ ન વિસરે ॥ ૧ ॥ સામજ સમરે સહજીરે સારંગી
સારંગ, તારાપતિ જિમ તારિકારે, જિમ મૃગ રાગ તરગરે ॥ જિન૦ ૨ ॥
જિમ ગગ ગગાધરો રે, ત્રિધિ સાવિત્રી રે સગ, જિમ ગગાજલ હસલે
રે, ફેસર ગોરી સુરગ રે ॥ જિન૦ ૩ ॥ પૃથ્વી પાળી પીતઢી રે, જિમ

૧ વ્રજા અને સાવિત્રીનો છા

૨ મહાદેવ-પાર્વતી

चन्दन ते नाग, निम रजनीकर रोहिणी रे, जिम दिन दिनकर राग
 रे ॥ निन० ४॥ निम मधुकर मालती रे, जिम मोरा मन मेह,
 जिम कोकिल कुलकामिनी रे, सरस रसाल सनह रे ॥ निन० ५ ॥
 विरही समरे घालहा रे, शीलपती निन कथ, कागण घाय विगोई
 या रे, निम वनराजी वमत रे ॥ निन० ६॥ निम यदुपति राजामती रे
 जिम गौतम श्रीवीर, नल दमयाति नेहलो रे, सामोमास शरीर रे
 ॥ निन० ७॥ तिम मुन मन तुनमें रमे रे, प्रीतिम प्रेम प्रमाण, स्वामी
 नाम तुमारहु रे, अहनिश समरीय ज्ञाण रे ॥ निन० ८ ॥ प्हवी
 मुन भोगा तणा रे, भक्ति भलेरी रे भाव करुणावत वृषा करी रे
 मुज मनमदिर आव रे ॥ निन० ९॥ आवो अति उतावटा रे, आव-
 मना रे आधार, करगु भाक्ति भलेरही रे, लेशु भजनल पार रे
 ॥ निन० १०॥ सेवक भत विसार जो रे, स्वामी मुख दातार,
 सेवक मेवा मन धरी रे, करजो सेवक मार रे ॥ निन० ११ ॥

दुहा

मार मेह, रवि कमल जिम, चद्रचकोर हमत, तिम दूरेखो अस
 मनह, तुम समरण विकसत ॥ १ ॥ अणसभार्यो माभरे, समय
 समय मो चार, ते सज्जन निम बीसरे, बहु गुण मणि भडार ॥ २ ॥
 बसणी विगणी सोगुणी, सहस गुणी प प्रीत, तुम साधे त्रिमुनपणी,
 राखु रुडी रीत ॥ ३ ॥ आग्र तळे आर्णु नहि, अवर अनेरा देव,
 साहिव जय धें में मुण्यो, तुहि देवाधिदेव ॥ ४ ॥ गूतले भला भले-
 रदा, जे जाणीजे जाण, ते सघटाए तुम पठी, सीमघर जग
 भाण ॥ ५ ॥

ढाल पाचमी

(तिहा लग आतम द्रव्यनु-ए देशी)

निःसनेही तुमही भये, न्यायी नाथ निरीह, नेह करी कुण निरबदे,
जायज्जीव निरादीह ॥ नि ०१ ॥ सज्जन भाजन भोजने, युगति
प्रीत जगाय, नेह करता सोहिलो पण निरवाही न थाय ॥ नि ०२ ॥
जगमा फिरला जाणीये, सयण असह मनेह, सपदि आपदि सारिखा
छाडी न दीये छेह ॥ नि ०३ ॥ तुम मोटे हु नानडो, सु दिलमें मत
आण, सूरज पक्क प्रीतही, उत्तम ने अहिनाण ॥ नि ०४ ॥ यह
तरुवर छाया करे, रायरफ समान, तिम तुम हम हपर धरो, परि
गल प्रेम समान, ज्यु बाधे हम घान ॥ नि ०५ ॥

दुहा

निःसनेही सुग्रीया रह, बेलुकण ज्यु हीय, ससनेहा तिल पीलीये,
दर्शी मधे सब कोय ॥ १ ॥ नेह न कीजे जिहा लगी, तिहा जीवने मुख
होय, नेह बिरह जय ऊपजे, तब दु रा साले सोय ॥ २ ॥ निर्गुण
नेह न कीजीये, कीजे सद्गुण सग, सीमधर जिन सारीगो, राख
अधिको रग ॥ ३ ॥

ढाल छठी

(मेरे सादिय तुमही हो-ए देशी)

सीमधर जिन विनति, अवधारो मोरी, किंकर कर जोडी कर
हुं सेवा तोरी ॥ सी०१ ॥ अम मन प्रेम असह ए, तमशु जिनयज
अवर भलेरा निज धरे, नहि काइ काज ॥ सी०२ ॥ मेरु महीधर

मूळधी, कपे काई काळे, अथवा महागण पुरीयो, वसे पाताळे ॥ मी० ३ ॥
 सकल कुलाचल हलहले, महीमडग होले, श्री हरिश्चंद्र नरींद ज्यु, जगे
 जुहु बोले ॥ सी० ४ ॥ अमृत विषधारा वमे, सागर मू रेने, सूरज
 पश्चिम उगमे, गंगा हर मेते ॥ मी० ५ ॥ तोदे हु छोडू नदि, तुमगु
 घण नेह, मुच मन एक तुमही हज्यु, गिरुआ गुणगेद ॥ सी० ६ ॥
 अम मरीखा सेवक घणा, ताहरे भगवंत, पण अम माहिब एक तु
 तुंहीन अरिहत ॥ सी० ७ ॥

दुहा

किं बहु कागलर्म लिखु, लय लालच बहु लाभ, मिल्या पही
 मालुम हजे, धिर धापण धिर थोम ॥ १ ॥ किं बहु मीठ बोलडे, जा
 मन नदि मनेह, जो मन नेह अटेह तो, एक जीव दा देह ॥ २ ॥
 किं बहु कागलर्म लिखु, पणु पणेक गुप्त, सेधा निज पद कम
 लनी, तेजो साहिब मुक्त ॥ ३ ॥

दाळ सातमी

(आ ल आ ले त्रिगलानो कुपर - १ दशी)

जगनीचन जिनराजीया ए, सीमधर मुखवद, हरये दियहुं लहमे
 ए, दीठे दीठ तुम गुणचद, सीमधर साहिब समरीण ए, समय
 समय मो पार ॥ सी० १ ॥ वरगु पोही वधामणा ए, जपगु जय
 जयकार, मंगल तूर वनायगु ए, सफल कर अवतार ॥ मी० २ ॥
 लागेणा कर लडणा ए, मरी गुताफळ थाज, जय सो नयणे निर-
 म्यगु ए, साहिब देव दयाल ॥ मी० ३ ॥ एह जो मुच मन चितव्यु
 ए, सफल हजे जिगी जग - - - - -

न इण ससार ॥ ४ ॥ अम प्रणाम अवधारजो ए, केवलकमला कत,
 संघ सकलनी वदना ए, जिह्वा विचरे तु जयवत ॥ सी० ५ ॥
 इम चिनयर गुण गावता ए, जिह्वा पावन कीध, मनह मनोरथ
 सवि फळा ए, नरभव लाहो लीध ॥ ६ ॥ शिरनामे जिनवर तणे
 ए, सात मुख श्रीकार, इम सीमधर समरणे ए, घर घर जयजय
 कार ॥ सी० ७ ॥ मघत सोळसे व्यासीण ए, मुरगुरुवार प्रसंग,
 दीवाळी दिवसे लरयो ए, कागळ मनने रंग ॥ सी० ८ ॥

तवगच्छ गयण दिणयर सिरि विनयसेण सूरिण ॥ सीसेण
 संशुणीओ, सहारिम कवि कमल विनयेण ॥ १ ॥ चउतीसाहसय
 निहि अहु महा पाटिहेर पडिपुन्नो ॥ मुररइअ समवसरणो, तिहु
 अण जणलोयणानदो ॥ २ ॥ पुद्धलवइ विजये सामी, पुढरिणिणी
 ए नयरी ए ॥ सीमधर जिणचदो, विहरतो देहि मे भइ ॥ ३ ॥

आत्मनिंदा गर्भित

श्री सीमधर जिन पिनति (स्तवन)

ढाळ पहेली

(जिन जन्मजाती, जीण वेळा जननी घरे - ए देशी)

मुखदायक रे, मुदर गुणमणि आगरा, धुर प्रणमी रे, श्री जिनवर
 दिवसागरा, घर पूरघरे, क्षेत्र विदेह सोहामणु, तिहा विहरतरे,
 श्री सीमधर गुण भणु ॥ १ ॥ गुण भणु जिनवर श्री सीमधर,
 सोमगुणे शीतलकरा, अति सरल मुदर तपे तेजे, जेम शारद
 दिनकरा । असु सरल धनुसय पच कांया, कनक छाया जीपती,
 सवि अग मुदर राति पुरंदर, देह सोयन दीपती ॥ २ ॥ जिन

१ छोकन धर्मावाळी ५०० धनुष्या काया

આતન રે, પુનમ હિમકેર સોદ્ધ નિત નિરગત રે, મુરનરના મન
 મોદ્ધ, જિન સામગ્રી રે, મુન હૈહુ અતિ ડહસે, મુખ માનમ રે,
 અહનિશ તુમ-પાસે વસે ॥ ૩ ॥ તુમ પાસ અહનિશ વસ માનસ,
 દૂરથી ગુણ સામટ, વહુ પથ દુર્ગમ વિપમ હુગર, પગ વિગ ઢિન્દ્ર
 પરે મહુ નિનનામ નિગદિન મુપરે સમરી, મીસ તુમ દિમ સ્મિત;
 પળ મિલન કારણ જીવ તલમે, પુણ્યવિળ કિમ રાજિદ ॥ ૪ ॥
 ગુણ આયર રે, શ્રી સીમધર જાણિયે, મરિના નુગ્દે સેવક ડભે
 આણિયે, જિમ જલધર રે, સવિ સરધર નરે સ્ત્રી નિમ સ્ત્રિનવર
 રે, ગિરઆ સહેજે ગુણકરે ॥ ૫ ॥ ગુરુદે જિનવર મદેતે ગિરશા
 આમિત ગુણ વિળી પરે મણુ, નિગ્રી નિન્મર નુદા મુપન માદિ,
 ધ્યાન ણક જિનવર તણુ, નિનગડ આઝ ટયાલ પામી, અગે આન
 ॥ સીમગ, સ્યામિ હુવિનતિ કરા ॥ ૬ ॥

पाश धरी मृग शाल्या ॥ ५ ॥ हणीय जलधर हुले माछा, तिहा
 कीधी नुभमाति पाछा, रसना रमे जीव विदारी, मदिग मधु मांस
 आहारी ॥ ६ ॥ बळी कीधा कर्म कसाई, गूक्या सधि जीव कसाई
 बलवत घणा पशु शाली, गळे दिधा छेन्न पाली ॥ ७ ॥ बमरी
 गजराज हणाया, गिरिकर कद सणाया, पर्वत घनदध पर
 जाया, पोपट पशु पनर घाल्या ॥ ८ ॥ अतेडर माहि निवासी,
 रखवाळ कर्वा नर खासी, पापी तनु जीव विणामी, दीवी घन
 काण्णे फासी ॥ ९ ॥ रम रगे रमी परदार, मूर्ख पर शिर आसि
 धारा, कीधी पर धापण चारी, जपीया पर मन्त्र अघोरी ॥ १० ॥
 घण तेल भणी निल पील्या, कीछी विपधर विष खील्या, जूठी
 परमाग्र भगधी, रिपुनी घणी घात करारी ॥ ११ ॥ मिलिया घणी
 कुतुब् सयामी, मान्य कपटी मठवासी, तपसी ऋषिराय विगोया,
 दाकी गुण अवगुण जोया ॥ १२ ॥ परदोष अज्ञानना कीधा, अकळक
 फळनी कीधा, वचन छळ कपट विचारी, इम कीधो आतम भारी
 ॥ १३ ॥ आणी मन कुमाति सगाई, कीधी जन माथ ठगाई, कलीयो
 भवजल निधि देघ । नवि कीधी में निन सेघ ॥ १४ ॥ इम कुर्म
 फोडी बसाणु, रहता हवे पार न जाणु, हवे साद्विज जिनवर
 मालियो, भवभूरि महाभय टळीयो ॥ १५ ॥ अपराधी तें घणा
 लाया, भवसायर पार उतार्या, प्रणमु हवे हु निन खरणे राखो
 मुचने तुम शरणे । १६ ॥

ढाळ श्रीजी

(जिनजी मुत्र पार्ष्णि तार ५ देशी)

इम जिनवर । नु विनखु जी, सुण सीमधर राय, इणिपेरे कुर्म
 में कर्वाची, हवे सेधु तुम पाय रे, निनजी नेजो शिषसुग सार ॥ १ ॥

१ कसाई जेवा २ नपुसक ३ सर्प ४ विपना दात आदि साधना

तु मुन परम अधार रे - नि० उत्तारो भवपार रे - नि० देजो०
॥ २ ॥ मधि सायरजल मशी करीजी, सुरतरु छेस्विनी मार; मूमि
छले सुरगुरु लखेजी, न लहे तुम गुण पार रे - नि० देजो० ॥ ३ ॥
निम सायरजल चदगुनी जिम धळी घातक मेहु, मगुफर जिम
मालती रमेची, सिम तुनशु मुज नेह रे - जि० देजो० ॥ ४ ॥ इम
गुण निधि जगजन तिलोजी, करणा रम भंडार, नगनाधार मया
घरीची, करजो सेवक सार रे - नि० देजो० ॥ ५ ॥

रत्नशु

इम सयल गुणधर श्री मीमधर दुरित शरिद गवणा, जमु नामे
सपद मुनस सोदग, भविय जन मन रचणो, निनराय कवल नाण
दिनपेर विपद दुख दोंदग दगो, मुनि उग्यमागर विनचे इम,
सयल सुख मगज कर ॥ १ ॥

श्री पुण्य प्रकाशनु स्तवन

दुहा

मकळ सिद्धि दायक सदा, चोवीसे जिनराय, सहगुरु श्यामिनी
सरस्वती, प्रेमे प्रणमु पाय ॥ १ ॥ त्रिभुवन पाति त्रिशला तणो,
नदन गुणगभीर, शमननायक जगजयो, बधेमान घटवीर ॥ २ ॥
एक दिन धीर जिणदने, धरणे करी प्रणाम, भविक जीवना हित
भणो, पूंटे गातम त्याम ॥ ३ ॥ मुक्ति मार्ग आराधीप, कहो विण परे
अरिहत, मुया सरस तव घघन रस, भाग्ये आ भगवत ॥ ४ ॥
अतिचार आलोइए, अत धरीए गुरु साल, जीय स्वभावो मयल जे,
यानि चोराशी लाय ॥ ५ ॥ विविशु बरी पोसिराणि, पाप-

छेया छूया आधीयाए ॥ ५ ॥ अऊशी ने णरड, घाणी घालीने, घणा
 तिलादिक पीलीयाए, घाली कोलुमाय, पीली शेलही, फदसूळ
 फठ वेचीयाए ॥ ६ ॥ एम एक्द्रिय जीव, हण्या हणावीया, हणता
 जे अनुमोदिमाए, आ भव परभव जेह, वत्रीरे भवोभवे,
 ते मुज मिच्छामि दुक्कड ए ॥ ७ ॥ कृमी, सरमीया, कीडा, गाडर,
 गडोला, इयल, पोरा, अऊसीयाए, याठा, जठो, चूडेल, विचलित
 रसतणा, वत्री अवाणा प्रमुग्गनाए ॥ ८ ॥ एम वेइद्रिय जीव, जे
 म दूहया, ते मुज मिच्छामि दुक्कड ए; उदेही, जू, लीस, माकड,
 मकोडा, चाचड कीडा सुथूआए ॥ ९ ॥ गद्धिया धीमेल, फात
 खजुरडा, गींगोडा धतरीयाए, एम तेइद्रिय जीव, जे में दूहव्या,
 ते मुज मिच्छामि दुक्कड ए ॥ १० ॥ मामी, मच्छर, डास, मसा
 पतगीया, कसारी कोलियावडाए, ढोंकण घोंतु, तीड, भमरा
 भमरीओ, फाता, बग खडमाकडीए ॥ ११ ॥ एम चीरिन्द्रिय जीव,
 जे म दूहव्या, ते मुज मिच्छामि दुक्कड ए, जळमा नाली जाळ,
 जळचर दूहव्या, वनमा मृग सतापीयाए ॥ १२ ॥ पीडया पखी
 जीव, पाडी पागमा, पोपट घाल्या पाजरेए, एम पचेंद्रिय जीव,
 जे में दूहव्या, ते मुज मिच्छामि दुक्कड ए ॥ १३ ॥

ढाळ ग्रीजी

(सुण निनवर शत्रुजा धणीची-ए देशी)

क्रोध लोभ भय हास्यधोनी धोल्या वचन असत्य, कूड करी
 धन पारकाजी, लीधा जेह अदत्त रे जिनची, मिच्छा दुक्कड आज,
 तुम साखे महाराज रे, निनची, देड साख काजरे ॥ जिनजी ॥ १ ॥
 देव मनुष्य तिर्यचनाची मधुन सेज्या जेह, विषयारस लपट

१ स्पष्टरसमादि उदलयेण होय धवी चीजो

તળેઝી, ઘણુ વિઢવ્યો દેહ રે ॥ જિનઝી ૦ ૨ ॥ પરિમહની મમતા
 કરીઝી, મયમય મેટી ધાય, જે નિહાળી તિહા રહીઝી, કોઈ ન
 આવી સાયરે ॥ જિનઝી ૦ ૩ ॥ રચનીભાના જે કર્યોઝી,
 વીધા મેક્ષ અમરૂપ, રસના રમની લાઝરેઝી, પાપ વયા પ્રત્યજરે ॥
 જિનઝી ૦ ૪ ॥ મત લેહ વિસાર્યાઝી, ઘઠી ભાગ્યા પઠ્ય
 વચાણ, કપર હેતુ ક્રિયા કરીઝી, વીધા આપ વચાણ રે, ॥ જિનઝી ૦
 ૫ ॥ ગ્રણ દાઢ આટે દુદેઝી, અલોચા અતિચાર, શિશ્યગતિ આગ
 ધન તળાઝી, એ પહેલો અધિકાર રે ॥ જિનઝી ૦ ૬ ॥

ઢાઢ ચારી

(સાહલ્લીની દેઝી)

પચ મહારત આગ, સોદેઝી ર, અથવા સ્યો ઠરત ધાર સો,
 ચલાશક્તિ ઋત આદરી, માં પાઠો નિરતિચાર તો ॥ ૧ ॥ ઘરત
 ટળિયા સમારીળ, સાં દેટે ઘરીય વિચાર તો શિશ્યગતિ આરાધન
 તળો, સાં ૦ વીનો અધિકાર તો, ॥ ૨ ॥ જીય સર્થ સમારીળ, સાં
 ચોનિ પોતળી લાગ્ય તો, મન ગુદે કરી સ્વામણા, માં કોઈનુ રોપ
 ન રાગ્ય તો ॥ ૩ ॥ સર્થ મિત્ર કરી નિતયા, સાં કોઈ ન જાણો
 ગતુ તો, રાગ દ્વેષ ણમ પરિહરી, સાં વીજે જામ પવિત્ર તો ॥ ૪ ॥
 સાહમી સઘ સ્વમારીળ, સાં જે ડવની અપ્રીત તો, સગ્ગત ગુરુવ
 કરી સ્વામણા માં, ૦ જિન જામની રીત તો ॥ ૫ ॥ સ્વમીળ ને
 સ્વમારીળ સાં ૦ જાન ધર્મના સાર તો, શિશ્યગતિ આરાધન તળો,
 માં ૦ વીજો અધિકાર તો ॥ ૬ ॥ મૂપાવાદ હિંમા પોરી, માં
 ધન મૂર્છા મૈયુન તો, ક્રોધ માન માયા વૃણા, સાં પ્રેમ દ્વેષ પૈગુન્ય

તો ॥ ૭ ॥ નિંદા થલહ ન કીર્તી સાં કૃદા ન દર્જિ આઠ તો, રતિ
અરાતિ મિથ્યા તત્તો સાં માયામોમ જજાઠ તો ॥ ૮ ॥ ત્રિવિધ
ત્રિવિધ ચોસિરાધિયે સાં પાપર્યાનક અઢાર તો, શિવગતિ અરાધન
તળો સાં ૫ ચોથો અધિકાર તો ॥ ૯ ॥

ઢાલ પાંચમી

(શ્રાવણ શુદ્ધ દિન પચમી - ૫ દેશી)

જન્મ જરા મરણે કરીયે, ૫ સસાર અસાર તો, કર્યાં કર્મ સહુ
અનુભવે ૫, કોઈ ન રાચણહાર તો ॥ ૧ ॥ શરણ એક અરિહતનુ એ,
શરણ સિદ્ધ ભગવત તો, શરણ ધર્મે શ્રી જૈનનુ ૫, સાધુ શરણ ગુણ
વત તો ॥ ૨ ॥ અવર મોહ સાધિ પરિહરી એ, ચાર શરણ ચિત્ત
ધાર તો, શિવગતિ આરાધન તળો ૫, ૫ પાંચમો અધિકાર તો
॥ ૩ ॥ આ ભવ પરભવ જે કર્યાં એ, પાપ કર્મ કેઈ લાલ તો, આતમ
સાચે નિંદીયે એ, પડિક્કમિયે ગુહ સાચ તો ॥ ૪ ॥ મિથ્યામતિ વર્તે
વિચા એ, જે ભાર્યા ઝાંસૂત તો, કુમતિ કદાપ્રહને વડો એ, જે ડલ્યાપ્યા
સૂત તો ॥ ૫ ॥ ઘઢવા ઘઢાળ્યા જે ઘણા એ, ઘરટી હજી હથીયાર
તો ભવ ભવ મેલી મૂર્ચ્યા એ, ફરતા જીવ સહાર તો ॥ ૬ ॥ પાપ
કરીયે પોપીયા એ, જન્મજન્મ પરિવાર તો, જન્માતર પહોત્યા પઠી એ,
કોઈયે ન કીધી સાર તો ॥ ૭ ॥ આ ભવ પરભવ જે કર્યાં એ, એમ
અધિકરણ એક તો, ત્રિવિધે ત્રિવિધે ચોસિરાધિયે એ, આર્ણા હૃદય
વિવેક તો ॥ ૮ ॥ હુપ્પત નિંદા એમ કરીયે, પાપ કર્યાં પરિહાર
તો, શિવગતિ આરાધન તળો એ, ૫ છઠ્ઠો અધિકાર તો ॥ ૯ ॥

आ. श्री. यद्वैसंगरसूरीभरल.

ज्ञान का द्वार उद्घाटन
(ने विनम्यारे श्रवणे - ए - गी.)

धन धन ते दिन माहरो, जीहा कीधो धर्म, दान शीयळ तप
भावना, टाज्या दुकर्म ॥ धन० १ ॥ शेटुनादिक तीर्थनी, जे जे
कीधी जाव जुगते जिनवर पूनीया, बळी पोण्या पात्र ॥ धन० २ ॥
पुरतक ज्ञान तरावीया, जिणहर जिन चत्य, सघ चतुर्विध साचव्या,
ए साते गेज ॥ धन० ३ ॥ पढिक्मणा सुपरे कर्मा, अनुकपा दान,
साधु सूरि उज्ज्यावने, दीधा बहु मान ॥ धन० ४ ॥ धर्म कारज
अनुमोदिये, एम वारोवार, शिवगति आराधन तणो, ए सातमो
प्रकार. ॥ धन० ५ ॥ भाव भलो मन आणीए, चित्त आणी ठाम,
समता भावे भाविण, ए आतमराम ॥ धन० ६ ॥ सुख दुख कारण
जीवने, कीई अवर न होय, कर्म ओप जे आचर्या, भागवीये साय,
॥ धन० ७ ॥ समता विण जे अनुमरे, प्राणी पुण्यनु काम, छार
वपर ते लीपणु, झाखर चित्राम ॥ धन० ८ ॥ भाव भटी परे भावीए,
ए धर्मनो सार शिवगति आराधन तणो, ए आठमो अधिकार
॥ धन० ९ ॥

ढाल सातमी

(ग्रह उठी बहु ऋषभ देव गुणवत - ए देशी)

हवे अवसर जाणी, करी सलेखन सार, अणसण आदरीए,
पक्षी चारे आहार, ललुता सवि मूनी, छाडी समता अग ए आतम
खेले, समता ज्ञान तरा ॥ १ ॥ गति चारे कीधा, आहार अतत
नि शक, पण कृति न पाम्यो, जीव लालचीयो रक् दुलहा ए वळी

घळी, अणसणनो परिणाम णइथी पामीन, शिवपद सुरपद ठाम
 ॥ २ ॥ वन्य घन्ना आशिभद्र राधो मधनुमार, अणसण आराधी,
 पाम्या भवनो पार शिवमात्रि जाशे, करी णअ अवतार, आराधन
 केरो, ए नमो अधिमार ॥ ३ ॥ दशमे अधिमांरे, महामत्र नम
 कार, मनधी नवी मूसो, शिवमुग पउ सहकार, ण जपता जाये,
 दुर्गति दोष विकार, भुपरे ए समरो, चींद पूर्वना मार ॥ ४ ॥
 जन्मातर जाता जो पामे नवकार, तो पातक गात्री, पामे सुर
 अवतार, ण नवपद सरीरो, मत्र न को मसार, इह भव न पर
 भवे सुर सपति दातार ॥ ५ ॥ जुओ भीळ भीलटी राजा राणी
 थाय, नवपद महिमायी, राजसिंह महाराय, राणी रत्नवती वेदु,
 पाम्या छे सुरभोग, णव भव पटी लेशे, सिद्धिधेधु सजोग ॥ ६ ॥
 श्रीमतिने ए घळी, मत्र पणयो तत्काज, फणीधर फीटीने, प्रगट
 थई फुलमाळ शिवकुमर जोगी, मोवन पुरिसो कीध, एम एण मत्र
 कान घणाना सिद्ध ॥ ७ ॥ ए दस अधिमार, वीर जिणेसर भारया
 आराधन केरो, त्रिधि जेण चित्तमाही राख्या तेण पाप परगती,
 भव भय दूरे नाग्यो, निन विनय करता, मुमति अमृत रस
 चारयो ॥ ८ ॥

टाळ आठमी

(नमो भविभावधु-ए देशी)

सिद्धारध राजा कुळतिलो ण, त्रिशलामात मन्हार तो, अवनिवळे
 सभे अवतर्यो ए, करया अम उपगार जयो जिन धीरजी ए ॥ १ ॥
 भें अपराध कर्या घणाण, फहेता न लहु पार तो, तुम चरणे आव्या

१ स्वर्ग २ नित्य विधिरूंक ३ सिद्धिल्ली वटुने मळग ४ साव मरी
 ५ शेतानो पुढो

भणीए, जौ तार तो तार ॥ जयो० २ ॥ आन करीने आधीया ए,
 तुम चरणे महागन ना आनान उवेगसो ए, ता फेम रहेसो लान
 ॥ जयो० ३ ॥ कर्म जलनन आकरा ए, जाम भरन जनाठ तो,
 हुहु एह्यो उमग्यो ए, छोट्य देव दयान ॥ जयो० ४ ॥ आन
 मनोरथ भुन कळ्या ए, नाठा दुगददोल ता, तुठ्या चिन पाधी
 समो ए, प्ररग्य पुण्य कल्ल ॥ जयो० ५ ॥ भय भय दिनय
 तुमारहो ए, भाव भक्ति तुम पाय तो देव दया करी दीपीए ए,
 बोधि चीन सुपसाय ॥ जयो० ६ ॥

कळस

इह तरण तारण सुगतिमारण दुग्न विचारण जग जयो, श्री वीर
 जिनवर, चरण शुणता, अधिक मन डलट मयो ॥ १ ॥ श्री विजय-
 देव सूर्योद पटधर, तीर्थ जगम एणी जगे, तपगच्छपति धी विजय-
 प्रमसूरि, सूरितन हगमगे ॥ २ ॥ श्री हीरविजयसूरी शिष्य
 वाचक, कीर्तिविजय सूर्यगुरु समो, तम शिष्य वाचक विजय-
 विजय पुण्यो निज बोधीसमो ॥ ३ ॥ मय मत्तर सब ओगण
 श्रीने (१७०९) रही राखेर चामास ए, विजयदशमी विजयकारण,
 विजो गुण अम्याम ए ॥ ४ ॥ नरभय आगधन सिद्धि माधन,
 सुदुत्त लील विलास ए, निचरा हेते रतवन रचीयु, ताम पुण्य
 प्रफास ए ॥ ५ ॥

श्रीमहावीर जिन स्तवन

जवूदीपे अपर विदेहे, प्रामाधिप नयसार, श्रवस्धम आराही
 सोहमे, एक पल्य मुरमार रे हमचडी ॥ १ ॥ नाम मरीचि भरत

१ जममाणनी जनाळथा क्वाळ्यो २ सूर्य ३ सूर्य समान तज्या
 ४ देवनाता गुरु ५ कर्मने जीववा

तणो सुत, मुनि थयो त्रिदही, लाख चौराशी पूर्ण आयुणे, यमलोके
 मुर माडीरे, ह० ॥ २ ॥ एशी लाग्य पूर्वनु जीवित, कौशिक द्विन
 सुत थयो दैवी, सौधमें मुर पुण्यमित्र द्विज, बहोत्तरपूर्व लाख जीविते
 ह० ॥ ३ ॥ सौधमें मुर अभिघोत द्विन, चौसठ लाख पूर्व आयु ईशाने
 अभिभूति द्विन लिंगी, छप्पा पूव लाख आयुणे, ह० ॥ ४ ॥ सनत्कु-
 मार भारद्वाजे, चुमालीस लाख पूर्व आयु माहेंद्रे मुर तिहाथी बहु भव,
 अते त्रिदही थायरे, ह० ॥ ५ ॥ राजगृहे विश्वमूर्ति नृपाति थया, वर्ष
 कोटिनु आयु, वर्ष सहस्र चारिण नियाणु करी महागुप्ते जाय रे, ह०
 ॥ ६ ॥ निष्ठुर नाम हरि पोटनपुरमा, चुमालीस वर्ष लाख आय, सातमी
 नरके मिह चतु नरके भवभ्रमण बहु थायरे, ह० ॥ ७ ॥ महाविदेह
 प्रियमित्र चत्री, कोटि वर्ष तप करतो, शुने सुरवर तिहाथी भरते,
 छत्रपुरीमा अवतरतो, ह० ॥ ८ ॥ नदने नामे लाख घरसने, पाठी
 सयमनो भार, लाख अग्यार ऐसी सहस्र ने छ सय पणयाळ ससार रे,
 ह० ॥ ९ ॥ मासखमणथी स्थानत्र साधी, घाधी जिनपद वर्म, प्राणत
 मुर तिहाथी कुंडनपुर, गर्भ बहु सत्रमे रे ह० ॥ १० ॥ अत्रियकुंड
 पुरी सिद्धारथ, नृप त्रिशलादे माय, हरिलछत्र कचन घनि काय, इम
 सत्तावीस भव थायरे ॥ ह० ॥ ११ ॥ वर्धमान महावीर धमण ए,
 नाम वणे सुखदाई, शानविमलथी जस शासन मदिमा, अविचल
 उदय सवाई रे, ह० ॥ १२ ॥

श्री प्रभु महावीर स्वामीनु स्तवन

चौमासी पारणु आवे, करी विनती निज घर जावे, प्रिया
 पुक्कने घात जणावे, पटकुल जरी पथरावे रे महावीर प्रभु घरे

ધાવે, જીરણ ફેઠ માવના માવે રે ॥ મહાવીર૦ ૧ ॥ ઝમી શેરી
 ૯ જલ હટકાયે, આહ કેતકી ફૂઠ મિછાવે, નિન ઘર તારણ ઘયાવે,
 મેવા મિઠાઈ થાઠ ભગવે રે ॥ મહાવીર૦ ૨ ॥ અરિહને દાનજ
 દીને, દેતા જે દેવને 'રીફે, પદ્માસી રોગ હરીને, મીધે દાયેક
 ભવ સજરે મહાવીર૦ ॥ ૩ ॥ નિનવરની સન્મુખ ચાઠ, મુજ મદિરે
 ૯ પથરાયુ, પારણ મલી માતિ કરાયુ જુગતે નિનપૂના રચાયુ ર
 ॥ મહાવીર૦ ૪ ॥ પટી પ્રગુને ચાલાયા જહુ, પર જોહીન મન્મુલ
 રહીયુ, નમી વદીને પાવન થઈયુ, વિરતિ અતિરો ધરીયુ રે ॥
 મહાવીર૦ ૫ ॥ દયા દાન દામા શીટ ધરયુ, વપેશ સગનને
 કરયુ સત્ય ક્ષનગા અનુસરયુ, અનુસા લક્ષણ ધરયુ રે ॥
 મહાવીર૦ ૬ ॥ એમ જીરણ ફેઠ ઘન્ટા, પરિણામની ધારે પડતા,
 શ્રાવકની સીમ ઠરતા, દેવ દુદુભિ નાદ મુળતારે ॥ મહાવીર૦ ૭ ॥
 કરા બાયુ પૂર્ણ શુભ માથે, મુરલેએ અચ્યુત જાવે, શાતા ઘેદની
 મુગ પાવ, શુભવીરવચન રમ ગાથેરે ॥ મહાવીર૦ ૮ ॥

પદ્માવતી - આરાધના

હવે રાણી પદ્માવતી, જીવરાણી ગમાવ, જાણપણ જુગતે મહુ, ફળ
 ઘેટા આવે ॥ ૧ ॥ તે મુન મિન્ડામિ દુષ્ટ, અરિહંતની સાત્ર, જે
 મે જીવ તિરાવીયા, ચોરાણી લાવ ॥ તે મુન૦ ૨ ॥ સાત લાવ
 પૃથ્વી તળા, સાતે અપકાય, સાત લાવ તેડકાયના, સાતે ઘટી
 વાય ॥ તે મુજ૦ ૩ ॥ દશ પ્રત્યેક ઘનસ્પતિ, પડેદહ સાધાર, વિતિ
 પડગિરી જીવના બે બે લાવ વિગાર ॥ તે મુન૦ ૪ ॥ દેવતા તિર્યક
 નારકી, ચાર ચાર પ્રવાસી, ચૌદહ લાવ મનુષ્યના, ૯ લાવ
 ચોરાણી ॥ તે મુન૦ ૫ ॥ હહ ભવ પર મહે મેવિયા, જે પાપ અઢાર, ત્રિવિધ

૧ અરિહંતને ૨ દર્પ પામિ ૩ દનાર ત્રીમે મહે મુક્તિ જાય

त्रिविध करी परिहर दुर्गतिना दातार ॥ ते मुज० ६ ॥ हिंसा
 कीधी जीवनी, घाल्या मृपाचाद, दोष अदत्तादानना, मेधुन उन्माद
 ॥ ते मुज० ७ ॥ परिग्रह मेल्यो फारमो, कीधो क्रोध विशेष, मान
 माया लोभ में कीया, घनी राग ने द्वेष ॥ ते मुज० ८ ॥ क्लह करी
 जीव दुहव्या, दीवा धूडा कलक, निंदा कीधी पारकी, रति अरति
 नि शक ॥ ते मुज० ९ ॥ चाही कीधी चोतरे, कीधो थापण मोसो
 सुगुरु बुद्धेय बुधर्मनो, भलो आप्यो भगेमो ॥ ते मुज० १० ॥
 खाटकीने भवे में कीधा, जीव नाना विध घात चहीमार भवे
 चरफला, मार्या दिन रात ॥ ते मुज० ११ ॥ काजी मृष्टाने भवे,
 पढी मत्र कठोर, जीव अनेक शब्दे कीया, कीधा पाप अधोर ॥ ते
 मुज० १२ ॥ माळीने भवे माछला, झाल्या जळवास, धीवर भील
 कोळी भवे, मृग पाड्या पास ॥ ते मुज० १३ ॥ फोटघालने भवे में
 कीया, आकरा कर दड, वदीवान मराविया, कोरडा छडी दड
 ॥ ते मुज० १४ ॥ परमाधामीन भवे, दीघा नागकी दुख, छेदन भेदन
 घेदना, ताडन अति तिक्र ॥ ते मुज० १५ ॥ कुभारने भवे में किया,
 नीमाड पचात्या तेली भवे तिल पीलिया, पावे पिंड भराव्या
 ॥ ते मुज० १६ ॥ हाजी भवे हज मोडिया, पाड्या पृथ्वी पेट, सूड
 निदान घणा क्रिया, दीघा बळद चपेट ॥ ते मुज० १७ ॥ माळीने
 भवे रोपीमा, नानाविध वृक्ष, मूठ पत्र फळ फलना, लाग्या पाप ते
 लग्न ॥ ते मुज० १८ ॥ भेधोवायाने भवे, भर्या अधिका भार, पोठी
 पूठे कीडा पड्या, दया नाणी लगार ॥ ते मुज० १९ ॥ छीपाने भवे
 छेतयां, कीधा रंगण पास, अग्नि आरभ कीधा घणा, धातुबांद
 अभ्याम ॥ ते मुज० २० ॥ शूरपणे रण झुझता, मार्या माणस वृद्ध
 मदिरा मास माखण भरया, खावा मूठ ने कद ॥ ते मुज० २१ ॥
 खाण रणावी धातुनी, पाणी उलेच्या आरभ कीधा अति घणा, पोते

१ पारकी २ कत्तल ३ गाढो माडे केवनार ४ रगवानु

पापज मन्था ॥ ते मुन० २२ ॥ कर्म अंगार कीया बत्ती, धर्म दध
 दीया, सम ग्याथा धीतरागना, कूडा कोपन कीया ॥ ते मुज० २३ ॥
 गिही भवे वदर लीया, गीरोली ह्यारी, मूढ गमार तणे भवे, में
 जू लीख मारी ॥ ते मुन० २४ ॥ भाडभुंन तणे भवे, एकेद्रिय
 जीव, ब्यारी चणा गहु शेकीया, पाडता रीव ॥ ते मुन० २५ ॥
 ग्याडण पीसण गारना, आरभ अनेक, राधण इधण अग्निना, कीया
 पाप वेत्रे ॥ ते मुन० २६ ॥ विकथा चार कीधी बत्ती, सव्या पाच
 प्रमाद, इष्ट वियोग पात्र्या घणा, कीया रुदन विगयाद ॥ ते मुज०
 २७ ॥ साधु अने श्रावक तणा, प्रत लेइने भाग्या, मूट अने चत्तर
 तणा, मुन दूषण लाग्या ॥ ते मुन० २८ ॥ माप बीठी सिंह चीतरा
 शुकर ने समळी, हिंसक जीव तणे भवे, हिंसा कीधी सबळी ॥ ते मुज०
 २९ ॥ सूयाधडा दूषण घणा, बळी गर्भ गळाज्या, जीवाणी ढोळ्या
 घणा, शीठ प्रत भन्ताया ॥ ते मुन० ३० ॥ भव अनत भमता
 धका कीया देह सवध, त्रिविध त्रिविध करी बोसिरु, तीणगु प्रति
 वध ॥ ते मुन० ३१ ॥ भव अनत भमता थका, कीया परिग्रह
 सवध, त्रिविध त्रिविध करी बोसिरु, तीणगु प्रतिवध ॥ ते मुज०
 ३२ ॥ भव अनत भमता थका, कीया कुटुन सवध त्रिविध त्रिविध
 करी बोसिरु, तीणगु प्रतिवध ॥ ते मुन० ३३ ॥ इण परे इहभव,
 परमव कीया पाप अर्यत्र, त्रिविध त्रिविध करी बोसिरु करु जन्म
 पवित्र ॥ ते मुज० ३४ ॥ गणि विधे ए आराधना, भविक करसो
 जेह, समयमुदर कहे पापथा, बळी छुटसो तेह ॥ ते मुन० ३५ ॥
 राग वराडी जे मुणे, एह श्रीती डाळ, समयमुदर कहे पापथी, छूटे
 तत्फाल ॥ ते मुन० ॥ ३६ ॥

१ काळसा बनावव २ धनमां थाग लगाही ३ घणा ४ मूळ गुण
 उत्तर गुण ५ मूळ ६ अगतरा

શ્રી અમૃતવેન્નીની મઝ્જાસય

(સ્વામી ત્રીમધર વિનયિ - ૮ દેશી)

ચેતન ! જ્ઞાન અનુવાગીય, ટાગીય માહ પત્તાય રે, રિત્ત હમ
 હોજતુ યાઠીય, પાગીય સદન ગુણ આપે, ॥ ૧૦ ૧ ॥ ત્રપશમ
 અમૃતરસ પીત્રીય, પીત્રીયે સાતુ ગુણગા રે, અધમ ધયજે નવિ
 રીત્રીય, દી રીય મજાનને માન રે, ॥ ૧૦ ૨ ॥ ક્રોધ ઐનુયધ નવિ
 રાઠીય, ભાત્રીય ધયજ ગુણ સાચ રે, સમયિય - રત્ન - રૂપિ
 જોટીય, છોટીય હુમતિ મતિ વાપ રે ॥ ૧૦ ૩ ॥ મુદ્ધ પરિણામન
 કારણે, ચારના શરણ ધરે ચિત્તરે, પ્રથમ તિદ્ધા શરણ અરિદતનુ, જેહ
 જગદીશ જગમિત્ત રે ॥ ૧૦ ૪ ॥ જ સમોત્તરણમા રોગતા, માનતા
 મધિક સદેદ રે, ધર્મતા ધયજન યરમે મદા, પુષ્કરવર્ત નિમ મેહ
 રે, ॥ ૧૦ ૫ ॥ શરણ ધીજુ મને સિદ્ધુ, જે કરે કર્મ વ્યવહાર રે,
 મોગવ રાજ્ય શિયાગરનુ, જ્ઞાન - આનન્દ મરપૂર રે ॥ ૧૦ ૬ ॥
 સાહુનુ શરણ ત્રીજુ ધરે, જેહ માય શિયપવ રે, મૂઠા ઉત્તર ગુણે જ
 ધર્યા, મય તયા ભાવ નિર્મય રે ॥ ૧૦ ૭ ॥ શરણ ધીજુ ધરે ધર્મનુ,
 જેહમા યેર દયા ભાવ રે, જેહ મુગ્ધનુ નિત્યર વહો, પાપ જલ
 તારધા નાચ રે, ॥ ૧૦ ૮ ॥ ચારના શરણ ૮ વડિયજે, ધર્મી મને
 ભાવના શુદ્ધ રે, દુરિત સવિ આપણા નિદિય, જેમ દોય મયર વૃદ્ધિ
 રે ॥ ૧૦ ૯ ॥ હ્રદમય પરમય આચર્યા, પાપ અધિકરણ મિષ્ટ્યાવરે,
 જે નિન આશાતનાદિક ધના, નિદિય તેદ ગુણધાત રે
 ॥ ૧૦ ૧૦ ॥ ગુરુત્તણા યચન જે અવગણી, ગૃધીયા આપમત-
 જાલરે, યહુપરે લાગને મોઢવ્યા, નિદિયે તેદ જાતાર રે ॥ ૧૦ ૧૧ ॥

૧ શ્રીય આવે સ્વાર ધમાને આતમધર્મ માની ધારણ કરવા ૨ શામતા
 ૩ મૂઠ ગુણ-વાંચ મહામન્ત્ર, ઉત્તર ગુણ-ગોચરી આદિના દોષોનો દાગ
 ૪ દયામૂલક ક્ષેત્ર ધર્મ ૫ સ્વીકારે ૬ પાપ ૭ પાપનુ શોધાગ ૮ વાંચને
 લાગુ તે ધર્મ વહો

जेह हिंसा करी आकरी, जेह जो-या मृपावाद रे, जेह परधन हरी
 हरलिया, कीधलो काम डंमाल रे ॥ चे० १२ ॥ जेह धन धान्य
 मूर्छा घरी, संत्रिया चार कपाय रे, राग रे द्वेपने दश हुया, जेह
 कियो कलह उपाय रे ॥ चे० १३ ॥ जूठ जे आळ परने णिया, जेह
 कर्मा पिगुनता पाप रे रति अरति निंद मायामृपा, बळिय
 मिथ्यात्व सताप रे ॥ चे० १४ ॥ पाप जेह अहवा सेविया, तेह
 निंदिये तिहु काल रे, मुकृत अनुमोदना कानीए, जिम होय कर्म
 विसंराळ रे ॥ चे० १५ ॥ विश्व उपगार जे जिन फरे, सार जिन
 नाम सयोग रे, ते गुण तासै अनुमोदीये, पुण्यअपुण्य गुम योग
 रे ॥ चे० १६ ॥ मिद्धनी मिद्धता कर्मना, क्षय थकी उपनी जेह रे
 जेह आचार आचार्यनो, चरैणवन सींचवा मह रे ॥ चे० १७ ॥
 जेह अज्ज्ञायनो गुण भलो, सूत्र सज्ज्ञाय परिणाम रे माधुनी जे
 बगी साधुता, मूळ उत्तर गुण वाम रे ॥ चे० १८ ॥ जेह प्रियति
 देश श्रावकतणी, जेह समञ्जित सदाचार रे, समञ्जित दृष्टि मुरनर
 तणी, तेह अनुमोदिये सार रे ॥ चे० १९ ॥ अन्यमा पण दयादिक्
 गुणो, जेह चिनवचन अनुसार रे सर्व ते चित्त अनुमोदिये, सम
 वित्तरीज गिरधार रे ॥ चे० २० ॥ पाप नवि तीन भावे फरे,
 जेहने नत्रि भवराग रे, उचित स्थिति जे सेव सदा, तेह
 अनुमोदवा लाग रे ॥ चे० २१ ॥ थोडलो पण गुण परतणो,
 सामग्री हर्ष मन आण रे, दोष लव पण निच देखता निर्गुण
 निजात्मा जाण रे ॥ चे० २२ ॥ उचित व्यवहार अवलवने, इम
 करी स्थिर परिणाम रे भाविये शुद्ध तय भारना, पावननाशयतणु
 ठाम रे ॥ चे० २३ ॥ देह मन वचन पुद्गल धर्मी, कमथी भिन

१ ताम कामनापना करी २ भागा जाय ३ तार्थकर नाम कर्मनु कारण
 परोपकार गुण, नेना अनुमोदना करना ४ चारित्र्यता वनने ५ गुम परिणाप
 ६ घनादिया

તુન રૂપ રે, અશ્વય અવત્ક છે જીવનુ, જ્ઞાન આનંદ સ્વરૂપ રે
 ॥ ચે૦ ૨૪ ॥ કર્મથી કરૂપના રૂપજે પવિત્રી જીમ જલધિવેલ
 રે રૂપ પ્રગટે સહજ આપણું, દેવતા દૃષ્ટિ સિંધુ મેલ રે ॥ ચે૦ ૨૫ ॥
 ધારતા ધર્મની ધારણા, મારતા માંહ વહ ચોર રે, જ્ઞાનરુચિ વેલ
 વિસ્તારતા, વારતા ધમનુ જોર રે ॥ ચે૦ ૨૬ ॥ રાગવિષ દોષ
 ઉતારતા, જારતા દ્વેષ રમ શેષ રે પૂર્વ મુનિ વચન સમારતા,
 સારતા કર્મ નિશેષ રે ॥ ચે૦ ૨૭ ॥ દેરીએ માર્ગ સિંધુનગરનો,
 જે ઉદાસીન પરિણામ રે, તેહ અળઝોડતા ચાલિએ, પામિએ નિમ
 પરમધામ રે ॥ ચે૦ ૨૮ ॥ શ્રી નથવિજય ગુરુ શિષ્યની, શીલ્લઈ
 અમૃત વેલ રે, પદ જે ચતુર નર આદરે, તે હ્રદે મુજસ રગરેલ
 રે ॥ ચે૦ ૨૯ ॥

(નિગોદાદિ - સસાર - દુઃસ - ઘર્ષન - ગર્ભિત)

શ્રી સીમધર-જિન વિનતિ

દુહા

અનત ચોરીસી જિન નમુ, મિદ્ધ અનતી શ્રેઢ, કેવઠનાળી થાવિર
 મવિ, વટુ વે કર જોડ ॥ ૧ ॥ વે વોઢી કેવઠધરા, વિહરમાન
 નિન ધામ, સહસ યુગલ વોટી નમુ, સાધુ સર્વ નિશદીશ ॥ ૨ ॥

આર્યા

સકલ સમીહિત કરણી, જાગીવચણી રાયહસ ગયગમણી,
 વચિજનની વ્રહ્માણી, ધયળસ દીનક મે દેવી ॥ ૩ ॥

દુહા

શ્રી વ્રહ્માણી શારદા, સરસ્વતી ! થો મુપસાય,
 સીમધર જિન વિનયુ, સાનિધ્ય કરજો માય ॥ ૪ ॥

૧ વાલ્મી

ढाल पहेली

(साभञ्जनी मुनि सज्जम रागे - ए देश)

श्री सीमधर साहिब मेरा चाहू दर्शन तेरा रे, तेरे फरजन हे
 यहूतेरा, तू प्रभु साई हमेरा रे ॥ श्री० १ ॥ श्री श्रेयास नरिंद विराने
 जस महिमा जग गावेरे, तस थूळ कमळ दिणद समोवड, सत्यकी
 नदन लाजे रे ॥ श्री० २ ॥ पुरखलधई विजया बीचे नगरी, अमरा
 बई सस जाण रे, महाविदेहे तू प्रभु । उपनो, पुढरिगिणी अहिठाण
 रे ॥ श्री० ३ ॥ दूर देशातर तू प्रभु । वसीयो, राणी रुक्मिणी कतरे,
 मुन सदेह तणा सदेहा, पुण भाने भगवत रे ॥ श्री० ४ ॥ जे चउ
 गई गति आगति भेदा, जीव अनीव विचार रे, केवळनाणी विना
 पाण भाखे यहूला ते अधिकार रे ॥ श्री० ५ ॥ भवसमुद्र तारण तू
 प्रगट्यो, तू जगनधर वापरे, भयोभय जे स पातक कीधा ते आलेउ आप
 रे ॥ श्री० ६ ॥ हु मूरख मतिहीन न जाणु हान तणो एक छेदा रे,
 गुरुपदेश लही कहु साचु, निसुणो राव जिनेदा । रे ॥ श्री० ७ ॥

दुहा

रान्तणा परे रडवळ्यो, निधणीयो निरधार, श्री सीमधर साहिब
 तुम विण हणे ससार ॥ १ ॥ अनादि निगोन्साहे रूख्यो, अयव-
 हारी जीव, काळ अनंत तिहा रह्यो, भव अनंत सदय ॥ २ ॥

ढाल बीनी

(बीर जिणद जगत उपगारी - ए देशी)

श्री सीमधर साहिब मेरा, विनतडी अवधारोजा, नरक
 निगोद तणा दुख विरआ, गिरुआ । हृदय विचारोनी ॥ श्री० १ ॥
 चीनन्याळ । वृषाळ । दयानिधि । फरीये काइ उपगारोजी, भीम

મધોદધિ દુસ્તરમાથી મુજને નાથ^૧ ડગારોજી, ॥ શ્રી૦ ૨ ॥
 પોયળી પાન મુકોમઝ મેલે, ઘ્રીસ સરયા સોયજી, ઘઠવતો નર
 સોય કરીને, માશુ ઘીધે કોયજી ॥ શ્રી૦ ૩ ॥ એક પાન
 મેલીને વીજે, જેહવી તે સોય જાયજી, ઘર્ધમાન જિન ગોયમેને
 કહે, અસરય સમય તિહા થાયજી ॥ શ્રી૦ ૪ ॥ અસરય સમય એક
 આવલી જાણો મુહુરુક ભવ હવે જેહજી, તો શત છપ્પત (૨૫૬)
 આવલિકાનુ, જીવિત જીવે તેહજી ॥ શ્રી૦ ૫ ॥ અત્પ આયુ એહ્યા
 અનુભવિયા, નાથ નિગોદ માચારજી, જન્મ મરણના દુ સ અનતા
 મેસહ્યા વારવારજી ॥ શ્રી૦ ૬ ॥ ચુમાલીસસે આવલી સાઢી છતાલીસ
 ફાફેરીની, સાસોસાસ એલેખક યાયે, આધી ઘાત ઘણેરીજી ॥ શ્રી૦ ૭ ॥
 માસોસામમા જીવ નિગોદે, ધરે મત્તર ભવ પૂરાજી સાઢી ચોણુ
 આવલી ઉપર, અધિકી જાણો શૂરાજી ॥ શ્રી૦ ૮ ॥ મુહુર્ત એકી વે
 ઘડી ધાકી, શાસ્ત્રતણે પરિમાણજી, સાઢીસસે તહોતેર તેહના,
 શાસોશાસ વણાણજી ॥ શ્રી૦ ૯ ॥ તે માહે હવે જીવ નિગોદે, ભવ
 કરે જેતી ઘારજી પાસઠે સહસ ને પાચ સયા વલી, છત્રીસ વાર
 વિચારજી ॥ શ્રી૦ ૧૦ ॥ એક લાસને તેર હજાર એકસો નેવુ
 ઘારજી, એક દિવસના સાસોસાસા કેવલીને અવિચાર જી ॥ શ્રી૦
 ૧૧ ॥ છાસઠ મહસ ણી અધિનરા, ઓગળીસ લાગ્ય મહેરાજી
 કર્મ પ્રપચી એક ત્રિસમા, નર્ડ કર ભવ ફેરા જી ॥ શ્રી૦ ૧૨ ॥
 ત્રેગણ લાગ્ય પચાણુ મહસા, માત શતક અઘધારજી, એક માસના
 એહ ડસામા, ગણિત તણે અનુસારજી ॥ શ્રી૦ ૧૩ ॥ પાચ ક્રોડ
 નવ્યાશી લક્ષ્મી, ચારસો ચાસી હનારજી, પટલા વાર એમરે
 નિગોળીયો, એકળ માસ મોહારજી ॥ શ્રી૦ ૧૪ ॥ ચાર નોડને
 સાતન લક્ષ્મી વળી સહમ અહ્યાજી, ચાર શતક અધિક

૧ કમલ ૨ નિગોદનો ૩ અને કદક અધિક ૪ (૬૫૫૩૬)
 ૫ ૪૮ હજાર

सरयाए, आसोआस विशाज्जी ॥ १५ ॥ एक धरसमा सित्तर कोडी,
छास सत्योत्तर वारना, सहस अठ्यासी आठसे अके ऐह छीये
अवतारनी ॥ श्री० १६ ॥

दुहा

मरणा अवतरणा करी, स्वामी ! काळ अनत,
परायर्त पुद्गल किया, तेहना कहुं वृत्तांत ॥ १ ॥
जेम तेकी गिरिधर रहे, मेहा दूरे वास,
तिम पिननी ! तुम ओळगु, निमुणो ए अरदाम ॥ २ ॥

ढाळ धीनी

(स्वामी सीमधर विनति—जे देश)

दग कोडाकोडी सागरे, उत्सर्पिणी एकरे, तिम गणो एह अव
सर्पिणी मने घरीय विवेक रे. ॥ १ ॥ मुण मुण स्वामी सीमवर
धरा भूपण इसरे, चोत्रीस अतिशय परगडा, वाणीगुण छे पात्रीसरे
मुण० ॥ २ ॥ धीस कोडाकोडी घेहु मत्री, फालचन एक थायरे एक
पुद्गल परायर्तमा भव अनत ते जायरे ॥ मुण० ॥ ३ ॥ एह निगो
दमा हू यस्यो, प्रमु ! काज अनत रे, तेह पुद्गल परायर्तका, कर्या
धार अनतरे ॥ मुण० ॥ ४ ॥ रोपवी अकाम निर्जरा, कर्म चीकणा
जेहरे, पुढवी जल जलण वायु थयो, पामीयो तेहना देहरे
॥ मुण० ५ ॥ तेह एकेकी फायमा, योनि सात छास सरयरे, शीत
तापादिक् में सह्या, फालचन असस्यरे, ॥ मुण० ६ ॥ अनुक्रमे तिहा
धरी नीसरी, थयो काय अनतरे धत्रीस नाम छे तेहना, लक्षा
प्रथ सिद्धातरे ॥ मुण० ७ ॥ मूरणक पहेलु गणु, धरुद हलदूरे,

१ निगोदियो २ जम ३ मयरी

અરદ્રક આદ્રે કચૂરકો શતાવરી તજો મદ્રે ॥ મુળ૦ ૮ ॥ નીલી
વિરાલી હુમારિકા, સનુહી અમૃતા જાળરે, લસળ ને વસ પારે
લહા, ગાજર લુણી ઘસાળરે ॥ મુળ૦ ૯ ॥ લોહા તે કમઝ કદા
ભિધા, ગિરિકર્ણિકા માલરે, કોમલ પત્ર ને રસમુઆ, ડુળા વૃક્ષની
છાલરે, ॥ મુળ૦ ૧૦ ॥ ઘેગ તે મોગર જાળજો, નીલી મોય મૂદ
ફોહરે, પત્યક શાક વિશેષ છે, રાતા અતિ ઘણી સોહરે ॥ મુળ૦
૧૧ ॥ પીંડુનાં જમૂત વેલટી મૂઝા મફર અમિલાપરે, ઝગતા વિદલ
અતુરડા, વિરુદ્ધા ઇતિ ભાષ રે ॥ મુળ૦ ૧૨ ॥ પ્રથમ સમયનો
વત્યૂલો, ગળુ તેહ મદોપરે, શૂરી વાલોઢી ને આયતી, હુમઢી કરજા
મતોપ રે ॥ મુળી૦ ૧૩ ॥ આલુચ પિંડાટુ વઢી, ઘણા જીવનો
પિંડ રે, અનતકાય યત્રીસના, યત્રા નામ પ્રવઢ રે ॥ મુળ૦ ૧૪ ॥

દુહા

ઈત્યાદિક અનેક છે, અનત કાયના મેદ, યાદર ણ્હ નિગો
દમા, હુ પામ્યો નિર્ધન ॥ ૧ ॥ મુર્દ અપ્ર અનતમે, ભાગે હુ
વહુ વાર, ઘેવાળો નિ સવલો, ત્રિણહી ન કીધી સાર ॥ ૨ ॥ કાલ
અનત તિહા રહ્યો, સાધારણ સ્વરૂપ, ચૌદ લાસ યોનિ ભમ્યો,
એ એ કમ ત્રિરૂપ ॥ ૩ ॥

ઢાઢ ચોથી

(છટ્ટી ભાવના મન ધરો ~ એ દેશી)

શ્રી સામધર સ્વામી એ ! તિહુઅળ અતરજામીએ, પામીએ, જે ગતિ
ફહુ તે આપીએ ॥ ૧ ॥ એક શરીરે એક એ, જીવ થયો પ્રત્યેક એ,
છેદન દુરવનો નાવિ આપ્યો પ્રમુ એ ॥ ૨ ॥ છેદન મેદન જે સદ્યા,
તે મેં નવિ જાએ વહ્યા, નિરવહ્યા, કાઢ અસર્ય તિહા વસીએ ॥ ૩ ॥

॥ २० ॥ देश अनारज बसियोए, पापतणे रसे रमियोए, धसियोए,
विरुआ कर्म भणी घणुंए ॥ २१ ॥ कर्म घटे पाछो बळीयोए,
चोवीस दहके बळी रुळीयोए, नवि मळीओए, स्वामी को मुन
तारकोए ॥ २२ ॥

दुहा

उच नीच कुट अवतयो, कीचा मध्यम काम, विरति
पारो हु थयो, न लहो भव विग्राम ॥ १ ॥ मानव भव आति
दोहिलो, दोहिला आरज देश, सदहणा बळी दोहिली, दोहिलो
गुरु उपदेश ॥ २ ॥ मनुष्य तिरि भव अतरे, साते तरक मोशार,
गणता काट असरय हुआ, हु गयो णटली धार ॥ ३ ॥

ढाळ पांचमी

(राग - वेदारे, देशी - अढीशानी)

समिधर जगदीश, पूरे मनह जगीश शीश नमी रहु ण, आणा
नित बहुए ॥ १ ॥ मेरु महीधर धीर, जलनिधी जेम गमीर, धीर
बडो सुण्योए, मेयण सुभट हण्योए ॥ २ ॥ तु सेवक आधार, गुण
गण रयण भडार, तारव अवतयोए, जयलच्छी बर्योए ॥ ३ ॥ तु
मुज मन तरु धीर, तु मुझ हैडानो हीर कीर्ति तुम तणीए, निभुवन
आति घणीए ॥ ४ ॥ जिनजी ! जगविख्यात, सामळ मुन अव
दात, भवे मवे जे हुआए, विधरी जूझूआए ॥ ५ ॥ पाम्यो आरज
देश, उच गोत्र सविशेष, लेश्या नवि रहीए, सामग्री नहिण ॥ ६ ॥
सामग्री बळी लछ, सदहणा मा बड बुद्धिनो दरियोए, आदर
नवि कर्योए ॥ ७ ॥ न करी त्रिकरण शुद्धि, प्रमादे मा बुद्धि सिद्धि
न को लहीए, हार्या भव सहीए ॥ ८ ॥ भणी भणी पण अग, करी

१ काम २ पोषट ३ उदाजुदा ४ पामी

પ્રમાદ પ્રસંગ, વ્રતભંગે હુઓ, નરક નિગોળીઓ. ॥ ૯ ॥ મેં
લાધ્યુ થદુ વાર સમક્ષિતરયણ ઉદાર, હારવીશુ ઇશુ એ, દૂષણ પાચગુણ,
॥ ૧૦ ॥ કુગુરુ કુદેવ કુધર્મ, કેદારે શિવશર્મ કર્મે સાકાઢ્યોણ,
તદ્ગુ જઈ મઢ્યોણ. ॥ ૧૧ ॥ અતિશયવ્રત મહત, દોષ રહિત
મગવત ચિત્ત ન સદહ્યો એ, એઠે મવ ગયોણ. ॥ ૧૨ ॥ પાઠે પચા
ચાર, ટાઠે કુળ્યાપાર, સુગુરુ ન ઓઢરયાણ, સૂત્રે જે ઇરયાણ. ॥ ૧૩ ॥
દયામૂઢ નિનધર્મ, નથિ જાણ્યો તસ મર્મ, નવ તરનાદિક એ,
હેયાદિક નિકાણ. ॥ ૧૪ ॥ ગાઢરીણ પ્રવાહ ધર્મ કર્યા ડહાહ,
ઘઢી ધૃદારકોણ, પરમોર્ધાર્મિકોણ. ॥ ૧૫ ॥ નારકીને દુ રા દેહ, પોપે
પિંડ મરેહ, જલમાળમ ધેયોણ, જાઢ અતર રહ્યોણ. ॥ ૧૬ ॥
પીલાણો તેણ ઢમ, અઢગોલરને કામ, ઘરડી મધ્ય ઝરીણ, નર
ઢીપાતરી એ. ॥ ૧૭ ॥ દુ રા પામ્યો તિહા મીમ, કાઢ સવત્સર સીમ,
પરવામા છઠેણ, મવ એમ પાઢલેણ. ॥ ૧૮ ॥ હવે વૈમાનિક દેવ,
વરતો પરછી સેવ, ટેવ વિપય તળીણ, મવતૃણા મુન ઘળીણ. ॥ ૧૯ ॥
તીન મોહ પરિણામ, ઘઢી એકત્રિય ઢમ, આયુષ્ય સંસ્થાનોણ, તે હુ
ઢપનોણ. ॥ ૨૦ ॥ છુ અપરાધી દેવ, તાહરો હુ નિતમેવ, સેવક ચિત્ત
ઘરોણ, પઢતો ઝઢરોણ. ॥ ૨૧ ॥

ઢાઢ છઢી

(શેણિક રાય હુ રે અનાથી નિર્મથ-૯ ઢેશી)

ચાર લાસ યોને મમ્યો, લહ્યો સૂર અવતાર, શ્રી સીમધર ઢકુરારે, મેં
વિલસ્યારે તિહા મુગ અપાર, ઢાકુરીઝારે ઝમ તારો, મરસાયરે ઢ્હાલા
પાર ડતારો. ॥ ઢ્રા૦ ૧ ॥ ચાંદ લાસ મનુષ્યના, મોગવ્યા મેદ અરોપ, લાસ

૧ મુદિના મુલને આપણાધી દૂર રાસ ૨ ત્રિક-જાણના જેવા, આદરના જેવા
અને ત્યાગવા જેવા ૩ પરમાધામી મરાને ૪ પરમાધામી મરીને ૫ મયકર
૬ ઘરનાલ કાઢ

ચોરસી હુ ભમ્યો, મ કાઢ્યારે તિહા નવનવા વેશ ॥ ઠાં ૨ ॥ દિન
 જાતેરે યૌવન ગેઝયુ, ન ગઢ્યો તે મન્મંથ પૂર, મહિલાને રૂપે
 રાખીજો, દેસી રાત દિવસ રણો હુ શૂર ॥ ઠાં ૩ ॥ અગુમ
 ધ્યાન અતર ચિંતઝ્યા, યુવતીના ભોગવિલાસ, અમૃત કીટી વિપ
 થયુ, શ્રીફલ્લ જઠરે ધનસારજ તાસે ॥ ઠાં ૪ ॥ ક્રોધ માન માયા
 તજી, સમભાવે ભાવે મત, તજી કચન કામિની, મહિમહઠે રે
 મુનિ તે ધત ધત ॥ ઠાં ૫ ॥ ણી પેરે અનતા ભવ ભમ્યો,
 ચર્ચીયો વાર અનત, મુગ દુલ સવગા ભોગવ્યા, ભવ ગણતા રે
 થાક્યો ભગવત ॥ ઠાં ૬ ॥ દેવ ગુરુ ધર્મ ઓઠરયો, મેં મુખ્યો
 પ્રવચનસાર, ઠ કાપના જીવ ઓઠર્યા વળી દુરિતનારે અદિઠાળ
 અઢાર ॥ ઠાં ૭ ॥ ગુણ સત્તાવીશ સાધુના, શ્રાવકના દસ
 વીશ, તે સઘડા મેં ઓઠર્યા, આળવા રાપ કરુ નિશદિશ ॥ ઠાં ૮ ॥
 સામાચારી સમ્રહી, સિદ્ધાંત તળે અનુસાર, તપગચ્છની કિરિયા
 કરુ, હુ તો માનુ રે પધાગી ચિચાર ॥ ઠાં ૯ ॥ ણે ઓરે ભરતમા,
 ઘર નહિ કેવલ નાળ, પૂર્વાચાર્ય વચણહા, હુ તો માનુ રે તે અમીય
 મમાન ॥ ઠાં ૧૦ ॥ ણી પેરે ઇળભવ પરભવે, જિનજી વિરાધી આળ,
 તે નાવિ મિચ્છામિ દુલ્હડ, માસહજોરે અપરાધ સુજાળ ॥ ઠાં ૧૧ ॥
 મિધ્યાત્વ સઘલુ પરિહરુ, હુ ઘરુ સમક્ષિત જ્ઞાળ, તપ જપ કિરિયા
 આદરુ, કાહરે લેપરે માહરે તેહ પ્રમાળ ॥ ઠાં ૧૨ ॥ દિત ન કર્યો
 કેહનો કદા, ન કર્યો તે દીન ઉદ્ધાર, દાન પુણ્ય જેણે નવિ કર્યો વને
 માલતી રંજેમ તસ અવતાર ॥ ઠાં ૧૩ ॥ ધન કળ કચન કામિની,
 ઘટી રાજકાદિ અનેક, હું નવિ ઇચ્છુ રાજીયા તૃષ્ઠા આપેરે અવિ
 ચલ પદ એક ॥ ઠાં ૧૪ ॥

૧ જુવાની ગઈ છલો કામવાસના નહિ મરી ૨ નાઝાવેરુ પાળા અને
 કપુર મલ્લવાયા કાર ધાય, તમ મનુષ્યમવર્મા કામ-ભાગ દ કાર છે કળા
 મવર્મા માનના છે ૩ મૂલ આગમો, તેના ઉપર નિર્ધાર, માણ, ચૂર્ણ અને
 ટાકા દ પધાગી ૪ સદન કરજો ૫ ધ્યાન ૬ તમારા ઉપર સુપૂર્ણ વિશ્વાસ મૂકી

(८१)

ढाल सातमी

(शत्रुत्थ मङ्गल - ए देशी)

धन धन ए संप्रति, मीमधर जिनदेव, मुरनर ने विभर, सारि
अहनिश सेव, गढ ऋण विचाडे, ममवसरण मुखगेह, छत्रवय
शोभित, चामर अरित देह ॥ १ ॥ अकलक मङ्गल, कैलिमलतरु
जलपूर, जगनायक जगगुरु, जगबच्छल बहुर, जगलोचन
उदया, जगदीपक जगनाथ, जगतिलक समोवड, ए शिवपुरनो
साथ ॥ २ ॥ धन धन नरनारी, जे सेव तुम पाय, धन धन ते दीहा,
जेजे तुम समरण थाय, धनधन ते जीहा, जे तुम गुण नित्य गाय,
जस कुल अजवायु, धन्य ते माय ने ताय ॥ ३ ॥ बडलीनो वासी
व्यवहारी शुभ चित्त, गहेछु कुलदीवो, अमीचद सुपवित्त,
सवेगी सुधो कीधो, त्याग सचित्त, ए स्तवन रघु में,
भणया तेह निमित्त ॥ ४ ॥ सबत सत्तरसो, तेरोत्तर शुचि मास,
मुदी मातम शुभे, स्वातियोग शुभ तास, श्रीव्रतप्रभमृति
राखे निच उलास, तयरपाठामहि, सुणीयो रही चोमास ॥ ५ ॥

कलश

तप गच्छ अवर अरुण उदयो विजय हीरसुतीश्वरो, निज हस्त
दीक्षित, सुपरीक्षित, श्रीगुम्पिजय कपीश्वरो, तस चरण पञ्ज
प्रवर मधुकर, भावार्जुनय युध मुदरो सिद्धिपिजय कदेस्वामी
संप्रति, सकल भयि मंगल करो

१ कल (पांचमा आरा) मां कर्ममलरूपी वृद्धेने उलेडी नीखवा माटे
कलता पूर समान २ त दिवसो धन्य क जेमी तमाव स्मरण थाय

श्री महावीर स्वामीनु स्तवन

वीर धुवरनी वातलडी केने कहीए, हा रे केने कहीएरे केने कहीए
 तब मंदिर बेसी रहीए, हा रे मुकुमार शरीर ॥ वीर० १ ॥ घाट
 पणाधी लाडको नृप भायो, मर्णा चोसठ इद्रे मलब्यो, इद्रणी
 मछी हुलराज्यो गयो रमधा राज ॥ वीर० २ ॥ छोर उठाउल
 लोकना केम रहीए, एनी मायडीने शु कहीए, कहीए तो अदेरा
 थईए, नाशी आव्या घाठ ॥ वीर० ३ ॥ आमलकी प्रिडा विषे
 चिटाणो, मोटो भोरिंग रोपे भरणो, वीरे हाथे शालीने ताण्यो, काडी
 नारयो दूर ॥ वीर० ४ ॥ रूप पिशाचनु देवता करी चलियो, मुन
 पुत्रने लेई उठलीयो, वीरमुष्टी प्रहारे बन्नीओ, साभळीए एम
 ॥ वीर० ५ ॥ त्रिशल माता मोजमा एम कहेती, सखीओने ओढमा
 देती, क्षणक्षण प्रभु नामज लेती, तेढान घाठ ॥ वीर० ६ ॥ घाट
 जोयता वीरजी घरे आया, माता त्रिशलाए नवराव्या, रोते बेसाडी
 हुलराया, आलंगन देत ॥ वीर० ७ ॥ यौवन वय प्रभु पामता
 परणावे, पछी सजमशु धील छावे, उपसर्गनी कोन ह्ठवे, लीधु
 केवळ नाण ॥ वीर० ८ ॥ कर्मसूदन तप भाखीयु जिनराजे, प्रण
 लोकनी ठडुराई छाने, फल पूता करी शिवफाने, भवीने उपगार
 ॥ वीर० ९ ॥ शाता अशाता वेदनी क्षय कीडु, आपे अक्षय पद लीधु,
 शुभवीरनु काज सीधु, भागे साटि अनत ॥ वीर० १० ॥

श्री महावीर स्वामीनु स्तवन

तार हो तार प्रभु गुज सेवक भणी, जगतमा एटलो सुयश छीजे,
 दास अवगुण भयो, जाणी पोता तणो, दयानिधि दीन परे दया
 कीने ॥ तार० १ ॥ रागद्वेषे भयो मोह वैरी नह्यो, लोकनी रीतिमा
 घणु रातो, क्रोधवश धमधम्यो गुद्ध गुण नवि रम्यो, भम्यो भव

માહે હું વિપવ માતો ॥ તાર૦૨ ॥ આદ્યું આચરણ હેઠુ અપદાએ
 શાસ્ત્ર અગ્યામ પળ વાદ વીધો, શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વળી આત્મ અવતરવિનું
 તેહનો કાર્ય તિણે વો ન સીવો ॥ તાર૦૩ ॥ સ્વામીદાન મમો નિર્મલ
 હૃદી નિમલો જો ઉપાદાન એ શુચિ ન થાશે, દોષ વો વસ્તુના કલવ
 સ્થમ તળો, સ્વામી સેવા સહિ નિરુદ લાશે ॥ તાર૦૪ ॥ ગ્યાન ગુરુ
 ઓઝગી સ્વામી ને જે ભજે દરિશણ શુદ્ધતા તદ પામ, જ્ઞાન ચન્દ્ર
 તપ ધીર્ય છટાસવી, કર્મ જીવી વમે મુક્તિ ધામે ॥ તાર૦૫ ॥ જ્ઞાન
 વત્સલ મહાવીર તિનવર મુળી, ચિત્ત પ્રમુ ચરણને સમગ્ર જ્ઞાન
 તારજો આપની વિકુદ નિજ રાગવા વાસની સેવના રમે રમે,
 તાર૦૬ ॥ વિનતિ માનજો શક્તિ આપનો, ભાવ સ્થાવર દુર
 ભાસે, સાધી સાધક વશા મિદ્ધતા અનુભવિ, દેવચત્ર વિમલ
 પ્રગશે ॥ તાર૦૭ ॥

શ્રી સીમધર તિન વિનતિ

મુળો સીમધર માદિવાની શરણાગત પ્રતિપાલ
 દારવાની કર માદરી સમાઝ, કૃપાનિધિ મુળ મોહ
 હુ ભવભવ તુમચો દાસ, તાહરો છે વિશ્વાસ ॥ કૃપા૦ ૧ ॥
 ગુણનો રાશી છજી, તિલતુપ નહિ ગુણેણ, સદાની
 સદાની પદિન મલલ હેરા ॥ કૃપા૦ ૨ ॥
 વેજી કરતો વિરિઆ હેરા, તે પળ પરિવત રમે રમે
 વેરા ॥ કૃપા૦ ૩ ॥
 છટ્ટા ગુણગ્રણા ધર્મી રસના રામા ને રમાની
 એ પ્રણ પાતક દુર નાની કરતા ભવ થમા થૂલ ॥ કૃપા૦ ૪ ॥
 રીની દિવસ માહે વધવાર તદ

છગાર ॥ કૃપા ૦ ૭ ॥ ઘૂલી તળા ખેડલ ધરીની તિમ પાડમમા રે
 થાલ, યોગૂલા મુસે એમ યદેજી તિમ વ્રત મં કર્યાં આલ ॥ કૃપા ૦ ૮ ॥
 આપ અગુદ્ધ પરને ધરુની દર્દ આલોચન શુદ્ધ, માસાહસ પશી
 પેરેજી પાહુ કદે મુગ્ધ ॥ કૃપા ૦ ૯ ॥ અઠસા ગુણ તિમુળી મનેની
 દરલુ આતિ સુવિશેષ, દોષ છતાં પણ સામગ્રીની તસ ઉપરે ધર
 દેવ ॥ કૃપા ૦ ૧૦ ॥ પરિભવ પરપરિવાદનાની પરે પરે ભાનુરે
 આપ, નિજ ઉર્કર્પ કરુ ધનાજી એહજ મુજ સતાપ ॥ કૃપા ૦ ૧૧ ॥
 નિશ્ચયપથ ન જાણીયોની વ્યવહારિયો વ્યવહાર, મદનમસ્ત
 નિ શક્યોની થાક્યો અસદાચાર ॥ કૃપા ૦ ૧૨ ॥ સમય સઘવળાદિ
 દાપથીની નાથે શુદ્ધ્યાન, મુદ્દને પણ નથિ આયિમોજી નિરાસત
 ધર્મેધ્યાન ॥ ૧૩ ॥ આત રૌદ્ર વેદુ આહોનિશેજી સેવાકાર રાયમ,
 મિથ્યા રાજા નિદા હોયે જી શૃષ્ણા લોભ વિલાસ ॥ કૃપા ૦ ૧૪ ॥
 પિનમત ત્રિતથ પ્રરુપણાની કીધી સ્વાયય શુદ્ધ, જાદ્યપણાના જોર
 થીની ન રહી કોઈ શુદ્ધ ॥ કૃપા ૦ ૧૫ ॥ હિંસા અલિંગ અદત્તગુની
 સેવ્યા ત્રિવિધ કુઝીલ, મમતા પરિમહ કેટલીની કીધી ભવની લીડ
 ॥ કૃપા ૦ ૧૬ ॥ અક્રિય માથે જે ત્રિયાજી તે નાથે ટિલ માત્ર, મદ
 અજ્ઞાન ટલે જેહવીની તે નહિ નાગની ઘાત ॥ કૃપા ૦ ૧૭ ॥
 દશન પણ વરસ્યા ધનાની ઉદર ભરણને રે વાજ, પણ તુમ તત્ત્વ
 પ્રવીતગુની ન ધરુ દશન નામ ॥ કૃપા ૦ ૧૮ ॥ સુવિહિત ગુરુપદે
 લોકનેની હુ યદાવુ રે આપ, આચરણ નહિ નેહવીજી એ મોતો
 સતાપ ॥ કૃપા ૦ ૧૯ ॥ મિથ્યા દેવ પ્રસાસિયાજી કીધી તેહની રેસેવ
 અછાહદાના ધવળનીજી ન ટલ્યા મુજને દેવ ॥ કૃપા ૨૦ ॥ કોરે ચિત્ત
 ચૂના પેરેજી ધર્મે કથા મ કીધ, આપ ઘણી પરવચિયાજી એકે
 વાજ ન સિદ્ધ ॥ કૃપા ૦ ૨૧ ॥ રાતો રમણી દેસીનેજી તિમ
 અળનાથ્યોરે સાદ, માઢ ભવેયાની પેરેજી ધર્મે દેસાહુ માઢ ॥ કૃપા ૦
 ૨૨ ॥ મોઘ વાવાનજ પ્રવચ્છોની ઝો ન સમતા વેલ, માન મહી-

શ્રી સીમધર સ્વામીને વિનતિરૂપ

મવાસો ગાથાનુ સ્તવન

ઢાઠ પહેઢી

સ્વામી સીમધરા વિનતિ, સામઝો માહરી દેવેરે, તાહરી આગ
હુ શિર ઘરુ, ખાદરુ તાહરી મેઘરે ॥ સ્વામી૦ ૧ ॥ કુગુરુના ધોસના
પાશમા, હરિણ પર જે પટ્ટા લાકરે, તેહને શરણ તુઝ વિણ નહી,
ટઢઢઢે વાપઢા પોકરે ॥ સ્વામી૦ ૨ ॥ જ્ઞાન દર્શન ચરણ ગુણ વિના,
જે કરાવે કૂઢાચારે, કૂટીયા તેજે જન દેસતા, નિહા કરે ઢોઢ
પોષારે ॥ સ્વામી૦ ૩ ॥ જેહ નહિ મય તર્યા નિર્ગુણી, તારે
કેળી પરે તેહરે એમ બજાળ્યા પઢે કદમા, પાપ ઘઢે રહ્યા જેહરે
॥ સ્વામી૦ ૪ ॥ કોમકુમાદિક અધિકનુ, ધર્મેનુ પો નવિ મૂલે
દોઢડે કુગુરુ તે દારાવે, શું થયુ એહ જગ સૂઢરે ॥ સ્વામી૦ ૫ ॥
અર્ચના દેશના જે દીણ, ઓઢઢે ધર્મના પ્રથરે, પરમપદનો પ્રા
પોર તે, તેહથી કેમ ઘઢે પથરે ॥ સ્વામી૦ ૬ ॥ ત્રિપચરસમા શું
માચિયા, નાચિયા કુગુરુ મદપૂરે, ધૂમધામે ધમાધમ ચલી, જ્ઞા
મારગ રણે દૂરે ॥ સ્વામી૦ ૭ ॥ કલહવારી કદામદ મર્યા, થાપ
આપના ધોલે, વિન વચન અઢથા દારાવે, આન તો ઘા
ઢોલે ॥ સ્વામી૦ ૮ ॥ કેદે નિજ દોપને ગોપવા, રોપવા કેદ
કદરે, ધર્મના દેશના પાલટે, સત્ય માલે નહી મદરે ॥ સ્વામી૦ ૯ ॥
ઘહુ મુઢે ઘોલ એમ સામઝી, નવિ ધરે ઢોક વિશ્વાસરે હૂઢતા ધા
તે થયા, ભમર જેમ કમલ નિવાસરે ॥ સ્વામી૦ ૧૦ ॥

૧ જુઢા ઉપદેશને ધારવારૂપ પાશમા ૨ પોગટના ૩ કૂઢાચાર ૪
પાર્થિક નિશા કરાવે છે ૫ આત્માના ગુણાન ૬ કામકુમ, કમ્પૃશ્ચ
તોય ધર્મે અમૂલ્ય છતાં તેન કુગુરુઓ દોકડ ઘેવે છે ૭ ધનાદિ વિવ
ગ્રહસ્થો રશ્મિક વન્યા

ટાઝ ચીની

એમ દૂંઢડારે ધર્મ સોદામણો, મિલિઓ સદ્ગુરુ એ, તેહને
 સાચોરે મારગ દાસગ્યો, આણિ હૃદય વિવેક શ્રી સીમધર સાદેશ
 સામજો ॥ શ્રી૦ ૧૧ ॥ પરધર જોતારે ધર્મ તુમ ફિરો, નિનધર ન
 હોરે ધર્મ, જેમ નવિ જાણેરે મૃગ વસ્તુરીઓ, મૃગમદ પરિમલ
 મમ શ્રી૦ ૧૨ ॥ જેમ તે મોઝોરે મૃગ નજો દિશિ ફિરે, હેવા મૃગ
 મદ ગધ તેમ જગ દુઢેરે ઘાહિર ધર્મને, મિથ્યા દષ્ટિરે અધ
 ॥ શ્રી૦ ૧૩ ॥ જાતિ અધનોરે દોષ ન આકરો, જે નવિ દેગરે અર્થ,
 મિથ્યા દષ્ટિરે તેહથી આકરો, માન અર્થ અર્થ ॥ શ્રી૦ ૧૪ ॥ આપ
 પ્રસાર પરગુણ ઓજાવે, ન ધરે ગુણનારે લેશ, તે જિનવાણીરે
 નવિ શ્રવણે મુજે, દિયે મિથ્યા ઉપદેશ ॥ શ્રી૦ ૧૫ ॥ જ્ઞાન પ્રના-
 શેર માહ તિમિર દરે, જેહને સદ્ગુરુમૂર, તે નિજ દેસેરે સત્તા
 ધર્મની, ચિદાનંદ મરપૂર ॥ શ્રી૦ ૧૬ ॥ જેમ નિમલતારે રત્ન
 સ્પટિક તણી, તેમ એ જીવ સ્વભાવ, તે જિન ચીરેરે ધર્મ પ્રવાહીઓ,
 પ્રવલ કષાય અભાવ ॥ શ્રી૦ ૧૭ ॥ જેમ તે રતેરે ફલે રાતહુ, શ્યામ
 ફલ્યારે શ્યામ, પાપપુણ્યથી રે તેમ જગ જીવને રાગદ્વેષ પરિ-
 નામ ॥ શ્રી૦ ૧૮ ॥ ધર્મ ને કહીણેરે નિચે તેહન, જહ વિભાવ
 વહજ્યાવિ પહેલે ઊગેરેળી પરે માલિયુ, ફર્મે હોય ઉપાધિ ॥ શ્રી ૧૯ ॥
 જે જ અશેરે નિરુપાધિરૂપણુ, તે તે જાણેરે ધર્મ, સમ્યક્દષ્ટિરે
 ગુણઝળા થર્મી, જાવ લહે શિવર્મ ॥ શ્રી૦ ૨૦ ॥ એમ જાણીને રે
 જ્ઞાનદશા મજી, રહીણ આપસ્વરૂપ, પર પરિણતિયારે ધર્મ ન છાડિણ,
 નવિ પાડિયે મયકૂપ ॥ શ્રી૦ ૨૧ ॥

૧ પોતાના આત્મામાં રહેલા ધર્મને જોઈ શકે છ ૨ મગદ્વેષના અભાવે
 આત્માની નિર્મલતા પ્રગટ થાય છ ૩ પ્રસન્ન રાગદ્વેષ વગરના ધર્મ કહેવાય,
 નિશ્ચયથી નહિ, કારણ રાગદ્વેષ નિમાવ એ મહાવ્યાધિરૂપ છ ૪ આવારણ
 માં ૫ મિથ્યાત્વ અવિધિત કષાય ને યોગ એ ઉપાધિઓ ક્યાર ક્યારે ટોળે ત્યારે
 ત્યારે ધર્મ ૬ માહનુષા ૭ આમજ્ઞાનમાં રમવા કરવું ૮ સદાચરી

ढाळ ग्रीजी

जिहा लगे आतम द्रव्यनु, उक्ष्ण नवि जाण्यु, तिहा लगे गुण
 ठाणु भलु, केम आये ताण्यु, आतम तत्त्व विचारीए ॥ २२ ॥
 आतम अज्ञाने फरी, जे भय दु ग लदीए, आतमज्ञाने ते टळे, णम
 मन सैहदीए ॥ आतम० २३ ॥ ज्ञान दशा जे आकरी तेह चरण
 विचारो निर्धक्कण उपयोगमा नही कर्मनो धारो ॥ आतम० २४ ॥
 भगवई अगे भारीओ, सामायिक अर्थ, सामायिक पण आतमा
 यो सूधो अर्थ ॥ आतम० २५ ॥ लोकसार अध्ययनमा, समन्तित
 मुनि भाव, मुनिभावज समकित कह्यु, निच शुद्ध स्वभावे ॥ आतम०
 २६ ॥ कष्ट करो सजम धरो, गात्रो निच देह ज्ञान दशा विण
 जीवने, नही दु खनो छेह ॥ आतम० २७ ॥ बाहिर यत्तना बापडा
 करता दुहवाण, अतर जतना ज्ञाननी, नवि तेणे थाण ॥ आतम०
 २८ ॥ राग द्वेष मळ गात्रवा, उपशम जळ झीलो आतम परिणति
 आदरी, पर परिणति पीळो ॥ आतम० २९ ॥ हु पडनो ए मादरी,
 ए हु एणि बुद्धि, चेतन जडता अनुभवे, न विमासो शुद्धि ॥ आतम०
 ३० ॥ बाहिर दृष्टि देखता, बाहिर मन धाये, अतर दृष्टि देखता
 अक्षय पद पाये ॥ आतम० ३१ ॥ चरण होय लज्जेदिके, नवि
 मनने भगे ग्रीजे अध्ययने कह्यु, एम पहेले अगे ॥ आतम० ३२ ॥
 अध्यातम विण जे क्रिया, त तनुमळ तोले, ममकारादिकु योगधी

१ घनादिन पोताना मानवाया वषायने लीधे २ वषाय ३ हु ए घना
 दि नपी एवी छव ट मायतार्थ ४ थड्का करवा ५ वध ६ आत्मज्ञानीन मुनिने
 शनाळ चारित्र होय ७ ८ जात्माना शुद्ध स्वभावरूप निश्चय समकित
 चारित्र कहेनाय ९ उग्र विदारादि करवावाडा आत्मज्ञान विना दु ख
 माध पामे १० विचारा ११ लज्जाया के लोकापवाद थीय चारित्र पळाय छे,
 १२ मनना समाधि ए निश्चय नयथी भावचारि १३ शरीरा मेउ अवी

एम हानी बोले ॥ आत्म० ३३ ॥ हु कर्ता परभावनी, एम जेम
जेम जाणे, तेम तेम अहानी पडे, निन कर्मने धाण ॥ आत्म०
३४ ॥ पुद्गल कर्मात्तिक तणो, कर्ता व्यवहारे, कर्ता चेतन कर्मनो
निश्चयगु विचारे ॥ आत्म० ३५ ॥ कर्ता शुद्ध स्वभावना, नयशुद्धे
कहीए, कर्ता पर पैरिणामनो, वेऊ किरिया प्रहीए ॥ आत्म० ३६ ॥

टाळ चोथी

शिय कहे जो पर भावनो, अकर्ता कह्यो प्राणी दानहरणादिक
किम घटे, कहे सद्गुरु वाणी, शुद्ध नय अर्थ मन धारीए ॥ ३७ ॥
धेर्म नावि दीए नवि सुग्न दीए, परजतुने देतो, आप सत्ता रहे आपमा
एम हृदयमा चेतो ॥ शुद्ध० ३८ ॥ जोगवरो ज पुद्गल प्रह्ला, नवि
जीवना वेह, तेहथी जीव छे जूजूओ, यती जूजूआ देह ॥ शुद्ध०
३९ ॥ भक्त पानादि पुद्गल प्रते, न दीए छति विनो पोते, दान-
हरणादि परजतुने, एम नावि घटे जोते ॥ शुद्ध० ४० ॥ दानहरणा
दिक अवसरे, शुभ अशुभ सकल्पे, रिए हरे तु निन रूपने, मुग्गे
अथवा जल्प ॥ शुद्ध० ४१ ॥ अथवा वचन अभिमानथी फरी कम
तु वाधे, ह्यायक भाव जे एरलो, प्रहे ते सुग्न साथे ॥ शुद्ध० ४२ ॥
शुभ अशुभ वस्तु सकल्पधी, धरे जे नय माया, ते टळ्ये सहज
सुख अनुभव, प्रमु आत्म राया ॥ शुद्ध० ४३ ॥ परतणी आन
विपनेलडी फळे कर्म धहु भाति ज्ञानदहने करी ते दंड, होये एक

१ परहार नयथी छ, निश्चय नयथी नथी २ शुद्ध निश्चयथी ३
मानीए तो जाय जंग अने अजान त्रिशा एम रने विता माना गणाय,
अने त विडोतागिद्ध छे ४ अमुके दान-आप्यु, अनुके चोरी करी ए केम
घटे? ५ पोतामाना घमे के सुख ६ जूरी ७ आहारादि पुद्गलो पोताना नथी
त में दीध केम कहेनाय? ८ शिष्यने
पोताना स्वल्पने प्रगट करे छे अने
हु एम कह छे ११ दीधु कहेनार

१. शुभ भावनथी
२. शुद्ध

જે જાણે ॥ શુદ્ધ ૦ ૪૪ ॥ રાગ દોષ રહિત વાદ જો, દયા શુદ્ધ ત વદ
 પ્રથમ અંગે ઇમ મામ્બીયુ નિત શક્તિ અનુગ્રાજે ॥ શુદ્ધ ૦ ૪૫ ॥
 વ્યક્તા જ્ઞાન નિશ્ચય દયા, સુગુહ તેદને ભાવે, વેદ અવિદ્ય
 ઔપયોગમા નિત પ્રાજને રાજે ॥ શુદ્ધ ૦ ૪૬ ॥ જેહ રાજે પર પ્રાજ
 દયા તાસ ઝમયહારે, નિજ દયા વિણ વહી પરદયા હોય ફવ
 પ્રકારે ॥ શુદ્ધ ૦ ૪૭ ॥ લેખાવિણ જેમ તગર મેદિની, જમ જ
 ત્રિણ માયા, ફોર્કે તેમ જ્ઞાન વિણ પરદયા જિસી નત્તણી માયા
 શુદ્ધ ૦ ૪૮ ॥ સય આચારમય પ્રવચને મળ્યો અનુભવ યાગ, વેદ
 મુનિ ઘમે મોહને, વત્રી અરતિ શોક ॥ શુદ્ધ ૦ ૪૯ ॥ સૂત્ર જ
 પરાવર્તનઃ સરસ સેલ્હી શામી, તામ રસ અનુભવ ચારીણ, િ
 એક છે સારી ॥ શુદ્ધ ૦ ૫૦ ॥ આત્મરમ અનુભવ મજા તજી
 તણી માયા, વહ છે સાર જિત ઘચનતો, ઘત્રી વહ શિવજાણ
 શુદ્ધ ૦ ૫૧ ॥

ઢાઢ પાંચમી

ઇમ નિશ્ચય નય સામગ્રીજી, બોલે એક અજ્ઞાણ, આદરગુ અમે
 નેત્રી, શુ વીજે પન્ચક્ષણ સોમાગી જિત સીમંધર મુળો ઘાત ॥
 કિરિયા ઝલ્વાપી કરીતી, છાંહી તેણે રાજ, નવિ જાણે તે ડપ
 કારણ વિણ તથિ કાન ॥ સો ૦ ૫૩ ॥ નિશ્ચય નય અવલગત
 નવિ જાણે તસ મર્મ, છાંટે જે વ્યવહારનેજી, ડાપે તે જિતમર્મ ॥
 ૫૪ ॥ નિશ્ચય દ્રષ્ટિ હૃદય ધરીજી, પાઝે જે વ્યવહાર, પુણ્યવત
 પામશેજી, મવસમુત્તો પાર ॥ સો ૦ ૫૫ ॥ તુરંગે ચઢી જેમ પામિ
 ઘેગે પુરનો પથ માર્ગે તેમ શિવનો લહેતી, વ્યવહારે નિર્મથ ॥ સો ૦

૧ એકજ શાવક માને રહે તો ગીવનુ શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટે ૨ નિર્વિકલ્પ હમા
 ૩ જમાન ૪ નિષ્કલ ૫ જ્ઞાનશેષ ૬ પન્ચક્ષણ આદિ જિયા ૭

મહેલ ચઢતા જેમ નહીંની, તેહ તુરગતુ કાન સફઠ નહીં નિશ્ચય
 લહેની, તેમ તનુકિરિયા માજ ॥ સોં ૫૭ ॥ નિશ્ચય નવિ પામી
 શકેના, પાલે નવિ વ્યવહાર, પુણ્યરહિત જે પદ્ધતી, તેહને કવળ
 આધાર ॥ સોં ૫૮ ॥ દેમ પરિક્ષા જેમ દુવેજી, સહત હુતાશન તાપ,
 જ્ઞાન વશ તેમ પરણીયની, જિહાં બહુ કિરિયા વ્યાપ ॥ સોં ૫૯ ॥
 આલ્પન વિળ જેમ પહેની, પામી વિપમી ઘાટ, મુગ્ય પહે મવ
 કૂપમાની, તેમ વિળ કિરિયા ઘાટ ॥ સોં ૬૦ ॥ ચરિત
 મળી વહુ લાક્ષ્મણી, મરતાપિના જેહ, લોપે શુભ વ્યવહારનેજી,
 ઘોઘી હળેનિત તેહ ॥ સોં ૬૧ ॥ વહુ દેલ દિમે જીવનાની, વ્યવહારે
 શિવયોગ, છોડી તારે પાધરોની છોડી પથ અયોગ ॥ સોં ૬૨ ॥
 આશ્ચર્ય માહે ભાસીયોની, દરન અર્થવિચાર કજ સશય પળ
 જાણતાની, જાણીને સસાર ॥ સોં ૬૩ ॥

દાઢ છદ્દી

અવર દ્રવ્યો નય મામઝી, જન પ્રહે વ્યવહારોરે, મમ દ્વિવિધ
 તસ નવિ લહે, શુદ્ધ અશુદ્ધ વિચારોરે ॥ તુનં ૬૪ ॥ તુન વિળ ગતિ નહીં
 જતુને, તુ જગજતુનો દીવોરે, જીવીએ તુજ અવલવને, તુ સાહેવ
 ચિરજીવોરે ॥ તુનં ૬૫ ॥ જેહ ન આગમ વારીઓ, દીસે અશઠ
 આચારોરે, તેહજ મુવયહુ માનીઓ, શુદ્ધ વશો વ્યવહારોરે ॥ તુનં
 ૬૬ ॥ જેહમા નિતમતિ વલ્પના, જેહથી નવિ મવ પારોરે અથ
 પરપરા વાધીયો, તેહ અશુદ્ધ આચારોરે ॥ તુનં ૬૭ ॥ શિથિલ
 વિહારીએ આચર્યા, આલ્પન જે કૂડાર, નિયતે વાસાદિક સાધુને,

૧ શુદ્ધ નિશ્ચય નય પ્રાપ્ત કર્યો પછી શારીરિક ક્રિયાની જરૂર નથી ૨
 વ્યવહાર નવથી મોઢે ગયેલા જાવો ઘણા છે ૩ મરતાદિના દાહકા લઈ એકલા
 નિશ્ચયથી મોઢે માને ત શરિયામ રસ્તો મૂકી ગઈ કુંચી મોઢે છે,
 ૪ અમાં અગમનો વાધ નથી, જે અભિનંદનીય
 માવો હોય તેન શુદ્ધ વ્યવહાર કહેવાય ૫

ते नवि जाणीण रुडारे ॥ तुज० ६८ ॥ आज न चरण छे आकर,
 सहननाटिक पोपेरे, एम निज अघगुण ओखवी, कुमति कदाप्रह
 पोपेरे ॥ तुज० ६९ ॥ उत्तर गुण माहे हीणडा, गुरु कालादिक पाखेरे,
 मूलगुणे नही हीणडा एम पचाशक भाखेरे ॥ तुज० ७० ॥ परिप्रह
 ग्रहघश लिंगीया, छेइ कुमति रज माथेरे, निजगुण परअगुण छेवे,
 इन्द्रिय घुपम नवि नाथेरे ॥ तुज० ७१ ॥ नाण रहित हित परिहरी, निज
 दशनगुण लूपेरे, मुनिजनना गुण सामन्ती तेह अनारज रूखेरे ॥ तुज०
 ७२ ॥ अणुसम दोष जे परतणो मेरु समान जे बोलेरे, जेहणु पापेनी
 गोठडी, तेहु दियडतु गोल्लेरे ॥ तुज० ७३ ॥ सूत्र विरुद्ध जे आचरे,
 थाये आविधिना चात्रागे, ते अति निविड मिथ्यामति, बोले उंपदेस
 माठारे ॥ तुज० ७४ ॥ पामर जन पण नवि कहे, महसा जूठ
 सेंशुनोरे, जूठ रहे मुनि वेपे जे, ते परमारथ चूकोरे ॥ तुज० ७५ ॥
 निर्दय हृदय छे पायमा, जे मुनिवेपे प्रवर्तेरे, गृहोयति धर्मधी बाहीरा,
 ते निर्धनगाति वेतरे ॥ तुज० ७६ ॥ साबु भगति जिन पूजना,
 दानादिक शुभकर्मरे, थावकजन कछो अति भलो, नहि मुनिवेपे
 अधर्मरे ॥ तुज० ७७ ॥ केयछें लिंगधारीतणो, जे व्यवहार अशुद्धोरे
 आदरीये नविसर्वथा, जाणी धर्मविरुद्धेरे ॥ तुज० ७८ ॥

१ तुल्य की रेकाळ आदिना बहाने २ पंच महाप्रधारीनेज साबु करवाय
 ४ बोले ५ इन्द्रियरूपा गळदने न प नही ६ यश, ७ भट्टानो नाश करे छ
 ८ द्वेष करे ९ महा पापी १० गाथा ५०४ ११ घृणा उगजावे तेनु चूठ
 १२ नथा यतिधर्ममा के भारकधममा १३ भीखारी जवा छे १४ मुनिवेपे छता
 अधर्म करे ते वेपने लजवे छ १५ जियारहित वेपधारी साधुनो व्यवहार

ઢાઢ સાતમી

જે મુનિવેપ શકે નવિ છઢી, ચરણ કરણ ગુણ હીણાજી, તે પળ મારગ મોઢે ઢાટ્યા, મુનિગુણ પમે હીનાની, મૃપાવાદ મવઢારણ જાણી, મારગ શુદ્ધ પ્રરૂપેના, ઢેઢે નવિ વડાવે મુનિને, આપ થઈ નિજ રૂપેજી ॥ ૭૯ ॥ મુનિગુણસમે પૂરાગુણ, જે જે જયણા પાઢેજી, તે તેઢેથી શુભમાવ લઢીને, કર્મ આપણા ઢાઢેની, આપહીનતા જે મુનિ મારે, માનમાકઢે હોવેજી, ઇ ઢુર્ધરવ્રત પઢનુ ઢાટ્યુ, જે નવિ પૂઢે ધોનોની ॥ ૮૦ ॥ પ્રથમ સાધુ વીનો ઢર આવરુ, ત્રીજો સવેગ પાસીની, ઇ ત્રણે શિવમારગ વઢીણ, નિહા છે પ્રથચન સાસીની શેપ ત્રણે મવ મારગ વઢીણ, કુમત વડાપ્રહ ઢરિયાની, શૂદ્ધિયતિલિંગહુલિંગે લઢીણ, મકલ ઢોપના ઢરિયાની ॥ ૮૧ ॥ જે વ્યવહાર મુગતિ મારગમા, ગુણઠગણને લેરેજી, અનુત્તમે ગુણ શ્રેણીનુ ચઢવુ, તેઢન જિનઢર ઢેરેજી, જે પળ ઢ્રજ્યાત્રિયા પ્રેતિ પાઢે, તે પળ સંનુસ માવેજી, શુદ્ધ વીનની ચઢ્રકગા જેમ, પૂર્ણ માવમા ઔવેની, ॥ ૮૨ ॥ તે કારણ લજ્ઞાઢિકથી પળ, શીલ ઢર જે પ્રાણીજી ઘય તઢ કૃતપુણ્ય કૃતારથ, મહા નિશીઢે ઘાણીની, ઇ વ્યવહાર નય મન ઢારે, નિશ્ચય નય મત ઢોગ્યુની, પ્રથમ અગમા ઘિતિગિછાર્ણે માવચરણ નવિ માગ્યુની ॥ ૮૩ ॥

૧ જાગી ૨ શુદ્ધ માર્ગને ઉપદેશનારા, સાધુપણની ઢચિવાઢા અને આત્મનિંદા કરનારા ૩ જાના છતાં શુદ્ધ સાધુનેય ઘાઢે, પળ તેમની પાસ પોતે ઢઢાવે નહીં ૪ મુણધુના અવલગનથી શુભ માવને પામી ૫ અઢજારથી મરેલા છઢારમાં પોતાના જાનતા પોતે ઢોલકી ઇ કર્મ નાનુતુ જામ નથી, માટે તેને મારે વ્રત જશ્યુ છે ૬ આવા ઇવિગ્ર પાશ્વિક વઢેવાય ૭ મુક્તિના મુણકર ૮ કુમતિ વડાપ્રહ મર્યા-ગઢસ્થલિંગ ઢાઢણાઢિ યતિલિંગો નિઢનઢાઢિ અને કેવલ ઢેશધારા સાધુ ઇ ત્રણ કુલિંગી છે ૯ ગુણગાથાથી ડઢી ગુણશ્રેણા ચઢે તેમ વ્યવહારપાય નવે ૧૦ પાઢે છે ૧૧ મુક્તિ સંનુસ ગણાય ૧૨ જમથી ૧૩ ગાથા ૩૨ માં કરેલ ૧૪ ઢર્મના ફલનો સઢેઢ રહે તો માવ ચારિત્ર ન ગણાય

ઢાઢ આઢમી

અઢર ઇક ઢાઢે આઢાર, ઢયા ઢાઢ શુઢ્ઢઢ ઢ્યઢઢાર, ઢે ઢોઢે
 તેઢન ઢઢાઢે, શુઢ્ઢ કઢ હુ મુઢ ઢમ ઢેઢે ॥ ૮૪ ॥ ઢિનપૂઢાઢિક
 શુઢ ઢ્યઢઢાર, તે ઢાઢે આરઢ અપાર, નઢિ ઢાઢ ઢઢરઢા નઢ,
 મુનિને ઢીઢ ઢયા કયા ગઈ ॥ ૮૫ ॥ ઢો ઢઢરઢા મુનિને નઢી, ઢિઢિ
 ઢોગે નઢિ હિંસા ઢઢી, ઢો ઢિઢિ ઢોગે ઢિઢ પૂઢના, શિઢ ઢારઢ
 મઢ મૂઢે ઢના ॥ ૮૬ ॥ ઢિપયારઢ ઢઢો ઢ્યા ઢ્યાગ, તેઢયો
 ઢઢીઢ ઢઢઢલ ઢોગ, ઢિન પૂઢાઢા શુઢ ઢાઢઢી ઢિપયારઢ
 ઢઢો ઢય નઢા ॥ ૮૭ ॥ સાઢાયિક પ્રમુઢે શુઢ ઢાઢ, ઢઢાપિ
 ઢઢીઢ ઢઢઢલ નાઢ, ઢો પઢ ઢિન પૂઢા ઢ સાર, ઢિનઢો ઢિનઢ
 કઢો ઢપઢાર ॥ ૮૮ ॥ આરઢાઢિક શકા ઢરી, ઢો ઢિનઢાઢ ઢઢિ
 પઢિહરી, ઢાનઢાન ઢઢન આઢેશ, ઢો ઢુઢ સઢઢો પઢઢો ઢલેઢ
 ॥ ૮૯ ॥ રેઢરૂપઢી ઢીસે સાઢઢ, ઢનુઢે પૂઢા નિર્ઢઢ, ઢે
 કારઢ ઢિન ગુઢ ઢહુ ઢાન, તે ઢઢસરે ઢરે શુઢઢ્યાન ॥ ૯૦ ॥
 ઢિનઢર પૂઢા ઢેરી કરી, ઢઢિયઢ ઢાઢે ઢઢઢલ ઢરી, ઢઢાઢના
 રઢઢ હો ઢઢી, ઢઢ ઢાઢ ઢાઢે કેઢલી ॥ ૯૧ ॥ ઢઢ ઢરઢા
 ઢઢ ઢપર ઢઢા, મુનિને ઢયા ન હોય ઢૃઢા, પુઢ્પાઢિક ઢપર ઢિમ
 ઢોઢ, પુઢ્પાઢિક પૂઢાને ઢાઢ ॥ ૯૨ ॥ ઢો મુનિને નઢી ઢિમ
 પૂઢના, ઢમ ઢુ શુ ઢિંતે શુઢ મના, રોગીને ઢીપઢ સમ ઢઢ, નિરોગી
 ઢે મુનિઢર ઢેઢ ॥ ૯૩ ॥

૧ ઢઢનશઢોઢી મૂર્તિની ઢાઢનાને ઢોઢનાર ઢ્યાનઢઢાઢી આઢિ. ૨ ઢોઢે
 ૩ ઢિઢિ મુઢઢ ઢઢરઢાઢી ૪ ઢઢ ૫ ઢોઢેઢી ૬ શુઢઢાઢ રૂપ નાઢ ૭
 ઢિનપૂઢા ઢ ઢિનેશ્ઢરઢો ઢેઢ ઢિનઢ ઢપઢારઢી કઢો ઢે ૮ આઢિઢી ઢાઢુ
 કાઢાઢિની હિંસા ઢાઢ ઢે તેઢા ઢ્યાનઢઢાઢા કાઢુ 'કરો' કઢે ઢો મહાઢાપ
 ઢોગે ૯ પૂઢા ૧૦ પઢિઢામને ઢાઢે ઢઢરોઢર ૧૧ શુઢઢાઢઢી ઢઢસે ઢે
 ઢાઢ તે પૂઢા ઢારનારી ઢે ૧૨ પઢ ઢાઢી ઢયા ઢે ૧૩ ઢાઢી ઢયા પૂઢા
 કરનારઢી હોય ઢે ૧૪ ઢાઢુ મઢિઢ આરઢઢી રઢિઢ હોય ઢે

દાન નવનો

માવત્તવ મુનિને મંદોદરી, વેદ મેં ગૃહી ધાર, થીજે અધ્યયને
 ક્ષેત્રી, મહાનિગ્રીય મયાર, મુને જિન તુલ્યેણ કષણ આધાર ॥
 ૧૪ ॥ ઘઠા તિહા વલ્લ દાક્ષિણી, દ્રવ્યસ્તવનુ રે સાર, સ્વર્ગ ધારમુ
 ગંદિનેઝી, એમ ાનાત્તિક ચાર ॥ મુળો ૦ ૯૫ ॥ છઠ્ઠે અગે દ્રાંપદીની,
 તિન પ્રતિમા પૂજેય, સૂરિયામપરે માવથી જી, એમ જિન વીર કહેય ॥
 મુળો ૦ ૯૬ ॥ નાર આલે નવિ થઈ જી ઝમી તેહ મુજાણ, તે કારણ
 ત આલે ઝાઝી, માથે આઠ અજાણ ॥ મુળો ૦ ૯૭ ॥ જિનપ્રતિમા
 આગઠ ક્ષેત્રી, દાક્ષિણ્ય તેણે નાર, જાણે કુળ વિળ આલેકાઝી, એહ
 તિથિ હૃદય તિચાર ॥ મુળો ૦ ૯૮ ॥ પૂજે જિનપ્રતિમા પ્રત્યેજી,
 સૂરિયામ મૂરચય, ઘાઠી પુસ્તક રત્નનાઝી, હૈ ધર્મ વ્યવસાય ॥
 મુળો ૦ ૯૯ ॥ રાયવમેળી સૂત્રમાઝી, મહોદો એ પ્રબધ, એહ વચન
 અપમાનતાઝી, કરે કરમનો વધ ॥ મુળો ૦ ૧૦૦ ॥ વિજયદેવ
 ઘઠ યથાની, ઝીવાભિગમેરે એમ, જો થિતિ છે એ સૂરત્તણીઝી, તે
 જિનગુણુતિ કેમ ? ॥ મુળો ૦ ૧૦૧ ॥ સિદ્ધારથ રાયે કર્યોઝી, યાગ
 અનેક પ્રકાર, કલ્પસુત્રે એમ માલિયુઝી, તે જિનપૂજા સાર ॥
 મુળો ૦ ૧૦૨ ॥ શ્રમણોપાસકે તે કહ્યાઝી, પહેલે અગ મહાર, યાગ
 અનેક નવિ કરેતી તે જાણો નિર્ધાર ॥ મુળો ૦ ૧૦૩ ॥ એમ અનેક
 સૂત્રે મળ્યુની, તિનપૂજા મૃદિહૃત્ય, જે નવિ માને તે સહીઝી કરશે ઘઠુ-
 મથ નૃત્ય ॥ મુળો ૦ ૧૦૪ ॥

૧ દ્રવ્યસ્તવ (પૂજા) માં સાવચ (પાવચક) ત્રિયા છે અને સાધુ સર્વ
 પાપના ત્યાગી છે ૨ આવકને દ્રવ્યપૂજા અને માવપૂજા બને છે ૩ દાનાદિયી
 મને દ્રવ્યપૂજાથી ગૃહસ્થને ૪ દ્રોરદી માલિકા દોતી કહેનારા બજાર છે
 ૫ પૂજા કરવી એ દેવોની પરપરા છે કહી તો જિનેશ્વરનાંજ પૂજા કેમ કરે છે ?
 ૬ યાગનો અર્થ જિનપૂજાઝ ઘટે છે ૭ શ્રીમહાવાર મહારાજાના માતાપિતા
 ૮ ગૃહસ્થને ધર્મકૃત્ય તરીકે ૯ મવોમવ રત્નદ્યો

ઢાઢ દશમી

અવર કહે પૂજાદિવ ઢામે, પુણ્યવથ છે શુભ પરિણામે, ધર્મ હૈં
 નવિ કોઈ દીસે, જેમ વ્રતપરિણામે મન દીસે ॥ ૧૦૫ ॥ નિશ્ચયધર્મ
 ન તેજે જાણ્યો, જે શૈલેશી અત વચ્ચાણ્યો, ધર્મ અધર્મ તણો ક્ય
 પારી, શિવસુરવે જે મવનહ તારી ॥ ૧૦૬ ॥ તર્ગે સાધન તુ જે જે
 વેસે, નિત નિત શુણઢાણાનિ હેસે, તેહ ધર્મ ક્યવહારે વાળો,
 કારજ કારણ ણક પ્રમાણો ॥ ૧૦૭ ॥ ણવંમૂત તણો મત માલ્યા
 શુદ્ધ દ્રવ્યેનય ણમ વહી વારયો, નિત સ્વર્માય પરણતિ તે ધર્મ,
 જે વિભાય તે માવન કર્મ ॥ ૧૦૮ ॥ ધર્મ શુદ્ધ ઉપયોગ સ્વમાવે,
 પુણ્ય પાપ શુભ અશુભ વિભાય, ધર્મ હેતુ વ્યવહારજે ધર્મે, નિત
 સ્વમાય પરણતિ મર્મે ॥ ૧૦૯ ॥ શુભયોગે શ્રદ્ધ્યાશ્રવ યાય, નિત
 પરિણામે ન ધર્મ હયાય, યાયત્ યોગ ત્રિયા ત્રીં ધર્મી, તાવ
 જીવ છે ચોમૈરમી ॥ ૧૧૦ ॥ માલેતારમ કહે જે વિરિયા, અસદારમ
 સજીને તેરિયા, વિપવકપાયાદિવને સ્વામે, ધર્મમતિ રહીણ શુભર્માર્ગે

૧ પૂજામાં ૨ ઉલ્લે છે ૩ આમ કહેનારે ૪ નિશ્ચયધર્મનું ૫ શર્વ
 કારણના અમેદની અપેક્ષાવ્યવહારધર્મ ૬ ધર્મ કહેવાય છે ૭ વ્યવહારધર્મ ૮
 નિશ્ચયધર્મનું કારણ છે ૯ શુદ્ધ વ્યવહાર નય ૧૦ પૌદ્ગલિક મારમાં રમણ કરુ
 તે વિભાવ અને પોતાના સ્વભાવમાં રમણ કરતુ તે ધર્મ ૮ વિભાવ પોણામ તે
 માવ કર્મ છે શુભ વિભાવપરિણામ તે માવપુણ્ય અને અશુભ વિભાવપરિણામ
 તે માવપાપ છે ૧ જિનપૂજાદિ નિશ્ચ સ્વમાય પરિણામિ સ્વ ધર્મનો હેતુ હોવાયા
 તેને વ્યવહારે ધર્મે કહેવો ૧૦ પૂજાદિમાં શુભ મતોયાનાદિથી દ્રવ્યમાય યાવ છે
 છતાં તેથી શુભસ્વમાય પરિણામરૂપ ધર્મને હાનિ થતી નથી, પુષ્ટિ મહે છે, થતી હાલ
 હો જિનપૂજાદિ ન કરાત ૧૧ શુભઅશુભ યાગ યવનાજ, તો પછી વળે ચોગને
 શુભ માર્ગમાં પ્રવર્તીવગ પૂજા કેમ ન કરવી ૧૨ પાપ વચાય તેવા મારમશક્તી
 વિપા ૧૩ માવકો જિનપૂજાદિથી ૧૪ પૂજાદિ શુભ માર્ગે

॥ ૧૧૧ ॥ સ્વર્ગ હેતુ જો પુણ્ય વેદીને, તો સરાગ સયમ પળ લીજે,
 ઘટુરાને જે જિનવર પૂજે, તસ મુનિની પરે પાતક ધૂજે ॥ ૧૧૨ ॥
 ભાવસ્તવ વહ્યો પામીને, દ્રવ્યસ્તવ એ તેણે વેદીજે, દ્રવ્ય શબ્દ છે
 કારણ વાંચી, ભ્રમે મ મૂલો કર્મ નિવાંચી ॥ ૧૧૩ ॥

ઢાઢ અગીયારમી

કુમતિ એમ સકલ દૂરે કરી, ધારીએ ધર્મની રીતરે, હારીએ નવિ
 પ્રમુ થઈ થકી, પામીએ જગતમા જીતરે, સ્વામી સીમધરા તુ જમો
 ॥ ૧૧૪ ॥ ભાવ જાણે સફલ જતુના, મવ થકી દાસને રાસરે,
 વોલિયા વોલ જે તે ગણુ, સંફલ જો છે તુજ સાસરે ॥ સ્વામી ૦
 ૧૧૫ ॥ એક છે રાગ તુજ ઠપરે, તેહ મુન શિવતરુ કદરે, નવિ ગણુ
 તુનપરે અવરને જો મિલે મુરનર શૂદરે ॥ સ્વામી ૦ ૧૧૬ ॥ તુજ
 વિના મેં ઘટુ દુ રા સહ્યા, તુજ મિલે તે કેમ હોયરે, મેહ વિળ મોર
 માંચે નહીં, મેહ દેરી માંચે સોયરે ॥ સ્વામી ૦ ૧૧૭ ॥ મનથેકી
 મિલન મેં તુન વિયો, ચરણ તુજ મેટયા સાંરે, વીજિએ જતન
 નિન એ વિના, અધર ન વાઢિએ વાંરે ॥ સ્વામી ૦ ૧૧૮ ॥ તુજ વચન
 રાગ મુલ આગલે, નવિ ગણુ મુરનર શૈર્મરે, કોહિ જો કપટ કોઈ
 દાહવે, નવિ તજુ તોય તુજ ધર્મરે ॥ સ્વામી ૦ ૧૧૯ ॥ તુ મુજ હેંદય

૧ પૂજાદિ દ્રવ્યસ્તવયા કર્મશય નથી, પણ પુણ્ય વધાશયી સ્વર્ગ મહે છે,
 તેને ન માનો તો સ્વર્ગનુ કારણ ધરાગ યયમ કેમ સ્યો છો ?

૨ અવહાર અને નિશ્ચયનુ મર્મ સમજા ૩ તો પ્રમુના નામના અપૂર્વ વઢયો
 કોઈ કુતકયાશિયોથી દાર નહીં થાય ૪ મારા વહેવામાં આપની ઘાત છે
 તોજ મારા ઘ વોલ સફલ ૫ માધરૂપી શૂનુ મૂલ છે ૬ દેવ અને મનુષ્યોનો
 ઇમૂદ ૭ મહાન્તો નયા ૮ નાચવા કેકારવા લાગે છે ૯ એકાગ્ર મનથી
 તમારુ ધ્યાન કર્યું છે ૧ દૂરપાજ ૧૦ દેવ કે મનુષ્યના મુલ ૧૧ મારા
 હૃદયરૂપી પર્વતમાં નિ સ્પૃહ સિંહ ઇમાન તુ

पद

विरथा जनम गुमायो हो मूरख, विरथा जनम गुमायो रंघ
 सुखरस बस होय चेतन, अपनो मूल नसायो, पाच मिथ्यात्व
 धार तु अजै हु साच भेद नवि पायो हो ॥ मू० १ ॥ कनककामिनी
 ओरु एहथी, नेह निरतर लायो, ताहुथी तु किरत मुरानो, कनकबीज
 मानु स्थायो ॥ मू० २ ॥ जनम जरा मरणादिक दुखमें, काल
 अनत गमायो, अरहट घटिना निम कहो पाको, अत अज हु नावि
 आयो हो ॥ मू० ३ ॥ लख चोरशी पहैया चोळना, नव नव रूप
 बनायो, यिन समकित सुधारस चारया, गिनती कोऊ न गिनायो हो
 ॥ मू० ४ ॥ एतिपरै नावि मानत मूरख, ए अचरज चित्त आयो,
 चिदानंद ते धन्य जगतमें, निणे प्रभुगु मन लायो हो ॥ मू० ५ ॥

पद

विषय वासना त्यागो चेतन, साचे भारग लागोरे, जपतप
 सजम दानादिक सह, गिनती एक न आवेरे, इन्द्रिय सुखमें जब लग
 ए मन, वम तुरग जिम धावे रे ॥ विषय० १ ॥ एक एक्के कारण
 चेतन, बहुत बहुत दुख पावेरे, ते तो प्रगटपणे जगदीश्वर, इणविष
 भाव लखावेरे ॥ विषय० २ ॥ मन्मथवश सातग जगतमें, परब
 शता दुख पावेरे, रसना लुब्ध होय जब मूरख, जाल पडे पिठतावेरे
 ॥ विषय० ३ ॥ प्राण सुवास काज सुन भमरा, सपुट माहे बधावेरे
 ते सरोज सपुट सयुत फुन, फरटी के मुख जावेरे ॥ विषय० ४ ॥
 रूप मनोहर देख पतगा, पढत दीपमें जाईर, देखो याहु दुख कार
 णमें नयन भये है सदाईरे ॥ विषय० ५ ॥ श्रोत्रेन्द्रिय आसक्त

१ घोडु २ पोतातु खोयु ३ आज पण ४ दाहडीयानी जेम ५ घु-
 रना बीज ६ आटलेयाय ७ हायणी

मिरगला, छिनमें शीर्ष कटावेरे एकएक आसक्त जीव एम नाना
विष दुःख पावेरे ॥ विषय० ६ ॥ पच प्रबळ वर्ते नित जाकु, ताकु
कदाज्यु कहीणरे, चिदानंद एवचन सुणीने, नित स्वभावमें रहीणरे
॥ विषय० ७ ॥

पद

कथनी कये सहु कोई, रहणी आति दुर्लभ होई, शुक रामको
नाम बन्नाणे, नवि परमारथ तस जाणे, याविध भणी वेद सुणावे,
पण अकल कला नाधि पावे ॥ कथनी० १ ॥ पट्टरीस प्रकारे रसोई,
सुख गणता वृत्ति न होई, शिगु नाम नहीं तस लेवे, रसस्वादत
सुख आति लेव ॥ कथनी० २ ॥ बदीवन नैडरा गावे, सुणी शूरा
शीश कणावे, जव रुडमुडता भासे, सहु आगळ चारण नासे
॥ कथनी० ३ ॥ कहणी तो जगत मजूरी, रहणी हे बदी हजूरी कहेणी
साकर सम मीठी, रहेणी आति लागे अनीठी ॥ कथनी० ४ ॥ जब
रहणीका घर पावे, कथनी तब गिणती आवे, अब चिदानंद इम
जोई, रहणीकी सेज रहे मोई ॥ कथनी० ५ ॥

साधु पैदनी सज्जाय

इन्द्रिय लीपेरे मन समय धरे चरण करण गुण ज्ञान, धाक्षाचरणेरे
देखी न राखीये भगवति सूत प्रमाण, ते मुनि बंदेरे शुभ समता
धरा ॥ १ ॥ बस न धोवे रे रगे नवि कदा आचाराग मसार, प्रव
चन मनेरे जे मुनि चालता तेदनी जाऊ बलिहार ॥ ते मुनि० २ ॥
जेम तरु फूलेरे भमरो बेसता न कर काई उपघात, तेम मुनि जावेरे
आहार गवेपवा दश वैकालिक वात ॥ ते मुनि ३ ॥ आहार ते

१ रणगीतो सोमळी २ मुनि ना गुणोनी ३ जीते ४ आत्मज्ञान विना

છાવી નીરસ મોગધે, નિમ દર માહેરે સાપ, અનુત્તરોવર્ષાદ ઘન્ટો
 ઘરણવ્યો નમતા આવેરે પાપ ॥ તે મુનિ ૦ ૪ ॥ ચઢધિદ માહેવા રે
 પદ્મચળા પદે, થોલે મુનિ નિર્દોષ, પદ્મવા મુનિને માધે ધરીધે, તો
 હોય સમક્ષિત પોષ ॥ તે મુનિ ૦ ૫ ॥ વહીય પ્રમાદીરે મુનિ ન હવે
 રીયે, જુઓ પારણ મુનિ દોય, લલિય પ્રિયુનીરે જગતીરય પરે તેહનો
 મહિમારે જોય ॥ તે મુનિ ૦ ૬ ॥ લલણ ન મૂષેરે મર્યાદા સહી, જીવા-
 ભિગમ તરગ, શ્રીજિન ઘચનેરે તે મુનિ ઘાદતા ઘાધે સયમ રગ ॥ તે
 મુનિ ૦ ૭ ॥ નિમલ દીમેરે સોના તળી પરે ગવધિષ્ઠ દાદા મુદાય, પુણ્ય
 શંકુરા રે દર્શન પાલવે અમૃત ઘહેરે પાય ॥ તે મુનિ ૦ ૮ ॥

ક્રોધની સજ્જાય

ફહયા ફા છે શ્રોધના, શાની એમ થોલે રીસ તળો રસ જાળીદ
 હઠાદઠ તોલે ॥ ક ૦ ૧ ॥ મોધે મોઢ પૂર્વતળું, સયમ ફલ જાય,
 શ્રેષ્ઠસહિત તપ જે કરે, તે તો લેલે ન થાય ॥ ક ૦ ૨ ॥ સાધુ ઘણો
 તપીયો હતો, ઘરતો મન વૈરાગ, શિષ્યના શ્રેષ્ઠ થતી થયો પદ
 પાશિયો તાપ ॥ ક ૦ ૩ ॥ આગ કંઠે જે ઘર થતી, તે પહેલુ ઘર
 થાઠે, જલનો જાગ જો નધિ મળે, તો પામેનુ ઘર જાઠે ॥ ક ૦ ૪ ॥
 ક્રોધ તળી ગતિ પદ્ધતી, વહે વેચલ નાળી, હાળ કરે જે હેતની,
 જાલઘજો એમ જાળી ॥ ક ૦ ૫ ॥ સ્વયરત્ન વહે ક્રોધને, કાઢનો
 ગલે માહી, વાયા કરજો નિર્મલી, લપસમ રસ નાહી ॥ ક ૦ ૬ ॥

૧ ફૂલને પીઠા ૨ સ્વાદ લીલા ઘગ ૩ અનુત્તરોવર્ષાતિક સુત્રમાં
 સમોર્મિત ધરામાનુ ઘનન છે ૪ સત્યા, મૃત્યા, સત્યામૃત્યા, અસત્યામૃત્યા એ
 ચાર પ્રકારમાંથી સત્યા અને અસત્યામૃત્યા એમ ૩ નિર્દોષ માપાઓ થોલે
 ૫ લીલાવારી મુનિ. ૬ લલિતા પ્રયોગથી

માનની સજ્ઞાય

રે જીવ માન ન ફીનીય, માને વિનય ન આવેરે, વિનય વિળ
 યિદ્યા નહીં, તો કિમ સમન્નિત પાવે રે ॥ રે જીવ૦ ૧ ॥ સમક્ષિત
 વિના ચારિત્ર નહીં, ચારિત્ર વિળ નહી મુક્તિરે, મુક્તિના મુલ છે
 શાશ્વતા, તે કેમ લહિયે જુક્તિરે ॥ રે જીવ૦ ૨ ॥ વિનય વઢો મસા
 રમા, જે ગુણ માહે અધિક્કારીરે, માને ગુણ જાયે ગઢી, ચિત્તે જુઓ
 વિચારીરે ॥ રે જીવ૦ ૩ ॥ માન કુર્યું જો રાવળે તે તો રામે માર્યોરે,
 દુર્યોધન ગર્વ કરા, અતે સચિ હાર્યો રે ॥ રે જીવ૦ ૪ ॥ સૂકા
 લાકઠા સારિલો, દુઃસદાચી એ ચોટોરે, હૃદયરત્ન કહે માનને,
 વેષો દેશવટોરે ॥ રે જીવ૦ ૫ ॥

માયાની સજ્ઞાય

સમક્ષિતનુ મૂઝ જાણિયેજી, સત્ય વચન સાક્ષાત્, સાચામા
 સમક્ષિત વસેજી, માયામા મિધ્યાત્વરે, પ્રાણી મ કરો માયા હગાર
 ॥ ૧ ॥ મુલ મીઠો જૂઠો મનેજી, ધૂડ કપટનો રે કોટ, જીભે તો
 "જી જી" કરેજી, ચિત્તમા તાયે ચોટરે ॥ પ્રાણી૦ ૨ ॥ આપ
 ગરને આપો પહેજી, પણ ન ધરે વિશ્વાસ, મલ ન છઢે મન તળોજી,
 એ માયાનો પાણ રે ॥ પ્રાણી૦ ૩ ॥ જેહશુ બાધે પ્રીતહીજી, તેહશુ
 રહે પ્રતિકૂળ, નચિ મૂકે મન આમઝોજી એ માયાનુ મૂઝ રે ॥ પ્રાણી૦
 ૪ ॥ તપ કીધો માયા કરીજી, મિલનુ રાટયો રે ભેદ મહી તિને
 શ્વર જાણજોજી તે પામ્યા હાથેદરે ॥ પ્રાણી૦ ૫ ॥ હૃદયરત્ન કહે
 સામઝોજી, મૂઝો માયાની ધુઢ, મુક્તિપુરી જાયા તળોજી, એ મારગ
 છે ગુઢ રે ॥ પ્રાણી૦ ૬ ॥

લોભની સજ્ઞાય

તમે લક્ષણ જો જો લોભના રે, લોભે મુનિજન પામે ક્ષામનારે
 લોભે હાહ્યા મન હોન્યા પરેરે, લોભે દુર્વટ પથ સચરે રે ॥ તમે

१ ॥ तजे लोभ तेहना लेउ भामणारे, बळी पाय नमीने कर
 रामणारे, लोभे मर्यादा न रहे केहणीरे, तमे मंगत मूको तेहने
 रे ॥ तमे० २ ॥ लोभे घर मूषी रणमा मरेरे, लोभे उव ते नीवुं
 खादरेरे, लोभे पाप भणी पगला भरेरे, लोभे अकार्य करता न
 ओसरे रे ॥ तमे० ३ ॥ लोभे माडु न रहे निर्मलु रे, लोभे सगरा
 नासे वेगळु रे, लोभे न रहे श्रीविने पावटुंरे, लोभे घन न मळे
 एष्टु रे ॥ तमे० ४ ॥ लोभे पुत्र प्रत्ये पिता हणे रे, लोभे इत्या
 पातक नावे गणेरे, ते तो दाम तणे लोभे करी रे, उपर मागेपर
 घाय ते मरी रे ॥ तमे० ५ ॥ जोता लोभतो घोभ दीसे नहीं रे,
 एवु सूत्र सिद्धाते फलु नहीं रे, लोभे चक्री सुमूम नामे जुओरे,
 ते तो समुद्र माहे हूषी मूओरे ॥ तमे० ६ ॥ एम जाणी लोभन
 छड्यारे, एक धर्मगु समता मड्योरे, कषि उदयरत्न भासे
 मुदारे, वडु लोभ तजे तेहने सदारे ॥ तमे० ७ ॥

सहजानदीनी सज्ज्ञाय

(धीनी अक्षरण भावना-ए देशा)

सहजानदीरे आतमा, सूतो काइ निश्चितरे, मोह तणा रणी
 भमे, जाग जाग मतिमत्तरे, लूटे जगतना जतरे, नाग्यी वाक अत्य
 रे, नरकावास ठवत रे, कोइ विरला उगर्तरे ॥ सहजा० १ ॥ रा
 द्वेप परिणति भजी, माया कपट कराचरे, काशकुमुम परे जावडे
 फोगट जनम गमायरे, माथे भय जमरायरे, श्यो मन गर्व घराय
 सहु एक मारग जायरे, कोण जग अमर कहायरे ॥ सहजा० २
 रावण सरिखारे राजधी, नागा चाल्या विण घागरे, दश माथा र
 रडवड्या, चाच दिए शिर फागरे, देव गया सावि भागरे, न र
 माननो वागरे, हरि हाथे हण्यो नागरे, जो जो भाईओना रागरो ॥ सहजा
 ३ ॥ केइ चाल्या केइ चालशे, केता चालण हाररे मारग बहेरे

नित्य प्रत्ये, जोता लग्न हजाररे, देश विदेश सघाररे, ते नर इण
 ससाररे, जाता जम दरबाररे, न जुण वार कुवाररे ॥ सहजा०४ ॥
 नारायणपुरी द्वारिका, बगती मेली निराशरे, रोता रणमा ते एरुला,
 नाथ देव आकाशरे विहा तरुठाया आवासरे, जल जल करी गयो
 सामरे, बलभद्र सरोवर छासरे, मुणी पाढव शिववासरे ॥ सहजा०
 ५ ॥ गाजी गाजीने धोळता, करता हुकम हेरानरे, पोढ्या अग्रिमा
 एरुला, काया राख समानरे त्रज्जदत्त नरन प्रयाणरे ए ऋद्धि अधिर
 निदानरे, जेवु पीपठपानरे, म घरो जुठ गुमानरे ॥ सहजा०६ ॥
 बालेसर विना एक घडी, नवि सहातु लगाररे, ते विना जन्मारो वही
 गयो, नहीं रागट समाचाररे, नहीं कोई कोईनो ससाररे, स्वार्थीओ
 परिवाररे, माता मरुदेवी साररे, पडोता मोथ मोझाररे, ॥ सहजा०
 ७ ॥ मात पिता सुत बाधवा, अधिक राग विचाररे, नारी असारी
 रे चित्तमा, बडे विप देती भरताररे, नृप चिन धर्म आधाररे, सज्जन
 नेह निवाररे ॥ सहजा०८ ॥ हसी हमी देतारे तालीयो, शय्या
 कुसुमनी साररे, ते नर अते माटी वया, लोक चणे घरवाररे घडता
 पात्र कुमार रे, ण्डवु जाणी असाररे, छोट्यो विपय विचाररे, धन्य
 तेहनो अरताररे ॥ सहजा०९ ॥ थावच्चासुत शिववर्या, बळी
 ण्ठाची कुमाररे, धिरधिर् विपयारे जीवने, लई वैराग्य रसालरे,
 मेहली मोह जजाळरे घर रमे केवळ घाळरे, धय करवडू भूपालरे
 ॥ सहजा०१० ॥ श्रीगुणविजय मुगुरु लही, धमरयण घरो छेकरे,
 वीरवचनरस शेलडी, चाले चतुर विवेकरे, न गमे ते नर
 भेकरे, घरता धर्मेनी टेकरे, भवनल तरीया अनेकरे ॥ सहजा०११ ॥

अठार नातरानी सज्ज्ञाय

(एरुवीछा देवा)

मथुरा नगरी

। घसे, मनहरणीरे,

सद्गमे, तिण जायारे, युगल रूप मुत ने मुता, नाम दीपारे, कुवेरदा
 पुनरदत्ता ॥१॥ (उथलो) मुद्रालवृत वख रीटी युगल पेटीमा रुवे,
 एक रात्रि माही नदी प्रवाहे, जमुता जळमा व्हो मोरियपुर प्रजल
 शेठे, समदी व्हंची करी, एक पुत्र ने पुत्रीय चीनो, राखता इरते प्री
 २ विहु शेठेरे, ओळख पीयो अति घणो, कर्मयोगेर, मळक
 विषाद विहु तणो मारी पासारे, रमता विहु मुद्रा मिल्ती, निज वसा
 जाणीने थइ आरुजी ३ (उथलो) आरुजी थइ तव भोगिनि, विर
 विरक्त ते थइ, साधवीं पासे मदी सनम, अवधिनाणी सा ध
 व्यवसाय वाचे कुनरदत्त ह्ये, अनुक्रमे मधुरा गमो वळी कर्म
 योगे वेदया भोगे, विलसता अगज धमो ४ (चाळ) निज वसने
 प्रतिबोचनने साहुणी, वेदया घररे, आर्याने सा साहुणी, धर्मज्ञान
 पारणाने पासे रही, हुलसारे, वाळफने मा इम कही ५ (उथलो)
 इम कही पुत्र भर्ताज वधव, दयर काको पोंतरो, इम नातरा वरु
 साये, रुदन करती उच्चरो, पति पिता वधव जेठ सुसरो, पितीने
 इणी परे कही, कुवेरदत्त मुमाधवीं, पद नातरा इणी परे लढे ६ (चाळ)
 भोनाईरे, शेफ माता सासु वहु वडी मातारे, इणी परे पद सण
 लहु, तव भापरे, माधवीने वेदया इगु असमनसरे, गु भावे छ
 किशु ७ (उथलो) किशु भाग लाज न राखे, साधवी वेदयान क
 मजुप माहि ठविय मेल्या, तेइ चीतक सव कहे, इम मुणीय गणि
 लीये सनम, पार पामी भव तणो साधवी इम उपदेश दीयो ८
 उपकार अति घणो ८ (चाळ) मुणी प्रभापरे इणी परे सहु ससार
 एकपरे, सगपण दस अठ इम कहा, विहु जननारे गिणता ९
 बहुतर थया ९ (उथलो) थया बहुतर इम पडुतर, कहे जयकुमार
 समार विषय विकार गिहआ, दु खना भडार १०, तेइ मुणी सनम
 प्रभयो, मुग्न तिणपरे उरते कविरान धीर विमळ सेवक,
 विमळ इम उपदिशे १०

श्रीदेवानदानी सज्ज्ञाय

(हो बुधु गिन मनहु किम हो न आसे—ए दशी)

निनवर रूप देखी मन हरसी, स्तनसें दूध क्षराया, तब गीतमकुं
 मया अचभा, प्रभ करनकु आया हो गीतम ए तो मेरी अवा ॥ १ ॥
 तस कूये तुम कोहको वसीया, कवण कीया एण कर्म तब श्रीविर
 निणद एम बोले, एई कीया एणे कर्म ॥ हो गीतम० २ ॥ तिसलदे
 देराणी हुती, देवानदा जेठणी विषय लोभ करी काइ न जाण्यो,
 कपट घात मन आणी ॥ हो गीतम० ३ ॥ देराणी की रत्न दावडी,
 बहुला रत्न चोराया इगहो करता न्याय जय हुवो, तब कटु नाणा
 पाया ॥ हो गीतम० ४ ॥ ऐसा श्राप दीया देराणी, तुज सतान मुच
 होनो, कर्म आगळ काड न चाले, इद्र चक्रवर्ति जोजो ॥ हो गीतम०
 ५ ॥ भरतराय जव ऋषभने पूछे, एहमा कोइ निणदा, मरीचि पुत्र
 त्रिदडी तेरो, चोरिसमो निणदा ॥ हो गीतम० ६ ॥ कुटनो गर्व
 कियो में गीतम, भरतराय जय वद्या, मन वचन कायाए करीने,
 हररयो आति आनदा ॥ हो गीतम० ७ ॥ कर्म सनोने भिभुव कुठ
 पाण्या, जन्म न होवे कबहु, इद्र अवध जोता अपहर्यो, देव मुनगम
 बाहे ॥ हो गीतम० ८ ॥ व्यासी दिवस तिहा कने बसिया, हरिण
 गमपि जय आया, सिद्धारथ त्रिशला देराणी, तस कूये छटकाय
 ॥ हो गीतम० ९ ॥ सिद्धारथ त्रिशला देराणी, अच्युत देव लोक
 जासे, बाने अगे आचारामे, ते सूत्रे बहेवासे ॥ हो गीतम० १० ॥
 ऋषभदत्तने देवानदा, ऐसे सजम भारा, तब गीतम ए मुक्के जासे,
 भगवति सूत्र विचारा ॥ हो गीतम० ११ ॥ तप गच्छ श्रीहीरविजय
 सरि, दीयो मनोरथ आणी, सकलपद प्रभु गीतम पूछे, डलट मनमा
 आणी ॥ हो गीतम० १२ ॥

श्री मेतारज मुनिनी सज्जाय

(मन मोहन जिनजी मीठी ताहरी बाण - ए देशी)

सयम गुणना आगहजी, पचमहाप्रत धार मासरमणने पार
णेजी, राजप्रदी नगरी मझार, मेतारज मुनिवर, धनधन तुम अब
सार ॥१॥ सोनीने घेर आवीयाजी, मेतारज ऋषिराय, जबला घडतो
छीयोनी, वदे मुनिना पाय ॥ मेतारज० २ ॥ आज फळयो घर
आगणेजी, विण काळे सहकार, ह्यो भिक्षा छे सृष्टीनी,
मोदक तणो ए आहार ॥ मेतारज० ३ ॥ क्रींच जीन जवरा चर्योनी,
बहोरी चाल्या ऋषिराज, सोनी मन शक्य थईजी, साधु तणा ए
काज ॥ मेतारज० ४ ॥ रीस करी ऋषिने वहेजी, धो मुन
जबला आज बाधर शिशे बांधीया जी, तडके राण्या मुनिराज
॥ मेतारज० ५ ॥ फटफट पुटे हाडकाजी, तद्वद तूटे चाम,
सोनीडे परिसह कर्चोजी, साधु राख्यो मन ठम ॥ मेतारज० ६ ॥
एहवा पण मोटा जतिजी मज्ज न आणे रोप, आतम निंदे आप
णेजी, सोनीनो श्यो दोप ॥ मेतारज० ७ ॥ गज सुकुमाल सता
पियाजी, बाधी माटीनी पाठ, खेर अगारा शिरे धर्योनी, मुगवे
गया तत्काल ॥ मेतारज० ८ ॥ बाघण शरीर बहरीयुजी, साधु
सुकोमल सार, केवळ लही मुगत गयाजी, एम अरणिक अणगार ॥
मेतारज० ९ ॥ पापी पालके पीलियाजी, राधक सूरिना शिष्य,
अबड चेला पाचशेजी, नमो नमो ते मुनि शिष्य ॥ मेतारज० १० ॥
एहवा पुरुष सभारताजी, मेतारज ऋषिराय, अतगड हुआ केव
ळीनी, वदे मुनिना पाय ॥ मेतारज० ११ ॥ भारी काष्ठनी स्त्री
तिहाची, आवी नाखी तेणी धार, धबके परती जागीयोनी, जबला
बाल्या तिणे सार ॥ मेतारज० १२ ॥ देखी जबला बटिमाजी,
मनमा लाख्यो सोनार, ओधी मुहपात्ति साधुनाची, हेई धयो अणगार
॥ मेतारज० १३ ॥ आतम तार्यो आपणेजी, थिर करी मन बच काय,
रगे भणेजी, साधु तणी ए सज्जाय ॥ मेतारज० १४ ॥

श्रीखडक मुनिनी सज्ज्ञाय

नमो नमो खडक महामुनि, खडक क्षमाभट्टाररे, वप्र विहारे
मुनि विचरता, चारित्र खड्गनी धाररे ॥ नमो नमो ०१ ॥ समिति
गुप्तिने धारतो, जितशत्रु राजानो नदरे, धारणी उदरे जन्मीयो दर्शन
परमानदर ॥ नमो ०२ ॥ धमधोप मुनि देशना, पामीयो तेणे
प्रतिबोधरे, अनुमति लेई मात तातनी, कर्मशु युद्ध थई योद्धारे
॥ नमो ०३ ॥ छट्ट अट्टम आदि घणा, दुष्कर तपे तनु शोषरे रातदिवस
परिसह सहे, तो पण मने नही रोषरे ॥ नमो ०४ ॥ दव दीधा
सीजहा देहमा, चालता खडखडे हाडरे, तो पण तप तेपरे आकरा
जाणतो अधिर ससाररे ॥ नमो ०५ ॥ एक समे भगिनीपुरी प्रत्ये,
आधीया साधुनी सोयरे, गोखे बेठी चिते बेनडी, ए मुज बधव
होयरे ॥ नमो ०६ ॥ वेने बधव साभर्यो, उलटयो विरह अपाररे,
छाती लागी छे फाटवा, नयणे घडे नीरधाररे ॥ नमो ०७ ॥ राय
चिते मनमा इश्यू ए कोई नारीनो जाररे, सेवकने वहे साधुनी,
अधोनी खाल उताररे ॥ नमो ०८ ॥

ढाल बीजी

रायसेवक वहे साधुने, गालडी जीवधी हणगुरे, अम ठाकुरनी
ण्ह छे आणा, ते अमे आन करगुरे, अहो अहो साधुजी समता
वर्या ॥ १ ॥ मुनिवर मनमाही आनेया, परिसह आव्यो जाणीरे,
सपावानो अयमर आघो, फरी नहि आवे प्राणीरे ॥ अहो ० २ ॥
ए ता बळी सत्वाई मिळयो, भाइ थरी भठेरोरे, प्राणी
कायरपणु परिहरजे, जिम न थाय भव फेरोरे ॥ अहो ० ३ ॥ राय
सेवकने मुनिवर वहे, फडण फरस मुज फायरे, बाधा रखे तुम
हाथे पाये, वहो तिम रहीं भाषारे ॥ अहो ० ४ ॥ चार तरणा चतुर
करीन, भव चरमावतेरे, शुद्ध ध्यानशु तान लगायु,

ચોસિરાવતરે ॥ અહો ૦ ૫ ॥ ચઢ ચઢ ચામડી તેહ ઉતારે, મુનિ
 સમતારસ ફીલેરે, ક્ષપક શ્રેણી આરોહણ કરીને, કરમ કઠળને
 પીલેરે ॥ અહો ૦ ૬ ॥ ચોથું ધ્યાન ધરતાં અતે, કેવલ લઈ મુનિ સિધ્યારે,
 અજર અમર પદ મુનિવર પામ્યા, વારજ સઘડા સિધ્યારે ॥ અહો ૦
 ૭ ॥ હવે મુહપતિ લોહી રસઢી, પસીઢે આમિષ જાળીરે, રાજદ્વારે
 લેઈ નારી, સેવકે લીધી તાળીરે ॥ અહો ૦ ૮ ॥ સેવક મુસથી વાતજ
 જાળી, દેને મુહપતિ દીઠીરે, નિશ્ચે માઈ હળીઓ જાળી, હૈયે ઝઠી
 અગીઠીરે ॥ અહો ૦ ૯ ॥ વિરહ ચિલાપ કરે રાયરાણી, સાધુની સમતા
 ઘસાળેરે, અધિર સસાર સ્વરૂપ તથ જાળી, સજમ રા રાયરાણીરે
 ॥ અહો ૦ ૧૦ ॥ આલોઈ પાતક સધિ છઢી, કરમ કઠળને નિર્ધીરે,
 તપ દુઝ્કર કરી વાયા ગાઠી, શિવસુસ લહે આનંદીરે ॥ અહો ૦ ૧૧ ॥
 ભવિયળ પહવા મુનિવર ઘડી, માનવ મધ પઠ લીંચેરે, કરજોઢી
 મુનિ મોહન વિનવે, સેવક મુનિયા વીંચેરે ॥ અહો ૦ ૧૨ ॥

મહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજીકૃત આઠ યોગદૃષ્ટિ વિચાર

ઢાઢ પહેલી-મિત્રા દૃષ્ટિ વિચાર

શિવમુક્ત કારણ ઉપદિશી, યોગતળીં અઢ દિઢ્ઢીરે, તે ગુણ યુળી
 જિન વીરનો, કરજી ધર્મની પુઢ્ઢીરે, વીર જિનેસર દેશના ॥ ૧ ॥
 સઘન અઘન દિન રચળીમા, વાલ વિકલ અનેરાંરે અરથ જોયે
 જિમ જૂજૂઆ, ઓઘ નજરે સિમ ફેરાંરે ॥ વીર ૦ ૨ ॥ દર્શન જે હુઆ
 જૂજૂઆ, તે ઓઘ નચરેને ફેરેરે મેદ ચિરાદિક દૃષ્ટિમા, સમકિત
 દૃષ્ટિને હરેરે ॥ વીર ૦ ૩ ॥ દર્શન સકલના નવ મહે, આપ રહે નિન
 માંયેરે, દિત્તરી જનને સજીવની, વારો તેહ વરાયેરે ॥ વીર ૦ ૪ ॥
 દૃષ્ટિ ~ ~ ~ મુક્તિપ્રયાણ ન મોંચેરે રચળી રચન નિમ
 થમ ~ ~ ~ તેમ છાજેરે ॥ વીર ૦ ૫ ॥ પદ પ્રસંગથી મેં કશુ,
 ~, જિહા મિત્રા તિહા બોધ જે, તે વૃળ અગનિસ્યો
 ॥ વ્રત પળ યમ રહા સપજે, સેવ નહિ શુભ

ધાતેરે દ્વેષ નહિ ઘઢી અવરુધુ, નહ ગુણ અગે વિરાતેરે ॥ ધીર૦૭ ॥
 યોગના ધીન રૂઢા મહે તિનવર ગુરુ પ્રણામોરે, ભાષાચારજ સેવના,
 મયડદેગ મુઝામોરે, ॥ ધીર૦૮ ॥ દ્રવ્ય અભિમા પાઠવા, ઔષધ
 પ્રમુખને દાતેરે, આદર આગમ આસરી, ટિપ્પણાદિક ઘડુ માનેરે
 ॥ ધીર૦૯ ॥ લેખન પૂજન આપવુ, શુભવાતી વદમાહોરે, ભાવ
 વિસ્તાર સશાયધી રિતા માયન વાહોરે ॥ ધીર૦૧૦ ॥ ધીન
 વધા મલી સામઝી, રોમારિત દુગ દેહરે, નહ અવચક યોગધી,
 હઠિયે ધરમ સનેહરે ॥ ધીર૦૧૧ ॥ સદ્ગુરુ યોગ ધંદન ત્રિપા,
 તેહવી વલ હોય જોહોરે, યોગ ત્રિપા વલ મેદધી, શિવિષ અવરુક
 નહોરે ॥ ધીર૦૧૨ ॥ પોદે વકોર તે વખને, મધુકર માલતી
 મોગીરે તિમ માયે સદ્ગુરુ ગુણે હોય, ઉત્તમ નિમિત્ત મયોગીરે
 ॥ ધીર૦૧૩ ॥ નહ અવચક યોગ તે, પ્રગટે ચરમાવંતેરે સાધુ
 સિદ્ધદગા સમુ ધીનુ પિત્ત પ્રયતેરે ॥ ધીર૦૧૪ ॥ વરણ
 અપૂવના નિકટધી, જ પહેતુ ગુણગણુરે, મુત્યવને તે રૂઢા હોય, મુતસ
 તિલાસનુ ટાણુરે ॥ ધીર૦૧૫ ॥

ટાઢ ધીની-તારાદટિ વિચાર

(મન મોહન મરે-૫ દેશી)

વર્તન તારા દટિમા, મન મોહન મરે, ગોમય છપિસમાન, મન
 મોહન મરે ॥ શૌર સતોષ તે તપ મલા મન૦ સજ્જાય રૂઢર
 ધ્યાન મન૦ ૧ ॥ નિયમ પચ રૂઢા સવજે મન૦ નહિ ત્રિપા રૂઢેગ
 મન૦ ॥ ત્રિશાસા ગુણ તરવની મન૦ વળ નહિ ઠઠ ટેક મન૦ ૨ ॥
 નહ દટિ હોય વરતવા મન૦ યોગવધા ઘડુ પ્રેમ મન૦ ॥ અતુચિત
 તેહ ન આચરે, મન૦ યાજ્યો ઘટે નિમ દેમ મન૦ ૩ ॥ વિનય
 અધિક ગુણીનો કરે મન૦, દેવે નિત ગુણ દાણ મન૦ ગ્રાસ ઘરે
 મધમધ થકી મન૦ મય માને દુલ્લ રાણ ॥ મન૦ ૪ ॥ શાસ્ત્ર ઘણા
 મતિ ઘાંટલી, મન૦ શિષ્ટ વહે તે પ્રમાણ મન૦, મુજશ હહે નહ
 માવધી મન૦, નુવરે જુઠ રુપણ ॥ મન૦ ૫ ॥

ढाळ ग्रीजी-बलादष्टि विचार

(प्रथम गावाल्या तणे भवेजी-ए देश)

ग्रीजी दृष्टि बला कहीजी, काष्ठ अगानिसम बोध, क्षेप नहि आसन
सधेजी, श्रवण समीक्षा शोधरे जिनजी । धन धन तुज उपदेश ॥ १ ॥
तरुण सुखी स्त्री परिवर्तोनी, जिम चाहे मुर गीत, साभळवा तिम
तत्त्वनेजी ए दृष्टि सुविनिस्तेरे ॥ जि० घ० २ ॥ सेर ए बोध प्रवाहनीजी
ए विण श्रुत थलरूप, श्रवण समीक्षा ते किसीजी ? शयित सुणे निम
भूपरे ॥ जि० घ० ३ ॥ मन रीझे तनु व्हसेजी, रीझे धूसे एक तान,
ते इच्छा विणु गुणकथाजी, घेहेरा आगळ गानरे ॥ नि० घ०
४ ॥ विघन इहा प्राये नहिजी, धर्म हेतुमाहे होय, अनाचार परि
हारधीजी, मुजश महोदम होयरे ॥ नि० घ० ५ ॥

ढाळ चोयी - दीप्तादष्टि विचार

(शास्त्रीया मुनिर धन धन तुम अवतार-ए देशी)

योगदृष्टि चोयी कहीजी, दीप्ता तिहा न उत्थान, प्राणायाम ते
भावधीजी, दीप प्रभा सम ज्ञान ॥ मनमोहन जिनजी । मीठी ताहरी
घाण ॥ १ ॥ बाह्य भाव रेचक इहाजी, पूरक अतर भाव, कुभक
धिरता गुणे फरीजी, प्राणायाम स्वभाव ॥ मन० २ ॥ धर्म अर्थ इहा
प्राणनेजी, छाडे पण नहि धर्म, प्राण अर्थ सकट पडेजी, जुओ ए
दृष्टिनो मर्म ॥ मन० ३ ॥ तत्त्वश्रवण मधुरोदकेजी, इहा होय वज्र
प्ररोह, सार उदक सम भव त्यजेची, गुरुभक्ति अद्रोह ॥ म० ४ ॥
सूक्ष्मबोध तो पण इहाजी, समकित विण नावि होय, वेध सवेध
पदे कसोजी, ते न अवेशे जोय ॥ मन० ५ ॥ वेधवध शिवहेतु
छे जी, सवेदन तस नाण, नय-निक्षेपे अति मलुजी, वेध सवेध
प्रमाण ॥ मन० ६ ॥ ते ते पद प्राये-विभेदधीजी, छेछी पाप-
प्रवृत्ति, तप्त लोह पद घुति समीजी, तिहा होय अते निवृत्ति

॥ મન૦ ૭ ॥ એહ થઈ વિપરીત છે જી, પદ જે અવેધ સવેધ, મય
 અભિનદી જીવનેની, તે હોય ઘણ અમેધ ॥ મન૦ ૮ ॥ લોભી
 કૃપણ દયામળોજી, મારી મચ્છર ટાળ મય અભિનદી મય મર્યોની,
 અકલ આરમ અયાળ ॥ મન૦ ૯ ॥ એહવા અઘગુણવતનુજી, પદ
 જે અવેધ કઠોર, સાધુ સગ આગમ તળોજી, તે જીતે ઘરિ જોર
 ॥ મન૦ ૧૦ ॥ તે જીતે સહજે ટલેજી, વિપમ કુતર્ક પ્રકાર દૂર નિકટ
 હાથી હજેની, જિમ એ વઠર વિચાર ॥ મન૦ ૧૧ ॥ હુ પામ્યો
 સશય નહીંજી, મૂરખ કરે એ વિચાર, આલસુ આ ગુરુશિષ્યનાની તે
 તો વચન પ્રકાર ॥ મન૦ ૧૨ ॥ ધીજે તે પતિ આવબુજી, આપ
 મતે અનુમાન, આગમ ને અનુમાનથીની, સાચુ લહે સુજ્ઞાન ॥ મન૦
 ૧૩ ॥ નહીં સર્વજ્ઞ જૂજૂઆજી, તેહના જે વઢી દાસ, મક્તિ
 દેવની પળ કહીની, ચિત્ર અચિત્ર પ્રકાશ ॥ મન૦ ૧૪ ॥ દેવ સસારી
 અનેક છે જી, તેહની મક્તિ વિચિત્ર, એક રાગ પર દ્વેષથીજી, એક
 મુક્તિની અચિત્ર ॥ મન૦ ૧૫ ॥ શ્રદ્ધિયાર્ય ગત બુદ્ધિ છે જી, જ્ઞાન છે
 આગમ હેત, અસમોહ શુભ કૃતિ ગુણેની, તેણે કલમેદ મવેત
 ॥ મન૦ ૧૬ ॥ આદર ત્રિયા-રતિ ઘણીજી, વિઘ્ન ટળે મિલે લલિટ
 જિજ્ઞાસા બુધ-સેવનાની, શુભ કૃતિ ચિન્હ પ્રત્યલિટ ॥ મન૦ ૧૭ ॥
 બુદ્ધિ ત્રિયા મવફલ દિણી, જ્ઞાન ત્રિયા શિવ અગ, અસમોહ ત્રિયા
 દિણી, શ્રદ્ધિમુક્તિ કલ ચગ ॥ મન૦ ૧૮ ॥ પુદ્ગલ રચના કારમીની,
 તિહા જસ ચિત્ત ન લીન એક માર્ગ તે શિવ તળોજી, મેદ લહે
 જગ દીન ॥ મન૦ ૧૯ ॥ શિષ્ય મળી નિન દેશનાજી, કહે જન
 પરિણતિ મિત્ર કહે મુનિની નય દેશનાની, પરમાર્થથી અમિત્ર
 ॥ મન૦ ૨૦ ॥ શબ્દ મેદ જગહો વિશ્યોની, પરમારથ જો એક ॥ કહો
 ગર્ગા કહો મુરનદીજી, વસ્તુ ફિરે નહીં છેક ॥ મન૦ ૨૧ ॥ ધર્મ
 ક્ષમાદિક પળ મિટેની, પ્રગટે ધમ મન્યાસ, તો જગહા જાંટા તળોજી,
 મુનિને કવળ અમ્યાસ ? ॥ મન૦ ૨૨ ॥ અભિનિવેશ સધલો
 ત્યજીજી, પાર લહી જેણે દષ્ટિ ॥ તે લહેશે હવે પાચમીની, મુજશ
 અમૃત ધન ઘટિ ॥ મન૦ ૨૩ ॥

ढाळ पाचमी-स्थिरा दृष्टि विचार

(धन धन संप्रति माचो राजा-ए देशी)

दृष्टि थिरा मोंहे दर्शन नित्ये, रत्नप्रभा सम जाणोरे, भ्राति नही वळी बोध ते सूक्ष्म, प्रत्याहार घटाणोरे ॥ १ ॥ ए गुण वीरतणो न विसारु सभारु दिनरातरे, पशु टाळी मुररूप करे जे, समाकितने अवदातरे ॥ ए गुण० २ ॥ बाल धृतिघर लीलामरिखी, भव-चेष्टा इहा भासेरे, ऋद्धि धृद्धि घटमा सवि प्रगटे, अष्ट महासिद्धि पासेरे ॥ ए गुण० ३ ॥ विषय विकारे न इन्द्रिय जोडे, ते इहा प्रत्याहारोरे, केवल ज्योति ते तत्त्व प्रकाशे, शेष उपाय असोरोरे ॥ ए गुण० ४ ॥ शीतल चदनधी पण वपन्यो, आग्नि दहे जिम वननेरे, धर्मजनित पण भोग इहा तिम, लाग आनिष्ट ते मननेरे ॥ ए गुण० ५ ॥ अरो होय इहा अविनाशी, पुद्गल जाळ तमासीरे, चिदानंदधन मुजस विलासी, किम होय जगनो आशीरे ॥ ए गुण० ६ ॥

ढाळ छद्मी-कांता दृष्टि विचार

(भोळीहा हसारे विषय न राचीए-ए देशी)

अचपल रोग रहित निष्ठुर नहि, अल्प होय दोय नीति, गंध ते सारोरे काति प्रसन्नता, सुस्वर प्रथम प्रवृत्ति । धन धन शासन श्री जिनधरतणु ॥ १ ॥ धीर प्रभावीरे आगळे योगधी, मित्रादिक युत चित्त, लाभ हृष्टनोरे द्वंद्व अध्यायता, जनप्रियता होय नित्य ॥ धन० २ ॥ नाश दोषनोरे वृत्ति परम लहे, समता उचित सयोग, नाश वयरनोरे बुद्धि शतभरा ए निष्पन्न योग ॥ धन० ३ ॥ चिन्ह योगनोरे जे पर प्रथमा, योगाचारय दिष्ट, पंचम दृष्टि थकी सवि जोडीए, पडवा तेह गरिष्ट ॥ धन० ४ ॥ छद्मी दिष्टीरे हवे काता कष्ट, तिहा ताराम-प्रकाश, तत्त्वमीमासारे दंड होय धारणा, नही अन्य श्रुतवास ॥ धन० ॥ मन महिलानुरे वक्षला उपरे, धीजा फाम करत, तिम श्रुत

હહા, ઘાસફને ન ગંધેયેજી, આમને ઘર્જિત ઘઝી એહમા, વિરિયા
 નિજગુણ લેણેજી, શિક્ષાથી નિમ રતન નિયોજન, દટિ મિશ્ર તિમ
 એહોજી, તામ નિયોગ કરણ અપૂર્વ, લહે મુનિ વેચલોગેહોજી
 ॥ ૨ ॥ ક્ષીણ દોષ સર્વેશ મહામુનિ, સર્વેલધિપલભોગેજી,
 પર ઉપગાર કરી શિષ્ય સુગ્ય તે, પામે યોગ અયોગજી, સર્વ રજુ
 ક્ષય, સર્વ વ્યાધિલય, પૂરણ સર્વ સમીક્ષાની, સર્વ અરથ યોગે મુલ
 તેહથી, અનત ગુણહ નિરીક્ષાની ॥ ૩ ॥ એ અઠદિશ્ઠી કરી
 સંક્ષેપે, યોગશાસ્ત્ર સંકેતેજી કુલયોગીને પ્રવૃત્ત ચક્ર જે, તેહ
 તણે દિત હેતેજી, યોગી કુઠે જાયા તમ ધર્મે અનુગત તે કુલ્ય-
 યોગીની, અદ્વેષી ગુરુદેવ દ્વિત્રિય, દયાવત ઉપયોગીની ॥ ૪ ॥
 મુશૂપાદિક અઠ ગુણ સપૂરણ, “પ્રવૃત્તચક્ર” તે વહીયેજી,
 ચમદ્વય લામી પરદુગ અર્થી, આશ અધચક્ર સહીયેની ચાર
 અર્હિસાદિક ચમ ઇચ્છા, પ્રવૃત્તિ ચિર સિદ્ધિ નામજી, શુદ્ધ રુચે પાઠે
 અતિચારહ, ટાઠે ફલપરિણામેની ॥ ૫ ॥ કુલયોગીને પ્રવૃત્ત
 ચક્રને, શ્રવણ શ્રુદ્ધિ પશ્વપાતની, યોગદટિ પ્રવે દિત હોવે, તેણે
 વહી ૫ વાતની, શુદ્ધ ભાવ ને સૂની વિરિયા, વેદુમા અંતર વેતોની ?
 જલહલતો સૂરજને રવજીઓ, તાસ તેનમા જતોજી ॥ ૬ ॥ ગુણ
 ભાવ ૫ તેહને વહીયે, જેહજી અંતર ભાવેની, જેહજી ચિત્ત પટતર
 હોવે, તેહજી ગુણ ન છાજેજી, યોગ્ય અયોગ્ય વિભાગ અલહતો,
 વહેરો મોટી વાતોજી, રમશે તે પઠિત પરિપદમા મુષ્ટિપ્રહારને
 છાતોની ॥ ૭ ॥ સમાન ગુણ શ્રોતા ગુણ અવગુણ, નદી સૂત્રે
 વાંસેજી, તે જાણી ૫ પ્રથમ યોગ્યને, દેનો સુગુણ જર્ગણેજી, લોક
 પૂરજો નિજ નિજ ઇચ્છા, યોગ ભાવગુણરમણેજી, શ્રીનયવિનય
 વિબુધપથ સેવક, વાચક જસને વચણેની ॥ ૮ ॥

सपाहुकुमरनी सज्जाय

हवे सुपाहु कुमर इस धीनवे अमे ऐश सनम भार माही
 मारिरे, मा । मे वीरप्रमुनी धाणी सामळी, तेणे मे जाण्यो अस्थिर
 ससार माही हवे हु नही रहुरे समारमा ॥१॥ हारे जाया तुन विणा
 सूना मन्दिर माजिया जाया तुन विण सूनो ससार, जाया मोरारे,
 माणेक मोती ने मुद्रिका काइ, ऋद्धि तणो नही पार जाया तुन
 विना घडीय न नसिरे ॥२॥ हारे माजीतन धन जोषन वारमु, वारमो
 कुटुब परिवार, माही० वारमा सगपणमा कुण रहे मे तो जाण्यो
 अधिर ससार माही० हवे० ॥ ३ ॥ हारे जाया सनमपथ धणो
 आनये, जाया व्रत छे साधनी धार, जाया मोरारे, घात्रीस
 परिसद जीतया, जाया रहवुनी वनवास जा० तुन० ॥ हारे मानी
 वनमा ते रहे छे मरगला तणी कुण करे छ मभाळ माही० वन
 मृगनी परे चालसु एम एफलछा निरधार मा० हवे० ॥ ४ ॥ हारे जाया
 गायाजे जीत बहु पडे जाया डाळे टू धाय जाया घरसादो
 अति दोहीलो, काइ घडीय घरमशों जाय जा० तु० ॥ ५ ॥ हारे मानी
 नरक नीगोमा हु भय्यो आत अनती हो धार मा० छदन भेदन
 में महा केहता नावे पार मा० ह० ॥ ६ ॥ हारे जाया पाचस पाचसे
 नारीओ रूप अप्सरा समान जाया० उचा ते कुलनी उपनी रेहया
 पाचस आवास जा० तु० ॥ ७ ॥ हारे मानी घरमा जो निकले एक
 नागणी मुग्गे नावे निद्रा हगार मा० तो पाचस नागणियोमा
 कम रहू मार माहु आकुल याकु याय मा० ह० ॥ ८ ॥ हारे जाया
 एटला दिवस हु तो जाणती रमाडीश बहुरेता बाळ जा० दिवस
 अवरो आधीयो तू छे छे सनमभार जा० तु० ॥ ९ ॥ हारे मानी
 सुसाफर आयो फोइ पहणलो, फरी भेगो धाय न थाय मा० इम
 माणस भय पामवो दोहीलो धर्मविना दुर्गतिमा जाय माही०
 ह० ॥ १० ॥ हवे पाचमो बहुरे एम धीनवे तेमा घडेरी करे जबाब

वालम मोरारे, स्वामी तमे तो सनम लेवा सचर्या स्वामी अमने
 करण आधार, वालम विना केम रही शकु ॥ १२ ॥ हारे माजी
 मातपिता ने भाई बेनडी नारी कुटुंब परिवार मा० अतसमय
 थळगा रहे एन धर्मज तारणहार मा० ह० ॥ १३ ॥ हारे माजी काची
 ते काया कारभी सडीपडी विणसी जाय मा० जीवडो जायते
 काया पडि रहे मृचा पठी वळी करे राग मा० ह० ॥ १४ ॥ हवे
 धारणी माता रही चीनवे आ पुत्र नही रहे समार भविकजनरे
 एक दिवसनु रात्र भोगवी सजम लीधु वीर स्वामी पास भ०
 सोभागी कुवरे सजम आदर्यु ॥ १५ ॥ तप जप करी काया शोषवी
 धाराधी गया देवलोक भ० पदर भत्र पूरा फरी महाविदेहे जासे
 मोक्ष भ० सो० ॥ १६ ॥ हारे माजी विपाक सूत्रमा भाळीयु चीना
 सूत्र मोक्षार भ० प्रथम अध्ययने ए कछु सूत्र विपाकमा जाधेनार
 भ० सो० ॥ १७ ॥

एलाची कुमरनी सज्ज्ञाय

नाम एलापुत्र जाणीये घनदत्त शेटनो पुत्र नटवी देखीने मोहिचो
 नावे राख्यु घरनु सूत्र ॥ १ ॥ कम न छूटेरे प्राणिया, पूरव नेह विनार,
 निजकुल छडी रे नट थयो नाणी शरम लगार कर्म० ॥ २ ॥
 मातपिता वहे पुत्रने नट नथि थइयेरे जात पुत्र परणाबुरे पदमणी
 सुखविलसो सघात क० ॥ ३ ॥ कहेण न मान्युरे तातनु पूरव कर्म
 विशेष नट थइ शीरयोरे नाचवा न भीटे लग्यारे लग्न क० ४ एक
 पुर आन्योरे नाचवा उचो वश विशेष, तिहा राय जोवाने आवियो
 मळिया लोक अनेक क० ॥ ५ ॥ ढोल बजावेरे नटवी गावे विभ्रार
 साद, पायतळे धूषरा धमधमे गाजे अवर नाद क० ॥ ६ ॥ दोय पगे
 पहेरीरे पावडी वश चढ्यो गजगेळ, नोधारो थइ नाचतो सेळे
 नचनवा सेळ कर्म० ॥ ७ ॥ नटवी रमारें सांगिखी नयणे देखेरे

जाम, जो अतेउरमा ए रहे जन्म मकळ मुन ताम ५० ॥ ८ ॥
 तव तिहा चितेरे भूपति लुभ्यो नटवीनी साय जो नट पहेरे
 नाचतो तो नटवी करु मुन हाथ ५० ॥ ९ ॥ कर्म वरोरे हु नट थयो
 नाचु हु निराधार मन नाचि मानर रायनु तो कोण करवो विचार
 ५० ॥ १० ॥ दान न आपरे भूपति नटे जाणी ते बात हु धन वा ५० ॥
 रायनु राय वाछे मुन घात ५० ॥ ११ ॥ दान लहु जो हु रायनु तो
 मुन जीवित सार एम मन माहे ते चितवी चडियो चोवीरे धार ५०
 ॥ १२ ॥ धात्रमरी गुद्ध मोदके पद्धिनी उभी छे धार ह्यो यो वहे
 छे लेता नवी धनधन मुनिअवतार ५० ॥ १३ ॥ एम तिहा मुनिअर
 वहेरता नटे पेर्या महामाग धिग्धिग् विषयारे जीवने एम नट
 पाम्यो बेराग ५० ॥ १४ ॥ सपर भापेरे वनली धयो ते कर्म स्थाप
 केवल महिमागे मुर करे लखिचित्रय गुग गाय ५० ॥ १५ ॥

धनानीनी सज्जाय

शीयाळामा जीत धनोरे धना उनागे लु याय चोमामे चळ धाद
 छारे धना ए दुग्न मग्न न जाय हु तो धारीरे धननी आज नही
 ऐसो काळ ॥ १ ॥ वनम तो रेह्यु एवठुरे ध० कोण करे तारी सार
 भूत परीसह दोहिलेरे ध० मत कर एमी बात हो धननी मत लीयो
 समय भार ध० ॥ २ ॥ वनमा तो मृग एवठुरे माता कोण कर तेहनी
 सार करणी तो जेसी आपसी रे माता कोण वेटा कोण घाप हो जननी
 हु लक्ष सचम भार ॥ ३ ॥ पच महाप्रत पात्रवारि ध० पाचे मेरु
 समान बावीस परीसह जीतवारि ध० समय खाडानी धाररे ध०
 मत लीयो समय भार ॥ ४ ॥ नीर विनानी नदी किरीरे ध०
 चन्द्र विना केसी रात पियु विना केसी कामिनीरे ध० वदन कमळ
 विलगाय हो ध० मत० ॥ ५ ॥ दीपक विना मंदिर कीश्वारे ध०
 फान विना केसो राग नयन विना कीश्वु निरखतुरे ध० पुत्र विना

परिहार हो ध० मत० ॥ ६ ॥ तु मज अधा लाकडीरे धन्ना सो कोई
 टेकोरे होय, जो कोई लाकडी सोडशरे ध० अधो होसे खुबार हो
 ध० मत० ॥ ७ ॥ रत्न जडितको पीनरोरे माता पोपट जाणे छे घन्ध
 कामभोग ससारगारे माता झानीने मन फन्द हो ज० हु० ॥ ८ ॥ आयु तो
 पचनभर्योरे ध० राइ परयत जेम सार मगर पच्चीसी खीरे ध०
 नहीं सयमकी बात हो ध० मत० ॥ ९ ॥ नित्य उठी घोटले फींगतार ध०
 नित्य बागमें जाय एसी सुखा परमाणरे ध० चमरहोठाय जायरे ध०
 मत० ॥ १० ॥ चोडी पालखिये पोढतोरे ध० नित्य नइरुधी माण एतो
 बत्रीश कामिनीरे ध० उभी करे अरदास हो ध० मत० ॥ ११ ॥ नारय
 सकारा हु गयोरे माता काने आयो राग मुनीश्वरनी धाणी सुणीरे माता
 आ ससारअमारहो ज० हु० ॥ १२ ॥ हाथमे लेणो पातरोरे धन्ना घरघर
 मागवी भीख कोड गाठज दइ काटशेरे धन्ना कोई देसे शीतहो ध०
 म० ॥ १३ ॥ तज दिया मन्दिर मात्रियारे माता तज दियो सब ससार
 तज दीनी घरकी नारियारे माता छोड चल्थो परिवारहो ज० हु०
 ॥ १४ ॥ जूठा ते मन्दिर मात्रियारे माता जूठा सन ससार जीवता जूटे
 काठजुरे माता मुखा नरके लेइ जायहो ज० हु० ॥ १५ ॥ रात्री भोजन
 छोड देवो धन्ना परनारी पन्चक्याण परधनशु दूरा रहोरे धन्ना
 एइज सयमभार हो ध० म० ॥ १६ ॥ मातपिता छोडो गहीरे ध० मत
 कर एसीरे बात एह ब्रह्म कामिनीरे ध० एसा दगी आप हो ध०
 म० ॥ १७ ॥ कर्म तणा हुए म मग्यारे माता कोड न जाणे भेद
 रागद्वेषके पूछेरे माता बाध्या घर विरोध हो ज० हु० ॥ १८ ॥ माधु-
 पणामें सुख घणोरे माता नहीं दुखनो लवलेख मज्जसे सोई राख-
 शुरे माता सोइ साधु उद्देश ज० हु० ॥ १९ ॥ एकला उठी जायशेरे
 माता कोई न राखणहार एक जीवके कारणेरे माता क्यु करे एयो
 बिलापरे ज० हु० ॥ २० ॥ न कोई धन्नो मर गयोरे माता न कोई गयो
 परदेश उग्या सोइ आथमेरे माता पुन्या सोही करमाय हो ज० हु०
 ॥ २१ ॥ काठ ओचितो मारशेरे माता फीण छोडावणहार कर्म काट मुक्ते

ગયારે માતા દેવલોક સસાર હો જ૦ હુ૦ ॥ ૨૨ ॥ જે ઝેમી કરણી
કરેરે માતા તેણે તેસા પઠ્ઠ હોય દયાધર્મ સયમવિનારે માતા
શિવસુખ પામે ન પોય હો જ૦ હુ૦ ॥ ૨૩ ॥

કાર્તિકશેઠની સજ્ઞાય

પુર દત્તિયાત્ર વાસીયો, કાર્તિક શેઠ પ્રસિદ્ધરે મુનિમુગ્ધત જિન
દેશના, સામઝીને પ્રતિયુદ્ધરે । ધન્ય લઘુકર્મી જાનિયા, જે કરે
ધર્મેની શુદ્ધિરે । દ્વાદશ પદવી લઈ, અત્તે પામ મિદ્ધિરે ॥ ધન્ય૦ ૨ ॥
તસ વરાગે વરાગિયા અતુત્તર દેજારે પચ મહાત્રત આદરી, માથે
લીનો સયમ મારરે ॥ ધન્ય૦ ૩ ॥ ચાદે પૂરવ અભ્યાસી કરી માસ
સહેલના કીધરે, પ્રથમ સર્ગ મુરપતિ હુઆ, ફક્ ભરે હોથે સિદ્ધરે
॥ ધન્ય૦ ૪ ॥ શક્રભવે જન વાદયા આયો ધીરને તામરે, પદ
વૃત્તાત ગાતમ મળી કશો વિશાસા ગ્રામરે ॥ ધન્ય ૫ ॥ ભગવાતે શતક
અટારમે, જોઈ પદ સજ્ઞાયરે, પર ઉપકાર મળી વહે માનવિજય
ઉવજાયરે ॥ ધન્ય૦ ૬ ॥

આઠ મદની સજ્ઞાય

મદ આઠ મહામુનિ વારીયે, જે દુર્ગતિના તારારે, શ્રીધાર પિને
સર ઉપદિમે, માથે મોહમ ગણધારે ॥ હાની જાતિનો મદ પહેલો
કશો, પૂર્વે હરિને ત્રીણ કીધરે ॥ મદ૦ ૧ ॥ ચઢાલ તથે કૃલ ઉપન્યો,
તપથી સવિ કારજ મિધ્યોરે ॥ મદ૦ ૨ ॥ હાની કુલમદ ધીજો
દાસીયો, મરીચિ ભવે કીધો પ્રાણરે, કોઢાનોડી માગર મવમા
મન્યો મદનકરો એમ મન જાણરે ॥ મદ૦ ૩ ॥ હાની ચલમદથી
દુલ પામીયા, મેળવ ધનુમૂર્તિ જીવંરે, જઈ મોગડ્યા દુલ
નરક તળા, મુગે પાઢતા નિત રીધોરે ॥ મદ૦ ૪ ॥ હાની સનત

कुमार नरेसरु, सुर आगळ रूप चलाण्युरे, रोमरोम काया बगडी
 गई, मद चोथानु ण टाणुरे ॥ मद० ५ ॥ हाजी मुनिवर सयम
 पाळता, तपनो मद मनमा आव्योरे थयो कुरगड्ढ ऋषि राजीया,
 पामीया तपनो अतरायोरे ॥ मद० ६ ॥ हाजी देश दशाणनो धणी
 राय दशाणभद्र अभिमानरीरे, इद्रनी ऋद्धि देखी वृत्तीयो, ससार तजी
 थयो क्षानीरे ॥ मद० ७ ॥ हाची स्थूलिभद्र विद्यानो कियो, मद सात
 मो जे दुखदाईरे, श्रुतपूर्ण अर्थ ७ पामीया, जुओ मानतणी
 आधिफाईरे ॥ मद० ८ ॥ राय सुगूम पदखडनो धणी, लाभनो
 मद कीधो अपाररे, हयगय रथ सव सायर गया, गयो सातमी
 नरक मझाररे ॥ मद० ९ ॥ इम तन धन जोवत राज्यनो, म वरो मन
 मा अहकारोरे, ण अधिर असत्य सवि कारमुं, विणसे क्षणमा बहु
 चारोरे ॥ मद० १० ॥ मद जाठ निवारा व्रतधारी पालो सयम
 सुखमारीरे, वहे मानविनय ते पामरो, आधिचळ पदवी नर-
 नारीरे ॥ मद० ११ ॥

इरियावहीनी सज्जाय

गुरु सन्मुख रही विनयविवेके, इरियावहि पढिक्मियेजी,
 आ भव परमय पातरु हणीये, गुणश्रेणिए चढिये, श्रुत अनुमरियेजी,
 तरीए आ ससार, पातिक हरिणी, सदगुरुने आधार, पार
 छतरीयेची, ॥ १ ॥ पद अश्वरना अर्थ मुर्णाने, जाणे त मस्तक डोलेजी,
 मिच्छामि हुक्कड निर्युक्ते, भद्रवाहु गुरु बोले ॥ श्रुत० ० ॥ पुढवी
 अप्तेउ बाउ साधारण, तस थावर बादर सूक्ष्मजी, प्रत्येक तरु विगले
 न्द्रिय पज्जत्ता अपजत्त अडवीस ॥ श्रुत० ३ ॥ हवे पचन्दि जल थळ
 खेचर, उरपरी मुनपरी दीसेजी गर्भ समूर्च्छिम दस पज्जत्ता, अप
 जत्ता ए वीस ॥ श्रुत० ४ ॥ नारकी माते पज्ज अपज्ज, चौद भेदे मन
 धारोजी कमभूमि अकमभूमिना, पदर व्रीश विचारो ॥ श्रुत० ५ ॥

મોર, મચ્છગઠાગલ ન્યાય છે જારે નિર્ભય નહીં કોઈ ઢોરે જિવહા
 ૯૦ ૪ ॥ ધર્મે નાટક માલિયોજીરે, જિવહો નાચણહાર, નવા નવા છ-
 વાસમાજી રે, રેહેલે વિવિધ પ્રકારે ॥ જિવહા ૯૦ ૫ ॥ ધોરાસી ધોગન
 માજીરે, રૂપરંગના ઠાઠ, તમાસા લણ લોકનાજીરે, ઘાજીગરના પાઠે
 ॥ જિવહા ૯૦ ૬ ॥ ઘહોત ગદ્દ યોદ્ધી રહીજી રે, પરમથ માતુ રે વાધ,
 સમતામુલની વેલદીની રે, ધર્મ રત્ન પદ સારે ॥ જિવહા ૯૦ ૭ ॥

શ્રી જનુસ્વામીની સજ્જાપ

(૨ જીવ નિન ધર્મ પીંજિયે — ૯ વેશી)

સરસતી સામીળી વિનયુ, સદ્ગુરુ લાગુજી પાય । ગુણરે ગાઠું
 જલુસ્વામીના, હરત્વ ધરી મનમાય । ધન ધન ધન જલુસ્વામી
 ને ॥ ૧ ॥ સંપત્તિ પથ દ્વામી દોહિલો, ઘત છે રાહાની ધાર । ઘલુ
 સમાન લે કોઠિયા, તે કેમ વાજ્યા જાય ધ૦ ॥ ૨ ॥ પાયે અલવાણુ
 સ્વામી ચાલયુ દિનકર તપેરે નિલાહ । મધ્યાદે વરણી ગોચરી,
 લેવો સૂક્ષ્મો આહાર ॥ ૩ ॥ કોઢિ નવાણુ મોવન તાહરે, તાહરે છે
 આઠજ નાર । ભોગ વેઠા રે જોગ વાઈ લીયો, ભોગયા ભોગ સસાર ધ૦
 ॥ ૪ ॥ રામે સીતાને વિયોગહે, વહુત કિયોરે સમામ । છતીરે નારી
 પિયુ કા તજો, કા તજો ધન ને માલ ધ૦ ॥ ૫ ॥ પરણીને પિયુની શું
 પરિહરો, હાથ મેલ્યાનો સબધ । પછી વરણો સ્વામી ઓરતો, જેમ
 કિયો મેઘ મુર્ગાદ ધ૦ ॥ ૬ ॥ રત્નરુચોઝે જીમતા, કાચલહે વ્યથ
 હાર । પલગ તઠાઈ પોઢતા, સથારો દુસ્તકાર ધ૦ ॥ ૭ ॥ શીયાલે
 શીતલ ઢલે, ઢનાલે લૂ વાય । વરસાદો ધનો દોહિલો, અતિ મુકુમાલ
 તુમ કાય ધ ॥ ૮ ॥ પક્ષી મેલાવે મી મીલે, પરભાતે ઝઢી જાય । જે
 ધી કરળી કરે, તે તેહવી ગતિ જાય ધ૦ ॥ ૯ ॥ જહૂ પદે નારી પ્રતે,
 અમે હેયુ સજમ માર । સાચો રેદ ફરી લેવવો, તો સંજમ
 લ્યો અમ સાય ધન ॥ ૧૦ ॥ તેણે સમે પ્રમલોજી બાધીયો,

पाचशे खोर सगाय । तेने जवू कुमरे वृक्षव्या वृक्षची आठेय नार घ०
 ॥ ११ ॥ ससरा सासूने वृक्षव्या, वृक्षव्या माय ने ताय । सुधर्मा स्वामी
 पासे आबीया, छीघो सजम मुखदाय धन ० ॥ १२ ॥ पाचशे सत्ता
 बीसगु, विचरे मनने ठास । फर्म सपाची यया केवली, छेद्या
 भव केरा पादा घ० ॥ १३ ॥ सवत सत्तर छासठे, कडुपर नगर भोक्षार
 माग्य विमळ सूरि इम भणे, जवू नामे जयकार घ० ॥ १४ ॥

श्री जगू स्वामीनी सज्जाय

राजप्रद्वी नगरी घसे, ऋषभदत्त व्यवहारीरे तस मुत जवकुमर
 नमु बालपणे ब्रह्मचारीरे ॥ १ ॥ जवू कहे जननी मुणो, स्वामी सुधर्मा
 आव्या रे, दीक्षा लेगु ते कने, अनुमति घो मारी माय रे ज० ॥ २ ॥
 माय कहे मुणो घेटटा, वात विंचारी कीनेरे, तरुणपणे
 तरुणी घरी, छाडी केम छूटीनेरे ॥ जवू० ३ ॥ आगे अराणित्र मुनि
 घरा, फरी पाठा घेर आयारे, नाटकणी नेहे करी, आपाढभूति
 भोगायारे ॥ माय० ४ ॥ येइया घरा पडिया पट्टी, नदीपेण नगी
 नोरे, आर्द्र देशनो पाटवी, आर्द्रकुमार का कीनोरे ॥ माय० ५ ॥
 सहम घरम सजम छीयो, तोय न पार पायारे, कुठकने करमे करी
 पडे घणु पस्तायारे ॥ माय० ६ ॥ मुनिघर रहनेमिजी नेमि
 निनेसर भाई रे, रात्रीमती देखी करी, विषयतणी मति आई रे
 ॥ माय० ७ ॥ दीक्षा छे वत्स दोहिली, पाठवी साडानी धाररे,
 सरसनीरस अन्न जीमवु, सूबु बाभ सधाररे ॥ माय० ८ ॥ दीक्षा
 छे वत्स दोहिली, कडपु अमारु कीनेरे, परणो पनोता पदमणी,
 पूरो मनोरथ भाई रे ॥ माय० ९ ॥ जवू कहे जननी मुणो, धन घत्रो
 अणगारोरे, मेघ मुनीसर मोटकी, शालिभद्र सभायोरे ॥ जवू० १० ॥
 गजमुकुमाळ गुणे भर्षा, आतम साधन कीनोरे, पणमासी तप
 पारणे ढढणे केवळ छीनोरे ॥ जवू० ११ ॥ दशार्णभद्र सजम लक्ष्मी
 इन्ने

२२. प्रसन्नचन केवल लक्ष्मी.

(१२६)

आणदोरे ॥ जवू० १२ ॥ एम अनेक मुनिवर हुआ, कहेंता पार ७
पायरे, अनुमति धो भोग मायजी, क्षण लाबेणो जायरे ॥ जवू०
१३ ॥ पाचसे ने सत्तावीसे, जवू कुमार परिवरीओरे, पच महाप्रत
उच्चरी, भयजल सायर तरीओरे ॥ जवू० १४ ॥ जवू चरमन
केवली, तास तणा गुण गायारे, पढित ललितविजय तणो, हेतविजय
सुपत्तायारे ॥ जवू० १५ ॥

श्री समकितनी सज्ज्ञाय

समकित नवी लखुरे ए तो रुज्यो चतुर्गति माय । अस थाव
रकी करुणा कीनी, जीव न एक विराध्यो । तीन काल सामायिक
करता शुद्ध उपयोग न माध्यो ॥ सम० १ ॥ जूठ बोलवा को प्रत
लीनो चोरीको पण त्यागी, व्ययद्वारादिन निपुण भयो पण अतर्हटि
न जागी ॥ सम० २ ॥ ऊर्ध्व बाहु करी ऊयो लटके, भस्म लगा धूम
घटके, जटाजूट शिर मुडे जूठी, धिणश्रद्धा भय भटके ॥ सम० ३ ॥
निज पर नारी त्यागज करके, ब्रह्मचर्य प्रत लीघो स्वर्गादिक याको
फल पायो निज कारज नवि सिध्यो ॥ सम० ४ ॥ बाह्यत्रिया सय
त्याग परिग्रह, द्रव्य लिंग घर लीनो 'देवचद्र' कहें याविघ तो
हम, बहुत बार कर लीनो ॥ सम० ५ ॥

ढढण ऋषिनी सज्ज्ञाय

ढढण ऋषिजीने वदना हु घारी, उत्कृष्टो अणगार रे हु घारी लाल
अभिग्रह लीघो आकरो हु० स्वलब्धे हेतु आहार रे ॥ हु० ढ० १ ॥ दिनप्रति
जाये गोचरी हु०, न मिले शुद्ध आहार रे हु०, न लीये मूल
असह्यतो हु० पिंजर हैओ गातरे ॥ हु० ढ० २ ॥ हरि पूछे श्री नेमने
हु० चांद महस अणगार रे हु० । उत्कृष्टो कोण गहमा हु० मुनो

१ मोक्षना इच्छा विनाश चरित्र २ पोतानीन लघ्वी ३ हाडपिंजर

વહો કુમાર રે ॥ ૬૦ ૬૦ ૩ ॥ સદન આપિયો વાલિયો ૬૦ ધી
 મુગમેમ તિનવરે, ૬૦ ॥ મન ગમાલે માંદવા ૬૦, માય ગારવકુલ
 વંદરે ૬૦ ॥ ૬૦ ૪ ॥ ગલિયારે મુનિવર મન્યા ૬૦ વાંદે શ્રીકૃષ્ણ
 નરંગરે ૬૦ વિગ્ધી મિશ્યાત્વી દેવી ॥ ૬૦, અગ્યો માય વિતેવરે ૬૦,
 ॥ ૬૦ ૫ ॥ આવા મુગ પર માધુવી ૬૦, મ્યો મોદક છે મુગ રે ૬૦ ॥
 શ્રીપત્રી છે આધિવા ૬૦, પ્રસુત્રી પામ વિગુર ર ૬૦ ॥ ૬૦ ૬ ॥ મુગ
 ઇયે મોદક મિન્યા ૬૦, વહો મુગ ૧ કુશલ ૬૦ ॥ સ્થિત ગદી વામ ॥
 ઠાઠી ૬૦, મીપતિસ્થિત નેદાઝર ૬૦ ॥ તા ગુગ ૧ સ્થા નરી ૬૦,
 વાન્યો વગળ વગરે ૬૦, ॥ ૬૦ ૭ ॥ રંગિમાટે વાગે ૬૦,
 ગુગ વાં મમાગરે ૬૦, ॥ ૬૦ ૮ ॥ આવી મૂર્તી માવના ૬૦,
 વાગ્યા કેવટસ્તરે ૬૦ ૬૬૧ કરિ મુગ મયા ૬૦, વાગ વિગ્ધ
 મુગા રે ૬૦ વાલી નાન ઠાળ ૦ ૯ ॥

અગનિક મુનિની સજ્જાય

અગનિક મુનિવર વાલ્યા મોષી, તદક દાસ રીતોત્રી, વાય
 જાણ વેતુ વગરે, તા મુગમાર મુની મોષી ॥ અર૦ ૧ ॥ મુગ
 કરમાણુ રે માલતી વૃત્ત રૂ, અમા મોગની દેલોત્રી, વરે વગરે રે
 શીટા પદ્મ, માદે માત્રી દેલોત્રી ॥ અર૦ ૨ ॥ વચનગીતી ર
 નયને રીધીયો, કરિ વચ્ચે મેને યાત્રી, દામીની વદ જા રે વગાવળી
 કરિ મેલી વર જાગે ૦ ॥ અર૦ ૩ ॥ વાગ વીતરે કરિ વગ
 આગણુ, વોદરો મોદક સારાત્રી, નવજાગરણ વગા વા વહો,
 સવળ વગ અવતારોત્રી ॥ અર૦ ૪ ॥ વંદવદીપ વાગિયો
 વૃકવ્યો, મુગ વિલે મે દિન રામાત્રી, વેગ મોમે ર રમતા મોગઠ,
 તત શીટી તિન માત્રો ૦ ॥ અર૦ ૫ ॥ અગનિક અગનિક વરત્રી
 મા વર, ગલિય ગલિય વગારોત્રી, વદો વોને શીટ્રે માને અરણી ૦
 વૃદે લેગ દવાગોત્રી, ॥ અર૦ ૬ ॥ ૬ વાયર છુ રે મારી

चारित्र साधनी धारोजी, धिक् धिक् विपवारे माहरा जीवने, मे
 कीधो अविचारोनी ॥ अर० ७ ॥ गोवधो वतरी रे जननि पाम
 पहयो, मनशु लाज्यो अपारोजी, वत्स तुन न घटे रे चारित्रधी चूकबु
 जेहधो शिवमुख सारोनी ॥ अर० ८ ॥ एम समजावी रे पाछे
 घाटियो, आप्यो गुरुनी पामोजी, सद्गुरु दीये रे शिख भली परे,
 बैरागे मन बासोनी ॥ अर० ९ ॥ अभिघस्तती रे शीला ऊपरे,
 अरणिक अणसण कीधोनी, रूपविजय कहे धन्य ते मुनिवर,
 जेणे मनवाछित लीधोनी, अरणिक् मुनिवर चाल्या गोचरी ॥ १० ॥

आपस्वभायी सज्ज्ञाय

आपस्वभावमेंरे अवधू! सदा मगनमें रहना, जगतजीव हे कर्मा-
 धीना अचरज कटुअ न लीना ॥ आ० १ ॥ तु नहीं केरा कोई
 नहीं तेरा क्या करे मेरा मेरा तेरा हूँ सो तेरी पासे, अवर सय
 अनेरा ॥ आ० २ ॥ वपु विनाशी तु अविनाशी, अरु है इनका विलासी।
 वपुसग जब दूर निमासी, तब तुम शिवका वासी ॥ आ० ३ ॥
 राग ने रीसा दीय रखीसा, ए तुम दुःख का दीसा, जब तुम
 इनको दूर करीसा, तब तुम जगका दीमा ॥ आ० ४ ॥ परकी आशा
 सदा निराशा, एहे जगजनपासा, ते काटनकु करो अभ्यासा, लहो
 सदा मुग्धवामा ॥ आ० ५ ॥ कबहीक काजी, कबहीक पाजी, कब-
 हीक हुआ अपभ्राजी, कबहीक जगमें कीर्ति गाजी, सय पुद्गलकी
 बाजी ॥ आ० ६ ॥ शुद्ध उपयाग ने समता धारी ज्ञानध्यान मनोहारी,
 कर्म कलरको दूर निवारी जीव घरे शिवनारी ॥ आ० ७ ॥

श्रीरहनेमीनी सज्ज्ञाय

काउससग ध्याने मुनि रहनेमी नामे, रह्य छे गुफामा शुभ परिणामरे
 देवरिया मुनिवर! ध्यानमा रहेजो, ध्यान धकी होय भवनो पाररे
 ॥ दे० १ ॥ घरसादे भीना बीबर मोकळा करवा, राजुल आठ्या छे

તેણે ઠામરે ॥ દે० ॥ રૂપે રહીર વસ્ત્રે ઘર્નિત વાઝા, દેસી સોહાયો
 તેણે કામરે ॥ દે० ॥ નિલહુ ક્ષેમાણુ જાણી રાતુલ ખાલે, રાત્રો સ્થિર
 મન ગુણના ધામરે ॥ ટેવ० ૨ ॥ જાદવ કુલમા પિત્રની 'નેમ' નગીનો
 વમન કરી છે મુત્રને તેણે ॥ દે० ૨ ॥ વધવ તેહના તુમે 'શિવોદેવી'
 જાયા, એવહો પટતર કારણ વળેરે ॥ દેવ० ૩ ॥ પરદારા સેવી પ્રાણી
 નરકમા જાય, દુર્લભપોષિ હોય પ્રાયરે ॥ દે० ॥ માધવી સાથે ચૂસી
 પાપ જે ઘાયે, તેહને છુટકારો કદીય ન ધાયરે ॥ દેવ० ૪ ॥ અગુચિ
 કાયરે મલમૂત્રની ક્યારી, તમને કેમ લાગી જવહી પ્યારી ॥ દે० ॥
 દુરે સયમી તુમે મહાવ્રતધારી, કામે મહાવ્રત જાગો હારીરે ॥ ટેવ०
 ॥ ૫ ॥ મોગવમ્યા જે મુનિ મનથી ન ટુચ્છે, તાગ અગવનકુલની
 જેમરે, દે० ॥ ધિરુ કુલ નીચ ધઈ નેહથી નિહાઢે નરહે મયમની શોમા
 એમરે ॥ દે० ૬ ॥ ઇલા રમીલા રાતુલ વયળ મુળીને, વૃદ્ધ્યા રહનેમી
 પ્રમુત્રી પાસરે ॥ દે० ॥ પાપ આલાઈ ફરી સયમ લીધુ, અનુક્રમે
 પામ્યા શિવ આવાસરે ॥ દેવ० ૭ ॥ વન્ય ધન્ય જે નરનારી શીવઝ
 વ્રત પાઢે, સમુદ્ર તર્યા સમ વ્રત છ ણહરે ॥ દેવ० ॥ "રૂપ" કહે
 તેહના નામથી દોલે, અમ મન નિમલ મુદર દેહરે ॥ દેવ० ૧૨ ॥

શ્રીઅદ્વૈતમુનિની સજ્જાય

ચરિજિણદ ઘાડીને ગાતમ ગોચરીયે સચરીયા પોલાસપુર નગરીમા
 મુનિવર ધરધર આગળ ફરીયા, આઘા આમ પધારો પૂજ્ય, અમધર
 વહોરણ વેલા ॥ રૂપે અવસરે અદ્વૈતરે રમતા, મનગમતા મુનિ દીઠા,
 વચનવરણી કાયા દેસી, મનમા લાગ્યા મીઠા ॥ આવા० ૧ ॥ થોલે
 કુમર અમીરમ થાળી, એવહો અભિરામે, રસે વપોરે પાવ અલયાણે,
 મમવુ તે ક્ષિપ્રકામે ॥ આવા० ૨ ॥ સામઝ રાતકુમાર સોમાગી,
 શુદ્ધ ગવેપણા કરીને, નિર્વૃપણ જે નિરતિચારી, માયે મિથ્યા લીજે ॥
 આવા० ૩ ॥ આઘો આજ અમારે મદિર, કહેશો તે વિધિ કરશુ, જે

જોઈયે તે જુગતિ કરીને, ભાવે મિશ્રા ધરશુ ॥ આઘા૦ ૫ ॥ એમ વહી
 ધર તેહી ચાલ્યો, આઘ્યો મન આળદે । અહમુત્તાગુ ગૌતમ દેરી,
 “શ્રીદેવી” પય ઘદે ॥ આઘા૦ ૬ ॥ આજ અમારે રત્નચિતામણિ, મેહ
 અમીરસ નૂઠ્યા, કે અમ આગળ સુરતરુ ફઠીયો, અમ પર ગૌતમ
 તૂઠ્યા ॥ આઘા૦ ૭ ॥ રે બાલુડા બહુ બુદ્ધિવતા, ગૌતમ ગળધર આઘ્યા,
 થાઠ મરી મીઠા મોદફ, માવસહિત ઘહોરાઘ્યા ॥ આઘા૦ ૮ ॥
 પય પ્રણમી અહમુત્તો પૂછે, કિહા ઘસો કિરપાલ, ધીર સમીપે વસીળ
 સુળીને, સાથે ચલ્યો સુકુમાલ ॥ આઘા૦ ૯ ॥ કુમર કહે એહ માનન
 આપો, માર ઘણો તુમ પાસે, ગૌતમ કહે અમે એહને દહાળ, ચારિત્ર લે
 જે પ્રસુ પાસે ॥ આઘા૦ ૧૦ ॥ ચારિત્ર લેહા હુ પ્રસુની પાસે, શોઠી દિયો
 મુન હાથે, ગૌતમ પૂછે અનુમતિ કેહની, માણ મોઠલ્યા અળસાથે ॥
 આઘા૦ ૧૧ ॥ ધીર ઘાદી નિનઘાળી મુળીને, આઘ્યા ધર ઠન્ઠાસે,
 અનુમતિ આપો માતા મુનને, વીશ્રા લઠુ હુ પ્રમુ પાસે ॥ આઘા૦ ૧૨ ॥
 શ્રીદેવી કહે સુળ નાનઢીયા, સયમની શી ઘાતો, શુ જાણે તુ બાલ
 પળામા, આગમના અવદાતો ॥ આઘા૦ ૧૩ ॥ ધિનય કરીને માત-
 પિતાને, કહે કુમર કુલભાનુ જે જાણુ તે હુ નાવિ જાણુ, નવિ જાણુ તે
 જાણુ ॥ આઘા૦ ૧૪ ॥ એર દિવસનુ રાગ્ય કરીને, માય મનોરથ
 પૂરે સયમ લીધો ધીર જિન પાસે, દુર્ગતિ કરવા તૂરે ॥ આઘા૦ ૧૫ ॥
 સ્થધિર સાથે ઠઢીલે પહોંત્યા, નીર વહતો દીઠો પાઠ ઘાધીને પંઢધો
 મેલ્યો, કૌતુક લાગ્યો મીઠો ॥ આઘા૦ ૧૬ ॥ ન્હાનુ સરોવર ન્હાનુ
 ભાજન, નાવ કર્યું અહમુત્તે, રઢિયાઠી રમત દેરીને, ઘાલશ્રીઢા કરે
 રમતે ॥ આઘા૦ ૧૭ ॥ મધુરે વચને મુનીસર ચોલ્યા, નાવા તરતી
 જોઈ; રમતા દેરી ઋપીસર ચોલે, હિંસા જીવની હોઈ ॥ આઘા૦ ૧૮ ॥
 ચોલાયી કહે મુનિ ઘાઝકને, એ આપળ નવિ વીજે, છકાય જીવ
 વિરાઘના કરતા, દુર્ગતિના ફઠ લીજે ॥ આઘા૦ ૧૯ ॥ લાન ઘણી
 મનમાહે ડપની, સમઘસરળવિચ આયા શરિયાઘદીને તિહા પઠિય-

मता, ध्यान शुक्ल मन ध्याया ॥ आषा० २० ॥ स्थविर जई भगवतने
 पूछे, भव केउला एह करसो, चरम शरीरी छे अइमुत्तो, इण भव मुक्ति
 करसो ॥ आषा० २१ ॥ पच आचार शुद्ध मनयो पाठी, अग अग्यार
 मुख कीधा गुणरत्न सबत्तर तप पीयो, अतगढ केवली सिध्या ॥
 आषा० २२ ॥ अतगढ भगवती मध्ये, एह कहो अधिमार, रत्नसागर
 वहे एह मुनि घट, अइमुत्तो अणगार ॥ आषा० २३ ॥

कृष्ण मझारानी सज्जाय

नगरी द्वारकामा नेमि जिनेसर विचरता प्रमु आये । कृष्ण गे-
 सर घघाई मुणीने जीत निशान बनाये हो प्रमुची । नहि जाउ
 नरकगेहे ॥ नहि जाउ नहि जाउ नहि जाउ प्रमुची । नहि जाउ
 नरकगेहे ॥ १ ॥ अठार सहस्र साधुनीने विधिगु बाधा अधिके
 हरये, पछी नेमि जिनेसर केरा ऊमा मुखडा निरभे हो प्रमु० ॥ २ ॥
 नेमि कहे तुमे चार निबारी त्रण तणा दुःख रदिया, कृष्ण कहे हु
 फरी फरी बादु, हर्ष धरी मन हिया हो प्र० ॥ ३ ॥ नेमि कहे एह
 टाठ्या न टठे, सो घात एक घात, कृष्ण कहे मारा बाळ प्रभुचारी
 नेमि जिनेसर घात हो प्र० ॥ ४ ॥ मोटा रानानी चाकरी करता
 राक सेवक बहु रळसे, मुरतर सरस अफळ जसे त्वारे विप
 बेलही किम फळसे ? हो प्र० ॥ ५ ॥ पेटे आयो तेह भोरग बेठे
 पुत्र वपुत्रन जायो, भलो भूछो पण जादव कुळनो तुम बधव कह
 बायो हो प्र० ॥ ६ ॥ छप्पन मोह जादव तो रे साहेबा कृष्ण न नरके
 जासे, नेमि जिनेसर केरोरे बाधव जगमा अपजश थारो हो
 प्र० ॥ ७ ॥ शुद्ध समवितनी पारस फरीने बोल्या केवलनाणी नेमि
 जिनेसर दियो रे दिलासो सरो रुपैयो जाणी हो प्र० ॥ ८ ॥ नेमि
 कहे तुमे चिंता न करसो तुम पदयी अम सररसी, आवती बोवी
 शीमा होसो तीर्थकर हरि पावे मन हररी हो प्र० ॥ ९ ॥

कुछ अनवाग्यु नैमजी समुद्रविजय कुठदीधो, इद्र वहे तिवा
देवीना नन्दन क्रोड दिवाजी जीयो हो प्र० ॥ १० ॥

नागीला भवदनी सज्जाय

भवदेन भाई धेर आवीयारे प्रतिषोधवा गुतिराचरे, हाथमा ते
वीधु घृतनु पातक रे भाइ मने आघेरो घळाव रे, नवी रे परण्या ते
गोरी नागीला रे ॥ १ ॥ इम कही गुरुजी पामे आवीया रे गुरुनी पूछे
दीक्षानो काइ भाव रे, लाचे नाकारे तेणे नवि कयोरे दीक्षा छीपी
भाईनी पास रे नवा० ॥ २ ॥ बार वर्ष सजममा रह्या रे हुंये घरता
नागीलानु ध्यान रे, हु मूरय आ गु क्युं रे नागीन तनी जीवन
प्राण रे नवी० ॥ ३ ॥ मात-पिता एहने नही रे एकरी अग्रा नार रे
तास उपर करुणा करी रे हुंये तनी फरवी सभाठ रे नवी० ॥ ४ ॥
शशिधरणी भृगलोचणी रे बलबलती मली घरनी नार रे, सीठ
बरसनी सा सुदरी रे सुदर तनु सुकुमार रे नवी० ॥ ५ ॥ उमर कोफठ
वत जे करे रे हरखे मही कर माही रे पाम्या ते शुभमती जेहनी रे
हु तो पडियो दुख अजाठ रे नवी० ॥ ६ ॥ भवदेव भागे चित्ते
आवीया रे अणभाग्यी पूछे घरनी ना रे, कोइण दिठी ते गोरी
नागीला रे अमे छीये वत छोडणहार रे नवी० ॥ ७ ॥ नारी वहे मुणो
साधुजी रे वन्यो न लिये कौइ आहार रे, हस्ती चर्डीने रर पर कोण
चढे रे तमे छो काइ क्षणता भहार रे नवी० ॥ ८ ॥ एडकीण वन्यो
आहार जे करे रे ते नवि मानय आचार रे, जे तमे घर घरणी
तज्यारे हवे तेनी करो शी सभाठ रे नवी० ॥ ९ ॥ धन्य बाहुबळ धन्य
शालीभद्रनी रे धन्य धन्य मेघ कुमार रे, छी तजनि सयम जेणे
लियो रे धन्य धन्य तेह अणगार रे नवी ॥ १० ॥ देवकी मुलसा
सुस सागरु रे नेम तणी मुणी घाणी रे, बत्रीश बत्तीश प्रिया तगा रे
परिहर्या भोग विलास रे नवी० ॥ ११ ॥ अकुश वश गन आजीयो
रे राजुल मति रहनेम रे, वचन अकुशे तिहा वारीयो रे नागीला

भवदेव तेम रे नवी० ॥ १२ ॥ नारी ते नरवनी राण छे रे नरवनी
 देवणहार रे ते तमे तनो मुनियननी रे जिम पामो भवजळ पार रे
 नवी० ॥ १३ ॥ नागीलाए नाथने ममनावीया रे पछी लीथो सजम
 भार रे, कर्म खपावी मुगते गया रे हुवा हुवा शिव भरतार रे नवी०
 ॥ १४ ॥ पाचम भवे जनुस्वामीची रे परण्या परण्या पक्षिनी नार रे,
 क्रीड नयाणु कचन लावाया रे कल्पसूत माही अधिकाररे नवी०
 ॥ १५ ॥ प्रभव साथे चोर पाचशे रे पक्षिनी आठ नार रे कम खपावी
 मुगते गया रे समयमुदर सुखकार रे नवी० ॥ १६ ॥

श्रीसिद्धमग्नाननी स्तवन - सज्ज्ञाय

श्रीगातमस्वामी पृच्छा करे, विनय करी शीश नमाय हो प्रमुनी
 अविचित्र स्थानन में सुण्यो, कृपा करी मोय बताय हो प्रमुनी शिवपुर
 नगर सोदामणो ॥ आठ करम अठगा करी, सायाँ आतम काम हो
 प्रमुनी छुट्या ससारना दुःख धनी, तेहने रवेवानो कुण ठम हो प्रमुनी
 शिवपुर० ॥ २ ॥ वीर कहे ऊर्ध्व लोन्मा, मुक्षिशिला तस ठम हो
 गीतम^१ सरग छत्र्यीसा ऊपरे, तेहना धारज नाम हो ॥ गो० शि० ॥ ३ ॥
 लाख पिस्तालीश जोवननी लाजी पहोळी जाण हो गो० ॥ आठ जोजन
 जाडी ए ०डे, पातळी अत्यंत बराण हो ॥ गो० शि० ४ ॥ उज्जळ
 हार मोती तणो, गाय दूध शत बराण हो गौ० ॥ तेनाथो ऊजली
 अती घणी समचोरस मस्थान हो ॥ गौ० शि० ५ ॥ अर्जुन सोनामय
 दीपती, घठारी मठारी जाण हो गो० ॥ स्फटिकरत्नथी निर्मली सूआळी
 अत्यंत बराण हो ॥ गौ० शि० ६ ॥ सिद्धशिला ओठगी आघे गया
 अघर रखा विराज हो गौ० ॥ अलोकेशु जई अढ्या, सायाँ आतम काज
 हो ॥ गौ० शि० ७ ॥ जिहा जन्म नहीं, मरण नहीं, नहीं जरा नहीं
 रोग हो गो० ॥ शत्रु नहीं मित्र नहीं नहीं सजोग विजोग हो ॥ गौ० शि०
 ८ ॥ भूख नहीं तृषा नहीं, नहीं हर्ष नहीं शोक हो गौ० ॥ कर्म नहीं काया
 नहीं, नहीं विषयारसभोग हो ॥ गौ० शि० ९ ॥ शब्द रूप रस गंध
 नहीं, नहीं परस नहीं वेद हो गौ० ॥ घोले नहीं चाले नहीं, मौन

ज्या नहीं रोद हो ॥ गौ० शि० १० ॥ गाम नगर एके नहीं, नहीं
घरती नहीं उमड़ हो गौ० ॥ बाल मुकाळ बरते नहीं, नहीं रातदिवस
तिथि बार हो ॥ गौ० शि० ११ ॥ राजा नहीं प्रजा नहीं, नहीं ठकोर
नहीं दास हो, गौ० ॥ मुक्तिमें गुरुचेला नहीं, नहीं लघुबडाई तास हो
॥ गौ० शि० १२ ॥ अनुपम सुखमें झीली रह्या, अरूपी ज्योति
प्रकाश हो गौ० ॥ सघळाने सुख सारीखो, सहुने अधिचळ बास हो
॥ गौ० शि० १३ ॥ अनत सिद्ध मुक्ते गया, केर अनता जाय हो
गौ० ॥ ओर जगा रुधे नहि, ज्योतमे ज्योत समाय हो ॥ गौ० शि०
१४ ॥ केवळज्ञानसहित छे, केवळ दरिसण पासहो, गौ० ॥ गायक
समकिते दीपता, कदीय न होवे उदास हो ॥ गौ० शि० १५ ॥
सिद्धिस्वरूप जे कोई ओळखे, आणी मन वैरागहो गौ० ॥ शिबरमणी
वेगे धरे, “नय ” कहे सुख अद्याग हो ॥ गौ० शि० १६ ॥

वैराग्यनी सज्जाय

मरण न झूटे रे प्राणिया, कस्ता कोटि उपाय रे, सुरनर असुर
विद्याधरा, सहु एक भास जायरे ॥ मरण न० १ ॥ इद्र चद्र रवि
हलीमली, गणपति कामधुमार रे, सुरगुरु सुरवैद्य सारिता, पर्वोच्या
जमदरवार रे ॥ मरण न० २ ॥ मत्र जत्र मणि औपधि, विद्या हुन्नर
हजार रे, चतुराई करे रे चोकमा, जमडा लूटे बजार रे ॥ मरण न०
३ ॥ गर्व धरी नर गाजता, करता विविध तोफान रे, माथे मेरु
उपाडता पर्वोच्या ते जइ शमशान रे ॥ मरण न० ४ ॥ कपडा घरेणा
उतारणे, बाधी ठाठरीमाय रे, खोखली हाडटी आगळे, रोता रोता
सहु जाय रे ॥ मरण न० ५ ॥ कामा माया सहु फारमी, कारमो सहु
धरधार रे, रफने राय छे कारमो, कारमो सकळ ससार रे ॥ मरण
न० ६ ॥ भीडी मूठी लई अवतर्मा, मरता खाली छे हाथ रे जावडा
जोने तु जगतमा, कोई न आवे छे साथ रे ॥ मरण न० ७ ॥ नाना

मोटा सहु सचर्या, कोई नहि स्थिर वासरे, नामरूप सहु नाथे रह
 “ धर्मरत्न ” अविनाश रे ॥ मरण न० ८ ॥

श्री उत्तराध्ययनना दशमा अध्यायननी सज्ज्ञाय

समयसरण सिद्धासनेनी, वीरजी करे रे वराण दशमे उत्तरा
 ध्यायनमेनी, दिये ठपदेश सुनाण, समयमें गोयम म कर प्रमाद ॥
 धीरनिनेथर इगियेनी, परिहर मद् विख्याद ॥ समय० १ ॥
 निम तरु पडुर पादहानी, पढता न लागेजी वार, तिम ए मानुष
 जीवहोनी, स्थिर न रहे ससार ॥ समय० २ ॥ काम अणी जल ऊसने
 जी रे, क्षण एक रहें जलबिन्द, तिम ए चञ्चल जीवहोनी, न रहे
 इड नरीद ॥ समय० ३ ॥ सूक्ष्म निगोद भमी करीजी रे, राशि
 चढ्यो व्यथहार, लास चोराशी जीवयोनिमानी, लाप्यो नर
 भव सार ॥ समय० ४ ॥ शरीर जरण जर्जयुनी, शिरपर पलियारे
 केरा, इन्द्रियबल हीणा पढ्यानी, पग पग पेरे क्लेश ॥ समय०
 ५ ॥ भवसागर तरया भणीनी, चारित्रप्रवर्द्धण मूल, तप जप समय
 आकरानी, मोक्षनगर छ दूर ॥ समय० ६ ॥ इम निमुणी प्रभू
 देशनानी, गणघर थया मावधान, पापपडल पाछा पढ्यानी,
 पाप्या केचलान ॥ समय० ७ ॥ गौतमना गुण गावताजी
 घर सपत्तिनी कोड, “ वाचक श्रीगण ” इम भणेजी, धदू बे कर
 जोड ॥ समय० ८ ॥

श्री चौद गुणस्थानकनी सज्ज्ञाय

ढाळ १ छी

(सिद्धारथना रे नदा । धीननु - दशी)

भविषण जाणेरे गुणठाणा भला, निम हुए आतमशुद्धि जेहथी

१ पाका २ दृढावस्था ३ घोळा थया ४ जहाज

जागे र रवि प्रवचनतणी, तेह न नाची रे बुद्धि ॥ भ० १ ॥ रवि
 नही होवेरे न तव तत्त्वनी, ते पहेतु गुणठाण, ताम मिच्यात आभि
 विष सारीयु उमारम अप्रमाण ॥ भ० २ ॥ रीर ग्याह घृत वट्ट
 भोचन करी, तमता जेहये रे रघाद, समकित वमता रे तेहयो
 जाणीये, सास्यान अधिवाद ॥ भ० ३ ॥ उदामीता रे न निन
 शामने, जतमुहूर्त प्रमाण, मिध कहांजे रे ते दधि गुहपरे, जाति
 विशेष विज्ञाण ॥ भ० ४ ॥ विरति न आये र तस अचिरति बळे
 जाणे साचो रे भाव, तस गुणठाणु रे चांथु जाणिये, समकित
 सहन स्वभाव ॥ भ० ५ ॥ भद विचारी र द्वादश गत तणा, ज
 एकदिव भग, सदगुर पामे लइ निर्यह, देराचिरति तेह चंग
 ॥ भ० ६ ॥ पच महामत दुखेर जे धरे, धम अमादिव मार, तेहो
 छतु रे गुणठाण फल, नाम प्रमत्त उदार ॥ भ० ७ ॥ होय असगीरे
 रगी निनगुणे, लीनो जे मुहसाण तेहने भाग्यु रे मूले सातमु
 अप्रमत्त गुणठाण ॥ भ० ८ ॥ स्थितिरसधात ने गुणधेणी निहां
 गुणसप्रमथितिषव तेह अपूखरगण ठे आठमु, गुणठाणु शुभ सघ
 ॥ भ० ९ ॥ तेहमा वर्योरे नाना जायने अप्यवसाय समान ते
 अपिपट्टीकरण नवमु भलु, गुणठाणु अनिदान ॥ भ० १० ॥ चरम
 किट्टिगत लेम तणा जणु येदत शुभ व्यवसाय फदिये दशमे गुणठाणे
 रक्षा, मुनि सुदमसपराय ॥ भ० ११ ॥ प्रष्टति मोहनी रे निहा सावि
 उपशमे, भस्मपिहित जेम आग, तेह जयसनमोह अग्वारमु, गुणठाणु
 शिवमागे ॥ भ० १२ ॥ निम ओल्हवीये रे आभि जळे करी, तिम
 सपिये जेह मोह, ते गुणठाणु रे जाणो वारमु क्षीणमोह धिर
 सोह ॥ भ० १३ ॥ केवलनाणी रे जाणी जगाथिति, दीये वपदेश
 रसाळ तेह सयोगी केवटी तेरमु, गुणठाणु सुविशाल ॥ भ० १४ ॥
 तिम अयोगी गुणठाणु चौदमु, द्रव्याभर पच मान, जेह आतेरी
 रे शिवपद पामीये, मुख जस कुशळ निदान ॥ भ० १५ ॥

ઢાલ ૨ ઝી

(અરિહન પદ ધ્માતો ધરો — ૧ દેશી)

હોય મિખ્યાત અમન્યને, સઘન આદિ અનતો ર તહ આદિ
 સાત જે પ્રાણી મળ્યને તતારે, ધ્રી વિવચન વિચારિય ૧ ॥
 આવની પદ સામાયણા, ચોધું અચર (માગર) તેરીશારે, મનુન
 જામધિન મુરમયે, હમ માતે જગદીશા રે ॥ ધ્રી વિન૦ ૨ ॥ પૂરણ
 કોહી છે પાવમુ તેરમુ દેશર્ય કારે ચાલ અચર ગુનગણાતો,
 અતમુદૂત સહુના રે ॥ ધ્રી વિન૦ ૩ ॥ માધુ છેડે ઓ માનમ,
 મઢી રહ પૂરણ કોહી ર, અરિય વધ્યે દોમ કવલી, વઠિન પરમ
 દલ મોહી રે ॥ ધ્રી વિન૦ ૪ ॥ જે વહના વ્યવહારમા, તેહો તેહ
 વદવાચર, નિશ્ચયથી ગુણઠાણા વહ, અંતરગતિ પલટાવેરે ॥ ધ્રી
 વિન૦ ૫ ॥ ગતિત્રિયા અગિગમ ધરી, અછતો પગ ગુણ આવેરે,
 છતો હાથ તે ધિર રહ, જા વિનવચન મુદાવેરે ॥ ધ્રી વિન૦ ૬ ॥
 જે ગુરુતરણ ઉપાસતે, હમ ગુણઠાણ વિચારે ર, સદ્યો તહે 'વમ'
 સપદા, નિશ્ચયો વ્યવહારે રે ॥ ધ્રી વિન૦ ૭ ॥

શ્રી નવકાર મયની સજ્ઞાય

(આત જિતિય મુન વાત મિધ્યાં મથે — ૧ દેશી)

મમર જીય વન નવકાર વિન હનગુ, અચર વાદ આલ પપાલ
 શાન્તે, વર્ણ અહસંત નવકારના નવ પદ, સપદા આઠ અરિહન માત્ર ॥
 સમર૦ ૧ ॥ આદિ અચર નવકારના સ્મરણથી, માત સાગર ટલી
 જાય દુરા, વેક પદ વચ્ચેરે દુરિત દુરાદા હરે, સાગર આયુ પચામ
 પૂર ॥ સમર૦ ૨ ॥ મર્થે પદ વચ્ચારતા પાવસે માગર, સહમ
 ચોપન નવકારવાલી, સનેદે મન મવરી દર્પમર દેજ ધરી, લાલ નવ
 જાવથી હુગતિ ટાલી ॥ સ૦ ૩ ॥ તાત વન જાવ અન મુખ્યે પૂર જવે,
 પદથી પામે અરિહત કેરી, અગ્રોવ વૃક્ષ સતે અર પર્યદા મહ, ગહગહે

(१३९)

दुदुभि नाद भेरी ॥ समर० ४ ॥ अष्ट वली अष्ट सय अष्ट सहसा वली,
अष्ट लाज जपे अष्ट फोडी, “ कीर्ति विमल ” कहे मुत्तिलीला लहे,
आपणा कर्म आठ बिजोडी ॥ समर० ५ ॥

श्री दश दृष्टातनी सज्जाय

(प्रमु तुज शासन अति भलु—ए देशी)

दश दृष्टाते दोहिलो, मानव तणो अवतार रे, पच प्रमादने पारे
हरी, भरीये सुरुत भडार रे ॥ दश० १ ॥ भोजन पासा धान जुआ
रयण सुपन विचार रे, चक्र कच्छप वली घूसरु, तिम परमाणुओ सा
र रे ॥ दश० २ ॥ ए दश सक्षेपे कह, मुणजो सहु नर नार रे, चरवती
तुलो विप्रने, घरघर एक आहार रे ॥ दश० ३ ॥ पहेलो जम्यो चक्री
घरे, दोहिलो बीनी वार रे । देयी पासा आलीया, कुण जीते उदार रे ॥
दश० ४ ॥ धान ते सघला भलिया, ढग मेरु समान रे, डोकरी
केम फरे जूजूआ, होय चतुर सुचाण रे ॥ दश० ५ ॥ एक शत आठ
हास थाभले, एक शत आठ थमारे, तेह निरतर जीपता, होय
अति हि अचमो रे ॥ दश० ६ ॥ रयण घणा घर शेठने, करतो
पोखी जतन रे घेते ते बच्या जूजूआ, केम भेठा रतन रे ॥ दश०
७ ॥ सुपन येहु सरखु लहे, मुलमा पेछो चद रे रात लहे एक
रोटलो, समरे सोम योगींदरे ॥ दश० ८ ॥ चक्र ते अवट—सबल
परे, ऊपर पूतळी जोई रे, नीची दृष्टि बांधे बाणशु, किम ण्णी पेरे
होई रे ॥ दश० ९ ॥ अघ कूपमाही फाचवो, ऊपर सेवालवृद रे,
अवकाश लई दीठो चदलो, फरी किम देखे चद रे ॥ दश० १० ॥
पूर्व समुद्रे धूसर, समिळा पश्चिम पेगरे, दोय सयोग मले दोहिलो,
तिम मानव भव देखरे ॥ दश० ११ ॥ रयण तणा परमाणुआ,
देवे कीथा भर रे मेरु चढी वायु वशीए, गया दह दिशि दूर रे
॥ दश० १२ ॥ ते सघला परमाणुआ, किम एकठा धाय रे, तिम
मानव जन्म दुन्दहा, फरी फरी केम अवाय रे ॥ दश० १३ ॥

સદ્ગુરુ વચન સેવા કરી, પામે ભવ તળો પારોરે, રત્ન વિજય સત્ય
વિજય તળો, “યુદ્ધિ વિજય” જયકારોરે ॥ દશ૦ ૧૪ ॥

દષ્ટિરાગની સજ્ઞાય (રાગ-પ્રમાતી)

દષ્ટિરાગે નવિ લાગીયે, ઘલી જાગીયે ચિત્તે, માગીયે શીસ શાની
તળી, હઠ માગીય નિતે ॥ દષ્ટિ૦ ૧ ॥ જે છતા દોષ દેમે નહિ,
જિહા નિહા આતિ ચગી, દોષ અઠતા પળ દારવે, નિહાથી મ્મિ
માગી ॥ દષ્ટિ૦ ૨ ॥ દષ્ટિરાગ ચલે ચિત્તથી, ફરે નેત્ર વિકરાલે,
પૂર્વે સ્વપ્નાર ન માભરે, પહે અધિક જનાલે ॥ દષ્ટિ૦ ૩ ॥
ધીર નિન જવ હતા વિચરતા, તથ મગલી પુત્તો “નિન”
કરી જહ જને આદર્યા, હ્રદા મોહ અતિ ધુત્તો ॥ દષ્ટિ૦ ૪ ॥
શ્રદ્ધિ મહાર રમણી તર્જી, મર્ચી સ્થમતે દષ્ટિ રાગો, દષ્ટિ
રાગે જમાલિ લહ્યો, નવિ મધજલ તાગો ॥ દષ્ટિ૦ ૫ ॥ ઘલી આચાર્ય
સાવધ જે, હુઓ અનત સસારો, દષ્ટિરાગ સ્થમતે થયો, “મહા
નિશીથ” વિચારો ॥ દષ્ટિ૦ ૬ ॥ હુએ નિનધર્મ આશાતના, અનાપ્યુ
વહે રંગે, મટુ આગલે નિાવરે, ઘણુ મગવર્ઈ અગે ॥ દષ્ટિ૦ ૭ ॥
પ્રામના નટ ને મૂર્છનો, મિલ્યો જેહવો જોગો, દષ્ટિરાગ મિલ્યો તે
હવો, યથા સેવક લોગો ॥ દષ્ટિ૦ ૮ ॥ આપણ ગોઠઢી મીઠડી,
હઠીને મન લાગે, ક્ષાની વચન રઝીયામણા, કટુક ટીર જેવા ઘાગે ॥
દષ્ટિ૦ ૯ ॥ દૃષ્ટિ રાગે ભ્રમ ડપજે, વધે જ્ઞાન ગુણરાગે, એહમા એક
તુમે આદરો, મલો દોષ જે આગે ॥ દૃષ્ટિ૦ ૧૦ ॥ દષ્ટિ રાગી કદા
મત હુનો, સદા સુગુરુ અનુસરજો, વાચક “જસ વિજય” કહે,
હિત શીર મન ધરજો ॥ દષ્ટિ૦ ૧૧ ॥

મિથ્યાત્વશુલ્ય પાપસ્થાનકની સજ્ઞાય

(ધીર નિષદ જગત સ્વપ્નારી-એ દેશી)

અઢારમ જે પાપનુ થાનક, તે મિથ્યાત્વ ૫૦ ૫૦ ૫૦

પળ તે ણ્ય ભારી હોય તુલાણ જો ધરીયેજી ॥ કષ્ટ કરો પરે પરે વમો
 અપ્પા, વર્મ અર્થ ધન રાષ્ટ્રોજી, પળ મિથ્યાત્વ છતે તે જૂઠું, તિળે
 તેહથી તુમે ધિરમોજી ॥ ૧ ॥ કિરિયા કરતો ત્યજતો પરિજન, દુણ
 સહતો મન રીક્ષેજી, અધ ન જીપે પરની સેના, તિમ મિથ્યાત્વા
 ન સીક્ષેજી, ધીરસેન સૂરસેન દટ્ટાતે, સમકિતની નિર્યુક્તેજી, જોઈને
 મહી પરે મન ભાધો, એહ અર્થવર ગુણેજી ॥ ૨ ॥ ધમ્મે અધમ્મ અધમ્મે
 ધમ્મહ, સન્ના મગ્ગ ઉમગ્ગાજી, ઉન્માર્ગે માર્ગની સન્ના, સાધુ
 અસાધુ સર્લિંગાજી । અસાધુમા સાધુની મતિ જીવે, અજીવ અજીવ
 જીવ બેદોજી, મુતે અમુત્ત અમુત્તે મુત્તહ, સન્ના ૫ દેશ ભેદોજી ॥ ૩ ॥
 અભિપ્રદિક નિજ નિજમતે અભિપ્રદ અનભિપ્રદિક સહુ સરિલાજી,
 અભિનિવેશી જાણતો વહે જૂઠું કરે ન તત્ત્વ પરિક્ષાની । સશય તે
 જિન યચનની શકા, અત્યક્તે અનાભોગાજી, ૬ પળ પાચ ભેદ છે
 વિશ્રુત, જાણે સમજુ લોગોજી ॥ ૪ ॥ લોક લોકોત્તર ભેદ ૬ પદ્ધતિ
 દેવ ગુરુ વહી પર્વજી શક્તે તિહા લૈકિક લ્લણ આદર કરતા પ્રથમ
 નિર્ગર્વજા । લોકોત્તર દેવ માને નિયાળે, જે ગુરુશ્ર્વણહીનાની
 પર્વ નિષ્ઠે રૂઢલોકને કાપે, માને ગુરુપદલીનાજી ॥ ૫ ॥ એમ
 ૬ પદ્ધતિ મિથ્યાત્વ ત્યજે જે, મજે ચરણ ગુરુ કેરોજી, સજે ન પાપે
 રજે ન રાષ્ટ્રે મત્સર દ્રોહ અનેરાજી । સમકિતધારી શ્રુત આચારી,
 તેહની જગવલિહારીજી, શાસન મમકિતને આરુધે, તેહની કરો
 મનોહારીજી ॥ ૬ ॥ મિથ્યાત્વ તે જગ પરમ રોગ છે, વહીય મહા
 ઝંઘકારોજી પરમ શત્રુને પરમ શાસ્ત્ર તે, પરમ નરક સચારોજી ।
 પરમ દોહગ ને પરમ દરિદ્રતા, પરમ સવટ તે કહિણજી પરમ
 કંતાર પરમ દુર્ભિન્ન તે, તે છાહે મુલ લલિણજી ॥ ૭ ॥ જે મિથ્યાત્વ
 છબલેશ ન રાષ્ટ્રે ભૂધો મારગ આપેજી, તે સમકિત સુરતરુ ફલ
 પાપે રહે વહી અણીય આપેજી । મહોટાઈ શી હોય ગુણ પાપે, ગુણ
 પ્રમુ સમકિત આપેજી, શ્રીનિયતિનય વિબુધ પયસેવક, “ વાચક
 જસ ” હમ માણેજી ॥ ૮ ॥

एकादशीनी सज्ज्ञाय

આત્મ મારે વ્યવસ્થા રે નળદલ માં કરી ગુપ્ત રહીયે, પૂજાનો
પદ્મોત્તર પાટો, પેહને વાઈ ન પાળિ ॥ આત્મ ૦ ૧ ॥ માહરો નળદોઈ
મુનને ઘાહલો, મુનને તારો ધીરા ધૂમાળી વાવકા મરતા, જાય ન
આવે દીરો ॥ આત્મ ૦ ૨ ॥ પરનો ધરો ધનો કર્યા પળ, પળે ન
ધાયો આહો ॥ પરમથ જાતા પાવ્ય જાહે, તે મુજને દેસાહો
॥ આત્મ ૦ ૩ ॥ માગસર શુદ્ધ અગિઆરસ માત્રી ગુપ્તિના નિરસા ॥
દોડસો વન્યાળક મોટા, પોથી તોડનોડ દરસા ॥ આત્મ ૦ ૪ ॥
સુમત્ર સેઠ થયો શુદ્ધ ધાવક, માન ધરા મુગ્ધ રહીયો, પાવક પુર
સઘજો પરજાન્યો, તેહનો કાઢ ન દહીયો ॥ આત્મ ૦ ૫ ॥ આઠ
પહોર પોસદ તે કરીય, ધ્યાન પ્રમુખ ધરીયે મત ધણ વયા લો
યસ કરીયે, તો મયસાથર તરીયે ॥ આત્મ ૦ ૬ ॥ રૂચીસમિતી
નાપા ન ધોઈ, માડુ અઘડુ પેચે, પડિક્કમણા પ્રેમ ગ રાખે, વહો
કમ લાગે લેચે ॥ આત્મ ૦ ૭ ॥ કર કપર તા માલા કરતી, ઝીંપ મિરે
વામાહી ધિત્તડુ તો ચિહુ દિમિ ઢાલે, રૂગે મતને સુગ નાઈ
॥ આત્મ ૦ ૮ ॥ પોવધગ્રાઝે મેગા ધડને, ચાર વયા થલી માધે, વા
કવ પાપ મિટાયળ આવે, વારગણુ થલી વાધે ॥ આત્મ ૦ ૯ ॥ વ્ય
વટતી જાઝસ મોઢે, ધીની કપે થટી, નદીઆમાલી વાઈવ નિસરતી,
તઈ નિરિયામા પેટી ॥ આત્મ ૦ ૧૦ ॥ વાઈ વાઈ ગળદ મોનાઈ, ન્હાની
મ્હોટી ઘહુને, સામુ સહિયર માને માશી, ગીતામળ છે સહુને ॥ આત્મ ૦
૧૧ ॥ “વદ્ય રતન વાવક” ઠપદેશે જે નર નારી રહેને, પોસદ
માહે પ્રેમ ધરીને, અવિચલ લાલ્ય રહેશે ॥ આત્મ ૦ ૧૨ ॥

વિનય સેઠની સજ્જાય

શુક્રપદ્મ વિજયા વ્રત લીનો,
આવક પળ્ય પ્રભાવક. વિનય સેઠ

चढी प्रिय मादिर, हँये हर्ष और हुलसाणी, त्रण दिवस मुन प्रत-
तणा ते, गेठ बोले मधुरी घाणी ॥ ध० २ ॥ वचन सुणीने तो नीर
ढालिया, वदन कमल थे बिलवाणी प्रेम धरी पदमणीने पूछे थ केम
याय विलसाणी ॥ ध० ३ ॥ शुद्धपक्ष प्रत गुरुमुख लीनो, धें परणेनी
हुजी नारी। हुजी नारी मारे घेन बराबर, धन धीरज तारी हे राणी
॥ ध० ४ ॥ हँये हार शणमार सजी सत्र श्याम घटा हिय हुलसाणी
वर्षाकाल अति घणो गरजे, चिहु धारा हो वरसे पाणी ॥ ध० ५ ॥
एकज शय्या ने दोनु प्रबल तो, पण मन सरया हुलमानी, पदरस
भास द्वादश सद्यत्सर, सरम समज हिय हुलसानी ॥ ध० ६ ॥ मन
वच काया अग्रहित निर्मल, गील पाली साचो जाणी। विमल केवली
करी प्रशसा, ए दोनु उत्तम प्राणी ॥ ध० ७ ॥ प्रगट हुवा मयम प्रत
लीनो, मोह कर्म किया धूलधानी, “रतनचद” कर जोडी विनवे,
केवल लहि गया निर्वाणी ॥ ध० ८ ॥

महोपाध्याय श्रीमद् यशोविजयजी वाचक विरचित

समकितना सडसठ बोलनी सज्जाय

सुटतवली फादविनी, समरी सरसती मात, समकित सडसठ
बोलनी, फहीशु मधुरी वात ॥ १ ॥ समकित दायक गुरु तणो, प्रत्यु-
पकार न थाय, भयकोडाकोडी करी, करता सब वपाय ॥ २ ॥
दानादिक किरिया न दिचे, समकित विण शिवशर्म, ते भाटे समकित
घड्ड, जाणो प्रवचन ममे ॥ ३ ॥ दर्शन मोह विनाशधी, जे निर्मल
गुणठाण । ते निश्चय समकित कह्यु, तेहना ए अहिठाण ॥ ४ ॥

ढाल पहेली

चउ सहहणा तिलिग छे, दशाविध विषय विचारोरे, त्रण शुद्धि
पण दूषण, आठ प्रभावक धारोरे ॥ ५ ॥

हरिगीत छंद

प्रभावक अठ पंच भूषण, पंच लक्षण जाणिये, पद जयणा पद

આગાર ભાવના, છત્રિદ્વા મન આણિયે, પદ ઠાળ સમકિત તળા,
સહસઠ ભેદ દ્રઢ ઉદાર ઈ, ણહનો તત્ત્વચિત્તાર કરતા, હઠીજે ભવ
પાર ૫ ॥ ૬ ॥

ઢાલ

ચત્રવિદ્ સદ્દેશા તિહા, જીવાદિક પરમત્યોરે પ્રવચન માહી જે
આસિયા, છીયે તેહનો અત્યોરે ॥ ૭ ॥

હરિગીત હંદ

તેહનો અર્થ ચિત્તાર કરિયે, પ્રયમ સદ્દેશા ચરી, ધીની સદ્દેશા
તેહના જે જાણ મુગીજન જોદરી, સધેગ રગ તરગ ફીલે, માર્ગ શુદ્ધ
માથે સદા, તેહની સેવા વીનિયે નિમ, વીનિયે સમતામુધા ॥ ૮ ॥
સમકિત જેણે પ્રદી વમ્પુ, નિદનવને અદ્વાડન્દારે, પાસત્યા ને
કુડીલિયા, વેપવિદ્ધવક મદારે ॥ ૯ ॥

ઢાલ વીજી

(જઘ્ઘીપના મરતમારે-૫ નેશી)

ત્રણ લિંગ સમકિત તળારે, પદેડુ શ્રુત અમિલાપ । જેહથી ઓતા
રસ હદે રે, જેહયો સાકર દ્રાસરે, પ્રાણી ધરીપ સમકિત રંગ, જિમ
હદિપ મુસ અમગ રે ॥ પ્રાણી ૦ ૧૦ ॥ તરુગ મુન્ધી સ્ત્રી પરિવર્ચોરે,
ચતુર મુળે મુરગીત । તેહથી રાગે અતિ ધળોરે, ધર્મ મુળ્યાની રીત રે
॥ પ્રાણી ૦ ૧૧ ॥ મૂરયો અટવી ઉતરોરે, જિમ દ્વિન ધેવર ચગ । ફલ્લે
તિમ જે ધર્મને રે, તેહજ ધીજુ લિંગ રે ॥ પ્રાણી ૦ ૧૨ ॥ વૈયાવચ્ચ
ગુરુદેવનુરે, લીજુ લિંગ હદાર । વિધાસાધક પદે કરે રે, આહસ
નવિય લગાર રે ॥ પ્રાણી ૦ ૧૩ ॥

(૧૫૪)

ઢાઢ ગ્રીજી

[સમક્તિનુ મૂલ જાણિયેજી — ૧ દેશી]

અરિહંત તે જિન વિચરતાજી, કર્મ રાપી હુઆ સિદ્ધ, ચેઈય તિજ પઠિમા કહીજી સુત્ર સિદ્ધાત પ્રસિદ્ધ, ચતુર નર સમતો વિનય પ્રકાર, જિમ હદિયે સમક્તિ સાર ॥ ચતુરનર૦ ૧૪ ॥ ધર્મ ક્ષમા દિક ભારિયોજી, સાધુ તેહના રે મેહ આચારજ આચારનાની, ઢાયવ નાયક જેહ ॥ ચતુર૦ ૧૫ ॥ ઢપાધ્યાય તે શિષ્યનેજી, મૂત્ર મળાયળહાર, પ્રવચન સઘ ઘણાણિયે ની, દરિસન સમક્તિ સાર ॥ ચતુર૦ ૧૬ ॥ મક્તિ યાણ પ્રતિપત્તિથીજી, હૃદય પ્રેમ ઘહુમાન, ગુણધુતિ અઘગુણ ઢાવવાજી, આશાતાની હાણ ॥ ચતુર૦ ૧૭ ॥ પાચ મેદે ૧ દશ તળોની, વિનય કરે અનુકૂઢ ॥ સીંચે તેહ મુધાર સેજી, ધર્મવૃક્ષનુ મૂલ ॥ ચતુર૦ ૧૮ ॥

ઢાઢ ચોથી

ગ્રણ શુદ્ધિ સમક્તિ તળોરે, તિહા પહેલી મન શુદ્ધીરે, શ્રી જિન ને જિનમત્ત ધિનારે, જૂઠ સવલ ઇ શુદ્ધિરે ॥ ચતુર વિચારો ચિત્તમારે ॥ ૧૯ ॥ જિનમગતે જે નાધિ યચુરે, તે થીજાવી કેમ ઢાયરે, ણુ જે મુરે આરીયે રે, તે ઘચનશુદ્ધિ કહેયાયરે ॥ ચતુર૦ ૨૦ ॥ છેલો મેધો વેદના રે, જે સહેતો અનેક પ્રકારરે ॥ જિન ધિળ પર સુર નધિ નમે રે, તેહની ત્રિયાશુદ્ધિ ડદાર રે ॥ ચતુર૦ ૨૧ ॥

ઢાઢ પચમી

[કહવા ફલ છે ત્રોધના-૧ દેશી]

સમક્તિ દૂષણ પરિહરો, જેહમા પહેલી છે શકા, તે જિનવચન મા મત કરો, જેહને સમ નૃપ રવા સમક્તિ દૂષણ પરિહરો ॥ ૨૨ ॥ ફક્ષા કુમતની ઘાછના, થીજુ દૂષણ ત્યજીણ, પામી મુરતરુ પરગાઢો,

किम बाहुल भजिये ॥ समकित० २३ ॥ सदाय धर्मना बलवन्तो,
विततिगिञ्जा नामे, श्रीजु दूषण परिहरो, निज गुभ परिणामे ॥ सम
कित० २४ ॥ मिथ्यामनि गुणवर्णनो, टाओ चोयो दोष व
न्मारणी शुभता हुषे, उन्मारग पोष ॥ समकित० २५ ॥ पाचमो दोष
मिथ्यामति, परिचय गवि धिजे, इम गुभ मति थुरविंदी, मली
वासना हीने ॥ समकित० २७ ॥

टाल उट्टी

[अभिप्रेदन निज हरिमण तरमोठ-७ दशी]

आठ प्रभावक प्रयत्नना बहा, पावयणी धूरे जाण पाप्मा जे
शुभना अर्थनो, पार छद् गुणत्याग । धन धन शमन मटन मुनि
बरा ॥ २७ ॥ धर्मकथी ते बची जाणीये, गदिपेण परे जेह,
निज उपदेश रे रीने लोफने, मने हृदय सदेह ॥ धा० २८ ॥ पाद्री
श्रीचोरे तर्क तिपुण भण्यो, मल्लादी परे जेह । रात्रद्वारे नयकमला
बरे गाजतो निम मेह ॥ धन० २९ ॥ भद्रवाटु परे जे निमित्त बह,
पर मत्त जीवण क्राच, तेह निमित्ती रे चोयो जाणीय, श्रीजिनशमन
राज ॥ धन० ३० ॥ तप गुण ओपे रे रागे धमा, गापे गवि निज
आण । आस्रव होपे रे गवि कोपे बदा, धचम तप्या त जाण ॥ धा०
३१ ॥ छट्टा बिद्या रे मल तगो बडी, निम धीवयर मुणिंद
मिद मातमो रे जज्ञा योगयी, निम कालिक मुनिवद ॥ धन० ३२ ॥
कायमुधारम मधुर अर्थमर्मा, धर्मदुतु कर जेह, सिद्धमेग परे
राजा रीक्षवे अटुम बरफवि ठेह ॥ धा० ३३ ॥ जय नवि हाये
प्रभावक पदना, तव विधि पूर्व अनेक, जाप्तापूजादिष करणी
करे, तेह प्रभावक छेह ॥ धा० ३४ ॥

ढाल सातमी (सर्गीय सुमद्रानी देशी)

सोहे समकित जेहथी सखी, निम आभरणे देह, भूषण पाच ते
मन बरया, मन्धि मन बरया तेहमां नहि सदेह ॥ मुज समकित
रग अचल होचो ॥ ३५ ॥ पहेतु पुशल्पणु तिहां सखी, घदन ने
पच्चक्याण, किरियानो विधि अति घणो, सखि, अति घणो आचरे
तेह मुजाण ॥ मुज० ३६ ॥ बीजु तीरथ सेवना सखी, तीरथ
तारे जेह, ते गीतार्थ मुनिबरा, सखि तेहेथु कीजे नेह ॥ मुज० ३७ ॥
भक्ति करे गुरदेवनी सखि बीजु भूषण होय, किणहि चलव्यो
नवि चले, सन्धि चौथु ए भूषण जोय ॥ मुज० ३८ ॥ निन शासन
अनुमोदना सखी जेहथी बहुजा हुत, कीजे तेह प्रभावना, सखी
पाचमु भूषण रत ॥ मुज० ३९ ॥

ढाल आठमी (धर्म जिनेश्वर गाउ रागु - ए देशी)

लक्षण पाच पक्षा समकित तणा, धुर उपसम अनुकूल, अपराधीशु
पण नवि चित्त थकी, चित्तवीए प्रतिकूल सुगुणनर । श्रीनि भाषित
बचन विचारिण ॥ ४० ॥ मुग्नर सुग जे दुःख करि लेखवे, बडे
शिवमुल एव बीजु लक्षण ते अगोकरे, सार सवेगगु टेक ॥ मु०
श्रीजिन० ४१ ॥ नारक चारक सम भव ऊभगयो, तारक जाणीने धर्म,
चाहे निकल्यु रे निर्वेद छे तेह, बीजु लक्षण मर्म मु० श्रीजिन० ४२ ॥
द्रव्य थकी दुगियानी जे दया, धर्महिणानीरे भाव; चौथु लक्षण
अनुरूपा फही, निजशक्ते मन लाव ॥ मु० श्रीजिन० ४३ ॥ जे जिन
भारतु ते नवि अन्यथा, एहवो जे हठरग, ते आस्तिकता लक्षण
पाचमु, परे कुमतिनो ए भग ॥ मु० श्रीजिन० ४४ ॥

ढाल नवमी (बीजे भव वर स्थानक तप करी-ए देशी)

परतीर्था परना सुर तेणे, चैत्य प्रह्ला बली जेह, बदन प्रसुख तिहा
नवि वरखु, छे जयणा पद भेदरे ॥ भविका, समकित यतना कीजे

॥ ४६ ॥ वदा ते करयोजन वदिय, नमा ते द्वांश गमान्धे ।
 वान इष्ट अन्नान्धि दनु, गौरव मक्ति देगान्ध रे ॥ भविष्य ० ४७ ॥
 अनुग्रहान ते तेहने वदिये, वारवार ज दा, दाप कुपात्रे पात्रमतिण,
 नदि अनुकम्पा मानेरे ॥ म० १० ४८ ॥ अग धोला ये न धोटु ते वदिये
 व्याघ्र पारवार आलाप जे करपो, त वदिये मलापरे ॥ म० म० ४९ ॥
 ० जयणाधी समक्षित दीपे, वली दीपे ज्यवहार, एदमा पज
 कारणवी जयणा, तहना अनेक प्रकार रे ॥ म० स० ५० ॥

हाल दशमी (छत्तानी देगी)

शुद्ध धर्मधी गवि चरे, अतिदृढ गुण आधार, ललना तो पण
 ज नदि एहवा, तेहने ० आगा, ललना ॥ ५१ ॥ बोन्यु तहेतु
 पाष्टीए, वतीदस मम वाउ ललना सज्जा न दुत्तन तगा, वज्रउप
 च्छिने तोउ, ललना ॥ ५२ ॥ रागा नगरादिक धानी, तस शासन
 वभिषाग, ललना तेहधी पार्विक श्रेष्ठ पर, नदि मिथ्यात्व समाग,
 ललना ॥ ५३ ॥ मजो जनतो गज वक्र, चल चारादिक जाण,
 ललना क्षेत्रपालादिक दयता, तातादिक गुह्यग्रण, ललना ॥ ५४ ॥
 वृत्तिदुग्ध आनीविका ते भीषण कातार, ललना, ते हेने दूषण नदि,
 वरता अथ आचार, ललना ॥ ५५ ॥

हाल अग्यारमी (तिन जन्म्याजी तिण येछा वननी घरे—० देशी)

भाषीन रे समक्षित जेहधी रुअहु ते भाषनारे भाषो वरी मन
 पगवहु । जो समक्षितरे ताजु साजु मूल्ये, तो मतसररे दीए शिष
 वर अउकूल रे ॥ ५६ ॥

हरिगीत छंद

अनुकूल मूल रसाल समक्षित, तेह विण मति अंध रे, जे करे
 किरिया गर्व भरिया - नजो भल रे । त समक्षित समक्षित जले

(१४८)

मुणो धीची भावना, बारणु समकित धर्मपुरनु, ऐहवी ते
बावना ॥ ५७ ॥

टाल

श्रीजी भावना रे, समकित पीठ जो दूठ सही, ता मोटो रे धर्म
प्रासाद ढगे नहीं । पाये छोटे रे, माटो मढाण न शोभिये, विज
कारण रे समकितशु चित्त धोभीण ॥ ५८ ॥

हरिगीत छंद

थोभिए चित्त नित एम भाची, चौथी भावना भाविए, समकि
निधान समस्त गुणनु, एहवु मन ल बिए, ते बिना छुटा रू
सरिखा, मूल उत्तर गुणसधे । किम रहे तापे जेह दरवा, चोर जो
भवोमवे ॥ ५९ ॥

टाल

भावो पचमीरे, भावना शमदम सार रे । पृथ्वी परे :
समकित तस आधार रे । छट्टी भावनारे, समकित भाजन जो मळे
शुतशीलनेरे, तो रसते हमाथी नवि ढळे ॥ ६० ॥

हरिगीत छंद

नवि ढळे समकित भावना रस अभिय सम सधरतणी, प
भावना ए कही एहमा करो आदर अति घणो । इस भावना परमा
जलनिधि होय ननु क्षणक्षोऽ ए, घन पचन पुण्य प्रमाण प्रग
चिदानन्द कलेठ ए ॥ ६१ ॥

હરિગીત છંદ

ઠરે જિહા સમક્ષિત તે ધાનક, તેહના પરિધિ ફરિપરે,
 તિહા પહેટુ ધાનક છે પેતન રક્ષણ આતમ હરિપરે ।
 સ્તીરનીરપરે પુટલમિત્રિત, પળ પદ્ધતી છે અલગોરે, અનુભવ
 હમચ્ચુ જો લાગે, સો નયિ દીસે વઢગોરે ॥ ૬૨ ॥ ધીજુ ધાનક
 નિત્ય આતમા, જે અનુમૂત સમારે ર, થાલવો સ્તાપાનધામના,
 પૂરવ ભવ અનુમારે રે । દેવ મનુજ નરકાદિય તેહના, છે અનિત્ય
 પર્યાયરે, દ્રવ્ય થકી અધિચલિત અલકિત, િજગુણ આતમરાય
 રે ॥ ૬૩ ॥ શ્રીજુ સ્થાપ પેતન પતા, કર્મ તમે છે યોગે રે શુભ
 કાર નિમ શુભ તણો જગ, દહાદિક સંયોગ રે । નિશ્ચયથી નિશ્ચયુગ
 ના પર્તા, અપુષ્પરિત ધ્યયદાર રે, દ્રવ્ય કર્મનો નગાદિકનો,
 તે હવચાર પ્રકાર રે ॥ ૬૪ ॥ શ્રીજુ ધાનક પેતના મોક્ષ, પુણ્યપાત-
 ફલ કેરો રે, ધ્યયદારે નિશ્ચય નય દષ્ટે, મુખે નિષ્કામ નેરો રે, પાંચમુ
 ધાનક છ પરમપદ, અચલ આત મુગ્યાસારે, આધિઆધિ સનમન
 થી હરિણ, સમ અમાય મુગ્યાસારો રે ॥ ૬૫ ॥ છટ્ટુ ધાનક માંઝ
 તણો છે, સત્તમ જ્ઞાન વ્યાપારે, જા સહેને હરિણ સો સપહે, જ્ઞાન
 નિષ્કલ ધાયરે । વહે જ્ઞાનનય જ્ઞાનન સાધુ, તે યિળ જૂદી દિવિયરે,
 ન હહે રૂપુ રૂપુ જાણી છીંપ મગી જ ફિરિયારે ॥ ૬૬ ॥ વહે ફિરિયા-
 નય ફિરિયા યિળ જે, જ્ઞાન તેહ નુ કરો રે, જલ વેર્ન દરવદ ન
 હલાવે, તારા ને કિમ સરસ રે । દૂષણ મૂષણ છે કદાચુજ, નય
 ણકેરને વાહેરે, સિદ્ધાતી તે બેહુ તય સાધ, કનકન ચન્દ્રમાદ રે
 ॥ ૬૭ ॥ જિણપરે સહસઠ ઘોલ યિધારી, જ સન્નિદિત જ્ઞાનદ ર,
 રાગ દ્વેષ ટાઢી મન યાઢી, તે જમમુગ અવાદે રે । જેહનુ મન
 સમક્ષિતમા નિશ્ચલ, કોઈ નદિ તસ સોલ રે, શ્રી નંદવિજય વિજય
 પયસેવક, “ ધાનક જસ ” હમ ચોલે ર ॥ ૬૮ ॥

समन्वितनी मञ्जुषा

समन्वितनी पच भेदए, सुणनो सञ्जा लोक रे, मुखिया सम
 कितदर्शने, जेस रवि उदये फोक रे, सेयो आगम सेवधी ॥ १ ॥
 करण अपूर्ण असोपर, क्षणिया चोर महत्तरे, आनन्दित घर आतमा
 पामे समन्वित सत रे ॥ सेयो० २ ॥ हागादिक रुचि तरबनी, निग्रह
 समन्वित सार रे, शमसदगादिक गुणा, लक्षणधी व्यवहार रे
 ॥ सेयो० ३ ॥ नाल अनादि प्राणिया क्षय उपशम घुर भायरे, निर्मित
 पुन उदय करी, शीतल जल छटकावरे ॥ सेयो० ४ ॥ अतरकरण
 प्रथम सम, उपशम समन्वित भाय रे घुर पामे वम्म पयदीए
 कपर अतने क्षय रे ॥ सेयो० ५ ॥ अघया उपशमधेणिओ, मव
 चक्रे करे पार रे समन्वित उपशम सार ए, पामे सेटली पार रे
 ॥ सेयो० ६ ॥ मधुर वदन आस्वाद, सास्वाद गुणठाण रे, पढी
 पामिये श्रेणीधी, आवली पद परिमाण रे ॥ सेयो० ७ ॥ वीजा पुन
 चरम समे, जे परमाणु क्षेप रे, एक समय दिति घेदता, वेदक
 समन्वित छेद रे ॥ सेयो० ८ ॥ बढायु मले सातमे, क्षयघी रसायक
 चत रे, प्रण चार भय अर, पामे मुख अनत रे ॥ सेयो० ९ ॥
 आयापशम सागर छासट्टी, पार असरय विगार रे, अतर्मुदत उप
 शमे, सास्यादन पच वार रे ॥ सेयो० १० ॥ एक पार वेदक
 रसायको, अघघक मध पार रे, धी गुमधीर आलिंगपा, शिवमुदरी
 हसियार रे ॥ सेयो० ११ ॥

सौल स्वमनी सञ्जाय

सुपन देरी पेलडे, भांगी छे कटपवृक्षी छालेरे, राजा संज
 म लेखे नहि, दुपम पंचम काज रे, चद्रगुम राजा मुणो ॥ १ ॥
 अकाले सूरज आयमे, तेनो प्रयो विस्तार रे, जन्मयो से पंचम काल
 मा, तेने केवल नाबि होले रे ॥ चद्र० ॥ २ ॥ वीजे चद्रमा चारणी,

તેનો જ્યો વિસ્તાર રે, સમાચારી જુદું જુદું દો, ઘરે ઘાટ ધર્મ હોશે
 રે ચંદ્ર ૦ ૥ ૩ ॥ મૂતપ્રેતદિ દીઠા નામતા, પૌંચા મુપાનો વિસ્તાર
 રે, હુદેય જુગુઠ જુધર્મની માન્યતા ધણી હોશે રે ચંદ્ર ૦ ૥ ૪ ॥
 નાગ દીઠો ઘાર જગી તેનો જ્યો વિસ્તાર ર, ઘરમ ધાકાને આતરે,
 હોશે ઘાર તુરાઠ રે ॥ ચંદ્ર ૦ ૥ ૫ ॥ દેવધિમાન છટ્ટે ધર્મ, તેનો જ્યો
 વિસ્તાર રે, વિદ્યા તે જણાવારણી લગિ ત વિગટેદ દો રે ચંદ્ર ૦
 ૥ ૬ ॥ કમ્બુ સે કચરદા મધ્યે, માતમે ધમલ વિમાન્ય રે વ્ય ગઈ
 સે સર્વ ધર્મણિા જુદા જુદા મન દાગ ર ॥ ચંદ્ર ૦ ૭ ॥ ધાવગા ધાવને
 આપઆપની, પગી વિરાધવ ધણા દાશે રે, કમ્બ દાશે નિા ધર્મ
 નો, ધર્મે મિખ્યાત્વ ધાર અગર ॥ ચંદ્ર ૦ ૮ ॥ મૂળા સરાવર નીચ
 સગ નિશ, નિશિય વિશે હોટા ધાળી રે સગ દિશ ધા હોશે
 નદિ, નિશિય વિશે ધમ દાશે રે ॥ ચંદ્ર ૦ ૯ ॥ મોગાની શાલી મધ્યે
 કૂતરહો સાર્વ સાર રે, કવ સળીરે જમી નીચ સળ ધેર હોશે રે
 ॥ ચંદ્ર ૦ ૧૦ ॥ દાગી માથે થઠા રે વાદરો તેનો જ્યો વિસ્તાર રે
 શ્લેષ્ઠ રાગા કચા હોશ, અસલી હિન્દુ રેલ દાયર ॥ ચંદ્ર ૦ ૧૧ ॥
 સમુદ્રે મર્યાદા મૂકી ધારમે, તેનો જ્યો વિસ્તાર ર ॥ શિવ-રેલા ને
 પુત્ર-પુત્રીઓ, નદિ રાગે મર્યાદા ગાર ર ॥ ચંદ્ર ૦ ૧૨ ॥ રાનર્થુવર
 પલ્લો પોટીયે, તેનો જ્યો વિસ્તાર રે, કચા ને જા ધમ છાઈને,
 રાના નીચ ધર્મ આનરશે રે ॥ ચંદ્ર ૦ ૧૩ ॥ રત્ન જાગર દીઠ
 પીદમે, તેનો જ્યો વિસ્તાર ર, મરત ક્ષત્રગ માધુ સાધર્મી, સગ
 હેત મેળાવા યોદા હોશે રે ॥ ચંદ્ર ૦ ૧૪ ॥ મદાગ્રે જૂસ્યા ઘાટરદા
 તેનો જ્યો વિસ્તાર રે ઘાલક ધર્મ વરશે રાદા, મુદ્દા પ્રમાદી પગ્યા
 રહેશે રે ॥ ચંદ્ર ૦ ૧૫ ॥ દાર્દી છદ રે માવત વિના, તેનો જ્યો વિસ્તાર
 રે, ઘરમ ધોંડા ન આતરે, માગ્યા નદિ ઘરમે મેદ ર ॥ ચંદ્ર ૦ ૧૬ ॥
 વ્યવહાર સૂસતી જુલિકા મધ્યે, “મદગાદુ” વમ માગે રે, સોલ
 મુપાનો અર્થ વ, સામણો રાગ મુધીર રે ॥ ચંદ્ર ૦ ૧૭ ॥

શ્રી સ્તુતિમંત્રજીની સજ્જાપ

યેપ જોડેને શ્યામી આપનો, લાગી માત્ર તપશ્ચામા છાવડી,
 બળધારું શ્યામી આ નુ કર્યું, તપન મુદર વાયડી, યંજ રે પૂત
 ચમને મોટવ્યા ॥ ૧ ॥ આવી રે સ્વપ્ન હાત સો, ત્રાયા દેવ નરે
 નાથની, હેતરી છેદ ફીધો મને, પણ છોડુ તદિ સાધજી ॥ ૨ ॥
 ૨ ॥ ધોષ સુળી કુમુદતણો, ટીધો મજમ માગ્ની, માત્ર વિતા પરિ
 પાર સદ્, જૂઠા આઠ પપાજી, તથી રે પૂતારે મને મોટવ્યા ॥ ૩ ॥
 ૩ ॥ ગુ જાણીને કોચ્યા સુશી, ધર્યો સાધુના યેવની, આપ્યો મુરતી
 આજ્ઞા હર્દ, દેવા તને ઉપદગ્ની ॥ ૪ ॥ ૪ ॥ વાઙ મધારે મેગા રહી,
 નીધો મુગ અપારનો, અમન ધોધ યેવા આધીયા, હોગ ધરીને અ
 વાગ્જી, જોત રે સ્વામીની અર્ધી નહીં રહે ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ વપટ ફરીને મને
 છોડયા, આપ્યા તમે તિ મારજી, પણ છોડુ નદિ વદી નાથની, નખ
 નારી ગમારજી ॥ ૬ ॥ ૬ ॥ છોટાં માત્ર વિતા યજી, છોલ્યે
 સદ્ પરિવારજી, તદિ મિદિ રે મેં સદ્ તજી, માની સપલ્લ
 અસારજી ॥ ૭ ॥ ૭ ॥ છેટી રહીને પર વાત તુ ॥ ૮ ॥ ૮ ॥ જોગ ધર્યો અમે સાધુનો
 જોલ્યો સપલાતો પ્યારનો માત્ર સમાન ગણુ તને, સત્ય કદુ
 નિર્ધારજી ॥ ૯ ॥ ૯ ॥ પાર ધરતની પ્રીતહી, વટમા તૂટી ન
 જાયજી, પરતાષો પાછલથી ધા, કદુ લાગી ને પાયજી ॥ ૧૦ ॥ ૧૦ ॥
 ૧૦ ॥ નારી ચરિત્ર જોડે તાથજી, તુરત છોડશો જોગજી, માટે
 ચેતો પ્રથમ તમે, પછી હસણ છાકર્જી ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ વાઙ
 જોડેને તાર મુદરી, હગુ નહીં લગારજી, વામણમ મ વચ્ચે કર્યો,
 જાણી પાપ અપારજી ॥ ૧૨ ॥ ૧૨ ॥ છેટી રહીને મને છે કરો ॥ ૧૩ ॥ ૧૩ ॥
 છેટી રહીને મને છે કરો, મારા માટે ઉપાયજી, પણ તાગ સાધુ જોડ
 નદિ, શાને વંર તુ હાથજી ॥ ૧૪ ॥ ૧૪ ॥ માટી પથરે છે જાળમા,
 જાઠમાથી જેમ મીનજી, તેમ મારા નેસજા ધાળથી, ફરીશું
 તમને આધીનજી ॥ ૧૫ ॥ ૧૫ ॥ હોગ વરવા તની હર્દ પ્રીતે પ્રહો

मुज हायजी, काळजु वपाय छे माहरो, वपनो मुर्णीने नायजी।
 जोग रे० १४ ॥ बार वरस तुन आगळे, रह्यो तुन आयामनी,
 विविध मुस में भोगव्या, कीधो भोग बिलासनी ॥ आशा तन र
 हवे माहरी ॥ १५ ॥ त्वारे हतो अशन हु हतो पामनो अचनी,
 पण हवे ते रस में तज्यो, मुणी आग्रना प्रवधनी। आशा० १६ ॥
 शनी-मुनि ने ऋषियो, मोटा बिहान भूपनी ते पण दास घनी
 गया, जोई गरीबु रूपजी ॥ जोग रे० १७ ॥ साधुपणु स्वामी
 नहि रहे, मिथ्या बडु नही टेगनी, नेरी र नाटारम माहरो
 त्यजरो साधुनो धेननी ॥ जोग रे० १८ ॥ विविध भूषणो धारीन,
 मनी वही शङ्कारना प्राण वाढा नाभे साहरो, वृक्षी वृक्षी
 अवारनी ॥ आशा० १९ ॥ तो पण सामु जोड नही, गयु विष
 समानजी, तूय उगे पश्चिम घनी, तो पण छोडु न माननी ॥
 आशा० २० ॥ भिन्नभिन्न नाटक में कर्मा, स्वामी आपनी पामजी
 तो पण सामु जोई तमे, पूरी नही मननी आगनी ॥ दास र प्रहो
 हवे माहरो ॥ २१ ॥ हात जोडी हवे यिनहु, धारा प्राण जीवननी,
 बार वरमनी प्रीतधी, याद करो तुम मानी ॥ हाथ रे० २२ ॥
 चेत चत रे कौन्यामुंदरी, गु कहु पारवारजी, आ समार अमार
 छे, नथो सार लगारजी ॥ सार्थक करो हवे देहनु ॥ २३ ॥ जम
 घरी आ समारमा, गही आश्रया धर्मनी, विधविध धभव
 भोगव्या, कीधा घना बुकर्मजी ॥ सार्थक० २४ ॥ ते सहु भोगवतु
 पडे, मूआ पटी तमामनी, अधर्मी प्राणीने मर नही, शरणु कोईनुं
 ठामनी ॥ सार्थक० २५ ॥ मिधुरूपी आ ससारमा, मानय मीन
 रूप धारजी। जनाठ जाठ ऊपर दगडो, कात्ररूपी मच्छीमारजी
 ॥ सार्थक० २६ ॥ विषवरस बहाला गणी, कीधा भोग बिलासनी,
 धर्मना कार्य कर्मा गही, राखी भोगनी आशनी ॥ उदार करो मुनि
 माहरो ॥ २७ ॥ प्रत भूषावया

છડ કરી મુનિ આપની, યની છેક અજ્ઞાત જી ॥ ઉદ્ધાર૦ ૨૮ ॥
 શ્રેય કરો રે મુનિ માઠું વતાયોને શુભ જ્ઞાતી, ધન્ય
 ધન્ય છ આપને, દીના મેઠ મમાનજી ॥ ઉદ્ધાર૦ ૨૯ ॥ જા
 ઘરસ સુવ મોગજ્યાં, વન્યાં રૂપ દિતારજી, તોય દુ વૃત્ત થઈ ગઈ
 ધિક ધિક મુજ ધિકારજી ॥ ઉદ્ધાર૦ ૩૦ ॥ છોદી માઠ મસારને
 ધારો શીયલ વ્રત ધારજી, નો મુગજ્ઞાતિ રાદા મજે, આથ મવનડ
 વારજી ॥ સાર્થક૦ ૩૧ ॥ ધન્ય છે મુનિવર આપને, ધન્ય શપ્તકાલ
 તાતજી, ધન્ય સમૂને વિજય મુનિ, ધન્ય ત્વાછત્રદે માતંગી ॥
 મુક્તિ કરી રે મોદજાલવી ॥ ૩૨ ॥ આજ દીઓ રે દવે મુનને
 જાઝ મુજ ગુરુ પામની, પોમાસુ પૂર્વ થયા પડો, સાધુ છડ
 આવાસની ॥ કઢી રીતે શીયલ વ્રત પાલો ॥ ૩૩ ॥ દર્શન આપના
 મુનને, વરવા અમૃતપાનની, સૂરિ “હન્દ” વહે સ્થુલિમત્રજી, ધન્યા
 સિંહ સમાતની, ધન્ય છે મુનિવર આપને ॥ ૩૪ ॥

શ્રી મૃગાપુત્રની સજ્ઞાય

(દોહ)

પ્રણમી પાસ તિળવને, સમરી સરસતી માય, તિન ગુઠ ચરણ
 નમી કરી, મળશુ મહામુનિરાય ॥ ૧ ॥ રાત કઢિ લીલા પરિહરી
 લીધો સયમભાર, તેહ મૃગાપુત્ર ગાશુ, મુળનો સહુ નરનાર ॥ ૨ ॥
 સક્ષેપે વરી વર્ણયુ, સૂત્રે છે વિસ્તાર મળતા મુળતા ધ્યાવર્તા,
 લલિયે મઘનો પાર ॥ ૩ ॥ મોગી ગરમા મમરલો, કપિયોમા શિર
 વાર તસ ગુણ વર્ણવતા થવા, શૂટે ફર્મે અપાર ॥ ૪ ॥

ઢાલ

સુગ્રીવ ગાર સોદામણુજી, બલભદ્ર તિહા રાય, તસ ઘર ઘરળી
 મૃગાવતીની, તસ નવન યુવરાય દો માધી ક્ષણ લાલેળી રે જાય
 ૧ ॥ બલશ્રી નામે મલોજી, મૃગાપુત્ર પ્રમિત —

પરીક્ષી, મુનિપ્રવચન સમ પીપ ॥ હો માલી ૦ ૩ ॥ મળી મળી પદિત
 દયોગી, સીધન થય મન આપ, મુદર ગરિત કરાવીયાંત્રી, પરમ
 નિત માય ॥ હો માલી ૦ ૪ ॥ તથ થય મન માનિયોત્રી, પરમ
 થયીત્રી ગાર, દેવ વિષય મુન મોગયેત્રી, ગાદકતા થમચર ॥ હો
 માલી ૦ ૫ ॥ સ્વગદિત મોહનગોત્રી, અમુત્ર ક્રપા આપ મ,
 દેવગાદુષત્રી પોત્રી વિરમે સ્ત્રિપિતાત્રી ॥ હો માલી ૦ ૬ ॥
 પદ દિત્ર દેવ માત્રિયેત્રી, મળી ને પરિચાર મારુદ પગ દત્રી
 પત્રોત્રી, દીપ્ત મીનગમાર ॥ હો માલી ૦ ૭ ॥ મુનિ દેવો મય
 માંમર્યાત્રી, થઈયો મન થમન, ગર્યા જામન દૂમજોત્રી, જાત્રી
 પાવે ત્રાત્રી ॥ હો માલી ૦ ૮ ॥ પાવ ત્રાત્રી થઈયોત્રી, મુનમુન
 મોત્રી માય, મટુવાની પર ગવિચારી, ત્રાત્રી થાત્રીમાય ॥ હો
 માલી ૦ ૯ ॥ ત્રાત્રી પાત્રી પેત્રમાત્રી પાત્રી ને પાત્રવચ, ત્રાત્રી
 મળ મુન મોગત્રી, તેમ થાત્રીમાય ॥ હો માલી ૦
 ૧૦ ॥ વિગદેત્રી વિર્યવમાત્રી, મુનમુન દેવ મોત્રી, થર્મ વિદુષા
 જાત્રી, રદયનીયો મમાર ॥ હો માલી ૦ ૧૧ ॥ માત્ર ગરકે
 મં મળ્યોત્રી, આત્રગત્રીત્રીત્રી, પેદામેદા ત્રાત્રી મહાત્રી, વદતાં
 મ આવે પાર ॥ હો માલી ૦ ૧૨ ॥ માત્રગત્રી જાત્રી થાત્રી, મે
 પીપો મળતા થાત્રી સ્ત્રિત્રી પાત્રી જાત્રી, અધિક અ રામ્યા થાત્રી
 હો માલી ૦ ૧૩ ॥ પારિત્ર વિદામત્રી મમોત્રી, અધિક મળે મા
 થાત્રી, ત્રાત્રી પત્ર જોધન થરમાત્રી, મળમળ મળ આપ ॥ હો
 માલી ૦ ૧૪ ॥ માત્ર અમુત્રિત્રી આત્રીયેત્રી, પેદાત્રી મળમ માર, પથ
 રત્રી મુન માંમર્યાત્રી, કરત્રી પેદાત્રી સાર ॥ હો માલી ૦ ૧૫ ॥
 થયત્રી મુનિ થાત્રી ત્રાત્રી, ત્રાત્રી પરત્રી હાત્રી, વિન થયું તથ
 આત્રી, નયત્રી પિત્ર મારત્રી રે જાયા, મુનમુન થાત્રી હાત્રી ॥
 ૧૬ ॥ થાત્રી માત્રા મળ મળેત્રી, મુનમુન મોત્રી રે મુન, મળ
 મોહા મુ પાદત્રી, કાંઈ માત્ર પરમુત્ર રે જાયા ॥ ૧૭ ॥ મોહા
 મદિર માત્રિયાત્રી, માત્ર સમોષક થાત્રી, મુનમુન માત્ર અત્રી-

स्वामणाजी, रातदिवस केम जाय रे जाया० ॥ १७ ॥ नव मस
 बाछा उदरे धर्योनी, जन्म तणा दुख दीठ, कनककचोळे पोषे
 योजी, हवे हू थई अनीठ रे जाया० ॥ १८ ॥ यौवन वय नाई
 तणाजी, भोगवो पडोळा रे भोग, यौवन वय घीत्या पछीजी
 आदरजे तप योग रे जाया० ॥ १९ ॥ पछ्यो अघाडी जिम हाथि
 योजी, मृगलो पडीयो रे पास, पखी पडीयो पाजरेजी, तेम बुम
 भरवास रे जाया० ॥ २० ॥ घरघर भिक्षा मागवीजी, सर
 निरस होय आहार, चारित्र छे वत्स दोहिलुजी, जेवी राठा
 धार रे जाया० ॥ २१ ॥ पच महाव्रत पालवाजी, पालवा प
 आचार, दोष बेंतालीश टालीनेनी, लेवो सक्षतो आहार रे जाया
 ॥ २२ ॥ मीण दाते ओहमय चणाजा, किम चावीश कुमार, वे
 कौठीया समेवडोजी, निने भाद्यों समय भार रे जाया० ॥ २३ ॥
 पलग तळाइये पोढतोजी, करवो भूमि सधार, पनक पचोळा छे
 भाजी काचलीण व्यवहार रे जाया० ॥ २४ ॥ मस्तके ले
 कराववाजी, तु सुकुमार अपार, बावीम परिमद जीतवा
 करवा ऊम विहार रे जाया० ॥ २५ ॥ पाय अलवाणे चालवु
 शीपाळे शीत वाय चोमासु वत्स दोहिलुजी, ऊताळे रू वाय
 जाया० ॥ २६ ॥ गंगा सायर आदे करीची, उपमा देसाही रे म
 दुषा चारित्र दादियुनी, कायर पुरुषने धाय रे जाया० ॥ २७ ॥
 कुमार भणे सुण मावडीजी, समय सुगभहार, चौद राज ना
 बणाजी, फेरा टाळणहार रे जाया० ॥ २८ ॥ अनुमति तो
 खरी जी, कुण करशे तुज सार, रोग जव आवी टागशेजी, :
 औषध उपचार रे जाया० ॥ २९ ॥ वनमा रहे छे मृगलाजी, :
 करे तेहनी सार, वनमृगनी परे विचरशु जी, एरलडा निरा
 हो भाडी० ॥ ३० ॥ अनुमति आपे मावडीजी, आव्या प
 मोक्षार, पच महाव्रत आदयाजी, पाले समय भार ॥ मुनीघर
 धन तुम अस्तार ॥ ३१ ॥ मृगापुत्र ऋषि रानियोजी, पदक

ગોશાલ એ સમો નહિ ધૈરાગિયોજી, જેને ટાઝયો આતમ સાત ॥
 ॥ મુની૦ ૩૨ ॥ અળ્યો અધ્યયન ઔગણીશમેની, મૃગાપુત્ર અધિકાર,
 સપ-નપરિયા શુદ્ધ કરીની, આરાધી પચાચાર ॥ મુની૦ ૩૩ ॥
 સયમ દુષ્કર પાઠિયુજી, કરી એક માસ સધાર વર્મ સ્વપાર્થી કેવલ
 લઈની, પહોંચ્યા મુક્તિ મહાર ॥ મુની૦ ૩૪ ॥

શ્રી ચદનનાલાની સંજ્ઞા

ચાલુધારી ચદનાલા, ઘોલે ગોલ રમાલા રે રૂપ અનુપમ
 ત્રયણ વિશાલ, ગુણ ગંગાવલ માઝા ર ॥ ચાલ૦ ૧ ॥ શેઠ ધનાવદ
 મંદિર આળી, પેટીની પરે જાળી રે, અળાવ અદેગાઈ મનમા આળી,
 તમ ધરણી દુહવાળી રે ॥ ચાલ૦ ૨ ॥ મૂળા કુમતિ તળી છે વૂડી,
 ચાલ્યા મસતક મૂડી રે, વેલી જહી ને જોઈ મતિ ઝહી, તાલુ દેતી
 મૂડી રે ॥ ચાલ૦ ૩ ॥ આયો શઠ ત્રણ દિન બત, દિવસ ચપોર
 ચહતે રે, અઠદ ધાકુલા દેઈ પનાત, મુપટા મૂંગ રાતે ર ॥ ચાલ૦
 ૪ ॥ પાચ દિન ઝળો છમાસી, અભિમદ ધીર અભ્યાસી રે, આપ્યા
 આગળે યોગવિલાસી, દેસી કુવરી ઝણસી રે ॥ ચાલ૦ ૫ ॥ ણક
 પગ વગર બાહર રાસી, નયણ આસુઠા નાસી રે, ધાકુલા પહિલા
 મ્યા મન માસી, મુક્તિ તળી અમિલાસી રે ॥ ચાલ૦ ૬ ॥ સાદી ઘાર
 કોઢીય મિદિ શુષ્ટિ સોનેવાની ધીધી રે, અનુક્રમે મયમ કમલા
 ટીધી, મૃગાવલીને દીશા તીધી રે ॥ ચાલ૦ ૭ ॥ ણક દિન ધીર થો
 ગાત્રી આગ્યા, ચદ્ર મૂગજ મન ભાપા રે મૂટ વિમાને યાદયા
 આગ્યા, તેજ અધિક તસ પાયા ર ॥ ચાલ૦ ૮ ॥ ઝઠો સ્થાનક આપને
 ચલી, જાગુ વે જળ ઘહેલી રે, મ એ ઘાળી જાયે ન મેલી, આવી
 ગુરળી ઝહેલી રે ॥ ચાલ૦ ૯ ॥ ધોર ઘપટ અધોરે આઈ, રહી પગે
 લગાઈ સમાઈ રે, કેવલ લઈ નિજ કર્મ સપાઈ, ગુરળીયે ગપર ન
 પાઈ રે ॥ ચાલ૦ ૧૦ ॥ હાથ ઝવો લઈ ચદના જગાઈ, આયે નાગ
 ઝમાઈ રે ॥ તં અધોરે સરવ વિમ પાઈ, કેવલ જ્ઞાન સપાઈ રે ॥ ચાલ૦ ૧૧ ॥

११ ॥ में ए कीवी माठी करणी, जानीनी आशातना कीनीरे, चली
ने पगे लागी गुहणी, तुहीज तारण तरणी रे ॥ बाल० १२ ॥ गुहणी
चेली कर्म विछोडी, पदोची मुक्तिनु जोटी रे, विजय कवि पढितनी
जोडी, शिष्य "कुवर" बढे पर तोडी ॥ बाल० १३ ॥

३३ द्वारिका नगरीन । सज्जाम

(दोहा)

दोनु बंधव आरडे, दुख धरता मनमाय, बळती देखी द्वारिका,
कीजे बचग उपाय ॥ १ ॥ रत्नभीति सुवर्ण तणी, तेह बळे तत्काळ,
सुवर्णभा कागरा, जाणे बळे पराळ ॥ २ ॥

ढाल

बळती द्वारिका देखाने रे, भाई थया घणा दिलगीर। हैड ते
रागु फटवारे, भाई नयणे बळूटया नीर रे । माघव एम बोले
॥ १ ॥ बे बंधव मळीने तिहारे, भाई घात करे करुणाय, दुष्ट
साले द्वारिका तणुरे, भाई कीजे कवण उपाय रे ॥ मा० ॥ २ ।
विहा रे द्वारिकानी साह्यीरे, भाई विहा गजदलता ठाठ, सज्जन
गे गेलो विहारे, भाई क्षणमां हुआ घणा घाट रे ॥ मा० ३ ।
हाथी घोडा रथ बळेरे, भाई बेतालीस बेतालीस लाय, अढताल
करोड पाटा हता रे, भाई क्षणमा हुय गया राख ॥ मा० ४ ।
हठधर ने हरिजी कहें रे भाई, धिक् कायरपणु मीय, नयरी बळे
मुज देखतारे, भाई मुज जोर न चाले कोय रे ॥ मा० ५ ॥ नगर
बळे मुज देखतारे, भाई राखी न शक्नु रे जेम, इन्द्रगुण में चढावी
युरे, भाई ए बळ भाग्यु केम रे ॥ मा० ६ ॥ विण दिशे जीता तेण
दिशेरे, भाई रोषक सहस अनेक, हाथ जोडी ऊभा खडारे, भा
आन न दीसे एकरे ॥ मा० ७ ॥ मोटा मोटा राजवी, भाई शरं

रहेता आही; ठलटो शरणो ताकियो रे, भाई बेरण घेता आही रे
 ॥ मा० ८ ॥ बादल बीज तणी परे रे, भाई ऋद्धि बदलए सोय,
 इण दोहिलीमें आपजोरे, भाई सगो न दीसे कोय रे ॥ माघ०
 ९ ॥ मइल उपकरण आयुध घटेरे, भाई बजे सहु परिवार, आ
 आपदा पूरी पहीरे भाइ बीजे कवण विचार रे ॥ मा० १० ॥
 बळता हट्ठघर इम कहेरे, भाइ प्रगट्या पूर्वना पाप, बीनु तो
 सघल्लु रहु रे, भाई माही बजे माय ने तपरे ॥ मा० ११ ॥ दोनु
 बधव माही धस्यारे, भाई नगरीमा चाल्या जाय, रथ जोडी तेणे
 समेरे, भाई माही घाल्या माय ने तायरे ॥ मा० १२ ॥ दोनु
 बधव जूतियारे, भाइ आल्या पोऱ्णे माय दोनु बधव बाहर
 नीकल्यारे, भाई दरघाजो पड्यो आयरे ॥ मा० १३ ॥ पाहुंवाळी
 जुण तिहारे, भाइ घणा थया दिलगीर, छाती ते लागी फाट्यारे,
 भाई नयणे बल्लूटा नीररे ॥ मा० १४ ॥ हलधरने हरिजी कहेरे,
 भाई सामळ बधव घात, फिणी दिशे आपणे जाइशुरे, भाई ते
 दिश मने वत्तावरे ॥ मा० १५ ॥ वचन सुणी बधव तणारे, भाइ
 हलधर बोले एह पाडव भाई जुती तणारे, भाई अज चालो तेह
 घेर रे ॥ मा० १६ ॥ घयण सुणी हलधर तणा रे, भाई माघन
 बोले एम, देशघटो दइ फाडियारे, भाई ते घर जातु केमरे ॥ मा०
 १७ ॥ वटता हलधर एम कहेरे, भाइ देखी होसे दिलगीर, ते केम
 अघगुण आणतारे, भाई गिरुआ गुण गमीर रे ॥ मा० १८ ॥ ते
 तेहना फारज बीधारे, भाई घातकी खडमा जाय द्रौपदी सोवी
 आणीने र, भाइ ते केम मूलजे भाय रे ॥ मा० १९ ॥ अहकारी
 शिर शेहरो रे, भाइ एहवी सपदा पाय, ते नर पाज्या चालिया रे,
 भाई आपदा पही बहु आयरे ॥ मा० २० ॥ पाटव मथुरा प्रगटी
 तिहारे, भाई अभिलूण समुद्रतीर, ते नगरी भणी चालियारे,
 भाइ बधव बेहु सुधीर रे ॥ मा० २१ ॥ जे नर शय्याण पोढतारे,
 भाइ ते नर पाज्या होय, कर जोडी तिनय त्रिजय भणारे, भाई
 भय पार उतारो मोय ॥ मा० २२ ॥

श्रीधन्नाचीनी सज्ज्ञाय

वीर बलीश कामिनीरे धन्ना, धुर ऊभी पस्ताय, रवि आयमतो एम
 वहेरे, धन्ना घदन कमल विलसाय, धन्ना हु तो वारीरे धन्ना, आन
 नहीं एसो काल ॥ १ ॥ तु मुज अधा लाकडीरे, धन्ना तु मुज प्राण
 आधार, तुन विना जग मूनो पड्येरे धन्ना भावे ए जाणम जाण ॥ ध० २ ॥
 तन धन जोवन फारमोरे, माता आ रे ससार असार, अनुमति
 दियो मुज मातजीरे, हु लइस सयम भार हो जननी ॥ हु० ३ ॥ पच
 महाव्रत पाळ्यारे धन्ना, पाचे ए मेरु समान, बावीश परिसद
 जीतवारे धन्ना, सजम खाडानी धार ॥ धन्ना हु० ४ ॥ रत्न जडि-
 तनो पाजरोरे माता, पोपट जाणे छे बध, कामभोग ससारारे
 माता, क्षाणी जाणे छे फद हो जननी हु० ॥ ५ ॥ तुन रूप सरीसी
 कामिनीरे धन्ना, लक्षणे बरीश तार, पाच इद्रियना मुक्त परिहरे रे
 धन्ना, फरी पस्तावे शो वार ॥ हु वारी० ६ ॥ धन जोवन माया
 स्थिर नहीं रहे माता, जेवु आवे एवु जाय, ए सौ चचल जीवडा रे
 माता, जेवा पीपलकेरा पान हो जननी हु० ७ ॥ घरे बेठा धर्म
 कीजीए रे धन्ना दान, शीयल, तप, भाव, सनम मारग दोहिलेरे
 धन्ना, मत्त कर एवढो उन्माद ॥ धन्ना हु० ८ ॥ रमणीशु राची रेह्यो रे
 माता, नहींरे गण्यो नवकार मन पस्तावो नहि कर्येरे माता, गयोरे
 जन्मारो हार हो जननी हु० ॥ ९ ॥ रमणीशु राचु नहींरे माता, मादरी
 मति भरपूर जे रमणीशु राची रह्यारे माता, ते दुर्गति जाशे दहूर हो
 जननी हु० १० ॥ तु सुकुमाल सोहामणोरे, धन्ना, तुज माताजीने
 सोच, सोच कीधो मोरी मातजीरे हु तो करीश कर्मनो लोच ॥ हो
 जननी हु० ११ ॥ दीपक विना मंदिर किशोरे धन्ना, विणपुत्र
 परिवार, वीरविहूणी वहेनडीरे धन्ना, हुरे वार तेद्वार रे धन्ना
 हु० ॥ १२ ॥ चंद्र विना केसी चादनीरे धन्ना, तारा विना केसी रात,
 पथ विना केसी कामिनीरे धन्ना, शूरे वारे मास ॥ धन्ना हु० ॥ १३ ॥

शोभा कारमीजी, विणसता नहि वार, देवतणे घचने प्रतिवृथियोनी,
चक्री सनतकुमार ॥ स० ६ ॥ सूरन राहुप्रहणे समनीओजी,
श्रीकीर्तिघर राय, करकडू प्रतिवृथयो देगीनेनी, वृषभ जरा कुल
काम ॥ स० ७ ॥ दिहा लगी धूआ धवलरा रहजी, जलपरपौटो
जोय, आउनु अधिर तिम मनुपनुजी, गव मररशो कोई ॥ जे शान
मा रक्त होय ॥ स० ८ ॥ अतुल बल सुरवरजिनवर जित्यानी, चक्री
हरिबठ जोडी, न रक्षा एणे जुग कोड थिर धईजी, सुरनर-भूपति
कोडी ॥ स० ९ ॥

बीजी अशरण भाव

पलपल छीजे आउनु, अजलिजल व्यु एह, चलते साथे सयने,
लेई शके तो लेह ॥ १ ॥ ले अचिन्त्य गलशु प्रही, समय सिंचाणो
आवी, शरण नहीं चिन वयण विण, तिणे हवे अशरण भावि ॥२॥

ढाल बीजी (सामेरी राम भगो हति उठोरे-ए देशी)

बीजी अशरण भावना, भावो हृदय महार रे, धर्म बिना पर
भव जता, पावे न लहीन पाररे ॥ जाइल नरक द्वारे, तिहा तुल
कोण आधारर ॥ १ ॥ ढाल सुरगी रे प्राणिया, मुकने मोह जनालरे,
मिथ्या मति सवि टालरे, माया आल पपालरे ॥ ला० २ ॥ मात
पिता सुत कामिनी, भाई भगिनी सहायरे में में करतो रे अज परे,
कर्म प्रहो जीव जायरे ॥ तिहा आडो को नवि धायरे, दुख गालिये
बहेचायरे ॥ ला० ३ ॥ नदनी सोवत हुगरी, आपर नाथी को
फाजरे, चक्री सुभूम ते जलधिमा, हार्यो छ सड राजरे । बूझो
चरम जहाज र, देव गया सवि भागरे, लोभे गई तस लानरे ।
ला० ४ ॥ द्वीपायन दही द्वारिका, बलवत गोविंद रामरे राखी
न शक्यारे राखी, मात पिता सुत धामरे । तिहा राखी चिन

નામરે, સરણ કિયો તેમિ સ્વામરે, ઘણ રેઈ અધિયમરે, વૌહોતી
 શિવનુર ટામરે । છા૦ ॥ ૫ ॥ નિત્ય મિત્ર મમ દેહી, મયણી પર્થ
 સાહાયરે, જિતપર ધર્મ ડગારે, જિમ તે બનનિઠ માયરે । રામ્યો
 મચી ડગારે, મલોચો વધી રાયરે, ટાન્યામેદા અગારે ॥ છા૦ ૬ ॥
 જન્મજરામરણાદિજ, ધરી ગમ્યા છે કેદર, અરિદા નાણુ નુ
 આદરી, ભવભવન દુર પેરે । શિવમુન્દરી ધર ઠેરે, તેદનયજ-
 ગત રેદર, સીંચ મુદત મુર પદર । છા૦ ॥ ૭ ॥

પ્રાની સમાર માનના

યાવજ મુત ધરદ્યો નાર દેશો જમ ધાઠ, મયમ નાણુ
 મમદ્યુ, ધાવજવજા છાઠ ॥ ૧ ॥ જન સરણ મુસિયા થયા, શી
 અનાથી અગાર, સરણ લક્ષ્ય વિજીવજા, જી પેરે જા સસાર ॥ ૨ ॥

દાઠ પ્રીતી (રાગ-માહલી)

પ્રીતી ભાષા ણી પેરે માધિયરે, ણદ સ્વરૂપ સસાર, પર્મયશે
 લીધ નાથ નવનય રાગુરે, ણ પ વિધિય પ્રજાર ॥ ૧ ॥ ચેતા
 પેતિયેરે, લહી માનવ અવતાર, મથ તાટપથી જા દુઓ કમગોરે,
 તો છોડો વિષય વિકાર ॥ ચે૦ ૨ ॥ કમહી મૂ-અલ-જલ્લા-નિલ-
 તરુમા મમ્યોરે, વચહી તરક નિગોદ, વિતિચાતિન્દિગાદે વેઈ
 દિન ધર્યોરે, વચહીય દેવ વિનોદ ॥ ચે૦ ૩ ॥ જીઈ પતંગ હારિ
 માતગવણુ મચેરે, વચહી મય શિયાલ, માલગ જાત્રિય વિશ્વ કદા-
 વતોરે, હાયે શુદ્ધ પદાટ ॥ ચે૦ ૪ ॥ રાગ વીરાસી પીટે રમતાં
 રાગુર, કરીકરી નવનય ચેપ, રૂપ ગુરૂપ ધની તિર્ત્ત્વ સીમાગીયોરે,
 કુમાગી દરબેસ ॥ ચે૦ ૫ ॥ દ્રવ્ય દોષ શૂદ્ધ તે ધારદ મેદુરે,
 કાલભાવ પણમ, અનતાનત પુદ્ગલ પરાવર્તન વચારે, કમ્યે વજ્રવજા
 વમ ॥ ચે૦ ૬ ॥ માર્ગ-વહેન-નારી તાવણુ મચરે, માત પિતા હોય

शोभा कारमीनी, विणसता नहि बार, देवतणे वचने प्रतिबुझियोनी,
चक्री सनतकुमार ॥ स० ६ ॥ सूरज राहुप्रहणे समनीओनी,
श्रावणीतिधर राय, करकड्ढ प्रतिबुझ्यो देखीनेजी, धृपभ जरा कुल
काय ॥ स० ७ ॥ किहा लगी धूआ धवलरा रहजी, जलपरपोठो
जोय, आउगु अथिर तिम मनुपयतुजी, गर्व मकरशो कोई ॥ जे ज्ञान
भा सरु होय ॥ स० ८ ॥ अतुल बल सुरघर निनवर जित्यानी, चक्री
हरिप्रभ जोडी, न रहा णे जुग कोई थिर थईजी, सुरनर-भूपति
कोही ॥ स० ९ ॥

बीजी अशरण भान

पलपल छीने आउगु, अजलिजल ब्यु एह, चलते साथे सबलो,
लेईं शके तो रेह ॥ १ ॥ ले अचिन्त्य गलशु प्रही, समय सिंचाणो
आबी, शरण नहीं जिन वयण विण, तिणे हवे अशरण भावि ॥ २ ॥

ढाल बीजी (सामेरी राम भगो हरि उठोरे-ए देशी)

बीजी अशरण भावना, भावो हृदय मझार रे, धर्म विना पर
भय जता, पापे न लहीश पाररे ॥ जाइश नरक द्वारे, तिहा तुझ
फोण आधाररे ॥ १ ॥ लाल सुरगी रे प्राणिया, मुक्ने मोह जजालरे,
मिथ्या मति सवि टालरे, माया आल पपाळरे ॥ ला० २ ॥ मात
पिता सुत कामिनी, भाई भगिनी सहायरे में में कग्तो रे अन परे,
कर्म प्रहो जीव जायरे ॥ तिहा आढो को नहि थायरे, दुख ना छिये
बहेचायरे ॥ ला० ३ ॥ नन्दनी सोवण हुगरी, आपर नाबी को
फाजरे, चक्री सुभूम ते जलधिमा, हार्यो छ सड रात्रे । धूड्यो
चरम जहाज रे, देव गया सवि भागरे, छोमे गई तस लजरे ।
ला० ४ ॥ द्वीपायन दही द्वारिवा, बलयत गोविंद रामरे, राखी
न शक्यारे राजवा, मात पिता सुत धामरे । तिहा राख्या जिन

नामरे, शरण कियो नेमि स्वामरे, ब्रह्म छई अभिसमरे, पौहोता
 शिवपुर ठामरे । छा० ॥ ५ ॥ नित्य मित्र सम देहडी, मयणा पव
 सहायेरे, निनवर धर्म उगारने, निम ते वदनन भायेरे । राग्यो
 मत्री उपायेरे, सतोय्यो वञ्जी रायेरे, टान्या तेहना अपायेरे ॥ छा० ६ ॥
 जन्मनगमरणादिना, वरी लाग्या छे फेटेरे, अरिहत शरणु ए
 आवरी, भवभ्रवण दु ग फेटेरे । शिषमुन्दरी घर तेहरे, नेहनषल
 रस रेहरे, सींच मुट्टन मुर पेडर । छा० ॥ ७ ॥

ग्राजी ससार मानना

यावचा सुत थरदर्यो जोर देग्यो जम धाड, मयम शरणु
 समदगु, धनकणकचन छाड ॥ १ ॥ इण शरण मुलिया थया, श्री
 अनाधी अगगार, शरण लछा विण जीवडा, इणी परे रुळे ससार ॥ २ ॥

टाल ग्रीजी (राग-मारणी)

ग्रीजी भावना एणी परे भावियेरे, एह स्वरूप ससार कर्मवशे
 जीव नाचे नवनव रगशुरे, ए ए विविध प्रकार ॥ १ ॥ बेतन
 चेतिथेरे, लही मानव अवतार, भव नाटकथी जो हुओ ऊभगोरे,
 सो छोडो विषय विकार ॥ चे० २ ॥ कथही भू-जल-जलना-निल-
 तरुमा भम्योरे, कथही नरक निगोद, धितिचारीन्दिमाहे फेई
 दिन वस्योरे, कथहीक देव विनोद ॥ चे० ३ ॥ कीडी पतग हरि
 मातगणु भजेरे, कथही सर्प शियाल, प्राक्षण क्षत्रिय वैश्य कथा-
 यतोरे, होवे शुद्ध चढाल ॥ चे० ४ ॥ छार चोरासी चौटे रमता
 रगशुरे, करीकरी नवनव वेप, रूप कुरूप धनी निर्द्रव्य सौभाग्योरे,
 दुर्भोगी दरवेश ॥ चे० ५ ॥ द्रव्य धेन सूक्ष्म ने बादर भेदशुरे,
 कालभाव पण एम, अनतानत पुद्गल परायर्तन कर्यारे, कस्यो पन्नवणा
 एम ॥ चे० ६ ॥ भाई-बहेन-नारी तातपणु भनेरे, मात पिता होय

પુત્ર, તેહીન નારી ઘેરી ને ચલી ચાલકોરે, પદ સસાર મૂત્ર ॥ ચે૦ ૫ ॥
 મુવનભાનુ તિન ભાલ્યા ચરિત્ર મુળી ઘણારે સમજ્યા ચતુર
 મુનાળ, કર્મ ત્રિવર ઘણ મૂકી મોહ વિટવણારે, મલ્યા મુક્તિ
 જિનમાળ ॥ ચે૦ ૫ ॥

ચોથી એકલ્ય માવના

હમ ભવભવ જે દુર સહ્યા, તે જાણે જગનાથ, ભયમજન
 માવઠદરણ, ન મિલ્યો અવિદ્ધ સાથ ॥ તેણે કારણ જીવ એકલો,
 છોઢી રાગ ગલ પાણ, સવિ સસારી જીવશુ, ધર ચિત્ત માવ વદાસ ॥

ઢાઢ ૪ થી

[રાગ-ગોઢી પુનત થીજે દો સાધુ પિત્તાસહો-૫ દેસી ૧]
 ચોથી માવના મલિયળ ચિત્ત ધરો, ચેતન તુ એકાકીરે, આઞ્યો તિમ
 જાહણ પરમથ ધાઢી, હહા મૂઝી સવિ ધાકીરે । મમ કર મમત
 સમતા બાદરો ॥ ૧ ॥ આળી ચિત્ત વિવેકીરે, સ્વાર્થિયા સ્વજન સહુ
 મલ્યા, મુલ્લદુર સહજો તુ એકોર ॥ મમ૦ ૨ ॥ પિત્ત વહેવળ આર્થ
 સહુ મલ્યા, વિપત્તિ મમથે જાયે નારીરે, દવ ચલતો દેસી દસ
 દિશે પૂલે, જિમ પલ્લા તરુધાસીરે ॥ મમ૦ ૩ ॥ પદ બહ નર
 નિધિ સ્વૈદ રતન ઘણી, ચૌસઠ મહસ મુનારીરે છેદો છોઢીરે ચાલ્ય
 પજ્જલા, હાર્યો જેમ જુગારીરે ॥ મમ૦ ૪ ॥ ત્રિમુવન કટવ વિરુ
 ધરાવતો, કરતો ગર્થ ગુમાનરે, ગ્રામા વિળ ગામા ત સહુ ચાલ્યા
 રાવળ સરીલા રાજાનેરે ॥ મમ૦ ૫ ॥ માલ રદ્દ ધર સ્ત્રી વિશ્રામણ
 ત્રેતવના લગે લોકીરે ધવ લગે કાયારે આસર એકલો, પ્રાણી ધ
 પરલોપીરે ॥ મમ૦ ૬ ॥ નિત્ય કલહો ઘડુ મેલે દગિયો, વહુપ
 સ્વપ્ત ધાયરે, બલયની પડે વિહરીશ એકલો, ણમ વૂઝ
 નમિશય રે ॥ મમ૦ ૭ ॥

पाचमी अन्यत्व भावना

भवसागर बहुत दुःख जल, जनम मरण तरंग, ममता तनु तेणे मझो, चेतन चतुर मातंग ॥ १ ॥ चाहे जो छोडण भणी, तो भज भगवत महत्त, दूर करे पर बधने, जिम जलवी जलकत ॥ २ ॥

ढाल ५ मी

[कपूर हुए अति ऊजलो ण राग]

पाचमी भावना भाषीयेरे, जीव अन्यत्व विचार, आपसवार्यो सहुरे, मळियो तुन परिवार ॥ १ ॥ मवेगी सुदर, वृक्ष मा मूख गमार, तहार को नही इण ससार, तु नही केहनो ण निर्धार ॥ स० २ ॥ पयसिरे पथी मल्यारे, फीजे विणशु प्रेम, रात वसे प्रह ऊठ चलेरे, नेह निवाहे केम ॥ स० ३ ॥ जिम मेलो तीरथे मलेरे, जनन बणवनी चाह कै तोणे कै फायदोरे, लेई लेई निज घर जाय ॥ स० ४ ॥ जिहा वारज जेहनो सरेरे, तिहा ते दाखे नेह सूरिमतानी परेरे, छटकी देमाडे छेह ॥ स० ५ ॥ चुलणी अगन मारवारे, कूड करी जतुगेह, भरत बाहुयली जूझीमार, जोजो निजना नेह ॥ स० ६ ॥ श्रेणिक पुत्रे बाधीयोरे, लीघु वहेंची राज्य, दुःख दीघु बहु तातनेरे, देखो सुतना काज ॥ स० ७ ॥ इण भावना शिषपद लहेरे, श्रीमरुदेवी माय, वीर शिष्य केवल बहुरे, श्री गौतम गणराय ॥ सवेगी० ५ ॥

छठी अशुचि भावना

मोह घरो मत मत्रवी इद्रिय मल्य कलाल, प्रमाद मदिरा पायके, बाध्या जीव मूपाल ॥ १ ॥ फर्म जनीर जही करी सुकृत माल सवि लीध, अशुभ विरस दुर्गधमय, तनगोत हरे तस दीध ॥ २ ॥

ढाल ६ ठी राग—मिथु सांभेरी

छट्टी भावना मन धरो, जेम छगुचि भरी ए कायार, शी भाया
 रे, माडे फाया पिढ्यु ॥ १ ॥ अगर ग्याळ परे निनु बहे, कन
 मल-मूत्र भटारारे, तिम द्वारेरे, नर नव छात्स गारीय ॥
 २ ॥ देखी दुग्ध दूरथी तु मुह मनमोडे माणेरे गवि जाणेरे
 तिण पुगल निन तनु भर्यु ॥ ३ ॥ मास रुधिर मेदा रमे, अरि
 मज्जा नर धीजेरे, तु रीसे रे, रूप देयी देखी आपणु ॥ ४ ॥
 कृमियालादिक कोयली, मोहरायनी चेटी रे, ए पेटीरे, कम
 जडी घण रोगनी ॥ ५ ॥ नव मास गर्भावान रह्यो, कृमि पं
 मळमा वसियेरे, तु रसियेरे, उधे माधे एम रह्यो ॥ ६ ॥ कन
 हुमरी भोजन भरी, तिहा देखी दुग्ध बूझ्यारे, अति बूझ्यारे, मा
 मित पिचकर्मणु ॥ ७ ॥

सातमी आश्रम भावना

तन ठिल्लर इन्द्रिय मच्छा, विषय कलण जवाल पाप फल
 पाणी भर्यु, आश्रय घहे गढनाल ॥ १ ॥ निर्मल पल सहे
 सुगति, नाण विनाण रसाल, शु धगनी परे पकजल, भूधे चह
 मराल ॥ २ ॥

ढाल ७ मी (राग — धोरणी)

आश्रव भावना सातमीरे, समजा सुगुरु समीप, क्रीधार्ति
 तुमे फाई फरोरे, पामी धीनिदीपो रे ॥ १ ॥ सुणसुण प्राणी
 परिहर आश्रय पचारे दशमे अगे कल्ला, जहना दुष्ट प्रपचो
 ॥ सुण० ॥ २ ॥ हेंसे जे हिंसा करे रे, ते लहे कटुक विपाक, प
 हांसें गोत्रासनारे, जो जो जग विपाको रे ॥ सुण० ३ ॥ मि
 थवणे वसु पढ्यो रे, मडिक पर, घन लेह, इण अत्रज्ञे स

(૧૬૭)

ચોઢબા રે, ઇન્દ્રાદિક મુર કંઈ રે ॥ મુળ૦ ૪ ॥ મહા આરમ પરિ
મંદે રે, પ્રજ્ઞાન્ત નરક પદુત, સે-યા શત્રુવળુ મનેરે, પાચે દુગતિ
દુતોરે ॥ મુળ૦ ૫ ॥ ઊંઢ મહિત તાવા જાહે રે, વૂઢે નીર મરામ
તિમ હિંમાન્ક આમ્રવ ર, પાપ પિંહ મરાયારે ॥ મુળ૦ ॥ અપિરતિ
લાગે પક્ષ્તિયારે, પાપસ્થાન અઢાર, લાગે પાચે હી ત્રિયારે, પચમ
અગ વિચારા રે ॥ મુળ૦ ૭ ॥ વટુક ત્રિયા થાનક પઢયા ર,
ધોન્વા થીન રે અગ વહેતા હિયટુ કમવમેરે, વિરુઓ તાસ પ્રમગોરે
॥ મુળ૦ ૮ ॥ મૃગ પતંગ આલે માછલો રે, થરી એક વિષય પ્રપચ,
દુસિયા તે ત્રિમ મુગ લદેરે જસ પરપશ લદ પચાર ॥ મુળ૦ ૯ ॥
હાસ્ય-નિદ્રા-ચિષ્કથાયને રે, નરક નિગોરે ને જાત, પૂરવધર કુટ
હારિયારે, અચરાની શી યાતારે ॥ મુળ૦ ૧૦ ॥

जीव हित चित्तयेजी, वैर न करे जग भित्त, सत्य वयण मुरे
भारियेजी, परिहर परनु चित्त ॥ स० ५ ॥ काम कटक भेष्ण
भणीजा, घर तु शीलसन्नाह नवविध परिग्रह मूकताजी, लहिबे
सुख अथाह ॥ स० ६ ॥ दब मणुअ उपसर्गशुजी निश्चल होइ सुधीर;
बावीस परितह जीतियजी, जिम जीत्या श्रीवीर ॥ स० ७ ॥

नवमी निर्जरा भावना

दृढ प्रहारी दृढ ध्यान घरी, गुणनिधि गज मुकुमाल, मेतारज
मद भ्रमो, सुकोशल मुकुमाल ॥ १ ॥ एम अनेक मुनिवर तयो,
वपसम सवरभाव, कठिन कर्म मवि निर्जर्यो, तिण निजरप्रस्ताव ॥ २ ॥

ठाळ ९ मी (राग-गोडी)

नवमी निर्जर भावना चित्त चेतोरे, आदरो व्रत पचलाण,
चतुर चित्त चेतोरे, पाप आलोवो गुरु कने चित्त०, धरिये विनय
मुजाण ॥ च० १ ॥ वयावच बहु विध करो, चित्त०, दुर्बल बाल
गिलान ॥ च० ॥ आचारज वाचक तणो, चि० शिष्य साधर्मिक
जाण ॥ च० २ ॥ तपसी कुल गण सधनो, चि०, धविर प्रवर्तक
वृद्ध ॥ च० ॥ चेत्य भक्ति बहु निर्जरा, चि०, दशमे अग प्रसिद्ध ॥
च० ३ ॥ उभय टक आवश्यक करो, चि० सुन्दर करी सज्जाय
च० ॥ पोसह सामायक करो चि० नित्य प्रत्ये नियम निभाय ॥
च० ४ ॥ कर्मसूदन कनकावली, चि० सिंहनिर्गडित दोय ॥ च० ॥
श्रीगुणरयणसचत्सरु, चि०, साधु पडिमा दश दोय । च० ५ ॥
श्रुत आराधन साचवो, चि० योगवहन उपधान । च० । शुक्ल
ध्यान सूघु घरो चि०, श्री आबिल वर्धमान । च० ६ ॥ चौद सहस
अणगारमा चि०, धन धनो अणगाग । च० । स्वय मुरत धरि प्रशमी-
ओ, चि० रघक मेघ पुमार ॥ च० ७ ॥

(१६९)

दशमी लोकस्वरूप भावना

मन दारु तन नालि करी, ध्यानाल सजगव, कर्म फटक भेदन
भणी गाटा क्षन चलाव ॥ १ ॥ मोहराय मारी करी, ऊचो चढी
अवलोय, त्रिमुखन मढप माहणी, निम परमानन्द होय ॥ २ ॥

ढाल १० मी (राग-गोडी)

दशमी लोक स्वरूपरे, भावना भावीये, त्रिमुणी गुरु उपदेशी
ए ॥ १ ॥ ऊर्ध्व पुरुष आकार रे पग पहोछा करी, कर दोय
फटिए राखिये ए ॥ २ ॥ इण आकारे लोकरे, पुग्गलपूरीओ,
निम काजलनी कूपली ॥ ३ ॥ धर्माधर्माकाश रे, देश प्रदेश ए,
जीव अनते पूरीयो ए ॥ ४ ॥ सात राग देशीन रे, ऊध्व तिरिय मली,
अघो लोक सात साधीउ ए ॥ ५ ॥ चो राग त्रम नार्हारे, त्रस जीवा
लय, एक रउजु दीर्घ विस्तरे ॥ ६ ॥ ऊर्ध्व मुखलय सार रे,
निरय भुवन नीचे, नाभी नर तिरि दा मुरा ए ॥ ७ ॥ द्वीप समुद्र
असद्वयेरे, प्रमु मुख सामली, राग ऋषि शिव समन्वीओ ए ॥ ८ ॥
छावी पोहोछी पणयाल रे, लख जौयण लही, सिद्धशिला शिर
ऊजरी ए ॥ ९ ॥ ऊचा घनु सय तीनरे, तेत्रीन साधिके सिद्ध योजन
ने छेह्हे ए ॥ १० ॥ अजर अमर निगलकरे, नाणदसणमय, ते
जोवा मन गहगहे ए ॥ ११ ॥

अग्यारमी बोधि दुर्लभ भावना

वार अनती फरसियो, छाडी वादक न्याय, नाण त्रिना नवि
सामरे, लोक भ्रमण भडवाय ॥ १ ॥ रत्नत्रय त्रिहु भुवनर्म,
दुह्दा जाणी दयाल । शेरिरयण काने चतुर, आगम खाणी
सभाठ ॥ २ ॥

ढाल ११ मी (राग - खमाती)

दश दृष्टाते दोहिलेरे, छीघो मनुष्य जमारो रे, दुल्लहो अमर
 भूल ज्यु रे, आरज घर अबतारे रे ॥ मोरा जीवन रे, बोधि
 भावना अर्यारमरे, लावो हृदय मोझारो रे ॥ मोरा० १ ॥ उत्तम
 कुल तिहा दोहिलो रे, सद्गुरु धर्म मयोगोरे, पांचे इन्द्रिय पर
 बडारे, दुष्टहो देह निरोगोरे ॥ मोरा० २ ॥ साभाळु सिद्धात
 नुरे, दोहिलु तस चित्त धरु रे, सृष्टी सहृदणा दोहीली रे, दुक्कर
 अगे करु रे, ॥ मोरा० ३ ॥ मामापी मघाठी लहीरे, मूढ मुधा मम
 हारो रे । चिन्तामणि देधे दियो रे, हार्यो जेम गमारो रे ॥ मोरा०
 ४ ॥ लोह कीलकने कारणे रे, कुण यान जलधिमा कोडेरे, गुण
 कारण कोण नवलसारे, हार हैयानो तोडे रे ॥ मोरा० ५ ॥ बोधि
 रयण ववेसीने रे, कोण विपर्यये दोडे रे, काकर माणि समोवड
 करे रे, गन वेचे सर होडे रे ॥ मोरा० ६ ॥ गीत सुणी नटणी
 वने रे, झुल्लेके चित्त विचार्यु रे, कुमरादिक पण समक्षिया रे,
 बोधिरयण सभायु रे ॥ मोरा० ७ ॥

बारमी धर्मतत्त्व भावना

परिहर हरिहर देव सवि, सेव सदा अरिहत । दोष रहित गुरु
 गुणधरा, सुविहित माघु महत ॥ १ ॥ कुमति पदाग्रह भूक नू,
 श्रुत चारित्र विचार । भवतल तारण पोत सम, धर्म हैयामा
 धार ॥ २ ॥

ढाल १२ मी. (राग - दुगारियानी देशी)

धन धन धर्म जगत हितकर, भाग्यो भलो निन देखेरे हह
 सुखदापको, जीवडा जनम लगी सेव रे ॥ धन० १ ॥
 भावना सरस सुर बेलडी रोप तु हृदय आरामरे, मुकृत तर

(१७१)

लहिअ बहु पसगती, सफळ फळशे अभिराम रे ॥ धन० २ ॥ क्षेत्र
शुद्ध करी करुणा रसे, काटी मिथ्यात्यागिक साल रे, गुप्ति तिहु
गुप्ति रुई करी, नीर तु मुमतिनी वाग रे ॥ धन० ३ ॥ सींचजे
सुगुरु धवनामृते, हुमति कथेर तजी संगरे, श्रेष्ठ मानादिक्
सूत्रा, धनरो चारि अनगरे ॥ धन० ४ ॥ मेवता एहने वेचली,
पत्र सय तीन अणगार रे, गौतम शिष्य शिवपुर गया, भावता
देव गुरु मार रे ॥ ध० ५ ॥ शुक परिज्राजक सीधलो, अर्जुन माठी
शिववासरे, राय परदेशी जे पापीयो, कापीयो ताम दु ख पासरे ॥
धन० ६ ॥ दु पम समय दुप्पसह लगे, अविचल शामन एहरे
भावगु भविषण जे भनै, तेह शुभ मति गुण गेहरे ॥ धन० ७ ॥

(दोहा)

तप गच्छपति विनयदेव गुरु, विजयसिंह मुनिराय, शुद्ध-
धर्मदायक मदा, प्रणमु एहना पाय ॥ १ ॥

ढाल १३ मी (राग - धनाश्री)

तुमें भागेरे, भवि इणी परे भावना भावो, तनमन धयण धर्म
लय लावो, जिम मुख संपद पावो रे ॥ भवि० १ ॥ छलना
लोचन चित्त न होलावो, धन कारण काइ धावो, प्रभुगु तारो
तार मिलावो, जो होय शिवपुर जावो रे ॥ काइ गभावास न
ठावो रे ॥ भवि० २ ॥ जवूनी पेरे जीव जगावो, विषय थकी
विरमावो, ए दित शीस अमारी मानी, जग जस पढह वजावोरे
॥ भवि० ३ ॥ श्रीजशसोम विबुध पैरागी, जग जस चिहु रख
चावो तास शिष्य कहै भावना भणता, घरघर होय वधावो रे
॥ भवि० ४ ॥

દોહા

ભોજન નમ્ર ગુણ વગ્સ શુચિ, મિત તેરસ કુતવાર, મક્તિ રેડું
ભાવના મળી, જસલમેર મોત્યાર ॥

અગ્યાર પઢિમાની મજ્જા

સાતમે અગે માધિયોઝીરે, જગગુરુ ધીર જિણદ, શ્રાવક તપ
પઢિમા તળોઝી રે, વહેતા કમ નિવદ । સવેગી શ્રાવક વહે પઢિમા
અગ્યાર । આનંદ ધામદેવની પરે ઝી રે, પામે મયનો પાર ॥
સવેગી૦ ૧ ॥ સમક્તિ પાલે નિર્મલોની, શકા ન આળે રે ચિત્ત,
૯ પઢિમા ૯ક માસની ઝી રે, કરે ણકાતરે નિત્ય ॥ સવેગી૦ ૨ ॥
દોય ઉપવાસે પારણુ ઝી રે, વાર ધા ઉચાર, ૯ પઢિમા દોય માસ-
નીની, ન લગાડે અતિચાર ॥ સવેગી૦ ૩ ॥ ત્રણ ટક સામયિક
કરે ઝી રે, તપ સરયા ત્રણ માસ ત્રણ ઉપવાસે પારણુ ઝી રે, ત્રણ
અગ ઝળાસ ॥ સવેગી૦ ૪ ॥ આઠ પહોર પોસહ કરે ઝી રે,
આઠમ પીંદશ જાળ ચાર ઉપવાસે પારણુ ઝી રે, ચાર માસ
પરિમાણ ॥ સવેગી૦ ૫ ॥ ત્રણત પાલે દિવસનો ઝી રે, રાતે કરે
પરિમાણ, પાંચ ઉપવાસે પારણુ ઝી, પંચમી પંચ માસ જાળ ॥
સવેગી૦ ૬ ॥ ત્રણત પાલે સર્વધા ઝી રે ન કરે સચિત્ત જાળગાર,
છ ઉપવાસે પારણુ ઝી રે, મોહ ત્યાગ છ માસ ॥ સવેગી૦ ૭ ॥
સાતમીએ સચિત્ત સદુ તજે ઝી રે, અજ્ઞાનાદિક આહાર, સાત ઉપવાસે
પારણુ ઝી રે સાત માસ નિર્ધાર ॥ સવેગી૦ ૮ ॥ આઠમી કહી આઠ
માસની ઝી રે, ન કરે આપ આરમ્ભ, આઠ ઉપવાસે પારણુ ઝી રે,
રાતે ચિત્તમા વ્રમ ॥ સવેગી૦ ૯ ॥ નવમીએ ન કરે ન કરા-
ધિયે ઝી રે, આરમ્ભની ફાફ વાત નવ ઉપવાસે પારણુ ઝી રે, નવ માસ
વિદ્યાત ॥ સવેગી૦ ૧૦ ॥ દશમી કહી દમ માસની ઝી રે,
વદિદ્વસાવિ પરિહાર, ધુરમુદિત રાતે શિલા ઝી રે, દશ ઉપવાસે

(૧૭૩)

આદ્યર ॥ સવેગીં ૧૧ ॥ અનુમાતિ લિપ પરિચારની જી રે, વિચરતો
મુનિવર જેમ, ગ્યારહ ઉપવાસે પારણુ જી રે, માસ અગ્યાર નિયમ ॥
સં ૧૨ ॥ આઠમ ચંડદસ પૂનમ જી રે, પાત્રી વાઝસગ રાત
છાગ ન વાઝે ધોતિયેની નીર ન ધોવે ગાલ ॥ સવેગીં ૧૩ ॥
પઢિમા તપ ણી પરે વહે જી રે, પચ ધરમ છ માસ; વહે “જિન
હર્ષ” સોદિલો લહે જી રે, વેગ શિવપુર ઘાસ ॥ સવેગીં ૧૪ ॥

શ્રીસિદ્ધાચલજીનું સ્તવન

સપતિ ભરત નરેસરુ, રાત્રુજય ગિરિ આવે રે લોલ, અહો
રાત્રુજય ગિરિ આવે રે લોલ, મોવન દેરાસર વલી, આગલ પધરાવે રે
લોલ ॥ અહોં ॥ વાસવ પ્રમુખ મુરુ વહુ સાથે તિહા સોદેરે લોલ
અહોં ॥ વસ શ્યામુ સોહાર્થીઓ ત્રિભુવન મન મોદેરે લોલ ॥
અહોં સપતિં ॥ ૧ ॥ વાહુપલ આદે કુગે, ક્રોડ મુનિવર મલિયા
રે લોલ, અહોં ॥ જ્ઞાની ગણપર જાણીય, નમિ ત્રિપેમિ વટીયા રે
લોલ ॥ અહોં ॥ સોમયદા આદિ વહુ, મહીધર રથવાઝારે લોલ ॥
અહોં ॥ સામત મત્રી, અધિપતિ, માની મટરાઝા રે લોલ ॥ અહોં
સપં ॥ શ્રાવક ને વઠી શ્રાવિકા, ઘર અણુવ્રતધારીરે લોં ॥ અહોં ॥
કનકમેનાશિક માધવી, પ્રતિની તધારી રે લોં ॥ અહોં ॥
ચતુરંગ મેનાપ પરિચર્યા, છત્રચામરધારી રે લોં ॥ અહોં ॥
અઢઢક દાનને વરમતા જેમ સજલ અલધારા રે લોં ॥ અહોં
સપં ॥ ૩ ॥ સાથે સુભદ્રાદિક વહુ, પ્રવર પટ્ટરાણીરે લાલ ॥ અહોં ॥
શ્રદ્ધમાઝ પહેરે તિહા, ધન્ય ધન્ય અવતારા રે લોં ॥ અહોં ॥
ઓઢવશુ ગિરિચત્રની, કરે ભક્તિ અપારા રે લોં ॥ અહોં ॥ શિશુર-
શિખર ત્રિપુ કાલના, કરે ત્રિનિવહારા રે લોં ॥ અહોં સપં ॥ ૪ ॥
ગણધર નામિ સાથેજે છે, વહુ મુનિ આધારા રે લોં ॥ અહોં વહુ ॥

ત્રિંશ પ્રતિષ્ઠા તે કરે વિધિનુ જયવાગ રે છોં અહોં વિધિં સઘપતિ
તિલક સોશ્ણપીથુ ઇદ્રાન્ધિ સારે રે છોં અહોં ॥ ૬૦ ॥ ત્યાગી થાપે
જગ વળો જ્ઞાનનિમલ દમ માથે રે ગે અહો જ્ઞાન ॥ ૫ ॥

અધ્યાત્મિક પદ

હો પ્રીતમજી ! પ્રીત વી રીત અનિત્ય તની ચિત્ત ધારીમે હે
ધાલમતી, વચન તળો અતિ ઉદો મર્મ વિચારિયે । તુમે કુમતિ કે
ઘર જાઓ છો, નિત કુલ મ ચોટ લગાઓ છો ધિપ । ઇઠ જગેતકી
ચાઓ છો, હો પ્રીતમજી ॥ ૧ ॥ તુમે ત્યાગી અમી વિપ પીયો છો,
કુર્મીતનો મારગ લીયો છે, ન તો વાન અનુગતો વીયો છે, હો
પ્રીતમજી ॥ ૨ ॥ તો મોહરાયકી ચેટી છે, શિવસપત્તિ જુદી છેટી
છે, ન તો સારસેં નલ પેટી છે હો પ્રીતમજી ॥ ૩ ॥ જ્ય રાપા મેરે મન
આવી છે, અન્નિય ત્રિધ તુમ ચિત્ત ભાવી છે, ન તો ક્ષરણ જગમેં વાવી છે
હો પ્રીતમજી ॥ ૪ ॥ મહુ શ્રદ્ધિ તુમારી ચાઈ છે, કરી પામણ મતિ
મરમાવી છે, તુમે પુણ્ય જોગે ન પાઈ છે હો પ્રીતમજી ॥ ૫ ॥ મત
આંધકાન માવલ ગોયો, અનુપમ ભવ વિરથા નથિ ચોવો, અમ ચોલ
નયણ પરગટ જોવો હો પ્રીતમજી ॥ ૬ ॥ જ્ઞ વિધ મુમતિ વહુ
સમજાવે, ગુણ અવગુણ સહુ વહી વતલાવે મુળી ચિદાનંદ નિત ઘરે
આવે, હો પ્રીતમજી ॥ ૭ ॥

૧ મુનુદિ આત્મને પ્રીતમજા કહી જણાવે છે ૨ શીજામોદ છોડના અને
મલ્લમૂળાનિના પરમાજીઓ આજો જ દ્વાર વાળી રૂપે તારદ વાદવ છોવે
૩ કુમતિ મોહના દાસા છે ૪ કપરથા સારી યાત્ર કરે ૫ આત્મા પ્રિમાવ-
માથી સ્વમાવમાં આવે

(१७१)

माननी सज्जाय

लघुता मेरे मन मानी लहे गुरुगम ज्ञान निशानी, मद आठ जनौ
जे धारे, दुर्गति गये विचारे, तुम देखे जगतमें प्राणी, दुःख लहत
अधिष्ठ अभिमानी, लघु० ॥ १ ॥ शशि सूरज बडे कहाये ते राहुके
बशमे जावे, तारागण लघुता धारी, स्वर्भौतुभीति निधारी लघु० ॥ २ ॥
छोटी अति ज्योत्स्नागंधी, लहे रस रस स्वाद सुगंधी, करटी मोटाई
धारे, बह छर शीश निज हारे लघु० ॥ ३ ॥ जय बालचंद्र होइ आवे,
तब सहु जग देखण धावे, पूनम दिन बडा कहावे, तब क्षीणकला
होय जावे ल० ॥ ४ ॥ गुरवाई मनमे बेदे, उपश्रवण नासिका छेदे
अगमादे लघु कहावे ते कारण चरण पुजाव लघु० ॥ ५ ॥ शिगु राज
धाममें जावे, सखी हिलमिल गोद खिलावे, होय बडा जान नही
पावे, जावे तो शीश कटावे ल० ६ अंतरमद भाव बहावे, तब त्रिमु
वन नाव कहावे, अब चिदानन्द ए गावे, करणी कोई बिरला पावे
ल० ७ ॥

श्री विजयहरीसूरीश्वरजीनी सज्जाय

बे कर जोड़ी रे बिनबु सारदा लागुजी पाय, थाणी आपोनी
निमन्नी गायु तपगच्छराय। ते मन मोहुरे हीरजी ॥ १ ॥ अक्षर
कागज मोकले हीरजी बार्चने जोय, तुन मलया मन अलनो घणो
विलस न बीजेजी कोय ते मन० ॥ २ ॥ अक्षर करे जी बिनति
टोहरमल लागेजी पाय, पूज्यजी चोमासु इहा करो, होरो धर्म सवाय
ते मन० ॥ ३ ॥ तेजी घोडार्जी आवे घणा, पायक सरया नही पार,
महानन आवेजी अति घणा थानसिंह शहा उदार ते० ॥ ४ ॥
आप्रारी पोळ रळियामणी, बीचमें चौमुख चार, तणिया-तोरण
चाधिया, हिरजी आवणहार, ते मन० ॥ ५ ॥ किण बाई ब्होराया
लाहुआ, किण बाई ब्होराया पूत, शिवचंद ब्होराया लाहुआ,

नाथीबाई व्होराया पूत तें मन० ॥ ६ ॥ धनवाई धन ढीकुओ, धन
 शाह साही रे पूत, धनवाई नाथीरो जीविओ, हिरजी सरिखा सपूत,
 तें मन० ॥ ७ ॥ सामी मेलुजी पालखी, मोतीढे नवखर हार, एक
 चोमासु पूज्य इहा करो, होशे धर्मरो लाभ ते मन० ॥ ८ ॥ लाख
 दफानोजी घुंगरो, शबस्यो भाजम रात, शबके गुरुजी जागिया,
 पुस्तक जमणेजी हात तें मन० ॥ ९ ॥ गलिया गलिभोंधी गोरडी,
 भरमर मोत्योफा धाल, पद्मिनी चालीजी पूजवा, हाथे सोवन थाल
 तें मन० ॥ १० ॥ कपडो केशरियो सामटो, ओघो अधिको वणाय
 चदा शबकेनी मुमती, पदम झलकेनी पाय तें मन० ॥ ११ ॥
 पीपलपान खरे खरे, जाणे पाणीरी रेल, में थाने अणिहारे ओठरया,
 हीरजी मोहनवेल तें मन० ॥ १२ ॥ परमन थायजी मीठवा,
 परमन थयाजी थम, द्रागवीजोरा मीलवा, रत्ने जडियाची थम, तें
 मन० ॥ १३ ॥ पहेलु चोमासु आपरे, वीजु लाहोर माय, व्रीलु
 चोमासु मेडते, चोथु जालोर माय तें० ॥ १४ ॥ डामर सरोवर
 छोडीया छोड्या वदीना वान, ओड्या परीने मृगला अकबर देवे
 बहुमान् तें० ॥ १५ ॥ शत्रुजो मुगति कीयो, मरती राखीजी गाय,
 जजियो लोकारो छोडायियो, हिरजी तुम पसाय तें० ॥ १६ ॥
 तपगच्छनायक राजीयो श्री विजयसेनसूरीन्द, तास शिष्य भगते
 भणे, होजो मुज आनद तें० ॥ १७ ॥

श्री मद्यशोविजयजी उपाध्यायकृत

कुमती-मद-गालन श्री घोरस्तुतिरूप

दोढसो गाथानु हुडीनुं स्तवन.

ढाल १ ली

(ए छिडी किहा राग्या, अथवा भविका ! मिदचक पद
 षडो ७ देशी)

प्रणमी श्रीगुरुना पयपकच, शुणश्यु घीर जिणद, ठवण निक्षेप
 प्रमाण पचागी परम्बी छहो आणदरे, जिनजी ! तुज आणा
 शिर व्हिए तुज शासन नय शुद्ध प्ररुपण,—गुणधी शिवमुख ल्हिएरे,
 जिनजी ! तुज आणा शिर व्हिए ॥ १ ॥ श्रीअनुयोगदुवारे भाण्या,
 चार निक्षेपा सार, चार सत्य दश सत्ता भाण्या ठाणागे निरधाररे,
 जिनजी० ॥ २ ॥ जास ध्यान विरियामाहि आवे, तेह सत्य करी
 चाणु श्रीआवश्यक मूत्र प्रमाणे, विगते तेह चत्वाणुरे, जिनजी०
 ॥ ३ ॥ चोवीसत्ययमाहि निक्षेपा, नाम द्रव्य दोय भावु, काउस्मग्ग
 आलावे ठवणा, मात्र ते सघळे ल्यावु रे, जिनजी० ॥ ४ ॥ पुस्तक—
 लिखित सकल जिम आगम, तिम आवश्यक ण्ह, भगवई नादे साररे
 सम्मत, तेहमा नहीं सदेहरे जिनजी० ॥ ५ ॥ मूल आवश्यक जे
 घरघरतु वहेरे ते अज्ञानी पुस्तक—अर्थ—परपर आव्यु, माने तेहज
 ज्ञानीरे, जिनजी० ॥ ६ ॥ बर्मीलिपि श्री गणधर देव प्रणमी भगवई
 आदे, हानतगी ते ठवणा अथवा द्रव्यश्रुत अविद्यादेरे जिनजी० ॥ ७ ॥
 भेद छडारन धमी लिपिना समवायागे दीठा, शुद्ध अरथ मरही
 भव वहुला, भमरो कुमती धीठारं जिनजी० ॥ ८ ॥ बर्मीलिपि
 नो तेहनी कर्ता, तो लेखक पण आवे, गुरुआणा विण अरथ करे जे
 तेहने बोल न भावेरे जिनजी० ॥ ९ ॥ निनवाणी पण द्रव्य—श्रुत छे,
 नदिसूत्रने लेखे, जिम ते तिम बर्मीलिपि नमिये भाव ते द्रव्यविशेषे
 रे, जिनजी० ॥ १० ॥ जिम अजीव समयनु साधन, ज्ञानादिकनु
 तेम, शुद्ध भाव आरोपे विधिनु, तेहने सघळे खेम रे जिनजी० ॥ ११ ॥
 शुद्ध भाव जेहने छे तेहना, चार निक्षेपा माचा, जेहमा भाव
 अशुद्ध छे तेहना, एक काचे सवि पाचारे, जिनजी० ॥ १२ ॥ दशवैका-
 ठिके दूषण दाख्यु, नारीचित्रने ठामे तो किम जिन प्रतिमा देखीने,
 गुण नवि होय परिणामेरे ? जिनजी० ॥ १३ ॥ रुचकद्वीपे एक हगळे
 जाता, पढिमा नमिय आणदे, आवता एक हगळे नदीसरे, वीजे
 इहा जि वदेरे जिनजी० ॥ १४ ॥ त्रिती गति ए भगवई भाखी

જયાચારણ કેરી, પહગવન નદન રૂહા પહિમા, ઉપરિ નમે ઘણેરી
 જિનજી૦ ॥ ૧૫ ॥ વિદ્યાચારણ ત એક ઢગલે માનુષોત્તરે જાય,
 થીજે નદીસરે જિનપ્રતિમા પ્રણમી પ્રમુદિત યાય રે જિનજી૦ ॥ ૧૬ ॥
 સિદ્ધાથી પહિમા ઘડણ કારણ, એક ઢગલે રૂહા ધાવે, ઊર્ધ્વપણે
 જાતા રે ઢગલા, આવતા એક સ્વભાવેરે જિનજી૦ ॥ ૧૭ ॥
 શતક (રૂક-) ઘીશમે ગવમ ઉદેશે પ્રતિમા મુનિવર ઘડી, રૂમ
 દેખી જે અચળ ધાને, તસ મતિ કુમતિ ધડીરે, જિનજી૦ ॥ ૧૮ ॥
 આલેયણનુ ઠાણ વધુ જે તેહ પ્રમાદ ગતિ કેરો, તીર ગતિ જે જાત્ર
 વિચાલે, રહે તે રોડ ઘણેરો, જિનજી૦ ॥ ૧૯ ॥ વરી ગોચરી જિમ
 આલેય દશવૈશલિક સાણે, તિમ એ ઠામ પ્રમાદ આલેય, નહીં
 દોષ તે પાપરે જિનજી૦ ॥ ૨૦ ॥ કહે કોઈ એ કહેયા માત્રન કોઈ ન
 ગયો નવિ જાશે નહીં તો લઘણરિયા માદિ જાતા, કિમ આરાધક
 યાશેરે જિનજી૦ ॥ ૨૧ ॥ સત્તર સહસ જોયણ જહુ ડચા, ચારણ
 વીછ્યાં ચાલે, સમવાયાગે પ્રગટ પાઠ એ, શુ કુમતિ ! ભ્રમ પાલેરે ?
 જિનજી૦ ॥ ૨૨ ॥ ' ચૈત્ય ' શબ્દનો જ્ઞાન અરથ તે, કહો કરધો કુળ
 હેતે જ્ઞાન એક ને ચૈત્ય ઘણા છે, મૂલે જહ સકેતેરે જિનજી૦ ॥ ૨૩ ॥
 રુચકાદિકના ચૈત્ય નમ્યા તે, સાસય પહિમા પહિય, જેહ રૂહાના
 તેહ અશાશ્વત, થિહુમા ભેદ ન લહિયેરે જિનજી૦ ॥ ૨૪ ॥ જે ઉપર
 સાદિધ ! તુન કરુણા, શુદ્ધ અરથ તેહ ખાવે, તુન આગમનો મુદ્ધ
 પ્રરુપક, મુનસ અભિયરસ ચાલેરે, જિનજી૦ ॥ ૨૫ ॥

ઢાલ ૨

મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણુ - એ દેશી .

તુન આળા મુજ મન વસી, જિહા જિનપ્રતિમા સુવિચાર, લાલેરે,
 રાયપસેળી સૂત્રમા સૂરિઆમ તળો અધિકાર લાલેરે, તુન૦ ॥ ૧ ॥
 તે સુર અભિનવ ઇપન્મો, પૂટે સામાનિક દેવ, લાલેરે, ' શુ મુજ

पूरव ने पठी, हितकारी कहे तत्त्वेष, लालरे, तुज० ॥ २ ॥
 ते कहे "एह विमानमा, जिनपडिमादाडा जेह, लालरे, तेहनी तुमे
 पूजा करो, पूवपञ्जहित एह" लालरे, तु० ॥ ३ ॥ पूरव पच्छा
 जन्मद्यो, नित्य करणी जाणे सोय लालरे, समक्षितदृष्टि सदे ते
 द्रव्यधर्मी किम होय ? लालरे, तुज० ॥ ४ ॥ द्रव्य धर्मी जे पुनिया,
 प्रहरण कोशादि अनेक, लालरे, तेहज विदु जूदा वद्या, ए तो
 साचो भाव विवेक लालरे, तुज० ॥ ५ ॥ चक्रवर्ण निणनाणनी,
 पूजा जे भरते पीध, लालरे निम तिहा तिम अन्तर इहा, समक्षित
 दृष्टि सुप्रसिद्ध, लालरे तु० ॥ ६ ॥ पहिले भव पूरव कहे, शाता
 दर्दुरमवध, लालरे, पच्छा वहुअ विषय वद्या, घटी भृगापुत्र
 प्रवध, लालरे तु० ॥ ७ ॥ आगमेसीभदा वद्या, गडठिक्कणा
 देव, लालरे तस पूरव पच्छा कहे, चिहु काले हित जिनसेव
 लालरे तु० ॥ ८ ॥ तस पूरव पच्छा नही मध्ये पण तस सदेह
 लागरे, इम पहेले अगे वस्तु, सूधो अथ ते एह, लालरे तु० ॥ ९ ॥
 पच्छा पेन्चा गदनो, जे फेर कहे ते दुष्ट, लालरे, शब्द तणी
 रचना धणी, पण अग्य एक छे पुष्ट गजरे तुज० ॥ १० ॥ घाची
 पुस्तक रत्नना, हवे लेइ घरम व्यवसाय लालरे, सिद्धायतने ते
 गयो, निहा देवछदानो ठाय, लालरे, तुज० ॥ ११ ॥ चिन प्रतिमा
 देखी करी करे शिर प्रणाम शुभ चीन लालर, पुष्पमाल्यचूर्णे
 करी, वस्त्राभरणे घटी पूज लालर तुज० ॥ १२ ॥ फूलपगर
 आगे करी, आलेखे मंगल आठ लालरे, धूप देइ काव्य स्तवी, करे
 शक्स्तवना पाठ, लालरे तुज० ॥ १३ ॥ जेहना स्वमुने चिन कहे,
 भगतिप्रसिद्धि प्रमुख छ बोल, लालरे, तास भगति जिनपूजना, नवि
 माने तेह निटोल, लालरे तुज० ॥ १४ ॥ प्रभु आगळ ताटक करुं,
 भगति मूरियाभे सार, लालरे, भगतिपणा फल गुप्त
 ध्ययन तुज० ॥ १५ ॥ अगडपाने
 देव दे ३ ॥ १७९, आराधकता तेणे धई

ઇંદ્રની યુક્તિ લાલરે તુજ૦ ॥ ૧૬ ॥ ભક્તિ જીતધર્મે ફરી, ઊંચે
 દાદા અવર જિત અગ, લાલરે, પૂજા રવે સુર વ્રણ તે, વહે જવૂપન્નતી
 ધગ, લાલરે, તુજ૦ ॥ ૧૭ ॥ શંતક દશમે ધગ પાંચમે, ઉદેશે છૂટે
 શ્વ, લાલરે, દાઢ તળી આશાતના, ટાલે તે વિનય ભમદ, લાલરે
 , તુજ૦ ॥ ૧૮ ॥ મમકિતદષ્ટી સુર તળી, આશાતના કરજે જેહ,
 લાલરે, દુર્લભવોધી તે હજે, ઠાળાગે માણ્યુ પદ લાલર
 તુજ૦ ॥ ૧૯ ॥ તેહને જસ ચોન્યે કહ્યુ, વઢી મુલમબોધિતા
 યાય, લાલરે, તેણે પૂજાદિક તેહના, કરણી શિવદેસુ કહાય,
 લાલરે તુજ૦ ॥ ૨૦ ॥ તપ સયમ તરુસમ વધ્યા, ફલસમ તે શિવ
 સુરશર્મ, લાલરે, સુરપરણી માને નહીં, નથિ જાણ્યો તેગે એ મર્મે,
 લાલરે, તુજ૦ ॥ ૨૧ ॥ દશવૈકાલિકે નર થકી, સુર અધિક વિવેક
 જણાય, લાલરે, દ્રવ્યસ્તથ તો તેણે કર્યો, માને તસ મુજસ ગવાય,
 લાલરે તુજ૦ ॥ ૨૨ ॥

ઢાલ ૩ લી

(કપભનો યશ રચનાયક-અ દેશી)

શાસન તાહરુ અતિ મહુ, જગિ નહીં કોઈ સસ મરિહુ રે, તિમતિમ
 રાગ ધણો વધે, તિમજિમ જુગતિશુ પરહુરે ॥ ૧ ॥ શાસન તાહરુ
 અતિ મહુ ॥ અરિહત અને તેહના, ચેત્ય નમુ ન અનેરારે, અવઢ
 ને તસ શિષ્યના, ઘચન ડવવાહ ધણેરારે શાસન૦ ॥ ૨ ॥ ‘ ચેત્ય ’
 શ્વદ તળો અરથ તે, “ પ્રતિમા ” નહિ કોઈ થીજોરે, જેહ દેતી ગુણ
 ચેતિજે, તેહજ ચેત્મ પતીજોરે શાસન૦ ॥ ૩ ॥ કમન આલાયે આળવને
 જિન પ્રતિમા નતિ દીસેરે, સમ્પ્રમ અગના અર્થથી, તે નમતા મન હીસેરે
 શાસન૦ ॥ ૪ ॥ પરતીર્થી સુર તેહની, પ્રતિમાની નતિ ધારીરે, તેણે
 મુગિ જિત પ્રતિમા તળી, વદનનીતિ નિરધારીરે શાસન૦ ॥ ૫ ॥
 પરતોર્થીએ જે પરિમદ્યા, મુનિ તે સો પરતીર્થીરે, વ્રણ શરણ માહિ

થત્ય તે, કદે પ્રતિમા શિવઅર્પણે શાસન૦ ॥ ૬ ॥ ' દાંત કિયુ
 પ્રતિમા પ્રતિ ' ? એમ કદે જે છલ દેશીર ઉત્તર તાસ મમય
 વળી, શેલી છે મૂત્ર કેરીરે. શાસન૦ ॥ ૭ ॥ દશવિધ વહુવિધ
 નિમ કયુ, યેયાવચ્ચ જહનોગેરે, દશમે તે અગે તથા શ્રદ્ધા,
 જોદીએ નય વપયોગેરે શામન૦ ॥ ૮ ॥ સાધુને નિન પ્રતિમા તણુ,
 વેયાવચ્ચ તિહા ચોન્યુરે, તેહ અરથ થકી જુમતિનુ દિયધુ કાદ ન
 ચોલ્યુરે શામન૦ ॥ ૯ ॥ સઘ તળી નિમ શાપના, વેયાવચ્ચ
 જમ વાદોરે જાળીએ નિન પ્રતિમા તણુ, તિમ શ્રદ્ધા વયળ વિવાદો
 રે' શાસન૦ ॥ ૧૦ ॥ હમસયિ શ્રાવણ સાધુો વંદનનો અધિકારોરે,
 સૂને કયો પ્રતિમા તળા, હયે વદ પૂજાવિચારો રે શાસન૦ ॥ ૧૧ ॥
 ચાગ બનેય વચ્ચા કયા, શ્રી સિદ્ધારથ રાને રે, તે જિતપૂજના વન્યમા
 વગુના ચાગ ન છાને રે શાસન૦ ॥ ૧૨ ॥ શ્રી જિત પાસને સીરથે
 શ્રમણોપામક તેહા રે, પ્રથમ અગે વધો તેહા, શ્રીનિનપૂજાનો
 નેહા રે શાસન૦ ॥ ૧૩ ॥ ઐળિય મદાવલ પ્રમુખના, હમ અધિકાર
 બનેછા રે, ઝંઢે અગે ચલી ટ્રીપદી, પૂજે પ્રગટ વિવેકો ર શામન૦
 ॥ ૧૪ ॥ નારદ દેવીને તકિ થદ, ઝમી તેહ મુજાળ રે જાળીએ તેજે
 તે શ્રાવિકા, અગર એહજ પ્રમાળ રે શામન૦ ॥ ૧૫ ॥ આમ્બિલ અન્તર
 છદ્દુતુ, ઉપમર્ગ તગ વીધુ રે વિમ નાથિ કદિને તે શ્રાવિકા ? ધર્મે
 કારજ સીધુ રે શાસ ૦ ॥ ૧૬ ॥ રાવવન્યા વહી શ્રાવિકા, ૭ કદી
 હમ ને મૂલે રે, રાનીમતી કદી તદ્ધી, તિહા સન્દેહ તે શૂઠે રે
 શાસન૦ ॥ ૧૭ ॥ ઠરિ પારિ કર્મ નિયાળત્રુ, હદ ભવે મોગ ન નાસે રે,
 સમકિત હેહ પરણ્યા પઢી, વહે તે ગુ ન વિમાસે રે, શાસન૦
 ॥ ૧૮ ॥ જિનવચ્ચ વેળે કરાધિયુ ? તિહા પ્રતિમા ને પદ્મટ્ટા રે, તેહની
 પૂજા તે જુળ કરે ? અમ પરમે તે ગરિટ્ટા રે શામન૦ ॥ ૧૯ ॥ વર
 નથિ માગ્યો પૂજતા શક્તવે શિય માગે રે, ભક્તિ સમી સૂરિયામને,

વિરતિ વિશેષથી જાગે રે શાસન૦ ॥ ૨૦ ॥ ધર્મ, વિનય, અરિહન્ટનો,
 હમ એ છોગચ્છયારો રે, સમયે સર્વે જાણિએ, સમક્તિ શુદ્ધ
 આચારો રે, શાસન૦ ॥ ૨૧ ॥ આનન્દનો વિધિ નવિ કહ્યો, રાયપ્રદેશીને
 પાઠે રે, સમય સર્વ ન માનશે, ઘોંટાળે તેહ જાઠે રે શાસન૦ ॥ ૨૨ ॥
 પૃથ્વિકમળાદિક વ્રમ નહીં, પાઠ મમ્તમ અંગે રે, પદમ અનુયોગથી
 પ્રકરણે સર્વ કહ્યુ વિધિ રંગે રે શાસન૦ ॥ ૨૩ ॥ કિહા એક એક
 દેશજ પ્રદે, કિહા એક પ્રદે તે અણેપો રે કિહા એક વ્રમ વત્કમ
 પ્રદે, એ શ્રુતરૂલી વિશેષો રે શાસન૦ ॥ ૨૪ ॥ શાસનની જે પ્રમાવના,
 તે સમન્વિતનો આચારો ર, શ્રીજિનપૂજાએ જે કરે, તે લહ મુજસ
 મઠારો રે શાસન૦ ॥ ૨૫ ॥

ઢાલ ચોથી

(શાશરીયા મુનિવર ' ધન ધન તુમ અવતાર-૯ દેરી)

કોઈ કહે જિન પૂજતાજી જે પદકાચ આરમ, તે કિમ શાવક
 આચરેજી ? સમસ્તિમા ચિરધમ, મુગ્ધદાયક તોરી આણા મુજ મુપ્રમાણ
 ॥ ૧ ॥ તેહને કહીય જતના ભક્તિ નિરિયામનુ નહિ દોષ, પૃથ્વિકમળે
 મુનિદાન વિહારે, નહીં તો હોય તસ પોષ, મુલ૦ ॥ ૨ ॥ સાહમીવચ્છલ
 પાકિયપોસહ, ભગવદ્ અગ પ્રસિદ્ધ, ધરતિચાંદ ચરણ રિણ
 વ્રેહના, જ્ઞાતામાદિ હરિ કીધ મુલ૦ ॥ ૩ ॥ કૃણિક રાય ઉદાયન
 કીધા, વદનમદ મુધિવેક, “ પ્શ્યાકચલિક્રમા ” કહિયા, તુગિય
 શ્રાદ્ધ અનેક મુલ૦ ॥ ૪ ॥ સમસ્તિસવરની તે નિરિયા, વિમ
 જિતપૂના ઉદાર, હિંસા હોય તો અર્થદહમા, કહ નહી ? તેહ
 વિચાર મુલ૦ ॥ ૫ ॥ નાગ-મૂત-જાશ્વદિક હેને, પૂજાહિંસા રે ઉત્ત,
 સૂચગઢાગમા નવિ નિનહતે, ઘોલે જે હોય જુત મુલ૦ ॥ ૬ ॥
 નિહા હિંસા વિહા નહી જિન-આણા, તો કિમ સાધુ વિહાર ? વર્મ-
 વધ નહી જયણામાયે, પછે શુભ વ્યવહાર મુલ૦ ॥ ૭ ॥ પ્રથમ

ढाल पांचमी

माहरी सहिरे समाणी - ए देशी

मासचपडिमा अडसय माने, सिद्धायतन विमानेरे, धन धन
 जिन घाणी ॥ प्रनु । ते भाखी अंगउवगे धरणवगु तिम रगेरे
 धन० ॥ १ ॥ कचामय फरपदतल सोहे भविजनना मन मोहे रे,
 धन० अकरतनमय नाव मासोहा लोहिताक्षमध्ये रेहा रे धन०
 ॥ २ ॥ गात्रयाष्टि कचनमय मारी, नाभि ते कचनक्यारी रे धन०
 रिद्धरतन रोमराजि विराने, चुचुक कचन ग्राजे रे, धन०
 ॥ ३ ॥ धीवच्छ ते तपनीय विशाला, होठ ते लाल प्रवाला रे,
 धन० दत्त फटिकमय जीह दयालु, घळी तपनीयनु ताउ रे धन०
 ॥ ४ ॥ कनकनासिका तिहा मुविशेषा, लोहिताक्षनी रेखा रे,
 धन० लोहिताक्षरग्वित मुविशाला, नयन अक रतनाला रे,
 धन० ॥ ५ ॥ आच्छिपत्ति ममूहावलि कीर्ती, रिद्धरतनमय नीकी
 रे, धन० श्रवण निलाडवटी गुणशाला, कचन झाफ़समाला रे,
 धन० ॥ ६ ॥ वज्ररतनमय अतिहि मोहाणी शीशपट्टी सुखराणी
 रे धन० केशभूमि तपनीय निवेशा, रिद्धरतनमय केशा रे, धन०
 ॥ ७ ॥ पूठे छत्र धरे प्रत्येके, प्रतिमा एक विवेके रे, धन०, शीय
 पासे दोय चामर ढाळे, लीलाए जिनने उवारे रे, धन० ॥ ८ ॥
 नागभूतयक्ष ने कुडधारा, आगे दोय उदारा रे, धन० ते पडिमा
 जिन पडिमा आगे, मातु मेघा मागे रे, धन० ॥ ९ ॥ घट फलश
 भृगार आयसा, थाल पाइ मुपद्वारे, धन० मणगुलिया घायकरग
 प्रचढा, चिंता रयणकरहा रे धन० ॥ १० ॥ हय गय नर किन्नर
 किंपुरिसा, कठ वरग घुप सरीसारे, रयणपुल बळी फूल चगेरी,
 मान्य ने धूर्णे अनेरी रे धन० ॥ ११ ॥ गंध वस्त्र आमरण चगेरी,
 सरसघ पुंजणी केरी रे, धन० इम पुष्पादिक पडल घसाण्या,
 आगे सिद्धासन जाण्या रे धन० ॥ १२ ॥ छत्र ने चामर आगे समुगा,

તેલ કુદ્ધર જુગારે, ધન૦ મરિયા વત્ર (પાત્ર) ચોયગ મુવિલામે
 તગર ગ્લાશુધિ ઘાતે રે, ધન૦ ॥ ૧૨ ॥ ઘઠી દરતાલ ને મનસિલ
 અનન, મધિ મુગધ મનરજા રે ધન૦ ધ્વના એવ શત આઠ એ પૂરા,
 સાધન સર્વ સનુરા ર, ધન૦ ॥ ૧૪ ॥ મુર ન પૂનાસાધન સાથે, તિન
 પૂને નિજ હાથે રે, ધન૦ મિદ્વાયતને આપ વિમાને, ધૂમાદિક વદુ
 માને રે, ધન૦ ॥ ૧૫ ॥ એહ અપૂર્વ દરિગણ દીઠુ, મુરતરુ ફલધી
 મીઠુ રે ધન૦ એ સમારસમુદ્રે નાથા, તારણતરણમહાવા રે, ધન૦
 ॥ ૧૬ ॥ હમ વિશ્વમય ભવભવે ગુણગમે, દ્વીલે તેહ અતામે રે, ધન૦
 રાધે માધે ને ઘલિ નાધે, ધરમધ્યાન મન માધે રે, ધન૦ ॥ ૧૭ ॥
 યેહ યેહ કરતા રે તે મમરી, હર્ષે પ્રમુગુગ સમરી રે ધન૦ યોગ નિરા-
 લયન લય આળી, વશ કરતા શિયરાળી રે, ધન૦ ॥ ૧૮ ॥ હમ નદી
 શ્વર પ્રમુખ અરેરા, શાન્તચેત્ય મલેરા રે, ધન૦ તિહા જિન પૂજી તે
 અનુમાને, જન્મ સફળ નિજ માને રે, ધન૦ ॥ ૧૯ ॥ કલ્યાણક અદ્વાઈ
 વરસી, તિધિ વડમામી મરઘી રે, ધન૦ તેહ નિમિષે મુર તિન અર્ચે,
 નિત્ય મધિ પળ વિરચે રે, ધન૦ ॥ ૨૦ ॥ માય અકલ્પ્ય માધે જે
 મઝિયો, તે નવિ જાળ મઝિયો રે ધન૦ પરિ ત્રાહુ નવિ હોય નિપેધે,
 હુઓ હેમરમ વેધે રે, ધન૦ ॥ ૨૧ ॥ ણ્કે જલલધે જલધિ મરાયે,
 ઘો તે અશ્વય થાયે રે ધન૦ આપભાવ જિન ગુણમાદી આળે, તિમ તે
 અશ્વય પ્રમાળે રે, ધન૦ ॥ ૨૨ ॥ અપુણરુત્ત અહસય વદવૃત્તે, હમ મુર
 માધે ચિત્તે રે, ધન૦ હમ તિન પૂજી જે ગુણ ગાયે, મુજસ લીલ તે
 પાંધેરે, ધન૦ ॥ ૨૩ ॥

ઢાલ છઠી

બોલીઢા હસા રે । વિપય ન રાચિએ-એ દેશી

સમક્તિ સૂધરે તેહને જાળીએ, જે માને તુન આળ । સૂત્ર તે ઘાચે રે
 યોગ વહી કરી, કરે પચાળી પ્રમાણ, સમક્તિ ० ॥ ૧ ॥ વેદશાસ્ત્રિ
 નહીં ચડનાળના, છે સુઅનાળના તેહ, શ્રી અનુયોગદુવાર

धरीये योगशु नेह, समकित० ॥ २ ॥ उद्देशादिक क्रम विण जे भणे,
 आशाते तेह नाण, नाणावरणी रे बाधे तेहथी, भगवई अग प्रमाण
 समकित० ॥ ३ ॥ श्री नन्दि अनुयोगदुवारमा, उत्तराध्ययनेरे योग, काल-
 प्रहणनेरे विधि सघटो कह्यो, धरिजे ते उपयोग समकित० ॥ ४ ॥
 ठाणे बीजे रे वली दशमे कह्यु, योग बहे जेह साध, आगमसिभदा
 ते संपजे, तरे ससार अगाध समकित० ॥ ५ ॥ योग बहीने रे
 साधु श्रुत भणे, श्रावक ते उपधान तपउपधाने रे श्रुतपरिमह कदा,
 नन्दिजे तेह निदान समकित० ॥ ६ ॥ इरियादिकना रे पद उपधान
 छे, तेणे आश्रयक शुद्ध, गृही सामायिक आदि श्रुत भणे, दीक्षा लेई
 अशुद्ध समकित० ॥ ७ ॥ सुख भण्या कोइ श्रावक नवि कदा, लद्धक
 कदा तेह, प्रथम नान ने पटी दया कही, तिहा सचत गुण रेह
 समकित० ॥ ८ ॥ नत्रमे अध्ययनेरे बीजा अगमा, धरमाहि दीव न
 दिट्ट बलिय चौदमेरे कष्ट शिक्षा छे, ग्रन्थ तजे ते गरिट्ट
 समकित० ॥ ९ ॥ सप्तम अगेरे अपठिया सवरी, दाग्या श्राद्ध अनेक,
 नवि आचारधरादिक ते कदा, मोटो अह विवेक समकित० ॥ १० ॥
 उत्तराध्ययनेरे कीविद जे कह्यो, श्रावक पालित चप, ते प्रवचन
 निर्भयवचन थकी, अग्रथ विवेक अकम्प समकित० ॥ ११ ॥ सूत्रे
 दीधु रे सत्य ते माधुने, मुननगने वली अत्य, सधरद्वारे रे बीने
 इम कष्ट, अग दशमे समरत्थ समकित० ॥ १२ ॥ बलिय विगम
 पडिमद्धने धाचना, श्री ठणगे निपिद्ध, नविय मनोरथ श्रुत
 भणवा तणो, श्रावकने सुप्रमिद्ध समकित० ॥ १३ ॥ वाचना देवारे
 गृहीने साधुने, पायच्छित्त चउमास, कष्ट निशीधरे तो शु अवधी
 करवी हुग निराग ? समकित० ॥ १४ ॥ तजिय अमज्जाइ गुरुवाचना,
 लेई योग गुणवत, जे अनुयोग त्रिनिध साचो छे, करे ते कमनो
 अन्त समकित० ॥ १५ ॥ सूत्र अथ पहिलो बीनो कह्यो, निजुंतीजे
 रे भीस, निरवरोध श्रीजो जग पचमे, इम कहेतु जगदीश । समकित०
 ॥ १६ ॥ सूत्र-निजुतेरे विहु भेदे कहे, बीजु अनुयोगद्वार, कूडा

कपर्दीरे जे मागे नही, तेहने कवण आधार ? समकित० ॥ १७ ॥
 बद्ध ते सूत्रे अर्थ निवाचिया, निजुत्तिजे अपार, सपदिमान गण-
 नादिफ किहा लहे ? ते विण मार्गे विचार समकित० ॥ १८ ॥ जो
 निर्युक्ति गइ कुमति कहे, सूझ गया नही केम ? जेह वाचनाण
 आत्र्यु ते सवे, माने तो होय तेम समकित० ॥ १९ ॥ अथा आगेरे
 दर्पेण दासबो, घहिरा आगेरे गीत, भूर्खे आगेरे कहेवु युक्तिनु ए
 सवि धेकज रीत समकित० ॥ २० ॥ मारग-अरथो पण जे जीव
 छे, भद्रव अतिहि विनीत, तेहने ए हितशीख सोहामणी, बळी जे
 सुनय अर्घीत समकित० ॥ २१ ॥ प्रवचनसारेरे एम ए भाखीया,
 विगते अर्थविचार, तुन आगमनी रे प्राहिय परम्परा, लहिये
 जगनयकार समकित० ॥ २२ ॥ गुण तुन सघळारे प्रभु ! कोण
 गणी शके ? आणागुण लव एक, इम मे धुणता रे समकित दृढ
 कर्युं, राखी आगमटेक समकित० ॥ २३ ॥ आणा तादरी रे जो मे
 शिर धरी, तो शु कुमतिवु जोर ? तिहा नवि पसरे रे बळ विपधर तणु
 किंगार जिहा मोर समकित० ॥ २४ ॥ पवित्र करीने रे जीहा तुन
 गुणे, शिर धरीए तुन आण, दिलथी कदिय रे प्रभु न बिसारीजे,
 लहीए मुजस करयाण समकित० ॥ २५ ॥

ढाळ सातमी

राग घनाश्री

वर्तमान शामननो स्वामी चामीकरसम देहोनी, वीर पिनेश्वर
 में इम युणिओ, मन धरी धर्मसनेहोजी एह तवन जे भणसे
 गणसे, तस घर मगलमालाजी, समकितमाण होसे घट तेहने,
 परगट झाकनमालाजी ॥ १ ॥ अरथ एहना छे आंत सूक्ष्म, ते
 धारो गुरुपासेनी, गुरुनी सेवा करता लहीए अनुभव निन अभ्यासेजी,
 जेह बहुश्रुत गुरु गीतारथ, आगमना अनसारीनी. तेहने पळी भेज्य

टाळो, ए हितशीख छे मारीनी ॥ २ ॥ इदलपुरमा रहिय चोमासु,
 धर्मध्यान सुख पायानी, सवत सत्तर तेन्नीशा घरसे, विजयदशमी
 मन भायाजी, श्रीविजयप्रभसूरि सधाया विजयरतन सुवरायानी,
 तस राजे भविचनहित फाजे, इम में जिनगुण गायाजी ॥ ३ ॥
 श्री कल्याणविजय वरवाचक, तपगच्छगयणदिर्णोदाजी, तास शिष्य
 श्री लाभविजयबुध, भविजनकैरवचदाजी, तास शिष्य श्रीजीत
 विजय बुध श्रीनयविजयमुर्णोदाजी याचक जसविजये तस शिष्ये
 शुणिया धीरजिर्णोदानी ॥ ४ ॥ दोमी मूलामुत सुविचेकी, दोसी
 मेघा हते जी, एह तवन में कीधु सुदर श्रुतअक्षर सकेतेजी, ए
 जिनगुणसुरतरुनो परिमल, अनुभव तो ते लहसेनी, भमर परि जे
 अरभी होइने, गुरुआणा शिर वहसे जी ॥ ५ ॥

इति श्री समस्त पंडित गिरोमणि महोपाध्याय श्रीमद्
 यशोविजयजी विरचित हुमति-मदगालन दोडसो गाथानु
 श्रीमद्दाधीर जिनस्तुति रूप टुधीनु स्तवन सपूर्ण

श्रीयशोविजयजी उपाध्याय विरचित सिद्धांतविचाररहस्यगर्भित
 साडा प्रणसो गाथानु श्री सीमधरजिन स्तवन

ढाल पहेली

(ए छोंछी चिहा राखी ? ए देशी)

श्रीसीमधर साहिब आगे, वीनतढी एक कीजे, मारग शुद्ध मया
 करी मुजने मोहनमूरति दीजे रे, जिनजी । वीनतढी अयधारे ।
 ॥ १ ॥ चाले सूत्र विरुद्धाचारे, भाये सूत्र विरुद्ध एक कहे
 अम मारग राखु, ते किम मानु शुद्धरे ? जिनजी ॥ २ ॥ आलषन
 झूठा देखाही मुग्धलोकने पांडे, आणाभंग तिलक ते काळु याये आप

માર કહે જે તાવડે મમતો, સ્વમતો ગાઢ પ્રદારો રે, જિનજી૦ ॥ ૧૬ ॥
 લહે પાર્પાનુબધી પાપે, ચલહરણી જન મિશ્તા, પૂરવમવ મતસદન
 ફલ્લ ઇ, પચવસ્તુની શિક્ષારે, જિનજી૦ ॥ ૧૭ ॥ કોઈ કહે 'અમે લિંગે
 તરણુ જૈનલિંગ છે વાર', તે મિથ્યા, નવિ ગુણ વિળું તરિયે, મુજ વિળ
 ન તરે તારુરે, જિનજી૦ ॥ ૧૮ ॥ પૂઠલિંગ જિમ પ્રગટ વિહવક, જાળી
 નમતા દોષ, નિદ્ધધસ જાળીને નમતા, તિમજ કહ્યો તસ પોષ રે,
 જિનજી૦ ॥ ૧૯ ॥ શિષ્ય કહે 'તિમ જિમ પ્રતિમાને, જિનવર થાપી
 નમિયે, સાધુવેષ થાપી અતિ સુદર, તિમ અસાધુને નમિયે રે
 જિનજી૦ ॥ ૨૦ ॥ મદ્રચાહુ ગુઠ બોલે 'પ્રતિમા, ગુણવતી નહિ દુષ્ટ,
 લિંગમાહે જે વાના દીસે, તે તુ માન અદુષ્ટેરે, જિનજી૦ ॥ ૨૧ ॥ કોઈ
 કહે 'જિન આગે માગી, મુક્તિમાગ અમે લેગુ, નિર્ગુણને પણ
 સાદિય તારે, તમ મક્કે મહમદિશુ રે,' જિનજી૦ ॥ ૨૨ ॥ પામી બોધ
 ન પાલે મૂરખ, માગે બોધ વિચાલે, લહિયે તેહ કહ્યો કુળ મૂલે ?
 બોલ્યુ ઉપદેશમાલે રે જિનજી૦ ॥ ૨૩ ॥ આળા પાલે સાદિય તૂમે, સકલ
 આપદા વાપે, આળાકારી જે જન માગે, તસ જસ હીલા આપે રે,
 જિનજી૦ ॥ ૨૪ ॥

ઢાઢ ઘીજી

(આદર જીવ જ્ઞમાગુણ આદર-એ દેશી અથવા રાગ આસાઝરી
 સ્વરૂપ આળો-એ દેશી)

કોઈ કહે 'અમે ગુરૂથી તરણુ, જિમ નાવાથી લેહા રે,'
 તે મિથ્યા ન લહે સદ્વાસે, પાર્ચપાચની સોદા રે ॥ ૧ ॥ શ્રી
 સીમધર સાદિય ! મુળથી મરતજેત્રની વાતો રે, લહુ દેવ ! કેવલ

૪ માવસાધુપણા વિનાની ગોચર્ય પાપાનુબધી પાપના ઉદયવાઢી અણકની
 સાગે ચલહરણી મિશ્તા વહવાય, અને તે પૂરવમવમા ચારિત્રની વિરાધનાનુ ફલ્લ
 છે ૫ જૈનસાધુવેશમાત્રથી ગુણહીન તરી ન શકે ૬ ગુણહીન સાધુવેશધારી
 ૭ સદ્વાસ માત્રથી કાચ રત્ન ન બને

રતિ રૂપે યુગે, હુ તો તુજ ગુણરાતો રે શ્રીસીં ॥ ૨ ॥ કોઈ કહે
 ‘જે ગચ્છથી ન ટળ્યા, તે નિરગુણ પળ સીંધુરે નાતિ માહે
 નિરગુણ પળ ગળીયે, જસ નહીં નાતિનાધેરે શ્રીસીં ॥ ૩ ॥ ગુણ
 અવગુણ રૂમ મરિયા કરતો, તે જિનજ્ઞાસનઘેરી રે નિરગુણ જો
 નિજછન્દે પાલે, તો ગચ્છ થાયે સ્વૈરી રે શ્રીસીં ॥ ૪ ॥ નિરગુણનો
 ગુરુ પશ્ચ કરે જે, તસ ગચ્છ ત્યજવો દાગ્યો રે, તે જિનવરમારગનો
 ધાતક, ગચ્છાચારે ભાગ્યો રે, શ્રીસીં ॥ ૫ ॥ વિપમકાઠમા
 નિરગુણગચ્છે, કારણથી જો વસિયે રે, દ્રવ્ય ધની ન્યવહારે ચલિયે,
 ભાવે નવિ ઉલસિયે રે, શ્રીસીં ॥ ૬ ॥ જિમ કુદૃષ્ટિથી નગર
 હોંકને, ઘેલા દેરી રાજા રે; મલી સહિત ધેલા હોઈ વેઝ, પળ
 મનમાહે તાજા રે, શ્રીસીં ॥ ૭ ॥ રૂમ ઉપદેશપદે જે ભારયુ,
 તિહા મારગ અનુસારી રે, જાણીને ભાવે આદરીયે, કલ્પમાઘ્ય
 નિરધારી રે, શ્રીસીં ॥ ૮ ॥ જ્ઞાનાદિકગુણવત્ત પરસ્પર, ઉપગાર
 આદરવો રે, પંચવસ્તુમા ગચ્છ મુગુણને, અવર વહો છે ત્યજવો રે
 શ્રીસીં ॥ ૯ ॥ જે નિરગુણ ગુણરત્નાકરને, આપ સરીસા વાલે રે
 સમવિત્તસાર રહિત તે જાણો, ધર્મદાસગળી ભાલે રે શ્રીસીં ॥ ૧૦ ॥
 કોઈ કહે ‘જે ચકુશકુસીલા, મૂલોત્તરપહિમેથી રે, મગવઈ અગે
 ભારયા તેથી, અ તે ઘાત નવિ લેથી રે શ્રીસીં ॥ ૧૧ ॥ તે મિથ્યા
 નિ કારણસેવા, ચરણઘાતિની ભાગી રે, મુનિને તેહને મમ્મવમાત્રે,
 મત્તમઠાણુ સાર્યારે શ્રીસીં ॥ ૧૨ ॥ પહિસેવાધચ્ચને તે જાણો
 અતિચારવહુટાઈ ર, ભાવવદ્વેષતાયે તે ટાળે, પંચવસ્તુ મુનિ ધ્યાઈ
 રે શ્રીસીં ॥ ૧૩ ॥ સહમા દોષ હોતે તે છૂટે, સયતને તત્કાલે રે

૮ સાડુ કહેવાય ૯ નિગુણ પળ ન્યાતમા ગણાય ૧૦ મૂલોત્તરગુણના
 નમુક દોષાના સંનન માવથી ચકુશકુસીલપણુ નપ થતુ નથા ઇમ કોઈ કહે તે
 મિથ્યા છે કારણ, નિશ્વારણ દાંપ સેનનાર ચારિત્રનો ધાતક છે ૧૧ પ્રતિષેદા
 પટ્ટે અતિચારની ગુલતા, અને તે ટળે માવવહુલતા.

पनिष्ठते औदुष्ट्यै फीधु, प्रथम अगनी भाँले रे श्रीसी ॥ १४ ॥
 पायच्छित्तादिषु भाव न राखे, दोष फरी नि' शूको रे, निद्वयम,
 सेदीधो' हेटो, ते मारगथी शूको रे श्रीसी० ॥ १५ ॥ कोइ कहे 'जे
 पातिक फीधा, पडिअमता छटीने रे,' ते मिथ्या, फल पडिअमणानु
 अपुणकैरणवी लीजे रे, श्रीसी० ॥ १६ ॥ मिथ्यादुक्खड देइ पातिक,
 ते भाँवे जे सेवे रे, आवश्यक सारे ते परगट, मायामोमने मेवे
 रे, श्रीसी० ॥ १७ ॥ मूर्खपदे पडिअमणु भारयु, पापतणु अणकरु
 रे, शक्ति भावराणे अभ्यासे, ते जस अर्थ वरयु रे श्रीसी० ॥ १८ ॥

ढाल ग्रीजी

(तुगीयागिरि शिखर सोहे - ए देशी)

दध ! तुन सिद्धात मीठो, एक मने धरिये, दुष्ट आलवन
 निहाजी, कहो किम तरिय ? ॥ देव० १ ॥ दुष्ट आलवन धरे जे,
 मम-परिणामी तेह आवश्यके भारया, त्यने मुनि नामी ॥ देव०
 २ ॥ नियतवासविहार चेइय, - भक्तितो धधा, मूढ अज्जालेभ
 थावे, विगयपडिवधो, ॥ देव० ३ ॥ फहे उपविहारभागा, सगम
 आयरिओ, नियतवास भजे बहुभुत, मुणिओ गुणदरिओ, ॥ देव०
 ४ ॥ न जाण ते सीणजघा, - बलधिविर तेहो, गोचरीना भाग

१२ जाणीने नवेण दोपो प्रायश्चित्तथा दूर भाय १३ पापनी दरकार न
 सत्कार निरपरा १४ समयभेनिधा पडे १५ तेरा पापो परी १६ करवाथी
 प्रतिअमणु फल पावे १६ मिथ्यादुक्खतथी दापा दूर करीगुण भावनाए
 तन पापा फरी करे ते मायादुक्त मृगगाद गणाय १७ वास्तविक रीत १८
 पतितपरिणामा १९ साज्जीए लायी जापेला आहागादि ल २० सगमाचार्य
 जग उदुत्तुन पण नियतवास सन उ इत्यादि कृपा आश्रमी लतार एम नथी
 जाणता १ ते हुद होवाथा तमनु जघारल जीण हनु तेंगी ते ॥ नियतवास
 सेवका छता गोचरीना स्थानानो नियम करता

(१९३)

स्त्री, बहु रह्यो जेहो, ॥ देव० ५ ॥ चेत्यपूजा मुक्तिमार्ग,
 ॥ धुने फैरवी निण बीधी ययर मुनिवर, चेत्यपास ठवी, ॥ देव०
 ॥ तीधउत्ति अन्याशसन-भटिउता टाणे, पूव अघचित पुप
 सहिमा तेह नवि चाणे ॥ देव० ७ ॥ चेत्यपूजा करत संयत देवें
 रोइ वयो, शुभ मन पण मार्गनाही, महानिशीवें ॥ देव० ८ ॥
 ॥ कारण विना मुनि नवि, दुस्य अधिकारी चेत्यपूजाय न
 ॥ मे, फल अनधिकारी, ॥ देव० ९ ॥ आय अतिपुत अर्चना, लाभवी
 गंगा वह निजलाभे अतृप्ता, गावरी भागा ॥ देव० १० ॥ ॥ चाणे
 ॥ तसिय अवमे धिविर बलहीणो सुगुणपरिगितममतीकृत,
 वेहविधि लीणो ॥ देव० ११ ॥ विगय लेवी नित्य मूढे लष्टपुण
 ॥ ने, अथवा किम दाप पदना, उपायन ॥ गणे ? ॥ देव० १२ ॥
 ॥ उपायनराजपितनु नवि, शीत हृत्त सह तेह जनमा विगय सवे
 ॥ त न लहे ? ॥ देव० १३ ॥ लाज आलम्बन भरीजा, जन असयतने
 ॥ त जगमा वाइ दरे घरे तेह मने ? ॥ देव० १४ ॥ शिथिल आल
 ॥ यन गहे, मुनि मन् मवेगी, मयतायन मुनस गुण, तीगमवेगी,
 देव० १५ ॥

२१ वस्त्रधारीनी जम करण कल्पे एम वाइ क, त एम नया जाणतो
 ॥ तेजोप जिनशासननी उत्तति अने अन्याशसनने प्रभावर्यन करवा माट
 पुणो लाव्या, ते पण पोरान नांही एकत्र करी गणना २२ पुनारी
 २२ द्रव्यपूजा २३ पोत लावला आहारार्थी अनुप अर्जिकापुन आचार्य
 पुणपूजा साध्याए लावेल आचार्यादि ना, एम कहनारा नथी जाणता के
 दुकाळरशात् तेजो बलीन, वृद्ध जने शि यरहित हता, माट साध्याए लावेल
 आहार लता, ते पण गुणवार, परिचित साध्याए विधिपुन लावेगत्र
 आहारादि लता २४ गोकुलमापी विगय लतार उदयन पुणलवन हे हे आ
 मान उदयननु आत्मन लतार शु नथी जाणतो ?

ઢાઢ ચોથી

(પ્રમુ પાસનુ મુરદ્ધ જોવા, ભવભવના પાતિક સ્વોવા-એ દેશી)
 મુળનો મીમન્ધર સ્વામી ! ઘઢી એક વહુ શિર નામી, મારગ કરતાને
 પ્રેરે, દુર્જન જે દૂપણ હેરે ॥ ૧ ॥ કહે “ નિજ સારે વ્રત પાઢો, પળ
 ધર્મદેશના ઢાઢો, જનમેલ્યાનુ નુ વામ ? વહુ ઘોલ્યુ નિંદાઢામ ’
 ॥ ૨ ॥ હમ કહેતા મારગ ગોપે, રોઢુ દૂપણ આરોપે, જે નિર્ભય
 મારગ ઘોલે, તે વહો દ્વીપને તોલે ॥ ૩ ॥ અઢાની ગારવરાસિયા,
 જે જા છે ક્રુમતે પ્રસિયા, તેહનો કુળ ઢાઢળહાર ? વિળ ધર્મદેશા
 સાર ॥ ૪ ॥ ગીતારવ જયળાવત, મયમીરુ જેહ મહત, તમ વયળે
 લોકે રરિયે, નિમ પ્રવહળથી મરવરીયે ॥ ૫ ॥ ઘીર્જા તો ઘોલ
 ઘોલે (ઘોઢે), હુ કીજે નિર્ગુળ ઢોઢે ? માપાકુશીલનો લેરો, જા !
 મહાનિશીથે દેરો ॥ ૬ ॥ જનમેલનની નહીં રૂઢા, મુનિ માસે માર્ગે
 નિરીઢા જો વહુજન મુળવા આવે, તો લામ ધરમનો પાવે, ॥ ૭ ॥
 તેહને જો માર્ગ ન માસે, તો, અતરાય વઢ ધાસે, મુનિ
 શકિ હતા નવિ ગોપે, વારે તેહને શ્રુત ઘોપે ॥ ૮ ॥ નવિ નિંદા
 મારગ વહેતા, સમપરિણામે ગહગહતા, મુનિ અઢ્ઢૈરિત મનરરો,
 જોઈ લીજે ઘીજે અરો ॥ ૯ ॥ કોઈ માસે ‘ નવિ સમજાઘો, આવકને
 ગૂઢા માઘો, ’ તે જૂઠ વહ્યા લઢેઢા, આઘક સૂતે ગહિયઢા, ॥ ૧૦ ॥
 વહે કોઈ ‘ નેનિ સી જોઢા ? , શ્રુતમા નહીં વાંઢ રોઢી તે મિથ્યા

૨૫ જનના મઢાનુ, ૨૬ ગામરાસિય અને ડલ્લપ્રવ્વરના ૨૭ અગીતાયોનો
 ઉપદેશ વચનવ્યાપાર માત્ર છે, મય જીવોન તારવ નથી, ઇવા નિર્ગુળના ઢોઢાને
 માપાકુશીલ કહ્યા છે ૨૮ મુતિમાર્ગ ૨૯ આઢ્ઢુમારે ઉપદેશ આર્પિનેજ
 હરનીમ ત્ર તાપસો તાવા ૩૦ આવકને ગૂઢ વાતા ન સમજાવવી કહેતાર
 ‘ ઢા છે, વારળ રાઢ્રમા આઢ્ઢોન પળ સૂવના અર્થના જાળનારા અને ધારનારા
 કહ્યા છે ૩૧ નરા પ્રયો ઢનાઘી નવુ નુ ઉમેર્યું ? સૂનોમા તો વઢ નામી છે
 નહીં ! ઇમ કહનારે જાળવુ જોઈઢ ન નરા પ્રયોની રચના શાઢ્રરૂપી દરિયામા
 પ્રવેશ કરવા નાવમમાન છે

ઘટત માયા, ધુતનલધિ પ્રવેશે ગાવા ॥ ૧૧ ॥ પૂરવસૂરિણ વીધી,
 તેણે જો નાવિ કરવી મિથ્વી, તો મર્વે વીધો ધમ, નાવિ કરવો
 જોયો મર્મ ॥ ૧૨ ॥ પૂરધેયુધને ઘટુમાને, નિજ શક્તિ મારગજાને,
 ગુરુલુલધામાને જોઈ, યુગતિ એહમા નહીં ગ્યોઈ ॥ ૧૩ ॥ હમ
 શુતનો નહીં ઠંછેદ, એ તો એકદેશનો ભેદ, એ અર્થ મુળી ઇચ્છામે,
 મર્વી ઘરત શુતશ્રમ્યામે ॥ ૧૪ ॥ હ્રદા દયણ એક પદ્માય, જે
 સ્વલને પીઠા થાય તો પળે એ નાવિ છોઈને, જો સજ્જનને સુર
 વીજે ॥ ૧૫ ॥ તે પુણ્યે હાસે તોવ, તેહને પળ હમ નદિ દોષ
 ઇતમતા દિયઢે હીસી, જોઈ લીને પદેલી ધીમી ॥ ૧૬ ॥ વહે
 કોઈક જુદી રીતે, મુનિભિશ્ચા મોને 'મીતે' તે જુદુ શુભમતિ રહે,
 મુનિ અતરાયધી થીદે ॥ ૧૭ ॥ જ જન છે જાતિપરિણામી, વગી
 જેહ ગદિ પરિણામી તેહને નિત્યે મમતાયે, ગુરુ કન્વવચા મન
 માવે ॥ ૧૮ ॥ ગલ્લયયણ ગણ કુળ સૂર, જે પાઠે પયમા પૂર તુવ
 મેવામા જો રહીયે, તો પ્રમુ ! નશલીલા લહીયે ॥ ૧૯ ॥

૩૨ પૂર્વગચ્છોની રચનાનુ સમર્થન કરવામા ન આવે તો, ધમ તા
 પદ્મલા પૂવાચાર્યોણ કર્યા હેન, પરંતુ અપ્પવુદ્ધિવાગા આપણ જેમણે એનુ રહસ્ય
 સમજાય નહીં માટે નરીન પ્રથરચના અપ્પારાવ તીવદ છે ૩૧ નરી પ્રથરચના
 કરતાં પૂવપુણ્યોનુ પ્રદુમાન થાય ને સ્વગતિના મુક્તિમાગનુ જાન કરાવવામાં
 સદુપયોગ થાય, માટે સ્વવિરક્તધીઆનુ નવીન પ્રયાનુ નિમાણ મુનિયુક્ત છે
 ૩૪ નરીન પ્રથરચનાથા સૂત્રનો ઉચ્છેદ થતો નથા, પરંતુ દુગમ શિષ્યોનાં
 વિસ્તાર છે, કે ને વિસ્તારન ત્રણા મધ્યાત્માઓ શ્રુતના અમ્યાયમાં પ્રવૃત્તિ
 કરે ૩૧ નરીન પ્રથરચનાથા ૩૬ પ્રથરચના ૩૭ શિધિલાચારીને મઢતી
 મિત્ર અપ્પારાવના નરીન પ્રથો ગ્વાય છે ઇવો આશેષ ન કરાય, કારણ પ્રથ
 વારાં તો તેમ કરતામા અતરાય (પાપ) માને છે

ढाळ पांचमी

(राग रामात्री - मंत्री कहे एक राजसभामा - ए देशी)

विपमकालने जोर कइ, उठ्या नइ मलधारीरे, गुरु गच्छ छात्र
 मारग लोपी, कहे अमे उग्रविहारी रे ॥ १ ॥ श्री जिन ! तु आलस
 जगने, तुन विण कवण आधारो रे भगतलोचने कुमतिनलधिधि
 माहि महीने चारो र, श्रीजिन ! तु आलस जगने, ॥ २ ॥
 गीतारथ विण भूला भमता, नष्ट करे अभिमाने रे, प्रा
 गडी लगे नधि आया, ते गृता अज्ञाने रे, श्रीजिन ॥ ३ ॥ ते
 कहे गुरु गच्छगीतारथ, प्रतिभेने गु धीजे रे ? दर्शन - ज्ञान
 चरित आदरिये, आपेआप तरीने रे श्रीजिन ॥ ४ ॥ नबि जाणे
 प्रथम अगमा, आदि गुरुकुलरामो रे कह्यो नते विण चरण विचार
 पचाशकनय ग्रासो रे श्रीजिन ॥ ५ ॥ नित्ये गुरुकुलघासे यम
 उत्तराध्ययने भार्यु रे तेहने अपमाने चली तेहमा पापधमणप
 दास्यु रे, श्रीजिन ॥ ६ ॥ दशवैकालिक गुरुशुभपा, तम निशप
 दारया रे, आवतिमा ब्रह्मसम सहगुरु मुनिकुलमच्छसम भार्य
 श्रीजिन ॥ ७ ॥ गुरुदृष्टि अनुमारे रहेता, लहे प्रवाह प्रवादे रे
 पण अतिहा मन धरिये, बहुगुण सुगुरु प्रसादे रे, श्रीजिन ॥ ८ ॥
 दिनय वधे गुरु पासे वसता, जे जिनशासनमूरी रे, दर्श
 निर्मल उचितप्रवृत्ति, शुभरागे अनुकूलो रे, श्रीजिन ॥ ९ ॥ वैर
 चचे पातक दूटे, सतात्तिगुणशक्ति रे हित उपदेशे सुविधि
 सगे, ब्रह्मचर्यती गुप्ति रे, श्रीजिन ॥ १० ॥ मन बाधे मृदुबुद्धि के
 मारगभे न होवे रे, बहु गुण जाणे ए अधिकारे, धर्मरयण
 जोव रे, श्रीजिन ॥ ११ ॥ ताणतणो समागी होवे, विरमन दर्श

१८ गळमा गुरुना जातीन रहेतु फरजियात शा माटे ? जानदा
 चारिनया तरी जगसे एम कहेंनारा गी जाणता के आचारगमा प्र
 गुरुकुलवासने कह्यो उ

પરિતે રે, ન ત્યજે ગુરુ પદે ॥ યુષ્માસ્યુ આશર્યકનિર્યુક્તિરે
 શ્રીનિન૦ ॥ ૧૨ ॥ ભાર્તેપ્રતે તિમ ઘાણ દળતા, પગ અળકરસી
 મથારે ગુરુ છાટી આદારતણો રાપ, પરતા તિમ મુનિ નથારે
 શ્રીનિન૦ ॥ ૧૩ ॥ ગુરુકુલયામે જ્ઞાનાદિક ગુણ, ધાપયમન ઘાથે રે,
 તો આદારતણો પગ દૂષણ, ગપ કરતા નવિ ઘાથેરે, શ્રીનિન૦ ॥ ૧૪ ॥
 ધમરતન ઉપદેશદાનિક, જાણી ગુરુ આદરયો રે ગચ્છ કહ્યો
 તેહનો પરિમારો, તે પળ નિત અનુમરયારે શ્રીનિન૦ ॥ ૧૫ ॥ સારણ
 ધારણ પ્રમુલ્ય લહીને, મુક્તિમારગ આરાયે રે, ગુભર્વાર્ય તિહા
 મુષિદિતધિરિયા દેસાદેસે ઘાથે રે શ્રીનિન૦ ॥ ૧૬ ॥ નલધિ તણો
 સક્ષોભ અમહતા, જેમ નીચઠતા મીનોરે, ગચ્છમારણાદિક અળ
 સહતા, તિમ મુનિ દુગિરયા દીનોરે, શ્રીનિન૦ ॥ ૧૭ ॥ વાય નર્મદાતટ
 તિમ મૂઠી મૃગતૃપ્ણાનલ જાતા રે, દુરગ પામ્યા તિમ ગચ્છ
 તર્જીને, આપમતિ મુનિ ઘાતા રે શ્રીનિન૦ ॥ ૧૮ ॥ પાટી વિના તિમ
 પાળી ન રહે, જીવિ વિના તિમ કાયા રે, ગીતારથ વિણ તિમ મુનિ
 ન રહે, જઠ કટ્ટની માયારે, શ્રીનિન૦ ॥ ૧૯ ॥ અઘ પ્રતે તિમ
 નિમલ લોચન, મારગમા લેહ જાયરે તિમ ગીતારથ મૂરત મુનિને,
 દઢ આલયન ધાયરે શ્રીનિન૦ ॥ ૨૦ ॥ સમભાષી ગીતારથ નાળી,
 આગમ માહેલહિયેરે આતમજરથી ગુમમાતિ સજ્જન, કહોતે વિણ કિંમ
 રહિયે રે શ્રીનિન૦ ॥ ૨૧ ॥ લોચન આલયન તિનજાસન, ગીતારથ
 છે મેઢી રે, તે વિણ મુનિ ચઢતો મયમની, આરોહે કિમ મેઢી રે,
 શ્રીનિન૦ ॥ ૨૨ ॥ ગીતારથને મારગ પૃઢી, છાઢીજે રમાદોરે, પાઠે
 કિરિયા તે તુન ભક્તિ, પામે જગ જણવાદોરે, શ્રીનિન૦ ॥ ૨૩ ॥

૧૯ દોગરહિત આદારનો ગપ કરે છે ત “ગુરુન ઘાણથી દળજો પગ રહે
 એમના પગે સ્પર્શ કરી આશાવના કરતા” એવું કહેનારના નેવા છે ૪૦ સાધુના
 જ્ઞાનાગુણો ઘાથે છે

ઢાઢ છઢી

[સામઢક રે તુ સઢની મોરી, રામુઢાની અથવા દિતાગ્રિઢ્ઢાઢી
ગીની ઢેઢી]

પ્રથમ ઢ્ઢાન ને પઢી અઢિસા, ઢશઢંકાઢિક સાઢી રે,
ઢાનવત્ત તે કારણ ઢઢિયે, તુઢ આણા મન રાઢી રે, સાઢિય ।
મુણનો રે ॥ ૧ ॥ ઢ્રઢ્ય ઢેવ ન કાલ ન ઢાણે, ઢાય પુરુષ પઢિસેઢ રે,
નઢિ ડત્તસર્ગ લઢે અપઢાઢઢ, અગીતારથ નિતઢેઢ રે, સાઢિય૦ ॥ ૨ ॥
મઢિત્ત અઢિત્ત મિઢ્ર નઢિ ઢાણે, કલ્પ અકલ્પ ઢિઢાર રે યોગ્ય ન
ઢાણે નિન નિન ઢાઢે, ઢ્રઢ્ય ઢઢાસિથિત સાર રે સાઢિય૦ ॥ ૩ ॥ સેઢ્ર
ન ઢાણે તેઢ ઢઢાસિથિત, ઢનપઢ અઢ્યઢિશેષ રે, સુમિઢ્ર ઢુમિઢ્ર
કલ્પ નઢિ ઢાણે, કાલઢિઢાર અઢેપ રે સાઢિય૦ ॥ ૪ ॥ ઢાઢિઢેઢ
મિલાણ ન ઢાણે, ગાઢ અગાઢઢ કલ્પ ર, ઢ્યમતો અગ્યમતો ઢન ન
લઢ, ઢસ્તુ અઢસ્તુ અનલ્પ રે સાઢિય૦ ॥ ૫ ॥ ઢે આઢુઢી પ્રમાઢે ઢેઢે
પઢિસેઢા ઢઢિ કલ્પ રે, નઢિ ઢાણે તે તાસ ઢઢાસિથિત, પાયઢ્ઢિઢ્ઢ
ઢિકલ્પરે, સાઢિય૦ ॥ ૬ ॥ નઢણ રહિત ઢિમ અનિપુણ ઢેરે, પઢ
નઢ ઢિમ સત્થ રે, ઢાણે ઢુ ઢાઢે પઢુઢાયુ, પળ નઢિ તેઢ સમત્થ રે
સાઢિય૦ ॥ ૭ ॥ અગીતારથ તિમ ઢાણે ગરંઢે, ઢુ ઢલઢુ સઢિ ગઢ્ઢ
રે, પળ તસ પાસ ગુણગણઢાસે, ઢોઢ ગલાગર્ઢમઢ્ઢ રે સાઢિય૦
॥ ૮ ॥ પઢ્ઢિઢ્ઢે અનિમાત્ત ઢિઢે ઢે, અપઢ્ઢિઢ્ઢે પઢ્ઢિઢ્ઢ રે આસા
ઢળ તસ સૂઢે ઢોલી, આસાયળ મિઢ્ઢિઢ્ઢ રે, સાઢિય૦ ॥ ૯ ॥
તપસી અપઢુશ્રુત ઢિઢરતો, ફરી ઢોપની ઢ્રેણી રે, નઢિ ઢાણે રે
કારણ તેઢને, ઢિમ ઢાઢે ગુણઢ્રેણિરે ? સાઢિય૦ ॥ ૧૦ ॥ માર્ગ માઢ
ઢાણે ઢિમ પઢી, અલઢ્ઢ તાસ ઢિસમ રે ઢિંગાઢારમાત્ર તે ઢાણે

૪૧ તોયો સેઢનારઢો ઢાશય ન સમઢનાર અગીતારથ મુનિ ૪૨ નિતેગી
૪૩ અઢિમાઢ્યઢક ૪૮ અસાઢાર્થે પાઢે સેઢનાર માઢઢોઢા ગળોનો નાઢ

पामे मूढ किमे'रे साहिब० ॥ ११ ॥ भेद लह्या विण गता परिणति,
 मुनि मननी गाथोध रे, विणराता विणताता धाता, अत उपाद
 विराध रे साहिब० ॥ १२ ॥ पत्थरसम पामर आदरता मणिमम
 सुघ जन छोडीरे, भेद लह्या विण आगमयितिनो, त पामे महु
 रोजीरे साहिब० ॥ १३ ॥ शागमगति भावि अणलहता, ज्ञानतणो
 उपचार रे, आरासारे मारग लोप चरणचरणनो मार रे साहिब०
 ॥ १४ ॥ शकपों तेहन ये शिक्षा उदारमनि जे मार रे, पुरुषचन
 तेहने ते बोले, अग फदे आचार रे साहिब० ॥ १५ ॥ अममरिग्या
 हो तो तुम जाणो, नदी तो स्या तुम बोले रे ? अम भारलो जात्या
 दिव दूषण, काढ तेह पिटाले रे साहिब० ॥ १६ ॥ पामत्यादिव दूषण
 काढा, हीले शानी तेह रे यथाउन्दता विण गुरुभाणा, गवि नाण
 निन रेह रे साहिब० ॥ १७ ॥ शानीधी तिम अलगा रहेता, हस
 थकी जिम काक रे, भेद विनयना बायन भाग्या, न लहे तस
 परिपाक रे साहिब० ॥ १८ ॥ मर्घ उग्रमे पण तस बहु फल, पडे
 कष्ट अन्नाण रे मूत्र अभिन्नतणे अनुमार, उपदेशमाला बाँजे रे,
 साहिब० ॥ १९ ॥ ते तो शत्रु भाघे पक्की, जाले तेहने जुत्त रे
 यौन्य कुयासन जे अकुयासन, देशराधन उत्तरे साहिब० ॥ २० ॥
 अज्ञानी गुरुतणे नियोगे अथवा गुभपरिणाम रे कम्मपयडीं साले
 मुट्टि कहिये ओहनो ठाम रे साहिब० ॥ २१ ॥ ते तो हठयी गुरुने
 छाटी भन्नचरणपरिणाम रे, मर्घ उग्रमे पण तम निन्नय, काड
 आव ठाम रे साहिब० ॥ २२ ॥ आणाहवि विण चरण निपेधे,
 पचाशक हरिभद रे, ययहारे तो थोडु लेगे, जेह सँवारे मद्द रे,
 साहिब० ॥ २३ ॥ शिष्य कहे 'जो गुरु अज्ञानी, भनता गुणनिधि
 जाणीरे, जो सुयामना तो किम त्यनता, तेने अवगुण जाणीरे ?
 साहिब० ॥ २४ ॥ गुरु बोले 'गुभ यासन कहिये, पन्नरणिज्जस्यभाय

रे, त आयत्तपणे छे आछें, जस मन मदक भाधरे. साहिब० ॥ २५ ॥
 सधु मानी सधु थाता, चउभगी आचार रे, गुरु कहणें तेहमा ५३
 जाणी, पहीये मुनस अपार रे साहिब० ॥ २६ ॥

ढाळ सातमी

(राजगीतानी अथवा सुरति महिनानी - देशी)

कैई फहें 'गुरुगच्छ गीतारथ सारथ शुद्ध, मानु पण नवि दीस
 जोता कोई विशुद्ध; निपुणसहाय बिना कह्यो सूने एक बिहार, तेहयो
 एकाकी रहेता नही दोप लगार ॥ १ ॥ अणदेसता आपमा ते सवि
 गुणनो योग, मिम जाणे परमा व्रतगुणनो मूलवियोग ? छेद दोष
 ताइ नवि पछा प्रवचने मुनि दु शील, दोपलवे पण थिरपरिणामी
 बबुझुशील ॥ २ ॥ ज्ञानादिक गुण गुरुआदिक माहे जोय, सर्व
 प्रकारे निगुण नवि आदरयो होय, ते छाडे गीतारथ जे जाणे विधि
 सध, ग्लानौपधदृष्टाते मूढ धरे मनगय ॥ ३ ॥ ते कारण गीतारथने
 छे एक बिहार, अगीतारथने मर्ये प्रकारे ते नहि सार पाप
 बरजतो काम असजतो भारयो जेह, उत्तगध्ययने गीतारथ एकाकी
 तेह ॥ ४ ॥ पाप तणु परिवजन ने खलि काम असग, अज्ञानीने
 नवि हुए ते नवि जाणे भग, अज्ञानी शु जरसे शु लहसे शुभ पाप;
 दशवैकालिक बयणे मचासक जाआप ॥ ५ ॥ एकबिहारे देसरे
 आचारे मघाद, बहु प्रायश्चित्त दूषण बली अज्ञान प्रमाद घटिद
 विशेषे चार्यो छे अवच्छिन्न बिहार, परीपोतदृष्टाते जाणो प्रवचनसार
 ॥ ६ ॥ एकाकीने स्त्रीरिपुथानतणो उपघात, भिक्षाती नवी शुद्धि महा

४८ उद प्रायश्चित्त सुधी मुनि दु शी न गणाय ४९ कमरोगना गुण
 हीन चित्तसक जाणो गीतारथ गुन्ना त्याग कर, क्यारे अगीतार्थ अभिमानार्थ
 त्याग करे ५० अव्यक्त (अगीतार्थ) ने समुद्रमा पानी यज्ञाणी जे
 गीतार्थनी निश्र कही छे

વ્રતનો પણ ઘાત, પંકાકી સચ્છત્વને નવિ પામે ધર્મ, નવિ પામે
 પૃચ્છાન્વિ વિળ તે પ્રવચન મમ ॥ ૭ ॥ મુમતિ ગુપ્તિ પણ ન ધરે
 પંકાકી નિ શક, માથ પરાવર્ત ધરે આલ્લસન મપક, જૂના જૂના
 માતા ધવિરવલ્પના ભેદ, ડોહટાન મન લોરના ઘાળ ધમઝઝેદ ॥ ૮ ॥
 ટોળે પણ જો મોઢે અથપ્રસાદ નિપાત આળા વિળ નવિ સઘ ટે
 આસ્વતળો સઘાત તા ગીતારથ ઠહરે નિમ હરિ જલધી વેદ,
 અગીતારથ નરિ જાળે ત મવિ વિધિનો ભેદ ॥ ૯ ॥ પારણથી પંકાકી
 પણ પણ માણ્યુ તામ, વિપમકાઠમા તો પણ રુઢો મેલો ઘામ,
 પચકપમાયે મળ્યુ આતમરક્ષણ પમ, શાલિ પરડતળે ડમ ભાળે
 રહિણ સેમ ॥ ૧૦ ॥ પંકાકી પાસત્યો સચ્છદો ગતયોગ, ઊળવાસી
 વસન્નો વહુ દૂપળ નયોગ, ગચ્છવાસી અણુયોગી ગુસ્મેથી વઝી
 હોય, અનિયતવાસી આત્તો વહુગુણ ડમ જોય ॥ ૧૧ ॥ દોપહાનિ
 ગુણવૃદ્ધિ જયળા માલે સૂરિ, તે ગુમપરિવારે દુહ વિધન ટલે સપિ
 દરિ, દેવ પજે જો આગળે તુન વળા મુરવેલી, ગુમપરિવારે રહિયે
 તો મુગ જસ રગરેલી ॥ ૧૨ ॥

ઢાલ આઠમી

(પ્રમુ ! ચિત્ત ધરીને અપારો મુજ વાત, અથવા જ્ઞાણરીયા
 મુનિયર ! ધનધન — એ દેશી)

કોઈ કહે સિદ્ધાન્તમાની, ધમ અહિંસારે સાર, આદરિણ તે પક
 લીની ત્યનિયે ઘનુ વપચાર, મન મોહન પિતજી ! તુન વયળે મુજ

૧૧ પારણસગ ઝર્ગાતાથેને પણ પંકાકીપણુ તો કે કશુ ટે ઠનાં ટુપ્પમ
 રાઝમા તા સમુદાયમાન રહેતુ યોગ્ય ગણ્યુ છે, ચોગ્યાતુ અને પરડના કીન્તુ
 ડપરના ડાતસથા રડળ ધાવ છે, નમ ઈતરાગી જુદા પડલા ચોગ્યા અને
 પરડન અવજ દુ રા સદરા પડે છે, મા-
 અનિવાર્યતા પચકપમાયમા વળાવી છે.

જેવાની
 અવજ

રગ, મન૦ ॥ ૧ ॥ નવિ જાણે તે સર્વે ત્યજીને, એક અહિંસા રગ,
 કેવલ લૌકિક નીતિ હોયે, લોકોત્તર પથભગ મન૦ ॥ ૨ ॥ ઘનમા
 ચસતો ચાલતપસ્વી, ગુરુનિશ્રા વિળ સાધ, એક અહિંસા તે રાચે,
 ન લહ મર્મ અગાવ મન૦ ॥ ૩ ॥ જીવાદિક જિમ ચાલતપસ્વી
 અળનાળતો મૃદ, ગુરુલઘુભાવ તથા અળલહે તો, ગુરુર્વાર્જિત મુનિ
 ગૃહ મન૦ ॥ ૪ ॥ ભષમોચક પરિણામ સરીતો, તેહનો શુભ ઉદેશ,
 આણારહિતપણે જાળીજે, જોહ પદ ઉપદેશ મન૦ ॥ ૫ ॥ એક
 વચન જ્ઞાતીને છાહે ઘીજા લૌકિક નીતિ સકલ વચન નિજ ઠામે
 જોહે, એ લોકોત્તર નીતિ મન૦ ॥ ૬ ॥ જિનશાસન છે એક
 ક્રિયામા, અન્યક્રિયા સમ્બન્ધ, નિમ માપી છે ત્રિવિધ અહિંસા, હેતુ
 સ્વરૂપ-અનુબન્ધ મન૦ ॥ ૭ ॥ હેતુ અહિંસા જયનારૂપે, જન્તુ
 અવાતસ્વરૂપ, પન્થરૂપે જે તેહ પરિણામે, તે અનુવન્ધારૂપ મન૦
 ॥ ૮ ॥ હેતુ સ્વરૂપ અહિંસા આપે શુભફલ વિળ અનુબન્ધ, દૃઢઅજ્ઞાન
 થકી તે આપે, હિંસાનો અનુબન્ધ મન૦ ॥ ૯ ॥ નિહ્વ પ્રમુર તળી
 જિન કિરિયા, જેહ અહિંસારૂપ, મુરદુરગતિ વેદ તે પાઠે, દુત્તર
 ભવજલકૃષ મન૦ ॥ ૧૦ ॥ દુર્બલ નમ્ર માસ ઉપવાસી, જો છે
 માયારંગ, તો પળ ગરમ અન સા રેશે, ચોલે ઘીજુ અગ, મન૦ ॥ ૧૧ ॥
 નિદિત આચારે જિનશાસન, જેહને હીલે લોક, માયા પહિલી તસ
 અજ્ઞાને, સર્વ અહિંસા કોક મન૦ ॥ ૧૨ ॥ સ્વરૂપથી નિરવધ તથા
 જે, છે કિરિયા સાવધ જ્ઞાનશક્તિથી તેહ અહિંસા, દિએ અનુવન્ધે
 સધ, મન૦ ॥ ૧૩ ॥ જિનપૂજા અપચાદપદાદિક, શીલવ્રતાદિક
 જેમ, પુણ્ય અનુત્તર મુનિયે આપી, દિએ શિવપદ ઘટુ એમ મન૦
 ॥ ૧૪ ॥ એહ ભેદ વિળ એક અહિંસા, નવિ હોય થિર થમ, ચાવત
 યોગક્રિયા છે તાવત, યોન્યો છે આરંભ મન૦ ॥ ૧૫ ॥ લાગે પળ
 હગથે નહિ હિંસા મુનિ એ માયાવાળી, શુભકિરિયા લાગી જ આવે,

તેમા તો નહિ હાળી, મન૦ ॥૧૬॥ દિસા માત્ર યિના જો મુનિને હોય
 અર્હિસકમાય, મુ મ એવેદિયને હોય તો તે શુદ્ધ સ્વભાવ મા૦ ॥૧૭॥
 માયે જેહ અર્હિસા માને, તે સયિ જોહે ટામ, હસર્ગે અપવાદે ઘાળી,
 નિનની જાણે જામ મન૦ ॥ ૧૮ ॥ કોઈ વહે ઝત્તર્ગ આળા છાદો
 છે અપવાદ, તે મિધ્યા અળપામે અર્થે, સાધારણ વિધિયાદ મન૦
 ॥ ૧૯ ॥ મુરયપણે તિમ માયે આળા ઠિમ સસ ધારણ તેહ, કાર્ય
 રૂચ્છતો કારણ રૂચ્છે, એ છે શુભમતિ રેહ મન૦ ॥ ૨૦ ॥ વસ્ત્રે
 વચન વશ્તુ અપવાદ, તે આળાનુ રે મૂલ મિશ્રપક્ષ તો મુનિને, ન
 ઘટે, તેહ નહી અનુકૂલ મન૦ ॥ ૨૧ ॥ અપુનર્વધવધી માહીને જાય
 ચરમ ગુણઠાળ માયઅવેશાયે તિન આળા, મારગ માયે જાળ
 મન૦ ॥ ૨૨ ॥ એવ અર્હિસામા જે આળા, માયે પૂરવ સૂરિ તે
 એકાંત માતિ નવિ પ્રહિયે, તિહા નવવિધિ છે મૂરિ મન૦ ॥ ૨૩ ॥
 આતમભાષદિસનથી દિસા, મવત્રા એ પાપસ્થાન, તેદ થકી વિપરીત
 અર્હિસા, તાસ વિરહુ ધ્યાન મન૦ ॥ ૨૪ ॥ તસ સ્વાય જે જે
 આગમમા, વહુવિધ છે વ્યવહાર, તે નિ શેષ અર્હિસા કહિયે, કારણ
 વલ ઉપચાર મા૦ ॥ ૨૫ ॥ જીવ અજીવ વિષય છે દિસા,
 નૈગમનય મતજુત સમહ વ્યવહારે પદ્ધાયે, પ્રતિપાયે ઋજુસુષ્ત
 મન૦ ॥ ૨૬ ॥ આતમરૂપ શબ્દનય તીને, માને એમ અર્હિસ,
 બોધવૃત્તિ જોહને રહિયે, મુસ જશ લીલ પ્રસસ, મન૦ ॥ ૨૭ ॥

ઢાલ નવમી

(હમીરાની, ચૈત્રી પૂનમ અનુક્રમે અથવા દેશ મનોહર માલવો-૯ દેશી)

કાઢફ સૂત્રન આદરે, અર્થ ન માને સાર, તિનજી ! આપમતે
 અવલુ કરે મૂત્ત્યા તેહ ગમાર, જિતજી ! તુજ વચણે મન રાહીયે
 ॥ ૧ ॥ પ્રતિમા લોપે પાપીઆ યોગ અને ઉપધાન, ^ ^ !
 ગુદનો શિર ધરે, માયાલી અજ્ઞાન જિનજી ! ॥ ૨

તેહનો નથી, કેતા કહિયે એવું જિનનીં નિત્ય શૂદે છે સાધતા, ગુરુ
 વિણ તેહનીં ટેવ, જિનજી ॥ ૩ ॥ ઘૃષ્ઠિપ્રમુલ જોડ કરી, ભાગે
 આગમ આપ, નિનનીં ॥ તેહજ સૂઢા ઓઝયે, જિમ કુપુત્ર નિજ ઘાપ,
 જિનનીં ॥ ૪ ॥ ઘૃત્યાદિક અળમાનતા, મૂત્ર વિરાધે દીન, નિનનીં ॥
 મૂત્ર-અરથ-તદુભય થઈ, પ્રત્યનીક પહા તીન ॥ જિનજી ॥ ૫ ॥
 અક્ષર અર્થજ ખલો, જો આપરતા ણમ, નિનનીં ॥ મગવડ અંગે
 માણિયો વિવિધ અર્થ તો કેમ ? નિનનીં ॥ ૬ ॥ મૂત્ર અરથ પટેલી
 થીનો, નિગ્જુતી ચ મીસ નિનનીં ॥ નિરવણપ ઝીનો ઘઢી, ડમ મારે
 જગદીશ જિનનીં ॥ ૭ ॥ છાયા તર ચાટે ચલ, રહે થિતી તત્ત જેમ,
 નિનજી ॥ મૂત્રઅરથ ચાટે ચલે, રહે થિતી તત્ત તેમ, નિનનીં ॥ ૮ ॥
 અર્થ કહે વિધિ બારણા, ઉભય મૂત્રનિમ પાળ જિનજી ॥ તિમ પ્રમાણ
 મામાયથી નાંવિ પ્રમાણ અપ્રમાણ નિનજી ॥ ૯ ॥ અધપગુ જિમ ઘે
 મઢે, ચાલે ઇચ્છિત ઠાળ નિનનીં ॥ મગઅરથ તિમ જાળીએ કલ્પ
 માપ્યની ઘાળ જિનનીં ॥ ૧૦ ॥ વિવિ-ક્રમ-ભય-ઘર્જના, ઉત્સર્ગ-
 અપઘાદ, નિનજી ॥ તદુભય અર્થે જાળીયે, સૂત્રભેદ અધિવા
 જિનનીં ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ભેદ જાણ્યા વિના કરામોહ લહત જિનનીં ॥
 મગ તર પ્રમુલે નથી, માયુ મગવડતત્ત નિનજી ॥ ૧૨ ॥ પરિ
 વૈંસિત ધારી કરી, લેપન અગર અણેપ, જિનજી ॥ કારણથી અંતિ
 આદર્યા, પચકલ્પ ઘપદશ જિનનીં ॥ ૧૩ ॥ વર્ષાગમ નિધારિઓ
 કારણે માયુ તેહ, નિનજી ॥ ઠાળાગે શ્રમણી તણુ, અલભ્યાદિક જેહ,
 નિનજી ॥ ૧૪ ॥ આધકર્માદિક નથી, ઘઘ તણો એકન્ત નિનનીં ॥
 મુચગઢે તે કિમ ઘટે, વિણ ઘૃત્યાદિક સન્ત ? જિનજી ॥ ૧૫ ॥
 વિહરમાન ગળધર પિતા, જિનનનકાદિક જેહ, જિનનીં ॥ ક્રમ યત્તી
 આશ્રયક તણો, મૂત્ર માત્ર નહીં તેહ નિનજી ॥ ૧૬ ॥ અર્થ વિના
 કિમ પામિણ, માવ સકલ અનિબદ્ધ નિનનીં ॥ ગુરુમુલ ઘાળી

ધારતા, હોવે સર્વે મુષદ્ધ તિનજી ' ॥ ૧૭ ॥ પુસ્તક અર્થ પરમ્પરા,
મધર્ગી જેહને હાથ, તિનજી ' ત મુચિન્નિત અણમાનતા, કિમ રહેશે
નિત આયુ ? જિતજી ' ॥ ૧૮ ॥ સન્નિગુરુ પામે ઝીવતા અર્થમાદિ ન
વિરોધ, તિનજી ' હતુવાદ આગમ પ્રતે, તાણ નહ મુચોધ, તિનજી ' ॥ ૧૯ ॥
અર્થે મતમેદાદિય, જહ વિરોધ ગગત, તિનજી ' તે મુચ પળ દમશે,
જો તોડો પવન્ત, તિનજી ' ॥ ૨૦ ॥ સદ્ગતિ તાણે નહી ધીર વહે
હમ વચ્ચ તિનજી ' સદ્ગતિ પળ તાણનો, પ્રથમ અગ છે તત્ત્વ,
તિનજી ' ॥ ૨૧ ॥ જ્ઞપમટ્ટ અહનોવળો જથૂપશ્ચિતિ માર તિતજી '
ચાર થતી પાઠાન્તરે, મલ વહે વિસ્તાર, તિનજી ' ॥ ૨૨ ॥ મત્તાવન
મય સહિતે, મનતાણી મમવાય, તિનજી ' આઠ મયા માતા વહે, વ તો
અવર ઉપાય, તિતજી ' ॥ ૨૩ ॥ ઉત્તરાધ્યયને મિતિ વહી, અ તમુહત
જધાય, તિનજી ' ચેદનીયાતિ ચાર ત પદ્મચળામા અન્ય, તિનજી '
॥ ૨૪ ॥ અનુમોગદ્વારે વક્ષા, જધન નિલેપા ચાર, તિતજી ' જીવાદિય
તો નધિ વટે, દ્રવ્યમેદ આધાર, તિનજી ' ॥ ૨૫ ॥ હમ થદુ યવન
નયન્તરે, પોડ પાચનામેદ તિતજી ' હમ અર્થ પળ જાણીયે, નધિ
ધરીયે મન તોડ, તિનજી ' ॥ ૨૬ ॥ અર્થસારથી આજના, અધિકા
ગુમમતિ કુળ ? તિનજી ' તાઠ અમિયતળે નહી, આવે વહિયે તૂળ ?
તિનજી ' ॥ ૨૭ ॥ ચત્રાસરીનુ મૂલ છે, મત્રીસરીયો અવ તિનજી '
જહમા પ્પે દીલીઓ, દિયે સસાર અનર્થ, તિનજી ' ॥ ૨૮ ॥ જ
સમતોલે આચરે, સૂત્ર અર્થગુ પ્રીતિ, તિનજી ' ત તુહા વચ્ચાણે વરે,
મુલવશ નિમલનીતિ, તિનજી ' ॥ ૨૯ ॥

ઢાલ દશમી

(આપ છવે છવિલા છલાચરે, અથવા જીવ - જીવન ' પ્રમુ વિદ્યા
ગયારે - એ દેશી)

જ્ઞાન વિગા જે જીવનેરે ચિરિયામા છ દોપર, નર્મચાછે
તેદ્યારે, નહી ઝમમુલ સતોપરે ॥ ૧ ॥ પ્રમુ ' તુહા ઘાળી મીઠ

तेहनी नयी, केती कहिये जेय । जिजी । नित्य श्रुते छे माधता, गुरु
 विण तेहनी छेय, जिनजी । ॥ ३ ॥ वृत्तिप्रसुग जोइ करी, भाये
 आगम आप जिनजी । तेहज सूदा ओळखे, जिम कुपुत्र निन बाप,
 जिनजी । ॥ ४ ॥ वृत्त्यान्विक अणमानता, सूत्र धिरावे दीन, जिजी ।
 मूत्र-अरथ-तदुभय धरी, प्रत्यनीक कहा तीन । जिनजी ॥ ५ ॥
 अक्षर अर्थन फलो, जो आनरता एम, जिनजी । भगवद् अग
 भाखियो धिधि अर्थ तो कम ? जिनजी । ॥ ६ ॥ सूत्र अरथ पहेछे
 यीनो, निज्जुत्ती य मीस जिनजी । निरवशप त्रीनोवळी, इम भास
 नगदीस जिनजी । ॥ ७ ॥ ठाया नर चाले चले, रहे धिती तन जेम,
 जिनजी । सूत्रअरथ चाले चले, रहे धिती तन तेम, जिनजी । ॥ ८ ॥
 अर्थ फहे धिधि आरणा, उभय सत्रनिम बाण जिनजी । तिम प्रमाण
 मामान्यथो नवि प्रमाण अप्रमाण जिजी । ॥ ९ ॥ अधपगु निम वे
 मळे, चाले इच्छित ठाण जिनजी । मत्रअरथ तिम जाणीण कल्प
 भाष्यनी बाण जिनजी । ॥ १० ॥ निधि-उद्यम-भय-वर्णना, उत्सर्गद-
 अपवाद, जिनजी । तदुभय अर्थ जाणीये, सूत्रभेद अविवाद
 जिजी । ॥ ११ ॥ एह भेद जाण्या बिना कखामोह लहत, जिनजी ।
 भगन्तर प्रमुखे करी, भायु भगवदतत जिनजी । ॥ १२ ॥ परि
 वासित घरी करी, लेपन अशन अक्षेप जिनजी । कारणथी अति
 आदर्श, पचकल्प उपदेश जिनजी । ॥ १३ ॥ वपांगमा निवारिओ
 कारणे भास्यु तेह, जिनजी । ठाणागे श्रमणी तणु, अवलम्भाविक जेह
 जिनजी । ॥ १४ ॥ आधकर्मादिक नही, बन्ध तणो एकन जिनजी ।
 सूयगडे ते किम घटे, जिण वृत्त्यान्विक तन्त ? जिनजी । ॥ १५ ॥
 विहरमान गणघर पिता, जिनवनकादिक जेह जिनजी । क्रम वळी
 आषश्यक तणो, सूत्र मात्र नही तेह जिनजी । ॥ १६ ॥ अर्थ बिना
 निम पामिण भाव सफल अनिषद्ध जिनजी । गुग्गुला बाणी

ચારતા, હોવે સર્વે મુચ્છ જિનજી । ॥ ૧૭ ॥ પુસ્તક અર્થે પરમ્પરા,
 સઘટ્ટી જહને હાથ, જિનજી । તે મુવિહિત અણમાનતા, કિમ રહેશે
 નિજ આયુ ? જિનજી । ॥ ૧૮ ॥ સન્નિગુ પામે શીલતા અર્થમાદિ ન
 વિરોધ જિનજી । હેતુવાદ આગમ પ્રતે, પાળ જેહ મુબોધ, જિનજી । ॥ ૧૯ ॥
 અર્થે મતભેદાદિકે, જેહ વિરોધ ગણન્ત, જિનજી । તે મૂલે પળ દેવશે,
 જો જોગ પ્યન્ત, જિનજી । ॥ ૨૦ ॥ સહરતા જાણે નહી, થીર નહે
 હમ વલ્પ, જિનજી । સહરતા પળ નાણનો, પ્રથમ અગ છે જલ્પ,
 જિનજી ॥ ૨૧ ॥ જ્ઞપમ્મૂટ અહવાયણો, જલ્પમ્મતિ સાર જિનજી ।
 ધાર થટ્ટી પાઠાન્તરે, મલ કહે વિસ્તાર, જિનજી । ॥ ૨૨ ॥ સત્તાવન
 મય સહિતે, મનનાળી સમવાય, જિનજી । આઠ મયા જ્ઞાતા વહે, ય તો
 અવર ઉપાય, જિનજી । ॥ ૨૩ ॥ જ્ઞતરાધ્યયને મિતિ કહી, અન્તર્મુદર્ત
 જવન્ય, જિનજી । વેદનીયની વાર ત, પત્રવણામા ધન્ય, જિનજી ।
 ॥ ૨૪ ॥ અનુયોગદ્વારે કદ્ય, જધન નિશ્ચેષા ચાર, જિનજી । જીવાદિક
 તો નવિ ઘટે, દ્રવ્યભેદ આધાર, જિનજી । ॥ ૨૫ ॥ હમ ઘટ્ટુ વચન
 નયન્તરે, કોઈ વાચનાભેદ, જિનજી । હમ અર્થ પળ જાણિયે, નવિ
 ધરીયે મન રોજ, જિનજી । ॥ ૨૬ ॥ અર્થસારથી આજના, અધિકા
 શુભમતિ કુળ ? જિનજી । તોલે અમિયતળે નહી, આવે કદિયે લૂળ ?
 જિનજી । ॥ ૨૭ ॥ રાજાસરીસુ મૂલ ટે, મત્રીસરીસો અથ, જિનજી ।
 ગહમા પ્કે હીલીજો, દિયે સસાર અનર્થ, જિનજી । ॥ ૨૮ ॥ જે
 મમતોલે આચરે, મૂત્ર અર્થશુ પ્રીતિ, જિનજી । ત તુજ કરણાયે વરે,
 મુલજન નિમલનીતિ, જિનજી । ॥ ૨૯ ॥

ઢાઢ દશમી

(આપ છદે છબિલા છલાવરે, અથવા જીવ - જીવન । પ્રમુ વિદ્યા
 ગયારે - એ દેશ)

જ્ઞાન વિના જે જીવનેરે કિરિયામા છે દોપરે, કર્મથય છે
 વેદધીરે, નહી, જાણના મન્ત્રે ॥ ૩૦ ॥ તમ । જ્ઞાન મન્ત્રીને મન્ત્રે

હીરે, મુક્ત મન સહેજ મુદ્દાયરે, અમીયસમી મન ધારતોર, પાપતાપ
 સવિ જાયરે પ્રમુ ॥ ૨ ॥ લોકપતિ કિરિયા
 કરેરે, મનમેરે અન્નાણરે, ભવ - ઇચ્છાના જોરથીરે, વિણ શિવસુત્ત
 વિન્નાણરે પ્રમુ ॥ ૩ ॥ કામકુમ્ભસમ ધર્મનુંરે, મૂલ કરી હમ
 તુલ્લરે, જનરજન વેવઝ લહેરે, ન લહે શિવતત્ત્વગુચ્છરે પ્રમુ ॥ ૪ ॥
 કરુણા ન કરે હીનનીરે, વિણ પળિદાણ સનેહરે, દ્વેષ ધરન્તા તેહશુરે,
 દેઠા આવે તેહરે પ્રમુ ॥ ૫ ॥ એક કાજમા નવિ ધરેરે, વિણ પ્રવૃત્તિ
 થિર ભાવરે, જિદ્દાતિહા મોડુ ધાલતારે, ધારે ઢોરસ્વભાષરે,
 પ્રમુ ॥ ૬ ॥ વિના વિષનજય સાધુનેરે, નવિ અધિઠિન્ન પ્રયાણરે,
 કિરિયાથી શિવપુરા હોયરે, કિમ જાણે અન્નણરે ? પ્રમુ ॥ ૭ ॥
 શીતતાપ મુલ વિષન છેરે, ઘાથિર અતર વ્યાધિરે, મિધ્યાદર્શન
 એહનીરે, માત્રા મૃદુમધ્યાધિરે પ્રમુ ॥ ૮ ॥ આસન અશનજયાદિકેરે,
 ગુરુયોગે જય તામરે વિષનજોર એ નવિ ટકેરે વિગર જ્ઞાન
 અભ્યાસરે, પ્રમુ ॥ ૯ ॥ વિનય અધિકગુણ સાધુનોરે, મધ્યમનો
 હપગારે શિદ્ધિ વિના હોવે નહિરે કૃપા હીનની સારરે, પ્રમુ ॥
 ૧૦ ॥ વિણ વિનિયોગ ન સમ્ભવેરે, પરને ધર્મે યોગરે, તેહ
 વિના જનમાત્તરેરે, નહિ સતતિસયોગરે, પ્રમુ ॥ ૧૧ ॥ કિરિયામા
 સેવે કરીરે, દૃઢતા મનની નાહિરે, મુગ્યહેતુ તે ધર્મનો જિમ પાળી
 કૃપિમાહિરે પ્રમુ ॥ ૧૨ ॥ ત્રેઠા પળ એ હપજેરે, કિરિયામા રૂઢેગરે,
 યોગ-દ્વેષથી તે ક્રિયારે, રાજવેઠ સમ વેગરે પ્રમુ ॥ ૧૩ ॥ ભ્રમથી
 જેહ ન સામરેરે, પાઠ અકૃત - કૃત - વાપરે તેહથી શુભાશ્રિયા
 થતીરે, અર્ધચિરોધી અવાજરે પ્રમુ ॥ ૧૪ ॥ શાન્તવાહિતા વિણ
 દુઝેરે, એ યોગે ડયાનરે, ત્યાગયોગ છે તેહથીર, અળછઢાતુ ધ્યાનરે
 પ્રમુ ॥ ૧૫ ॥ વિષે વિષે ઘોંઝા પાનમારે, જાએ મન તે સેપરે
 ઝરણતા નિમ શાન્તિનુરે, ફલ નહીં તિહા નિર્લેપરે, પ્રમુ ॥ ૧૬ ॥
 એકન ટામે રમીરે, કિરિયામા આસગરે, તેહજ ગુણઠાણે વિચિરે,

तेह्यी कल नही चगरे, प्रमु० ॥ १७ ॥ माही किरिया अवगणीरे,
 बीजे ठामे हर्षरे, इष्ट अर्थमा जाणियेरे, अगारानो घर्षरे, प्रमु०
 ॥ १८ ॥ रोग होअे ममजण विनारे, पीडा भगस्वरूपरे, शुद्धत्रिया
 उच्छेदधीरे, तेह् वध्यफलरूपरे प्रमु० ॥ १९ ॥ मानहानिथी दुःख
 दीअेरे अग विना जिम भोगरे, शान्तोदात्तपणा विनारे, तिम
 किरियानो योगरे प्रमु० ॥ २० ॥ शान्त ते कपाय अभावधीरे, जे
 उन्नात्त गम्भीररे, किरियादोष छही त्यनेरे ते सुख नशभर धीरे
 प्रमु० ॥ २१ ॥

ढाळ अगियारमी

(दूहा, अथवा मूर्ती महीनानी देशी)

अेकवीस गुण परिणामे, जास चित्त नितमेव धरसरतननी
 योग्यता, तास वहे तू देव । ॥ १ ॥ १ खुद नहि २ बळी रूपनिधि
 ३ सोम ४ जनप्रिय न धन्य, ५ क्रूर नहीं ६ भीरु बली ६ असठ
 ८ सार दक्षिण ॥ २ ॥ ९ लज्जालुओ १० दयालुओ ११ सोम
 दिष्टि मन्त्रात्थ, १२ गुणरागी १३ सत्त्व १४ सुपक्व १५ दीर्घ
 दर्शी अत्थ ॥ ३ ॥ १६ विशेषज्ञ १७ वृद्धानुगत १८ विनयवत
 १९ कृतज्ञ, २० परहितकारी २१ लब्धलक्ष, गुण अेकवीस
 प्रमाण ॥ ४ ॥ खुद नही तेजेह मने, अतिगभीर उदार, न करे जन
 उतावळो, निजपरनो उपकार ॥ ५ ॥ गुमसघयणी रूपनिधि, पूरण
 अग उपग, ते समर्थ सहजे घरे धर्म प्रभावन चग ॥ ६ ॥
 पापकर्म घरेते नहीं, प्रकृति मर्मज लगामित्त सेवनीक होवे सुखे,
 परने प्रशमनिमित्त ॥ ७ ॥ जनविरुद्ध सेवे नहीं, जनप्रिय धर्म
 सूर, मलिनभाव मनथी त्यजी, करी शके अक्रूर ॥ ८ ॥ इहपर
 लोक अपायथी, बीहे भीरु जेह, अपयशथी बळी धर्मनो, अधिकारी

છે તેહ ॥ ૯ ॥ અશઠ ન ઘચે પર પ્રતે, લહે વીર્તિ વિશ્વાસ, માથ
 સાર ઉચ્ચમ કરે, ધર્મ ઠામ તે રાસ ॥ ૧૦ ॥ નિજકાર્ય છાઢી કરી,
 કરે અન્ય ઉપકાર, સુદક્ષિણ જન મર્ચને, ઉપાદેય ંચવહાર
 ॥ ૧૧ ॥ અગીકૃત ન ત્યજે ત્યજે, લજ્જાલુઓ અકાચ, ધરે દયાલુ
 ધર્મની, દયામૂલની લાન ॥ ૧૨ ॥ ધર્મ મર્મ અધિતય લહે
 સોમદિદિ મજ્જાત્ય, ગુણસયોગ કર સદા, વર્જે વોપ અળત્ય
 ॥ ૧૩ ॥ ગુણરાગી ગુણ સમ્રહે, દૂસે ન ગુણ અનત, ઉવેરે નિર્ગુણ
 સદા, યદુમાને ગુણઘત ॥ ૧૪ ॥ અશુભકથા ફલુપિત મતિ, નાસે
 રતન વિવેક, ધર્માર્થી સત્કથ હુએ, ધર્મનિદાન વિવેક ॥ ૧૫ ॥
 ધર્મશીલ અનુકૂલ યશ, સદાચાર પરિવાર, ધર્મ સુપન્ન વિધન
 રહિત, કરી શકે તે સાર ॥ ૧૬ ॥ માહે સવિ પરિણામહિત, દીર્ઘ
 દર્શી કામ, લહે દોષ ગુણ યસ્તુના, વિશેષજ્ઞ ગુણપામ ॥ ૧૭ ॥
 યદ્વાનુગત સુસંગતે, હોવે પરિણતબુદ્ધિ, વિનયઘત નિયમા કરે,
 જ્ઞાનાદિકની શુદ્ધિ ॥ ૧૮ ॥ ગુણ જોડે ગુરુ આદરે, તત્ત્વબુદ્ધિ
 કૃતજાણ, પરહિતકારી પર પ્રતે થાપ માર્ગ સુજાણ ॥ ૧૯ ॥ શીતે
 લહે સુખે સકલ, લબ્ધલક્ષ શુભ કાજ, હમ એકવીસ ગુણે ચર્ચો,
 લહે ધર્મનુ રાજ ॥ ૨૦ ॥ પૂરણ ગુણ ઉત્તમ કહ્યો, મધ્યમ પાદે હીન,
 અર્ધહીન જઘન્ય જન, અપર દરિદ્રી દીન ॥ ૨૧ ॥ અરજે ઘરજી
 પાપને, એહ ધર્મ સામાન્ય, પ્રમુ તુજ મત્તિ જશ લહે, તેહ હોએ
 જનમાન્ય ॥ ૨૨ ॥

ઢાઢ વારમી

ચૌપાઈની દેશી

એકવીસ ગુણ જેણે લદ્યા, જે નિજ મર્યાદામા રહ્યા, તેહ માવજા
 વક્તા લહે, તસ લક્ષણ એ તુ પ્રમુ' કહે ॥ ૧ ॥ કૃતપ્રતકર્મા
 શીલાધાર, ગુણવન્તોને જ્ઞજુ ંચવહાર ગુરુસેવી ને પ્રવચનદક્ષ,

૧૧ સત્કથા કરનાર.

શ્રાવણભાવે એ પ્રત્યક્ષ ॥ ૨ ॥ શ્રવણ જાણના પ્રહણ ઉદાર,
 પહિસેવા એ ચાર પ્રકાર, પ્રથમ મેળના મન ધારીયે, અર્થ તાસ હમ
 અવતારીયે ॥ ૩ ॥ વહુમાળે નિમુળે ગીયત્થ, પાસે ભગાદિક વહુ
 અત્થ, જાણ ગુરુ પાસે વ્રત મહે, પાલે ઉપસર્ગાદિક મહે ॥ ૪ ॥
 સેવે આયતના ઉદેશ, પરગૃહ તજે અણુ-મહ વેસ ઘચન વિકાર
 ત્યજે શિગુલીલ, મધુર મળે એ પદ્ધિ ધીન ॥ ૫ ॥ આયતને સેવે
 ગણપોષ, પરગૃહમને વાધે નેપ, ઉદ્ગટવેપ ન શોભા લગ, ઘચન
 વિકારે જાગે રાગ ॥ ૬ ॥ મોહતળો શિગુલીલા લિંગ અનર્થ દહ
 અટે એ ધગ, ઘઠિન ઘચનનુ જત્પન જેહ, ધર્મિને નાદિ સમ્મત
 તેહ ॥ ૭ ॥ ઉદ્યમ કરે સદા સન્નિધિ, કરણ ત્રિનયના સર્વ ઉપાય,
 અનભિનિવેશી રૂચિ જિનઆણ, ધરે પચ ગુણ એહ પ્રમાણ ॥ ૮ ॥
 સન્નિધિ ધારે વૈરાગ, તપ નિયમાદિક કરણે રાગ ત્રિનય પ્રયુને
 ગુણનિધિ તળો, તિમ મન વાવે આદર ઘણો ॥ ૯ ॥ અનભિનિવેશી
 અતિથ ગણે, ગીતારથ ભાષિત જે મુળે, સદ્ગુણાયે મુળવા વાહ,
 સમન્વિતનો મોટો ઉન્નત ॥ ૧૦ ॥ અવિતથકથન અવચક્રિયા,
 પાતિકપ્રકટન મંત્રીપ્રિયા ધોધગ્રીવ મન્દાવે સાર, ચાર ભેદ એ
 ઋજુ-યવદાર ॥ ૧૧ ॥ ગુરુમયી પંચવિદ સેવના, કારણ સમ્પાદન
 ભાવના, સેવે અવસરે ગુરુને તેહ, ધ્યાનયોગનો ન કરે છેહ ॥ ૧૨ ॥
 તિહા પ્રવર્તાવે પર પ્રતે, ગુરુ ગુણ ભાપે નિત પર છતે સમ્પાદે
 ઓપવમુલ વલી, ગુરુભાવે વાહે અવિચલી ॥ ૧૩ ॥ સૂક્ષ્મ અર્થ
 વસ્તુભાવવાય ભાવે વ્યવહારે સોપાય, નિપુણવણુ પામ્યો છે જેહ,
 પ્રવચનત્ત્વ વહીજે તેહ ॥ ૧૪ ॥ અવિત સૂત્ર ગુરુ પાસે મળે, અર્થ
 મુર્તિયે તેહનો મુળે, વિષયવિભાગ લહે અવિચાદ, વઢી વસ્તુ
 તથા અપવાદ ॥ ૧૫ ॥ પશ્ચભાવ વિધિ માહે ધરે, દેશકાલમુલ
 જિમ અનુસરે જાણે ગીતારથ વ્યવહાર, તિમ સવિ પ્રવચન કુશલ
 વદાર ॥ ૧૬ ॥ કિરિયાગત એ પદ્ધિ લિંગ, માયે તુ જિનરાજ અમગ
 એ વિધિ શ્રાવણે આચરે, મુલનાલીલા તે આદરે ॥ ૧૭ ॥

ઢાઢ તૈરમી

(છટ્ટી માવના મન ધરો-૫.દેશી)

માયશ્રાવણના માધિય, હથે સત્તર માયગત તેહોરે, નેહોરે, પ્રમુ
 તુક્ત વચને અવિચલ હોજો ॥ ૧ ॥ ર્થા ચચલ ચિત્તર્થા, જે
 વાટ નરવત્તી મોટીરે, ચોટીરે, છાહે ॥ ગુણ ધુરી ગણો ૫ ॥ ૨ ॥
 ર્દ્રિયચપલ તુરગને, જે રુધે જ્ઞાનની રાશે રે, પાસેરે, તે ચોજો ગુણ
 શ્રાવક ધરે ॥ ૩ ॥ દેશતણુ પારણ ધણુ, જે અર્થ અસારજ જાણેરે,
 જાણેરે, તે શ્રીનો ગુણ સનિધિ ॥ ૪ ॥ મયવિઢવનામય અટે, ઘઢી
 દુલ્હની દુલ્હ દેતો રે, ચેતોરે, ર્મ ધોથો ગુણ અગીકરે ૫ ॥ ૫ ॥
 રીણમુલ વિપય વિધોષમા, ર્મ જાણી નાથિ યદુ ર્દેરે, ર્દેરે, તેહથી
 પચમ ગુણ ધર્યો ૫ ॥ ૬ ॥ તીવ્રારમ ત્યને સદા, ગુણ છટ્ટાનો સમાગીરે,
 રાગી રે નિરારમજનનો ધણુ ૫ ॥ ૭ ॥ માને સત્તમ ગુણ ધર્યો, જન
 પાસસદશ ગૃહવાસોરે, અમ્યામોરે મોહ જીતવાતો કરે ૫ ॥ ૮ ॥ અદ્ભુત
 દસણ ગુણ મર્યો, યદુ માતે કરે ગુરુ મશ્તિરે, ર્શસ્તિરે, નિજ સદ્દેશનાની
 પોરવે ૫ ॥ ૯ ॥ લોકસન્ના સધિ પરિરે, જાણે ગાઢરિયો પ્રવાહોરે,
 ર્હોરે, ર્મ નવમા ગુણનો સપજે ૫ ॥ ૧૦ ॥ આગમને આગઢ કરે,
 તે વિણ કુળ મારગ સારીરે, માશીરે, ર્મ વિરિયા દશમા ગુણ ધર્મી
 ૫ ॥ ૧૧ ॥ આપ અન્નાધાવે કરે, દાનાદિષ પાર ર્શસ્તિરે વ્યક્તિરે,
 ર્મ આવે ગુણ ર્મ્યારમો ૫ ॥ ૧૨ ॥ ચિંતામણિ સરિસ્તો ર્હી, નાથિ
 મુખ્ય હસ્થો પળ ર્હોરે, ગાતેરે, નિજ ધર્મ ૫ ગુણ ચારમો ૫ ॥ ૧૩ ॥
 ધન-મયનાદિકમાયમા, જે નાથિ રાગી નાથિ દેવીરે, સમપેવીરે, તે
 વિલસે ગુણ તૈરમો ૫ ॥ ૧૪ ॥ રાગદેષ મધ્યસ્થનો સમગુણ પવદમે
 ન માથેરે સાથેરે, તે ર્હ છાહી મારગ મલો ૫ ॥ ૧૫ ॥ ક્ષણમગુરતા
 માયતો, ગુણ પશ્ચરમે સેષતોરે, સતોરે, ન ધનાદિ સગતિ કરે ૫
 ॥ ૧૬ ॥ માયવિરતિ મેવે મને, મોગાદિષ પર અનુરોધેરે, પોધેરે, ર્મ
 ઢલમે ગુણ મોલમે ૫ ॥ ૧૭ ॥ જાન કા ૫ છાહિશુ ર્મ ચેશ્યા પરે

તિસનેહોરે, મેહોરે, પર માને ગુણ સત્તરમે ૫ ॥ ૧૮ ॥ ૫ ગુણવૃદ્ધે જે
ભર્યા, તે શ્રાવક કહિયે ભાષેરે, પાષેરે, મુનરૂપૂર તુમ્મ મરિધી
૫ ॥ ૧૯ ॥

ઢાલ ચૌદમી

તે ભાષ સાધુપણુ લહે, જે ભાષશ્રાવક સાર, તેહના લક્ષણ માત છે
મથિ જાણે હો તુ ગુણમદાર સાધિયની ! માધી તાદરી ઘાળી
॥ ૧ ॥ ઝિરિયા મારગઅનુસારિણી ૧ ઘટ્ટા પ્રવર અધિમાદ ૨
ઋતુમાયે પદ્મવનિજ્ઞતા ૩, ઝિરિયામા હો નિત્યે અપ્રમાદ ૪ માં
॥ ૨ ॥ નિજશક્તિ - સારુ જાનની, આરમ્બ ગુણ અનુરાગ ૬ આરાધના
શુરુ આણની ૭, જેહથી લહિયે હો મથનલતાગ સાં ॥ ૩ ॥ માર્ગે તે
સમયની પિતિ તથા, સંવિશ્વતુધની નીતિ, એ દોષ અનુસારે ક્રિયા,
જે પાઠે હો તે ૮ લહે મીતિ, સાં ॥ ૪ ॥ સૂત્રે મળ્યુ પળ અન્યથા,
જુનૂજ ઘડુગુણ જાણ, સંવિશ્વવિયુષે આચર્યુ, ઘાદ કીમે હો પાઠા
દિપ્રમાણ, સાં ॥ ૫ ॥ વસ્તુ ધરતુ ક્ષોલિકા, માનને દવરવદાન,
વિધિ વત્સળની પાલટી, મોતનવિધિ હો ક્રિયાદિ પ્રમાણ, સાં
॥ ૬ ॥ વ્યવહાર પાષે માગિયા, અનુક્રમે જેહ પ્રધાન જ્ઞાન સો
તેહમા જીત છે, તે ત્યજિયે હો વિમ વિગર નિદાન ? સાં ॥ ૭ ॥
શ્રાવકમમત્વ અગ્રુદ્ધ ઘટ્ટી, ઉપકરણ વસતિ આહાર, સુશ્વશીલજન
જે આવરે, નથિ ધરિયે હો તે ચિત્ત લગાર, માં ॥ ૮ ॥ વિધિ
સંઘનાઅવિનૃત્તિ શુભદેશન સ્થિતિવિશુદ્ધિ, ઘટ્ટા ધર્મ ક્રિયા ઘણી,
વડમેદે હો ક્રમ જાણે મુશુદ્ધિ, સાં ॥ ૯ ॥ ઠડ રાગ છે શુભ
મોર્ચમા, નિમ સેવતાયે વિરુદ્ધ, આપદામાદે રસ જાણને, તિમ
મુનિને હો ચરણે તે શુદ્ધા સાં ॥ ૧૦ ॥ જિમ તૃપ્તિ જગ પામે નહિ,
ધનહીન છેવો રત્ન તપ - વિનય - યેયાયચ્ચ પ્રમુગ્ય તિમ, કરતો

હો મુનિવર ઘટુ ચત્ત સાં ॥ ૧૧ ॥ ગુરુની અનુજ્ઞા લેઈને, જાણતો પાત્ર
 કુપાત્ર, તિમ દેશના શુદ્ધ દિએ, તિમ વીપે હો નિજ સયમગાત્ર
 સાં ॥ ૧૨ ॥ જે કશાચિત્ લાગે ત્રતે, અતિચાર પપ્પલક, આલો
 ચળે તે શોધના, મુનિ ધરે હો શ્રદ્ધા નિ શક, સાં ॥ ૧૩ ॥ શ્રદ્ધા
 ધરી જે સર્વ તહે, ગર્ભીર આગમભાવ, ગુરુવચને પત્રવણિજ ત,
 આરાધક હો હોવે સરલ સ્વભાવ સાં ॥ ૧૪ ॥ પદ્મકાયધાત પ્રમ
 ત્તને, પહિલેહ્નાદિક યોગ, જાણી પ્રમાદી ગવિ હુએ, કિરિયામા
 હો મુનિ શુભસયોગ સાં ॥ ૧૫ ॥ જિમ ગુરુ આર્યમહાગિરિ, તિમ
 ડજમે બલવત, બલ અવિપય નથિ ડજમે, શિવમૂતિ હો જિમ ગુરુ
 હીલત સાં ॥ ૧૬ ॥ ગુણવતની સગતિ કરે, ચિત્ત ધરત ગુણ
 અનુરાગ, ગુણલેશ પળ પરનો યુગે, નિજ દેસે હો અઘગુણ વહભાગ
 સાં ॥ ૧૭ ॥ ગુરુચરણસેવારત્ન હોઈ, આરાધતો ગુરુઆળ આચાર
 સર્વના મૂલ ગુરુ, તે જાણે હો તે ચતુર સુજાણ સાં ॥ ૧૮ ॥ એ
 સાત ગુણ લક્ષણ વચો, જે માવસાધુ ઉદાર, તે વરે મુસજનમમ્પદા
 તુજ ચગ્ને હો જમ ભક્તિ અપાર સાં ॥ ૧૯ ॥

ઢાઠ પઞ્ચરમી

(આજ મારે ણ્કાદશોરે નળદલ ! મીન કરી મુલ રાહિયે-૯ દેશી)

ધન તે મુનિવરા રે, જે જાહે સમભાવે, ભવસાધર લીલાય ઉતરે,
 સયમકિરિયાનાવે ધનં ॥ ૧ ॥ મોગપક ત્યજી ઉપરથેઠા, પવજ પરે
 જે ન્યારા, સિંહપરે નિજવિવ્રમ-શૂરા, ત્રિમુખનજન આધારા ધનં ॥ ૨ ॥
 જ્ઞાનવન્ત જ્ઞાનીશુ મિલતા, તનમન વચને સાચા, દ્રવ્યભાવ સૂઝા જે
 માસે, સાચી જિનના વાચા, ધનં ॥ ૩ ॥ મૂલઉત્તર ગુણ સમદ
 કરતા, ત્યજતા મિશ્રાદોષો, પગ પગ જતદૂષણ પરિહરતા, ફરતા
 સયમપોષો ધનં ॥ ૪ ॥ મોહ પ્રતે હજતા નિત્ય આગમ, મળતા
 સદગુરુ પાસે, દૂષમકાલે પળ ગુણવન્તા, વર્તે શુભ અમ્યાસે ધનં ॥

॥५॥ उठतु गुणठाणु भव अढर्वा, उद्वघण जेणे लहिय, तस सोभाग
सकल मुग एके, किम करि जाए कहिय ? धन० ॥ ६ ॥ गुणठाणानी
परिणति जेहनी, न छिपे भवज्जाले रहे शेलही डाकी राखी, केतो
काठ पराठे धन० ॥ ७ ॥ तेहवा गुण धरवा अणधीरा, जो पण मूधु
भायी, जिनशासन शोभावे ते पण, मूधा सवेगपायी, धन० ॥ ८ ॥
सदहणा अनुमोदन कारण, गुणथी सयमकिरिया, व्यवहारे रहिया
ते फरसे, जे निश्चयनयदरिया, धन० ॥ ९ ॥ दुःखकरकारक थकी पण
अधिया, ज्ञान गुणे इम तेहो, धर्मदासगणि वचने लहिए, जेहने
प्रवचनेनेहो, धन० ॥ १० ॥ सुनिहितगच्छकिरियानो धोरी, श्रीहरि-
भद्र कहाय ण्ह भाव घरतो ते कारण, मुक्त मन तेह मुहाय धन० ॥ ११ ॥
सयमठाण विचारी जेता, जा न लहे निचसाखे, तो जूतु बोलीने
दुर्मति, शु साधे गुणपाखे ? धन० ॥ १२ ॥ नवि माया धर्मे नवि
कहेचु, परजननी अनुवृत्ति, धर्मवचन आगममा कहिए, कपट रहित
मनवृत्ति, धन० ॥ १३ ॥ सयमविण सयतता थापे, पापश्रमण ते
भारयो, उत्तराध्ययने सरलस्यमावे, शुद्ध प्ररूपक दाग यो, धन० ॥ १४ ॥
एक बाल पण किरियानये ते, ज्ञाननये नवि बाला सेवा योग्य मुसय
तने ते, बोले उपदेशमाला धन० ॥ १५ ॥ किरियानये पण एक बाल
ते जे लगी मुनिरागी, ज्ञानयोगमा जस मन वर्ते, ते किरिया सोभागी,
धन० ॥ १६ ॥ बालादिक अनुकूलक्रियाथी, आपे इच्छायोगी, अध्या-
तम मुत्तयोग अभ्यासे, किम नवि कहिये योगी, धन० ॥ १७ ॥ उचित
क्रिया निच शक्ति छाही, जे अति वेगे चढतो, ते भयधितिपरिपाक
थया विण, जगमा तीसे पडतो, धन० ॥ १८ ॥ माचे मोटाईमा जे
मुनि, चलवे डारडमाला, शुद्ध प्ररूपक गुण विण न घटे, तस भव
अरडमाला धन० ॥ १९ ॥ निजगुण सचे मन नचि रखे, प्रथ भणी
जन वचे, लुचे केश न मुचे माया, तो प्रत न रहे पचे, धन० ॥ २० ॥
याग प्रथना भाव न जाणे, जाणे तो न प्रकाशे फोगट मोटाई मा-
राखे, तस गण न नाशे, धन० ॥ २१ ॥ मेले घेसे महीयल म्हाले, बा-

પરે નીચો ચાલે, જ્ઞાન વિના જગ ધધે પાલે, તે કિમ મારગ ચાલે,
 ધન૦ ॥ ૨૨ ॥ પરપરિણતિ પોતાની માને, ઘર્ત આરતધ્યાને, ઘ-
 મોક્ષ કારણ ન પીછાને, તે પહિલે ગુણઠાણ, ધન૦ ॥ ૨૩ ॥ ત્રિરિયા
 લવ પળ જે જ્ઞાનીનો, દષ્ટિ ચિરાદિક છામે, તેહથી મુક્તશ લહીને
 સાહિય સીમધર ! તુજ રાગે, ધન૦ ॥ ૨૪ ॥

ઢાઢ સોઢમી

(સકલ સસાર અવતાર હુ એ ગણુ - એ દેશી)

સ્વામી સીમધર ! તુ મહે ધ્યાયે, આપણો આવમા જિમ
 પ્રગટે પાદ્યે દ્રવ્યગુણવગ્નવા તુજ મથા નિમરગ, તિમ મુન
 શક્તિથી જહ્યિ મધસામલા ॥ ૧ ॥ ચાર છે વેતનાની દગા અવિ
 તથો, બ્રહ્મશયને - શયને - જાગરણે - ચોથી તથા, મિચ્છ અધિરત
 મુપત તેરમે તેહની, આદિ ગુણઠાણે નમચન માહે' મુળી
 ॥ ૨ ॥ માધસયોગજા કર્મડયાગતા, કર્મ નવિ જીવ નવિ મૂઢ
 તે નવિ છતા લઢીયથી મિત્તિમા તિમ હોય શેતતા, મિત્તિ નવિ
 લઢીય નવિ તેહ ભ્રમસગતા ॥ ૩ ॥ દેહ નવિ ઘચન નવિ જીવ નવિ
 ચિત્ત છે, કર્મ નવિ રાગ નવિ દ્વેષ નવિ ચિત્ત છે, પુત્તલી
 માધ પુદ્ગલપણે પરિણમે દ્રવ્ય નવિ જૂઝૂઝ એક હોવે કિમે ?
 ॥ ૪ ॥ પથિનન લટતા ચોરને તિમ મળે, વાટ વો લટીદ
 તિમન મૂઢો ગિણે, એકક્ષત્રે મિલ્યા અણુતળી દેસતો, વિકૃતિ એ
 જીવની પ્રકૃતિ ઓવેસતો ॥ ૫ ॥ દેહકર્માદિ મવિ વાજ પુદ્ગલતણા
 જીવના તેહ વ્યથહાર માને ઘણા સયલગુણઠાણ જિઅઠાણસમોગથી
 શુદ્ધપરિણામ વિણ જીવકાર્ય નથી, ॥ ૬ ॥ નાણ - દસણ - ચરણ
 શુદ્ધ પરિણામ જે, તત જોવા ન છે જીવથી મિન્ન તે રત્ન જિમ
 વ્યોતિથી કાનશ્ચરણ પળે, રહિત રમ એકતા સહન નાળી મુળે ॥ ૭ ॥
 અણ પળ નવિ ઘટે પૂરણદ્રવ્યના, દ્રવ્ય પળ કિમ કહુ દ્રવ્યના ગુણ

વિના ? અકલ ને અલગ્ય હમ જીવ અતિતન્તથી, પ્રથમઅગે વશુ
 અપદને પદ નથી ॥ ૮ ॥ શુદ્ધતા ધ્યાન હમ નિશ્ચયે આપનુ, તુલ્લ
 સમાપત્તિ ઔપય સકલ પાપનુ દ્રવ્ય અગુયોગ સમતિ પ્રમુલ્લથી
 લહી, મક્તિ વૈરાગ્ય ને જ્ઞાન ધરિય સદા ॥ ૯ ॥ જેહ અહકાર-
 મમકારનુ ષધન, શુદ્ધનય તે દહે દહન જિમ ઇધન શુદ્ધનયદીપિકા
 મુક્તિમાર્ગ મળી, શુદ્ધનય આધિ છે સાધુને આપણી ॥ ૧૦ ॥ સકલ
 ગણિપિટકનુ સાર જેણે લશુ, તેહને પળ પરમસાર એહન વશુ,
 ઓઘનિર્યુત્તિમા એહ વિળ નવિ મિટે, દુલ્લ મવિ વચન એ પ્રથમ
 અગે ઘટે ॥ ૧૧ ॥ શુદ્ધનયધ્યાન તેહને સદા પરિણમે, અહને ગુદ્ધ
 વ્યવહાર દિપકે રમે મન્નિવશ્ચે યથા રાગ કુકુમતળો, દીન-વ્યવહાર
 ચિત્ત એહથી નવિ ગુણો ॥ ૧૨ ॥ જેહ વ્યવહાર સેદી પ્રથમ છાહતા,
 એર એ આદરે આપમત માહતા તાસ ઉતાવળ નવિ ટલે આપદા,
 છુધિત ઇચ્છાયે અથર ન પાચે કદા ॥ ૧૩ ॥ માવલવ જેહ
 વ્યવહાર ગુણથી મજ્જે, શુદ્ધનયમાવના તેહથી નવિ ચલે, શુદ્ધ
 વ્યવહાર ગુરુપોગ પરિણતશુ તેહ વિળ શુદ્ધનયમા નહિ તે ગણુ
 ॥ ૧૪ ॥ જેહ નવિ મેદ જાણે અપરિતળમતિ, શુદ્ધનય અતિ હિ
 ગમીર છે તે ષતી મેનલ્લ જાણતા કેઈ મારગ ત્યજે, હોય અતિ
 પરિણતિ પરસમય મિલતિ મને ॥ ૧૫ ॥ તેહ કારણ ષતી સર્વ
 નય નવિ કલા, કાલિકચુત માહે તીન પ્રાયે લશુ દેલી આવશ્યકે
 શુદ્ધનય ધુરિ મળી, જાણિયે હલટી રીતિ બોટિક તળી ॥ ૧૬ ॥
 શુદ્ધ વ્યવહાર છે ગચ્છકિરિયામિતિ, દુલ્લસહ જાણ તીરય કશુ છે
 નીતિ તેહ સવિલગીતાર્થથી સમચે, અથર એરહ સમ કોળ જગ
 લેસચે ॥ ૧૭ ॥ શાસ્ત્ર અનુસાર જે નવિ દટે તાણિયે, નીતિ તપ
 ગચ્છતી તે મલી જાણિયે જીત દારે જિહા સમય - સારુ વુધા
 નામ ને ઠામ કુમતે નહીં જમ મુધા ॥ ૧૮ ॥ નામ નિર્મય
 એહનુ વશુ, પ્રથમ અહ પાટ લેતે ગુરુ ગુણે સમશુ
 નયમ પામે યદા, તેહ કારણ ધયુ નામ ૫૦

पनरमे पाटे श्री चन्द्रसूरि क्यु चद्र गच्छ नाम निर्मलपणे धित्तु,
 मोलमे पाट बनवास निर्मममति, नाम बनवासी सामतमद्रो यति
 ॥ २० ॥ पाट छत्रीममे सबदेषामिधा, सूरि बहगच्छ तिहा नम
 श्रयणे मुधा, बहत्तल सूरिपद आपीयु ते धती, धलीय तस ब्रह्मणे
 तेह बाध्या यति ॥ २१ ॥ सूरि जगचद जग समरसे चन्द्रमा,
 जेह गुरुपाटे चउ अधिन चालीममा, तेह पाम्यु तपा नाम बह
 तप करी, प्रगट आघाटपुरि विजयकमला धरी ॥ २२ ॥ अह
 पद नाम गुणयम तपगण तणा, शुद्ध सहस्रण गुणखण अहमा
 घणा, अह अनुगत परपर भणी मेवता, ज्ञानमोगी विबुध प्रग
 जगदेवता ॥ २३ ॥ कोड कहे मुक्ति छे धीणता चीथरा कोड
 कहे सहज जमता घर दक्षिण, मूढ अे दोय तस भेद जागे
 नही, ज्ञानयोगी क्रिया साधता ते सही ॥ २४ ॥ मरलभावे प्रभो !
 शुद्ध इम जाणता, ह् लहु मुजस तुह धजन मन आणता, पूर्व
 सुविहिततणा ध्य जाणी करी, मुज होनो तुह कृपा भय पयो
 निधि-धरी ॥ २५ ॥

ढाल सत्तरमी

कडखाना देदी

आज चित्तराज ! मुज काज सिध्या सघे, विनती माहरी वि
 धारी, मार्ग जो में लहो तुज कृपारस धफी, तो हुह सम्पदा प्रग
 सारी आज ॥ १ ॥ घेगलो मत हुजे देव ! मुज मन धर्य
 कमलना बनधफी निम परागो, चमकपापाण निम लोहने खेचरे
 मुक्तिने सहेन तुज भक्तिरागो आज ॥ २ ॥ तु धसे जो प्रभो
 हयभर दियडले, तो सकल पापना ब ध तूने, उगते गगनसूर्यत

मण्डले, दहदिशि निम तिमिरपहल पृटे आन० ॥ ३ ॥ सींचजे
तू सदा विपुलरुणारसे, मुच मने शुद्ध मति कल्पवेली, नाणदसण
कुसुम चरणवरमञ्जरा, मुक्तिफल आपणे ते एकली आज० ॥ ४ ॥
लोकसत्ता धर्मी लोक बहु वाडलो, राउलो दास त सवि उयेसे,
एक तुन जणमु जेह राता रहे, तेहने एह निज मित्र देसे
'आन० ॥ ५ ॥ आणनिनमाण 'तुन एक हु शिर घर, अवरनी
वाणे नवि काने मुणिए, सर्वदर्शन तणुं मूल तुज शासन, तेणे ते
एक मुधिवेक शुणिए, आन० ॥ ६ ॥ तुझ वचनराग सुगसागर हु
गणु, सकल मुरमनुनमुख एक विंदु, सार करजो सदा देव । मेवक
तणी, तु मुमत्तिकमलिनीवनदिणिंदु आज० ॥ ७ ॥ ज्ञानयोगे धरी
शक्ति नवि लानिए, गाणिण एक तुज वचनरागे, शक्तिउल्लास अधिगे
हुमे तुन थका, तु सदा सकलमुखहेत जागे, आन० ॥ ८ ॥
घडतपागच्छनदनबने मुरतरु, हीरविजयो जयो मूरिराया, तास
पाटे विजयसेन मुरीसरु, नित नमे नरपति जास पाया आन० ॥ ९ ॥
तास पाटे विजये व मुरीसरु, पाट तस गुरु विजयसिंह घोरी,
जास हितसीतथी माग ए अनुसर्यो, जेहथी सवि टळी कुमत्तिचोरी,
आन० ॥ १० ॥ हीरगुरुजीम अवतस मोटो हुओ, वाचका रात
कल्याणविजयो ह्मगुरु सम बडे शब्द अनुशामने शीस तस
विद्युधवर लाभविजयो आन० ॥ ११ ॥ शीस तम जीतविजयो
जयो विद्युधवर, नयविजय विद्युध तस सुगुरुभावा, रहिए काशा
मळे जेहथी में भळे, न्यायदर्शन विपुल भाव पाया आज० ॥ १२ ॥
जेहथी शुद्ध लहिण सकल नयनिपुण, सिद्धसेनादिकृत शास्त्रभावा,
तेह ए सुगुरु कर्णाग्रभो 'तुन सुगुण, वयणरयणायदि मुन नावा,
आज० ॥ १३ ॥

कलश

इम सकलमुक्तर दुरित भयहर स्वाभि सीमधर तणी, ए
विनती जे सुणे भावे ते छहे लीळा घणी, श्रीनयविजयमुघचरणसेवक
जसनिनय युध आपणी, रुचि शक्ति सारु प्रगट पीधी शास्त्रमयोदा
भणी ॥

इति महोपाध्याय श्रीमद् यशोविजयजी विरचित
१० श्रीमधर निन विश्वमि
अपरनाम साडी व्रणसो गाधानु स्तवन सपूर्ण

श्रीमद् यशोविजयजीकृत

चड्यापट्यानी सज्ज्ञाय, हितशिक्षा स्वाध्याय.

(रे कुमाति ! का प्रतिमा उत्थापी ? - ए देशी)

चड्यापट्यानी अतर समझी, मम परिणामे रहीइरे, थोडो पण
निहा गुण देवाने, तिहा अतिहि गद्गद्हीइरे लोको ! भोळविया
मत मूळो, १ आऊणी ॥ १ ॥ अतर्मुदूर्त अछे गुण-वृद्धि, अतर्मुदूर्त
हाणि, चड्यु पड्यु तिहाताइ मळ्यु, ते गत किणहि न जाणी रे,
लोको ॥ २ ॥ बाह्य फट्यो ऊचु चड्यु, ते तो जडना भामा, समय-
श्रेणि-शिखरे चड्यु, अतरग परिणामा रे, लोको ॥ ३ ॥ तिहा निमित्त
छे बाहिर निरिया, ते जो सूखे साची, नाहि तो दुःखदायक पग साह्यु,
भोर ३१ जिम नार्च रे लोको ॥ ४ ॥ पासत्यादिक सरिरे बेंबे,
जूठा कारण दाखे, इकधीस पाणीनो खप न करे, भीठा पाणा चाले रे,
लोको ॥ ५ ॥ परिचित घरनी भिक्षा लेंवे, न करे ते समुदाणी,

५ ३ परिचित अपरिचितना भेदभाव विना जेनेर घरोथी भिक्षा न ल

ઘસતિ-દોષ ન તજે ક્ષીતાદિક, નિન-આળા મનિ આળી રે,
 લોકોં ॥ ૬ ॥ ઘસ-પાત્ર-દૂપણ નથિ ટાલે, કરે પતિતનો સગો
 ફલદૂઝ વૈરની યાત હર્દીરે, મનમાન્યુ તિહા રગો રે, લોકોં ॥ ૭ ॥
 હીળો નિન પરિષાર ઘડાવે, આપ કષ્ટ ઘટ્ટુ દાણી, ચઢિયો તેહો
 કિળી પરે વહીદ ? સૂત્ર નહિ જિહા સાપ્તી રે, લોકોં ॥ ૮ ॥ ન ગળે
 મત્તરગુણની હાળી સૂત્ર-ક્રિયામાદી પગુ દુઃખ મહસો નિમ
 ઉપદેશમાલે, ઘોલ્યો મથુરામગુરે, લોકોં ॥ ૯ ॥ ણક મૂલ કારણ
 ચિંતયતા, આવે મોટુ હાસુ, પચ મહાવ્રત કિંહા ઠચ્ચરિયા ? , સેધુ
 કેહનુ પાસુ રે, લોકોં ॥ ૧૦ ॥ પહેલો જે વ્રત જૂઠઠચ્ચરિયા, તે સો
 નાથે હેલે, ફેરીને હવે તે ઠચ્ચરીદ, પચ લોડો નિમ દેલે રે લોકોં
 ॥ ૧૧ ॥ મુનિને તે સપટુ માષધયુ ઘાત વગે નથિ જૂઠી ગુદ્ધ-પ્રઠ-
 પવની જે જે યતના, તે તે જાણો વધી રે લોકોં ॥ ૧૨ ॥ પહેલા
 મૂલ ગુણેથી હીળો, ફરી દિક્ષા તે હેયે, ચરણ અશ હોદ તે તપ છેદે,
 ઉદ્યમ મારગ સેવે રે, લોકોં ॥ ૧૩ ॥ ગદ્યુ માપ્ય કદ્ય વ્યયદારે,
 ક્રિયામૂઢ નથિ જાણે, અધિકાદ દાણી ધોદ ફેરે, મતવાલો મત તાણે
 રે, લોકોં ॥ ૧૪ ॥ ગુદ્ધ-કથકને કહે અજ્ઞાની, ઘળી ઉપધિ જે ધારે
 દિવિધ થાલ તે મારગ લોપે, માપ્યુ અગ આચારે રે લોકોં ॥ ૧૫ ॥
 પાસત્યાદિક જાતિ ન તત્તીદ, સો કિમ ઝચા ચઢિદ ? જ્ઞાનાધિક-
 આળાઈ રહીદ, તે સાથે નથિ ઘઢિદ રે, લોકોં ॥ ૧૬ ॥ પાસત્યો તેહને
 પળ વહીદ, જે વ્રત હેદ ધિરાધે, ધુરથી જેણે વ્રત નથિ લીધા, તે જ્યો
 મારગ માધે રે ? લોકોં ॥ ૧૭ ॥ સર્થ ગુદ્ધિ ધિળ પળિ વ્રત યતના,
 ગુદ્ધ-કથકને છાજે, જ્ઞાતયોગી આપ હીનતા, પહેતો તે નથિ
 લાજે રે, લોકોં ॥ ૧૮ ॥ જુસુમપુરે ણક શેઠ તણે ધરિ, હેઠિ રહ્યો
 મંધેગી, ઉપરિ રૂપ સવર ગુણ-હીળો, પળિ ગુણ-નિધિ ગુણરગી રે,
 લોકોં ॥ ૧૯ ॥ સઘેગી કહે 'ઉપરિ છે તે, મહા મોવલો પાપી
 ગુણરગી કહે 'જે વ્રત પાલે, તસ કીર્તિ જગ વ્યાપી રે, લોકોં

॥ ૨૦ ॥ સવેગીના ઘાહ કષ્ટર્થા, થયા લોક વહુ રાગી, કોઈક ગુહ
 કચમના પળિ મતિ, જેહની જ્ઞાને લાગી રે, લોકોં ॥ ૨૧ ॥ ચોમાણુ
 પૂર્ણે બિહુ વિચરીયા, તિહા આઝ્યા ફક નાળી, ‘‘ બિહુમા અલ્પ
 અધિક ભવ કુળના ? ’’ પૂછે હમ વહુ પ્રાણી રે, લોકોં ॥ ૨૨ ॥
 જ્ઞાની કહે સવેગી નિર્દાર્દ, ઘણા ભવ રક્ષાઈયે, શુદ્ધ-વચન
 વહિયો શિવ-મુખમા, પાપ લપાઘી મઝાઈયે રે, લોકોં ॥ ૨૩ ॥
 સુળી બેઠ્યુ વહુજન સમઝ્યા, ભાષ માર્ગ મચિ જાગી, બે ઉપદે
 રૂપદે સધિ જોયો, જો તુલ્યે ગુણના રાગી રે લોકોં ॥ ૨૪ ॥ શુ
 ચારિત્ર કલિ માદિ વિરલા, શુદ્ધ વચક પાળ થોહા, ફક્ષાચાર
 વહુલા વીસે, જાણે વાકા ઘોહા રે, લોકોં ॥ ૨૫ ॥ પાસત્યાદિકં
 પણ સયમ-ઠાળ વહો જે હીણો, શુદ્ધ પ્રરૂપક વચયણે ગ્રાસ
 વહિયે ન હોએ સ્વીણો રે, લોકોં ॥ ૨૬ ॥ જિન વિણ અઠતુ ચર
 ન કરીએ, હોય તે સો વઢ્ઢરીએ, નવો મારગ જન આગે ભાલે, કહ
 કિણિ પરિ નિસ્તરીએ રે ? લોકોં ॥ ૨૭ ॥ સજમ-ઠાળ વિચા
 જોવા જો ન લહે નિજ સાલે, સો જુઠુ ઘોલીને દુર્મતિ । ર
 સાથે ગુણ પાલે રે ? લોકોં ॥ ૨૮ ॥ સયમ વિણ સયતતા થા
 પાપશ્રમણ તે માલ્યો, ઉત્તરધ્યયને સરલ સ્વભાવે, શુદ્ધ-પ્રરૂપ
 દાલ્યો રે લોકોં ॥ ૨૯ ॥ મુવિહિત ગચ્છ ક્રિયાનો વીરી,
 હરિભદ્ર કહાએ, બેહ ભાષ ઘરો તે કારણે મુચ મન તેહ મુહાએ
 લોકોં ॥ ૩૦ ॥ શુદ્ધ વચક વચન જે ચાલે, મૂલ ઉત્તર ગુણ ધા
 વચન છમાદિક રંગે લીના તે મુનિની વલિહારીરે લોકોં ॥ ૩૧ ॥
 પૂજાનિક જ્ઞાને જ્ઞાનાધિક, સયત ચરણ ચિલાસે, બેવે નહિ જો
 બિહુ માદે, કિમ જઈએ તસ પાસે રે ? લોકોં ॥ ૩૨ ॥ જિમ જિ
 પ્રવચન-જ્ઞાને જ્ઞાલે, તિમ સવેગે તરગી, બે આશ્ચર્યક-વ
 વિચારી, હીજો જ્ઞાનના રાગી રે, લોકોં ॥ ૩૩ ॥ જ્ઞાનાધિકના ગુ
 પૂપે, કષ્ટ કરે અભિમાની પ્રાયે ગઢી લગે નવિ આઝ્યા, તે સ
 જ્ઞાને રે, લોકોં ॥ ૩૪ ॥ તેહની વષ્ટક્રિયા અનુમોદે, કુમારગર્ગ

થાવે તેહથી દુર્ગતિના દુઃખ લહીએ, જે પચાસક વહાવેરે, છોકોં
 ॥ ૩૫ ॥ કુલગણમય તળી જે લગ્ના તે આપઠવે ટાઠી પાપ
 મીઠુ ગુહઆગાઠારી, નિન મારગ અજુઆઠી રે, છોકોં ॥ ૩૬ ॥
 જ્ઞાનાધિસ્ત્રી દેશ્વા લેરે, કરે તસ ઘચળે પરત્વી, વીજાની પોઢશકે
 માઠી, હોલીનૃપને મરિત્વી રે, છોકોં ॥ ૩૭ ॥ જ્ઞાનાધિસ્ત્રીનો વિનય
 વિરયે, શ્રી જિનચર દુહવાએ, વિનયમેળ સમજાને કિંરુર, જ્ઞાન-
 ઘત્તનો ઘાએરે છોકોં ॥ ૩૮ ॥ તે માટે જ્ઞાનાધિસ્ત્રીચળે, રહી ત્રિપા
 જે કરણ, અધ્યાત્મમપરિણતિ પરિપાકે, તે ભવમાયર તરસે રે
 લોકોં ॥ ૩૯ ॥ ઘાચક જસવિનયે હમ દારી, શીત્ર સઘને સાચી
 પળિ પરિણમશે તેહ તળે મનિ, જેહની મતિ નવિ કાચી રે,
 છોકોં ॥ ૪૦ ॥

इति श्री सविज्ञ - पक्षीय - वदन चपेटा

स्वाध्याय (सञ्ज्ञाय) समाप्त

इति श्री द्वितोपदेश स्वाध्याय

અમૃતબેલિની નાની સજ્ઞાય

ચેતન ! જ્ઞાન અજુઆલજે, ટાલવે મોહ સત્તાપ રે, દુરિત નિજ
 સચિત્ત ગાલજે, પાલજે આપ્યુ આપ રે, ચેતન ! જ્ઞાન અજુઆલજે !
 રસલ તળી સંગતિ પરિહેર, મત કરે કોઈશુ ક્રોધરે, શુદ્ધ સિદ્ધાત
 સમારજે, ધારજે, મતિ પ્રતિબોધ રે, ચેતન ॥ ૨ ॥ હરત મત
 આળજે તૂસવ્યો, વૂહયો મત ધરે રોદ રે રાગદ્વેષાદિ સધિ (મધે)
 રહે, મનિ વહે બાહ્યનિર્વદ રે ચેતન ॥ ૩ ॥ પ્રથમ વપકાર મત
 અવગળે, તુ ગળે ગુરુ ગુણ શુદ્ધ રે, નિહા તિહા મત કરે ફૂલતો,
 ફૂલતો મ મ રહે મુદ્ધ રે ચેતન ॥ ૪ ॥ સમક્ષિત રાગ ચિત્ત રજજે,
 અવજે નેત્ર વિવેક રે ચિત્ત મમકાર મત લાવજે, માવજે આત્મ

એક રે, ચેતન૦ ॥ ૫ ॥ મારવ પકમા મ મ લુઠે, મત મલે મચ્છ
 ભાવ રે, પ્રીતિ મ લ્યજે ગુણયત્તની, સત્તની પતિમા આદિ રે
 ચેતન૦ ॥ ૬ ॥ ઘાણ ત્રિયા કપટ તુ મત કરે, પરિહરે આર્તધ્યાન રે
 મીઠડી વદને મને મેલહો, હમ કિમ તુ શુભજ્ઞાન રે, ચેતન૦ ॥ ૭ ॥
 ચાલતો આપછદે રમે, મત મલે પૂઠનો મસ રે કથન ગુરુતુ સત
 ભાવજે, આપ શોભાવજે ધન રે, ચેતન૦ ॥ ૮ ॥ હઠ પહ્યો ધા
 મત તાજે, આજે ચિત્તમાં સાન રે, વિનયથી દુઃખ નાધિ ધાધે
 વાધશે જગતમા માન રે ચેતન૦ ॥ ૯ ॥ કોક વારે તુજ મોઝાં
 ઓઢવે ધર્મનો પથ રે, ગુરુવચનવીપ તો કર ધરે, અનુસરે પ્રથ
 નિર્મથ રે, ચેતન૦ ॥ ૧૦ ॥ ધારજે ધ્યાનની ધારણા, અમૃતર
 પારણા પ્રાય રે, આલસ અગનુ પરિહરે, તપ કરી મૂપજે કાય
 ચેતન૦ ॥ ૧૧ ॥ કલિચરિત્ત દેલિ મત મહકવે, અહવજે મત શુ
 યોગ રે, સૂચી તથમ રમ પાવગ, ભાવના આજે મોગ
 ચેતન૦ ॥ ૧૨ ॥ લોકમયથી મન ગોપવે, રોપવે તુ મહાદોષ
 અધર મુકુત કીધા વિના, તુજા દિન જતિ શુભ શોપરે, ચેતન૦ ॥ ૧૩ ॥
 લોકસન્નાયમા ચતુર તુ, કાઠ અછતુ નધિ કોલ રે, હમ
 મુગતિશુણ, વાસશે જિમ ગૃહી મોલ ર ચેતન૦ ॥ ૧૪ ॥ જ્ઞાન-દ
 -ચરણગુણ તણા, અતિ ઘણો ધરે પ્રતિગ્રથ રે, તન મન વ
 સાચો રહે, તુ ઘેર સાચલી સધરે ચેતન૦ ॥ ૧૫ ॥ પોપટ નિ
 પહ્યો પાનરે, મનિ ધરે સબલ સતાપ રે, તિમ પેઢે પ્રતિગ્રથે
 સાધિ સમાઠને આપ ર, ચેતન૦ ॥ ૧૬ ॥ મન રમાઢે શુભ પ્રથ
 મત મમાઢે ભ્રમપાશ રે, અનુભવ રસવતી વ્યાપજે, રાત્રજે મુગુ
 આશ રે, ચેતન ॥ ૧૭ ॥ આપસમ મકલ જગ દેસવે, રાત્રિ
 લોકને તસ્વ રે, માર્ગ કહેતો મત હારજે, ધારજે તુ દડ મસ્વ
 ચેતન૦ ॥ ૧૮ ॥ શ્રી નવચિન્તય ગુરુ શિષ્યની, સીસી અમૃત
 આમઝી જોઈ એ અનુસરે, તે લહે જસ રગરેલ રે, ચેતન૦ ॥ ૧

इति श्री हितशिव सज्ज्ञाय समाप्त

चिन प्रतिमा स्थापन व्याख्याया

[१]

चिनचीनी प्रतिमावदन दीमे समकितने आलाये, अगोपाग प्रगट अर्थ ए, मूरख मनमा नाघरे, कुमति । का प्रतिमा उठ्यापी ? ए मति शुभमति कापी रे कुमति । का प्रतिमा उठ्यापी ? मारग लोपे पापी रे, कुमति । का प्रतिमा उठ्यापी ? एह अरथ अवड अधि-
कारे, जुओ उपाग उववाइ, ए समकितनो मारग मरडी, वहे दया शी मायी रे ? कुमति० ॥ २ ॥ समकित विण मुरदुर्गति पामे, अरस विरस आहारे जुओ जमाली दयाए न तरीओ, हुओ बहुउ सुमारी कु० ॥ ३ ॥ चारण मुनि चिम प्रतिमा वदे भारयु भगवई छे चैत्य माखी आलोपण भारे, व्यवहारे मनरगे रे कु० ॥ ४ ॥ प्रतिमानतिकल कायस्मगो, आवश्यकमा भारयु चैत्यअदे दैयावक्त्य मुनिने, दममे अगे दादयु रे, कु० ॥ ५ ॥ द्वापरी सुरे प्रतिमा पूनी, रायपसेणी माहि, समकित विणु नदवळ पढता, दया न साहे वाहि रे, कु० ॥ ६ ॥ द्रौपदीण चिन्मणि पूजी, छठे अगे पाचे, तो शु एव दया पोकारी, अग विम कु माचे रे, कु० ॥ ७ ॥ एक चिन-प्रतिमा-वदन-द्वेप, एव एव लोपे, नदिमा जे आगम सरया, आपमची का नेदि० कु० ॥ ८ ॥ चिनपूजा कल दानातिक सम, महानिर्णय रजिष, अरपरेर कुमतिषामना, तो किम मनमा वदिए रे ? कु० ॥ ९ ॥ चिन्मणि रावे जिन पूज्या, कपमूत्रमा देयो, अरपरेर कुमतिषामना, तो किम मनमा वदिए रे ? कु० ॥ १० ॥ यवराज चिन्मणि तु देसी धूजे, तो पापी ते दूर रेगरे, रे कु०

કુ० ॥ ૧૧ ॥ પઢિકમળ મુનિદાન વિહારે, હિંસા દોષ વિશેષ,
 લાભાઝમ વિચારી જોતા, પ્રતિમામા શો દેવ રે ? કુ० ॥ ૧૨ ॥ ટીકા
 ચૂર્ણિ માપ્ય ઉવેરયા, ઉવેર્યા નિયુક્તિ, પ્રતિમા કારણ મૂત્ર ઉવેરયા,
 દૂર રહી તુજ મુગતિ રે કુ० ॥ ૧૩ ॥ શુદ્ધ પરપર ચાલી આવી,
 પ્રતિમાવદન ઘાળી, સમૂહિતમ જે એ મૂઢ ન માને, તેહ અદીઠ
 વત્સ્યાળ રે કુ० ॥ ૧૪ ॥ જિનપ્રતિમા નિન સરિણી જાણે, પચામીના
 જાણ, કવિ જસવિજય કહે તે ગિરુઆ, કીને સાસ ઘટાળ રે
 કુ० ॥ ૧૫ ॥

[૨]

સત્તર ભેદ પૂજા મામઝી, ગુ કુમતિ ! જગધધે રે, શુદ્ધ પરપર
 સૂત્ર ન માને ઘાલી અધોઅધેરે સત્તર૦ ॥ ૧ ॥ જિન પ્રાસાદ કરા
 વ્યાનુ ફલ, મહાવિદીધેવત્યાણ્યુ દાનશીલ તપ ભાવના સરીલુ, તો
 શુ તે નવી જાણ્યુ રે ? સત્તર૦ ॥ ૨ ॥ જિન પ્રતિમા જિનદાતા પૂજા,
 નતિ હિત કરણ ભાણીરે, સૂરિઆમ સુરને, હ્રદા જોયો, રાયપસેળી
 સાણીરે સત્તર૦ ॥ ૩ ॥ મોક્ષ તણુ કારણ જિનપૂજા, ઘઠુવિધ
 મગતિ કીધીરે, સમક્તિદષ્ટિ સુરનર ઘડે, આગમવાત પ્રસિદ્ધીરે,
 સત્તર૦ ॥ ૪ ॥ પુષ્કારોદ્દનાદિક વિધિમૂત્રે, દેર્યા પળ વાહ મૂલે રે ?
 હિંસા દાણી મૂત્ર ઉત્થાપી, ફલ પામી ફૂલ મૂલે રે સત્તર૦ ॥ ૫ ॥
 જિનપૂજામા દોષ ન દાહ્યો, આધાકર્મિક ભાતિ રે, જિન આળા
 વિણ કુમતિ ! પછી તુ, કુગુરુ તળી શુ ઘાંતે ર સત્તર૦ ॥ ૬ ॥ નાગ
 મૂત્રનશ્વાદિ કહે તે, પૂજા હિંસા લહીએ રે મૂયગઢાગમા નવિ જિન
 હેતે, તે કિમ હિંસા કહીએ રે ? સ૦ ॥ ૭ ॥ મિધ્યાદષ્ટિ દરીદર પૂજે,
 પિનેશ્વર પૂજેરે તુ તો વેમા એક ન પૂજે, કુમતિ પડિઓ ધૂજે રે
 ॥ ૮ ॥ સાર મૂત્રતુ સમગ્રી જિનની પૂજા જે મન ધારેરે,
 વિજય કહે તે ગિરુઆ, તેહ ત્યાં ને તારે રે સ૦ ॥ ૯ ॥

(૨૨૫)

[૩]

પવ મહાપ્રત તળી રે ચારિ, સિધિધત્રિધિધ લે માગી જાણ
 જૂન નદી ઘરતા, અહ છીંઢી ફિદા રાત્રી રે કુમતિ । બેઠ છીંઢી
 ફિદા રાત્રી ॥ ૧ ॥ નદીય તળા લીધ પળુ અવપોવાય, રાં માયે વગ
 મૂસો ? મુક્તિ માર્ગે રચ્યાલા યદને, ચોર યદ કા પૂર્વો રે કુ
 ॥ ૨ ॥ એક ગુરુવદન આળી હેતે, નદી પાપ આવાજ, કમ
 વિશાધિતે જન પ્રિમલા વગ અંતર કુગ કરતા ? કુ ૧ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯
 હિસાના સ્થાનક જાળી, નિનપ્રતિમા ઠયાપી મનમ કદે નકદ
 તરતા, કે ઘરમી કે પાપી રે ? કુ ૦ ॥ ૪ ॥ વસીસ મૂલમને તનુ
 પ્રતિમા, મુર માનવે એ પૂતી, માય દુહ તે વડો દિવસ દાનિન
 કા મૂઘી રે ? કુ ૦ ॥ ૫ ॥ નિનવનમ સદુ મુરને કદે, નિ
 કલશ ભરાવે એક ઘોડી માઠિ લગિ નવરાવે, કા દે દે કદ
 પોધેરે ? કુ ૦ ॥ ૬ ॥ દયા દયા મુલે પર પોકારે, નય નય નય
 જાળે, મવલ જતુ જેને શરણે રાહ્યા, નદીય મદ કા નયે ૧
 કુમતિ ॥ ૭ ॥

[“ જે પ્રતમાથી આ રાધ્યાય લીધી છે તે પ્રતમાથી આ
 વિનમજીની કૃતિઓ છે, તેથી તો કે આમા પ્રતમા પ્રતમા
 સ્વેચ્છ નવા સો પણ આ તેમનીજ કૃતિ હા ” કે ” કુ. ૫. ૮ ”]

ચેતન અને કર્મ

રાગ-ધનામી, અડવા જગદા

ચેતન જો તુ જ્ઞાત અધ્યામી, આદર્શ કા જગદ હા
 મતિ શક્તિ વિકાસી ચે ॥ ૧ ॥ તે મુક્તિ મનમને મેક
 છોરી ઉદાસી, મુર-નર-દિવસ નવરાવે તે મુક્તિ
 દાસી, ચે ॥ ૨ ॥ મોદ-પોર કા નય નય નય

कासी, आसा छोर उदास रहे जो, सो उत्तम सन्यासी चे०
 ॥ ३ ॥ जोग लइ पर आस घरतु हे, या ही जगमें दासी, तु जाने
 में गुणकु सचु, गुण तो जाअें नासी चे० ॥ ४ ॥ पुद्गलकी तू
 आस घरत हे, सो तो सबहि विनाशी, तू तो भिन्नरूप हे उततें,
 चिदानन्द अविनाशी, चे० ॥ ५ ॥ धन रखे नर बहुत गुमाने,
 करयत लेवे कासी, तोभी दुख को अत न आवे, जो आशा नहीं
 घासी, चे० ॥ ६ ॥ मुख जल विषम विषय मृगतृष्णा, होत
 मूढमति प्यासी विभ्रमगुमि भइ परआसी, तू तो सहज
 विलासी, चे० ॥ ७ ॥ याको पिता मोह दुख भ्राता, होत विषय-
 रति मासी, भव मुत भरता अविरति प्राणी, मिथ्यामति थे सासी
 चे० ॥ ८ ॥ आशा छोर रहे जो जोगी, सो होवे शिषवासी,
 उनको सुजस बखाने छाता, अतरदृष्टि प्रकासी चे० ॥ ९ ॥

मायानी भयानकता (सज्ज्ञाय)

[आप स्वभावमेरे, अबधू सदा मगामें रहना-अे देखी]

माया कारमी रे, माया म करो चतुर मुजान -- अे टेक माया
 बाह्यो जगतविलुधो, दु पियो थाय अनान अे नर मायाअे मोदी
 रह्यो, तेने मुपने नहि मुख ठाण माया० ॥ १ ॥ नाना मोटा नरने
 माया, नारीने अधिकेरी, बन्नी विशेषे अधिनी माया, घरछाने
 क्षाक्षेरी माया० ॥ २ ॥ माया कामण माया मोहन, माया जग
 भूतारी मायाथी मन सहनु चळीयु, लोभीने बहु प्यारी माया०
 ॥ ३ ॥ माया कारण देशजेशातर, अटरी धनमा जाय, जहाज
 न द्वीप-द्वीपातर जइ सायर क्षपलाय माया० ॥ ४ ॥ माया
 परी बहु भेली, लोभे लक्षण जाय, भयथी घन घरसीमा घाले,
 विषघर थाय माया० ॥ ५ ॥ जोगी-जति-रूपसी-सन्यासी,

શ્રીમદ્ મશોનિત્યજીકૃત મુગ્ધુની સંજ્ઞા

ટાલ પદેત્રી

[ઋષભનો ઘડ ગ્યણાયક - એ દેશ]

સદ્ગુરુ એહવા સેવિયે, જે સયમ ગુણ રાતા રે, નિત સમ જગ
 જન જાણતા, વીર વચનને ધ્યાતા રે મદ્ગુરુ એહવા સેવિયે -
 એ આરણી ॥ ૧ ॥ ચાર કપાયને પરિહરે માત્રુ શુભમતિ મોલે રે,
 સજમવત અકિચના, મનિધિ વાહ ન રાપે રે સં ॥ ૨ ॥
 આણિય ભોજન મૂશતુ, માહમીને દેઈ મુને રે, કલહ-કથા સર્વ
 પરિહરે, શ્રુત સંજ્ઞા પ્રયુને રે, સં ॥ ૩ ॥ કટક પ્રામ નગ
 તણા, સમ મુગ્ધુ ગ અદિઆસે રે, નિર્ભય હૃદય સદા કરે
 ધનુવિધ તપ મુવિલાસે રે, સં ॥ ૪ ॥ મેહ મેદિની પરિ સર્વ સં
 કાઠસમ્મે પરિતાપો રે, સ્વમિય પરીસહ ઉદ્ધરે, જાતિ મરણ મ
 વ્યાપો રે, સં ॥ ૫ ॥ કરે ક્રમ વચન મુસમતા, અધ્યાતમ ગુ
 લીનારે, વિષયવિમૂતિ ન અમિલપે, સૂત્ર અરથ રસ પીનારે, સ
 ॥ ૬ ॥ “ એહ કુસીલ ” ન હમ કહે, જેહ્યા પરજન કમે રે, જાતિ
 મદાદિક પરિહરી, ધર્મધ્યાન વિમૂસે રે સં ॥ ૭ ॥ આપ રહી મ
 ધર્મમા, પરને ધર્મમા થાપે રે, સર્વ કુસીલ લક્ષણ ત્યજી, ધ
 મભ તણા કાપે રે સં ॥ ૮ ॥ અધ્યયને કહા ગુણ ધણા, દર્શ
 કાલિક દશમે રે, કચન પરિ તેહ પરતિયે, એ કાલિ પણ વિમ
 રે, સં ॥ ૯ ॥

(२२९)

ढाल गीजी

(चोपाडनी देशी)

उत्तराध्ययने कहियो ते तणो, मारग ते ह्ये भवियण । सुणा
 दिसा अहिय अदत्त अबभ, छाडे पुन परिग्रहआरम ॥ १० ॥ धूप-पुष्प
 वासित घर चित्र, मने न बछे परम पवित्र, जिहा रहे त्या इद्रिय
 सविकार, काम हेतु होवे इणि वार ॥ ११ ॥ स्त्री-पशु-पडक वर्जित
 ताम, प्रासुक वास करे अभिराम, घर न करे करावे सदा, प्रस
 यावर घघ निहा छे सदा ॥ १२ ॥ अन्न-पान न पचावे पचे, पचतु
 देगी नवी मन रुचे, धान-नीर-पृथ्वी-तृण पात, निश्रित जीव
 तणो निहा घात ॥ १३ ॥ दीप अगनी दीपावे नहि, शस्त्र पदधान ते
 सही, फचन-तृण समघडि मन धरे, क्रयविक्रय कहिये नवि करे
 ॥ १४ ॥ खरीददार क्रय करतो कहिउ, विक्रय करतो बलि घाणिउ
 क्रयविक्रयमा वर्ते जेह, भिहुभाव नवि पाले तेह ॥ १५ ॥ क्रय
 विक्रयमा बहुली हाणि, भिक्षावृत्ति महा गुणखाणि, इम जाणी
 आगम अनुसरी, मुनि समुदान करे गोचरी ॥ १६ ॥ रसहालची न
 करे गुणघत, रस अर्थे नवि भुजे दत्त, सयमजीवितरक्षा हेत,
 सतोपी मुनि भोजन लेत ॥ १७ ॥ अर्चन-रचना प्रना-नति, नवि
 बछे शुभध्यानी याति, करी महाव्रत-आराधना, केवल ज्ञान लहे
 शुभ मना ॥ १८ ॥

ढाल गीजी

(श्री सीमधर जिन त्रिसुवनमाण - ए देशी)

मारग साधु तणो छे भावे, दर्शन ज्ञानचारित्र स्वभावे, चरका
 दिक् आचार कुपथ, पासत्यादिकनो निज यूथ ॥ १९ ॥

દિક્ષ જે સેવે, કાલહાનિ ગુપ્તે દૂષણ દેવે, જિનમારગ છોડી
 ભવકામી, યારે કુમત કુમારગામી ॥ ૨૦ ॥ મારગ એક અર્હિસા
 રૂપ, જેહથી વતરીયે ભવ ધૂપ, સર્વે સુત્તિથી પદ્મ જાણો, પદ્મ
 સાર સમય મન આણો ॥ ૨૧ ॥ ઉપ-અપ-તીર્થ જે પ્રાણી, પ્રસ-
 થાવર તે ન હોને નાળી, પપણદોષ ત્યજે ગેરેડી, વીધુ અગ્ર ન લિપે
 શુભેડી ॥ ૨૨ ॥ આધાકમાદિક અધિગુહ, અધ્યય મિપ્રિત જે છે
 અગુહ, તે પળ પોતે દોષથી ટાળે પ માર્ગ મયમ અનુમાળે ॥ ૨૩ ॥
 દળતાને નયિ મુનિ અનુમાદે, કૂવાદિક ન વચ્ચાણે પ્રમોદે, પુણ્ય પાપ
 તિહા પૂટે કોઈ, મૌન ઘરે જિનઆગમ જોઈ ॥ ૨૪ ॥ પુણ્ય કહે
 તો પાતક પોષે, પાપ કહે જન-શૂંચિ વિશેષે, કંઈ માણે 'નિર્દોષ
 આહાર,' સૂક્ષ્મે ધમને હ્રદા અધિપાર ॥ ૨૫ ॥ મુક્તિ પાતે સર્વિ
 ફિરિયા કરતો, પૂરણ માર્ગ માણે નિરતો, ભવજલ ઘટ્ટા જાને
 જેઠ, દીપ સમાન કરે દુઃખ હેઠ ॥ ૨૬ ॥ એક ધર્મ ન હોઈ અમાની,
 ઘડિય અપહિત પહિત માળી ધીન-ઉદક-ઉદ્દિશનુ જી, ધ્યાન
 ઘરે અમમાધિ પ્રયુત્તી ॥ ૨૭ ॥ માછાં મક્ષણ ધ્યાયે પક્ષી, કુવાદિક
 નિમ આમિષ કરી, વિપય-પ્રાપ્તિ ધ્યાયે તિમ પાપી, ઘટ્ટતારમ
 પરિમહ થાપી ॥ ૨૮ ॥ વિપય તળા મુલ ઘટે પ્રાણી પરિમહ્યત ન
 તે સુહસાણી, તે દિંમ્નાના દોષ ન દાલે, જિનમતિ કલ્પિત કારણ
 માલે ॥ ૨૯ ॥ અથ ચલાયે વાળી નાયા, તેહ સમર્થ ન કીરે જાવા,
 મિથ્યાદ્રષ્ટિ મધનલ પઢિયા, પાર ન પામે તિમ દુઃખ નહિયા ॥ ૩૦ ॥
 જેહ અતીત આગતનાળી, ધર્તમાન તસ એક વહાળી, દયા મૂલ
 સમતામય સાર, ધર્મે તેહનો પરમાધાર ॥ ૩૧ ॥ ધર્મે લહી વપસગ-
 નિપાતે, મુનિ ન ચહે નિમ ગિરી ધનવાતે, હાપારમુ અધ્યયન સમારો,
 થોજે અગે હમ મન ધારો ॥ ૩૨ ॥

ढाल चौथी

(इणि पुरी कवल कोइ न लेमी - ए देशी)

ते मुनिने भामण्डे जइए, जे त्रव-किरिया पाळेरे, सधु भापी जे
बली जगमा, जिन-भारग अजुआळेरे ते मुनिने भामण्डे जइये,
खे आक्णी ॥ ३३ ॥ जे सधो भारग पाळे ते, शुद्ध कहिये निरधारी रे
चीजो शुद्ध कहे भजनाए, षष्ठ्य भाष्य व्यवहारे रे ते० ॥ ३४ ॥
द्विविध बाल ते शुद्ध न भाखे, भाषे सवेगपापी रे खे भजनानो
भाव विचारो, ठाणागादिक साखीर ते० ॥ ३५ ॥ शुगुरुवासना
पास पढ्याने, निन बढ्यी जे छोडिरे, शुद्ध कथक ते गुणमणि
भरिया, भाग मुक्तिने जोडिरे ते० ॥ ३६ ॥ बहुल असयत्तनी जे
पूजा, खे दशमु अछेर रे, पष्ठिशतके भरयु ठाणागे, फलिलक्षण
अधिकेर रे ते० ॥ ३७ ॥ जेहमा पण विनशासन बढ्यी, जे
मुनिपूना चलावेरे तेह विगुद्ध कथक धुध जनना, मुरपति पण गुण
गावे रे ते० ॥ ३८ ॥ करतो अति दुःकर पण पडियो, आगीतार्थ
जजालेरे, शुद्धकथन छीणो पण मुदर, बोले उपदेशमालेरे ते० ॥ ३९ ॥
शुद्ध प्ररूपक साधु नसीजे, शरण तेहनु कीनेरे तास बचन अनुसारे
रही, चिदानन्द फल लीजे रे ते० ॥ ४० ॥

गाथा

सिरिणयविजय गुरुण, पसायमासज्ज मयलकम्मकर ।

भणिया गुणा गुण्ण, साहुणा जससिसेण एए ॥ १ ॥

इति श्री सुगुरुनी सञ्ज्ञाय

પાંચ કુગુરુની સજ્ઞાય

[અથવા પાસત્યા વિચાર માસ]

ઢાઢ પહેલા

(ચોપાદની દેશી)

સેવો સદ્ગુરુ ગુણ નિરધારી, શ્દભવિ પરભવિ જે ઉપગારી ઘર્જો
કુગુરુ સમય અનુસારે, પાસત્યાદિક પચ પ્રકારે ॥ ૧ ॥ નિજ શ્રાયક
ને જે થલ સાર, સુધિદિતસગતિ કરતા વારે, કુલ-થિતે ભગે ભય
દેસાડે, મુગ્ધલોકને મામે પાડે ॥ ૨ ॥ જ્ઞાનાદિક ગુણ આપ ન રાણે,
સૂધો મારગ મુલે નવિ ભારે કરે સાધુનિદા વિસ્તારે, પાસત્યો તે
સથ પ્રકારે ॥ ૩ ॥ દેશ થતી સજ્ઞાતરપિંડ, નિત્યપિંડ મુખે નૃપપિંડ
અપ્રપિંડ નિષ્કારણ સેવે, સાહમુ આપ્યુ ભોજન હેવે ॥ ૪ ॥ દેશ-
નગર કુલમમતા માટે, શાપિત કુલમર્યાદા છાંડે વિધાહ ઉચ્છવ
જોવે ફિરતો, ન રહે જનનો પરિચય રસ્તો ॥ ૫ ॥ જેહ મહાવ્રતમારે
જૂતો, છાઢી તેહ પ્રમાદ રહ્યો, વર્મપાશમા રહ્યો વહિયે, પાસત્યો
જિનવચને લલિયે ॥ ૬ ॥

ઢાઢ થીજી

મળિયા થડ તળી પરે, જેહ ન થહે પ્રતમાર, તે ઉમશ્નો
જાળીયેરે, સથ દેશ વિંદુ પ્રકારેરે ભવિજન । સામઝો-૦ આઠળી
॥ ૧ ॥ પાટપાટલા ઘાથેરે, ઝેપે કાલે રે જેહ, શાપિતપિંડ નિમે
સદા રે, સર્વેડસન્નો તેહો રે, ભવિ ॥ ૨ ॥ ઓઝા અધિના જે કરેરે,
પઢિકમળાદિક ઠાળ સુગુચ્ચન નવિ જાઢથેરે, દેશ-ડસન્નો તે
જાળેરે ભવિ ॥ ૩ ॥ રાયવેઠ સમ ભય થવીરે, નિરિયા વિળ

સપયોગ, જેદ કરે તે નાથિ હેરે પરમથ પારિત્રયાગરે મથિ૦ ॥ ૪ ॥
 જેદ કિરિયા શિથિલ કરેરે, દીક્ષિત શીમ ઓલ મથ સાચર
 અપિકો પહે રે ૫ ડમગો અધિવેલ રે મથિ૦ ॥ ૫ ॥

ઢાઢ પ્રીતી

(વીગ માતા પ્રીતિ કારણ - એ દેશી)

નાળ વમળ ચરણ મેદધી, કપુ ત્રિપિત કુશીલ, તાળધી તાળ
 આચારનો, કરે ભગ દુશીઁ વીગ્યાણી હૃદયે ધારિયે ॥ ૧ ॥ દર્શ
 તાચાર દર્શન થરી, ધિરાપે મથિ પાવી, ચોલિયે ચરણ કુતીલના
 હવે ંશ્રણ - પાવી વીર૦ ॥ ૨ ॥ મના મોભાગ અર્થ કરે, ડગર
 ઓપથ આપે, પ્રશ્નવિધાદિ ચટ્ઠી વદે, નિમિત્તાદિક થાપે વીર૦
 ॥ ૩ ॥ જાતિ કુટ પ્રમુખ આઝીવિકા, કર કેટલે માયા, સ્ત્રી પ્રમુખ
 ધગ લખગ વદ, વહે મગની છાયા વીર૦ ॥ ૪ ॥ હમ અનાવાર
 મગપોગથી, કરે કૃતિસત શીલ પર ત્યની અધિક માયા મથો
 વલ્લો તેગે કુશીલ, વીર૦ ॥ ૫ ॥

ઢાઢ ચૌથી

[મુનિનન મારગ ચાલતા - એ દેશી]

મમતો તિહા મિલે, તિહા તદ્વથા દોવે, તદ તિમ વદ્ધરવી ફિરે,
 મુનિવેપ ધિગોવે આગમઅર્થ ધિચારીઝ-ધ આઝળી ॥ ૧ ॥ ધિંદુ
 મેદે તે જાગિયે, ગુમ અગુમ પ્રકાર, મૂલ-ઉત્તર ગુણ દોપને, યોગે
 શુભમાર આગમ૦ ॥ ૨ ॥ પાસત્રાદિવશ્યુ મિલ્યો, થે ધાયે અધર્મી
 સંધેગી ગાથે મલ્યો, પ્રાપે ધાયે ધર્મી આગમ૦ ॥ ૩ ॥ પચામ્તવ-રત
 ગારવી, સીનનુ રત્તો તે મોદે માતો રહે, તે અશ્નમ સસતો

आगम० ॥ ४ ॥ इम अनवस्थित दोष ते, सगतिथी पावे, निवसे
गथी आधमा, निन कटुता आवे आगम० ॥ ५ ॥

ढाळ पांचमी

(कुमति ! ए ठिडी किहा राखी - ए देशी)

चाले सत्र विरुद्धाचारे, भाखे सूत्र विरुद्ध, यथाछद इच्छाए चाले,
ते नहि मनमा शुद्धरे, प्राणी । धीर-वचन वित्त धारो, ए आकणी ॥ १ ॥
सूत्र परपरगु जे न मिळे, ते वत्सूत्र विचारो, अध-परपर चाल्यु
आव्यु, ते पण तिम निरधारोरे प्राणी० ॥ २ ॥ निजमति फलित
जनने भाखे, गारधरसमा माचे, यथाछद गृहिकाज करतो, नवनव
रूपे नाचेरे, प्राणी० ॥ ३ ॥ एक प्ररुपण तेहनी चरणे, धीनी गमने
खोटी, 'पडिलेहण मुहपति' करग्रथु, किसी चरबली मोटीरे ?
प्राणी० ॥ ४ ॥ मालकविधि पात्रकथो होशे, पडला काज चलोटे,
लेपे दोष घणो इत्यादिक, चरण मृपा मलि लेटेरे, प्राणी० ॥ ५ ॥
चीमासे जो मेह न घरसे, तो हींढ्ये श्यो दोष ? राजविरुद्ध गमन
हु धारीयु ? मुनिने श्यो तनु पोपरे प्राणी० ॥ ६ ॥ धर्पाकाळे वस्त्र
विरुद्धता खप करता नही हाणी, नित्यचासमा काई न दूषण
साहसु हुए नाणीरे प्राणी० ॥ ७ ॥ इम गति विषयप्ररुपण खोटी
ए सवि छे विस्तारे आगमअर्थी जोई लेजो, भाष्य सहित
व्यवहारेरे, प्राणी० ॥ ८ ॥

ढाळ छठी

(सुरमुदरी कहे शिरनामी - ए देशी)

इम पाचे कुगुरु प्रकाश्या आयश्यकमा जिम भाष्या, समकित-
प्रकरण बहु भाखी, योगबिंदु प्रमख इहा साखी, ए थानक सव

અશક્તિ, જો સેવે કારણ વ્યક્તિ ॥ ૧ ॥ તો મુનિગુણની નહિ હાળી, ઇ
 ઇપદેશમાલા ધાળી ॥ ૨ ॥ જસ પરિમહ પ્રમુલ અકાજ, ડમાર્ગ
 કહિએ નવિ લાજ, તે તો થોલ્યો ધિમળો ચાલ, જૂઓ પહિલો અગ
 વિશાલ ॥ ૩ ॥ આઘાકર્માદિક થાપે, યતિ નામ ધરાવે આપે, તે
 પાપશ્રમણ જાળીને, ઉત્તરાધ્યયને મન દીને, ॥ ૪ ॥ જે કુગુરુ હોઈ
 ગચ્છનાથ, નવિ લીજે તેહનો સાથ, અજ્ઞાની જે ગચ્છધારી, તે થોલ્યો
 અનત સસારી ॥ ૫ ॥ માવાચારય જિન સરિયો, થીના નવિ લય
 પરિયો પૂલે મોતમ કહે વીર, મધ્ય મહાનિશીવ ગમી ॥ ૬ ॥ જે
 જ્ઞાનક્રિયાનો દરિયો, તે સદ્ગુરુ ગુણમાળી ભરિયો, જે શુદ્ધ-પ્રરૂપક
 નાળી, તે પણ ઉત્તમ ગુણવાળી ॥ ૭ ॥ હસતો પણ રત ટાલે, જે
 જિન મારગ અજુઆલે, હમ વાલે ગચ્છાચાર, ગુરુજ્ઞાની જગદાધાર ॥ ૮ ॥
 જ્ઞાની છે વેલ્લીવલ્પ, ઇ વલ્પભાવ્યનો જલ્પ, જે ગુરુ કથક
 ગુણધારી, તે સદ્ગુરુની ઘલિહારી ॥ ૯ ॥

• અતિમ ગાથા

એસો કુગુરુસજ્જાઓ, જિનવચનાડ ફુડ મળિઓ ।
 મિરિજયવિજયમુળીળ, મીસેળ જળાળ થોહટ્ટા ॥ ૧ ॥

શ્રીરૂપમનાથજિન ચૈત્યવન્દન

સદ્વક્ત્યાનતમીલિનિર્વરવરધ્રાજિગુમીલિપ્રભા—, સમિશ્રારુણદ્વી-
 તિશોભિચરણામ્બોજદ્વય સન્ન્યા । સર્વજ્ઞ પુરુષોત્તમ મુચરિતો
 ધર્માર્થિના પ્રાણિના, મૂલાદ્ મૂરિયિમૂતયે મુનિપતિ શ્રીનાભિમૂતુર્જિન
 ॥ ૧ ॥ સદ્વોધોપચિતા સદૈવ દધતા પ્રૌઢપ્રતાપત્રિયો, ચેનાજ્ઞાનતમો-
 વિતાનમગ્નિલ વિશ્વિમમત ક્ષણમ્ । શ્રીશત્રુજયપૂરેલીશિશ્વર ભાસ્વા
 નિવોદ્ધાસયન્, મહ્યામ્બોજદિત સ એવ જયતુ શ્રીમારુદેવપ્રમુ ॥ ૨ ॥

यो विज्ञानमयो दगात्त्रयगुरुय सर्वलोका श्रिता , सिद्धिर्यत्र वृत्ता
समस्तजनता यस्मै नर्ति त वते । यस्मान्मोहमतिर्गता भविमृता
यस्यैव सेव्य वचा , यस्मिन् विश्वगुणास्तमेव सुतरा धन्दे
युगादीश्वरम् ॥ ३ ॥

श्रीअनितनाथजिन चैत्यवन्दन

सकलमुखममृद्धिर्पस्य पादारविन्दे , यिलसति गुणरक्ता भक्त-
राजीव नित्य । त्रिमुपनवनमान्य सात्तमुद्राभिराम , म जयति
जिनराजस्तुङ्गतारङ्गतीर्थे ॥ १ ॥ प्रभवति किल भयो यस्य
निर्वर्णनेन , व्यपगतदुरितोष प्रातमोदप्रपञ्च । निजबलजितराग-
द्वेषध्वेपियग , तमजितवरगोत्र तीर्थनाथ नमामि ॥ २ ॥ नरपति-
नितशत्रोर्घोररत्नाङ्गेन्दु , मुरपतियतिमुखैर्भक्तिदक्ष समर्थ्य ।
दिनपतिरिष लोकैऽपास्तमोहान्धकारो , निनपतिरजितेश पातु मा
पुण्यमूर्ति ॥ ३ ॥

श्रीसम्ममनिन चैत्यवन्दन

यद्भक्त्यासक्तचित्ता प्रचुरतरभवभ्रातियुक्ता मनुष्या । मजाता
साधुभावोहमितानिजगुणाद्येपिण मय एष । स श्रीमान् सम्भयेश
प्रशमरसमयो विश्वविश्वोपकर्ता मद्भर्ता दिव्यदीप्ति परमपदकृते
सेव्यता भवलोका ॥ १ ॥ शुरुभ्यानोदकेनोज्ज्वलमतिशयितस्वच्छ-
भावाद्भुतेन , स्वस्मादादृत्य वृत्त शिवपद्मनिगम कर्मपङ्कप्रपञ्चम् ।
नीरन्ध्र दूरयित्वा प्रवृत्तिमुपगतो निर्विकल्प स्वरूप , सेव्यगताश्च-
ध्वनोऽसौ जगति जिनपतिर्वीतराग सदैव ॥ २ ॥ वाङ्मौ विद्योति
रत्नप्रकर इष परिभ्राजते सर्वकाले , यस्मिन्नि शेषदोषव्यपगम-
विश्वे श्रीजितारेस्तनूजे । दुष्पापो दुष्टसत्त्व स्फुटगुणानिषर शुद्ध-

सुदृक्षमादि, कन्याणश्रीनिवाम स भवति वदताऽभ्यर्चनीयो न
केषाम् ? ॥ ३ ॥

श्रीअमिनन्दननिन चैत्यवन्दन

विशदशारदसोममानन कमलकोमलचारविलोचन । मुचिगुणः
मुत्तरमभिनन्दन । जय मुनिर्मलताञ्चित्तमूषन ॥ १ ॥ जगति
कान्तिहरीश्वरलाञ्छित-ममसरोरुह । भूरिष्टपानिध । मम समीहितसि
द्धिविधायक त्वदपर कम्पीद । तर्कये ॥ २ ॥ प्रवरसवर । संवर
मूपतेस्तनय । नीतिविचक्षण । ते पदम् । शरणमस्तु विनेश ।
निरन्तर रुचिरमफिम्युयुष्टिभृतो मम ॥ ३ ॥

श्रीसुमतिनिन चैत्यवन्दन

मुचर्षणो हरिणा सघर्षो मनोरम म सुमतिर्वलीयान् । गतस्ततो
दुष्टकुट्टिराग-द्विषेन्द्र । नय विवितिरत्र वार्यो ॥ १ ॥ विनेशरो मेपनरे-
न्द्रमुनु-र्धनोपमो गर्नति मानमे मे । अहो गुरुद्वेषहृताशन । त्वा
मसौ मम नेत्यति सद्य एव ॥ २ ॥ इतः सुदूर मत्र दुष्टद्वेष्ट । समं
दुरात्मीयपरिच्छेदेन । सुसुद्धिभर्ता सुमतिविनेशो मनोरम स्थात-
मितो मदीयम् ॥ ३ ॥

श्रीपद्मप्रमजिन चैत्यवन्दन

चत्वारप्रभामण्डलेर्भासमान पृतात्य-तदुदात्तदापपमा ।
सुधीमाङ्गन । श्रीपतिर्देवदेवः सदा मे मुदाऽभ्यर्चनीयस्त्वमेष ॥ १ ॥
यदीर्य मत्र पङ्कज नित्यमेव त्वयालङ्कृत ध्येयरूपेण देव । प्रधानस्व
रूप त्वमेवातिपुण्यं लगन्नाथ । जानामि लोके सुधन्यम् ॥ २ ॥ अतोऽ
धीश । पद्मप्रभाऽऽनन्दधाम । स्मरामि प्रसाम तथैवाङ्ग नाम । मनो-
वाञ्छितार्थप्रद योगिगम्य यथा चकवानो रयेर्धाम स्म्यम् ॥ ३ ॥

श्रीचन्द्रप्रमजिन चैत्यवन्दन

अनन्तकान्तिप्रकरेण चारुणा कलाधिपेनाश्रितमात्मसाम्यत ।
जिनेन्द्र । चन्द्रप्रभ । देवमुत्तम भवन्तमेवात्महित विभावये ॥ १ ॥
उदारचारित्रनिधे जगत्प्रभो । तवाननाम्भोजविलोकेन मे । व्यथा
समस्ताऽस्तमितोदित सुख यथा तमिस्रा दिवमर्कतेजसा ॥ २ ॥
सदैव ससेवनतत्परे जने भवन्ति सर्वेऽपि सुराः मुदष्टय । समप्र-
लोके ममचित्तवृत्तिना त्वयैव सञ्जातमतो नमोऽस्तु ते ॥ ३ ॥

श्रीसुविधिनाथजिन चैत्यवन्दन

विश्वाभिवन्द्य मकराद्वितपादपद्म । सुधीवजात । निनपुङ्गव
शान्तिसङ्ग । भव्यात्मतारणपरोत्तमयानपात्र । मा तारयस्व भवचारि
निधेर्विरूपात् ॥ १ ॥ नि शेषदोषविगमोद्भवमोक्षमार्ग भया श्रयन्ति
भवदाश्रयतो मुनीन्द्र । । ससेवित सुरमणिर्वहुधा जनाना किं
नाम नो भवति कासितमिद्विकारी ? ॥ २ ॥ विश्व कृपारसनिधि सुविधे ।
स्ययम्भूर्मया भवतमिति विज्ञपयामि तावत् । देवाधिदेव ।
तव दर्शनवल्लभोऽहं शश्वद्भवामि भुवनेऽ । तथा विधेहि ॥ ३ ॥

श्रीश्रेयामनाथजिन चैत्यवन्दन

चिरपरिचिता गाढव्याप्ता सुबुद्धिपराङ्मुखा निजबलपरिस्फूर्त्योदप्रा
समप्रतया मम । व्यपगतवती दूर दुष्टा स्वनिष्ठकुदृष्टिता अपचित
सहा सद्यो भूत्या यदीयमुद्वृष्टित ॥ १ ॥ निरुपमसुखमेणिहेतुर्निरा
कृतदुर्दशा शुचिनरगुणप्राभावासो निसर्गमहोज्ज्वला । हृदयकमले
प्रादुर्भूता सुतरवरुचिर्मम विदलितमयभ्रान्तिर्यस्याप्यजस्रमनुस्मृते
॥ २ ॥ उपवृत्तिमतिदाने दक्षो निरस्तजगज्जय समुचितकृतिर्विज्ञाना
शुप्रकाशितसत्पथ । नृपगणगुरोर्विष्णोर्विश्वे प्रभाकरसन्निभ स भवतु
मम श्रेयासो न प्रबोधसमृद्धये ॥ ३ ॥

द्रष्टुं सैव मे सर्वदा ॥ २॥ विवेकिजनवल्लभ भुवि दुरात्मना दुर्लभ
दुरन्तदुरितव्याभरनियारणे तत्परम् । सदाङ्गपदपद्मयोगमनि-
न्द्यवीरप्रभो ! प्रभूतसुखसिद्धये मम चिराय सम्पद्यताम् ॥ ३॥ इति ॥

आवती चोरीमीनु चैत्यवदन

पद्मनाभ प्रथम निणद नृप श्रेणिषु जीव, सुरदेव घीना नमु मुपास
श्रावक जीव ॥ मुपास सीना वली नृप कोणिक उदयी, स्वयम्भ चोया
निणद पोटिल मुनि भाई । सर्वानुभाति निन पाचमा दृढायु श्रावक
जाण, देवश्रुत छठा जिन कार्तिक सेठ घराण । धी उदारी जिन
मातमा शर श्रावक जीव, धी पेढाल जिन आठमा आनन्द मुनि
जीव ॥ नवमा पोटिल चन्द्रिण जीव जेह मुनन्द, शतकीर्ति दसमा
नमु शतक श्रावक जाण । धी मुग्रत अगारमा देवकी राणी जाण,
श्री अमम जिन भारमा जीव केशव गुणराण ॥ निष्कपाय जिन
तेरमा मत्स्यकी विद्याधर, निष्पुलाक निन चौदमा बलभद्र सुहकर ॥
श्री निर्मम जिन पदरमा जीव मुलसा साची, चिसगुप्त जिन सोलमा
रोहिणी जीव भासी ॥ श्री समाधि सत्तरमा रेवती श्राविका जाण ।
श्री सचर अठारमा जीव शतानिक वखाण ॥ श्री यशोधर ओगणी
समा, कृष्ण द्वीपामन जीव । विजय नामे धीसमा जिणद, जीव
कर्ण सोहाय ॥ एकवीसमा श्री महीनाथ कृष्ण नारद कहिए,
अबड श्रावक जीव देव बावीसमा लहिण । अनववीर्य तेवीसमा
जीव अमरनो जेह, भद्रकर चौवीसमा स्वातिबुद्ध गुण गेह । ८
चौवीसे जिनवरा ८ होरो आवते काले, भाव घरीने चन्द्रिण कर
जोडीने भाले ॥ लछा वर्ण प्रमाण आयु अतर सवि सरसा, सप्रति
जिन चौवीस परे चढत भावे निररया । पचकल्याणक एहनाए होरो
एह ८ चिस, धीरविमल गुरुनो वहे, शानविमल सूरिश ॥ इति ॥

चोवीस जिन छठन चैत्यपदन

द्वयभ लट्ठा कपभ देव, अनितलठन दायी गभय लट्ठा
 धोडला, शिवपुरी सायी ॥ १ ॥ अभिंदा लट्ठा कपि, प्रीय लट्ठा
 मुमति, पद्मलट्ठा पद्मप्रभु, विश्वदया मुमति ॥ २ ॥ सुपार्थ लट्ठा
 मार्यायो, चन्द्रनु लट्ठा पद्म मगरलगा मुविधि प्रभु धीवत्त शीतल
 जिनद ॥ ३ ॥ लट्ठा रानी भेदासने, वामुपुष्य महीय सुअर
 लठन विमल दय, भविषा मे गमा शीप ॥ ४ ॥ मिषागो जिन
 अनतो ॥ ५ ॥ वस लठन भीषम, शतिलठन मृगलो, राधे धर्मनो
 मम ॥ ६ ॥ पुपुनाय जिन वोफरो, जरजिन नदायठ मदि पुम
 चरगोण, मुद्रत वल्लप पिरयात ॥ ७ ॥ गमि जिनो नीलो कमल,
 पामिण पञ्च माहि, शर लठन प्रु नेमनी, दीसे ऊष आदि ॥ ८ ॥
 पाशनायभीने चरण सर्प, लिलचरण शोभित, सिद्ध लठन कचन
 त्तु, वधमान विन्यात ॥ ९ ॥ गनी पर लठन चितवीण, ओळखीण
 जिनगम, शाग विमल नभु सेवता लधमी रतन मुरिराय ॥ १० ॥

श्री ऋषमजिन चैत्यपदन

जिरेठन नमो भगवत गमो, परमेसर जितराज गमो । प्रथम
 जिनेश्वर प्रेमे पोगत, सिद्धगा मघछा बाज गमो ॥ अ० १ ॥ प्रगु
 पागगत परम महोदय, आविगासी अफलक नमो, अजर अमर
 अद्भुत अतिशयनिधि, प्रवरागलविमयक नमो ॥ अ० २ ॥
 तिहुअण भविषण जन मावछिय, पुण देव रसाल नमो लद्ध-
 लली पाव गमु हु भाले, पर जोछीने शिफाल गमो ॥ अ० ३ ॥ लद्ध
 बुद्ध तु जगजन मज्जन नयनानदन देव नमो मफल मुग्गमुर
 गरयर नायक, मारे अहनिश मय नमो ॥ अ० ४ ॥ श्रीदेवर
 मुग्गवर मादिय, तु निष्कारण वधु गमो, शरणागत लद्ध
 वत्तल, लुदि नमो ॥ अ० ५ ॥

दक्षित, लाकारोत्पत्त्यभाव नमो, नाशित सकल फलक कलुषगण,
 दुरित उपद्रव भाव नमो ॥ अ० ६ ॥ जगच्चितामणि जगगुरु जग
 हित-कारक जगजननाथ नमो, घोर अपार भवोदधि तारण, तु
 शिवपुरनो साथ नमो ॥ अ० ७ ॥ अशरण शरण निराग निरजन,
 निरुपाधि जगदीश नमो बोधि दियो अनुपम दानेवर, ज्ञान-
 विमल सूरिश नमो ॥ अ० ८ ॥

श्रीपरमात्मा चैत्यवदन

जगत्ताथने ते तमु हाथजोडी, करु विनति भक्तिशु मान मोडी,
 कृपानाथ ससार धूपार तारो, ल्हो पुण्यथी आज देदार तारो
 ॥ १ ॥ सोहिला मळे राग्य देवादि भोगो, परम नोहिलो एक तुन
 भक्ति जोगो, घणा काट्थी तु ल्हो स्वामी मीठो, प्रभु पारगामी
 सद्गु दुख नीठो ॥ २ ॥ चिदानंद रूपी परब्रह्म लीला, त्रिलासी
 विभो ! त्यक्तामाप्तिनीला, गुणाधार जोगीश नेता अमायी, जय त्व
 विभो ! भूतले सुखदायी ॥ ३ ॥ १ हीठी जेजे ताहरी यागमुद्रा,
 पड्या रातदिसे महामोह निद्रा किसी ताम होशे गति ज्ञानसिंधो
 ममता भवे हे जगज्जीवघथो ॥ ४ ॥ सुधारयदीने दशन नित्य देखे
 गणु तेहनी हे विभो ! जन्म लेते, त्वदाक्ष वसे जे रहा विश्व माहे
 करे कर्मनी हाण क्षण एक माहे ॥ ५ ॥ चिनेशाय नित्य प्रभाते
 नमस्ते, भवि ध्यान होजो हृदये ममस्ते, स्तत्री देवतादेवने हप पुरे
 सुखामोच भाळी हेन उरे ॥ ६ ॥ वहे देशना स्वामी धैराग्य केरी
 सुणे पर्यदा धार वेठी भलेरी, सुधामोघधारा समी ताप टाळे, वे
 चधवा सामळे एक ढाळे ॥ लहे मोक्षना सुरलीला अननी, व
 क्षायिक ज्ञान भावे लहती, चिदानंद चित्त घरे ध्येय जाणी, क
 राम नित्ये जपो जैनवाणी ॥ ८ ॥

जिनपूनातु चैत्यवदन

प्रणमी श्री गुरुराज आज, जिन मंदिर केरो पुण्य भणी करशु
सफल, जिन वचन भलेरो ॥ १ ॥ देहरे जावा मन करे, चौथ तणु
फल पामे, जिनवर जुहारवा उठता, छठ पोते आवे ॥ २ ॥ जइशु
जिनवर भणी, मारग चालता, होवे द्वादश तणु पुण्य, भक्ति म्हालता
॥ ३ ॥ अर्ध पय जिनवर भणी, पदर उपवाम, दीठे स्वामी तणो
भुवन, छद्दिण एक मास ॥ ४ ॥ जिनवर पामे आधता, उमासी
फल सिद्ध, आठ्या जिनवर बारणे, वर्ष तप फल लीध ॥ ५ ॥
सो वर्ष उपवास पुण्य, प्रणिणा देता, सहस्र वर्ष उवास पुण्य,
जे नजरे जाता ॥ ६ ॥ फल घणो कृलनी माल्लनो, प्रमुक्ते ठवता ।
पार न आवे गीत नाद, केरा फल शुणता ॥ ७ ॥ शिर पूजी
पूजा करीण, मूर घूष तणो धूप, अश्वत साग ते अश्वय मुख, दापे
तनुरूप ॥ ८ ॥ निर्मळ तनमन करीण, शुणता इद्र जगोश नाटक
भावना भावता, पाम पदवी जगीश ॥ ९ ॥ जिनवर भक्ति वाळीण,
प्रेमे प्रकाशी, सुणी श्रीगुरुवयणसार, पूर्व श्रुति भाखी ॥ १० ॥
अष्ट कमने टाट्या, जिन मन्दिर जइशु, भेटी चरण भगवतना,
हव निर्मळ दइशु ॥ ११ ॥ कार्तिवितय उवज्जायनाण विनय वदे
कर जोड, सकल होचो गुज विनाति, जिन सेवाना कोड ॥ १२ ॥

चोवीशन्तीर्थकरना तप, दीक्षा, नगरी विगेरेनु चैत्यवदन

सुमतिनाथ पन्नासणु ररी सयम लीध, मल्लिपाम जिनराज दोष
अठमणु प्रसिद्ध ॥ १ ॥ छठ भक्त करी अवर सय, लिये सयम भार,
चामुपूज्य करी चौथभक्त, थया भी अणगार ॥ २ ॥ वपात पारणु
करेण, इशुरमे रिसहेस परमात्रे बीजे दिने पारणु अवर जिनेश ॥ ३ ॥
विनीता नयरीण लीध, दीक्षा श्री प्रथम जिणद, द्वारा नयरी नेमि
नाथ, सहसाधनने वृद्ध ॥ ४ ॥ शेष तीर्थकर जन्मभूमि, लिये सयम

भार, अणपरण्या श्री मद्दिनाथ, नेमिनाथ कुमार ॥ ५ ॥ वासुपूज्य
पास घोरजीए, भूप थया नवि एह, अघर राज्य भोगवी थया, ज्ञान
विमळ गुणगेह ॥ ६ ॥ चार महमगु ऋषभदेव, श्री घोर एकासी-
व्रण शत साथे मालि पास, सहस साथे यावी ॥ ७ ॥ पद् शत साथे या-
सुपूज्य एहे समय भार मा पर्यय तव ऊपने सवि चिने मुखकार
॥ ८ ॥ एम बोवोशे तिनघराए, सभार्या सुख धाय, ज्ञानविमळ
मृरि इम वहे, होजो जिन सुपसाय ॥ ९ ॥ इति ॥

मामान्य चंत्यनन्दन

तुज मूर्तिने निरसवा मुच नयणा तरमे, तुज गुणगणने दोल्हा
रसना मुच हरणे, ॥ १ ॥ काया अति आनद मुच तुम युगपद फरसे,
तो मेघफ ताया विना कहो किम हवे सरस ॥ २ ॥ एम जानीने
माह्यनाए नेक नजरे मोहे जाय, ज्ञानविमळ प्रभु मुनजस्थी, ते
शु जे नावि होय ? ॥ ३ ॥ इति ॥

श्रीरूपभोजिन स्तुति

भज्याम्भोजविबोधनकतरण विस्तारिवर्मावली - रम्भासामन
नाभिनन्दन ! महानष्टपदामामुरै । भक्त्या वन्दितपादपद्म विदुषा
सम्भात्य प्रोक्षिता - रम्भासाम जनाभिनन्दन महानष्टपदामामुरै
॥ १ ॥ ते च पातु जिनोत्तमा क्षतकृजो नाचिद्रिपुयन्मनो, दारा विभ्रम-
रोचिता सुमनसो मन्दारवारा राजिता । यत्पादो च सुरोक्षिता सुरम-
याञ्चष्ट पतन्त्योऽम्बरा दाराविभ्रमरोचिता सुमनसो मन्दारवारा
पिता ॥ २ ॥ शान्ति यस्तनुतान्मियोऽनुगमनात् यन्नगमापनय-
रक्षोभ जन हेऽनुला छितमदोदीर्णागजाल वृत्तम् । तत्पूज्यैर्नगतां जिन
प्रवचन दृष्यत्कुर्मावली - रक्षोभज्जनेदनुला छितमदो दीर्णागजाल-

कृतम् ॥ ३ ॥ श्रीताम्रलियापि यत्र नि-यमदधत् गन्धाद्यधूलीषणा-
नाली फेसरलात्मा समुदिताऽऽगुधामरीभासिता । पायाद्व श्रुतदेवता
निदधती तत्राङ्गवन्ती व्रमा, ॥ लीके मर्यादमा समुदिता शुभामरी-
भासिता ॥ ४ ॥

श्रीशान्तिनाथनि स्तुति

रात्रत्या नवपद्मरागदधिः पावर्चिताष्टापदा-त्रेऽक्षोप द्रुतनातरु
पविमया तत्राङ्गवन्ती धीरो क्षमागुम्भिन्नयामरसेयया विनयते श्रीशा-
न्तिनाथा-मरी त्रेऽक्षोपद्रु जातरूप विभयाऽगन्वायधी रक्ष मा ॥ १ ॥
ते जीयात्सुरविद्विषो विनयमा माला दधना रणे राया मेदुरपारिजात-
मुमन मन्तानवाता चिता । धीर्या कुन्दममत्वियेपदपि ये न
प्राप्तयेवन्ती राया मेदुरपारिजातमुमा मन्तानवाताञ्चिता ॥ २ ॥
जेनेत्र मतमातनेतु सतत मन्मथुशा मदगुणा-लीलाभ गमहारि
भिन्नमदा तापापहणामरम् । तुर्निर्भेदनिरन्तरा तरतमो-निर्नाशि
पयुल्लसद्दीलाऽमङ्गमहारिभिन्नमदा ताऽपापहणामरम् ॥ ३ ॥ दण्डच्छ
त्रफमण्डलानि फलयन्स प्रभृशाति क्रिया-सन्त्ययानि क्षमी क्षणेन
क्षमिनो मुक्तामाती दितम् । तत्तापापदविण्डविहङ्गत्रयिषो-धारयन्
मूला, सत्ययानिगमीक्षणेन क्षमिणे मुक्ता-ममातीदितम् ॥ ४ ॥

हरतु नो राजी जिनाना भया-यास सारमदो दधाव पिहिताशस्त्री
 विहायो-दितम् ॥२॥ बुर्वाणाणुपदार्थदशनवशान् मात्यव्यभायावपा-
 मानत्याजनकृत्तमा हरत मे शस्ताऽदरिद्रोहिवा । अक्षोभ्या तव
 भारती जिनपते प्रोन्मादिना वादिना, मानत्या जनकृत्तमोहरतमे-
 श स्तादरिद्रोहिवा ॥ ३॥ हरतालभ्यतचूतलभ्यततिका यस्या जनोऽ
 भ्यागमत्, विश्वासेवितताश्रपादपरता याचा रिपुनासकृत् । सा
 भति वितनोतु नोऽर्जुनरुचि सिद्धेऽधिकृदोहसद-विश्वासे वितता
 श्रपात्परताऽभ्या चारिपुत्राऽसकृत् ॥ ४ ॥

श्रीपार्श्वनाथजिनस्तुति.

मालामालानबाहुर्दधदधदर यामुदारा मुदारा-होनाऽलीना
 मिहारी मधुरमधुरसा संचितोमाचितो मा । पातात्पातात्स पार्श्वो कचि
 ररचिरदी दधराजीव राजी, पत्रापत्रा यदीया तनुरतनुरयो नन्दपं
 नोदको नो ॥१॥ राजी राजीवयत्रा तरलतरलसत्केतुरङ्गनुरङ्ग
 व्यालव्यालभयोधाचितरचितरणे भीतिहृद्याऽतिहृद्या । सारा सार
 जिन्नानामलममलमतेर्बोधिका माऽधिका मा, -दव्याद-याधिका लान-
 जननजराक्तासमानाऽसमाना ॥ २ ॥ सद्योऽसद्योगभिद्वागमलग
 मलया जैनराजीनराजी-नूता नूतार्थधात्रोह ततहृततम पातकाऽ
 पातकामा । शास्त्री शास्त्री नराणा हृदयहृदयशोरोधिकाऽबाधिका याऽ
 देयादे या-मुद ते मनुजमनु जरा त्याजयन्ती जयती ॥३॥ याता य
 तारतेना सद्यसे सदसिभृत् कालका-तालका-ता, -ऽपारि पारिन्द्रार
 मुरवमुरवधूपूजिताऽर जितार । सा त्रासात्रायता त्वामविषमविष
 भृङ्गपणाऽभीषणा भी-हीनाऽहीनाऽपत्नी कुवल्यबलयश्यामदेहा-
 मदेहा ॥ ४ ॥

श्रीवीरजिन स्तुति.

रपूजस्मिन्तेन्द्रशीर्षविलसत्कोटीररत्नावली, रङ्गत्कान्तिकरान्दि
 चाद्रुतनखश्रेणिसमुज्जृम्भितम् । सिद्धार्थाङ्गरुहस्य कीर्तिर

૩॥ શક્રચંદ્રવિમહાશ્વ ઘરણનદોદ્ગાત્યવિકા, દિક્પાલા સ્વપાર્થ
મુલગુણિશ્વકેધરી, ભારતી, ! એન્ને જ્ઞાનતપાગ્નિયાત્રવિધિ
ત્રીયયાત્રાદિપુ, શ્રીસંઘસ્ય હુય ચતુર્વેધમુરાસ્તે સન્તુ મદ્રકરા ॥ ૪ ॥

ચાર શરણાં

[૧]

મુજને ચાર શરણા હોજો, અરિહત સિદ્ધ મુમાધુની; કેધઝી ધર્મ
શીયો, રત્ન અમુલ્ય લાધુજી મુજને૦ ॥ ૧ ॥ ચિહ્ન ગાતિ તળા
છેદવા, સમરથ શરણા પહોની પૂર્વે મુનિવર જે હુઆ, તેને
શરણા તેહોની મુજને૦ ॥ ૨ ॥ સસાર માહિ જીવને, મમરથ
! ચારોજી ગણિ સમયમુન્દર હમ કહ કલ્યાણ મગલકારોની
૦ ॥ ૩ ॥

[૨]

एकादशी स्तुति

(शिखरिणी छन्द)

जरस्य प्रमग्यां नमिजिनपतेर्ज्ञानमतुलं, तथा भूजेर्जन्म मृतं
मपमल केवलमलम् । बलक्षेपादश्या सदासि लसद्बुद्धामहसि,
भित्तौ कल्याणाना क्षपतु विषदः पंचकमद ॥ १ ॥ सुषुप्तेन्द्रश्रेण्या
गमनगमनैर्भूमिवलयं, सदास्वर्गत्येवाहमहमिकया यत्र सलय ।
जिनानामप्यापु क्षणमतिमुखा नारकसदः, क्षिती० ॥ २ ॥ जिना
यद्येयानि प्रणिजगदुरात्मीयसमये, फल यत्कर्तृणामिति च विदित
गुह्यसमये । अनिष्टारिघ्नाना क्षतिरनुभवेयुर्बहुमुदः, क्षिती० ॥ ३ ॥
सुरा सेन्द्रा सर्वे सकलजिनचन्द्रप्रमुदिताः, तथा च ज्योति
ष्वाशिलमुवननाथा समुदिताः । तपो यक्वर्तृणा विदधति सुख
विरिमतम्, क्षिती० ॥ ४ ॥

श्रीपचतीर्थस्तुतिः

श्रीशङ्खचक्रमुच्यतीर्थतिलकं, श्रीनाभिराजागज, वदे रैवतग्रील
मौलिमुकुट श्रीनेमिनाथ यथा । तारगेऽप्यजित जिनं भृगुपुरे श्री
सुव्रत शतम्भने, श्रीपार्थे प्रणमामि सत्यनगरे श्रीवर्द्धमान त्रिधा ॥ १ ॥
वन्देऽनुत्तरकल्पतल्पमुवने धैर्येयकज्यतरा, ज्योतिष्कामरमदरा
द्विवसतीर्स्तीर्थकरानादरात् । जवृषुक्करघातकीषु रुक्मे नदीधं
कुडते, ये चान्येपि जिना नमामि सतत तान् वृक्षिमाकृषिमात् ॥ २ ॥
श्रीमद्वीरजिनाख्यपद्महस्तोर्निर्गम्य त गौतम, गगावर्तनमेत्य य
प्रतिभिन्ने मिष्यात्ववताह्यकं । उत्पत्तिस्थितिसहस्रिपथग
ज्ञानाबुदागुदिगा, सा मे फर्ममल-हरत्वविकल श्रीद्वादशांगी नन्द

॥૩॥ શક્રઅંશુરવિમહાશ ધરણમર્દેન્દ્રગાન્યવિષા , દિપ્પાલા મજ્જપાર્દ
ગોમુગ્ગણિશ્ચદેશી- ભારતી । કે-ય ક્ષણતપ ક્રિયામતવિવિ
શ્ચોતીયયાસાદેપુ, શ્રીસંપદ્ય હુય જાતુવેયમુરોત્તે સન્તુ મન્નકર ॥૪॥

ચાર ધરણી

[૧]

મુતને ચાર ધરણા હોજો, અરિદ્ધત મિદ્ધ મુમાધુની; કેવલી ધમ
પ્રકાશીયો, રત્ત અમુદત લાધુની મુતને ॥ ૧ ॥ ચિદ્દે ગાતિ ણા
દુ મ્મ છેદયા, મમરય ધરણાં પદોની, પૂર્વ મુગિયર એ દુઆ, તેને
ધીધા ધરણા તેદોની મુતને ॥ ૨ ॥ સમાર માદિ જીવને, મમરય
ધરણા ચાળી, ગણિ સમયમુન્દર હમ વદ વચ્ચાળ મગલધારીની
મુતને ॥ ૩ ॥

[૨]

છાપ ચોચમી ત્રીપ જમાર્ષાળ, મન ધરી પરમ વિવેકોજી
મિચ્છામિ દુક્કઃ દીવિવ, જિનવચને લહિયે દેવોની લાભ ॥ ૧ ॥
ગાત લાભ મૂ-દગ-તેડ-યાડના, દશ ચોદે યનના મેદોની, પદ
વિગલ મુર-તિમિ-નારણી, ચઠચઠચઠદે નરના મેદોની લાભ ॥ ૨ ॥
મુત વેર નદી ફેદુ, સદ્ગુ મેશ્રી માણીની ગણિ સમયમુન્દર હમ
વદ પામીવ પુણ્યપ્રમાણીની લાભ ॥ ૩ ॥

[૩]

પાપ અદારે જાવ પરિહરો, અરિદ્ધત મિદ્ધની સામેજી, આલોયા
પાપ છુટીયે, મગધત ણી વેરે મામેની પાપ ॥ ૧ ॥ આગ્રવ કયાય
દોષ ધધના, ધર્ષા કલદા અધ્યાત્માનોની, રતિ અચિત પગુડ
નિદના, માયામાસ મિધ્યાતોની પાપ ॥ ૨ ॥ માયવકાવાપ મે
ફીયા, મિચ્છામિ દુક્કઃ દેવોની, ગણિ સમયમુન્દર હમ વદે, જીન
ધર્મનો મર્મે દહાજી પાપ ॥ ૩ ॥

घन घन ते दिन मुन कदी दोरे ? हु पामीश समयम सूधोनी,
 पूर्व ऋषिपथे चालु, मुख्यचने प्रतियुद्धोजी घन० ॥ १ ॥ अतपत
 भिक्षा गोचरी, रण घने काउस्मग लेगुंजी, समता शत्रुमिस भावशु,
 सवेग सूधो धरशुनी घन० ॥ २ ॥ ससारना सकट थकी, हु छुटीश
 जिनवचने अषधारीजी, धन्य धन्य समयमुन्दर ते घडी, तो हु
 पामीश भवनो पारोजी घन० ॥ ३ ॥

साधु-साध्वी योग्य आवश्यक

क्रियाना सूत्रो

स्थण्डिलप्रतिलेखनासूत्रम्

(१) आगाढे आसन्ने उच्चारं पासवणे अणहियासे (२)
आगाढे आसन्ने पासवणे अणहियासे (३) आगाढे मज्जे उच्चारं
पासवणे अणहियासे (४) आगाढे मज्जे पामवणे अणहियासे
(५) आगाढे दूरे उच्चारं पासवणे अणहियासे (६) आगाढे
दूरे पामवणे अणहियासे, ॥ ६ ॥ (१) आगाढे आसन्ने उच्चारं
पासवणे अहियासे (२) आगाढे आसन्ने पासवणे अहियासे
(३) आगाढे मज्जे उच्चारं पासवणे अहियासे (४) आगाढे
मज्जे पासवणे अहियासे (५) आगाढे दूरे उच्चारं पासवणे अहि-
यासे (६) आगाढे दूरे पासवणे अहियासे ॥ १२ ॥ (१)
अणागाढे आसन्ने उच्चारं पासवणे अणहियासे (२) अणागाढे
आसन्ने पासवणे अणहियासे (३) अणागाढे मज्जे उच्चारं पास-
वणे अणहियासे (४) अणागाढे मज्जे पासवणे अणहियासे (५)
अणागाढे दूरे उच्चारं पासवणे अणहियासे (६) अणागाढे दूरे
पासवणे अणहियासे ॥ १८ ॥ (१) अणागाढे आसन्ने उच्चारं
पासवणे अहियासे (२) अणागाढे आसन्ने पासवणे अहियासे
(३) अणागाढे मज्जे उच्चारं पासवणे अहियासे (४) अणा-
गाढे मज्जे पामवणे अहियासे (५) अणागाढे दूरे उच्चारं पास-
वणे अहियासे (६) अणागाढे दूरे पासवणे अहियासे ॥ २४ ॥

सामायिकसूत्रम्

करेमि भते ! सामाइयं, सव्व सावज्जं जोग पच्चक्खामि
 वावज्जीवाए तिमिह तिविहेण, मणेण वायाए काएण न
 करेमि न कारवमि करतपि अन्न न समणुजाणामि, तम्म भते !
 पडिक्कमामि निदामि गरिहामि अप्पाण वोसिरामि ॥

आलोचनासूत्रम्

इच्छामि ठामि काउस्सग्ग, जो मे दवसिओ अइयारो
 कओ काइओ वाइओ माणसिओ उस्सुत्तो उम्मग्गो अरुणो
 अकरणिज्जो दुज्झाओ दुव्विचिंतिओ अणायारो अणिच्छियव्वो
 असमणपाउग्गो नाणे दसणे चरित्ते सुए मामाइए तिण्ह गुत्तीणं
 चउण्ह कसायाण पचण्ह मइव्वयाण छण्ह जीवनिकायाण
 सत्तण्ह पिंडेसणाण अट्ठण्ह पवयणमाउण नउण्ह चमचेसुत्तीण
 दसविहे समणधम्मं समणाण जोगाण ज गडिय ज निराहिय
 तम्म मिच्छामि दुक्ख ॥

अतिचारगाथासूत्रम्

सयणासणन्नपाणे चेई जइ सिज्ज कायउचरि ।
 समिई भावण गुत्तो वितहायरणे य अइयारो ॥ १ ॥

दैवसिकअतिचारसूत्रम्

ठाणे कमणे चकमणे, आउत्त अणाउत्ते, हरियकायसघट्टे
 भीयकायसघट्टे त्रसकायसघट्टे थानरकायसघट्टे ठाणाओ ठाण
 सकामिया, देहरे गोचरी वाहिरभूमि मार्गे जाता आवता श्री-

तिर्यंचतणा मघट्ट परिताप उपट्ठव हुवा, दिवसमाहि चार वार सज्जाय सात चार चैत्यवदन कीर्घा नहि, प्रतिरेखना आधी-पाठी भगारी, अस्तव्यस्त कीर्घा, आर्चध्यान रात्रध्यान ध्यायां, धर्मध्यान शुश्रूषध्यान ध्यायां नहि, गाचरी तणा तैतान्नीम दोष उपनता जोंया नहि, पाच दोष भाडन्नी तणा टान्या नहीं, मातु अणपूने लीधु, अणपूजी भूमिकाण परटन्नु, परटन्ता अगुणाणह जस्सुगह परटन्ता पठ नार त्रण वोमिरे वोसिरे कीधु नहि, देहराउपाश्रय माहि पेसना नीमरतां निसीहि आपस्मही वहेवी रिसारी, जिनसुनने चोरार्थी आशातना, गुरु प्रत्ये तेरीश आशातना कीधी होय, जनगे न कोड दिनस सभर्घा पापदोष लाग्यो होवते मत्रि हु मने वचने कायाण करी मिच्छामि दुक्कड ॥

प्रतिक्रमणसूत्रम्

नमो अरिहताण० ॥ करोमि भते सामाइअ० ॥ चत्तारि मगळ अरिहता मगळ, मिट्ठा मगळ, माहू मगळ, केवल्लिपन्नतो धम्मा मगळ । चत्तारि लोगुत्तमा, अरिहता लागुत्तमा, मिट्ठा लोगुत्तमा, साहू लोगुत्तमा, केवल्लिपन्नतो धम्मो लोगुत्तमा । चत्तारि सरण पयज्जामि, अरिहते सरण पयज्जामि, सिद्धे सरण पयज्जामि साहू सरण पयज्जामि केवल्लिपन्नत धम्म सरण पयज्जामि ॥ इच्छामि पडिकमिउ नो मे दवसिआं० । इच्छामि पडिकमिउ इरिआरहिआण० । इच्छामि पडिकमिउ पगामिसिज्जाण निगामसिज्जाण सधारा उव्वट्ठणाए परिअट्ठणाए आउटणपसारणाए, ठावइयसपट्ठणाए कुइए ककराइए उीए जम

अमाउलाए मोअणरत्तिआए

आसिआए दिहोरिप्परिआसिआए मणरिप्परिआसिआए पाण-
 मोअणविप्परिआमिआए जो मे देवमिओ अइआरो कओ तस्स
 मिच्छामि दुक्कड ॥ पडिक्कमामि गोअरघरिआए भिक्खुआरिआए
 उग्घाडकमाडउग्घाडणाए साणावच्छादारासवट्टणाए मंडिपाहु
 डिआए मण्णिपाहुडिआए ठवणापाहुडिआए सुकिए सहसागारि
 अणेसणाए पाणेमणाए पाणभोअणाए पीअमोअणाए इरिअ
 भोअणाए पच्छेकम्मिआए पुरेम्मिआए अण्हिहड्डाए दगसस
 व्हड्डाए रयससव्हड्डाए पारिसाडणिआए पारिद्वानणिआए
 ओहासणभिक्खुआए ज उग्गमेण उप्पायणेसणाए अपरिभुज
 पडिग्गहिअ परिभुज वा ज न परिद्वनिअ तस्स मिच्छामि
 दुक्कड ॥ पडिक्कमामि चाउकाल सज्झायस्स अकरणयाए उ
 ओकाल मडोअगरणस्म अप्पडिलेहणाए दुप्पडिलेहणाए अप्पा
 ज्जणाए दुप्पमज्जणाए अइक्कमे चइक्कमे अइआरे अणायारे
 मे देवमिओ अइआरो कओ तस्स मिच्छामि दुक्कड । पडिक्कमां
 एगविदे अमजमे १ पडिक्कमामि दोहिं वधणेहिं-रागअधणे
 दोसअधणेण २ पडिक्कमामि तीहिं दडेहिं-मणदडेण वयदडे
 कायदडेण, पडिक्कमामि तीहिं गुत्तीहिं-मणगुत्तीए वयगुत्ती
 कायगुत्तीए, पडिक्कमामि तीहिं सल्लेहिं-मायासल्लेण निआण
 छेण मिच्छादसणसल्लेण, पडि० तीहिं गारवेहिं-इड्ढीगार-
 रसगारवेण सायागारवेण, पडि० तीहिं तिराहणाहिं-नाणावि
 हणाए दसणातिराहणाए चरित्ततिराहणाए ३ पडि० चउहिं वर
 एहिं-कोहकसाएण माणकसाएण मायाकसाएण लोभकसाए
 पडि० चउहिं सन्नाहिं-आहारसन्नाए मयसन्नाए मेहणसन्ना
 ५, पडि० चउहिं विकहाहिं-इत्थीकहाए भत्तकहा

देसकहाए रायकहाए, पडि० चउहिं ज्ञाणेहिं—अद्वेण ज्ञाणेण रदेण
 ज्ञाणेण धम्मेण ज्ञाणेण सुक्खेण ज्ञाणेण, पडि० पचहिं किरिआहिं—
 काइआए अहिगरणिआए पाउसिआए पारितावणिआए पाणाइ-
 वायकिरिआए, प० पचहिं कामगुणेहिं—सदेण रुघेण रसेण भवेण
 फांसेण, प० पचहिं महव्वएहिं—पाणाइवायाओ वेरमण मुत्तावा-
 याओ वरमण अदिन्नादाणाओ वरमण भेटुणाओ वेरमण परि-
 ग्गहाओ वरमण, प० पचहिं सामेइहिं—इरियासमिइए भासास-
 मिइए एमणासमिइए आयाणमडमत्तनिकत्तेवणासमिइए उचार-
 पासवणखेन्नछसिंघाणपारिदावणिआममिइए प० छहिं जीव-
 निवाएहिं—पुट्टिकाएण आउकाएण तेउकाएण वाउकाएण
 वणस्सइकाएण तसकाएण, प० उहिं लेसाहिं—किण्हलेसाए
 नील्लेसाए काउलेसाए तउलेसाए पम्हलेसाए सुम्हलेसाए, प०
 मत्तिहिं मयठाणेहिं अट्टहिं मयठाणेहिं नरहिं बभचेरगुत्तीहिं दम-
 विहे समणधम्मे इगारमहिं उपासगपडिमाहिं पारसहिं मिक्खुप-
 डिमाहिं तेरसहिं किरिआठाणेहिं चउदसहिं सूत्रगामेहिं पन्नसहिं
 परमाहम्मिएहिं सोल्लसहिं गाहासोल्लसएहिं मत्तरसएहिं असन्ने
 अट्टारसएहिं अवम एगुणतीसाए नायज्झयणहिं वीसाए असमा-
 हिठाणहिं इक्खीसाए सबलेहिं पावीसाए परिसहेहिं तेवीसाए
 सुअगडज्झयणहिं चउवीसाए देवेहिं पणवीसाए भावणाहिं
 छवीसाए दसाकप्पववहाराण उदेसणकालेहिं सत्तारीसाए
 अणगाग्गुणेहिं अट्टावीसाए आचारप्परूपेहिं एगुणतीसाए
 पावसुअप्पसगेहिं तीसाए मोहणीयठाणेहिं इगतीसाए सिद्धाइगु-
 णेहिं वत्तीसाए जोगसमहेहिं तिचीसाए आसायणाहिं, अरिहताण
 आसायणाए १ सिद्धाण आमायणाए २ आयरियाण आसायणाए

आसिआए दिदीविप्परिआसिआए मणविप्परिआसिआए पाण
 मोअणविप्परिआसिआए जो मे देवसिओ अइआरो कओ तम्भ
 मिच्छामि दुक्कड ॥ पडिक्कमामि गोअरघरिआए सिक्कायोरिआए
 उग्घाडकुवाडउग्घाडणाए साणावच्छादारासघट्टणाए मंडिपाहु
 डिआए वलिपाहुडिआए ठण्णापाहुडिआए सविए सहसागाए
 अणेसणाए पाणेमणाए पाणमोअणाए मीअमोअणाए हरिअ
 मोअणाए पच्छेक्कमिआए पुरेक्कमिआए अदिहहडाए दगमस
 हहडाए रयससहहडाए पारिसाडणिआए पारिहाणणिआए
 ओहासणभिरुवाए ज उग्गमेण उप्पायणेसणाए अपरिमुद्ध
 पडिग्गहिअ परिमुत्त वा ज न परिह्विअ तम्म मिच्छामि
 दुक्कड ॥ पडिक्कमामि चाउक्काल सज्जायस्स आरणयाए उम
 ओक्काल भडोअरणस्स अप्पाडिलेहणाए दुप्पाडिलेहणाए अप्पम
 ज्जणाए दुप्पमज्जणाए अइक्कमे वइक्कमे अइआरे अणायारे जो
 मे देवसिओ अइआरो कओ तस्स मिच्छामि दुक्कड । पडिक्कमामि
 एगविदे असज्जे १ पडिक्कमामि दोहिं चधणेहिं—रागवधणेण
 दोसवधणेण २ पडिक्कमामि तीहिं ददेहिं—मणददेण वयददेण
 कायददेण, पडिक्कमामि तीहिं गुचीहिं—मणगुचीए वयगुचीए
 कायगुचीए, पडिक्कमामि तीहिं सहेहिं—मायासहेण निआणम
 ह्तेण मिच्छादसणसहेण, पडि० तीहिं गारवेहिं—इड्ढीगारवे
 रसगाएण सायागारवेण, पडि० तीहिं विराहणाहिं—नाणाविरा
 हणाए दसणविराहणाए चरित्तविराहाणए ३ पडि० चउहिं वसा
 णिहिं—कोहक्कमाएण माणक्कसाएण मायाक्कसाएण लोभक्कसाएण
 पडि० चउहिं सत्ताहिं—आहारसत्ताए मयसत्ताए मेहणसत्ता
 ४ पडि० चउहिं विक्काहिं—उत्थीक्कहाए मत्तक्का

देसकहाए रायकहाए, पडि० चउहिं क्षाणेहिं—अट्टेण क्षाणेण रूदेण
 क्षाणेण धम्मेण क्षाणेण सुक्खेण क्षाणेण, पडि० पचहिं किरिआहिं—
 काइआए अहिगरणिआए पाउसिआए पारितावणिआए पाणाइ-
 यायकिरिआए, प० पचहिं कामगुणेहिं—मदेण रूवेण रसेण गंधेण
 पासेण, प० पचहिं महव्वएहिं—पाणाइयायाओ वेरमण पुसावा-
 याओ वेरमण अदिन्नादाणाओ वेरमण मेहुणाओ वेरमण परि-
 गहाओ वेरमण, प० पचहिं समिदहिं—इरियासमिदए मासास-
 मिदए एसणासमिदए आयाणभडमत्तनिकखवणासमिदए उच्चार-
 पासरणखेअल्लसिंधाणपारिद्याणिआसमिदए प० छहिं जीव-
 निकाएहिं—पुट्टिकाएण आउकाएण तेउकाएण वाउकाएण
 वणस्मइकाएण तसकाएण, प० छहिं लेसाहिं—रिण्हलमाण
 नील्लेसाए काउलेसाए तेउलेसाए पम्हलेसाए सुक्खेमाण, प०
 सत्तहिं मयठाणेहिं अट्टहिं मयठाणेहिं नउहिं वमचेरगुत्तीहिं दम-
 निहे नमणधम्मे इगारवाइ उपासगपटिमाहिं नारसहिं भिन्नपु-
 ण्डिमाहिं तेरसहिं किरिआठाणेहिं चउदसहिं भूभ्रगामेहिं पन्नरसहिं
 परमाहम्मिएहिं सोत्तहिं गाहासोलसण्हिं सत्तरमनिहे असज्जे
 अट्टारमनिहे अज्जे एगुणीसाए नायज्झयणाहिं वीसाए असमा-
 हिठाणेहिं इक्कीसाए मज्जहिं त्रीसाए परीसहेहिं तेवीसाए
 सअगडज्झयणेहिं चउनीसाए देवेहिं पणनीसाए भावणाहिं
 छव्वीसाए दसाकप्पयवहाराण उदेसणकालेहिं सत्तारीसाए
 अणगाम्भुणेहिं अट्टावीसाए आधारप्पकप्पेहिं एगुणीसाए
 पाउसुअप्पसगेहिं तीमाए मोहणीपठाणेहिं इगतीसाए सिद्धाइगु-
 णेहिं त्तीसाए जोगसगहेहिं तित्तीसाए आसायणाहिं, अरिहताण
 आसायणाए १ मिद्धाण आसायणाए २ आयरियाण आसायणाए

आसिआए दिह्वीनिप्परिआसिआए मणनिप्परिआसिआए पाक-
 मोअणनिप्परिआसिआए जो मे देवसिओ अइआरो कओ तस्स
 मिच्छामि दुक्कड ॥ पडिक्कमामि गोअरपरिआए भिरुत्तायिआए
 उग्घाडरुवाडउग्घाडणाए साणावच्छादारासपट्टणाए मडिपादु
 डिआए अन्निपाहुडिआए ठण्णापाहुडिआए सकिण सहसागाणि
 अणेसणाए पाणिसणाए पाणमोअणाए बीअमोअणाए हरिअ
 मोअणाए पच्छेकम्मिआए पुरेम्मिआए अदिट्ठइडाए दगस
 इडाए रयससइडाए पारिमाडणिआए पारिहावणिआ
 ओहामणभिरुत्ताए ज उग्गमेण उप्पायणेमणाए अपरिअ
 पडिग्गहिअ परिभुत्त वा ज न परिठ्ठयिअ तस्स मिच्छा
 दुक्कड ॥ पडिक्कमामि चाउक्कालं सज्झायस्म अरुणयाए उ
 ओकाल मडोअरणस्म अप्पडिल्लेहणाए दुप्पडिल्लेहणाए अप्प
 ज्जणाए दुप्पमज्जणाए अइधमे वड्ढमे अइआरे अणायारे
 मे देवसिओ अइआरो कओ तस्स मिच्छामि दुक्कड । पडिक्कम
 एगविहे असज्जे १ पडिक्कमामि दोहिं वधणेहिं-रागरथ
 दोसरधणेण २ पडिक्कमामि तीहिं दंडेहिं-मणदंडेण वयदं
 कायदंडेण, पडिक्कमामि तीहिं गुत्तीहिं-मणगुत्तीए वयगु
 कायगुत्तीए, पडिक्कमामि तीहिं सल्लेहिं-मायागल्लेण निआ
 ह्णेण मिच्छादसणसल्लेण, पडि० तीहिं मारवेहिं-इड्ढीमा
 रसमारवेण सायामारवेण, पडि० तीहिं निराहणाहिं-नाणा
 ह्णाए दसणनिराहणाए चरित्तविसहाणए ३ पडि० चउहिं व
 ण्हिं-कोहकसाएण माणकसाएण मायाकसाएण लोमकसा
 पडि० चउहिं सत्ताहिं-आहारसत्ताए मयसत्ताए मेहणस
 ४, पडि० चउहिं चिन्हाहिं-इत्थीकहाए भत्त

३ उरज्झायाण आसायणाए ४ साहूण आसायणाए ५ साहूणीण
 आसायणाए ६ सावयाण आसायणाए ७ साविघाण आसायणाए
 ८ देवाण आसायणाए ९ देवीण आसायणाए १० इहलोगस्स
 आसायणाए ११ परलोगस्स आसायणाए १२ केवल्लिपन्नत्तस्स
 धम्मस्स आसायणाए १३ सदेवमणुआसुरस्स लोगस्स आसाय
 णाए १४ सच्चपाणभूअर्जावसत्ताण आसायणाए १५ कालस्स
 आसायणाए १६ सुअस्म आसायणाए १७ सुअदेवयाए
 आसायणाए १८ वायणायरिअस्म आसायणाए १९ अ वाइद्ध
 २० वचामेल्लिअ २१ हीणक्खर २२ अच्चक्खर २३ पयहीण
 २४ विणयहीण २५ घोसहीण २६ जोगहीण २७ सुट्ठ दिअ
 २८ दुट्ठ पडिच्छिअ २९ अकाले कओ सज्झाओ ३० काले न
 कओ सज्झाओ ३१ असज्झाए सज्झाइअ ३२ सज्झाए न
 सज्झाइअ ३३ तस्स मिच्छामि दुक्ख ॥ नमो चउचीसाए तित्थ-
 यराण उसमाइमहावीरपन्नयसाणाण इणमेव निमाय भावयण
 सच्च अणुत्तर केवल्लिअ पडिपुअ नेआउअ ससुद्ध सहमत्तण
 सिद्धिमग्ग मुत्तिमग्ग निज्जाणमग्ग निव्व्याणमग्ग अविहमाविसर्धि
 सच्चदुस्सपयहीणमग्ग, इत्थ टिआ जीआ सिज्झति उज्झति
 मुच्चति परिनिव्वायति सच्चदुस्सपणमन करति, त धम्म मदहामि
 पत्तिआमि रोएमि फासेमि पालमि अणुपालेमि, त धम्म सदहते
 पत्तियतो रोअतो फामतो पालता अणुपालता तस्म धम्मस्स
 केवल्लिपन्नत्तस्स अब्भुट्ठिओमि आराहणाए विरओमि विराहणाए
 असज्जम परिआणामि सचनं उपमपज्जामि अरम परिआणामि
 बंम उपमपज्जामि अरुप्प परिआणामि कप्प उपमपज्जामि अन्नाण
 परिआणामि नाण उपमपज्जामि अकिरिअ परिआणामि किरिअ

उवमपज्जामि मिच्छत्त परिआणामि सम्मत्त उवसंपज्जामि अबोहिं
 परिआणामि बोहिं उवसपज्जामि अमग्ग परिआणामि मग्ग
 उवसपज्जामि, ज समरामि ज च न संमरामि ज पडिक्कमामि ज
 च न पडिक्कमामि तस्स सव्वम्स देवमिअस्म अइआरस्स
 पडिक्कमामि सम्मणोऽहं सज्जयिस्सपडिहयपचवखायपायकम्मे
 अनिआणो दिट्ठिसपन्ना मायामासविअज्जिओ अइडाऽज्जेसु
 दीवसग्गुदेसु पन्नरमसु कम्मभूमीसु जायत केवि साहु रयहरणगु-
 च्छपडिग्गहधारा पचमहव्वयधारा अट्ठासमहम्मसीलगधारा
 अक्खियायारचरित्ता ते मत्ते तिरसा मणमा मत्थएण वदामि,
 खामेमि मन्वर्जीये, सव्वे जीया खमत्तु मे । मित्ती म सव्वक्षुएसु,
 वर मज्झ न केणइ ॥ १ ॥ एवमह आलोइअ निंदिअ गरहिअ
 दुग्धुअिअ सम्म । तिविहेण पडिक्कता वदामि निण चउव्वीस ॥

सथारा पोरिसी

निसीहि निसीहि निमीहि नभा खमासमणाण गोयमाईण
 महामुणीण [एम क्ख्वा पछी एक नयकार तथा करेमि भंते०
 त्रण वार कहेया त्थार पछी नीचे प्रमाणे भणवु] अणुजाणह
 जिट्ठिऽज्जा ! अणुजाणह परमगुरु ! गुरुगुणरयणेहि मोडियसरीरा ।
 बहुपडिपुन्ना पोरिसी राइयसधारए ठामि ॥ १ ॥ अणुजाणह
 सथार बाहुवहाणेण त्रामपासेण । बुद्धुडिपायपसारण अतरत
 पमज्जए भूमि ॥ २ ॥ सकोइअसडासा उव्वडूते य काय-
 पडिलेहा । दव्वाइउवओग उम्मासनिरुमणाऽऽलोए ॥ ३ ॥ जइ
 मे हुज्ज ॥ इमस्स देहस्सिमाइ रयणीए । आधारमुवहिदेह

सर्व तिग्हेण वोसिरिअ ॥ ४ ॥ चत्तारि मंगल, अरिहता मंगल
 सिद्धा मंगल साह मंगल केरलिपन्नतो धम्मो मंगल ॥ चत्तारि
 लोगुत्तमा, अरिहता लोगुत्तमा सिद्धा लोगुत्तमा साह लोगुत्तमा
 केरलिपन्नतो धम्मो लोगुत्तमो ॥ चत्तारि सरण पवज्जामि,
 अरिहते सरण पवज्जामि सिद्धे सरण पवज्जामि साह सरण
 पवज्जामि केरलिपन्नत्त धम्म सरणं पवज्जामि ॥ पाणाइवाय
 मलिअ चोरिक मेह्ण दणिणमुच्छ । कोह माण माय लोह
 पिज्ज तहा दास ॥ ५ ॥ कल्ह जम्मस्ताण पेसुन्न रडअरइसमा
 उच्च । परपरिवाय मायामोस मिच्छत्तसल्ल च ॥ ६ ॥ वोसिरिअ
 इमाइ मुक्कलमग्गससग्गविग्गभूआइ । दुग्गइनिअधणाइ अट्ठारम
 पावठाणाइ ॥ ७ ॥ एगोऽह नत्थि मे कोइ, नाहमन्नस्स कस्सइ ।
 एव अदीणमणसो, अप्पाणमणुसासइ ॥ ८ ॥ एगो मे सासओ
 अप्पा, नाणदसणसजुओ । सेसा मे वाहिरा भाया, सब्बे
 सजोगल्क्खणा ॥ ९ ॥ सजोगमूढा जीवेण, पत्ता दुःख
 परपरा । तम्हा सजोगसअध, सब्ब तिग्हेण वोमिरिअ ॥ १० ॥
 अरिहतो मह देवो जावज्जीव सुमाहुणो गुरुणो । जिणपन्न
 तत्त, इअ सम्मत्त मए गाहिअ ॥ ११ ॥ [आ गाथा त्रण वा
 बोलणी, पटी त्रण नअर गणी, नीचेनी त्रण गाथा चोळवी]

खमिअ खमात्रिअ मद खमिअ, सब्बइ जीवनिक्काय । सिद्धा
 साख आलोयणइ, मुज्झइ चइर न भाव ॥ १२ ॥ सब्बे जीव
 कम्मअस, चउदह गान भमत, ते मे सब्ब खमात्रिआ, मज्झा
 तेह त्रमत ॥ १३ ॥ जज मणेण उद्ध जज वाएण भासि
 पारं । जज काएण कय मिच्छामि दुक्ख तस्स ॥ १४ ॥

रात्रिकअतिचार

सथारा उब्बट्टणकी परियट्टणकी आउटणकी पसारणकी
 उप्पइय सघट्टणकी सथारो उत्तरपट्टो टाली अधिकु उपगण
 वापयुं मातरियु अणपडिल्लेहु हलाव्यु, मातु अणपडिल्लेहु लीधुं
 अणपूर्जी भूमिकाए परठय्यु परठनता अणुनाणह जस्सुग्गहो
 कीधो नहीं, परठय्या पूठे तण वार वोमिरे वोसिरे न कीधो,
 मथारापोरसि भण्णी निसारी भणाव्या पिना सुता, दुस्सप्प
 दु.स्वम लावु, सुवनातर माहि शीयळ तणी पिराधना हुइ,
 आइट्टदोइट्ट चिंतय्यु सकल्पपिकल्प कीधो, अनेरो जे कोइ
 रात्रि सनघी पापदोष लाग्यो होय ते सनि हु मन नचन
 कायाए करी मिच्छामि दुक्कड ॥

अनेरा कन्हे पढ्यो अनेरो गुरु कळो, देवचदन वांदण पढिक्
मणे सज्जाय करता पढता गुणता वृडो अक्षर काने माये
आगळे आठो मण्या गुण्यो, सूर्यार्थ तटुमय रुडां कळां, कात्रो
अणउदयो, डाडो अणपडिल्लो, वमति अणशोच्या अणपयेया
अमज्जाइ अणज्जा कालयेलामांदि श्रीदर्शनकाळिकप्रमुख
सिद्धांत पढ्यो गुण्यो परावर्त्यो, अविधिण योगोपधान कीर्धा
कराच्या, ज्ञानोपगारण पात्री पोली ठरणी करली नोकाम्नाली
सापडा सांपडी दस्तरी वडी कागळीआ ओलीआ प्रत्ये पग लाग्यो,
थुक लाग्यो, थुके करी अक्षर मान्यो, ज्ञानरत प्रत्ये प्रदेप गत्तर
वळो, अतराय अवता आशातना कीर्धा बुणहि प्रते तोतडो
चोवडो देखी हस्यो वितक्यो, मतिवान धुनज्ञान अरधिज्ञान
मन.पर्ययज्ञान केवलवान, ए पाच ज्ञान तणी असदहणा आशा
तना कीर्धी, ज्ञानाचार निपड्यो अनेरो जे कोड अतिचार० ॥२॥

दर्शनाचार आठ अतिचार — निस्मकिअ, निष्कसिअ निन्वि
तिगिळ्ळा अमूडदिही अ । उरनूह विरीकरणे, वळ्ळुपमावणे अ
॥ ३ ॥ देव गुरु वर्मतणे धिप निदशकपणु न कीधु, तथा एकांत
निधय धयो नहीं, धर्मसमधीया फळ तणे निवे निस्सदेह बुद्धि धर
नहि, साधु साध्यातणी निदा जुगुप्सा कीधी, मिथ्यात्वीतर्ण
पूजा प्रभायना देखी मूडदृष्टिपणु कीधु, सध माहि गुणवत तर्ण
अनुपदहणा कीधी, अस्थिरीकरण अमात्मल्य अप्रीति अमति
निपजारी, तथा देवद्रव्य गुरुद्रव्य साधारणद्रव्य भक्षित उपे
क्षित प्रज्ञापराधे त्रिणादयो, विणसतो उपेख्यो, छती शक्ति
सारसमाल न कीधी, ठवणायरिय हाथ थकी पाव्यो, पडिलेहव

विमायो, जिनसुपनतणी चोराशी आशातना, गुरु प्रय तेरीश
आशातना कीधी होय, दर्शनाचार विपद्ओ अनरो जे कोइ
अतिचार० ॥ ३ ॥

चारित्र्याचारे आठ अतिचार — पणिहाणनोगनुत्ता, पचहि
समिहि तीहि गुतीहि । एम चरित्तायान, अट्टिहो होइ नायन्त्रो
॥ ४ ॥ इयांसामिति, भाषामामिति, एषणामामिति, आदानमां
दमात्रनिषणामामिति, पाणिष्ठापनिसामामिति, मनोगुप्ति, वचन
गुप्ति, कायगुप्ति ए अट्ट प्रयचनमाता म्ही पेरे पाळी नही,
माधुतणे धर्म मन्त्र, आनकतण धर्म मामापिक पोसह लीधे जे
कोइ सडननिगायना कीधी होय, चारित्र्याचार विपद्ओ अनरो जे
कोइ अतिचार० ॥ ४ ॥

निशेयनधारित्र्याचारे तपोधन तणे धर्म—वयठ्ठ ६ कायठ्ठ
१२ अरुणो १३ गिहिमायण १४ । पळिअक १५ निसिज्जाए
१६, सिणाण १७ सामयज्जण १८ ॥ १ ॥ त्रतपट्ठके पहिने
महात्रने प्राणातिपात सूक्ष्म चादर व्रस थावर जीव तणी
विराजना हुइ १ जीजे महात्रने क्रोध लोम मय हास्य लगे जूठ
षोल्या २ राजे अदत्तादानविमणमहात्रने 'सामीनीनादत्त
तित्थयरअदत्त तहेन य गुत्तिहि । एवमदत्त चउहा पण्णत्त
वीपराएहि ॥ १ ॥' स्वामिअदत्त, जीवअत्त तीर्थअदत्त
गुरुअदत्त, ए चतुर्विध अदत्तादानमाहि ज काइ अदत्त परि-
मोगय्यु ३ चोये महात्रने 'उसहि? कइ? निसिज्जिन् ३ दिय
कुट्ठितर ५ पुब्बकीए ६ पणिण ७ । अइमायाहार ८
य ९ नव ॥ १ ॥ ए नयवाड सूधी

सुहृणे स्वमातरे दृष्टिविपर्यास हुआ ४ पाचमे महात्रते धर्मोप-
करणतणे त्रिपे इच्छा मूर्च्छा गृद्धि आसक्ति धरी, अधिको उप-
गरण वार्यों, पर्न तिथिए पडिलेहयो विसार्यों ५ छठे रात्रि-
भोजनपरिमणत्रते अक्षरो मातपाणी कीधो, छारेदुगार आव्यो,
पात्रे पात्रभे तक्रादिनो छांटो लाग्यो, सरह्यो रह्यो, लेपतेल-
औषधादिक तणो सनिधि रह्यो, अतिमात्राए आहार लीधो ६,
ए छए त्रत निपडओ अनेरो ज कोइ अ० ॥

कायपट्ठे गाम तणे पइसारे नीसारे पग पडिलेहवा विसार्यों,
माटी मीठु राडी धावडी अरणटो पापाण तणी चातली उपर
पग आव्यो ७ अफ्काय वाधाणि कूसणा हुवा, चोरवा गया
उल्लसो हाल्यो, लोटो ढेल्यो, काचा पाणी तणा छांटो गग्या ८
तेउकाय धीनदीरा तणी उजेही हुई ९ वाउकाय उघाडे मुखे
बोल्या, महानाय वाजता कपटाकाचली तणा छेडा साचव्या
नहीं, फरु दीधी १० वनस्पतिकाय नीलफूल मेवाल थड फल
फूल वृक्ष शाखा प्रशाखा तणा सघड परपर निरतर हुवा ११
त्रसकाय वेइट्टी तेइट्टी चउरिट्टी पचेट्टी काग वग उडाव्या, टोर
त्रासव्या, बालक बीहवराव्या १२, परकाय विपडओ अनेरो जे
कोइ अतिचार० ॥

अनल्पनीय सिज्जा वत्त पात्र पिंड परिभोगव्यो, सिज्जातर
तणो पिंड परिभोगव्यो, उपयोग कीधा पात्रे विहर्यों, धात्रीदोष
त्रसवीजससक्त पूर्वकर्म पश्चात्कर्म उद्गम उत्पादना दोष
चितव्या नहीं १३ गृहस्थतणो भाजन भाज्यो, फोहरो, बलतो
पाछो आप्यो नहीं १४ सुता मथारिया उत्तरपट्टो टाली अधिको
वानर्यों १५ देशतः स्नान कीधु, मुखे भीनो हाथ

लगावड्यो, १६ सर्पत. स्नान तणी वांछा कीधी १७ शरीर तणो
मेळ केड्यो, केश रोम नत्र गमार्या, अनेरी कांड राडाविभूषा
कीधी १८ अकल्पनीयपिंडादि विषयओ अनेरो जे कोइ अति० ॥

आवस्मय १ मज्झाण २ पडिलेहण ३ ज्ञाण ४ मित्र ५ अम-
त्तवे ६ आगमणे निगमणे ७ ठाणे ८ निमीअण ९ तुअट्टे १० ॥ १ ॥

आवश्यक-उभयकाल व्याधिसचित्त पणे पडिकमणो कीधो,
पडिकमणामाहिं उघ आरी, बेठा पडिकयणु कीधु १ दिवस प्रत्ये
चार वार सज्जाय नात वार चैत्यरदन न कीधार पडिलेहणा
आपीशाठी मजारी, अस्तोच्यस्त कीधी ३ आर्त्तध्यान
रौद्रध्यान ध्याया, धर्मध्यान शुद्धध्यान ध्याया नहीं ४ मोचरी
गया रेंतालीश दोष उपनता चित्तच्या नहीं, पात्र दोष मांडली
तणा टाळ्या नहीं ५ छनी शक्तिण परतिधिण उपासादिक
तप कीधो नहि ६ देहरा उपासरा माहि पेमता निसीदी,
नीसरतां आरस्तदी वहेवी विसारी, इच्छामिच्छादिक दशविध
चक्रवाल सामाचारी साचनी नही, गुरु तणो वचन तहत्ति करी
पडिज्यो नहि, अपराध आये मिच्छामि दुपड दीधां नहि,
७ स्थानके रहेता हरियकाय बीयकाय कीडीतणा नगरा शोध्या
नहीं ८ ओघो मुदरति चोत्पट्टो मघट्या, स्त्री-तिर्यंच तणा सवट्ट
अनतर परपर हुता ९ वडा प्रते पसाओ करी लट्टुडां प्रते
इच्छाकार इत्यादिक विनय मात्रव्यो नहि १० साधुसामाचारी
विषयओ अनेरो जे कोइ अतिचार पक्षदिवसमाहिं सूक्ष्म वादर
जाणता अजाणता ह्यो हाय ते सति हु मनचनकायाए करी
मिच्छामि दुकड ॥

पाक्षिकसूत्रम्

तित्थक्रे अतित्थे अतित्थसिद्धे अ तित्थसिद्धे य । सिद्धे
जिणे रिसी महरिसी य नाण च वदामि ॥ १ ॥ जे अ इम
गुणरयणसायरमविराहिउण तिण्णससारा । ते भगळ करित्तो
अहमवि आराइणाभिमुहो ॥ ३ ॥ मम मगळमरिहता सिद्धा साह
सुय च धम्मो अ । एत्ती गुत्ती मुत्ती अज्जवया मद्व चेय ॥ ३ ॥
लोयम्मि सजया जं करित्ति परमरिसिद्धेसिअमुअर । अहमवि
उमठ्ठिआ त महव्वयउच्चारण काउ ॥ ४ ॥ से किं त महव्वय
उच्चारणा १, महव्वयउच्चारणा पचविहा पण्णत्ता राइभोअणवेरम-
णउट्ठा, तजहा-सव्वाओ पाणाइवायाओ वेरमण १ सव्वाओ
मुसावायाओ वेरमण २ सव्वाओ अदिच्चादाणाओ वेरमण ३
सव्वाओ मेहुणाओ वेरमण ४ सव्वाओ परिग्गहाओ वेरमण ५
सव्वाओ राइभोअणाओ वेरमण ॥ ६ ॥

तत्थ खलु पढमे भते ! मट्ठण पाणाइवायाओ वेरमण,
सव्व भते ! पाणाइवाय पचस्सामि, से सुहुम वा वायर वा
तस वा थावर वा नेय सय पाणे अइवाएज्जा नेवन्नेहि पाणे
अइवायाविज्जा पाणे अइवायतेवि अन्ने न समणुजाणामि
जायजीवाए तिविह तिविहेण मणण वायाए काएण न करेमि
न कारवेमि करतपि अन्न न समणुजाणामितस्स भते ! पडिक्कमामि
निदामि गरिहामि अप्पाण वोसिरामि । से पाणाइवाए चउव्विहे
पचत्ते, तजहा-दव्वआ खित्तओ कालओ भायओ, दव्वओ ण
पाणाइवाए उहु जीवनिक्काएसु, खित्तओ ण पाणाइवाए सव्वलोण
कालओ ण पाणाइवाए दिआ ना राओ वा, भायओ ण पाणा

इवाए रागेण वा दोसेण वा, ज मए इमस्स धम्मस्स केवल्लिप-
 ण्णत्तस्स अहिंसालक्खणस्स मच्चहिद्वियस्स विणयमूलस्स
 खतिप्पदाणस्स अहिरण्णसोवन्निअस्स उपसमपमवस्स नववमचे-
 रगुत्तस्स अपयमाणस्स भिग्गाप्रित्तियस्स कुम्भीसवलस्स निरग्गि-
 सरणस्स सपक्खाल्लियस्स चत्तदोसम्स गुणग्गात्तियस्स निव्विया-
 रम्म निव्वित्तिलक्खणस्स पचमहव्वयजुत्तस्स असनिहिसवयस्स
 ओत्तिसराइअम्म ससारपारगामिअम्म निव्व्याणगमणपञ्चवसाण
 फलस्स पुट्ठिअ अन्नाणयाए जमणयाए अगोहीए अणभिगमेण
 जभिगमेण वा पमाएण रागदोसपडिअद्वयाए वालयाए मोहयाए
 मदयाए भिड्डयाए तिमारवसरययाए चउत्तमाओत्तगएण पच्चि-
 दिओत्तसट्ठेण पडिपुन्नमारियाए सायासोत्तमणुपालयतेण इह
 वा भवे अन्नेसु वा भयग्गहणेसु पाणाइवाआ कओ वा काराविओ
 वा कीरतो वा परेहिं समणुच्चाआ त निंदामि गरिहामि तिग्गिह
 तिनिहेण मणेण वायाए काएण, जईअ निंदामि पडुप्पन्न सवरेमि
 जणागय पच्चक्खामि सव्व पाणाइवाय चावज्जीवाए, अणिसिअ
 ओऽह नेअ सय पाणे अट्ठाएज्जा नेअ नेहिं पाणे अइवायाजेज्जा
 पाणे अइवायतेयि अन्ने न समणुच्चाणिज्जा, तजहा—अरिहतस-
 विसअ सिद्धसस्सिअ साहसस्सिअ देवसस्सिअ अप्सस्सिअ,
 एअ भयद भिग्गू वा भिग्गुणी वा सनयप्रियपटिदयपच्चक्खा-
 यपायकम्मे दिआ वा राओ वा एगओ वा परिसागओ वा सुते
 वा जागरमाणे वा, एअ खलु पाणाइवायम्म वेरमणे हिए सुहे एमे
 निस्सेसिण आणुगामिए, पारगामिए सव्वेमि पाणाण
 मूयाण
 अजूरणयाए पाए अपीडणयाए

अणुद्वययाए महत्त्वे महागुणे महागुमावे महापुरिसाणुचिचे-
 पामरिसिदेसिए पसत्त्वे, त दुक्कपक्कयाए कम्मक्कयाए मोक्कसयाए
 चोद्विलाभाए ससाररुत्तारणाएत्तिकट्टु उवसपज्जित्ताणं विहरामि ।
 पढमे भते ! महच्चए उवट्ठिओ मि सच्च्वाओ पणाइवायाओ
 घेरमण ॥ १ ॥

अहारे दांच्चे भते ! महच्चए गुमानायाओ घेरमण, सबं
 भते ! गुसानाय पच्चक्खामि, से कोहा वा १ लोहा वा २ मथा
 वा २ हासा वा ४ नेव सध मुस वएज्जा नेयन्नेहिं मुस वाया
 गिज्जा मुस वयतेवि अने न समणुजाणामि जायज्जीवाए
 तिविह तिविहेण, मणेण वायाए काएण न करेमि न कारवेमि
 कंतपि अन्न न समणुजाणामि, तस्म भते ! पडिक्कामि
 निंदामि गरिहामि अप्पाण चोसिरामि, से गुसानाए चउव्विहे
 पवत्ते, तजहा-द्वओ १ खित्तओ २ कालओ ३ भायओ ४,
 द्ववओ ण गुसानाए सच्चदच्चसु, खित्तओ णं गुसावाए
 लोए वा अलोए वा, कालओ णं गुसावाए दिअ
 वा राओ वा, भायओ ण गुसावाए गगेण वा दोसेण
 वा, ज भए इमस्स धम्मस्स केवल्लिप्पणत्तस्म अहिंसालक्खणस्स
 सच्च्वाहिद्वियस्स पिणयमूलस्स सतिप्पहाणस्स अदिरण्णसोव
 न्नियस्स उवसमपमयस्स उवसमचेरगुत्तस्स अपयमाणस्स
 मिस्सावित्तियस्स कुण्डीसउलस्स निरग्गीसरणस्स सपयसालि
 यस्स चत्तदोसस्स गुणग्गादियस्स निव्वियारस्स निव्वित्तिल
 क्खणस्स पचमहच्चयजुत्तस्म अमनिहिसचयस्स अविसयाइअ
 ससारपारगाभिअस्स निव्वानगमणपज्जवसाणफलस्स पुं

वा अण्य वा बहु वा अणु वा यून् वा त्रित्तमन वा अचित्तमन वा
 नये सय अदिन्न गिण्हिज्जा नेयत्तेदि अदिण्ण गिण्ह्यात्रिज्जा अदिन्नं
 गिण्हत्तत्रि अने न समणुत्ताणामि जावर्ज्जायाण त्रिपिह त्रिपिहेण,
 मणेण वायाण काण्ण न करेमि न कारवेमि करतपि ज्ञन
 न समणुत्ताणामि, तस्स भन ! पडिक्कामि निंदामि गरिहामि
 अप्पाण वोत्तिरामि, से अदिन्नादाणे चउत्तिह पच्चत्ते, तज्जहा-
 दव्वओ खित्तओ कालओ भावओ, दव्वओ ण अदिन्नादाणे गहण-
 धारणिज्जेमु दव्वेसु खित्तओ ण अदिन्नादाणे गामे वा नगरे वा
 अरण्णे वा कालओ ण अदिन्नादाणे दिआ वा राओ वा, भावओ
 ण अदिन्नादाणे रागेण वा दोसेण वा, जं मए इमस्स घम्मस्स
 केवल्लिपन्नत्तस्स अहिंसालस्सणस्स सचाहिदिजस्स रिणयमूलस्स
 एतत्तिप्पहाणस्स अहिरण्णसोवणियस्स उयममयभयस्स नर-
 यमचेरुत्तस्स अपयमाणस्स मिक्कराणित्तियस्स रुक्खीसंनउत्तस्स
 निरग्गिमरणस्स सपन्नल्लियस्स चत्तदोमस्स गुग्गमाहिअस्स
 निव्विआग्गस्स निव्वित्तिन्नत्तणस्स पचमहव्वजुत्तस्स असनि-
 हिसचयस्स अनिसादयस्स समारपारगामिअस्स निव्वाल्लगम-
 णपज्जत्ताणक्कस्स पुब्बि अन्नाणयाण अमयणयाण अबोहिण
 अणमिगमेण अभिगमेण वा पमाएण रागदोसपडिअद्वयाए बाल-
 याए मोहयाए मदयाए किड्डयाए तिगारयगुरुयआए चउक्कमा
 ओवगण्ण पच्चिदिओत्तमहेण पडिपुण्णभारियाए सायामुत्तमगु-
 पालयत्तेण इह वा भवे अन्नेसु वा भयग्गहणेसु अदिन्नादाण
 गहिअ वा गाहात्रिअ वा धिप्पत वा पेरेदिं समणुत्ताय त निंदामि
 गरिहामि त्रिपिह त्रिपिहेण मण्ण वायाए काण्ण, जईअ निंदामि

पटुप्यन्न सरेमि अणागय पचस्सामि मच्च अदिन्नादाण जाण-
ज्जीवाए, अणिस्सिओऽह नेव सय अदिन्न गिण्हिज्जा नेवन्नेहिं
अदिन्न गिण्हविज्जा अदिन्न गिण्हतेरि अन्नेन ममगुणाणिज्जा
तज्झा—अरिहतस्सस्सिअ सिद्धस्सस्सिअ माहुस्सस्सिअ दचस्स-
क्खिअ अप्पस्सक्खिअ, एव मरुड भिस्सु वा भिस्सुणी वा सज्ज-
यविरयपडिहयपचस्सत्तायसाररुम्म दिआ वा रात्रौ वा एगओ
वा परिमाणओ वा मुत्ते वा जागरमाण वा एस खउ अदिन्ना-
दाणस्स वेरमणे हिए सुहे खमे निम्मेसिए आगुगामिए (पारमा-
मिए) सव्वेमि पाणाण सव्वेसिं भूआण सव्वेमि जीवाण सव्वेमिं
मत्ताण अट्ठकणयाण अमोअगवाए अजृणयाण अतिप्पणयाए
अपीडणयाए अपरिआअणयाण अगुअणयाण महत्थे महागुण
महागुभावे महाशुरिमाणचिण्णं परमरिभिदेसिए पसत्थे, न दुक्ख-
कणयाण कम्मकणयाण मृस्सयाण बोहिआभाए समात्तारणाए-
त्तिरूट्ठ उअमपज्जित्ताण भिहरामि । तन्चे भते ! महव्वए उअ-
द्विओ मि मच्चाओ अदिन्नादाणाओ वेरमण ॥ ३ ॥

अहाररे चउथे भत ! महव्वए मेणुणाओ वेरमण, सच्च
भते ! मेहुण पचस्सामि, ने दिव्व वा माणुम वा तिरिस्सन्नोणिअ
वा, नेव मय मेहुण सेविज्जा नेवन्नेहिं मेहुण सेवाविज्जा मेहुण
सेयतेनि अने न समगुणाणामि जाणज्जीवाण तिरिह तिरि-
हेण, मणेण वायाए काण्ण न करेमि न कारवेमि करतपि अत
न समगुणाणामि, तम्म भते ! पडिअमामि निंदामि गरिहामि
अप्पाण वोसिरामि ॥ से मेहुणे चउअ्विहे पचत्ते, तज्झा-
दच्चओ, खित्तओ, कालओ, भावओ, दच्चओ ण मेहुणे स्सेसु

वा रुवसहगएसु वा, खिचओ ण मेहुणे उड्ढलोए वा अहोलोए
 वा तिरियलोए वा, कालओ ण मेहुणे दिआ वा राओ वा,
 माओ ण मेहुणे रागेण वा दोसेण वा, ज मए इमस्स धम्मस्स
 त्थलिपण्णत्तस्स अहिंसालक्षणस्स सच्चादिद्विअस्स विणय-
 बूलस्स सतिप्पहाणस्स अद्विरत्तसोपनिअस्स उपसमपमवस्स
 विषमचेरगुत्तस्स अपयमाणस्स भिरसाविच्चियस्स कुक्खी-
 तलस्स निरगिसरणस्स सपक्खालिअस्स चत्तदोसस्स गुण-
 गाहिअस्म निव्विआरम्म निव्वित्तिलक्षणस्स पंचमहव्ययजु
 म्म असनिदिसचयस्म अविस्वाइअस्स मसारपारगामिअस्स
 निव्वाणममणपज्जयसाणकट्टस्स पुव्वि अन्नाणयाए अवोदीए
 अणभिगमेण अभिगमेण वा पमाएण रागदोसपडिबदयाए
 बालयाए मोहयाए मदयाए किट्ठयाए तिगारवगरुयआए चउक्क-
 साओवगएण पचिदिओरसट्ठेण पडिपुण्णमारयाए सायासोम्भ-
 मणुपाठयतेण इह वा भवे अनेसु वा मग्गहणेसु मेहुण सेविअ
 वा सेवाविअ वा सेविज्जत वा परेहिं समणुन्नाय त निदामि
 गरिहामि तिप्पिह तिप्पिहेण मणेण वायाए काएण, अईय
 निदामि पटुप्पन्न सवरेमि अणागय पच्चक्खामि सव्व मेहुण
 जापज्जीवाए, अणिम्मिओऽह नेव सय मेहुण सेविज्जा
 नेवन्नेहिं मेहुण सेवाविज्जा मेहुण सेवतेपि जन्ने न समणुजा-
 णिज्जा, तज्झा-अरिहतसम्मिअ सिद्धमवित्तअ साहुसवित्तअ
 देवसवित्तअ अप्सवित्तअ, एव हवइ भिक्कू वा भिक्खुणी वा
 सजयविरयपडिहयपच्चम्मायपापकम्मे दिआ वा राओ वा
 एगओ वा परिसागओ वा मुत्ते वा जागरमाणे वा, एस सल्ल
 मेहुणस्स वेरमणे हिए सुहे समे निस्सेसिए आणुगामिए

(पागामि) सञ्चेसि पाणाण सञ्चेमि भूआण सञ्चेसि
 जीवाण सञ्चेमि सत्ताण अटुस्सुणयाए अमोअणयाए अमूर-
 णयाए अतिण्णयाए अपीडणयाए अपरिआणयाए अगुद्वण-
 याए महत्थे महागुणे महाणुभावे महापूरिमाणुचिन्ने परमारिसि-
 देसिण पमत्थे, नं हम्मस्सयाए कम्मस्सुयाए मुक्कयाए
 योहिआमाए मसारुत्तराणाएत्तिट्ठु उरमपज्जित्ताण विहरामि ।
 चउत्थे भने ! महत्थए उअट्ठिओ मि सअआओ मेहुणाओ
 वेरमण ॥ ४ ॥

अहावरे पचम भने ! महत्थए परिग्गहाओ वेरमण, सञ्चं
 भने ! परिग्गहं पच्चस्सामि, से अण्य वा चटु वा अणु वा थूल
 वा चित्तमन वा अचित्तमन वा, नेअ सय परिग्गह परिग्गिहज्जा
 नअन्नेहि परिग्गिहाविज्जा परिग्गह परिग्गिहत्तेवि अन्ने न
 समणुत्ताणामि जायज्जीनाए तिविह निविहेण, मणेण वायाए
 काएण न करेमि न काररामि करतपि अन न समणुत्ताणामि,
 तम्म भने ! पटिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाण वोमिरामि ।
 से परिग्गहे चउत्थिहे पन्नत्त, तनहा-दव्वओ सित्तआ कालओ
 माअआ, दव्वओ ण परिग्गहे सचिताचित्तमीसेमु दव्वेसु, सित्तओ
 ण परिग्गहे मव्वलाए कालओ ण परिग्गह दिआ ना राआ ना,
 माअओ ण परिग्गहे अप्पगघे वा महग्घे वा रागेण ना दासेण वा, अ
 मण इमस्स धम्मस्स केअलिपन्नत्तम्म अहिंसाअक्षणस्स सच्चा
 हिट्ठिअस्स विणयमूअस्स खतिप्पहाणस्स अदिरणसोअन्नियस्स
 उरममपमअस्स नवअभचरगुत्तम्म अपयमाणस्स भिस्साविचिअस्स
 कुस्सीसबलस्स निरग्गिसग्गस्स सपअखालिअस्स चत्तदोसस्स

गुणग्गाहिअस्म निव्विआरस्म निव्वित्थिलक्खणस्म पचमइव्वय-
 जुत्तस्म असनिहि त्थयस्म अपिसवाइअस्म ससारपाग्गामिअस्स
 निप्पाणगमणपज्जरसाणफलस्म पुत्ति अन्नाणयाए अमवणयाए
 अणोहीए अणभिगमेण अभिगमेण वा पमाएण रागदोसपडि
 बद्धयाए बालयाए मोहयाए मदयाए किट्ठयाए तिगारवगन्धयाए
 चउक्कसाओवगएण पचिदिओउसट्टेण पडिपुन्नभारियाए माया
 सोक्खमणुपालयतेण इह वा भये अन्नेसु वा भयग्गहणेसु परिग्गहो
 गहिआ वा गाहापिओ वा विप्पतो वा पेरोहिं समणुन्नाओ त
 निंदामि गरिहामि तिविह तिविहेण मणेण वायाए काएण, अईअं
 निंदामि पडुप्पन्न सत्तरेमि अणागय पच्चक्खामि सव्व परिग्गह
 जानज्जीनाए, जणिस्सिओऽह नेव सय परिग्गह परिगिण्हिज्जा
 नेवन्नेहिं परिग्गह परिगिण्हामिज्जा परिग्गह परिगिण्हतेमि अन्ने
 न समणुत्ताणिज्जा, तज्झा—अरिहतसक्खिअ सिद्धसक्खिअ
 साहुसक्खिअ देवसक्खिअ अप्पमक्खिअ, एव हवड मिक्खू वा
 भिमसुणी वा सन्यविरयपडिहयपच्चक्खायपाउकम्मं दिया वा
 राओ वा एगओ वा परिसागआ वा सुत्ते वा जागरमाणे वा,
 एस खलु परिग्गहस्म वेरमणे हिंए सुहे एमे निस्सेसिए आणुगा
 मिं [पारगामिं] सव्वेसिं पाणाण सव्वेमिं भूआण सव्वेसिं
 जीआण सव्वेसिं मत्ताण अट्ठक्खणयाए असोअणयाए जजूरण-
 याए अतिप्पणयाए अपीडणयाए अपरिआणणयाए अणुद्वणयाए
 महत्थे महागुणे महाणुभावे मद्दापुरिसाणुचिन्ते पग्गमसिंदोसिए
 पसथे, त दुक्खक्खयाए कम्मस्सयाए मुस्सयाए बोहिआभाए
 ससारत्तारणाएत्तिरुट्ठ उयमपज्जित्ताण निहरामि, पचमे भते ।
 महव्वए उगट्ठिओ मि सव्वाओ परिग्गहाओ वेरमण ॥ ५ ॥

अहारं छेदे मते ! यत् रात्रभोजनाया चेरमण, मर्त्यं भवे !
 रात्रभोजनं पचस्वामि, मे अमण वा पाणं वा रात्रम वा मात्रम वा
 नर सय रात्रं सुनिज्जा नेरमहिं राइ सुनाविज्जा रात्र भुत्तेवि
 अन्ने न मण्णुज्जाणामि आवज्जीराण तिग्गिह तिग्गिहेण, मणेण
 वायाए पाण्ण न करेमि न कारवमि क्वत्तपि अन्न न समणु-
 जाणामि, नम्म भवे ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं
 वोमिगामि । सं रात्रभोजने चउच्चिहे पन्नत्ते, तत्तहा—दव्वओ
 तिक्कओ कात्ता मायआ, दव्वओ ण रात्रभोजनं असण वा
 पाणं वा रात्रमे वा माइम वा, तिक्कओ ण रात्रभोजनं समण-
 तिक्क, कात्ताओ ण रात्रभोजने दिआ वा राओ वा, मावओ ण
 रात्रभोजने तिक्के वा कट्ठण वा कमाए वा श्विक्क वा महुरे वा
 रक्खणे वा रागण वा दामण वा, च मण इमस्स धमस्स केरुत्ति-
 पण्णत्तम्म अहिंमाण्णत्तम्म सत्ताहिंदिज्जम्म पिणयमूत्तम्म
 सुनिष्पदाणम्म अहिंण्णमाग्गिज्जम्म उत्तमपपभवस्स नत्तम-
 धरगुत्तम्म अपयमाणम्म मिससापिसिअम्म हुक्करीसुत्तम्म
 निरागिमरणस्स मरगगात्तिअम्म चत्तदोगम्म गुणगाहिअम्म
 निविशारम्म निच्चितीत्तत्तणम्म पचमदव्वयत्तत्तम्म अगानेहि-
 सत्तम्म अविमंवाइयम्म समारपाग्गामिअम्म निच्चाणगमण-
 पज्जरमाणकत्तम्म पुत्थि अद्याणयाए अमरणयाए अनोदीए
 अणमिगमेण अभिगमेण वा पमाएण रागदोमपडिवद्धयाए
 बाल्याए माहयाए मदयाए ऋद्धयाए तिगारवगल्पयाए
 चउक्कमाओरण्ण पाणिंदोवमट्ठेण पडिपुण्णमारिआए मावा-
 मोक्खमणुवालयतण इह वा भवे अन्नेसु वा भग्गहणेसु रात्रभो-
 जण भुत्त वा भुत्तादिअ वा भुत्त वा परेहिं समणुत्ताय व

निंदामि गरिहामि तिग्निह तिग्निहेर्ण मणेण वायाण काण्ण,
 अईअ निंदामि पट्ठप्पण सररेमि अणागय पचसुत्तामि मन्व
 राइभाअण जायज्जीयाण, अणिम्मिओऽह नेव मय राइभाअण
 भुजिज्जा नेवन्निहि राइभाअण भुनामिज्जा राइभाअण भुनेवे
 अन्न न समणुनाणिज्जा, तनहा-अरिहतसम्मिय अ मिद्धमभिउअ
 साहुमभिउअ देवसम्मिय अ अप्पमम्मिय अ, एअ हवइ भिस्सु वा
 भिक्खुणी वा सज्जयदिरयपडिहयपचसुत्तायपावरुम्मे दिआ वा
 राओ वा एगओ वा परितागओ वा सुत्ते वा जागरमाणे वा,
 एस खलु राइभाअणस्त वेरमणे हिए सुदे एमे निस्सेमिण
 आणुगामिण (पारगातिमि) मन्वेसि पाणाण मन्वेसि भूआण
 सन्वेसि जीवाण सन्वेसि सत्ताण अदुक्खणयाए असायणयाए
 अजूरणयाए अतिप्पणयाए अवीडणयाए अपरिआणयाए
 अणुद्वणयाए मदत्थे महागुण महाणुभावे महापुरिमाणुविष्णे
 परमरिभिदेमिण पस धे, त दुक्खसुत्तायाए कम्मकसुत्तायाए मुत्त-
 याए वोहिलाभाए समारत्तारणाएत्तिकदूदु उरसंभज्जित्ता ण
 विहरामि । छट्ठे भत्ते ! वए उरद्विओ मि स-माओ राइभाअणाओ
 वेरमण ॥ ६ ॥

इवेइआइ पच महव्वयाइ राइभाअणवेरमणउहाइ अत्ताहि
 अट्ठयाए उरसंभज्जित्ता ण विहरामि ॥

अप्पसत्त्वा य जे जोगा, परिणामा य दारुणा । पाणाइचा-
 यस्म वेरमणे, एस बुत्ते अइकमे ॥ १ ॥ तिच्चरागा य जा भासा,
 तिच्चदोसा तद्देव य । मुत्तापायस्म वेरमणे, एस बुत्ते अइकमे
 ॥ २ ॥ उग्गहसि अजाइत्ता, अपिदिन्ने य उग्गहे । अदिन्ना-

जुत्ता गुत्तो ठिओ समणधम्म । छट्ठ वयमणुरस्से, विरया मा
 राईमोअणाओ ॥ १८ ॥ आल्यविहारसमिओ, जुत्तो गुत्तो ठिओ
 समणधम्मे । तिप्पिहेण अप्पमत्तो, रक्खामि महव्वए पच ॥ १९ ॥
 सायज्जजोगमेग, मिच्छत्त एगमेय अन्नाण । परिज्जतो गुत्तो,
 रक्खामि महव्वए पच ॥ २० ॥ अणयज्जजोगमेग, सम्मत्त
 एगमेय नाण तु । उवसपन्नो जुत्तो, रक्खामि महव्वए पच ॥ २१ ॥
 दो चे रागदोसे, दग्धिं य ज्ञाणाइ अइरुदाइ । परिज्जतो
 गुत्तो, रक्खामि महव्वए पच ॥ २२ ॥ दुप्पिह चरित्तधम्म, दुब्धि
 य ज्ञाणाइ धम्मसुवाइ । उवसपन्नो जुत्तो, रक्खामि महव्वए
 पच ॥ २३ ॥ ऋप्पा नील्य काऊ, तिन्नि य लेमाथो अप्प
 सत्थाओ । परिज्जतो गुत्तो, रक्खामि महव्वए पच ॥ २४ ॥
 तेऊ पम्हा मुहा, तिन्नि य लेसाओ सुप्पसत्थाओ । उवसपन्नो
 जुत्ता, रक्खामि महव्वए पच ॥ २५ ॥ मणसा मगसच्चविऊ
 चायासन्नेण करणमन्नेण । तिप्पिहेणवि मच्चविऊ रक्खामि महव्वए
 पच ॥ २६ ॥ चत्तारि य दुहमिज्जा, चउरो सत्ता तहा कत्ताया
 य । परिज्जतो गुत्तो, रक्खामि महव्वए पच ॥ २७ ॥ चत्तारि
 य मुहमिज्जा, चउव्विह मगर सप्पाहिं च । उवसपन्नो जुत्तो,
 रक्खामि महव्वए पच ॥ २८ ॥ पचेव य कामगुण, पचेय य
 अण्हमं महादोसे । परिज्जतो गुत्तो, रक्खामि महव्वए पच
 ॥ २९ ॥ पच्चिदियसरणा, तहेय पचविहमेय सज्जायं । उव
 सपन्ना जुत्तो, रक्खामि महव्वए पच ॥ ३० ॥ उज्जीगनिनाय-
 ण्ह, छप्पि य मामाउ अप्पसत्थाओ । परिज्जतो गुत्तो,
 रक्खामि महव्वए पच ॥ ३१ ॥ छव्विहमन्मितरय, वज्झापि
 छव्विह तणोकम्म । उवसपन्नो जुत्तो, रक्खामि महव्वए पच

॥ ३२ ॥ सत्त य भयटाणाड, मत्तपिह चर नाणविन्मग । परि-
 वज्जतो गुत्ता, रक्खामि महव्वण पच ॥ ३३ ॥ पिंटमण पाणे-
 सण, उग्गदमत्तिरया महज्झयणा । उरमपन्ना जुत्ता, रक्खामि
 महव्वण पच ॥ ३४ ॥ अट्ट य भयटाणाड, अट्ट य कम्माइ तेसि
 यध च । परिवज्जतो गुत्ता, रक्खामि महव्वण पच ॥ ३५ ॥
 अट्ट य परयणमाया, ण्दिहा अट्टविहनिट्ठिअट्ठहि । उरमपन्ना
 जुत्ता, रक्खामि महव्वण पच ॥ ३६ ॥ नर पायनिआणाइ
 ममारत्था य नरविहा जीना । परिवज्जता गुत्तो, रक्खामि
 महव्वण पच ॥ ३७ ॥ नरमचरगुत्तो, दुनरविहं वमचेरपरिमुद्ध ।
 उरमपन्ना जुत्तो, रक्खामि महव्वण पच ॥ ३८ ॥ उरघाय च
 दसविह अमरर तह च संकिट्स च । परिवज्जता गुत्ता,
 रक्खामि महव्वण पच ॥ ३९ ॥ मयममाहिणा, दम चर
 दमाउ ममणयम्म च । उरमपन्ना जुत्ता, रक्खामि महव्वण पच
 ॥ ४० ॥ आसायण च सत्त, निगुण इक्कास विरज्जता । उर-
 मपन्ना जुत्तो, रक्खामि महव्वण पच ॥ ४१ ॥ एव तिदट्टविआ
 तिगणगुद्धो तिमट्ठनीमट्ठो । तिनिहेण पडिक्खता, रक्खामि
 महव्वण पच ॥ ४२ ॥

इच्छेअं महव्वयउच्चारण थिरत्त मन्दुद्धरं धिद्वय चरसाओ
 नाहण पावनिमारण निरायगा भावविमोही पडागाहण
 निज्झदगाऽऽराहणा गुगाण मररजागा पमत्थज्ञाणोउत्तया
 जुत्तया य नाण परमट्ठो उत्तमट्ठो, एम खउ तित्थकुरेहिं रइराग-
 दोसमहगेहिं देमिओ परयणस्स मारो छज्जीअनिआयसनमो,
 उरणमिअ तगेअमकय टाण अब्बुदगया । णमो त्थु त मिद्ध

बुद्ध मुत्त नीरय निम्सग माणमूरण गुणरयणसायरमणतमण
 मअ ॥ नमो त्थु ते महइमहाग्रीरवद्धमाणमामिस्म । नमो त्थु ४
 जरहआ, नमो त्थु ते भगवओत्तिरुट्ठु । एसा खलु महज्जय
 उचारणा कया ॥ उच्छामो सुत्ताकित्तण काउ, नमो तेसिं एसा
 समणाण जेहिं इम वाइअ छविहमावस्मथ भगवत, तजहा-
 सामाइअ १ चउगीसन्थओ २ पदणयं ३ पडिक्कमण ४ काउ
 स्मगो ५ पक्खसाण ६, मव्वहिंपि एअमि छविहे आवस्सा
 भगवते समुत्ते सअत्थ सगथे सनिज्जुत्तिए ससगहणीण जे भुणा
 वा भावा वा जरिहतेहिं भगवतेहिं पण्णत्ता वा पण्णिआ वा ते
 भावे सदहामो पत्तिपामो रोएमो फासेमो पालेमो अणुपालेमो,
 त भावे सदहतेहिं पत्तिअतेहिं रोअतेहिं फासतेहिं पालतेहिं अणु
 पालतेहिं अतो पक्खस्स ज वाइअ पडिअ परिअट्ठिअ पुच्छिअ
 अणुपेहिअ अणुगालिअ त दुक्खस्सयाए कम्मस्सयाए मुक्खयाए
 बोहिअभाए समारुत्तारणाएत्तिरुट्ठु उवसरज्जित्ताण निहरामि,
 अतो पक्खस्स ज न वाइअ न पडिअ न परिअट्ठिअ न पुच्छिअ
 नाणुपेहिअ नागुपालिअ सते यथे सते वीरिए मते पुरिसकार
 परक्कमे तम्म आलोएमो पडिक्कमामो निंदामो गरिहामो निउट्ठेमे
 निसोहेमो अकरणयाए अन्नुट्ठेमो अहारिह तयोक्कम्म पायच्छिअ
 पडिअज्जामो तस्स मिच्छामि दुइउ ॥

नमो तेसिं एसागमणाण जेहिं इम वाइअ अगवाहिर उअ
 लिअ भगवत, तजहा - दसवेजात्तिअ १ कप्पिआकप्पिः
 २ चुल्लप्पमुअ ३ महकप्पसुअ ४ उनवाइअ ५ रायप्पसेणि
 ६ जीवामिगमो ७ पण्णवणा ८ महापन्नवणा ९ नव

१० अणुयोगदाराद् ११ देविदत्तश्च १२ तदुत्पत्तिजान्तिर्ज
 १३ चदारिद्र्य १४ पमायप्पमाय १५ पारिमिमटल
 १६ मङ्गल्यप्रेसो १७ गणिमिन्ना १८ विज्जाचरणमिणिच्छओ
 १९ ज्ञानविमत्ती २० मरणविमत्ती २१ आयविमोही २२ मन्ने-
 हणामुअ २३ वीरयसुअ २४ विहारकप्पो २५ चाणविही
 २६ आउरपयसराण २७ मदापयसराण २८, सत्वेहिं पि
 ण्णमि अगगाहिरे उक्काणि भगवते समुत्ते नय्य सगंये सनि-
 ज्जुत्तिए ममगहणीए जे गुणा ना भावा ना अग्निवहिं भगवतेहिं
 पन्नत्ता वा पस्सिआ वा ते भावे सद्वहामो पत्तिआमो रोगमो
 फामेमो पालमा अणुपालमो, ते भावे मद्वहतेहिं पत्तिअतेहिं
 रोगतेहिं फामतेहिं पालतेहिं अणुपालतेहिं अता पस्सुम्म ज
 वाइअ पट्ठिअ परिअट्ठिअ पुच्छिअ अणुपेहिअ अणुपालिअ त
 दुक्खकुवयाण कम्मकुवयाण सुखयाए वाहिगमाण समान्तार-
 णाणत्तिमद्वु उरमपज्जित्ताण विहामि, अतो पस्सुस्त ज न
 वाइअ न पट्ठिअ न परिअट्ठिअ न पुच्छिअ नाणुपेहिअ नाणु-
 पालिअ सत वन्ने सते वीरिण सते पुरिसक्कारपरवमे तस्स
 आलोएमा पडिक्कामा निंदामो गरिहामो विउट्टेमो विसोहेमो
 अक्करणयाए अन्नुट्टेमो अहारिह तपोकम्म पावच्छित्त पडि-
 वज्जामो तस्स मिच्छामि दुक्कड ।

नमो तेहिं एवमासमणाण जेहिं इम वाइअ अगगाहिर कालिअ
 भगवन, तनहा—उत्तरज्झयणाइ १ दसाओ २ कप्पो ३ वव-
 हारो ४ दसिमासिआइ ५ निसाहि ६ मदानिसाहि ७ जजुदीव-
 पत्तती ८ खरपत्तती ९ चदपत्तती १० दीवसागरपत्तती

२१ सुद्धिया विमाणपविमत्ती १२ महाद्धिआ विमाणपविमत्ती
 १३ अगचुलिआए १४ वग्गचुलिआए १५ निवाहचुलिआए
 १६ अरुणोववाए १७ उरुणोववाए १८ गरुडोववाए १९
 (घरणोववाए) वेममणोववाए २० जेलधराववाए २१ देहिदा
 ववाए २२ उट्टाणमुए २३ ममुट्टाणमुए २४ नागपरिआमळि
 आण २५ निरयात्रलिआण २६ कप्पिआण २७ कप्पराडि
 सयाण २८ पुण्डिआण २९ पुण्डुचुलिआण ३० (उण्हिआण)
 वण्हिदसाण ३१ आमीणिसमावणाण ३२ दिट्ठीविममावणाण
 ३३ चारण (सुमिण) भावणाण ३४ महासुमिणभावणाण ३५
 तेअग्गिनिसग्गाण ३६, सत्थहिंणि एअम्मि अगगाहिरे कालि
 भगवते ससुत्ते सअत्थं समथं सणिज्जुत्तिं सममहणीयं जे गुण
 ना भावा ना अरिद्वेहिं भगवतेहिं पण्णत्ता वा पक्खि ना ना
 भावे सद्वहामो पत्तिआमो रोएमो कासंमो पालंमो अणुपालंमो
 ते भावे सद्वहंतेहिं पत्तिअनेहिं रोयतेहिं कासतेहिं पाल्तेहिं अण
 पालतेहिं अतो पक्खस्स ज वाइअ पडिअ परिअट्ठिअ पुच्छि
 अणुपेहिअ अणुपालिअ त दुक्खक्खयाए कम्मक्खयाए सुक्खया
 बोहिलाभाए ससारुत्तारणाएत्तिकट्ठ उवसपज्जित्ता ण विहराणि
 अतो पक्खस्स ज न वाइअ न पडिअ न परिअट्ठिअ न पुच्छि
 नाणुपेहिअ नाणुपालिअ सते उल्ले मते वीरिए सते पुणिसका
 परकमे तस्स आलोएमो पडिक्कमामो निंदामो गरिदामो विउट्ठे
 निसोहेमो अरुणयाए अब्भुट्ठेमो अहारिह तरोकम्म पायच्छि
 पडिवज्जामो तस्स मिच्छामि दुक्कड ।

नमो तेसिं खमाममणाण जेहिं इम वाइअ दुबालसग गणि
 पिडग भगवंत, तजहा—आयारो १ सअगडा २ ठाण ३ स

वाओ ४ विनाहपन्नत्ती ५ नायाधम्मरूहाओ ६ उपासगदसाओ
 ७ अनगट्टमाओ ८ अणुत्तरोपवाडजदसाओ ९ पण्हावागरण
 १० विनागमुअ ११ दिट्ठिनाओ १२, सव्येहिंपि एअपि दुवाल-
 सगे गगिपिडगे भगवते समुत्ते सअत्ये समये सणिज्जुत्तिए
 ससगहणीए जे गुणा वा भावा वा अरिहनेहिं भगवनेहिं पन्नत्ता
 ना परुविआ वा ते भावे सदहामो पत्तिआमो रोएमो फासेमो
 पाडेमो अणुपालेमो, ते भावे सदहतेहिं पत्तिअतेहिं रोपतेहिं
 फासतेहिं पालतेहिं अणुपालतेहिं अतो पअउस्स ज वाइअ
 पडिअ परिअट्ठिअ पुच्छिअ अणुपेहिअ अणुपालिअ त दुक्खसु-
 याए कम्मउपाए सुक्खयाए गोहिलाभाए ससारत्तारणाएत्ति-
 कट्ठु उपसपज्जित्ताण विहरामि, अतो पअउस्स ज न वाइअ न
 पडिअ न परिअट्ठिअ न पुच्छिअ नाणुपहिअ नाणुपालिअ सते
 चले सते वीरिए मतं पुरिसकारपरक्कमे तस्म आलोणमो पडि-
 वकमामो निंदामो गरिहामा विउट्ठेमो विमोहेमा अकरणयाए
 अमुट्ठेमो अहारिह तवोकम्म पायच्छित्त पडिअज्जामो तस्म
 भिच्छामि दुक्कड ।

नमो तेमि खमासमणाण जहिं इम वाडज दुवालसग
 गणिपिडग भगवते, सम्म काण्ण फासति पालति पूरति
 तीरति किट्ठंति सम्म आणाए आराहति जइ च नाराहेमि तस्स
 भिच्छामि दुक्कड ॥

सुअदेवया भगवई नाणावरणीअकम्ममघाय ॥

तेसिं एवेउ सयय जेसिं सुअमायरे भत्ती ॥ १ ॥

॥ इति पाक्षिकसूत्र समाप्त ॥

श्रीपाक्षिकखामणा

इच्छामि समासमणो ! पिअ च मे ज मे हट्ठाण तुहाण
अप्पायकाण जमगाजोगाण सुसीलाण सुअयाण सायरियउ
ज्झायाण नाणेण दसणेण चरित्तेण तवसा अप्पाण भावेमाणाण
बहुसुभेण मे दिवसो पोमहो पक्खो वड्ढकत्तो अन्नो य मे कल्ल
णेण पञ्चुअट्ठिओ सिरसा मणसा मत्थएण वदामि ॥ १ ॥ गुरु
कहे तुब्भेहिं सम ॥

इच्छामि समासमणो ! पुत्ति चेइआइ वदिता नमसित्ता
तुब्भण्ह पायमूले विहरमाणेण जे केई बहुदेअसिया साण्णा
दिद्धा सामाणा वा वसमाणा वा गामाणुगाम दूइज्जमाणा वा
राइणिया सपुच्छति ओमराइणिया वदति अज्जया वदति अज्जि
याओ वदति सानया वदति सानियाओ वदति अहंपि निस्महे
निकसाओचिरुदु सिरसा मणसा मत्थएण वदामि ॥ २ ॥ गुरु
अहमपि वदामेमि चेइआइ ॥

इच्छामि समासमणो ! [अन्धुअट्ठिओह] उअट्ठिओह तुम्भण
सत्तिअ अहारुप्प वा वत्थ वा पडिग्गह वा कवल व
पायपुउण वा (रयहरण वा) अक्खर वा पय वा गाह सिलो
वा (सिलोगद्ध वा) अट्ठ वा हेउ वा पसिण वा वागरणं व
तुब्भेहिं चिअत्तेण दिन्न मए अविणएण पडिच्छिअ तस्स मिच्छा
मि दुक्ख ॥ ३ ॥ गुरु—आयरियसत्तिअ ॥

इच्छामि समासमणो ! जहमपुव्वाइ कयाइ च मे किइक्
म्माइ आधारमतरे निणयमतरे सेहियाओ सेहियाओ सगाहिउ
उवग्गाहिओ मारिओ वारिओ चोइओ पडिचोइओ, चिअत्ता

वैदिकोयणा, (अञ्चुटिओह) उवट्टिओह तुम्माह तपतेयसिरीए
इमायो चाउरतसमारकताराओ साइट्टु नित्थारिस्सामिसिक्कट्टु
सिरमा मणसा मत्थण्ण वदामि ॥ ४ ॥ गुरु- नित्थारमवारणा
रोह ॥

श्री दशवैकालिक सूत्र मूल पाठ ।

॥ १ ॥ दुमपुण्ड्रिकाध्ययनम् ॥

(अनुष्टुप्चत्तम्)

धम्मो मगल्लुपिठ अहिंसा संनमो तयो । दवा पि त नमं
सति, जस्स धम्मो सया मणा ॥ १ ॥ जहा दुमरस पुण्हेसु भमरो
आभियइ रस । न य पुण्ठ किन्नामेइ सो अ पीणेइ अप्पय ॥ २ ॥
अमेअे समणा मुत्ता जे लोअे सति साहुणो । विहगमा य पुण्हेसु,
दाण मत्तेसणे रया ॥ ३ ॥ वय च धित्तिं लब्भामो, न य कोइ उव-
हम्मइ अहागडेसु रीयंते, पुण्हेसु भमरा जहा ॥ ४ ॥ महुगारसमा
पुद्दा, जे मयति अणिस्मिया नाणापिंढरया दत्ता, तेण बुच्चति
साहुणो, चिधेमि ॥ ५ ॥

इति दुमपुण्ड्रिकयनामपटम अज्झयण समत्त ॥

॥ २ ॥ थामण्यपूर्विकाध्ययनम् ॥

फह नु कुज्जा सामनें, जो कामे न निवारअे, पअे पअं विसी-
अंतो सकण्णस्स वसगओ ॥ १ ॥ वत्थगधमलकार इत्थिओ सय-
णाणि य, अञ्छदा जे न भुजति, न से चाइत्ति पुच्चई ॥ २ ॥ जे
अ क्ते पिअे मांअे लद्धे विविट्ठि कुच्चइ, साहीणे चयइ मोअे,
से हु चाई त्ति पुच्चइ ॥ ३ ॥

पाठ-गान्धी १

(काव्यम्)

समाइ पेढाइ परिव्ययतो, सिआ मणो निस्सरई वहिद्धा । न सा
मह नोवि अहपि तीसे, इच्चेव ताओ विणइज्ज राग ॥४॥ आयाव-
याही चय सोगमल्ल, कामे व माही, कमिअ खु ठुवर, छिदाहि
दोस विणइज्ज राग, अत्र सुही होहिसि सपराअ ॥ ५ ॥

अनुष्टुप्चत्तम्

पसखदे जलिअ जोइ, वूमकेउ दुरासय, नेच्छति वतय मोत्तु
फुले जाया अगधणे ॥६॥ धिरत्थु तंजमो कामी, जो त जीविय-
षारणा, वत इच्छसि आवेउ, सेय ते मरण भवे ॥ ७ ॥ अह च
भोगरायस्स, त चइसि अधमत्रग्धिणो, मा बुले गधणा होमो,
सजम निहुओ चर ॥ ८ ॥ जइ त काहिसि भाव जा जा दिच्छसि
नारिओ, चायाविद्धुव हलो, अट्ठिअप्पा भविस्ससि ॥ ९ ॥ तीस सो
वयण सोच्चा, सजयाए सुभासिय, अवुसेण जहा नामो, धम्मे
सपडिघाओ ॥ १० ॥ अत्र करति सवुद्धा, पडिया पविअवरणा,
त्रिणिअट्ठति भोगेसु, जहा से पुरिहत्तमी, त्तिन्नोमि ॥ ११ ॥

॥ इति सामवपुत्रवियनामनीय अज्जयण समत्त ॥

॥ ३ ॥ लुल्लकाचाराध्ययनम् ॥

अनुष्टुप्चत्तम्

सजमे सुट्ठिअप्पाण निप्पमुक्काण ताइण तस्मिअमणाइन्न,
निगथाण महेसिण ॥ १ ॥ उद्देसिय कीयगट, नियागमभिहटाणि
म । राइमत्ते सिणाणे य, गधमल्ले अवायण ॥ २ ॥ सनिही गिहिमते
अ रायपिंडे किमिच्छअ, सवाहणा दत्तपहोयणा अ, सपुच्छणा

देहपलोयणा अ ॥३॥ अट्टावजेअ नालीअे, छत्तस्स य धारणाट्टाअे,
 तेगिच्छ पाणहा पाअे, समारभ च जोइणो ॥ ४ ॥ सज्जायर-
 पिंड च, आसदी पालिअकअे, गिहतरनिसिज्जा य, गायस्सुव्व-
 क्खणाणि य ॥ ५ ॥ गिहिणो वेआणडिय, जा य आजीववत्तिया,
 तत्तानिव्वुडभोइत्त, आउरस्सरणाणि अ ॥ ६ ॥ मूलअ सिंगेरे य,
 उच्छुखडे अनिव्वुडे, वदे मूले य सच्चित्ते, फले नीअे य आमअे
 ॥७॥ सोवचले सिधेरे णेणे, रोमालोणे य आमअे, सामुदे पसु-
 खारे य, कालालोणे य आमअे ॥८॥ धूराणि त्ति वमणे अ, वत्थि-
 कम्म पिरेयणे, अचण दत्तवणे अ गायाम्भगविभूमणे ॥९॥ सव्व-
 भेयमणाइन्न, निग्गथाण महेसिण, सचममि अ जुत्ताण, लट्ठभू-
 यविहारिण ॥१०॥ पचासवपरिनाया तिवुत्ता छसु सजया, पचनि-
 ग्गहणा धीरा, निग्गथा उज्जुदसिणा ॥११॥ आयावयति गिम्हेसु,
 हेमतेसु अनाउडा, रासासु पडिसलीणा सचया सुसमाहिया ॥१२॥
 परीसहरिउदता धूअमोहा जिइदिआ, सव्वट्ठकसप्पहीणट्टा
 पक्कमति महेसिणो ॥१३॥ दुक्काइ करित्ताण, दुस्सहाइ सहेत्तु अ,
 के इत्थ देवलोअेसु, केइ सिज्झति नीरया ॥१४॥ खत्तिता पु-व्वक-
 म्माइ सजमेण तवेण य, सिद्धिमग्गमणुप्पत्ता, ताइणो परिनिव्वुडे,
 त्तिरेमि ॥१५॥

॥ इति खुट्ठियायारक्खानाम तदयअज्झयण समत्त ॥

॥ ४ ॥ छज्जीत्रणिध-क्षयण ॥

सुअ मे आउम ! तेण भगवया एवमस्साय इह खलु छज्जी-
 त्रणिआनामज्झयण समणेण भगवया महार्वारेण कासरेण पने-
 इआ सुअक्खाया, सुपन्नत्ता सेअ मे अहिज्जिउ अज्झयण धम्म-

पन्नची ॥ १ ॥ कयरा खलु सा छज्जीवणिआनामज्झयण
 समणेण भगवया महावीरेण कासवेण पवेइआ, सुअम्माया
 सुपन्नत्ता सेअ मे अहिज्जिउ अज्झयण धम्मपन्नत्ती ? ॥ २ ॥
 इमा खलु सा छज्जीवणिआनामज्झयण समणेण भगवया
 महावीरेण कासवेण पवेइआ सुअम्माया सुपन्नत्ता मेय मे अहि-
 ज्जिउ अज्झयण धम्मपन्नत्ती ॥ ३ ॥ तजहा—पुढविकाइआ,
 आउकाइआ, तेउकाइआ, वाउकाइआ, वणस्सइकाइआ, तस-
 काइआ ॥ ४ ॥ पुढवी चित्तमतमम्माया अणेगजीवा पुढोसत्ता
 अन्नत्थ सत्थपरिणएण ॥ ५ ॥ आउ चित्तमतमम्माया अणेग-
 जीवा पुढोसत्ता, अन्नत्थ सत्थपरिणएण ॥ ६ ॥ तेऊ चित्तमत-
 मम्माया अणेगजीवा पुढोसत्ता अन्नत्थ सत्थपरिणएण ॥ ७ ॥
 वाऊ चित्तमतमम्माया अणेगजीवा पुढोसत्ता अन्नत्थ सत्थ-
 परिणएण ॥ ८ ॥ वणस्सइ चित्तमतमम्माया अणेग-
 जीवा पुढोसत्ता अन्नत्थ सत्थपरिणएण ॥ ९ ॥
 तजहा अग्गवीआ मूलवीआ पोरवीआ सध-
 वीआ वीअरुद्धा समुच्छिमा तणल्या वणस्सइकाइआ सबीआ
 चित्तमतमम्माया अणेगजीवा पुढोसत्ता, अन्नत्थ सत्थपरिणएण
 ॥ १० ॥ से जे पुण इमे अणेगे बहने तसा पाणा, तजहा अंडया
 पोयया जराउआ रसया ससेइमा समुच्छिमा उब्भिआ उव-
 वाइआ, जेसिं केमिं चि पाणाण अभिक्कत पडिक्कत सकुचिअं
 पसारिअ रुअ भत तसिअ पलाइअ आगई गई पिन्नाया, जे अ
 फीडपयगा, जा य कुथपिपीलिआ, सव्वे वेइदिआ मव्वे तेइदिया
 सव्वे चउरिदिआ सव्वे पचिदिआ सव्वे तिरिक्खनोणिआ,
 सव्वे सव्वे मणुआ सव्वे देवा सव्वे पाणा परमाहम्मिआ ।

असो गलु छट्ठो जीवनिक्काओ तसकाउ त्ति पनुचइ ॥ सूत्र १ ॥

इच्चसिं छण्ह जीवनिक्कायाण नेव सय दड ममाग्गिज्जा,
नेवनेहिं दड समारभाज्जिना, दड समारमतंति अत्ते न समणुना-
णेज्जा, जावज्जीवाअे तिविह तिविहेण मणेण वायाअे काअेण न
करेमि न कारयेमि करत पि अन्न न समणुनाणामि, तस्स भते !
पटिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाण वोसिरामि ॥ सूत्र २ ॥

पढमे भते ! महव्वअे पाणाइवायाओ वेरमण, सव्व भते !
पाणाइवाय पचक्खामि, स सुत्तुम वा वायर वा, तम वा थावर
वा, नेव सय पाणे अइवाइज्जा, नेव अन्नहिं पाण अइवायाग्गिज्जा
पाणे अइवायते वि अत्ते न समणुनाणज्जा जावज्जीवाए तिविह,
तिविहेण मणेण वायाण काएण न करेमि न कारयमि करत पि
अन्न न समणुनाणामि, तस्स भते पटिक्कमामि निंदामि गरि-
हामि अप्पाण वोसिरामि । पढमे भते महव्वअे उरट्ठिओमि
सत्ताओ पाणायायाओ वेरमण ॥ १ ॥ (सूत्र ३)

अहानरे दुचे भते ! महव्वअे मुसानायाओ वेरमण, सव्व भते !
मुसानाय पचक्खामि, मे कोहा वा, लोहा वा, भया वा हासा वा
नेव सय मुस वणज्जा नेव अन्नहिं मुस वायाग्गिज्जा सुम वयते
वि अत्ते न समणुनाणिज्जा, जावज्जीवाअे तिविह तिविहेण
मणेण वायाअे काअेण न करेमि न कारयेमि करत पि अन्न न
समणुनाणामि तस्स भते पटिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाण
वोसिरामि, दुचे भते ! महव्वअे उरट्ठिओमि मव्वाओ मुसानायाओ
वेरमण ॥ २ ॥ (सूत्र ४)

अहानरे तच्चे भते ! महव्वअे अदिन्नादाणाओ वेरमण, सव्व
भते ! अदिन्नादाण पचक्खामि, से गामे वा नगरे वा रत्ने वा

अप्य वा बहु वा अणु वा थूल वा चित्तमत वा अचित्तमत वा
 नेत्र सय अदिन्न गिण्हिज्जा नेत्रऽन्नेहिं अदिन्न गिण्हविज्जा,
 अदिन्न गिण्हतेऽपि अन्ने न समणुजाणेज्जा जावज्जीवाए
 तिरिह तिरिहेण मणेण वायाए काएण न करेमि न कारवेमि
 करत पि अन्न न समणुजाणामि, तस्म भते ! पडिक्कमामि
 निंदामि गरिहामि अप्पाण वोसिरामि, तच्चे भते ! महव्वए
 उवट्ठिओमि, सव्वाओ अदिन्नादाणाओ वेरमण ॥ ३ ॥ (सू० ५)

अहावरे चउत्थे भते ! महव्वए मेहुणाओ वेरमण, सव्व भते !
 मेहुण पचक्खामि से दिव्व वा माणुस्स वा तिरिक्खन्नोणिय वा
 नेत्र सय मेहुण सेविज्जा, नेत्रेहिं मेहुण सेवाविज्जा, मेहुण
 सेवते वि अन्ने न समणुजाणिज्जा, जावज्जीवाए तिरिह
 तिरिहेण मणेण वायाए काएण न करेमि न कारवेमि करत पि
 अन्न न समणुजाणामि, तस्म भते ! पडिक्कमामि निंदामि गरि-
 हामि अप्पाण वोसिरामि । चउत्थे भते ! महव्वए उवट्ठिओमि
 सव्वाओ मेहुणाओ वेरमण ॥ ४ ॥ (सू० ६)

अहावरे पचमे भते ! महव्वए परिग्गहाओ वेरमण, मव्व
 भते ! परिग्गह पचक्खामि, मे अप्य वा बहु वा अणु वा थू ना
 चित्तमत वा अचित्तमत वा नेत्र सय परिग्गह परिगिण्हिज्जा
 नेत्रऽन्नेहिं परिग्गह परिगिण्हविज्जा परिग्गह परिगिण्हते वि अन्ने
 न समणुजाणिज्जा, जावज्जीवाए तिरिह तिरिहेण मणेण वायाए
 काएण न करेमि न कारवेमि करत पि अन्न न समणुजाणामि
 तस्स भते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाण वोमिरामि ।
 पचमे भते ! महव्वए उवट्ठिओमि सव्वाओ परिग्गहाओ वेरमण
 ॥ ५ ॥ (सू० ७)

अहायरे छठे भते ! यण राईमोयणाओ घेरमणं मय्यं भते !
 राईमोयणं पयस्सामि, स असणं वा पाणं वा ग्माइमं वा साइमं
 वा नेअं सयं राईं भुज्जिजा नेअन्नेहिं राइं भुज्जिजा राईं
 भुज्जते वि अन्ने न समणुत्ताणिज्जा, जाअज्जीयाणं तिविहं तिविहेण
 मणेण वायाणं काएण न करेमि न फारवमि करतं पि अन्नं न
 समणुत्ताणामि तस्मं भते ! पढियमामि निंदामि गरिहामि
 अप्पाणं वोसिरामि । छठे भते ! यण उवद्विओमि, सन्नाओ
 राईमोयणाओ घेरमणं ॥ ६ ॥ (सू० ८) इथेयाइ पच महव्ययाइ
 राईमोअणवेरमणछट्ठाइ अत्तहियद्वयाणं उअसपज्जित्ताणं विहरामि
 (सू० ९)

से भिस्सू वा भिस्सुणी वा सजयविरयपटिहयपचक्काय
 पावक्कमे दिआ वा राया वा एगओ वा परिसागओ वा, सुचे
 वा चागरमाणे वा, मं पुट्ठिं वा भित्ति वा, सिअ वा, लेटुं वा,
 ससरक्ख वा काय, ससरक्ख वा यत्थं, हत्थेण वा पाएण वा
 कट्ठेण वा किलिंचेण वा अंगुलिआए वा सिअगए वा मिअग
 हत्थेण वा न जाअहिज्जा न विअहिज्जा न पट्ठिज्जा न
 भिदिज्जा, अन्नं न आलिहाविज्जा न विलिहाविज्जा न पट्टा-
 विज्जा न भिदाविज्जा, अन्नं आलिहतं वा विलिहतं वा पट्टतं
 वा भिदंतं वा न समणुत्ताणिज्जा जाअज्जीयाणं तिविहं तिविहेणं
 मणेणं वायाणं काएणं न करेमि न फारवमि करतं पि अन्नं न
 समणुत्ताणामि तस्मं भते ! पढियमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं
 वोसिरामि ॥१॥ (सू० १०)

से भिस्सू वा भिस्सुणी वा सजयविरयपटिहयपचक्कायपाव-
 क्कमे दिआ वा राया वा एगओ वा परिसागओ वा, सुचे वा, चागरमाणे वा, मं पुट्ठिं वा भित्ति वा, सिअ वा, लेटुं वा, ससरक्ख वा काय, ससरक्ख वा यत्थं, हत्थेण वा पाएण वा कट्ठेण वा किलिंचेण वा अंगुलिआए वा सिअगए वा मिअग हत्थेण वा न जाअहिज्जा न विअहिज्जा न पट्ठिज्जा न भिदिज्जा, अन्नं न आलिहाविज्जा न विलिहाविज्जा न पट्टाविज्जा न भिदाविज्जा, अन्नं आलिहतं वा विलिहतं वा पट्टतं वा भिदंतं वा न समणुत्ताणिज्जा जाअज्जीयाणं तिविहं तिविहेणं मणेणं वायाणं काएणं न करेमि न फारवमि करतं पि अन्नं न समणुत्ताणामि तस्मं भते ! पढियमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि ॥१॥ (सू० १०)

जागरमाणे वा से उदग वा ओस वा हिम वा, मद्दिअ वा करग वा हरतणुग वा सुद्धोदग वा उदउल्ल वा काय उदउल्ल वा वत्थ ससिणिद्ध वा काय ससिणिद्ध वा वत्थ न आमुसिज्जा न सफुसिज्जा न आवीलिज्जा न पविलिज्जा, न अस्सोडिज्जा न पस्सोडिज्जा न आयाविज्जा न पयाविज्जा अन्न न आमुसाविज्जा न सवुसाविज्जा न आवीलाविज्जा न पवीलाविज्जा, न अस्सोडाविज्जा न पस्सोडाविज्जा न आयाविज्जा न पयाविज्जा, अन्न आमुसत वा सफुसत वा, जावीलत वा, पवीलत वा, अस्सोटत वा, पस्सोटत वा, आयावत वा, पयावत वा न समणुजाणामि जावज्जीवाए तिविहे तिविहेण, मणेण वायाए काएण न करेमि न कारवेमि करतपि अन्नं न समणुजाणामि तस्स भन्ते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाण वोसिरामि ॥ २ ॥ (सू० ११)

से भिस्सू वा भिस्सुणी वा सन्नयविरयपडिहयपच्चक्रायपाउकम्मे दिआ वा राओ वा ओगओ वा परिसागओ वा सुत्ते वा जागरमाणे वा से अगणि वा इगाल वा मुम्मुर वा अर्धि वा जाल वा अलाय वा सुद्धागणि वा उक्क वा न उज्जेज्जा न घट्टिज्जा न भिदिज्जा न उज्जालिज्जा न पज्जालिज्जा न निव्वाविज्जा अन्न न उजाविज्जा न घट्टावेज्जा न भिदाविज्जा न उज्जालावेज्जा न पज्जालाविज्जा न निव्वावेज्जा अन्न उज्जत वा घट्टत वा भिदतं वा उज्जालत वा पज्जालत वा निव्वाततं वा न समणुजाणिज्जा, जावज्जीवाए तिविहे तिविहेण मणेण वायाए काएण न करेमि न कारवेमि करत पि अन्नं न समणुजाणामि तस्स भन्ते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाण

वोसिरामि ॥ ३ ॥ (सूत्र १०)

से भिक्षु वा भिक्षुणी वा सजयप्रिरयपडिहयपच्चक्खाय-
पायकम्मे दिआ वा राओ वा जेगओ वा परिसागओ वा मुत्ते
वा जागरमाणे वा से सिअण वा त्रिट्ठणेण वा त्रिट्ठणहत्थेण वा
ताल्लिअट्ठेण वा पत्तेण वा, पत्तमणेण वा माहाअे वा साहाभगेण
वा, पिट्ठणेण वा, पिट्ठणहत्थेण वा चेत्तेण वा, चेल्लक्खणेण वा,
हत्थेण वा, मुहेण वा, अप्पणो वा काय वाहिर वापि पुग्गल,
न पुमिन्ना न वीअेज्जा अन्न न पुमाविज्जा न वीजाविज्जा,
अन्न पुमत वा वीअन वा न समणुनाणिज्जा, जावज्जीवाअे
तिविह तिविहेण मणेण वायाअे काअेण न करेमि न कारयेमि
करत पि अन्न न समणुनाणामि तस्स भवे ! पडिक्कमामि
निदामि गरिहामि अप्पाण वोसिरामि ॥ ४ ॥ (सूत्र १३)

से भिक्षु वा भिक्षुणी वा सजयप्रिरयपडिहयपच्चक्खाय-
पायकम्मे दिआ वा राओ वा जेगओ वा परिसागओ
वा मुत्ते वा जागरमाणे वा, से वीअेसु वा, वीअपइहेसु
वा रुढेसु वा, रुढपइहेसु वा, जाअेसु वा जायपइहेसु वा
हरिअेसु वा हरिअपइहेसु वा छिन्नेसु वा छिन्नपइहेसु वा सचि-
त्तेसु वा सचित्तकोल्पडिनिस्सिअेसु वा न गच्छेज्जा न चिट्ठेज्जा
न निसीअेज्जा न तुअहेज्जा अन्न न गच्छावेज्जा न चिट्ठावेज्जा
न निसीआवेज्जा, न तुअट्ठावेज्जा, अन्न गच्छत वा, चिट्ठत
वा, निसीयत वा, तुयट्ठत वा, न समणुजाणामि जावज्जीवाअे
तिविहेण मणेण वायाअे काअेण न करेमि, न कारयेमि,
करत पि अन्न न समणुजाणामि, तस्म भवे ! पडिक्कमामि

निंदामि गरिहामि अप्पाण वोसिरामि ॥ ५ ॥ (सूत्र १४)
 से भिम्बु वा भिम्बुणी वा सजयविरयपडिहयपच्चम्माय
 पायकम्मे, दिआ वा, राओ वा, एगओ वा, परिसागओ वा,
 सुत्ते वा, जागरमाणे वा, से कीड वा पयग वा कुथु वा पिची-
 लिय वा हत्थसि वा पायसि वा बाहुसि वा उरसि वा उदरसि
 वा सीससि वा वत्थसि पडिग्गहासि वा कलसि वा पाय
 पुल्लणमि वा रयहरणसि वा गोच्छगमि वा उडगसि वा दण्ड-
 गसि वा पीडगसि वा कन्गसि वा मेज्जमि वा सधारगासि वा
 वा अन्नयरंसि वा तहप्पगारे उवगरणजाए नओ सनयामेअ
 पडिलेहिय पडिलेहिय पमज्जिय पमज्जिय एगतमणिज्जा णो
 ण सघायमावज्जिजा ॥

अजय चरमाणो य पाणभूयाइ हिंसइ । बधई पावय कम्म त
 से होइ कहुय फल ॥ १ ॥ अजय चिठमाणो य पाणभूयाइ
 हिंसइ । बधई पावय कम्म त से होइ कहुय फल ॥ २ ॥
 अजय आसमाणो य पाणभूयाइ हिंसइ । बधई पावय
 कम्म त से होइ कहुय फल ॥ ३ ॥ अजय सयमाणो
 य पाणभूयाइ हिंसइ । बधई पावय कम्म त से होइ
 कहुय फल ॥ ४ ॥ अजय भुत्तमाणो य पाणभूयाइ हिंसइ ।
 बधई पावय कम्म त से होइ कहुय फल ॥ ५ ॥ अजय भास
 माणो य, पाणभूयाइ हिंसइ, बधई पावय कम्म, त से होई
 कहुअ फल ॥ ६ ॥ कह चरे ? कह चिठे ? कहमासे ? कह
 सए ? कह भुत्ततो भासतो पाव कम्म न उन्धइ ? ॥ ७ ॥ जय
 चरे जय चिठे जयमासे जय सए, जय भुत्ततो भासतो, पाव
 कम्म न बधइ ॥ ८ ॥ सब्बभूयऽप्पभूअस्स, सम्म भूयाइ

पासओ, विहिआसवस्स दत्तस्स, पाव कम्म न वधइ ॥ ९ ॥
 पढमं नार्ज तओ दया, एरं चिट्ठई सव्वमेवण, अनाणी किं
 काही ? किं वा नाही य सेयपायगं ? ॥ १० ॥ सोचा जाणइ
 वल्लाण, सोचा जाणइ पायगं, उमवपि जाणइ सोचा, ज सेअ
 तं समापरे ॥ ११ ॥ जो जीये पि न याणाइ, अजीये पि न
 याणइ, जीरान्निवे अयाणतो, वह सा नाही य सव्वमे ? ॥ १२ ॥
 जो जीये पि वियाणेइ अजीये पि रियाणइ, जीवान्निवे
 रियाणतो, सो हु नाही य सव्वमे ॥ १३ ॥
 वया जीममनीये य, दा वि अजे रियाणइ, तथा गइ वडुविह,
 मत्तनीयाण जाणइ ॥ १४ ॥ जया गइ वडुविह सव्वजीयाण
 वाणइ, तथा पुन्न च पाय च, वध मुत्तर च जाणइ ॥ १५ ॥
 वया पुण्ण च पाय च, वध मुत्तर च जाणइ, तथा निर्विदअ
 मोअे, जे दिव्ये ज अ माण्णे ॥ १६ ॥ जया निर्विदए
 मोए जे दिव्ये ज अ माण्णुम । तथा चयइ सनोग, सव्वितर
 वाहिर ॥ १७ ॥ जया चयइ मनोग, सव्वितरवाहिर, तथा
 मुडे मवित्ताण पच्चइअे अणगारिअ ॥ १८ ॥ जया मुडे मवि-
 चाण पच्चइअे अणगारिअ, तथा सत्तमुविह, धम्म फास अणु
 त्तर ॥ १९ ॥ जया सत्तमुविह, धम्म फासे अणुत्तर, तथा
 धुणइ कम्मरय, अवाहिरुत्त कड ॥ २० ॥ जया धुणइ कम्म-
 रय, अवाहिरुत्त कड, तथा सव्वत्तग नाण दसण चाभिगच्छइ
 ॥ २१ ॥ जया सव्वत्तग नाण दसण चाभिगच्छइ, तथा लोग
 मलोग च जिणो जाणइ केयली ॥ २२ ॥ जया लोगमलोग च
 जिणो जाणइ केयली, तथा जोगे निरुभित्ता सेलेमि पडिवज्जई
 ॥ २३ ॥ जया जोगे निरुभित्ता, सेलेमि पडिवज्जई, तथा कम्म

थोहरि कुआरि गुग्गुलि गलोय पमुहाइ छिन्नरुहा ॥ १० ॥
 इचाइणो अणेगे हनति भेया अगत-कायाण ।
 तेसिं परिजाणणत्थ लम्पणमेय सुए भणिथ ॥ ११ ॥
 गूढ सिर साधि पच्च समभगमहीरण च छिन्न रुह ।
 साहारण सरीर तच्चिवरीय च पत्तेय ॥ १२ ॥
 एग सरीरे एगो जीवो जमिं तु ते य पत्तेया ।
 फल फूल छल्लि वट्ठा, मूल्ग पत्ताणि वीयाणि ॥ १३ ॥
 पत्तेयतरु मुत्तु पचवि पुढवाइणा सगल लोए ।
 सुहुमा हनति नियमा अतमुद्गुत्ताऊ अदिस्सा ॥ १४ ॥
 सल कनडुय गडुल जलोय चदणग अलस लहगाइ ।
 मेहरि निमि पूयरणा बेइदिय माइनाहाइ ॥ १५ ॥
 गोमी मग्ग जूआ पिपीलि उद्दहिया य मक्कोडा ।
 इल्लिय घयमिल्लीओ सायय गोकीडजाइओ ॥ १६ ॥
 गद्दहय चोरकीडा गोमयकीटा य धन्नकीडा य ।
 कुथु गोनालिय इल्लिया तंइदिय इदगोवाइ ॥ १७ ॥
 चउरिंदिया य बिच्छु ढिंहुण भमरा य भमरीया तिहुा ।
 मच्छिय डसा ममगा कसारी कणिल-डोलाई ॥ १८ ॥
 पचिंदिया य चउहा नारय तिरिया मणुस्स देवा य ।
 नेरइया सत्तविहा नायत्था पुढवी-भेएण ॥ १९ ॥
 जलयर यलयर खयरा तिविहा पचिंदिया तिरिक्खा य ।
 सुमुमार मच्छ कच्छय गाहा मगरा य जलचारी ॥ २० ॥
 चउपय उरपरिसप्पा भुयपरिसप्पा य यल्यरा तिविहा ।

गो सप्य नउल पमुहा घोघज्या ते समासेण ॥ २१ ॥
 खयरा रोमयपक्खी चम्मयपक्खी य पायडा चेत्त ।
 नरलोगाओ चाहिं समुग्गपक्खी त्रिययपक्खी ॥ २२ ॥
 सव्वे जल-थल-खयरा समुच्छिमा गम्भया दुदा ह्रुति ।
 कम्मा-कम्मगा-भूमि अतरदीना मणस्सा य ॥ २३ ॥
 दसहा मरणाहिवइ अट्टपिहा प्राणमतगा ह्रुति ।
 जोइसिया पचपिहा दुविहा वेमाणिआ देवा ॥ २४ ॥
 सिद्धा पनरस भेया तित्था-तित्थाइसिद्ध भेएण ।
 एए सरेवेण जीव-विगप्पा समस्साया ॥ २५ ॥
 एएसिं जीराण सगीरमाऊठिई मझायम्मि ।
 पाणा जोगि पमाण जेमिं ज अत्थि त भणिमो ॥ २६ ॥
 अगुल असस भागो सरीर-मेणिंदियाण सव्वेसिं ।
 जोयणसइस्समहिय नवर पत्तेयरुक्खाण ॥ २७ ॥
 थारस जोयण तिनेत्त गाउआ जोयण च अणुक्कमसो ।
 वेइदिय-तेइदिय-चउरिंदिय देहमुच्चत्त ॥ २८ ॥
 धणु सय पच पमाणा नेरइया मत्तमाइ पुठवीए ।
 तत्तो अट्टदूणा रेया खयणप्पहा जाव ॥ २९ ॥
 जोयणमहस्समाणा मच्छा उरगा य गम्भया ह्रुति ।
 धणुहपुट्टत्त पक्खिसु सुअचारी गाउअ पुट्टत्त ॥ ३० ॥
 खयरा धणुह पुट्टत्त भुयगा उरगा य जोयण पुट्टत्त ।
 गाउअ पुट्टत्तमित्ता समुच्छिमा चउप्पया भणिआ ॥ ३१ ॥
 छ चेव गाउआइ चउप्पया गम्भया मुणेयव्वा ।

कोसातिग च मणुस्सा उक्कोस सरीरमाणेण ॥ ३२ ॥
 ईमाणत्त सुराण रयणीओ सत्त ह्रुत्ति उच्चत्त ।
 दुग दुग दुग चउ गोत्रिज्जगुचरेक्किपरिहाणी ॥ ३३ ॥
 वावीसा पृढवीए सत्त य आउस्स तिन्नि वाउस्स ।
 वास सहस्सा दस तरुगणाण तेऊ ति रनाऊ ॥ ३४ ॥
 वासाणि वारसाऊ वेइदियाण तेइदियाण तु ।
 अउणापन्न दिणाइ चउरिदीण तु छम्मासा ॥ ३५ ॥
 सुरनेरइयाण ठिई उक्कोसा सागराणि तिच्चीस ।
 चउप्पय तिरिय मणुस्सा तिन्नि य पलिओनमा ह्रुत्ति ॥ ३६ ॥
 जलयर उर भुयगाण परमाऊ होई पुव्व कोडी उ ।
 पक्खीण पुण भणिओ असत्तमागो य पलियस्स ॥ ३७ ॥
 सव्वे सुहुमा साहारणा य समुच्छिमा मणुस्सा य ।
 उक्कोसजइत्तेण अतमुहुत्त चिय जियति ॥ ३८ ॥
 ओगाहणाउ माण एव सत्तेयओ समन्नवाय ।
 जे पुण इत्थ विसेसा विसेसमुत्ताउ ते नेया ॥ ३९ ॥
 एगिंदिया य सव्वे असत्तउस्सप्पिणी सकायम्मि ।
 उरवज्जति चयति य अणत्तकाया अणत्ताओ ॥ ४० ॥
 सखिज्ज-समा विगला सत्तढ मया परिदि-तिरी-मणुआ ।
 उरवज्जति सकाए नारय देवा य नो चेय ॥ ४१ ॥
 दसहा जिआण पाणा इदिथ उमास आउ बल रूवा ।
 एगिंदिएसु चउरो विगलेसु छ सत्त अट्ठेव ॥ ४२ ॥
 असन्नि सन्नि पाचि-दिएसु नव दस कमेण बोधव्वा ।

तेहिं सह निष्पओगो जीवाण भण्णाए मरण ॥ ४३ ॥

एव अणोरपारे समारे सायरम्मि भीमम्मि ।

पत्तो अगतसुत्तो जीरेहिं अपत्तधम्मोहिं ॥ ४४ ॥

तह चउरासी यय्या सग्गा जोणीण होइ जीवाण ।

पुढमाइणो चउण्ह पत्तय सन सत्तेव ॥ ४५ ॥

दस पत्तेय तरुण चउदस लसया हवति इयरेसु ।

विगिंदिइएसु दां दो चउरो पविंदिदितिरियाग ॥ ४६ ॥

चउरो चउरो नाग्य गुरेसु मणुआण चउदस हवति ।

सविंढिया य सव्ये चुल्हासी लक्खताउ जोणीण ॥ ४७ ॥

सिद्धाण नत्थि देहो न आउकम्म न पाणनोणीओ ।

साइ अगता तेसि ठिइ जिणदागमे भणिआ ॥ ४८ ॥

काले अणाइनिहणे जोणि गहणाम्मि भीमणे इत्थ ।

भमिया भमिहिंनि चिर जीया जिणययगमल्लता ॥ ४९ ॥

ता संपइ संपत्ते मणुअत्ते दुल्लहे त्रि सम्मत्ते ।

सिरिसतिष्ठरिसिद्ध करेइ भो ! उज्जनम धम्मो ॥ ५० ॥

एसो जीवनिपारो सत्तेवरुण जाणणा हेऊ ।

सत्तित्तो उद्धरिओ रुआओ सुयममुदाओ ॥ ५१ ॥

॥ इति श्री जीवचिचार प्रकरण ॥

॥ श्री नवतत्त्व प्रकरण ॥

जीवाऽजीवा पुण्ण पायाऽऽसयं नवरो य निज्जरणा ।

चउरो सुमुखो य तहा नवतत्ता हुति नायव्या ॥ १ ॥

चउदस चउदस बाया-लीसा वासी अ हुति बायाला ।

सचायन चारस, चउ, नव भैया कम्मणोसि ॥ २ ॥

एगविह दुविह तिनिहा, चउव्विहा पच ठव्विहा जीवा
 चेयणतसइयरेहिं, वेय-गई-ऊरण-काएहिं ॥ ३ ॥
 एगिंदियसुहुमियरा, सन्नियर पणिंदिया य सवीतिचउ ॥
 अपजत्ता पज्जत्ता, कमेण चउदस जियठाणा ॥ ४ ॥
 नाण च दसण चेय, चरित्त च तपो तहा
 वीरीय उअओगो य, एव जीअस्स लभएण ॥ ५ ॥
 आहारसरीरिंदिय-पज्जत्ती आणपाणभासमण
 चउ पच पच छप्पि य, इगविगलाऽसन्निसन्नीण ॥ ६ ॥
 पणिंदिअत्तिअल्लमा-साऊ दस पाण चउ छ सग अह
 इग-दु ति-चउरिंदीण, अमन्नि-सन्नीण नअ दस य ॥ ७ ॥
 धम्माधम्मागासा, तिय-तिय-भेया तहेव अद्रा य ।
 खधा देस पएसा, परमाणु अजीअ चउदसहा ॥ ८ ॥
 धम्माऽधम्मा पुगल, नह कालो पच हुति अजीवा,
 चलणसहावो धम्मो, थिरसठाणो अहम्मो य ॥ ९ ॥
 अवगाहो आगास, पुगलजीआण पुगला चउहा,
 खधा देस पएसा, परमाणु चेय नायव्वा ॥ १० ॥
 सदधयार उज्जोअ, पमा आयातवेहि अ (इय),
 वन्न गध रसा फासा, पुगलाण तु लक्खण ॥ ११ ॥
 एगा कोडि सतसट्ठि, लक्खा सत्तहुत्तरी सहस्सा य,
 दो य सया सोलहिया, आअल्लिया इगमुहुत्तम्मि ॥ १२ ॥
 समयानली मुहुत्ता, दीहा पक्खा य मास परिमा य,
 मणिओ पल्लिया सागर, उस्सप्पिणिसप्पिणी कालो ॥ १३ ॥
 परिणामि जीअ मुत्त, सपएसा एग पित्तकिरिया य,
 णिच कारण कत्ता, मव्वगय डयर अप्पवेसे ॥ १४ ॥

मा उचगोअ मग्गुग, सुरदुग पचिदिजाट पण देहा,
 आइतितणूगुग, आइममवधणमठाणा ॥ १५ ॥
 वन्नचउक्का गुरुअहु, परया उस्सास आयुज्जोअ,
 सुमखगइतिमिणतमदस सुरनरतिरिआउ तित्थपर ॥ १६ ॥
 तस बायर पज्जत्त, पत्तेअ थि(सुभ च सुमग च,
 सुस्सर आइज्ज जन, तमाइदसग इम होइ ॥ १७ ॥
 नाणवरायदसग, नर धीए नीश्रसाय मिन्ठत्त,
 थारदस-निरपतिग, कसाय पण्णीस तिरिबुग ॥ १८ ॥
 इगपितिचउआईओ, कुखगइ उअयाय हुत्ति पारस्म,
 अपसत्थ उन्नचऊ, अट्ठमसवयगसठाणा ॥ १९ ॥
 थावर सुहुम अपज्ज, साहारणमथिरममुमदुमगाणि
 दुस्सरणाइज्जत्तस, थारदसग विज्जत्थ ॥ २० ॥
 इदिअ कसाय अव्वय, जोमा पव चउ पव तिन्नि कमा,
 किरियाओ पण्णीस, इमा उ ताओ अगुक्कममो ॥ २१ ॥
 काइय अहिगरणिया, पाउभिया पारितायणी किरिया,
 पाणाइनायरमिय, परिगाहिआ मायगत्तीआ ॥ २२ ॥
 मिच्छादसणगत्ती, अपचक्खाणा य दिट्ठि पुट्ठि य,
 पाइच्चिय सामतो-गणीअ नेमत्थि माहत्थी ॥ २३ ॥
 आणगणि विआरणिया, अगमोगा अगयकउपवइया,
 अना पओग समुदा-ग विज्ज दोसेरियागहिया ॥ २४ ॥
 समिई गुत्ती परिसह, जइम्मो मावणा चरितानि,
 पण ति दुणीस दस वार, पचमेइहि
 इरिया भाभेमगादाने, उचारे समिईसु
 मणगत्ती जयगत्ती कायगत्ती तंहेय य

सुहा पिवासा सीउण्ह, दसाचेठारइत्थिओ, ॥ २७ ॥
 चरिया निसीहिया सिज्जा, अफोस वह जायणा ॥ २७ ॥
 अळाम रोग तणफासा, मन् तफार-परीसहा,
 पन्ना अनाण सम्मत्त, इअ नावीस परीसहा ॥ २८ ॥
 एत्ती मदन अज्जर, मुत्ती तय सन्ने अ बोधये,
 सच्च सोअ आकि-चण च व्रम च जउधम्मो ॥ २९ ॥
 पढममणिचमपरण, ससारो एगया य अन्नत्त,
 असुइत्त आसव स-चरो य न्ह णिज्जरा ननभी ॥ ३० ॥
 लोगमहावो बोही दुल्लहा धम्मस्स माहगा अरिहा,
 एआओ भावणाओ, भावेअन्वा पयत्तेण ॥ ३१ ॥
 सामाइअत्थ पढम, छेओवहारण मये चीअ,
 परिहारविमुद्धीअ सुट्ठम तह सपगय च ॥ ३२ ॥
 तत्तो अ अहक्काय, एाय सव्वमि जीवलोगमि,
 ज चरिऊण सुविहिया, वचति अयराम ठाण ॥ ३३ ॥
 बारमनिह तवो णि-ज्जरा य वधो चउविगण्णो अ,
 पयइ-हिइ-अणुभाग-प्यएसमेएहि नायवो ॥ ३४ ॥
 अणसणमूणोअरिया, वित्तीसलेवण रमचाओ,
 कायकिलेसो सली-गया य बज्झो तरो होइ ॥ ३५ ॥
 पायच्छित्त विणओ, वेयाअच्च तहेव सज्झाओ,
 झाण उस्सग्गोअवि अ, आभित्तरओ तवो होइ ॥ ३६ ॥
 पयइ सदावो वुत्तो, ठिई'कालावहारण,
 अणुभागो-रसो णेओ, पयसो दलसवओ ॥ ३७ ॥
 पढपडिहारअसिमज्ज-हडचित्तदुलालमंडगारीण,
 जह एणसि भावा, जम्माणअणि जाण तहभावा ॥ ३८ ॥

जीनाइ नव पयत्थ, जो जाणइ तस्स होइ सम्मत्त,
 भावेण सद्वहो, अयाणमाणेऽपि सम्मत्त ॥ ५१ ॥
 सब्वाइ जिणेसर—, भासियाइ वयणाइ नन्नहा हुति,
 इइ बुद्धि जस्स मणे, सम्मत्त निच्चल तम्म ॥ ५२ ॥
 अतोमुत्तमिच्च—पि फासिय हुज्ज जेहि सम्मत्त,
 तेसि अनड्ढपुग्गल—परियट्ठो च न ससारो ॥ ५३ ॥
 उस्सप्पिणी अणता पुग्गलपरिअट्ठो मुणेयव्वो,
 तेऽणताऽतीअट्ठा, अणागयट्ठा अणतगुणा ॥ ५४ ॥
 जिणज्जिण तित्थऽतित्था, गिहि अन सल्लिग थीनरनपूसा;
 पत्तेय सययुद्धा, बुद्धनोदिय इक्कणिक्का य ॥ ५५ ॥
 जिणासिद्धा अरिहंता, अजिणामेद्धा य पुडरिअपमुहा,
 गणहारि तित्थसिद्धा, अतित्थसिद्धा य मरुदेवा ॥ ५६ ॥
 गिहिल्लिगसिद्ध भग्हा, वक्कल्लर्चारी य अन्नल्लिगम्मि;
 साहु सल्लिगामेद्धा, थीसिद्धा चदणापमुहा ॥ ५७ ॥
 पुसिद्धा गोयमाई, गागेयाई नपुमया सिद्धा,
 पत्तेयसययुद्धा, भणिया करक्कडुक्कट्ठि ॥ ५८ ॥
 सह बुद्धनोदि गुरुयो—हिया य इगसमय इगसिद्धा य,
 इग समयेऽपि अणेगा, सिद्धा तेऽणेगामिद्धा य ॥ ५९ ॥
 ॥ इति श्री नगच्छवमूलम् ॥

दण्डक प्रकरण

नमिउ चउत्तीस निणे, तस्सुत्त—, पियाए लेस देसणओ,
 दण्डग—पएहि ते च्चिय, थोसांमि मुणेह भो मव्वा ॥ १ ॥
 नेरइया असुराई, पुढमाइ वेइदियादओ चव,
 गव्वभय—तिरिय मणुस्सा, वतर जोइसिया वमाणी ॥ २ ॥

सस्त्रिधरी उ इमा, सरीर-मोगाहणा य सधयणा,
 सन्ना सठाण कसाय, लेमिन्दिय दु समुधाया, ॥ ३ ॥
 दिदडी दसण नागे जोगु-वओगो-यनाय चण-ठिइ,
 पज्जात्ति किमाहारे, सत्ती गद आगई बेए ॥ ४ ॥
 चउगन्म-तिरिय-वाउमु, मणुआण पच सेस तिसरीरा,
 थावर चउगे दुहओ, अगुल असखमाग तणू ॥ ५ ॥
 सव्वेसिं पि जहन्ना, साहायिय अगुठस्स असखसो,
 उक्कोस पण मय घणु नेरइया सत्त इत्थ मुरा ॥ ६ ॥
 गन्मतिरि सहम जोयण, वणस्सई अहिय जोयण सहस्स,
 नर तेइदि तिगाळ नेइदिय जोयणे नार ॥ ७ ॥
 जोयण-मेग चउगिंदि, देह-मुच्चत्तण सुए भणिय,
 वेउव्विय-देह पुण अगुलसखसमारमे ॥ ८ ॥
 देव नर अहिय लम्ब, तिरियाण नर य जोयण सथाद,
 दुगुण तु नारयाण, भणिय वेउव्विय सरीर ॥ ९ ॥
 अतमुट्ठत्त निरजे, मुहुत्त चत्तारि तिरिय-मणुअेसु,
 देवेसु अद्ध मासो, उक्कोस मिउन्वणाकालो ॥ १० ॥
 थावर सुर नेरइआ असधयणा य मिगल छेउट्ठा,
 सधयण उग गन्मय, नर-तिरिमुनि मुण्येव्व, ॥ ११ ॥
 सव्वेसिं चउ दह वा, सन्ना मव्वे मुरा य चउरसा,
 नर तिरिय छ सठाणा, हुट्ठा मिगळिंदि नेरइया ॥ १२ ॥
 नाणाविह वय सई, बुन्नुय मण वाउ तेउ अपकाया,
 पुढरी मसूर चदा-कारासठाणओ भणिया ॥ १३ ॥
 सव्वे वि चउ कसाया, लेसग्ग गम्भ तिरिय मणुअेसु,
 नारय तेउ तिलेसा य ॥ १४ ॥

जोइसिय तेउ छेसा, सेसा सव्येरि हुनि चउ रेसा, ॥ १५ ॥
 इदिय दार सुगम, मणुआण सत्त सगुवाया ॥ १५ ॥
 वेयण कसाय भरणे, वेउविय तेयने य आहारे, ॥ १६ ॥
 केवलिय समुग्राया सत्त इमे हुंति सन्नीण ॥ १६ ॥
 अणिदिमाण केनलि, तेउ आहारण रिणा उ चत्तारि, ॥ १७ ॥
 ते वेउविय वज्जा, विगळा मन्नीण ते चेन ॥ १७ ॥
 पण गन्म तिरिः सुसु, नारय घाउसु चउर तिय सेसे, ॥ १८ ॥
 विगळ दु दिट्ठी धावर, मिळत्ती सस, तिय दिट्ठी, ॥ १८ ॥
 थावर नितिसु अचक्रु, चउरिदिसु तद्दुग मुअे भणिअ, ॥ १९ ॥
 मणुआ चउ दसणिणो, सेसेसु तिग तिग भणिय ॥ १९ ॥
 अन्नाण नाण तिय तिय, मुर तिरिनिरअ थिरे अनाणदुग, ॥ २० ॥
 नाणाणाण दु विगळे, मणुअे पण नाण तिअनाणा ॥ २० ॥
 इक्कारस मुर, निरअे, तिरिअेसु तेर पन्नर मणुअेसु, ॥ २१ ॥
 विगळे चउ पण वाअे, जोगतिप थावरे होड ॥ २१ ॥
 उअओगा मणुअेसु, वागस नन निरय तिरिय देरेसु, ॥ २२ ॥
 विगळ दुगे पण छक्क, चउरिदिसु थावरे तियग ॥ २२ ॥
 सखमसखा समये, गन्मय तिगि विगळ नारय सुरा य, ॥ २३ ॥
 मणुआ नियमा सखा, वणणत्तो थावर असखा ॥ २३ ॥
 असन्नी नर असखा, जह उअगाअे तहेन चरणे वि, ॥ २४ ॥
 वारीस सग ति दस वाम, सहस्स उक्किड पुडगाइ ॥ २४ ॥
 ति दिणगि ति पछाउ, नर तिरे मुर निरय सागर तिच्चीसा, ॥ २५ ॥
 वनर पल्ल जोइस, वरिस लसखाहिय पलिय ॥ २५ ॥
 असुराण अहियअवर, देसूण दु पल्लय नर निकाये, ॥ २६ ॥
 वारम वासुण पण दिण, छम्माउक्किड विगळाउ ॥ २६ ॥

पुढवाइ दस पयाण, अतमुहुत्त जहन्न आउठिइ,
 दस सहम्स चरिस ठिठ्या, भवणादिन निरय वनरिआ ॥ २७ ॥
 वेमाणिय जोडसिया, पल्ल तयद्वम याउआ हुति,
 सुर नर तिरि निरजेसु, ठ पज्जत्ती थापरे चउग ॥ २८ ॥
 विगले पच पज्जत्ती, छदिासि आहार होइ मव्येसिं,
 पण गड पये भयणा, अह मन्नितिय मणिस्मामि ॥ २९ ॥
 चउविह सुर तिरिजेसु, निरजेसु अ दीहकाणिगी सन्ना,
 विगले हेउजजेसा, सन्ना रहिया विरा मव्ये ॥ ३० ॥
 मणुआण दीहकाणिय, दिट्ठिवाओजजेसिया के वि,
 पज्ज पण तिरि मणुअ चिचय, चउविह देवेसु गच्छति ॥ ३१ ॥
 सखाउ पज्ज पणिदि, तिरियनरेसु तहेय पज्जत्ते,
 भूदग पत्तयण्णे, जेजेसु चिचय सुगगमण ॥ ३२ ॥
 पज्जत्त सख गमय, तिरिय नरा निरयसत्तगे जति,
 निरय उवडा जेजेसु, उवज्जति न ससेसु ॥ ३३ ॥
 पुढरी आउ वणस्मइ, मज्जे नारय त्रिज्जिप्पा जीवा,
 सव्ये उपज्जति, निय निय कम्माणुमाणेण ॥ ३४ ॥
 पुढवाइ दस पजेसु, पुढरी आऊ वणम्सइ जति,
 पुढवाइ दस पजेहिं, य तेऊ वाऊसु उपमाओ ॥ ३५ ॥
 तेऊ वाऊ गमण, पुढरी पमुहिं होई पय नपणे,
 पुढवाइ ठाण दसगा, विगलाइतिय तहिं जति ॥ ३६ ॥
 गमणागमण गम्भय, तिरियाण सयल जीमठाणेसु,
 सव्ये जति मणुआ, तेऊमाऊहिं नो जति ॥ ३७ ॥
 तिय चउविह चउविह
 निपुसवेओ हवइ जेगो ॥ ३८ ॥

पज्ज मणु बायरग्गि, वेमाणिय भणण निरय वतरिया,
 जोइस चउ पण तिरिया, नेडादिय तेडादिय भू आउ ॥ ३९ ॥
 वाऊ णणस्सइ न्चिय, अहिया अहिया कमेणिमे हूति
 सव्वे पि इमे भावा, जीरा भणेणतमो पत्ता ॥ ४० ॥
 सपइ तुम्ह भत्तस्स, दडग-पय भणण भग्गहिबयस्स,
 दडतिय विरय सुय्ह, लहु मम दिंतु मुखपय ॥ ४१ ॥
 सिरि जिणहस मुणीसर रज्जे सिरि धवलचद सीसेण.
 गजसारेण लिहिया, असा निन्नत्ति अप्पहिया ॥ ४२ ॥

श्री लघु सग्रहणी प्रकरण मूल

नामिय जिण सव्व-नु, जगपुज्ज जगगुरु महावीर,
 जयदीव पयत्थे, वुञ्छ सुत्ता सपरहेऊ ॥ १ ॥
 सडा जोयण वासा, पव्वय कूडा य तित्थ सेठीओ,
 विजय दह सलिलाओ, पिडेसिं होइ मघयणी ॥ २ ॥
 नउअ सय सडाण, मरहपमाणेण भाइए लक्खे,
 अहसा नउअ सयगुण, भरह पमाण हवइ लक्ख ॥ ३ ॥
 अहाविग सडे भाहे, दो हिमउते अ हेमउइ चउरो,
 अह मद्दा हिमउते, सोलस सडाइ हरिवासे ॥ ४ ॥
 रत्तीस पुण निसडे, मिठिआ तेमट्टी बीयपासे वि,
 चउसट्टी उ निदेहे, तिरामि पिडे नउअ सय ॥ ५ ॥
 जोयण परिमाणाइ समचउरसाइ इत्थ सडाइ,
 लक्खस्स य परिहिण, तप्पाय गुणे य हुतेव ॥ ६ ॥
 विक्खम वग्ग दह गुण, करणी घट्टस्स परिरओ होई,
 विक्खम पाय गुणिओ, परिरओ तस्म गणियपय ॥ ७ ॥

परिही तिलस्य सोलस, सहस्र दाय सय सचप्रीसहिया,
 कोस तिगहारीम धनुमय तेरगुदद्वहिअ ॥ ८ ॥
 सत्तेन य कोहि सया, नउआ छणन मय-महस्ताड,
 चउनउय च सहस्मा, सय दीउडड च माहिय ॥ ९ ॥
 गाउअमेग पनरस, धनुमया तह धनुणि पन्नरम,
 सट्टि च अगुआड, चउदीमस्स गगियमय ॥ १० ॥
 भरहाइ सत्त वासा, मियइड चउ चउर तिंम धट्टियरे,
 सोलस वक्खारगिरी, दो चित्त विचित्त दो जमगा ॥ ११ ॥
 दोमय कणयगिरीण, चउ गयदता य तह सुमेइय,
 छ नामइग पिंढे, णगुणसत्तरि सया दुनी ॥ १२ ॥
 सोलस वस्खारेमु, चउ चउ कूडा य द्रुन्ति पत्तेय,
 सोमणस गधमायण, सत्तड य म्पिय महाहिमरे ॥ १३ ॥
 चउतीस मियइडेमु, विज्जुण्ह निसड नीलवतमु,
 तह माञ्चन मुरगिरि नय नय कूडाइ पत्तय ॥ १४ ॥
 हिमसिहरिमु इकारम, इय इगसट्ठी गिगीमु कूडाण,
 एगत्ते स-पण, सय-चउरो सत्तसट्ठी य ॥ १५ ॥
 चउ सत्त अट्ट ननगे-, ग रस दूडेहि गुगह जइसख,
 मोअम दु दु गुगयाल, दुवे य सगमट्ठी सय चउरो ॥ १६ ॥
 चउतीस विनरमु, उमह कूडा अट्ट मेरु जमुमि,
 अट्ट य देवहराए, हरिइड हरिस्सरे मट्ठी ॥ १७ ॥
 मागह वरदाम पभाम, तित्थ विनयेमु एरवय भरहे,
 चउतीसा दुरुत्तर सय तु तित्थाण ॥ १८ ॥
 विज्जाहर सेट्ठीओ दुनि दुनि वेअइडे,
 इय छत्तीसमय तु सेट्ठीण ॥ १९ ॥

चक्षी जे अवाड, विजयाइ इत्य हुति चउवीसा, ॥ २० ॥
 मह दह छ पउमाइ, कुरुसु दमग ति सोलसग ॥ २० ॥
 गगा सिंधू रत्ता, रत्तनइ चउ नइओ पचेय, ॥ २१ ॥
 चउदसहिं सहस्सोहिं, समग वचति जउहिंमि ॥ २१ ॥
 एव अविमतरिया, चउगे पुण अटवीस महस्सेहिं, ॥ २२ ॥
 पुणरवि छण्येहिं, सहस्सेहिं जति चउ मल्लिया ॥ २२ ॥
 कुरुमज्जे चउरासी, सहस्माइ तह य विजय सोलसेसु, ॥ २३ ॥
 वचीसाण नइण, चउदस सहस्साइ पचेय ॥ २३ ॥
 चउदस सहस्स गुणिया, अउतीस नइओ विजयमाज्झिहा, ॥ २४ ॥
 सीओयाए निउडति, तह य सीयाए एमेय ॥ २४ ॥
 सीया सीओया प्रिय, नचीस सहस्स पच लस्सेहिं, ॥ २५ ॥
 सज्जे चउदस लस्सा, छण्येन सहस्स मेळविया ॥ २५ ॥
 उज्जोयणे मकोमे, गगा मिधूण पित्थरो मूले, ॥ २६ ॥
 दसगुणिओ पज्जने, इय दु दु गुणणेण सेसाण ॥ २६ ॥
 जोयण सयमुचिहा, कणयमया सिंदरि चुल्ल हिमनेता, ॥ २७ ॥
 रुप्पि महाहिमनता, दुस उंचा रुप्प कणयमया ॥ २७ ॥
 चत्तारि जोयण सण, उचिहो निमड नीलवततो य, ॥ २८ ॥
 निसडो तवणिज्जेमओ, वेसलिओ नीलवतगिरी ॥ २८ ॥
 सज्जेवि पव्वयणा, समपत्तिसेमि मदर विहुणा, ॥ २९ ॥
 धराणितले उरगादा, उस्मेह चउथे मायमि ॥ २९ ॥
 सडाइ गाहाहिं, दसहिं दारेहिं जंडुदीवस्स, ॥ ३० ॥
 सघयणी सम्मत्ता, रडया हरिमद्वरिहिं ॥ ३० ॥

॥ ३० ॥

पहिले कर्मग्रन्थ की मूल गाथाएँ

सिरिरीरिणि वदिय, कम्मविनाग समासओ बुच्छ ।
 कीरइ निण देउहिं, जेण ता भन्नए कम्म ॥ १ ॥
 पयइठिइरसपएसा, त चउहा मोयगम्म दिठ्ठना ।
 मूलपगइठ उत्तर-पगइ अडगम्मयमेय ॥ २ ॥
 इह नाणदसगावरण-वेयमोहाउनामगोयाणि ।
 निग्घ च पणनगुअ-ठगीमचउतिसयदुपणनिह ॥ ३ ॥
 मइसुयओहीमणके-वलाणि नाणाणि तत्थ मइनाण ।
 वज्जणगगहचउहा, मणनयण रिणिदियचउत्ता ॥ ४ ॥
 अत्थुगगइइहा-यगारणा करणमाणसेहिं उहा ।
 इय अटगीममेय, चउदसहा रीसहा व सुय ॥ ५ ॥
 अक्खरसन्नीसम्म, सादअ खलु सपज्जनसिय च ।
 गमिय अगपनिह सत्त नि, एए सरडिउत्ता ॥ ६ ॥
 पज्जय अस्सरपयस-पाया पडिगत्ते तह य अणुओगो ।
 पाहुडपाहुडपाहुड-अत्थुपुब्बा य ससमासा ॥ ७ ॥
 अणुगामिरइडमाणय-रडिगइयरनिहा छहा ओही ।
 रिउमइ निमळमइ मण-नाण केवलमिगविहाण ॥ ८ ॥
 णसिं ज आवरण, पडु व्व चसुस्स त तयावरण ।
 दसणचउ पण निदा, वित्तिसम दसणावरण ॥ ९ ॥
 चसखुदिठ्ठिअचसखु-सेसिंदियओहिंकेउलेहिं च ।
 दसणमिह सामन, तस्सावरण तय चउहा ॥ १० ॥
 सुहपडियोहा निदा, निदानिदा, य दुक्खपडिवोहा ।
 पयळा ठिओवविह-म्स पयलपयला उ चकमओ ॥ ११ ॥

दिणचिंतियत्यकरणी, थीणद्धो अद्वचक्किअद्वबला ।
 महुलित्तसगगधारा-न्निहण य दुहा उ वेयगिय ॥ १२ ॥
 ओसन्न सुरमगुण, सायमसाय तु तिरियनरएसु ।
 मज्ज व मोहणीय, दुग्धि दसणचरणमोहा ॥ १३ ॥
 दसणमोह तिग्धि, मम्म मीस तद्देव मिच्छत्त ।
 सुद्ध अद्वविमुद्ध, अरिसुद्ध त द्वग्ध कममो ॥ १४ ॥
 जिअअनिअपुण्णारा-सससरयधमुत्तपनिज्जरणा ।
 जेण सद्दहइ तय, सम्म खड्गाइग्धुमेघ ॥ १५ ॥
 भीमा न रागदोसो, जिणधम्मो अतप्पुद्धु जहा अग्गे ।
 नालियरदीयमगुणो, मिच्छ जिणधम्मप्रतिपरीय ॥ १६ ॥
 सोलस कमाय न नो-कमाय दुग्धि चरित्तमोहणीय ।
 अणअणचन्नाणा पच्चन्नाणा य सनलणा ॥ १७ ॥
 जाजीय-वरिस-चउमा-सपक्खगा नरयातिरियनरअमरा ।
 सम्माणमव्वरिइ-अहव्वायचरित्तधावकरा ॥ १८ ॥
 जलरेणुपुद्धपिपव्वय-राइसरिमो चउव्विहो कोहो ।
 तिणिमलयाकट्ठाद्विय-अेउत्थमोउमो माणो ॥ १९ ॥
 मायाउलेहिणो-त्तिमिद्धमिगव्वणप्रभिमूलवमा ।
 लोहो हलिइल्लवण-रुद्धमिभिवागसामाणो ॥ २० ॥
 जस्सुदया होइ निए, हास-रइ-अरइ-सोग-मय-कुब्जा ।
 मनिभित्तमनश वा, त इह हासाइमोहणिय ॥ २१ ॥
 पुरिमित्थित्तदुमय पइ, अहिलासो जउमा हरइ मो उ ।
 थीतरनपुणेउदया, कुक्कुमवणनगरदाहसमो ॥ २२ ॥
 सुरनरतिस्तरयाऊ, हडिसरिम नामकम्म चित्तिसम ।
 पायाळतिनइविह, तिउत्तरमय च सत्तदी ॥ २३ ॥

गङ्गाङ्गनणुउरंगा, धधण मनायणाणि सधयणा ।
 सत्राणनगधर-सक्तासअणुपुव्विविहगगइ ॥ २४ ॥
 पिण्डपयडित्ति चउदस, परघाउस्मासआयपुज्जोय ।
 अगुरुल्लुत्तिन्यानिमिणो-वघायमिय अठ पत्तेया ॥ २५ ॥
 तसनायरपज्जत्त, पत्तयधिर सुम च सुमग च ।
 सुमराइज्जत्त तम-दसग थायरदम तु इम ॥ २६ ॥
 थायरसुद्धमअपज्ज, माहारणअधिरअसुमदुमगाणि ।
 दुस्मरणाइज्जाजम-मिय नामे मेयरा वीम ॥ २७ ॥
 तसचउधिरउक्क आधि-रल्लक्क मुहुमतिगयायरचउक्क ।
 सुमगतिगाइविमासा, तदाइसत्ताहि पयडीहिं ॥ २८ ॥
 वण्णचउ अगुरुल्लुचउ, तसाइ-दुत्ति-चउर-ल्लक्कमिच्चाइ ।
 इअ अनावि विमासा तयाइमत्ताहिं पयडीहिं ॥ २९ ॥
 गङ्गाईण उ कमसो, चउपणपणातिपणपचल्लुक्क ।
 पणदुगपणहचउदुग, इय उत्तरमेयपणसट्ठी ॥ ३० ॥
 अट्ठीसजुया चिनइ, सत वा पनरवधणे तिसय ।
 धधणसघावगहो, तणूसु मामण्णवाणचऊ ॥ ३१ ॥
 इय मत्तट्ठी रघो-दए य न य मम्ममीमया वधे ।
 उदए सत्ताए, वीमदुवीसट्ठवण्णमय ॥ ३२ ॥
 निरयतिग्गिरसुरगइ, इगच्चियतियचउपणिदिजाईओ ।
 ओराव्विउत्थाहा-रगतेयकम्मण पण सरीरा ॥ ३३ ॥
 नाहूक्क पिहि मिर उर, उपरग उरग अगुली पमुहा ।
 सेसा जगावगा, पढमत्तणुतिगस्सुग्गाणि ॥ ३४ ॥
 उरलाइपुग्गण्ण, निरद्वयज्जतयाण सवध ।
 ज कुण जउमम न नेय ॥ ३५ ॥

ज सधायइ उरला-इपुगाले तणमण व दत्ताली ।
 त सधाय वधण-मिअ तणुनागेण पचमिह ॥ ३६ ॥
 ओरालविउवाहा-रयाण सगतेयकम्मजुत्ताण ।
 नववधणाणि इयरदु-सहियाण तिन्नि तेसि च ॥ ३७ ॥
 सधयणमहिनिचओ त छद्दा वज्जरिसहनाराय ।
 तह गिमह नाराय नासय अद्धनाराय ॥ ३८ ॥
 कीअिय छमडु इइ, रिमहो पडो य कीलिया वज्ज ।
 उमओ मरुडवयो, नाराय इममुरालगे ॥ ३९ ॥
 समचउरस निग्गो-हसाइरुज्जाइ वामण हुड ।
 सठाणा नग्गा किण्ह-नीअओहियहलिदमिया ॥ ४० ॥
 सुगहिदुग्घी रसा पण, तित्तरुडुकुमायअविआ महरा ।
 फासागुरुलहुमिउत्तर-सीउण्हसिणिद्वरुत्तहा ॥ ४१ ॥
 नीलकसिण दुग्घ, तित्त कडुय गुरु, सर रक्ख ।
 सीय च असुहनग, इक्कारसग सुम सेस ॥ ४२ ॥
 चउहगइच्चणपुञ्जी, गइपुच्चिदुग तिग नियाउजुय ।
 पुञ्जी उदओ नके, सुहअसुहनमुट्टविहगगइ ॥ ४३ ॥
 परघाउदया पाणी, परोसि बलिण पि होइ दुद्धरिसा ।
 उससणअद्विजुत्तो, हरेइ उमासनामससा ॥ ४४ ॥
 रविभिने उ जियग, तानजुय आयपाउ न उ जलणे ।
 जमुसिगफासस्स तहि, लोहिधन-तस्स उदउ त्ति ॥ ४५ ॥
 अणुसिगपयामरुन, जियगमुज्जोयए इहुज्जोया, ।
 जइदेवुत्तराभिभिकय-जोइसएज्जोयमाइ व ॥ ४६ ॥
 अग न गुरु न लहुय, जायइ जीरस्म अगुरुहुउदया ।
 तित्थेग तिहुयणस्स वि, पुज्जो, मे उदओ केवलिणी ॥ ४७ ॥

अंगारगनियमर्णं, निम्माणं कृणु सुत्तहारमम ।
 उपघाया उपहम्मन्, मत्तणुययन्निगाइहिं ॥ ४८ ॥
 निनिउउगिदिष तमा, नायरजा चायरा निषा धूडा ।
 नियनियपज्जत्तिजुया पज्जत्ता ण्दिहुरणेहिं ॥ ४९ ॥
 पत्तेय तणू पत्ते-उदयेण दत्तअडिमाड थिग ।
 नामुपरि मिताड सु, सुमगाआ मज्जनणइहा ॥ ५० ॥
 सुमरा मत्तुसुहसुणी, आइज्जा मज्जन्नायगिज्जसओ ।
 जमओ जसत्तिनीओ, यावरदमग निज्जय ॥ ५१ ॥
 गोय दुह्वच्चनीय, कुणाल इव सुवट्ठभुमण्णाय ।
 मिग्ग दाग न्नामे, मांगुसमागसु वीणि य ॥ ५२ ॥
 मिरिहरियसम एय, ण्ह पट्टिहण्णेण तेण गयाई ।
 न कुणं दाणाईय, एय मिग्गेण जीओ नि ॥ ५३ ॥
 पट्टिणीयत्तणनिहव-उपघाययओ ण जंतराएण ।
 अच्चात्तायणयाए आयरणदुग जिओ जयद ॥ ५४ ॥
 सुत्तमत्तिगुतिकरणा-वयनोगरमायनिनयदाणजुआ
 दढधम्माइ अज्जड, सायमसाय निज्जयओ ॥ ५५ ॥
 उमगदमणासम-नासणादेवदव्यहरणेहिं ।
 दसणमोह जिणमुणि-चेइयमघाडपट्टिणीओ ॥ ५६ ॥
 दुनिह पि चरणमाह, कसायहामाइविसयनिजसमणो ।
 यधद निरयाउ महा-रमपरिगहरओ रदा ॥ ५७ ॥
 तिरियाउ गूट्ठियओ, सट्ठो ससत्तो व्हा मगुस्साउ ।
 पयईड तणुसओ, दाणरद मत्तिमगुणो य ॥ ५८ ॥
 अनिरयमाइ सुराउ, नाळतओफामनिज्जरो जयड ।

सरलो अगारनिछो, मुहनाम अन्नहा अमुह ॥ ५९ ॥
 गुणपेही मयरदियो, अज्झयणज्झायणारुइ निच्च ।
 पक्कुणइ जिणाडमत्तो, उच्च नीय इयरहा उ ॥ ६० ॥
 जिणपूयानिग्घकरो, हिंसाइपरायणो जयइ रिग्घं ।
 इय कम्मनिवागोऽय, लिहियो देविंदसरीहिं ॥ ६१ ॥

दूसरा कर्मग्रन्थ

तह धुणिमो वीरजिण, जह गुणठाणेसु मयल्कम्माउ ।
 वधुदओदीरणयासत्तापत्ताणि ररियाणि ॥ १ ॥
 मिच्छे मामण मीमे अविरय देसे पमत्त अपमत्ते ।
 निषट्ठि अनियट्ठि सुहृमुत्तम रीण सनोगि अनोगिगुणा ॥ २ ॥
 अभिनवकम्मग्गहण, बधा ओहेण तत्थ वीससय ।
 तित्थयराहारगदुगज्जन् मिच्छमि सत्तरसय ॥ ३ ॥
 नरयतिगजाइथावरचउ, हुँडायगछिउट्ट नपुमिच्छ ।
 सोलतो इगहिय सय, सासणि तिरियाणदुहगतिय ॥ ४ ॥
 अणमज्झागिइ सवयण चउ, निउज्जोय कुसगइत्थिति ।
 पणवीसंतो मीसे चउसयरिदुआउअवधा ॥ ५ ॥
 सम्मे सगसयरि जिणाउ-गधि वइर नरतिग वियकसाया ।
 उरल दुगतो देसे, सत्तही तिअ कसायतो ॥ ६ ॥
 तेरहि पमत्त सोग, अरइ अथिर दुग अज्जय अस्साय ।
 बुच्छिज्ज छय सत्त व, नेइ सुराउ जयानिह ॥ ७ ॥

ગુણસદ્ધિ અપમત્તે સુરાઉપધ તુ જઈ રહાગચ્છે ।
 અન્નહ અદ્યાવળ્લા જ આહારગદુગ વધે ॥ ૮ ॥
 અહપન્ન અપુત્રાદમિ નિદ્ દુગતો છપન્ન પળભાગે ।
 સુરેગ પળિદિ સુલગઈ તમનર ડરલ્લિણુ તળુમગા ॥ ૯ ॥
 સમવડરનિમિણ જિણવળ્ણ અગુલ્લહુ ચડ છલ્લમિ તીસતો ।
 ચારમે છત્તીમ વધો હામરઈ કુચ્છમપમેઓ ॥ ૧૦ ॥
 અનિયદ્ધિ માગપળમે, રમેગહીણો ટુત્તીમપિહન વધો ।
 પુમ સનરળ ચડજ્ઞ, રમેણ છેઓ સતરમુદ્દુમ ॥ ૧૧ ॥
 ચડદસગુચ્છમનાળ ત્રિગ્ધદસગાતિ સાન્સુલ્લેઓ ।
 તિસુ સાયમધલેઓ સજોગિવધ તુળતો અ ॥ ૧૨ ॥
 ડદઓ વિરાગપેયણમુદીરળમપત્તિ રહ ટુત્તીસસય ।
 સતરસય મિચ્છે મીમ-મમ્મ-આહાર-ત્રિણગુદયા ॥ ૧૩ ॥
 મુદ્દુમ-તિગાયન-મિલ્લ મિચ્છત્ત મામળે રગાર-મય ।
 નિરયાણુપુલ્લિણુદયા અળ-થાનર-રગ ત્રિગઠ-અતો ॥ ૧૪ ॥
 મીસે મયમળુપુલ્લી-ણુદયા મીસોદણ મીસતો ।
 ચડસયમનમ્મમાણુપુલ્લિ-રુ વા ત્રિય-કસાયા ॥ ૧૫ ॥
 મગ્ગતિરિણ પુલ્લિવિડપદ્દ દુહગ અળાઈજ્ઞનદુગ સનરલ્લેઆ ।
 સગમીદ્ દેસિ તિરિગદ્ આડ નિડજ્ઞાય તિક્કમાયા ॥ ૧૬ ॥
 અહચ્છેઓ રગસી પમત્તિ આહાર-જુગલ્-પક્કલેઆ ।
 થીળતિગાહારગદુગ છેઓ છમ્મયારિ અપમત્તે ॥ ૧૭ ॥
 સમ્મત્તનિમમયણ તિયગ-લ્લેઆ ત્રિમત્તરિ અપુત્તે ।
 હાસાઈછક્રઅતો છમ્મદ્ધિ અનિયદ્ધિવેયતિગ ॥ ૧૮ ॥
 સજલ્લણતિગ છલ્લેઓ સદ્ધિ મુદ્દુમમિ સુરયઓમંતો ।
 ડપસત્તગુણે ગુણસદ્ધિ રિસહનારાય દુગઅતો ॥ ૧૯ ॥

मगवन्न सीण-दुचरिमि निहदुगंतो अ चरिमि पणवन्ना ।
 नाणतरायदसण-चउळेओ सजोगि घायाला ॥ २० ॥
 तित्थुदया उरलाथिरसगइदुपरित्ततिगळसठाणा ।
 अगुरुलहुपन्न-चउ-निमिणतेयरुम्माइसघयण ॥ २१ ॥
 दूसरससरसायासाएगयर च तीस-जुळेओ ।
 चारस अजोगि सुभगाइज्जजसन्नयरवेयणिय ॥ २२ ॥
 तसतिग पणिंदि मणुयाउ गइजिणुचति चरम-समयतो ।
 उदउब्बुदीरणा परमपमत्ताई सगणुणेषु ॥ २३ ॥
 एसा पयडि-तिगुणा वेयणिघाहार जुगलथीणतिग ।
 मणुयाउ पमत्तता अजोगि अणुत्तीसो भगव ॥ २४ ॥
 सत्ता कम्माणठिई वघाई-लद्ध-अत्त-लामाण ।
 सते अडयाल-सय जा उवसमु विजिणु चियतइए ॥ २५ ॥
 अपुब्बाह-चउके अण-तिरि-निरयाउ विणु वियाल सयं ।
 समाइ चउसु सत्तग-खयमि इगचत्त-सयमहवा ॥ २६ ॥
 खग्ग तु पप्प चउसुवि पणयाल नरयतिरिमुराउविणा ।
 सत्तगविणु अडतीस जा अनियद्धा पढममागो ॥ २७ ॥
 धावरतिरिनिरयायव-दुग थीणतिगेग विगल साहार ।
 सोळगओ दुवीससय वियसि नियतियम्मायतो ॥ २८ ॥
 तइयाइसु चउदस-तेर-चार-छ-पण-चउ-तिहियसयकमसो ।
 नपुइन्थिहासल्लगपुम तुरिय कोहमयमायसओ ॥ २९ ॥
 सुहुमि दुसय लोहतो सीण दुचरिमेगमओ दुनिहसओ ।
 नवनउई चरममए चउदसणनाणविग्घतो ॥ ३० ॥
 पणसीइ सयोगि अजोगि दुचरिमे देवसगइ गधदुग ।
 फासट वन्नरस नणु ववणसघायपण निमिण ॥ ३१ ॥

सधयणआथिरसठाण-छक्क अगुरुलहचउ अपज्जत्त ।
 साय व असाय वा परित्तुगतिग सुसर निय ॥ ३२ ॥
 निमयरिरुओ य चरिमे तेरम मणुयतसतिग-जसाइज्ज ।
 सुमगजिणुच्चपणिंदिय -सायासाएगयरुओ ॥ ३३ ॥
 नरअणुपुच्चि विणा वा वारस चरिमसमयमि जो खविउ ।
 पत्तो सिद्धि देविंदवदिय नमह त वीर ॥ ३४ ॥

तीसरा 'वन्धस्यामित्व' कर्मग्रथ

बधविहाणमिमुक्क, वदिय सिरिवद्धमाणजिणचन्द ।
 गइयाईसु बुच्छ, समासओ बधसामित्त ॥ १ ॥
 जिणमुग्गिउवाहारदु-देवाउय नरयसुहुम विगलतिग ।
 एगिदिथानरायन-नपुमिच्छ हुडळेवट्ट ॥ २ ॥
 अणमज्झागिइ सधय-णकुत्तग नियदत्थिदुहगथीणतिग ।
 उज्जोयतिरिदुग तिरि-नराउनरउरलदुगरिसइ ॥ ३ ॥
 सुरइगुणगीसवज्ज, इगसउ ओहेण बधहिं निरया ।
 तित्थ विणा मिच्छि सध, सासणि नपुचउ विणा छनुई ॥ ४ ॥
 त्रिणु अण-छवीस मीसे, धिसयरि सममि निणनराउजुया ।
 इय रयणाइसु भगो, पकाइसु तित्थयरहीणो ॥ ५ ॥
 अजिणमणुआउ ओहे, सत्तमिए नरदुगुच्च विणुमिच्छे ।
 इगनरई सासाणे तिरिआउ नपुसचउपज्ज ॥ ६ ॥
 अणचउवीमरिरहिआ, सनरदुगुच्चा य सयरि मीमदुगे ।
 सतसउ ओहि मिच्छे, पज्जतिरिया त्रिणु निणाहार ॥

विष्णु नरयमोल सासणि, सुराउ अणएगतीस विष्णु भीसे ।
 ससुराउ सयरि भमे, रीयक्रमाए विणा देमे ॥ ८ ॥
 इय चउगुणसु वि नरा, परमजया सजिण ओहु देमाई ।
 जिणइकारस हीण, नरसउ अपजत्तिरियनरा ॥ ९ ॥
 निरय व्य सुरा नरर, ओहे मिच्छे ईगिदितिग सहिया ।
 कप्पदुगे वि य एव निणहीणा जोइभवणपणे ॥ १० ॥
 रयणु व सणकुमारा, -इ आणयाई उज्जोयचउरहिया ।
 अपज्जतिरिय व नरसय, -मिगिदिपुद्दविजलतटविगळे ॥ ११ ॥
 छनवइसासणि विणसुहु- मतर केइ पुण विंति चउनरइ ।
 तिरियनराऊहि विणा, तणु-पज्जत्ति न ते जति ॥ १२ ॥
 ओहु पणिदितमेगइ-तसे निणिवार नरतिगुचाविणा ।
 मणवयजोगे ओहो, उरले नरभगु तम्मिस्से ॥ १३ ॥
 आहारलग विणोहे, चउदसमउ मिच्छि जिणपणमहीण ।
 सासणि चउनवइ विणा, नरतिरिआऊ सुहुमतर ॥ १४ ॥
 अणचउरीसाइ विणा जिणपणजुय सपि ओमिणो साय ।
 विष्णु तिरिनराउरुम्मे, वि एवमाधारदुगि ओहो ॥ १५ ॥
 सुर ओही वेउव्वे, तिरियनराउरहिओ य तम्मिस्से ।
 वेयतिगाइमविपतिथ-सयाय नरचउपचगुणे ॥ १६ ॥
 सजलणतिगे नव दस, ओहे च अजइ दुति अनाणतिगे ।
 वारस जचकरुचकरुसु, पढमा अहरायाचरमचऊ ॥ १७ ॥
 मणनाणि मग जघाई, समइयडेय चउ दुधि परिहार ।
 कवलदुगि दो चरमा-उजघाइ नव मइसुओहिदुगे ॥ १८ ॥
 अढ उवसमि चउ वेयगि, सइये इकार मिच्छतिगि देसे ।
 सुहुमि सठाण तेरस, आहारगि नियनियगुणोहो ॥ १९ ॥

परमुवसमि वट्टता, आउ न नधति तेण अनयगुणे ।
 देवमणुआउहोणो, देसाणु पुण सुराउ विणा ॥ २० ॥
 ओहे अट्टारमय, आहारदुगुण-माटलसविगे ।
 त तित्थोण भिच्छे, माणाइसु मव्वहि ओहो ॥ २१ ॥
 तेउ नरयनज्जणा, उज्जोयचउनरवारविणु सुवा ।
 निणु नरयवार पम्हा, अत्तिगाहारा इमा भिच्छे ॥ २२ ॥
 मव्वगुण भव्व-सन्निमु, ओहु अमव्वा असात्ति मिच्छममा ।
 सामणि असनि सनिव्व, कम्मणमगा अणाहार ॥ २३ ॥
 निमु दुमु मुक्काइ-गुणा चउ सग तेरत्ति बधमामित्त ।
 दग्गिदसुरिल्लिहिय, नेय कम्मत्थय सोउ ॥ २४ ॥

चौथा कर्मग्रन्थ

नमिय निण निअमग्गण, -गुणटाणुअगनोमग्गमाओ ।
 वधप्पचट्टमारो, सखिज्जाई किमपि तुळ ॥ १ ॥
 इह सुट्टमत्रायरेणि, -दिचित्तिचउअसनिमनिपरिंदी ।
 अपनत्ता पज्जत्ता, कमेण चउदस त्रियट्ठाणा ॥ २ ॥
 बायरअसनिप्रिगळे अपज्जि पढमविय सनि अपनत्ते ।
 अनयजुअ मनि पत्ते, मव्वगुणा मिच्छ समसु ॥ ३ ॥
 अपनत्तल्लकि कम्भुर-लमीसत्तोगा अपज्जसत्तोसु ।
 ते सत्तिउत्तमीसणुमु तणुपज्जेसु उरलमत्ते ॥ ४ ॥
 सव्वे पत्ते, उरल मुट्टुमे मभासु त चउसु ।
 दग्ग, पचमनिसु वार उत्तजोगा ॥ ५ ॥

पञ्चउरिदिअसनिमु, दुदस दु अनाण दमसु चक्सु विणा ।
 सनि अपज्जे मणना, -णचक्सुकेउलदुमणिहुणा ॥ ६ ॥
 सनिदुगे उलेस अप, -ज्जयायेरे पढम चउ ति सेसेमु ।
 सचठ वधुदीरण, सतुदया अठ तेरससु ॥ ७ ॥
 सचठछेगनधा, सतुदया सचअठचत्तारि ।
 सचठउपचदुग, उदीरणा सनिपज्जत्ते ॥ ८ ॥
 गइइदिण य काये, जोण वेए कसायनणिमु ।
 सजमदसणलेसा, मजसम्मे सनिआहारे ॥ ९ ॥
 सुनरत्तिरिनिरयगई, इगवियतियचउपणिदि छपाया ।
 भूजलजलणानिलरणा, तसा य मणयणनणुजोगा ॥ १० ॥
 वेय नरित्थिनपुसा, कमाय कोहमयमायलोभ ति ।
 मइसुयगहिमणकेवल, -विहगमइसुअअनाण मागारा ॥ ११ ॥
 सामाइछेयपरिहा, -रमुहुमअइसायदेसजयअजया ।
 चक्सुअचमखओही, -केउलदसण अणागाग ॥ १२ ॥
 किण्हा नीला काऊ, तेऊ पम्हा य सुनरु भव्विपरा ।
 वेयगसइगुनसममि, -च्छमीससासाण सनियरे ॥ १३ ॥
 आहारेयर भेया सुनरयविमगमइसु ओहिदुगे ।
 सम्मत्ततिगे पम्हा, सुनका सत्तीसु सच्चिदुग ॥ १४ ॥
 तमसनिअपज्जनुय, नरे सचायरअपज्ज तेउए ।
 यावर इगिदि पढमा, चउ वार असन्नि दु दु विगजे ॥ १५ ॥
 दस चरम तसे अजया, -हारगतिरितणुक्सायदुअनाणे ।
 पढमतिलेसामणियर, -अचमसुनपुमिच्छि सन्ने वि ॥ १६ ॥
 पचसत्ती केउलदुग, -सचयमगनागदेसणमीमे ।
 पण चरमपज्ज वयणे, तिय छ व पज्जियर चक्सुमे ॥ १७ ॥

थीनरपणिदि चरमा, चउ अणहारे दु सनि छ अपज्जा ।
 ते सुहुमयपज्ज निणा, सासणि इत्तो गुणे वुच्छ ॥ १८ ॥
 पण तिरि चउ सुरनरए, नरसनिपणिदिमव्वतमि सव्वे ।
 इगगिगळभूदगणणे, दु दु एग गइतमअमरे ॥ १९ ॥
 वेयतिकमाय नर दम, लोभे चउ अजय दु ति अनाणतिगे ।
 चारस अचसु चसुसु, पढमा अहत्ताइ चरस चउ ॥ २० ॥
 मणनाणि सग जयाई, समइयळेय चउ दुनि परिहारे ।
 केवलदुगि दो चरमा, - जयाइ नय मइ सुओहिदुगे ॥ २१ ॥
 अउ उवगमि चउ वेयाणि, सइए इक्कार मिच्छतिमि देसे ।
 सुहुमे य सठाण तेर, - स जोग आहार मुक्खाए ॥ २२ ॥
 असन्निमु पटमदुग, पढमतिलेसामु छ च दुसु सच ।
 पढमतिमटुगअजया, अणहारे मग्गणामु गुणा ॥ २३ ॥
 सचेयरमीसअम, - चमोसमणइविउव्वियाहारा ।
 उरळ मीसा कम्मण, इय जोगाकम्ममणहारे ॥ २४ ॥
 नरगइपणिदितसतण, - अचसुनरनपुक्कसायभमदुग ।
 सनिछलेसाहारग, - भयमइसुआहिदुगे सव्वे ॥ २५ ॥
 तिरिइत्थि जनयसासण, - अनाणउपसमअभव्वमिच्छेसु ।
 तेराहारदुगुणा, ते उरळटुगुणा सुरनरए ॥ २६ ॥
 कम्मुरलदुग थावरि, ते सनिउव्विदुग पच इमि पवणे ।
 छ असनि चरमइलुय, ते विउउदुगुण चउ विगळे ॥ २७ ॥
 कम्मुरलमीसविणु मण, - वइसमइयळेयचसुमणनाणे ।
 उरळटुगरुम्मपढम, - तिममणइ केवलदुगाम ॥ २८ ॥
 मणउरला परिहा, - रि सुहुमि नर ते उ मीसि सनिउत्वा ।
 देसे सनिउव्विदगा, सकम्मुरलमीस अहसखाए ॥ २९ ॥

ति अनानाण नाण पण चउ, दमण बार जियलवखणुअओगा ।
 विणमणनानाणदुकेवल, नव सुरतिरिनिरय अजणसु ॥ ३० ॥
 तसचोयवेयमुस्का, - हारनरपणिंदिसनिमवि सज्ये ।
 नपणेयरपणलेसा, - कसाइ दस केवल दुगूणा ॥ ३१ ॥
 चउरिंदिअसनिदुअना, - णदसण णगिवितिथावरि अचक्खु ।
 तिअनानाण दसणदुग, अनानाणतिगअमवि मिच्छुगे ॥ ३२ ॥
 केवलदुगे नियटुग, नव तिअनानाण विण सइय अहसाये ।
 दमणनानाणतिग दे, - सि मीसि अन्नाणमीस त ॥ ३३ ॥
 मणनानाणचक्खुवज्जा, अणहारि तिन्नि दसण चउनाणा
 चउनाणसजमानस, - मयेयगे ओहिदसे य ॥ ३४ ॥
 दो तेर तेर बारस, मणे कमा अट्ट दु चउ चउ वयणे ।
 चउ दु पण तिन्नि काये, जियणुणनोणोवओगन्ने ॥ ३५ ॥
 छसु लेसामु सठाण, एगिंदिअसनिभूदगवणेसु ।
 पढमा चउगे तिन्नि उ, नारयणिगळगिपवणेसु ॥ ३६ ॥
 अहसायमुहुमकेवल - दुगि सुवा छवि सेसठाणेसु ।
 नरनिरयेदेउतिगिया, थावा दु अससणतगुणा ॥ ३७ ॥
 पणचउतिट्टएगिंदि, थोवा तिन्नि अहिया अणतगुणा ।
 तस थोव अससणी, भूनलानिल अहिय वणणता ॥ ३८ ॥
 मणवयणकायजोगा, थावा अससगुण अणतगुणा ।
 पुरिमा थोवा इत्थी, ससगुणाणतगुण कीवा ॥ ३९ ॥
 माणी कोही माई ज्योही अहिय मणनानाणिथो थोवा ।
 ओहि असखामदसुय, अहियसम असस विन्मगा ॥ ४० ॥
 केवलणो णतगुणा, मउसुपअन्नाणि णतगुण तुहा ।
 सुहुमा थोवा परिहा-र सस अहसाय ससगुणा ॥ ४१ ॥

છેવસમર્થ સસા, દેસ અમંગુણ નમગુણ અજપા ।
 થોવ અમત્તુણના, ઓહિનયણે રત્તઅચક્કુ ॥ ૪૦ ॥
 પટ્ટાણુગુણિ ત્તસા, થોપા દા મલ્લ નત તા અહિયા ।
 અમરિપા થાવગતા સામણ ચોપોચમ સમ્મા ॥ ૪૧ ॥
 મીસા સભા વયમ, અમત્તુણ મદ્દયામિત્ત દુ જણતા ।
 સનિયર થાવ નતા, - નહાર થાવર અમત્તુ ॥ ૪૨ ॥
 મત્તુ નિયટાણ મિત્ત, મગ મામણિ પળ અવજ્ઞ મન્નિદુગ ।
 સમે સધી દુપિત્ત, મસમુ સનિવજ્ઞતા ॥ ૪૩ ॥
 મિત્તદુગઅત્ત નોગા, - હારત્તુણા અપુત્તવણમ ઉ ।
 મળવડ ઉરત્ત સપિટ, - વ્વ મીસિ સપિટવ્વદુગ દમ ॥ ૪૪ ॥
 માહારત્તુ પમત્ત, ન પિટયાહારમીમ ત્રિણુ ર્યર ।
 કમ્મરત્તુગતાદમ, - મત્તવયમ સયામિ ન અત્તોમી ॥ ૪૫ ॥
 તિઅનાગદુદસાદમ, તુગ અત્ત દમિ નાણદસતિમ ।
 તં મીમિ મીસા સમગા, જયાડ કમ્મત્તુ અત્તુમે ॥ ૪૬ ॥
 મામણમાવ નાણ પિટ રગાદારમ ઉત્તમિમ્મ ।
 નેમિદિમુ મામાણા નહારિગય મુયમથ પિ ॥ ૪૭ ॥
 છમુ સવ્વા તત્તતિમ રમિ છમુ મુજા અયામિ અહેસા ।
 કમ્મ મિત્ત અરિદ્ધ, - રમાયત્તોગ ત્તિ ચત્ત હત્ત ॥ ૪૮ ॥
 અમિગહિયમણમિગહિયા, - મિનિયમિયસમદ્દયમણામોગં
 પળ મિત્ત તાર અવિરદ મગરુણાનિયમુ ઠનિયત્તહા ॥ ૪૯ ॥
 નત માલ્લ કમાયા પત, - ર જોમ ર્ય ઉત્તરા ઉ મગવન્ના ।
 રગપટ્તણતિમુજેમુ, - ચત્તિત્તુગપચ્ચા ચધો ॥ ૫૦ ॥
 ચત્તમિત્તમિત્ત અરિદ્ધ, - પચ્ચદયા સાયમાલ્લણતીસા ।
 જાગ ત્રિણુ - હારગાનિયવજ્ઞમેસાત્ત ॥ ૫૧ ॥

पणपन्न पन्न तियठहि, -अचत्त गुणचत्त छवउदुगणीसा ।
 सोलस दस नव नव स, -त्त हेउणो न उ अनीगिंमि ॥ ५४ ॥
 पणपन्न मिच्छि हारग, -दुगुण सासाणि पन्नमिच्छि निणा ।
 मिस्सदुगक्रमअणविण, तिचत्त मीसे अह छवत्ता ॥ ५५ ॥
 सदुमिस्सक्रम अण, अनिरइ कम्मुरलमीसविकसाये ।
 म्मुत्तु गुणचत्त दसे, छणीस साहारदु पमत्ते ॥ ५६ ॥
 अविरइ इगारविस्सा, -यज्ज अपमत्ती मीसदुगरहिया ।
 चउणीस अपुब्बे पुण, दुणीस अनिउब्बियाहारा ॥ ५७ ॥
 अछहांस सोल नायरि, सुहुमे दस वेयसजल्णाति विणा ।
 सीणुसति अलोभा, सजोगि पुब्बुत्त सग जोगा ॥ ५८ ॥
 अपमत्तता मत्त, -इ मीम अप्पुब्बनायरा सत्त ।
 वधइ ठस्सुहुमो ए, -गमु चरिमा वधगाज्जोगी ॥ ५९ ॥
 आसुहुम सत्तुदये, अह नि मोह विणु सत्त सीणमि ।
 चउ चरिमदुगे अह उ, सते उवमत्ति सत्तुदए ॥ ६० ॥
 उदरति पमत्तता, मगह मीसह वेयआउ विणा ।
 छग अपमत्ताइ तओ, छ पच सुहुमो पणुसत्तो ॥ ६१ ॥
 पण दो सीण दु जोगी, -णुदीरगुअनीगी योव उवसत्ता ।
 सत्तगुण सीण सुहुमा, -नियद्धिअपु-न सम अहिया ॥ ६२ ॥
 जोगिअपमत्तइयरे, सत्तगुगा देससासणामीसा ।
 अविरय अजोगिमिच्छा, असत्त चउरो दुवे णत्ता ॥ ६३ ॥
 उवसमत्तयर्मासोदय, -परिणामा दुननहारइगणीसा ।
 तिय भेय सनिनाइय, सम चरण पढमभावे ॥ ६४ ॥
 नीए केवलजुयल सम दाणाइलद्धि पण चरण ।
 तइए सेसुअगोगा, पण लद्धी सम्मविरइदुग ॥ ६५ ॥

अनाणमसिद्धता, सनमलेमाकसायगदवेया ।
 मिच्छ तुरिए भन्ना,—मच्चत्तजियत्त परिणामे ॥ ६६ ॥
 चउ चउ गम्मु मीसग, परिणामुदण्हिं चउ सत्तइण्हि ।
 उरसमज्जुण्हिं वा चउ, केरलि परिणामुदयत्तइए ॥ ६७ ॥
 खयपरिणामे मिद्धा, नराण पणनोगुग्गमममेदीए ।
 इय पनर मनिवाटय,—भया वीस अमभणिणो ॥ ६८ ॥
 मोहेव समो मीसो, चउघाट्सु अट्ठकम्मसु च सेमा ।
 धम्माइ पारिणामिय,—भात्रे खधा उदइण वि ॥ ६९ ॥
 समाइचउमु तिग चउ, भावा चउ पणुत्तसामगुत्तसते ।
 चउ सीणापुच्च तित्ति, सेसगुग्गट्ठाणगेणिए ॥ ७० ॥
 मरिज्जेगममग्ग परित्तजुचनियपयत्तुय तिविह ।
 एवमणत्त वि तिहा, जहन्नमज्जुक्खसा सव्वे ॥ ७१ ॥
 लहुमस्सिज्ज रुचिय, अओ पर मज्झिम तु जा गुरुअ ।
 जइदीउपमाणय,—चउपल्लपरवणाइ इम ॥ ७२ ॥
 पल्लणवट्ठियसला,—ग पडिसलागामहासलागम्मा ।
 जीयणसहसोगाटा, सनेइयता ससिहभरिया ॥ ७३ ॥
 ता दीउदहिंसु इम्भिक,—क्कमरिसत्तविबियनिट्ठिए पढमे ।
 पढम व तदन्त चिय, पूण भरिए तमि तह खीणे ॥ ७४ ॥
 सिण्णइ सलागपल्ले,—गु सरिसवो इय मलागत्तणणे ।
 पुनो बीयो य तओ, पुट्ठि पि व तमि उट्ठरिए ॥ ७५ ॥
 खीणे सलाग तइए, एउ पढमेहिं नीयय भरसु ।
 तेहिं तइय तेहि य, तुरिय जा किं फुट्ठा चउरो ॥ ७६ ॥
 पढमातिपल्लुद्धरिया, दीउदही पल्लचउसरिसना य ।
 सव्वो वि एग्गसासी, रूज्जो परममस्सिज्ज ॥ ७७ ॥

रुक्मजुष तु परिता, - सख लहु अस्स रासि अन्मासे ।
 जुत्तासस्सिज्जं लहु, आगलियाममयपरिमाणं ॥ ७८ ॥
 विविचउपचमगुणणे, कमा सग्गासख पडमचउसत्ता ।
 णता ते रुक्मजुषा, मज्झारूण गुरु पच्छा ॥ ७९ ॥
 इय सुत्तुत्त अन्ने, गगियमिगसि चउ थयमयख ।
 होइ असखासख लहु रुक्मजुष तु च मज्झ ॥ ८० ॥
 रूणमाइम गुरु तिरगिउ त इमे दस खेये ।
 लोगाकासपइसा, धम्माधम्मेगनियदेसा ॥ ८१ ॥
 ठिइववज्झरसाया, जणुमागा जोगळेयपल्मिमागा ।
 दुएह य समाण समया, पत्तेयनिगोयए खिक्सु ॥ ८२ ॥
 पुणरवि तमि तिरगिय, परित्तणत लहु तस्म राक्षीण ।
 अन्मासे लहु जुत्ता, णत अभव्वजियपमाण ॥ ८३ ॥
 तव्वग्गे पुण जायइ, णताणत लहु त च विक्सुत्तो ।
 वग्गसु तह पि न त हो, - इ णत खेये खिक्सु छ इमे ॥ ८४ ॥
 सिद्धा निगोयनीरा, वणस्सई काल्पुगला चेय ।
 सव्वमज्जोगनह पुण, तिरगिउ केयलदुगमि ॥ ८५ ॥
 खित्तेणताणत, हनेइ जिठ तु वयहरइ मज्झ ।
 इय सुहुमत्थमियारो, लिहिओ देविंदस्सरीह ॥ ८६ ॥

अथ शतक नामा पचम कर्मग्रथ

नमिअ निण धुमग्गो-दयसता पाइपुन्नपरिअत्ता
 सेअर चउमिमागा, उच्छ वधपिह सामी अ ॥ १ ॥

यन्नचउतेअकम्मा,—गुह्यदुनिमिणोवधायमयकुच्छा,
 मिच्छकसायापरणा, पिग्घ धुवघाधि मगचत्ता ॥ २ ॥
 तणुग्गागिइसपयण, जाइगइसगइपुब्बिनिगुमास,
 उज्जोआयपरघा—तसरीमा गोअपेअणिअ ॥ ३ ॥
 हामाइजुअदुगपेअ—आउ तेउत्तरी अधुवघी (घा);
 मगा अणाइमाई, अणतसतुत्तरा चउरो ॥ ४ ॥
 पटमविआ धुरउदउमु, धुरवधिमु तइअरज्जमगतिग,
 मिच्छमि तिथि मगा टुहावि अधुना तुरिअमगा ॥ ५ ॥
 निमिणयिरअधिरअगुम्भ—गुहअगुहतेअम्मचउपन्ना,
 नाणतरायदंसण, मिच्छ धुरउदय मगरीमा ॥ ६ ॥
 पिरमुभिअर पिणु अधुव,—रधी मिच्छविणुमोइधुवघी,
 निरोवधायमीम, सम्भ पणनवइ अधुवदया ॥ ७ ॥
 तमवन्नरीससगनेअ,—कम्म धुवघी मम पेअतिग,
 आगिइतिग वेअणिअ, दुजुअल्ल सगउरलुगामचउ ॥ ८ ॥
 सुगइतिरिग नीअं धुरसता मम्म मीसमणुयट्ठग,
 विठिअक्कार निणाऊ हारसगुचा अधुवसता ॥ ९ ॥
 पटमनिगुणेमु मिच्छ, नियमा जनयाइअट्ठग भज्ज,
 सासाणे खट्ठ सम्भ भत मिच्छाइदमगे वा ॥ १० ॥
 सासणमीसेमु धुर, मीस मिच्छाइनवमु मयणाए,
 आइदुगे अणानिअमा, मदजा मीसाइनवगमि ॥ ११ ॥
 आहारसच्चग वा, सव्वगुणे पितिगुणे पिणा तित्थ,
 नोमयसते मिच्छो, अतमुदुत्त भये तित्थे ॥ १२ ॥
 केउल्लजुअलावरणा, पण निदा चारसाइमकसाया,
 मिच्छ ति सव्वघाई, चउनाणतिदसणावरणा ॥ १३ ॥

सजलण नोकसाधा, निग्घ इअ दसघाइ य अघाई;
 पत्तेयतणुऽट्ठाऊ, तसवीसा गोअदुगअन्ना ॥ १४ ॥
 सुरनरतिगुच्चसाय तसदमतणुअग वडरचउरस,
 परघासगतिरिआऊ, वनचउपणिंदि सुभसगई ॥ १५ ॥
 वायाल पुण्णपगई अपढमसठाणखगसघयणा,
 तिरिदुगअसायनीओ, - वघायइगनिगलनिरयतिग ॥ १६ ॥
 थावरदसअन्नचउक्का, घाड पणयाल माहिअ वासीई,
 पावपयडि चि दोसु वि वन्नादगहा मुहा असुहा ॥ १७ ॥
 नामधुअधिनअग दसण पण नाण निग्घ परघाय,
 भयवृच्छमिच्छमास, विण गुणतीमाअपरिअत्ता ॥ १८ ॥
 तणुअट्ठ वेअदुजुअल, कमाय उज्जाअगोअदुग निहा,
 तमरीमाउ परिता, सित्तविवागाऽणुपुन्नीओ ॥ १९ ॥
 घणघाइदुगोअजिणा, तसिअरतिगसुमगदुभगचउसास,
 जाइतिग चिअरिवागा, आऊ चउरो भअभिमागा ॥ २० ॥
 नामधुओदयचउत्तण, - वघायसाहारणिअरजोअतिगं,
 पुगठविमागिबधो, पयइठिइरसपएम चि ॥ २१ ॥
 मूलपयडीण अट्सत्त, छेगअधेसु तिन्नि भूगारा ।
 अप्पतरा तिअ चउरो, अवट्ठिओ न हु अवत्तव्वो ॥ २२ ॥
 एगादहिगे भूओ, एगाइ उणगमि अप्पतरो ।
 तम्मत्तोऽअट्ठियओ, पढमे समए अत्तव्वो ॥ २३ ॥
 नम छ चउ दसे दु ट्ठ, ति दु माहे दु इगगीस सत्तरस ।
 तेरस नव पण चउ ति ट्ठ, इवो नम अट्ठ दस दुत्ति ॥ २४ ॥
 तिपण छअइनअहिशा, वीसा तीसेगतीस इग नामे ।
 उस्सदगअतिअधा सेमेसु य ठाणमिक्कि ॥ २५ ॥

वीसयरकोडिकोडि, नामे गोए अ सत्तरी मोहे ।
 तीसियरचउसु उदही निरयसुराउमि तिचीसा ॥ २६ ॥
 मुत्तु अकसायठिद, नार मुत्तुत्ता जहन्न वेअणिए ।
 अट्ट नामगोएसु, सेसएसु मुत्तुत्तनो ॥ २७ ॥
 विग्घारण असाए, तीस अट्टार मुत्तुमविगलतिगे ।
 पढमागिइसघयणे, दस दुमुपरिमेसु दुगवृद्धी ॥ २८ ॥
 चालीस कसाएसु, मिउलहुनिदुण्हसुरादिसिअमट्टरे ।
 दस दोसड्ड समहिआ, ते हाट्टिदिउड्डाईण ॥ २९ ॥
 दस सुदविहगउचे, मुत्तुगधिरउवपुरिसरदहासे ।
 मिच्छे रात्तरि मणुदुग इत्थी साएसु पन्नरस ॥ ३० ॥
 भयकुच्छअरदसाए, मिउच्चितिरिउगलनिरयदमन्ट्ट ।
 तेअ पण अथिरउवे, तम चउ थावर दम परिणो ॥ ३१ ॥
 नपुत्तुगइसासचउ-गुरुकमसड्डकससीयट्टमवि ।
 वीस कोडाकोडी एवइआनाह वाससया ॥ ३२ ॥
 गुरु कोडिकाडि अना, तिउथादारण मिउत्तु वण ।
 लहु ठिइ सरगुण्णा, नरतिरिआणाउ अण्णि ॥ ३३ ॥
 इगविगल पुव्वकोडी पलिआउसउम अण्णि अण्णि ।
 निरुयकमाण उमासा, अनाह सेसा अण्णि ॥ ३४ ॥
 लहुठिइमथो सजलण, - रोहणविण्णि अण्णि ।
 मिन्नमुत्त ते अट्ट, जसुच्चे नाम व मार ॥ ३५ ॥
 दोइगमासो पमसो सनलणविण्णि अण्णि अण्णि ।
 ससाणुमसोसाओ, मिउत्तट्टिअ अण्णि ॥ ३६ ॥

कममो पणवीसाए, पना सय सहस सगुणिओ ॥ ३७ ॥
 विगलअसनिमु जिदूठा वणिद्वओ पदससमागुणो;
 सुरनिरयाउ समा दस, सहसस सेसाउ सुद्धमन ॥ ३८ ॥
 सव्याण वि लहुबधे, भिन्नमुट्ट जनाह आउजिट्ठेवि,
 केइ सुराउसम जिण, - मतमुट्ट निति आहार ॥ ३९ ॥
 सत्तरस समदिआ किर इगाणुपाणमि हुंति सुद्धमना,
 सगतीससयतिहुत्तर, पाणू पुण इगमृत्तमि ॥ ४० ॥
 पणसठि सहम पण सय, छत्तीमा इगमुत्तरसुद्धमवा,
 आबलिआण दो सय, छप्पन्ना एगरुद्धमवे ॥ ४१ ॥
 अधिरयमम्मो तित्थ आहारदुगामगाउ य पमत्तो;
 भिच्छदिदूठी मवइ, निदूठिइ सेस पयडीण ॥ ४२ ॥
 विगलसुद्धमाउगतिग, तिरिमणुआ सुगविउच्चिनिरयदुग,
 एतिदिआचरायव आईमाणा सुम्बकोसं ॥ ४३ ॥
 तिरिउरलदुगुज्जोअ डिनदूठ सुरनिरय सेस चउगइआ,
 आहारजिणमपुच्चो, - ऽनिअद्धिमंनलणपुरिसग्गु ॥ ४४ ॥
 साय जसुचावरणा, विग्घ सुद्धमो विउच्चिल असन्नी,
 सन्नी वि आउ चायर - पज्जगिंदी उ सेसाण ॥ ४५ ॥
 उवोसजह्वेअर, भगा साइ अणाइ धुन जुना;
 चउहा सग अनहन्नो, सेसतिगे आउचउमु दुहा ॥ ४६ ॥
 चउभओ अनहन्नो, सजलणाररणनवगविग्घाण,
 सेमातिगि साइ अधुनो, तह चउहा सेमपयडीण ॥ ४७ ॥
 साणाइअपुच्चते, अयरतो कोडिकोडिओ नहिगो,
 बधो न हु द्वीणो न य मिच्छे भव्विअरसनिमि ॥ ४८ ॥

जइन्दुधवो वायर पजन अमरगुण सुदुमपजनऽहिगो,
 एमि अपज्जाण लहु, सुदुमेअर अपज्जपज्जगुरु ॥ ४९ ॥
 लहु निअपज्जअपज्जे, अपज्जअर निअगुरुऽहिगो एर,
 तिचउजमनिमु नवर मल्लगुणो निअममगपज्जे ॥ ५० ॥
 ता जइनिट्ठो नधो, सल्लगुणा देसपरियहास्मिअरा,
 सम्मउड मनिचउरा ठिइअगुरुम मल्लगुणा ॥ ५१ ॥
 सन्वाणमि निअठिइ, असुमा ज माइगकिन्नेमेण,
 इअरा विमोहिओ पुण मुत्तु नरअमरातिरिआउ ॥ ५२ ॥
 सुदुमनिगोआइएण - प्यनोग वायर य विगल्लअमणमणा,
 अपज्जअर पढमदुगुरु पनहम्मिअगे अमल्लगुणो ॥ ५३ ॥
 अपनचतमुक्कोसो पज्जजहनिअरु प्य ठिइठाणा,
 अपनेअर मल्लगुणा, परमपज्जनिण अमल्लगुणा ॥ ५४ ॥
 पइएणममल्लगुणातिरिअ अपनपइठिइममल्लगेमममा,
 अज्झअसाया जइआ, सत्तमु आउमु असारगुणा ॥ ५५ ॥
 तिरिनिरयतिनोआण नरमउजुअ सउउपल्ल तेसअ,
 वायरचउदगविगल्ल - ययेसु पणमीइमयमयरा ॥ ५६ ॥
 अपढममययणागिइ - एगईअणमिअदुहगयीणातिग,
 निअनपुट्ठि दुतीस पणिदिमु अयधठिइ परमा ॥ ५७ ॥
 निअयाइसु गेविज्जे तमाड दहिमय दुनीम तेसअ,
 पणमीड सयययधो, पल्लतिग सुरविउत्तिदुगे ॥ ५८ ॥
 समयादसएकाल, तिरिदुगनीएमु आउ अतमुह,
 उरळि असल्लपरहा, सायठिइ पुअकोट्टणा ॥ ५९ ॥
 जअहिमय पणमीअ, परघुस्साम पणिदि तमउउग,
 वचीस सुहविहगइ, पुममुमगातिगुच चउरसे ॥ ६० ॥

अमुरगइजाइआगिइ, सघयणाहारनिरयजोअदुगं;
 धिरसुभनमयापरदस, नइत्थी दुनुअळमसाय ॥ ६१ ॥
 समयादतमुहुत्त, मणुदुगजिणवइरउरलुनगेसु;
 तिचीमयरा परमो अतमुहू लहूनि आउजिणे ॥ ६२ ॥
 तिच्यो अमुइमुहाण सकेसविसोहिओ निवज्जयओ,
 मदरसो गिरिमहिरय, - जल्लेहासरिमकमाण्हि ॥ ६३ ॥
 चउठाणाइ अमुइ, मुहऽन्नहा विग्गदेमभावणा,
 पुमसन्नलणिगदुतिचउ-ठाणरसा सेम दुगमाइ ॥ ६४ ॥
 निउल्लुरमो महनो तुतिचउमागकडिइवभागतो,
 दगठाणाइ अमुहो, अमुहाण मुहो मुहाण तु ॥ ६५ ॥
 तिच्चभिगथायरायन सुरमिच्छाणिगल्लमुहुमानिरयतिग,
 तिरिमयुआउ तिरिनरा, तिरिटुगछेनइ सुगनिरया ॥ ६६ ॥
 निउनिसुराहासगदुग मुत्तगदन्नचउतेअनिगमाय,
 समउपरघातमदस, पणिंदिंसासुच्च ररगा उ ॥ ६७ ॥
 तमतमगा उज्जेओ, मम्ममुरा मणअउरल्लदुगनइरं,
 अपमत्तो अमराउ, चउगइ मिंठा उ सेसाण ॥ ६८ ॥
 धीणतिग अणमिच्छ मदरस सनमुम्भुहो मिच्छो,
 निअतिअकसाय अवरिय-देसपमत्तो जरइसोए ॥ ६९ ॥
 अपमाइ हारगदुग, दुनिइअसुन्नहामाइकुच्छा,
 भयमुनघापमपुओ, आनिअट्ठी पुरिसमनल्लणे ॥ ७० ॥
 विग्गावरणे मुहुओ, मणुतिरिआ मुहुमणिगल्लतिगआउ,
 पेउव्विउल्लममरा निरया उज्जेओअउरल्लदुग ॥ ७१ ॥
 तिरिदुगनिअतमतमा निणमवरियनिरयरिणिमथावरय,
 आमुइमायन सम्मा व सायधिरसुभजसा सिअरा ॥ ७२ ॥

तमननेअचउमणु खगइदुग पणिदि सासपरघुचं;
 संधयणागिइनपुथी सुमगिअरतिमिच्छचउगइआ ॥ ७३ ॥
 चउतेअवन्न वेअणिअ-नामणुओस सेमपुनरधी;
 घाइण अनहओ गोए दुपिहो इमा चउहा ॥ ७४ ॥
 सममि दुहा, इग दुग-णुगाइ जा जमयणतगुणिआणू,
 खधा उरलोचिअग्गणा उ तह अगहणतरिआ ॥ ७५ ॥
 एमेन पिउव्याहार,-तेअमासाणुवाणमणरुम्मे,
 सुहुमा कमारगाहो, उणूणगुअसत्तमा ॥ ७६ ॥
 इकिअहिआ सिद्धा-णतसा अतरेसु अग्गहणा,
 सब्बत्थ जहन्नुचिआ, निअणतसाहिआ निद्धा ॥ ७७ ॥
 अतिमचउफासदुगध,-पचनअरसरुम्मत्तधदल,
 सब्बनिअगतगुणरस, अणुत्तमणतयपएम ॥ ७८ ॥
 एगरएसोगाड निअसत्तपएमओ गहेइ जिओ,
 थोमो आउ तइसो, नामे गोए समो अहिओ ॥ ७९ ॥
 गिग्यानरणे मोहे सत्तोपरि वेअणीइ जेणप्पे,
 तस्म फुडत्त न हउइ, ठिइविममेग सेमाण ॥ ८० ॥
 निअनाइलद्धदलिआ - णतमो होइ सत्त्वघाईण,
 पज्जतीण भिमज्जइ, सेम सेमाण पइसमय ॥ ८१ ॥
 सम्मदरमव्यपिरद, अणवीसनाअदमत्तगमे अ,
 माइममसत्तत्तगमे खीणसत्तोमिअरगुणमेढी ॥ ८२ ॥
 गुणसेढी दलरयणा - णुममयमुदयादमावगुणणाए,
 एयगुणा पुण कमसो, असत्तगुणनिज्जरा जीरा ॥ ८३ ॥
 पलिआम्मत्तममुट्ट, सामणइअरगुणअतर हस्स,
 गुरु मिच्छि वे छसदी इअरगुणे पुग्गलद्धतो ॥ ८४ ॥

उद्धारअद्वित्त पलिअ तिहा समयनाससयसमए,
 केसवहारो दीवो - दहिआउनसादपरिमाण ॥ ८५ ॥
 दव्वे पित्ते काले, भावे चउह दुह शयगो सुहुमो,
 होइ अणतुस्सपिणी - परिमाणो पुगलपट्टो ॥ ८६ ॥
 उरलाइसत्तणेण एगजिओ भुअइ फुसिअ सव्व अणु,
 जत्तिअकालि स थलो, दव्वे सुहुमा सगन्नयरा ॥ ८७ ॥
 लोगपएसोसपिणि - समया अणुभागवठाणा य,
 जहतह कममरणेण पुट्ठा पित्ताडयूलिअरा ॥ ८८ ॥
 अप्पयरपयटिक्खी, उक्खटजोगी अ सन्निपज्जत्तो,
 कुणइ पएसुक्कोस, जहन्नय तस्स वचासे ॥ ८९ ॥
 मिच्छ अजय चउ आळ निरितिगुण-विणुमोहिमत्तमिच्छाइ,
 छण्ह सत्तरससुहुमो अनया देमा निरित्ताए ॥ ९० ॥
 पणअनिअट्ठीसुत्तगद, नराउसुरसुभगतिगनिउच्चिदुग,
 ससचउरसससाय उइर मिच्छो व सम्मो वा ॥ ९१ ॥
 निदापयलादुल्लुअल - भयकुच्छावित्त्य सम्मगो सुजई,
 आहारदुग ससा उक्कोसपएसगा मिच्छो ॥ ९२ ॥
 सुमुणी दुनि असत्ती निरयतिगसुराउसुरनिउच्चिदुग ।
 सम्मो जिण जहन्न सुहुमानिगोआइसणि सेसा ॥ ९३ ॥
 दंसणल्लगमयकुच्छा नितितुरिअत्तायविग्घनाणाण,
 मूल्लणोऽणुक्कोसो चउह दुहा सेसि सव्वत्थ ॥ ९४ ॥
 सेट्ठिअससिज्जंसे जोगठाणाणि पयडिठिदमेआ,
 ठिद्वधज्झवसाया - णुभागटाणा असत्तगुणा ॥ ९५ ॥
 तत्तो कम्मपएसो अणतगुणिआ तओ रसच्छेआ,
 जोगा पयडिपएस ठिद्वअणुभाग कसायाओ ॥ ९६ ॥

चउदसरज्जु लोगो, पुद्धिरुओ सत्तरज्जुमाणघणो,
 वदीहेगपएमा सेटो पयरो अ तज्जग्गो ॥ ९७ ॥
 अणदसनपुसिथी पेअज्जस्क च पुरिसिपेअ च,
 दो दो एगतरेए, सरिसे सग्गि उअसमेइ ॥ ९८ ॥
 अणमिच्छमीमसम्म, तिआउदगभिगन्धीणतिगुज्जोअ,
 तिरिनिरयथारट्ठग साहासायअटनपुत्थी ॥ ९९ ॥
 छगपुमस्रचट्ठणा दो - निदाविग्गाररणखए नाणी,
 देविंदसूरिलिहिअ सयगमिण आयसरणट्ठा ॥ १०० ॥

अथ सप्तातिकानामा पष्ठ कर्मग्रन्थ

सिद्धपएहिं महत्थ वओदयसतपयडिठाणाण,
 पुच्छ सुण मखेव नीसद दिट्ठिवायस्त ॥ १ ॥
 कइ उधत्तो वेयइ ? कइ कइ मा सतपयडिठाणाणि ?
 मूलुत्तर पगइमु भगभिगप्पा मुणेअज्वा ॥ २ ॥
 अट्ठभिहसत्तउअधएमु, जट्ठेउ उदयसतसा,
 एगविहे तिभिगप्पो एगभिगप्पो अनधमि ॥ ३ ॥
 सत्तट्ठनध जट्ठदय-सत तेरसमु जीवठाणेमु,
 एगमि पच भगा दो भगा ह्रुति केअल्लिणो ॥ ४ ॥
 अट्ठमु एगभिगप्पो छस्सुमि गुणसन्निएमु दुविगप्पो,
 पत्तेअ पत्तेअ उधोदयमतकम्माण ॥ ५ ॥
 पचनअदुन्निअट्ठा-नीसा चउरो तहेव नायात्ता,
 दुन्नि अ पच य भणिथा पयडीओ आणुपु नीए ॥ ६ ॥

बधोदयसतंसा नाणावरणतराइए पच,
 बधोनग्मेवि उदय-मतमा हुति पचेव ॥ ७ ॥
 बधस्स य मतस्स य पगद्धाणाइ तिणिण तुह्माइ,
 उदयद्वाणाइँ दुमे चउ पणग दसणावरणे ॥ ८ ॥
 विआवरणे ननयधगेमु, चउपच उदय नर सता;
 छचउउधे चेन चउउधुदए छलमा य ॥ ९ ॥
 उवरयधे चउ पण नरस चउरुदय छच चउ सता,
 वेअणि आउय गोए विभज्ज मोह पर चुच्छ ॥ १० ॥
 गोअमि मत्त भगा, अट्ट य भगा हरति वेअणिए,
 पण नव नर पण भगा आउचउके वि कमसो उ ॥ ११ ॥
 चावीस इक्कणीसा, सत्तरस तेरसेव नर पच,
 चउ तिग दुग च इक्क वधठाणाणि मोहस्स ॥ १२ ॥
 एग व दो व चउरो एत्तो एगाहिआ दसुस्कीसा,
 ओहेण मोहणिज्जे उदयद्वाणाणि नर हुति ॥ १३ ॥
 अट्ट य सत्त य छ च्चउ, तिग दुग एगाहिआ भवे वीसा,
 तेरस चारिक्कारस, इत्तो पचाइ एगूणा ॥ १४ ॥
 सतस्स पयडिठाणाणि ताणि मोहस्स हुति पन्नरस,
 बधोदयसत्ते पुण भगविगपा न्ह जाण ॥ १५ ॥
 उन्वाणीसे चउ इगणीसे, सत्तरम तेरमे दो दो,
 ननयधगे वि टुणिण उ इक्किम्मओ पर भगा ॥ १६ ॥
 दस चावीमे नर इगणीमे सत्ताइ उदयक्म्मसा,
 छाइ नर सत्तामे, तेरे पचाइ अट्टेन ॥ १७ ॥
 चत्तारिआइ ननयधएमु उक्कोस सत्तमुदयसा,
 पचरिहयधगे पुण उदओ दुण्ह मुणेअव्वो ॥ १८ ॥

इत्तो चउवघाई, इक्किदुदया हउति सव्वेयि,
 वओवरमे वि तहा, उदयामाये वि वा हउजा ॥ १९ ॥
 इक्का छिक्कारस, दम मत्त चउग इवग चेद,
 एए चउगीसगया, वार दुगिरमि इवारा ॥ २० ॥
 नर तेसीइमएहिं, उदयरिगएहिं मोहिआ जीरा,
 अउणुतरिसीआला, पयविदमएहिं विन्नेआ ॥ २१ ॥
 नरपचाणउजमए उदयरिगएहिं मोहिआ जीरा
 अउणुत्तरि एमुत्तरि पयविदमएहिं विन्नेआ ॥ २२ ॥
 तिन्नेय य वारीमे इगरीमे अटवीस सत्तरमे,
 छचेर तेर नर व - वण्णु पचेर ठाणाणि ॥ २३ ॥
 पचविहचउनिहेसु, छ उररु समेसु जाण पचेर,
 पत्तेअ पत्तेअ चत्तारि ज वधुउळ ॥ २४ ॥
 दसनरपनरसाइ, वधोदयमतपयडिठाणाणि,
 माणिआणि मोहणिज्जे इत्तो नाम पर वुळ्ळ ॥ २५ ॥
 वेरीस पण्णवीसा, गळवीसा अटवीस गुणवीसा,
 तीगगनीममेग, वधट्टाणाणि नामस्म ॥ २६ ॥
 चउवणवीसा मोल्म, नर बाणउईमया य अडयाला,
 एयाउत्तरउया - लसया इक्किस्सकउधविही ॥ २७ ॥
 वामिगरीसा चउगी - मगा उ ण्णाहिआ य इगरीसा,
 उदयशणाणि मेरे नर अट्ट य हउति नामस्म ॥ २८ ॥
 इक्कविआल्लिक्कारस तिच्चीमा छम्मयाणि तिच्चीसा,
 चारमसत्तरसममाण - हिणाणि विरचमीइहिं ॥ २९ ॥

अउणत्तीमिस्कारस, सपाणिहिअ सत्तरपचमट्ठीहिं,
 इम्किस्सकग च वीसा, ददुदयतेसु उदयविहि ॥ ३० ॥
 ति दुनउइ गुणनउइ, अट्ठी लुम्मी अमीइ गुणसीइ;
 अट्ठयउप्पन्नत्तिरे, नय अट्ठ य नामगताणि ॥ ३१ ॥
 अट्ठ य नारस नारम, वेधोदयमनवघटिठाणाणि,
 ओहेणाएसेण य, जत्थ जहासमम विभने ॥ ३२ ॥
 नव पणगोदयमता, तेरीमे पन्नरीस उ गोस,
 अट्ठ चउरठ्ठवीसे नय सगि गुणतीम तीसमि ॥ ३३ ॥
 एगेगमेगतीसे एगे एगुदय अट्ठ सतमि,
 उवरयनवे दम दस वे ग सतमि ठाणाणि ॥ ३४ ॥
 तिग्गिगप्पपण्डठाणेहिं, जीरगुणमनिएसु ठाणेसु;
 भगा पउजियव्वा, ज थ जहामभवो भणइ ॥ ३५ ॥
 तेरस्सु जीवमसेणसु नाणतरायतिविगप्पो,
 इक्कमि त्तिदुग्गिगप्पा करण पइ इत्थ जविगप्पो ॥ ३६ ॥
 तेरे नव चउ पणग नय सतेगमि भगमिस्कारा,
 वेअणिआउयगोए, विमज्ज मोह पर वुच्छ ॥ ३७ ॥
 पज्जत्तगसन्निअरे, अट्ठ चउरुं च वेअणियभगा,
 सत्त य तिग च गोए, पत्तेअ जीउठाणेसु ॥ ३८ ॥
 पज्जत्ताऽपज्जत्तग, समणे पज्जत्तअमण सेमेसु,
 अट्ठावीस दसग नयग पणग च आउरस ॥ ३९ ॥
 अट्ठसु पचसु एगे, एग दुग दस य मोहनघगए,
 तिग चउ नय उदयगण, तिग तिग पन्नरस सतमि ॥ ४० ॥
 पण दुग पणग पण चउ, पणग पणगा हयति तिन्नेय,
 पण छप्पणग छच्छ - प्पणग अट्ठ दसग ति ॥ ४१ ॥

सत्तेर अपज्जत्तो, मामी सुहमा य पायसा चेव,
 विगल्लिदिआउ तिनि उ, तद्द य मग्नी य मग्नी अ ॥ ४२ ॥
 नात्तसाय तिनिहमवि, दसगु दो ह्रुति दासु ठाणेगु,
 मिच्छामाणे वाण नव चउ पण नर य सनगा ॥ ४३ ॥
 मिम्माउ निपट्ठा ॥, उ चउ पण तय य मन्तम्ममा;
 चउअ तिगे चउ पण नरग दुसु सुअल छम्मता ॥ ४४ ॥
 उरसते चउ पण नर, गीण चउदय छउ चउ मना,
 वेअणि आउ अ गोण, विमज्ज मोह पर वुउ ॥ ४५ ॥
 चउ छस्सु दुस्सि मत्तगु लेगे चउगुणिसु रअणिममा,
 गाण पण चउ नो तिगु, एगदसु हन्नि इक्कमि ॥ ४६ ॥
 अहच्छाहिगर्मागा, साल्ल वीस च बाग्ग छ दोसु,
 दा चउसु तीसु इक्क, मिच्छाउगु चाउर भगा ॥ ४७ ॥
 गुणटाणगु अहसु इक्कस्स मोहवघटाण तु,
 पच अनिअट्ठिटाणे, वओरमो पर तत्तो ॥ ४८ ॥
 सत्ताइ दस उ मिग्ग मामायणभीमए नउस्कोमा,
 छाउ नर उ अरिण, दमे पत्ताइ वट्ठर ॥ ४९ ॥
 रिण सत्तोपमभिण, चउताइ मत्त उच्च पुल्लमि,
 अनिअट्ठिनायर पुण, इक्को य दुवे न उदयसा ॥ ५० ॥
 एग सुहृममगागा वण्ड अरथगा भवे सेमा,
 भगाण च पमाण पुत्तुदिहेण नायवर ॥ ५१ ॥
 इक्क छडिक्कारिभा-रसो इक्कारसो नर तिन्नि,
 एए चज्जीमगया, वार दुगे पच इक्कमि ॥ ५२ ॥
 बाग्ग पणमटिमया, उरयविगप्पहि मोहिजा जीरा;
 सुट्ठमीइ सत्तुत्तरी, पयविंदसएहि विन्नेआ ॥ ५३ ॥

अद्वय चउ चउ चउरद्वया य, चउरो अ हुति चउवीसा,
 मिच्छाइअपुच्चता, बारस पणग च अनिअद्वी ॥ ५४ ॥
 जोगोअओगकेसा, -इएहि गुणिआ हवति कायव्वा,
 जे जत्थ गुणद्वाने हवति ते तत्थ गुणकारा ॥ ५५ ॥
 अद्वी वत्तीस वत्तीस सट्ठिमेव चान्ना,
 चोआल दोसु वीसा मिअ, मिच्छमाईसु सामन्न ॥ ५६ ॥
 तिन्निगे एगेग तिग मीसे पच चउसु तिग पुच्चे,
 इक्कार वायसमि उ, मुहुमे चउ तिन्नि उरसते ॥ ५७ ॥
 छन्नर छन्नक तिग मत्त, दुग दुग तिग दुग ति अद्व चउ;
 दुग उच्चउ दुग पण चउ, चउ दुग चउ पणग एग चऊ ॥ ५८ ॥
 एगेगमद्व एगेगमद्व, छउमत्थकेअलिजिणाण,
 एग चउ एग चउ अद्व चउ दु छरुमुदयमा ॥ ५९ ॥
 चउ पणवीसा सोलस, नर चत्ताला सया य वाणउइ,
 वत्तीमुत्तर छायाल-सया मिच्छस्स वधमिही ॥ ६० ॥
 अद्व सया चउसद्वी वत्तीसयाइ सासणे भेआ,
 अद्ववीसाइसु सत्ताणज्जहिगउच्चउइ ॥ ६१ ॥
 इगवात्तिगार वत्तीम छ सय इगवीसिगारअनन्तउई,
 सत्तरिगसि गुतीसचउद, इगारचउसट्ठि मिच्छुदया ॥ ६२ ॥
 वत्तीस दुन्नि अद्व य नासीइ सया य पच नव उदया,
 बारहिआ तेवीसा वावन्निअरम सया य ॥ ६३ ॥
 दो छन्नकद्व चउन्नक पण नर इक्कार छन्नक उदया,
 नेरइआइसु सत्ता ति पच इक्कारस चउन्नक ॥ ६४ ॥
 इग विगलिदिअ सगले पण पच य अद्व वधठाणाणि,
 पण छन्निकन्नकादया पण पण बारस य सताणि ॥ ६५ ॥

इअ कम्मपगइठाणाणि, सुद्धं वधुदयसतरुम्माण,
 गइआइएहिं अट्टसु, चउप्पयारेण नेयाणि ॥ ६६ ॥
 उदयस्सुदीरणाण, सामित्ताआ न विज्जंउ विसेसा,
 सुत्तं य इगयाळ, सेसाण मत्तपयडीण ॥ ६७ ॥
 नाणतरायदमग दमण नत्त वअणिज्ज मिउत्त,
 सम्मत्त लोम वेआ-उआणि नत्त नाम उच्च च ॥ ६८ ॥
 तित्थयराहारगविरहिआउ अज्जेद सत्त पयडीओ,
 मिउत्तवेअगो सा-सणोवि गुणवीसमेसाओ ॥ ६९ ॥
 छायाळसेम मीमो अत्रियमम्मो तिआत्तपरिसेमा,
 तेन देमाविरओ विरओ सगयन्नमेसाओ ॥ ७० ॥
 इगुगट्टिमप्पमत्तां वधइ देवाउअम्म इअरावि,
 अत्रान्तमपुब्बो, उप्पन्न वावि छ-वीस ॥ ७१ ॥
 रावीसा एगूण वत्तइ अट्ठासत्तमनिअट्ठि,
 सतरम सुद्धमसरामो, सायममोहो सन्नोमुत्ति ॥ ७२ ॥
 एमो उ नवसामित्त-ओहो गइआइएमु वि तहेन,
 ओहाओ साहिज्जं जत्थ जहा पगट्ठम-मारो ॥ ७३ ॥
 तिथपरदेननिरया-उअ च तिसु तिसु गइसु बोधन,
 अवसेसा पयडीओ हवति सव्वासु वि गइसु ॥ ७४ ॥
 पढमकमायचउक्क दसगतिग सत्तगा वि उअसता,
 अत्रियसम्मत्ताओ, जात्र निअट्ठि चि नायत्ता ॥ ७५ ॥
 सत्त नत्त य पनरस सोलस अट्ठारसेन गुणवीसा,
 एगाहिं तु चउवीसा पणवीसा रायरे जाण ॥ ७६ ॥
 सचावीस सुद्धमे अट्ठारीस च मोहपयडीओ,
 उअसतवीअराए, उअसता ह्वति नायत्ता ॥ ७७ ॥

अजलिन्द्रो, अद्रोणओ अ पचगओ अ तिपणामा ।
 सव्वत्थ वा तिवारं, सिराइ नमणे पणामतिय ॥ ९ ॥
 अगग्गभान्नेया, पुप्फाहारयुइहिं पूयतिग ।
 पच्चुययारा अट्ठो, - वयार सव्वोवयारा वा ॥ १० ॥
 भाविज्ज अत्थतिय, पिडत्थ पयत्थ रुत्तरहियत्तं ।
 छउमत्थ केवल्लित्त सिद्धत्त चेत्त तस्सत्थो ॥ ११ ॥
 न्हवणचगेहिं छउमत्थ, वत्थपडिहारगेहिं केवल्लिय ।
 पलियकुस्सग्गोहिं अ जिगस्स भाविज्ज सिद्धत्त ॥ १२ ॥
 उड्ढाहो निरियाण तिदिमाण निरिक्खण चइज्जहवा ।
 पच्छिम दाहिण चामाण जिणमुहन्नत्थ दिट्ठिजुओ ॥ १३ ॥
 वन्नतिय वन्नत्था, - लणभालण तु पडिमाइ ।
 जोगजिणमुत्तमुत्ती, - मुदाभेण मुदतिय ॥ १४ ॥
 अन्ननुत्तरिअगुलि कोमागारेहिं दोहिं हत्थेहिं ।
 पिट्ठोअरि कुप्पर, - सट्ठिएहिं नह जोगमुदत्ति ॥ १५ ॥
 चत्तारि अगुत्ताइ, पुरओ ऊणाड जत्थ पच्छिमओ ।
 पायाण उस्सग्गो एमा पुण होइ निणमुदा ॥ १६ ॥
 मुत्तासुत्ती मुदा, जत्थ सभा देवाणि गग्गिमा हत्था ।
 ते पुण निळाडदेसे लग्गा अन्ने अलग्ग नि ॥ १७ ॥
 पचगो पणिआओ, वयपाटो होइ जोगमुदाए ।
 वदण जिणमुदाए पणिहाण मुत्तमुत्तीए ॥ १८ ॥
 पणिहाणतिग चेइअमुणिअदण पत्थणा सरूव वा ।
 मणवयकाअेगत्त, सेसतियत्थो य पयडुत्ति ॥ १९ ॥
 सच्चित्तइव्वमुज्झणम, - चित्तमणुज्झण मणेगत्त,
 इगसाडिउत्तरासगु, अजली सिरसि जिणादिट्ठे ॥ २० ॥

इअ पचविहाभिगमो अहवा सुचति रायचिन्हाई ।
 सुन्ना ठत्तोवाणह मउठ चमेरे अ पचमजे ॥ २१ ॥
 वदति जिणे दाहिण, - दिसि द्विया पुरम रामदिमि नारी ।
 नव कर जहन्न माठिकर जिहमज्जुगाहो सेसो ॥ २२ ॥
 नमुपारेण जहन्ना चिइवदण मज्झ दढधुइज्जुअला ।
 पण दढ धुउचउक्कग, - थयपणिहाणेहि उक्कोमा ॥ २३ ॥
 अन्न विंति उंगेग सकन्थअण जहन्न वदणया
 तदगतिगेण मज्झा उक्कोसा चउहि पवहि वा ॥ २४ ॥
 पणिमाओ पचगो, दो जाणु करुगुत्तमग च
 सुमहय - नमुक्कारा, इग दुग तिग जाव अठ सय ॥ २५ ॥
 अउगाहि अटवीसा, नवनउयमय च दुसय सगनउया
 दो-गुणवीम दु सहा, दुसोल अठ नउयसय दुवअसय ॥ २६ ॥
 इअ नवकार - रामासमण, - इरिअ - सकन्थयाइ दढेमु ।
 पणिहाणमु अ अदुरुत्त - वन्न सोल सय सीयाला ॥ २७ ॥
 नर रत्तीम तितीसा तिचत्त अटवीस सोल वीस पया
 मगळ - इरिया - सकन्थयाइमु जेगसीइसय ॥ २८ ॥
 अठहनउज्ज य अटवीस, सोलस य वीस वीसामा,
 पमसो मगळ-इरिया, मक्कन्थयाइमु सगनउई ॥ २९ ॥
 पण्णहसट्टि नर पय, नवकारे अठ सपया तत्तय ।
 सग सपय पय तुल्ला सतरक्खर अटमी दुपया ॥ ३० ॥
 पणिनाय अक्खराइ, अटवीस तहा य इरियाजे ।
 नवनउअमक्खरसय, दुतीस पय सपया अट्ट ॥ ३१ ॥
 दुग दुग ३ पण इगार छग इरिय-सपयाइ

इच्छा इरि गम पाणा जे मे ओगिनि अभि सम्म ॥ ३२ ॥
 अन्धुरगमो निमित्त ओहि-यरहेउ मगहे पच,
 जीव-पिराहण-पडिक्कमण, - भेयओ तिनि चूलाजे ॥ ३३ ॥
 दु ति चउ पण पण दु, - चउ - तिपय सक्कत्यय सपयाइ पया।
 नमु आग पुरिसो लागु, अमय धम्मऽप्य निगमव्य, ॥ ३४ ॥
 थाअध्य सपया ओह डयरहेऊअओग तद्वेऊ ।
 नविससुअओग सरूप, - हेउ नियममरूप य मुक्खे ॥ ३५ ॥
 दो सगनउआ वन्ता, नव सपय पय तिचीस सक्कथजे,
 चेइययऽठ सपय तिचत्तपय वन्न दुसय गुणतीसा ॥ ३६ ॥
 हू छ सग नर तिय छ चउ, उप्पय चिउमपया पया पडमा ।
 अरिह पदण सद्धा अन्न मुहुम अय जा ताव ॥ ३७ ॥
 अन्धुरगमो निमित्त, हेऊ इग बहु वयत आगारा ।
 आगतुग आगारा उस्सग्गावहि सरूप ॥ ३८ ॥
 नामययादसु सपय पयसम अटवीम सोल वीम कमा ।
 अदुरुत्त वन्न दोसह दुसयमोल्हनउअसय ॥ ३९ ॥
 पणिहाणि टुवन्नसय कमेण सग ति चउवीस तिचीसा ।
 गुणतीस अटवीसा चउतीसिगतीस बार गुरु वन्ना ॥ ४० ॥
 ण्ण दहा सव्वयचेइअ नाम मुअ सिद्धत्थय इत्थ ।
 दो इग दो दो पच य, अहिगारा बारम कमेण ॥ ४१ ॥
 नमु जेय अ अरिहं लोग, सव्व पुक्कय तम मिद्ध जो देवा ।
 उज्जि चत्ता वेआ, - वच्चग अहिमार पढमपया ॥ ४२ ॥
 पढमहिगारे वंदे, मावजिणे वीयए उ दव्वजिणे ।
 इगचेइय ठवणजिणे, तइय चउत्थमि नामजिणे ॥ ४३ ॥

तिहुअणठणजिणे पुण पचमए विहरमाणजिण छट्ठ ।
 सत्तमए सुयनाण, अट्ठमए सव्वसिद्धयुइ ॥ ४४ ॥
 तित्थाहिं वीरयुइ, नयमे दसमे य उज्जयत युट्ठ ।
 अट्ठावयाइ उगदिसि सुदिट्ठसुरसमरणा चरिमे ॥ ४५ ॥
 नव अहिगारा इह लल्लिअणित्थरा पित्तिमाइ अणुसारा ।
 तिनि सुयपरपरया बीओ दसमो उगारसमा ॥ ४६ ॥
 आवस्तय चुण्णीए, ज मणिय सेमया जहिच्छाए ।
 तेण उज्जिनाइ नि, अहिगारा सुयमया चेव ॥ ४७ ॥
 बीओ सुयत्थयाइ, अत्थओ नत्तिओ तहिं चेव ।
 सक्कत्थपते पट्ठिओ, दव्वाजरेहउमरि पयडत्थो ॥ ४८ ॥
 असट्ठाऽऽद्वणपज्ज गीअत्थ अनारय ति मज्झत्था ।
 आयरणा नि णु आण त्ति, ययणओ सुमणु मन्नति ॥ ४९ ॥
 चउ चदणिज्ज जिण मुणि, मुष मिट्ठा इह मुरा य मराणिज्जा
 चउह निणा नाम ठण, दव्व, माव निण भेएण ॥ ५० ॥
 नामजिणा जिणनामा, ठणनिणा पुण निर्णिट्ठपडिमाओ ।
 दव्वजिणा निणजीमा, भावनिणा सममरणत्था ॥ ५१ ॥
 अहिगय जिण पटमयुइ, वीया मन्नाण तउज नाणस्म ।
 वेयावच्चगराण उअओगत्य चउत्थ यु ॥ ५२ ॥
 पावसणत्थ इरिआइ, वदणवत्तिआइ उ निमित्ता ।
 पयणमुर सणत्थ उस्मग्गो इअ निमित्तज्ज ॥ ५३ ॥
 चउ तस्स उत्तरीकरण, पमुह मट्ठाइआ य पण हेउ ।
 वेयावच्चगरत्ताइ तिनि इअ हेउ वारमग ॥ ५४ ॥
 अन्नवआइ वारम आगारा एवमाइया चउरो ।
 अगणी पणिदि उट्ठण घोही सोभाऽऽ डक्को य ॥ ५५ ॥

घोडग लय खभाट, मालुद्धी तिअल मवरि सुलिण वहु ।
 लउत्तर धण मज्झ, भमुहणुलि वायस कविटो ॥ ५६ ॥
 सिरकप भूअ वारणि पेहत्ति चट्ठज्ज दोस उस्सग्गे ।
 लउत्तर यण सज्झ, न दोस समणीण सवहु मद्धीण ॥ ५७ ॥
 इरि उस्सग्गपमाण, पणवीसुस्सास जट्ट सेससु ।
 गभीर महर सट्ट महत्थ जुत्त हवइ युत्त ॥ ५८ ॥
 पडिकमणे चडय जिमण चरिम पडिकमण सुअण पडिवोहे ।
 चिइचट्ठण इअ जइणो, सत्त उ वेला अहारत्ते ॥ ५९ ॥
 पडिकमआ गिहिणो वि द्हु, सगवेला पचनेल इअरस्स ।
 पूआसु तिसक्कासु अ, दाड तिनेला जहवण ॥ ६० ॥
 नयोले पाण भोयण, वाणह महुन्न सुअण निट्ठरण ।
 मुत्तचार जूअ, वज्जे जिणनाह जगईए ॥ ६१ ॥
 इरि नमुकार नमुत्थुण, रिहत गुट्ठ लोम मन्थ थुइ पुत्त ॥
 गुट्ठ सिट्ठ पेया गुट्ठ नमुत्थु जावतिथय जयमी ॥ ६२ ॥
 सच्चोवाहि तिसुद्ध, एव जो वट्ठ मया देवे ।
 देविंदविंदमहिअ, परमपय पावइ लहु मो ॥ ६३ ॥

श्री गुरुवदन भाष्य मूल

गुरुवदनमहं तिविह, तं फिद्धा छोम वारसावत्त ।
 मिरनमणाइसु पढम पुण्ण समासमण दुगि थीअ ॥ १ ॥
 जह दुओ रायाण, नमिउ कज्ज निवेइउ पच्छा ।
 चीसाज्जिओ वि वदिअ, गच्छइ एमेअ इत्य दुग ॥ २ ॥
 आयासस्स उ मूल, विणओ सो गुणवओ अ पडिअत्ती ।

मा य विहि वदणाओ, पिही इमो चारमाउत्ते ॥ ३ ॥
 तइय तु छदण दुग, तत्तय मिहा आइम मयल्लमय ।
 पीय तु दसणीण य, पयट्ठिआण च तइय तु ॥ ४ ॥
 वदण चिइ सिडकम्म, पूआकम्म च विणयकम्म च ।
 कायव्व कम्म व वंण, यापि काहेन कट्ठमुत्तो ॥ ५ ॥
 कउ ओणय कई मिर कईहिं व आरम्मएहिं परिमुद्धं ।
 कईदोमरिण्यमुक्क किडकम्म कीम कीरट्ठ ना ॥ ६ ॥
 पण नाम पणाहरणा अजुग्ग पण जुग्ग पण चउ अदाया ।
 चउदाय पण निमेहा चउ जणिमह दृक्काणया ॥ ७ ॥
 आरम्मसय मुहणतय, तणुपह पणीम दाम वत्तीमा ।
 उगुग गुल्लठण उग्गह, उट्ठीम कयर गुह पणीमा ॥ ८ ॥
 पय अहउन्न उठाणा उग्गुहयणा आमायणतितीम ।
 दुमिहा उवीम दारहिं, चउमया राणउठ्ठ ठाणा ॥ ९ ॥
 यदणय चिडकम्म, किडकम्म विणयकम्म पूअकम्म ।
 गुल्लवदण पण नामा दव्वे भाव उहाहरणा (दुहाहेण) ॥ १० ॥
 सायल्लय गुहदुह वीर कण्ह सेउग उ पाळण मरे ।
 पचे ए दिट्ठता, किडकम्मे दव्वमाणेहिं ॥ ११ ॥
 पासत्थो जोसत्ता कुमाल ससत्तआ अहाउदो ।
 दुग दुग ति दु णेमाविहा अउदणिज्जा निणमयमि ॥ १२ ॥
 आयारिय उउज्झाअे पयत्ति थेरे तहेन रायणिअे ।
 किडकम्म निज्जरट्ठा कायव्वमिमोसि पचण्ह ॥ १३ ॥
 माय पिअ नि तहेन सव्व रायणिअ ।
 किडकम्म न काहि ममणाइ कुणंति पुणो ॥ १४ ॥

घोडग लय खभाट, मालुद्धी निअल् मवरि राखिण वह ।
 लघुत्तर जण सजट, भमुहगुलि वायस करिदो ॥ ५६ ॥
 सिरक्प मूअ वारणि पेहत्ति चट्ज्ज दोम उस्सग्गे ।
 लघुत्तर धण सजट, न दोस समणीण सग्गु सहदीण ॥ ५७ ॥
 दरि उस्सग्गापसाण, पणवीसुस्सास अट्ठ सेसेसु ।
 गमीर महर सट्ठ महत्थ जुत्त ह्यइ शुत्त ॥ ५८ ॥
 पडिकमण चइय जिमण चरिम पडिकमण सुजण पडिभोहे ।
 चिइवदण डज जइणा, सत्त उ वेला अहोरत्ते ॥ ५९ ॥
 पडिकमआ गिहिणा नि हु, सग्गेला पचवेल् अरस्स ।
 पूआसु तिसस्रासु अ, हांठ तिवेला जहन्नेण ॥ ६० ॥
 तवील् पाण भायण, वाणह भेहुन्न सुअण निट्ठण ।
 मुत्तचार जूअ, उज्जे जिणनाह जगईए ॥ ६१ ॥
 उरि नमुकार नमुत्थुण, रिहत युइ लोम सत्त थुइ पुस्स ।
 शुट्ठ सिट्ठ पेघा शुइ नमुत्थु जावतिथय जयवी ॥ ६२ ॥
 सव्वोवाहि विसुट्ठ, एव जो वदए सया देवे ।
 देविंदविंदमाहिअ, परमपय पावइ लहु सो ॥ ६३ ॥

श्री गुरुवदन भाष्य मूल

गुरुर्यदणमह तिविह, त फिद्धा छोम पारसावत्त ।
 मिरनमणाइसु पढम पुण्ण खमासमण दुमि वीअ ॥ १ ॥
 जइ दुओ रायाण, नमिउ कज्ज निवेइउ पच्छा ।
 पीसाज्जिओ वि वदिअ, गच्छइ एमए इत्थ दुग ॥ २ ॥
 आयास्स उ मूल, विणओ सो गुणवओ अ पडिउत्ती ।

सा य विहि वदणाओ, विही डमो चारसानत्ते ॥ ३ ॥
 तइय तु छदण दुगे, तत्तय मिहो आइम मयलमवे ।
 चाय तु दसणीण य, पयट्ठिआण च तइय तु ॥ ४ ॥
 वंदण चिइ किडकम्म, पूआकम्म च निणयकम्म च ।
 कायव्व कम्म व वण, गानि काहेन कदस्सुत्तो ॥ ५ ॥
 कद जोणय कर् मिर कइहिं व आनस्सएहिं परिसुद्ध ।
 कइदोमविण्णमुक्क किडकम्म कीम कीरइ वा ॥ ६ ॥
 पण नाम पणाहरणा अजुग्ग पण जुग्ग पण चउ जदाया ।
 चउदाय पण निसेहा चउ जणिमेह ढकाणया ॥ ७ ॥
 आवस्सय मुहणतय, तणुपह पणीस दास उत्तासा ।
 उणुण गुरुठरण टुगह, टुठणीम स्सर गुरु पणीसा ॥ ८ ॥
 पय अडवन्न उठाणा उग्गुरुयणा आसायणतित्तीम ।
 टुविही टुवीस दागेहिं, चउसया गणउट ठाणा ॥ ९ ॥
 वदणय चिइकम्म, किडकम्म निणयकम्म पूअकम्म ।
 गुरुवदण पण नामा दव्वे भावे टुहाहरणा (दुहोहरण) ॥ १० ॥
 सीयल्लय सुट्ठए वीर कण्ह सेरग टु पाल्लए मवे ।
 पवे ए दिट्ठता, किडकम्मे दव्वभावेहिं ॥ ११ ॥
 पासत्थो जोसन्नो कुमाळ ससत्तओ अहाउदो ।
 दुग दुग ति दु गेगविहा अनदणिज्जा निणमयमि ॥ १२ ॥
 आयरिय उअज्झाअे पयत्ति थेरे तहेन रायणिअे ।
 किडकम्म निज्जरट्ठा कायव्वमिमेसि पचण्ह ॥ १३ ॥
 माय पिअ जिट्ठमाया ओमानि तहेव सव्व रायणिअे ।
 किडकम्म न कारिज्जा, चउ समणाद वुणंति पुणो ॥ १४ ॥

विविस्वत्त पराहुते अ पमत्ते मा कयाड यदिज्जा
 आहार नीहार पुणमाणे काउकामे अ ॥ १५ ॥
 पमत्ते आसणत्थे अ उवसत्ते उवट्ठिअे ।
 अणुनवित्तु महारी किदकम्म पउज्ज ॥ १६ ॥
 पडिकमणे मज्झाअे काउम्मग्गाअराह पाट्ठणअे ।
 आलोयण सवग्णे उत्तमट्ठे य उदणय ॥ १७ ॥
 दोडवणयमहानाय, जावत्ता नार चउ सिर तिगुत्त ।
 दुपपमिग निवत्तमण, पणवीसानम्मय किडकम्मे ॥ १८ ॥
 किदकम्मपि कुणतो, न होइ किदकम्म निज्जरामागी
 पणवीमामन्नयर साह ठाणं विराहतो ॥ १९ ॥
 दिट्ठिपडिल्लेह जेगा उ उड्डु पण्णोउ निगतिगतरीआ ।
 अक्खोड पमज्जणया, नय नय मुहपत्ति पणवीसा ॥ २० ॥
 पायाहिणेण तिअ तिअ नामेअर वाहु सीस मुह हियअे
 अमुड्डाहो पिट्ठे चउ छप्पय देह पणवीसा ॥ २१ ॥
 आनस्मअेमु जह जह कुणउ पवन अहीणमइरित्त ।
 विविह करणोउत्तो तह तह मे निज्जग होइ ॥ २२ ॥
 दोस अणाटिअ थडटिअ पविद्ध परिपिडिअ च टोल्लाइ ।
 अकुस कच्छमरिंणिग मच्छुवत्त मणपउट्ठ ॥ २३ ॥
 वेइय बढ भयत, भय गारय मित्त कारणा तिअ ।
 पडणीय रुढ तज्जिअ, सढ हीलिअ विपलिउचियय ॥ २४ ॥
 दिट्ठमदिट्ठ सिग रर तम्मोअण अणिद्वणालिद्ध ।
 उण उत्तर चलिअ, मूअ दट्टर खुडल्लिय च ॥ २५ ॥
 वत्तीम दोस परिमुद्ध किडकम्म जो पउज्ज गुट्ठण ।
 सो पाउइ निव्वाण, अचिरेण निमाणवास वा ॥ २६ ॥

इह छत्र गुणा विणओत्रयार माणाइभग गुरुपूआ ।
 तित्थयराण य आणा सुअघम्माराहणा ऽकिरिया ॥ २७ ॥
 गुरुगुणुत्त तु गुरु, ठाविज्जा अहन तत्थ जम्माई ।
 अहना नाणाइ तिअ, ठाविज्ज सक्ख गुरुअभावे ॥ २८ ॥
 अस्स पराडजे वा, षट्ठे पुत्थे अ चित्तकम्मे अ ।
 स मायमभा गुरुठण्णा इत्तरायक्खा ॥ २९ ॥
 गुणविरहमि ठण्णा गुरुअसोअदमणत्थ च ।
 णिणिरहमि निणविंर, सेणणामतण सहल ॥ ३० ॥
 चउत्तिसि गुरुगहो इह अहुट्ठ तेस्स करे सपरपस्स ।
 अणणुन्नायस्स सया, न कप्पए तत्थ पविसेउ ॥ ३१ ॥
 पण निग मारम दुग तिग चउरो छट्ठाण पय इगुणतीस ।
 गुणतीम सस जावस्सयाइ सच्चपय अट्ठण्णा ॥ ३२ ॥
 इच्छा य गुण्णण्णा अब्बाणाइ च जत्त जण्णा य ।
 अमराहसामणावि य वदणदायस्स छट्ठाणा ॥ ३३ ॥
 छण्णणुनाणामि तहत्ति तुम्भपि वट्ठए एव ।
 अहमि साममि तुभ वयणाइ वदणरिहस्स ॥ ३४ ॥
 पुरओ पस्सासन्ने गता चिट्ठण निसीअणा यमणे ।
 आलोयण ऽपट्ठिमुण्णे पुत्वालयणे अ आलोए ॥ ३५ ॥
 तह उवदस निमतण, खट्ठाययणे तहा अपट्ठिमुण्णे ।
 सट्ठत्ति य तत्थगए, किं तुम तज्जाय नो सुमणे ॥ ३६ ॥
 नां सरामि कइउत्ता परिसमित्ता जशुद्धियाइ कहे ।
 सयार पायवट्ठण चिट्ठुच्च समामणे आनि ॥ ३७ ॥
 इरिया कुसुमिणुमग्गो, चिइवदण पुत्ति वदणालोय ।
 वदण सामण वदण सवर चउलोभ दु सज्झाओ ॥ ३८ ॥

इरिया चिइवदण पुत्ति, वदण चरिम वदणा छोय ।
 वदण रामण चउ छोम दिवसुस्मग्गो दु सज्जाओ ॥ ३९ ॥
 एय किइकम्मविहिं, जुजता चरणकरणमाउत्ता ।
 साहू खवति कम्म अणेगमरसचियमणत ॥ ४० ॥
 अप्पमट भव्व घोहय भासिय विजरिय य जमिह मए ।
 त सोहतु गिपत्था अणमिनिवेसी अमच्छरिणो ॥ ४१ ॥

श्री पच्चखण भाष्य मूल

दस पचखाण चउ विहिं आदार दुमीसगार अदुरुत्ता ।
 दस विगइ तीस निगइणय दुइमगा छ सुद्धिफळ ॥ १ ॥
 अणागयमडक्कत कोडिसहिंय नियाटे अणगार ।
 सागार निरवसेस परिमाणकड सके अट्ठा ॥ २ ॥
 नवकारसहिअ पोरिसि, पुरिमइडेगासणेगठाण अ ।
 आयनिल अमत्तडे, चरिमे अ अभिग्गहे विगइ ॥ ३ ॥
 उग्गए सरे अ नमो पोरिसि पच्चक्ख उग्गए सरे ।
 सरे उग्गए पुरिम, अभत्तट्ट पच्चक्खाइ त्ति ॥ ४ ॥
 मणइ गुरु सीसो पुण, पच्चक्खामि त्ति एव घोसिरइ ।
 उवओगित्थ पमाण, न पमाण वजणच्छुण्णा ॥ ५ ॥
 पढमे ठाणे तेरस बीए तिन्नि उ तिगाड तइअमि ।
 पाणस्स चउत्थमि, देसवगासाड पचमए ।
 नमु पोरिसी सइठा पुरिमइड्ड अगुट्टमाइ अड तेर ।
 निवि विगइ थिल तिय तिय, दु इगामण एगठाणाई ॥ ७ ॥
 चउत्थाइ, तेरस नीयमि तइय पाणस्स ।

देसवगास तुरिअे चरिमे जहसमन नेय ॥ ८ ॥

तह मज्झ पच्चक्खणाणेषु न पि द्हु सूम्भगयाइ पोमिरइ ।

करणाविही उ न भन्नइ, जहावमीयाइ बिअउदे, ॥ ९ ॥

तह तिविह पच्चक्खणाण भजति अ पाणगस्स आगारा ।

दुमेहाहारे अचित्त, - भोडणो तह य फामुजल ॥ १० ॥

इत्तुच्चिय सरणयिळ, निविद्याइसु फासुय चिय जळ तु ।

मझा वि पियति तहा पच्चक्खति य तिहाहार ॥ ११ ॥

चउहाहार तु नमा, रत्तिपि मुणीण मम तिह चउहा ।

निमि पारिसि पुरिमेगामणाइ मझाण दुतिचउहा ॥ १२ ॥

सुहपमम खुमेगागी ताहारि य अइ देइ वा साय ।

सुहिओ पि खिउड बुट्ट अ पक्कम तमाहारो ॥ १३ ॥

अमणे भुग्गायण मत्तु, मड पय सज्ज रत्न कण्ठ ।

पाणे कनिय जय रयर, कक्कडोदग सुराइ जळ ॥ १४ ॥

खार्हे भत्तोस फलाड, माडम सुठि जीर अजमाई ।

महु गुड तपोलाइ जणहारे माअ निमाइ ॥ १५ ॥

दो नयकारि छ पोरिमि, सग पुरिमडे डगासणे अट्ट ।

सत्तेगठाणि जग्गिन्नि, अट्ट पण चउत्थि छप्पाणे ॥ १६ ॥

चउ चरिम चउ भिग्गाहि, पण पावरणे नयट्ट निव्वीअे ।

आगारुक्खित्त त्रिअ-गमुत्तु दग्गिणइ नियमिह ॥ १७ ॥

अन सह दु नमुकार अन्न मह प्पच्छ दिस य साहु सव्व ।

पोरिसि ठ सट्ठपारिमि, पुरिम ठे सत्त समहतरा ॥ १८ ॥

अस सह अ, आउटण गुरु अ पारि मह सव्व ।

अग उ, सग दग्गठाणे अउट विणा ।

जाणगज्जाणमपासंति, मगचउमंतिमु अणुमा ॥ ४३ ॥
 पासिय पाळिय मोहिय तीगिय किट्ठिय आसाहिय छ मुद्ध ।
 पच्चसखाण कामिय सिद्धिणाचियस्सालि जै पच्च ॥ ४४ ॥
 पालिय पुण पुण मगिय, साहिय गुल्लत्त मेस भावणया ।
 तीरिय ममहिय काला, किट्ठिय मोयगसमयसरणा ॥ ४५ ॥
 उअ पडिअरिय आरा-हिय, तु अहना छ मुद्धि सदहणा ।
 जाणण विणयज्जुमासण, अणुपालण भावमुद्धि त्ति ॥ ४६ ॥
 पच्चसखाणम्म कल, इह परलोअे य होइ दुयिहं तु ।
 इहलोअ धम्मिल्लार्इ, दामनगमाइ परलोअे ॥ ४७ ॥
 पच्चसखाणमिण मे-विउण, भावेण जिणवरहिद्व ।
 यत्ता अणत्त नीरा सामय मुत्तुं अणाना ॥ ४८ ॥

भाष्यत्रय समाप्त

॥ श्री तत्त्वार्थाधिगमसूत्रम् ॥

प्रथमोऽध्यायः ।

१ सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणि मोक्षमार्गः । २ तत्त्वार्थ-
 थदानं सम्यग्दर्शनम् । ३ तद्विस्तर्गादधिगमाद्वा । ४ जीवा-
 र्जावाः प्रबन्धसपरनिर्जरा मोक्षान्तश्चम् । ५ नामस्थापनाद्रव्य-
 भावतन्तन्व्यासः । ६ प्रमाणनर्परधिगमः । ७ निदेशस्वामि-
 न्यमाधनाधिकरणस्थितिविधानतः । ८ सत्सद्वर्याभेदस्पर्शन-
 कालान्तरमात्रावपवद्वृत्तश्च । ९ मतिश्रुतावधिमनः पर्यायकेष्वलानि
 ज्ञानम् । १० तत्प्रमाणम् । ११ आद्ये परोक्षम् । १२ प्रत्यक्षमन्यत् ।
 १३ मतिः स्मृतिः संज्ञा चिन्ताऽऽमिनित्राय इत्यनर्था-
 न्तरम् । १४ तदिन्द्रियानिन्द्रियानिमित्तम् । १५ अत्रग्रहहापाय-
 धारणा । १६ षड्विधविधक्षिप्रानिर्दिष्टासिद्धिमानुस्तत्प्राणा
 सेतराणाम् । १७ अर्थस्य । १८ व्यननस्यावग्रहः । १९ न चक्षुर-
 निन्द्रियाभ्याम् । २० श्रुतं मतिपूर्वं द्वयनेकदादशमम् । २१
 द्विषोऽपधि । २२ मयप्रत्ययो नारकदेवानाम् । २३ योक्त-
 निमित्तं षड्विकल्पः शेषाणाम् । २४ ऋजुविपुलमती मनः पर्यायः
 २५ त्रिगुणप्रतिपाताभ्यां तद्विशेषः । २६ त्रिगुणद्विषेयस्वामि-
 निषयभ्यामधिगमनः पर्याययोः । २७ मतिश्रुतयोर्निर्गद्य सर्व-
 द्रव्यमनर्पर्यायेषु । २८ रूपिप्रववे । २९ तदनन्तमागं मनः-
 पर्यायस्य । ३० सर्वद्रव्यपर्यायेषु केवलस्य । ३१ ऐकादीनि
 भाज्यानि युगपदं कस्मिन्नाचतुर्भ्यः । ३२ मतिश्रुतावधयो विपर्य-
 यश्च । ३३ सदसतोरविशेषाद्यदृष्टापलब्धेरुन्मत्तवत् । ३४ नगम-
 सदग्रहव्यवहारजुष्टमशब्दा नया । ३५ आद्यशब्दो द्वित्रिभेदो ॥

अथ द्वितीयोऽध्याय

आपन्नमिकक्षाधिकौ भार्वा मिश्रश्च जीवस्य स्वतत्त्वमौद-
 यिकृपाणिमार्गौ च । २ द्विनाष्टादर्शकप्रतिशक्तिभेदा यथा-
 क्रमम् । ३ सम्यक्त्वचारित्रे । ४ ज्ञानदर्शनदानलाभभोगोपभोग-
 चीर्याणि च । ५ वानानानदर्शनदानादिलब्धयश्चतुस्त्रिंशच्चभेदा-
 सम्यक्त्वरचारित्रसयमामयमात्र । ६ गतिकपायलिंगमिध्या-
 दर्शनाज्ञानामयतामिद्वत्त्वलेश्याश्चतुस्तुस्त्येकैकैकपट्टभेदा । ७
 जीवभन्याभन्यत्वादीनि च । ८ उपयोगो लक्षणम् । ९ स
 द्विविधोऽष्टचतुर्भेद । १० ससारिणो मुक्ताश्च । ११ समनस्का-
 मनस्का । १२ ससारिणस्त्रयस्थावराः । १३ पृथिव्यन्ननस्पतय-
 स्थावरा । १४ तेजोवायु द्वीन्द्रियादयश्च व्रसाः । १५ पचेन्द्रि-
 याणि । १६ द्विविधानि । १७ निर्वृत्त्युपकरणे द्रव्येन्द्रियम् ।
 १८ लब्ध्युपयोगौ भावेन्द्रियम् । १९ उपयोग, स्पर्शादिषु ।
 २० स्पर्शनरसनप्राणचक्षु श्रोत्राणि । २१ स्पर्शरसगन्धवर्ण-
 शब्दास्तेषामर्था । २२ श्रुतमनिन्द्रियस्य । २३ वाय्वन्ता-
 नामेकम् । २४ कृमिपिपीलिकाभ्रमरमनुष्यादीनामेकैकवृद्धानि ।
 २५ सज्जिन समनस्का । २६ विग्रहगती कर्मयोगः ।
 २७ अनुश्रेणि गतिः । २८ अविग्रहा जीवस्य । २९ विग्रहगती
 च ससारिणः प्रारू चतुर्ग्य । ३० एकसमयोऽविग्रह । ३१
 एक द्वौ वाऽनाहारकः । ३२ सम्मूर्च्छनगर्भोपपाता जन्म ।
 ३३ सचित्तशीतसगृताः सेतरा मिश्राश्चैकशस्तद्योनय । ३४ जरा-
 प्यण्डपोतजाना गर्भः । ३५ नारकदेवानामुपपातः । ३६ शेषाणां
 । ३७ औदारिकवैक्रियाहारकतैजसकर्मणानि

शुभराणि । ३८ पर पर सूक्ष्मम् । ३९ प्रदेशतोऽस्तद्व्ययगुण प्राक्
 तनमात्र । ४० अनन्तगुणे परे । ४१ अप्रतिघात । ४२ अनादि-
 सम्पद्ये च । ४३ सर्वस्य । ४४ तदादीनि भाज्यानि युगपद-
 क्त्याऽऽचतुर्थ्य । ४५ निरूपभोगमन्त्यम् । ४६ गर्भमम्बुर्ध-
 ननमात्रम् । ४७ त्रिभुजापपातिकम् । ४८ लज्जिप्रत्यय च ।
 ४९ गुभ त्रिगुद्वमन्यापाति चाक्षरक चतुर्दशपूर्वसम्पत् ।
 ५० नाग्यसम्बुद्धिनो नष्टसक्तानि । ५१ न दत्ता । ५२ औप-
 पातिकचरमेदोत्तमपृष्ठानन्द्रयेयनर्पायुषोऽनपनर्त्यायुष ।

॥ अथ तृतीयोऽध्याय ॥

१ ग्लनशर्करानालुकापकधूमतमोमहातमप्रमाभूमयो यनाम्बु-
 वाताकाशप्रतिष्ठा. सप्ताधोऽथ गृध्रतरा । २ तासु नरकाः ।
 ३ नित्याशुभतरलेष्ट्यापरिणामदेहचेदनात्रिक्रिया । ४ परम्परा-
 दारितदुःखा । ५ सङ्किष्टासुरोदीरितदुःसाध श्राक् चतुर्था ।
 ६ तेष्टेकानिसप्तदशसप्तदशडाविंशतित्रयस्त्रिंशत्मागरोपमा सत्त्वाना
 पा स्थिति. । ७ चम्बूद्वीपलवणादय गुभनामानां द्वीपसमुद्रा. ।
 ८ द्विर्द्विर्द्विष्कम्भा पूर्वपूर्वपरिक्षेपिणो बलयाकृतय. । ९ तन्मध्ये
 मेरुनामिदृत्तो योननशतसहस्रत्रिष्कम्भो जम्बूद्वीप । १० तत्र
 भरतहमवतहरीविदेहगम्यकर्हरण्यर्ततरात्रर्पा. क्षेत्राणि । ११
 तदिमानिन. पूर्वापरायता हिमवन्महाहिमरान्निषधनीलहविम-
 ग्निसरिणो वर्षधरपर्वता. । १२ द्विर्घातभीषण्डे । १३ पुष्क
 रार्धे च । १४ प्राम्भानुषोचराम्नायाः । १५ आर्या म्लिशश्च ।

१६ भरतैराग्रतविदेहाः कर्मभूमयोऽन्यत्र देवकुरुत्तरकुरुम्प. । १७
नृम्थिती परापरे त्रिपल्योपमान्तर्मुहते । १८ तिर्यग्योर्नाना च ।

॥ अथ चतुर्थोऽध्याय ॥

देवाश्चतुर्निकाया. । २ तृतीय पीतलेश्य. ३ दशाष्टपचद्वादश-
विकल्पा कल्पोपपन्नपर्यताः । ४ इन्द्रमामानिकप्रायस्त्रिंशपरि-
पद्यात्मरक्षलोकपालानीकप्रकीर्णकाभियोग्यकिलिपिकाश्चिकश । ५
प्रायस्त्रिंशलोकपालवर्ज्या व्यतरज्योतिष्का । ६ पूर्वयोर्दीन्द्रा. ।
७ पीतान्तलेश्या. ८ कायप्रवीचारा आ ऐशानात् ९ शेषा
स्पर्शरूपशब्दमनःप्रवीचारा ११ भवनवासिनोऽमुरनागविद्युत्-
सुपर्णाग्निनातस्तनितोदधिदीपदिक्कुमारा. १२ व्यन्तरा किन्नर-
किम्पुरुपमहोरगगन्धर्वयक्षराक्षसभूतपिशाचा १३ ज्योतिष्का
सूर्यान्त्रमसो ग्रहनक्षत्रप्रकीर्णतारकाश्च । १४ मेरुप्रदक्षिणानि-
त्यगतयो नृलोके । १५ तत्कृत कालविभाग १६ बहिरव-
स्थिता १७ वैमानिका १८ कल्पोपपन्ना कल्पातीताश्च । १९
उपर्युपरि । २० सौधर्मशानसानत्कुमारमाहेन्द्रब्रह्मलोकलान्तक
महाशुक्रमहन्मारेप्मानतप्राणतयोरारणाच्युतयोर्नप्तु ग्रैवेयकेषु
विजयव्रजयन्तजयन्तापराजितेषु सप्तार्यसिद्धे च । २१ स्थिति-
प्रभावसुखदुःखनिर्देश्याविशुद्धीन्द्रियावाधिविषयतोऽधिका २२
गतिशरीरपरिग्रहाभिमानतो हीना । २३ पीतपद्मशुक्लेश्या
द्वित्रिशेषेषु । २४ प्राग्रैवेयकेभ्य. कल्पा । २५ ब्रह्मलोकालया
लोकातिका । २६ सारस्वतादित्यवह्न्यरुणगर्दतोयतुपिता-
व्यानाधमरुतोऽरिष्टाश्च । २७ विजयादिषु द्विचरमा. २८ औष-

योत्पकार । १८ आकाशम्यावगाह* १९ शरीराह्मनःप्राणा-
 पाना. पुद्गलानाम् । २० सुखद.खचीरितमरणोपग्रहाश्च ।
 २१ परम्परोपग्रहो जीवानाम् । २२ वर्तना परिणामः क्रिया
 परत्वापरत्वे च कालस्य । २३ स्पर्शरसगन्धवर्णवन्तः पुद्गला
 २४ शब्दरसगन्धस्पर्शाल्यसस्थानभेदतमश्लयातपोद्योतवन्तश्च
 २५ अणय स्कन्धाश्च । २६ सघातभेदेभ्य उत्पद्यन्ते । २७
 भेदादणु । २८ भेदसघाताभ्या चाक्षुषा । २९ उत्पादव्ययप्रो-
 व्ययुक्त सत् । ३० तद्भावाभ्यय नित्यम् । ३१ अर्पितानर्पि-
 तसिद्धे । ३२ स्निग्धरुक्षत्वाद्रन्धः । ३३ न जघन्यगुणानाम् ।
 ३४ गुणसाम्ये सदृशानाम् । ३५ द्वयधिकादिगुणाना तु । ३६
 बन्धे समाधिकौ पारिणामिकौ । ३७ गुणपर्याययद् द्रव्यम् । ३८
 कालश्चेत्येके । ३९ सोऽनन्तमस्य* ४० द्रव्याश्रया निर्गुणा गुणा
 ४१ तद्भावा परिणाम । ४२ अनादिरादिमांश । ४३ रूपिण्या-
 दिमान् । ४४ योगोपयोगौ जीवेषु ।

॥ अथ षष्ठोऽध्याय ॥

१ कायराह्मन*कर्म योग । २ स आस्रय* । ३ शुभः
 पुण्यस्य । ४ अशुभः पापस्य । ५ सकृत्पायाकृपाययो. साम्परा-
 यिकेर्यापययो. । ६ अत्रतकपायेन्द्रियक्रिया* पच चतु. पच
 पचविंशतिसत्या* पूर्वस्य भेदा । ७ तीव्रमन्दज्ञाताज्ञातभाव-
 योर्याधिकरणविशेषेभ्यस्तद्विशेष* । ८ अधिकरण जीवाऽजीवा. ।
 ९ आद्य सरम्मसमारम्भारम्भयोगवृत्तकारितानुमतकपाय
 विशेषोऽस्तिस्तिश्चतुर्धैकश । १० निर्वर्तनानिक्षेपसयोगानिसर्गा

द्विचतुर्द्विभिमेदा परम् । ११ तत्प्रदोषनिहननमात्मर्यान्तराया-
 मादनोपघाता ज्ञानदर्शनावरणयोः । १२ दुःखशोकतापा-
 वन्दनरूपपरिदेनान्यात्मपरोमयम्यान्यसङ्घेद्यस्य । १३ मृत-
 त्रयनुकम्पादान सरागसयमादियोग धान्ति शौचमिति
 सङ्घेद्यस्य । १४ केवलश्रुतसंघर्षमर्दनावर्णनादा दर्शन-
 माहस्य । १५ कपायोऽप्यात्मीत्रात्मपरिणामश्चारिग्रामोहस्य ।
 १६ बह्वारम्भपरिग्रहत्वं च नारकम्यायुष । १७ माया
 तिर्यग्योनस्य । १८ अल्पागम्भपरिग्रहत्वं स्वामात्रमार्दनार्जं च
 मानुषस्य । १९ निःशीलप्रतत्त्वं च सर्वपाम् । २० मगग-
 सयमभयमामयमाकामनिर्जराशालतपासि देवस्य । २१ योग-
 वरता प्रिसमादन चागुमस्य नाम्न । २२ विपरीत गुमस्य ।
 २३ दर्शनत्रिगुद्धिर्निनयसपन्ननाशीलग्रतेष्वनतिचाराऽभीक्ष्ण-
 ज्ञानोपयोगमवेगो शमिततस्त्यागतपसी सघसागुममाधि-
 वेयाष्टयकरणमर्ददाचार्यरुद्रुतप्रवचनमकेतरावयकापरिहाणि-
 मार्गप्रमात्रनाप्रवचनरत्नरत्नमिति तीर्थार्थस्य २४ परा-म-
 निदाप्रशमे मदसद्गुणल्लादनाद्भावने च नीर्चर्गोत्रस्य । २५
 तद्विपर्ययो नीर्चर्गोत्रनुत्मेको चोत्तरस्य । २६ विनकरणमन्तरायस्य ।

॥ अथ सप्तमोऽध्यायः ॥

१ हिंसाऽनवस्तेयान्नपारिग्रहेभ्यो विरतिर्नतम् । २ देशसर्व-
 तोऽणुमहती । ३ तत्सर्वार्थं भावना पच पच । ४ हिंसादि-
 विदामुत्र चापायात्रदर्शनम् । ५ दुःखमेव वा । ६ भर्त्रीप्रमो-
 दकारुण्यमाध्यस्थानि मत्तगुणाधिकहिंस्यमानानिनेयेषु । ७

जगत्कायस्वभावौ च सवेगैराग्यार्थम् । ८ ममत्तयोगात्प्राण-
 व्यपरोपण हिंसा । ९ असदभिधानमनृतम् । १० अदत्तादानं
 स्तेयम् । ११ मथुनमत्रह । १२ मूर्च्छा परिग्रहः । १३
 नि शल्यो त्रती । १४ अगार्थनगारश्च । १५ अणुत्रतोऽगारी ।
 १६ दिग्देशानर्थदण्डविरतिसामाधिकर्षापधोपजासोपमोगपरि-
 भोगातिथिमभिभागत्रतमपन्नश्च । १७ मारणान्तिकीसलेखना
 ओपिता । १८ शकाकांक्षाविचिकिंसाऽन्यदृष्टिप्रशसासस्त्वः
 सम्यग्दृष्टेरतिचारा । १९ त्रतशीलेषु पच पच यथाक्रमम् । २०
 बन्धवधउविच्छेदातिमारारोपणाक्षपाननिरोधा । २१ मिथ्योप-
 देशरहस्याभ्याग्यानऋतलेखक्रिया यामापहारसाकारमन्त्रभेदा ।
 २२ स्तेनप्रयोगतदाहतादानविरुद्धराज्यातिक्रमहीनाधिकमानो-
 न्मानप्रतिरूपकव्यग्रहारा । २३ परविवाहकरणेत्वरपरिशृङ्खितापरि-
 शृङ्खितागमनानगक्रीडातीव्रकामाभिनिवेशा । २४ क्षेत्रज्ञास्तुहि-
 ण्यमुवर्णधनवान्यदार्मादासकुप्यप्रमाणातिक्रमा । २५ ऊर्ध्वा-
 वस्तिर्यग्व्यतित्रमक्षेत्रवृद्धिस्मृत्यन्तर्धानानि । २६ आनयन-
 प्रप्यप्रयोगशदरूपानुपातपुद्गलक्षेपा । २७ कन्दर्पकौटुच्य-
 मौखर्यामर्माक्ष्याधिकरणोपमोगाधिकन्वानि । २८ योगदुष्प्राणि-
 धानानादरस्मृत्यनुपस्थापनानि । २९ अप्रत्यवेयिताप्रमार्जितो-
 त्सर्गादाननिक्षेपसस्तारोपप्रमणानादरस्मृत्यनुपस्थापनानि । ३०
 सचिचतसद्वसमिभाभिपददुष्पकाहारा । ३१ सचिचनिक्षेप-
 पिधानपरव्यपदेशमात्सर्यकालातिक्रमाः । ३२ जीवितमरणा-
 शसामित्रानुरागमुखानुबन्धनिदानकरणानि । ३३ अनुग्रहार्थं
 स्वस्यातिसर्गा दानम् । ३४ निधिद्रव्यदातृपात्रविशेषात्तद्विशेष ।

॥ अथ अष्टमोऽध्यायः ॥

१ मिथ्यादर्शनाविरतिप्रमादकपाययोगा बन्धहेतव । २
सङ्कायत्वाज्जीव कर्मणो योग्यान्पुद्गलानादत्ते । ३ म बन्ध ।
४ प्रकृतिस्थित्यनुभावप्रदशान्तद्विषय । ५ आद्यो ज्ञानदर्श-
नावरणवेदनीयमोहनीयायुक्तामगोत्रान्तराया ६ पचन-
बद्ध्याविशतिः तद्विचित्रारिंशद्द्विपचमेदा यथाक्रमम् । ७
मन्मादानाम् । ८ चतुरचश्रुरधिष्ठेयलाना निद्रानिद्रानिद्रा-
प्रचलाप्रचराप्रचलास्त्यानगृद्धिभेदनीयानि च । ९ मत्सङ्गे ।
१० दर्शनचरित्रमोहनीयकपायनोक्तपायपदनीयास्यास्त्रिद्विपो-
ह्यनकमेव मध्यमन्त्रमिध्यात्यतदुभयानि कपायनोक्तपायायन-
तानुरप्यप्रचारायानप्रचारयानावरणमज्ज्वलनविकल्पाद्यैकश
क्रायमानमायालोभा हास्यरत्यरतिशाकभयजुगुप्साद्वीषुनपुमक-
वदा । ११ नागर्कनैर्ध्यानमानुषर्दनानि । १२ गतिनातिशरी-
रागागनिर्माणधनमघातसम्स्थानमहननस्पर्शरमगन्धगणानुपू-
र्व्यगुरुलूपापातपराधाताऽऽतपोद्योतोद्गामविहायोगतय नये-
कद्रागप्रममुमगसुस्वरशुभशूक्ष्मपर्याप्तस्थिरादेयचशसि सेतराणि
वर्तन्ते च । १३ उर्ध्वर्नार्चन । १४ दानादीनाम् ।
१५ आन्तिविसृणामन्तरायस्य च त्रिशस्तागरापमकोटाकोट्य
परा म्यनि । १६ सप्ततिमाहनीयस्य । १७ नामगात्रयाविंशति ।
१८ त्रयस्त्रिंशत्तागरापमाण्यायुष्कस्य । १९ अपरा द्वादशमुहूर्ता
पदनायस्य । २० नामगोत्रयोरर्था । २१ शपाणामन्तर्मुहूर्तम् ।
२२ विपाकाऽनुभावा । २३ स यथानाम । २४ ततश्च निर्जरा ।
२५ नानप्रत्ययाः सप्ततो यागविशेषात्सूक्ष्मकक्षेत्राभगादस्थिता

सर्वात्मप्रदेशेष्वनन्तानन्तप्रदेशाः । २६ सङ्केतसम्यक्त्वहाम्पराति-
पुस्तपदेदशुभायुर्नामगोत्राणि पुण्यम् ।

॥ अथ नवमोऽध्याय ॥

१ जाम्बवनिरोध मकर । २ स गुप्तिसमितिधर्मानुप्रेषा-
परीपहन्यचारित्र्यं । ३ तपसा निर्जरा च । ४ सम्यग्योगनिग्रहो
गुप्ति । ५ इर्याभार्षपणादाननिक्षेपोत्मर्गा समितयः । ६
उत्तम तमामार्दवान्नैवशैचमत्यसयमनपम्यागाकिचन्यत्रज्ञच
र्याणि धर्म । ७ अनित्याशरणसमारकत्वान्यत्वाशुचित्वात्मन-
सपरनिर्जराकाकनोविदुर्लभधर्मम्पारयाततत्तानुचिन्तनमनुप्रेषा-
मार्गान्वयननिर्जरार्थं परिपोढव्या परिपहा । ९ क्षुत्पिपा-
साशीतोष्णदशमगुणान्यारतिस्त्रीचर्यानिपद्याश्रयाऽऽक्रोशय-
याचनाऽल्लाभरोगतृणम्पर्शमलसत्कारपुरस्कारप्रप्ताऽज्ञानादर्शनानि
१० सूक्ष्मपरायच्छब्दमधीतरागयोश्चतुर्दश । ११ अेकादश
निने । १२ नादरसपराये मने । १३ ज्ञानानरणे प्रज्ञाऽज्ञाने ।
१४ दर्शनमाहान्तराययोरदर्शनालार्मा । १५ चारित्र्यमोहे नाग्न्या-
रतिस्त्रीनिपद्याऽऽक्रोशयाचनामत्कारपुरस्कारा । १६ वेदनीये
शेषा । १७ अेकादयो भाज्या युगपदेकोनत्रिंशते । १८ सामायि-
कठेदोपम्याप्यपरिहारनिशुद्धिम्भसपराययथारथातानि चारि-
त्रम् । १९ अनशनात्रमार्त्यवृत्तिपरिसङ्ग्यानरमपरित्यागविनि-
क्तशय्यासनकायहेहा बाह्य तप । २० प्रायश्चित्तविनयवैयाघ्रच्य-
स्वाध्यायव्युत्सर्गध्यानान्नुत्तरम् । २१ नवचतुर्दशपचद्विमेद यथा-
प्रागध्यानात् । २२ आलोचनप्रतिकमणतदुभयविवेकव्युत्स-

गतपश्येदपरिहारोपस्थापनानि । २३ नानादर्शनचारित्रोपचाराः ।
 २४ आचार्योपाध्यायतपस्विशैक्षकगणकुलसधमाधुसमनो-
 ज्ञानाम् । २५ वाचनापृच्छनाऽनुप्रेक्षाऽऽम्नायधर्मोपदेशाः । २६
 याज्ञाम्यन्तरोपध्याः । २७ उत्तमसहननस्यैवाग्रचिन्तानिराधो ध्या-
 नम् । २८ आमुहृतात् । आर्तरौद्रधर्मगुह्यानि । ३० पर मोक्षहेतू ।
 ३१ आर्तममनोताना सम्प्रयोगे तद्विप्रयोगाय स्मृतिसमन्वाहारः ।
 ३२ वेदनायाश्च । ३३ विपरीत मनोतानाम् । ३४ निदान च ।
 ३५ तदभिरतदशविरतप्रमत्तमयतानाम् । ३६ हिंसाऽनृतस्नेय-
 विषयमरक्षणभ्यो रौद्रमविरतदेशविरतयोः । ३७ आनाऽपाय-
 विपाकसंस्थानविचयाय धर्मप्रमत्तमयतस्य । ३८ उपशात-
 क्षीणरूपाययोश्च । ३९ शुद्धे चाद्ये । ४० पर केवलिनः ।
 ४१ पृथग्त्रैकन्यवितर्कशुद्धमत्रियाऽप्रतिपातिव्युपगतक्रियानिष्-
 र्णानि । ४२ तत् त्रैकन्यायोगायोगानाम् । ४३ एकाग्रये-
 सपितकः पूर्वः । ४४ अविचारं द्वितीयम् । ४५ वितर्कः तृतीयम् ।
 ४६ विचाराऽर्थव्यनययोगसम्प्रान्तिः । ४७ सम्यग्दृष्टिश्चानक-
 विरतान तवियोजनदर्शनमोहक्षपकोपशमकोपशातमोहक्षपक्षी-
 णमोहनिना ब्रमशोऽस्तरयेयगुणनिर्जरा ४८ पुलाकनकुश-
 कुशीलनिर्ग्रथस्नातका निर्ग्रथाः । ४९ सयमश्रुतप्रतिसेवना-
 तीर्थलिङ्गलेश्योपपातस्थानविकल्पत साध्याः ।

॥ अथ दशमोऽध्यायः ॥

१ मोहक्षयाद् नानादर्शनावरणान्तरायक्षयाच्च केवलम् । २
 ब बहव्यमावनिर्जराम्याम् । ३ कृत्स्नकर्मक्षयो मोक्षः । ४ आप-

श्रमिकादिभयत्वाभावाच्चान्यत्र केवलसम्यक्त्वानदर्शननि-
 श्चयेभ्यः ५ तदनन्तरमूर्ध्वं गच्छत्यालोकान्तात् । ६ पूर्वप्रयोग-
 दसगत्याद्बन्धच्छेदात्तथागतिपरिणामाच्च तद्गतिः । ७ धे-
 कालगतिलिङ्गतीर्थचारित्रप्रत्येकपुद्गलोदितज्ञानान्तरसख्यालप-
 त्वतः साध्याः ॥

—ॐ (समाप्त) ॐ—

